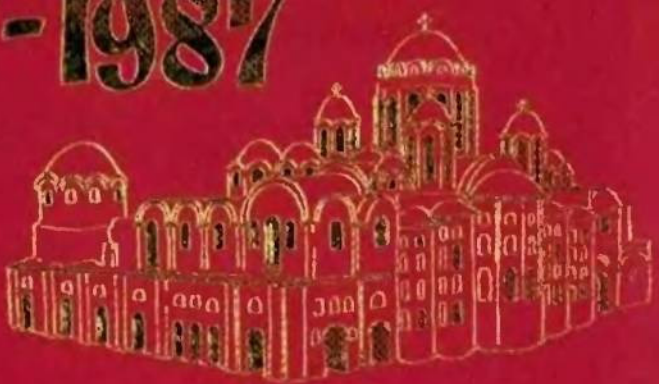
Нарис історії Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії

1947-1987

НАРИС ІСТОРІЇ

Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії

1947 — 1987

ЄПАРХІЯЛЬНЕ УПРАВЛІННЯ
УКРАЇНСЬКОЇ АВТОКЕФАЛЬНОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ
У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ
ЛОНДОН — 1988

OUTLINE OF HISTORY OF THE UKRAINIAN AUTOCEPHALOUS ORTHODOX CHURCH IN GREAT BRITAIN 1947—1987

Упорядник: о. протопресвітер Сильвестер Богатирець
Редактор: д-р Святомир М. Фостун
Обкладинка: мистець Ростислав Глувко

ISBN 0 95025 78 34

Видання Єпархіяльного Управління
Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії

Published by the Diocesan Council of the Ukrainian Autocephalous Orthodox Church in Great Britain. 1a, Newton Avenue, Acton, London, W3 8AJ

**Його Блаженство Блаженніший Владика Мстислав,
Архиєпископ Київський і Переяславський, Митрополит УАПЦ
і основник Української Автокефальної Православної Церкви
у Великій Британії**

НА ПРОСЛАВУ БОЖУ І НАШОЇ СВЯТОЇ ЦЕРКВИ

Була погідна літня днина.

Невелика світлиця Централі СУБ у Лондоні не вмістила багатьох, багатьох вірних нашої рідної Церкви. Стояли вони теж і перед будинком, запрудивши майже всю вулицю. На це перше православне Богослужения українською мовою у Великій Британії, що його я служив тієї пам'ятної неділі, 17 серпня 1947 року прийшли теж багато наших братів-католиків. Усе це був у більшості військовий люд, який тільки що недавно зняв із себе військовий мундир, а декотрі ще його носили. Це були українці-вояки, що пройшли крізь горнило вовчої доби — хуртовину страшної другої світової війни, верстали чужі далекі шляхи, кривавились у боях, а багато з них — борців новітніх визвольних змагань, нещодавних вихідців з України принесли зі собою ще свіжий подих рідних піль, тугу замріяних лісів, і тихий шум річок нашої батьківщини.

Й коли я дивився на їхні молоді, часто ще юні обличчя, я бачив у них глибоку віру і надію. Віру в Божу перемогу й надію, що вони не загубляться в чужому світі, а будуть голосити слово Правди про Україну в цій далекій західній европейській країні, куди їх закинув Божий Промисел.

Тієї пам'ятної неділі я вже був впевнений, що моя місія на Альбіоні буде успішною: вона почалася таки в серпні 1947 року, коли-то в Парижі до мене приїхали з Великої Британії о. Ватсон, майор британського ген. штабу, і сот. Богдан Панчук та звернулися з проханням, щоб я приїхав до Великої Британії і зустрівся там у портовому місті Савтгамптоні з дивізійниками, котрі не хотіли покинути корабель, яким їх привезли з Італії, лякаючись, що їх англійці запроторять знову в такий же полон, як вони його переживали в Ріміні. Так, я приїхав до Великої Британії, оглянув табори в Середущій Англії де мали перебувати наші дивізійники й в Савтгамптоні я переконав їх, що нічого злого їм не грозить у таборах, де вони житимуть іще деякий час. Цей мій приїзд до Великої Британії, зустріч з дивізійниками, а пізніше з вірними УАПЦ — групою тогочасних православних діячів — ентузіястів, що прокладали тоді першу основу — фундамент нашої Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії упевнили мене, що я сію зерно, з якого виросте багатий урожай, на прославу Божу і нашої святої Церкви в тій країні. Так і сталося. Українська Автокефальна Православна Церква у Великій Британії протягом тих минулих сорока років розвинулась і розбудувалась. Нині, це одна з кращих Єпархій нашої Церкви у вільному світі.

Це справді, одне з чуд Божого Промислу, що з Його веління і благословення українська православна невелика громада у Великій Британії змогла так гарно й багато розвинутися. Зорганізувалися парафії, набуто власні храми, катедральний храм, постали Парафіяльні ради, парафіяльні хори, розвинулась видавнича діяльність, зорганізувалися Сестрицтво і Ліґа Української Православної Молоді. Єпархіяльне Управління має власну невеличку друкарню, і видає безперебійно вже 38 років свій журнал »Відомості«. Все це — велике й цінне надбання, багатющий доробок і вислід багаторічної, відданої

і невтомної праці Церковного, а пізніше Єпархіяльного Управління, Отців Настоятелів, Параф'яльних рад, Сестрицтва і вірних, котрі протягом минулих сорока років віддано працювали й далі працюють для всестороннього розвитку й добра нашої святої Церкви у Великій Британії. Хай Всевишній благословить їхню працю!

Коли ж Єпархіяльне Управління УАПЦ у Великій Британії написало листа, інформуючи мене, що хоче видати книгу Нарис історії Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії у 1947-1987 роках, і прохало мене дозволити і благословити це діло, читаючи цього листа, мені й пригадалася ота пам'ятна неділя, 17 серпня 1947 року й ця перша наша українська православна Служба Божа в тій країні, мало ще тоді відомій нашим людям. Майже всі тогочасні організатори нашої Святої Церкви у Великій Британії відійшли вже у вічність, але залишилась їхня праця, їхній великий вклад. А їм на зміну прийшли інші. Бо ж Церква — це вічна Божа установа.

Безмежно радію, що посіяне мною зерно — Боже Слово сорок років тому не пропало, а як каже Євангельська причта — »вродило стократно« — даючи нам у висліді добре зорганізовану Єпархію нашої Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії. Я вельми вдячний Богу, що благословив і дозволив мені бути правлячим Єпископом цієї доброї Єпархії протягом багатьох, багатьох років.

Вітаю і благословлю добре і шляхетне діло Єпархіяльного Управління Української Автокефальної Православної Церкви — видати Нарис історії УАПЦ у Великій Британії у 1947-1987 роках, що повинен вийти з друку саме в тисячоріччя відзначення великого релігійно-церковного й національного Ювілею — Хрещення Руси-України у святу Православну Віру. Хай ця книга буде також внеском нашої святої Церкви у цей Великий Ювілей, і хай збережеться тривалою пам'яткою для українських майбутніх поколінь та буде теж вагомим і багатющим внеском — причинком до історії нашої святої Української Автокефальної Православної Церкви, яка сьогодні ще пишеться на чужині, а віримо, що з Божого Промислу Завтра вона писатиметься вже у вільній нашій батьківщині.

Моє Архипастирське благословення вам усім!

Савт Бавнд Брук, грудень 1987 р.

† **МСТИСЛАВ, Митрополит**
Української Автокефальної Православної Церкви

Високопреосвященніший Владика Володимир
Архиєпископ Лондонський Української Автокефальної
Православної Церкви і Правлячий Єпископ
Єпархії УАПЦ у Великій Британії

МОЄ СЛОВО ДО НАРИСУ ІСТОРІЇ УАПЦЕРКВИ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ

Тисяча років тому, з Божого Провидіння і волі хрестителя України св. Рівноапостольного князя Володимира Великого, наші предки прийняли християнську Православну Віру.

На протязі минулих тисячі років український народ пережив світлі періоди свого розвитку, а передусім сприйняв повною душею християнські моралі та вчення нашого Спаса Ісуса Христа. Через своє географічне положення наш народ у ранній своїй історії став заборолом в обороні тодішнього европейського культурного світу. Він один із перших ніс тягар боротьби з поганськими ордами, що насувалися зі Сходу та руйнували і грабували багату землю наших предків.

Україна і український народ часто переживав усякі ворожі наїзди та лихоліття. І тепер український народ бореться за своє існування, за свій зміст свобідного життя в християнській любові. В страшних періодах історичного лихоліття наш народ отримував і отримує тепер втіху Божої опіки. В найновіших часах свого історичного буття українська нація пережила трагічне спустошення, що його нанесли Україні два жорстокі окупанти — брунатний і червоний у другій світовій війні. Багатьом видавалося, що українська нація тим разом не виживе. Але, саме завдяки своєму віруванні, яке глибоко закріпилося в українській душі протягом минулих тисяча років — це вірування дає силу і спасіння для всіх членів української нації.

Усі віруючі українці готуються, щоб у Святому 1988 році Божому відзначити ювілей тисячоліття Хрещення України у Православну Віру. Ми, що живемо поза межами України можемо свобідно і невимушено готуватися до цього великого Свята та намагатися його провести в повній величі й красі.

Наше головне завдання на поселеннях у вільному світі — давати вияснення та інформації про наше Хрещення, про нашу історію чужинецькому світові, котрий довгими роками отримував неправильні або фальшиві інформації про наш народ, про Україну. В цій саме ділянці, наші сусіди з Півночі, а теж із Заходу, всіма способами обкрадали нашу історію та невірно інформували західній світ.

Кожна наша громада поза Україною намітила пляни відзначення Хрещення України. Так само і наша Єпархія Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії має свої зобов'язання гідно провести цю вікопомну річницю — річницю тисячоліття Православної Віри.

З благословення Первоієрарха Української Автокефальної Православної Церкви Блаженнішого Владики Митрополита Мстислава, Митрополита Київського і всієї України, Єпархіяльне Управління видає друком Нарис історії УАПЦ у Великій Британії за 1947-1987 роки, і цей Нарис присвячений відзначенню тисячоліття Хрещення України та сорокріччю існування і праці Єпархії. Нарис історії УАПЦ у Великій Британії охоплює діяльність правлячих Єпископів протягом минулих сорока років, діяльність Церковного, а пізніше Єпархіяльного Управління, а також важливішу діяльність парафій і громад Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії.

За цей стосовно короткий проміжок часу в порівнянні до тисячоріччя наша Єпархія пережила різні етапи своєї церковної діяльності. Спочатку були різного роду поділи вірних і деяких отців духовних, котрі шукали для себе інші Церкви і організації. Все це було зумовлене поділом нашого народу під різними окупантами. Але за сорок років багато змінилося, хоч багато вірних і отців духовних відійшли в тому часі у вічність. Наша Єпархія розрослася, побудувала свої храми й перед великим Ювілеєм тисячоріччя Хрещення України творить одну цілість Української Церкви — Православної Віри.

Єпархія Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії розпочала вже відзначування тисячоріччя Хрещення України в 1985 році. В тому ж році відбувся симпозіюм, і була відслужена соборна Служба Божа в місті Ноттінґгамі. Матеріяли з цього симпозіюму видані друком. У 1986 році Божому відбувся другий подібний симпозіюм у м. Брадфорді, а в 1987 році врочисто відзначено сорокріччя нашої Єпархії у Великій Британії. Це врочисте свято звеличили їхньою участю Блаженніший Митрополит Мстислав і Високопреосвященніший Архиєпископ Анатолій Дублянський.

Намічено різні видання для відзначення тисячоріччя Хрещення України Єпархія видала ювілейний хрестик, але головним її виданням є Нарис історії Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії, що повинен бути настільною книгою кожного православного українця у Великій Британії. Цей Нарис буде теж великим і вагомим вкладом в історію Української Автокефальної Православної Церкви поза межами України.

В книзі багато знімок, що ілюструють життя і діяльність нашого духовенства і вірних. Ця книга має бути джерелом пізнання творчости і діяльности всієї Єпархії. Вона засвідчуватиме для наших поколінь усі труднощі еміґраційного життя, а також покаже наше надбання і його творців. Вона буде свідчити не тільки нашим вірним, але також ця книга має бути в славних наукових інституціях, бібліотеках та в церковних інституціях.

Кінчаючи це коротке моє слово до видання Нарису історії Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії у 1947-1987 роках, я даю цьому великому ділу і своє благословення, як також усім тим людям, котрі своєю працею причинилися до реалізації друкування цієї книги. Висловлюю сердечну подяку Єпархіяльному Управлінню, його голові о. протопресвітерові Сильвестру Богатирцеві — упорядникові книги, заступникові голови Єпархіяльного Управління і скарбникові о. протопресвітерові Михайлу Галиці, а також висловлюю особливу подяку братові у Христі д-рові Святомиру М. Фостунові — редакторові цього Нарису історії.

Окремо висловлюю подяку всім Отцям нашої Єпархії та Вірним, які своїми щедрими пожертвами вможливили нам видати друком цей Нарис історії, і молю Бога, щоб ця книга була нашою, бодай скромною частиною відповіді перед Богом.

Дано року Божого 1987 в грудні місяці

З любов'ю у Христі

† **ВОЛОДИМИР, Архиєпископ**
Української Автокефальної Православної Церкви
Правлячий Єпископ

ВСТУПНЕ СЛОВО

Коли в повоєнних, усе ще тривожних роках, Високопреосвященніший Владика Архиєпископ Мстислав започаткував організування Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії, мабуть, він і всі тодішні ентузіясти цього важливого своїм значенням чину не знали, які будуть його наслідки. Це був чин наче віддзеркалення Євангельської причти про сіяча, що вийшов у поле, щоб »посіяти зерно свое. І як сіяв, упало одне край дороги і було повитоптуване, а птахи з повітря його повидзьобували. Інше ж упало на добру землю і зійшовши вродило стократно (Єв. М. 13. 4-5). З Божого благословення зерно Божої Правди, що його засіяв Високопреосвященніший Владика Архиєпископ Мстислав сорок років тому зійшло й вродило багатий плід — Українську Автокефальну Православну Церкву у Великій Британії, нашу духовну Матір, рідну нам усім — синам і дочкам українського народу. що опинились на чужині й зберегли у своїх серцях і душах віру в Бога, любов і пошану до своєї рідної Церкви й любов до своєї батьківщини-України.

Коли ж з перспективи минулих сорока років ми поглянемо на пройдений шлях нашої спільної, невтомної і копіткої праці, наші труди і зусилля покладені у розбудову нашої рідної Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії, побачимо, що вся наша праця, зусилля, наші щедрі пожертви дали у висліді величний Божий Храм — нашу Святу Церкву в тій країні Від неділі, 17 серпня 1947 року коли-то у світлиці Централі СУБ у Лондоні мабуть, уперше в історії пролунало у Великій Британії Боже Слово живою українською мовою минули вже сорок років. Це Боже Слово закріпилось, змогутніло, воно є свідоцтвом вічности Божої Правди, невмирущости української духовності, а водночас і виявом глибокої віри наших вірних та їх відданості Богові і Церкві.

Протягом минулих сорока років наша Українська Автокефальна Православна Церква у Великій Британії закріпилась і розвинулась. Це сьогодні Єпархія, що її очолює Високопреосвященніший Владика Архиєпископ Володимир, вона має своє Єпархіяльне Управління, парафії, громади, катедральний храм, власні церкви в кількох парафіях, парафіяльні хори, сестрицтва, Ліґу Української Православної Молоді, журнал »Відомості«, власну невелику друкарню, немалий видавничий доробок. Усе це — великі духовні й матеріяльні надбання, придбані нашою спільною невтомною працею — Проводу Церкви, всечесніших Отців Настоятелів, дяків, Парафіяльних рад, Сестрицтва, парафіяльних хорів, їхніх дириґентів, невтомних збірщиків і всіх вірних, що їм усім у сорокріччя нашої Церкви в цій країні висловлюємо наше найсердечніше спасибі, а Всевишній, що благословить розвиток нашої Святої Церкви хай має усіх у Його всемилостивій опіці.

У сорокріччя нашої Церкви у Великій Британії ми вирішили видати друком нарис її історії, щоб вона збереглась для майбуття і, щоб була одним із багатих розділів і причинків загальної історії Української Автокефальної Православної Церкви на чужині, що Її Господь зберіг, як духовну твердиню для нас і майбутніх поколінь.

Опрацювати нарис історії нашої Церкви протягом її сорокріччя — справа нелегка. Спочатку видалось, що це буде невелика книжка, одначе зібраний матеріял виявився такий багатющий, що у висліді дає велику книгу у двох частинах. Перша частина це — загальний нарис історії нашої Церкви, доведений до кінця 1987 року, а друга частина це — нарис життя і діяльності парафій нашої Церкви та громад. У другій частині подані лише найважливіші події з життя і діяльності парафій чи громад, бо ж годі в одній книзі подати і описати повністю всю багатогранну діяльність парафій. Проте навіть і цей нарис характеризує достатньо всю широчінь невтомної праці парафій, їхніх Отців настоятелів, парафіяльних хорів, сестрицтва і парафіян протягом минулих сорока років.

Видаючи цей нарис історії нашої Церкви висловлюємо сердечну подяку Його Блаженству Блаженнішому Владиці Митрополитові Мстиславу і Його Високопреосвященству Владиці Архиєпископові Володимирові за їхні Архипастирські вступні слова до нарису історії. Сердечно дякуємо всч. о. протопресвітерові Сильвестру Богатирцеві за зібрання і впорядкування матеріялу та опрацювання різних статтей, даних і списків, зокрема списка померлих вірних УАПЦ у Великій Британії. Дякуємо всч. о. протопресвітерові Михайлу Галиці та всім Отцям настоятелям за їхні матеріяли до цієї книги. Найсердечніше дякуємо д-рові Святомиру М. Фостунові за його великий вклад праці — загальне зредагування цього нарису історії нашої Церкви. Наша сердечна подяка п-ні Марії Капустинській і п. Максиму Бахматові за чистове переписання багатьох розділів цієї книги в підготові її до друку. Сердечно дякуємо керівникові та працівникам друкарні Української Видавничої Спілки в Лондоні за дбайливе надрукування книги, а головно дякуємо п. О. М. і п. Петрові Колеснику за їхню віддану працю в друкуванні цього нарису історії. Всім наше найсердечніше спасибі!

Нарис історії Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії вийде з друку саме у великий наш релігійний, історичний і національно-державницький Ювілей — тисячоріччя хрещення Руси-України. Тому, хай ця книга буде також нашим скромним внеском у відзначення цього Великого Ювілею. Хай вона буде в Божу прославу, прославу нашої Святої Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії в її сорокріччя (1947-1987) і хай залишиться для майбуття історичною документацією буття нашої Церкви у Великій Британії.

Лондон, 31 грудня 1987 р.

Єпархіяльне Управління
Української Автокефальної Православної Церкви
у Великій Британії

о. протопресвітер Сильвестер БОГАТИРЕЦЬ

40-РІЧЧЯ УКРАЇНСЬКОЇ АВТОКЕФАЛЬНОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ

З волі Божої, після другої світової війни, у Великій Британії поселилися багато православних українців. Це були українці-вояки з польської армії. з 1 УД УНА та добровільні робітники з таборів переміщених осіб у Німеччині й Австрії, насильно забрані в роках другої світової війни з України на примусову працю в нацистському Райху, або втікачі з українських земель, які вийшли на чужину, не бажаючи залишитися знову під большевицькою займанщиною.

Таким чином, у 1947 році у Великій Британії уже були багато православних українців, що потребували духовної опіки. Беручи цю преважливу справу на увагу, постала окрема ініціятивна група, що її творили: посол Микита Бура, майор Сергій Нагнибіда, сот. М. Опаренко і сот. Юрій Сальський. Вони й нав'язали контакт з Проводом Української Автокефальної Православної Церкви в Німеччині й прохали Провід розв'язати позитивно питання духовної опіки православних українців у Великій Британії.

У серпні 1947 року приїхав до Великої Британії Преосвященніший Владика Єпископ Мстислав, сьогодні Блаженніший Митрополит, який тоді був правлячим єпископом Західньоевропейської Єпархії, до якої належав теж і терен Великої Британії. Прибувши до Великої Британії Преосвященний Владика Мстислав увійшов у тісний контакт із Союзом Українців у Великій Британії, що його головою був посол Микита Бура, а також із Українським Допомоговим Бюром, що його тоді очолював сот. Богдан Панчук. Преосвященний Владика Мстислав відвідав кілька українських найчисленніших осередків, табори українців — воєннополонених, і поклав основи Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії, відслуживши першу українську православну Службу Божу в неділю, 17 серпня 1947 року у світлиці Централі СУБ, а теж і призначив Церковну Раду УАПЦ у Великій Британії, що її творили: Посол Бура, п. А. Лайко, п. Ф. Франчук, сот. М. Опаренко і сот. Юрій Сальський. На голову цієї Церковної Ради намічено о. митроф. прот. Ігоря Губаржевського, який перебував тоді в Німеччині. Використовуючи нагоду свого перебування у Великій Британії Преосвященний Владика Мстислав відбув зустрічі з визначними діячами Англіканської Церкви, з головою Всесвітнього Союзу Церков п. Рісом, з головним капеляном британських збройних сил о. Джонсоном, секретарем відділу зовнішніх зв'язків Англіканської Церкви о. Водамсом та іншими знатними британськими діячами.

Ще того самого року прибув до Великої Британії з Італії перший священик о. ієромонах Іов Скакальський, а пізніше приїхали з Німеччини як добровільні робітники — о. Лев Опока, о. Андрій Мирошниченко. В 1948 році прибули — о. прот. Ол. Довгаль та о. диякон Михайло Галиця. Церковна Рада почала робити старання, щоб о. митроф. прот. Ігор Губаржевський переселився до Великої Британії і внаслідок цього старання о. митроф. прот. Ігор Губаржевський приїхав до цієї країни та очолив Церковну Раду УАПЦ, що була чисельно збільшена порядком кооптації таких осіб: Гетьманич Данило Скоропадський, сот. Богдан Панчук ,проф. В. Ревуцький, пор. Василь

Високопреосвященніший Архиєпископ Іов Скакальський, перший священик УАПЦ у Великій Британії

Личманенко, п. В. Шлямін, п-ні Н. Коростовець і о. ієромонах Іов Скакальський. Церковна Рада почала пожвавлено діяти, а водночас почалася й організація Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії.

9 березня 1948 року, відбувся Соборчик духовенства УАПЦ у Великій Британії, і на цьому Соборчику весь терен був поділений на парафіяльні округи та були призначені священики для духовної обслуги тих округ, що в них налічувалися около 6000 православних вірних, що жили тоді в більше як 400 гостелях.

ПЕРШИЙ З'ЇЗД УАПЦ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ

9-10 жовтня 1948 року в Лондоні відбувся Перший З'їзд духовенства та вірних Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії. Цей З'їзд обрав Генеральне Церковне Управління: Голова — о. митроф. прот. Ігор Губаржевський, а члени: о. Лев Опока, о. ієромонах Іов Скакальський, сот. М. Опаренко, п. М. Сахно, і п. Ф. Бойченко. У вересні 1949 року до Генерального Церковного Управління були покликані теж о. прот. Сергій Молчанівський і мґр Адріян Когут.

У травні 1950 року прибув з Німеччини о. прот. Василь Ільчук, а Британська Рада Церков погодилася взяти наших отців на свій етат. Але тодішній голова Генерального Церковного Управління о. митроф. прот. Ігор Губаржевський затруднював у ГЦУ 12 платних працівників, і оплачування їхньої праці вичерпувало всі фінансові засоби ГЦУ та довело до катастрофи фінансову господарку Генерального Церковного Управління. 20 липня 1950 року приїхав до Великої Британії Блаженніший Владика Митрополит Полікарп. Владика ознайомився з проблемами й труднощами Генерального Церковного Управління, відвідав парафії у Манчестері та Олдгамі, вислухав скарги вірних на

Перший З'їзд УАПЦ у Великій Британії, 9-10 жовтня 1948 року

ГЦУправління й розв'язав його та призначив тимчасове ГЦУправління в складі: от. митроф. прот. Ігор Губаржевський, о. прот. сергій Молчанівський, п. Пархоменко, проф. А. Шумовський, сот. Юрій Сальський, інж. Петро Петренко, пор. Василь Личманенко. Ревізійна Комісія: От. Василь Ільчук, інж. Вячеслав Коханівський і проф. Володимир Василенко.

У зв'язку з недугою о. митроф. прот. Ігоря Губаржевського, Владика Митрополит дав йому відпустку аж до виздоровлення. 21 серпня 1950 року Владика Митрополит виїхав до Парижа. Негайно після його виїзду о. митроф. прот. Ігор Губаржевський почав їздити й відвідувати парафії, піднімаючи бунт в УАПЦеркві у Великій Британії. На вістку про це Блаженніший Владика Митрополит 9 листопада того ж року звільнив його з обов'язків голови Генерального Церковного Управління і заборонив йому священнодіяти у Великій Британії. Генеральне Церковне Управління подало відповідне роз'яснення вірним, що були здезорієнтовані бунтом о. Губаржевського й ГЦУ вдалося втримати абсолютну більшість вірних в УАПЦ. Про бунт о. Губаржевського доволі широко подано в першій Пропам'ятній книзі УАПЦ.

ДРУГИЙ З'ЇЗД УАПЦ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ

27-28 січня 1951 року в Лондоні відбувся Другий З'їзд духовенства і вірних УАПЦ у Великій Британії. З'їзд осудив руйнну діяльність о. митроф. прот. Ігоря Губаржевського, і закликав усіх вірних до єдности і підтримки УАПЦ та її Первоієрарха Блаженнішого Митрополита Полікарпа.

Другий З'їзд УАПЦ обрав нове Генеральне Церковне Управління: От. прот. Василь Ільчук — голова, о. прот. Сергій Молчанівський — заступник голови, члени: Інж. Петро Петренко, полк. Г. Сосідко, п-ні Віра Смерека. Ревізійна Комісія: інж. В. Коханівський — голова ,члени — п. К. Калиновський і п. С Храпливий.

Цей Другий З'їзд УАПЦ у Великій Британії мав особливе значення в історії нашої Церкви в тій країні, бо об'єднав усіх свідомих православних українців, допоміг Генеральному Церковному Управлінню вийти з трудного фінансового

Президія Другого З'їзду УАПЦ у Великій Британії

стану, що його залишив о. митроф. прот. Ігор Губаржевський. Одначе, голова Генерального Церковного Управління о. прот. Василь Ільчук важко захворів і помер 9 липня 1951 року. Після його смерти Блаженніший Владика Митрополит призначив Адміністратором і головою Генерального Церковного Управління о. прот. Сергія Молчанівського, а другим членом Генерального Церковного Управління з духовенства був о. протодиякон Михайло Галиця. Почалися організувати парафії УАПЦ у громадах, але відчувався гострий брак священиків. Щоб якось позитивно розв'язати цю проблему, о. прот. Сергій Молчанівський почав підшукувати відповідних кандидатів і підготовляти їх до священства. Навесні 1951 року Блаженніший Митрополит висвятив Сергія Кіцюка на священика УАПЦ і призначив його на парафію Св. Покрова в місті Брадфорді.

15 липня 1952 року прибув до Великої Британії Митрополит Полікарп на канонічну візитацію. Він ознайомився з працею Генерального Церковного Управління, оглянув церковний дім у Лондоні й висловив своє вдоволення з праці Генерального Церковного Управління та його фінансової господарки.

У неділю, 20 липня 1952 року в Лондоні Владика Митрополит відслужив Архиєрейську Службу Божу, і рукоположив на диякона Петра Бублика, а в неділю, 27 липня в часі Архиєрейської Служби Божої висвятив його на священика, теж возвів у сан протопресвітера о. Сергія Молчанівського і нагородив о. Лева Опоку золотим хрестом. У часі свого перебування у Великій Британії Блаженніший Владика Митрополит відвідав парафії УАПЦ у Брадфорді, Ноттінґгамі, Дарбі, Сталибрідж , Манчестері, Болтоні й в Рочдейлі. В часі Архиєрейської Служби Божої в Рочдейлі він рукоположив Ростислава Панченка в диякони нашої Церкви.

26 серпня 1952 року Владика Митрополит виїхав до Парижа, вдоволений розвитком нашої Церкви у Великій Британії.

ТРЕТІЙ З'ЇЗД УАПЦ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ

У суботу, 13 грудня 1952 року в місті Рочдейлі відбувся Третій З'їзд духовенства і вірних УАПЦ у Великій Британії. З'їзд заслухав звіт Генерального

Блаженніший Митрополит УАПЦ Полікарп

Церковного Управління та Ревізійної Комісії, схвалив пророблену працю та уділив абсолюторію Генеральному Церковному Управлінню.

Нове Генеральне Церковне Управління було обране в складі: Голова — о. протопресвітер Сергій Молчанівський, о. протодиякон Михайло Галиця, полк. Г. Сосідко, сот. Іван Гуня, п. Никодим Козловський — члени, о. Петро Бублик, п-ні Віра Смерека і проф. Олександер Бондарівський — запасні члени. Ревізійна Комісія: От. прот. Олександер Довгаль — голова, інж. В. Коханівський і проф. д-р Іван Марченко — члени, а о. Сергій Кіцюк і п. В. Бортнічук — запасні члени.

В часі своєї канонічної візитації Владика Митрополит закликав парафії, щоб набували собі власні церкви. На заклик Митрополита перша парафія в Олдгамі купила будинок на церкву. Це був перший храм УАПЦ у Великій Британії, і перша Служба Божа в цьому храмі була відслужена 28 грудня 1952 року.

Президія Третього З'їзду УАПЦ у Великій Британії

Блаженніший Владика Митрополит мав намір переїхати до Великої Британії на постійний побут, але в четвер, 22 жовтня 1953 року помер у своїй резиденції біля Парижа у Франції. Надзвичайний Собор УАПЦ, що відбувся в Парижі 28 жовтня 1953 року обрав Високопреосвященнішого Владику Архиєпископа Ніканора Митрополита УАПЦ в Німеччині — Митрополитом Української Автокефальної Православної Церкви на еміґрації.

В днях 19-22 лютого 1954 року о. протопресвітер Сергій Молчанівський відвідав Владику Митрополита в Карлсруге. Владика Митрополит живо цікавився життям УАПЦ у Великій Британії, подаючи вказівки та поради в адміністрації і праці Генерального Церковного Управління. В неділю, 21 лютого того ж року Владика Митрополит висвятив о. диякона Ростислава Панченка на священика і призначив його на парафію УАПЦ у Лідс.

6-7 серпня 1954 року Владика Митрополит посвятив пам'ятник на могилі Блаженнішого Владики Полікарпа на кладовищі в Парижі, а в часі Архиєрейської Служби Божої в Парижі висвятив сот. Івана Гуню на священика, призначуючи його настоятелем парафії УАПЦ у місті Олдгамі.

Блаженніший Владика Ніканор, Архиєпископ Київський і Чигиринський, Митрополит УАПЦ

Щоб забезпечити УАПЦ у Великій Британії духовенством Генеральне Церковне Управління зорганізувало одноріч̀ні богословсько-пастирські курси, що почались першого жовтня 1955 року з участю 12 курсантів.

16 жовтня 1955 року приїхав з Німеччини священик Г. Добровольський, і він обслуговував парафії УАПЦ у Ноттінґамі, Дарбі й Лестері.

18 березня 1956 року Владика Митрополит Ніканор висвятив з курсантів Максима Олесюка на священика і призначив його на парафію Манчестерської округи.

Після успішного закінчення богословських курсів у вересні 1956 року Високопреосвященніший Владика Митрополит Ніканор висвятив у Карлсруге священиків і дияконів для УАПЦ у Великій Британії: о. Сильвестра Богатирця, о. Степана Ярмуся, о. Григорія Гусака, о. Ярослава Пука, теж і дияконів - - о. диякона Афанасія Максимука і о. диякона Юрія Семенчука.

18 вересня 1956 року в Олдгамі помер о. прот. Іван Гуня.

Від 16 до 18 грудня 1956 року в Карлсруге, Німеччина відбувся Перший Собор УАПЦ на еміґрації. Собор обрав заступником Митрополита УАПЦ на еміґрації Високопреосвященнішого Архиєпископа Мстислава, який у тому часі був заступником Митрополита Української Православної Церкви в ЗСА. Обрання Владики Архиєпископа Мстислава заступником Митрополита УАПЦ Ніканора зміцнило УАПЦеркву й затіснило зв'язки між митрополіями.

Частина священиків УАПЦ у Великій Британії у 50-60 роках

ЧЕТВЕРТИЙ З'ЇЗД УАПЦ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ

2 липня 1957 року в місті Олдгамі відбувся Четвертий З'їзд духовенства і вірних УАПЦ у Великій Британії. З'їзд заслухав звітів Адміністратора і Контрольної Комісії, схвалив проороблену працю Генерального Церковного Управління і уділив абсолюторію уступаючому Генеральному Церковному Управлінню та обрав нове Генеральне Церковне Управління: От. протопресві-

тер Сергій Молчанівський — голова й Адміністратор, о. прот. Сергій Кіцюк, о. Степан Ярмусь, майор Є. Навроцький, п. А. Лайко — члени. Ревізійна Комісія — о. Сильвестер Богатирець — голова, о. Григорій Гусак, і п. І. Павлюк — члени. В часі ділової каденції з Генерального Церковного Управління вибули такі члени: От. Сергій Кіцюк виїхав до Канади, май. Є. Навроцький до ЗСА, о. Г. Добровольський покинув нашу Церкву і перейшов до баптистів, о. Максим Олесюк виеміґрував до Канади. На їх місця були кооптовані до Генерального Церковного Управління — інж. Г. Кагукало, о. Юрій Семенчук і о. Степан Морозюк (після його висвяти на священика).

29-30 березня 1958 року Владика Митрополит рукоположив на священика Юрія Шклярова, і на диякона Степана Морозюка, а 9 серпня того ж року висвятив о. диякона Юрія Семенчука на священика.

Влітку 1958 року парафія УАПЦ у місті Рочдейлі купила великий дім, у якому перебудовано церкву. Це був другий храм УАПЦ у Великій Британії.

ВІЗИТАЦІЯ ПРЕОСВЯЩЕННОГО ВЛАДИКИ ЄПИСКОПА ВАРЛААМА

19 грудня 1958 року прибув на візитацію до Великої Британії Преосвященний Владика Єпископ Варлаам. Він відслужив Архиєрейську Службу Божу в Лондоні та відвідав парафії: Рочдейл, Олдгам, Дарбі й Брадфорд. 30 грудня Владика виїхав до Німеччини, щоб відвідати там Високопреосвященнішого Владику Митрополита Ніканора.

11 квітня 1959 року Владика Митрополит Ніканор висвятив на священика о. диякона Михайла Хуторного.

Духовенство УАПЦ — учасники Архиєрейської Служби Божої в Олдгамі. Зліва направо сидять: о. Ярослав Пук, о. М. Олексюк, о. протопресвітер Сергій Молчанівський, Преосв. Владика Єпископ Варлаам, англ. свящ. церкви Св. Марка, о. прот. А. Мирошниченко, о. Р. Панченко. Стоять: о. Ю. Семенчук, о. протодиякон Михайло Галиця, о. Степан Ярмусь, о. Афанасій Максимук, о. Григорій Гусак, о. диякон Степан Морозюк

23 листопада 1959 року на похорон бл. п. Ольги Петлюри, вдови по бл. п. Головному Отаманові Симонові Петлюрі, приїхав із Америки Високопреосвященніший Владика Архиєпископ Мстислав. Він відвідав Владику Митрополита Ніканора, а повертаючи з Німеччини завітав теж і до Великої Британії. У неділю, 27 грудня 1959 року, Владика Архиєпископ відслужив Архиєрейську Службу Божу в Лондоні, в сослуженні о. протопресвітера Сергія Молчанівського, о. Степана Ярмуся, о. Сильвестра Богатирця, о. Григорія Гусака, о. К. Калиновського, о. протодиякона Михайла Галиці й о. диякона Степана Морозюка. У часі Архиєрейської Служби Божої Владика Архиєпископ висвятив о. диякона Степана Морозюка на священика, а Константина Матящука на диякона. Отець Степан Морозюк був призначений настоятелем парафій у Ноттінґамі й Дарбі. 30 грудня Владика Архиєпископ Мстислав виїхав до ЗСА.

Високопреосвященніший Владика Архиєпископ Мстислав, і частина священиків УАПЦ у Вел. Британії. Грудень 1959 рік

ТРЕТЯ ВІЗИТАЦІЯ ВЛАДИКИ АРХИЄПИСКОПА МСТИСЛАВА

У п'ятницю, 11 серпня 1961 року прибув до Великої Британії Високопреосвященніший Владика Архиєпископ Мстислав для архиєрейської візитації. У суботу, 12 серпня він відвідав парафію УАПЦ у Брадфорді, а в неділю, 13 серпня відслужив Архиєрейську Службу Божу в Ноттінґамі. Служба Божа була врочиста, з участю дуже численною вірних з цілого Мідлянду. Преса багато писала про цю візитацію. Від 14 до 18 серпня Владика Архиєпископ відвідував громадські установи в Лондоні, а теж відвідав літній табір Спілки Української Молоді в оселі СУБ у Чіддінґфолді. 18 серпня служив вечірню в Лондоні і посвятив овочі, а 19 серпня відвідав парафію УАПЦ у Рочдейлі.

Високопреосвященніший Владика Архиєпископ Мстислав служить Молебень у сослуженні о. протопресвітера Сергія Молчанівського в таборі юного СУМ в оселі СУБ 15. 8. 1961 року. Дякує п. Петро Колесник

Спільна знімка таборян юного СУМ з Високопреосвященнішим Владикою Архиєпископом Мстиславом

В неділю, 20 серпня відслужив Архиєрейську Службу Божу в Олдгамі, в сослуженні десятьох священиків, а також і посвятив там церкву. Виїхав Владика Архиєпископ до ЗСА 21 серпня.

ВІДЗНАЧЕННЯ В ОЛДГАМІ 40-ЛІТТЯ ВІДНОВЛЕННЯ УАПЦ

На поширеній нараді Ген. Церк. Управління з духовенством і представниками парафій, що відбулася 17. 6. 1961 року вирішено крім відзначення 40-ліття відродження УАПЦ у кожній парафії, провести ще врочисте відзначення цієї події всією православною громадськістю у Великій Британії. Місцем для проведення врочистості призначено Олдгам. Обрано спеціяльний комітет: свящ. Г. Гусак, свящ. Ю. Семенчук, п. інж. А. Курочкин, п. А. Корольчук і п. М. Авдюк. Свящ. Г. Гусак через переїзд в інше місто мешкання і віддаленість від Олдгаму не міг брати участі в Комітеті. Урочистість намічено провести в неділю, 29 жовтня 1961 року.

Не дивлячись, що 29 жовтня випав похмурий осінній день, почали прибувати вірні УАПЦ з різних кінців Англії. Окремими автобусами прибули вірні з Престону, Дарбі, Ноттінггаму, Кіхлей і інших міст. Прибували також поїздами, автомашинами. Настрій у всіх урочистий і радісний. Гарно прибрана церква Св. Володимира парафії УАПЦ в Олдгамі заповнилась по береги. О год. 11 дня, почалась урочиста Служба Божа, яку відслужив Адміністратор УАПЦ у В. Британії о. протопресвітер С. Молчанівський у сослуженні о. прот. А. Мирошниченка, свящ. о. Ю. Семенчука, о. А. Максимука, о. В. Покотила, диякона о. К. Матяшука і диякона о І. Гузова. Чудово співав мішаний хор під диригуванням п. В. Корольчука.

Глибоку та зворушливу проповідь сказав о. протопресвітер С. Молчанівський. Він говорив про велич Церкви, якої Головою є Христос. Далі перейшов до з'ясування ваги події що сталася 40 років тому в Києві. »Вага події в першу чергу в тому, що на першому Всеукраїнському Церковному Соборі, після 200-літнього поневолення Москвою, відродилась Українська Православна Церква, основана Св. Апостолом Андрієм Первозванним. Наша Церква глибоко пов'язана з народом, з його душею. Вона має свої відмінності від московської та від грецької чи болгарської. І ці відмінності природні, як природня відмінність народів. І тому церковні канони передбачають автокефалію, тобто самостійність, сполучену з пов'язаністю в одну родину Вселенської Церкви. Автокефалія є необхідна для вільного розвитку Церкви й тому кращі представники народу виступили з вимогою її відновлення.

Вони боролись за незалежність УАПЦ, за її розвиток. Вони впали жертвою цієї боротьби. З поміж них залишився сьогодні живим тільки ВПР Владика Іоанн, Первоієрарх Української Православної Церкви в ЗСА. Йому складімо наш привіт, а перед усіми, що згинули в боротьбі, схилімо наші голови, бо вони впали в боротьбі за загальноукраїнську справу«.

Після закінчення Служби Божої прочитано спеціяльну молитву за Україн-

Духовенство, що служило Службу Божу в Олдгамі, в 40-річчя відновлення УАПЦ. Четвертий зліва п. П. Плевако з Франції, член Вищої Ради Митрополії

ську Православну Церкву і Україну, і виголошено многоліття Єпископатові Об'єднаної Української Православної Церкви, духовенству і всім вірним, а також виголошено вічну пам'ять Митрополитам Василю, Миколаю і всім Архиєпископам, Пастирям і вірним Української Автокефальної Православної Церкви, що згинули з рук безбожного ворога.

Настоятель парафії о. Ю. Семенчук запросив усіх присутніх на Богослуженні до участі у святочній академії, присвяченій 40-літтю Всеукраїнського Церковного Православного Собору в Києві в 1921 році і Відродженню УАПЦеркви.

Святочна академія відбулася в одній з найбільших заль в Олдгамі — »Кооперейшен Гол«. Тут був улаштований буфет, де могли люди підкріпитись після Богослуження. О 4.00 год. пополудні почалася академія. Заля святочно прибрана. На сцені посередині великий портрет Митрополита Василя Липківського, над ним прапор братства Св. Кн. Володимира, по боках портрети Митрополитів Полікарпа і Ніканора.

Академію відкрив хор »Дніпро« під дириґуванням п. А. Корольчука, співом Отченаш. Після цього вичерпну доповідь виголосив о. протопресвітер С. Молчанівський. Закінчуючи доповідь, — о. протопресвітер просив усіх хвилинною мовчанкою вшанувати тих, що згинули в боротьбі за УАПЦ і незалежність України.

Секретар Комітету по організації свята п. інж. А. Курочкин зачитав привітання від організацій з приводу 40-ліття Відродження УАПЦ. Привітання були від Англо-Українського Т-ва, Союзу Українців у В. Британії, Об'єднання Українців у В. Британії, Об'єднання бувших Вояків Українців, Педагогічно-Освітньої Ксмісії, Української Видавничої Спілки, Редакції »Української Думки«, »Спілки Визволення України у В. Британії, ВПреп. о. Т. Тисака, настоятеля української католицької парафії в Олдгамі, редакції часопису »Український Селянин«. З усними привітаннями виступили д-р І. Марченко від Спілки Українських Учителів і Виховників, п. Гончаренко від СГД, п. Починок від ОУуВБ.

Духовенство і учасники мистецької частини свята

У мистецькій частині виступали — хор »Дніпро« під дириґуванням п. А. Корольчука, олдгамський та болтонський танцювально-балетні гуртки, учні недільної школи. Хор »Дніпро« виконав: »Ой, зійшла зоря«, »Страшний суд«, »Косар«. Церковний хор проспівав: »Ой, горе тій чайці«, »Козака несуть«, »Вилітали орли«. Пані Т. Шалапай з Рочдейлю деклямувала »До Основ'яненка«, учениця недільної школи з Олдгаму О. Ярмак »Українській дівчині, що її звуть Зіркою«, учні з Олдгаму деклямували: І. Красовська — »Закон крови«, Дідушко — »Од синього Дону«. Учень недільної школи з Рочдейлю Матвійчук виконав на акордеоні: »Реве та стогне«, »В'язанка пісень«. Пан В. Корольчук з В. Шалапаєм виконали дует »Коли розлучаються«. Молоді танцюристи з Олдгаму виконали танки: »Козачок«, »Подільський гопак«, »Маруся« а танцювальний гурток з Болтону виконав »Катеринка« і »Голубчик«.

В кінці о. Юрій Семенчук висловив подяку всім від імені організаційного Комітету, а о. протопресвітер висловив своє велике задоволення так гарно влаштованим святом і подякував Комітетові та всім присутнім.

Хор »Дніпро« закінчив академію співом національного гимну »Ще не вмерла Україна«.

КОМУНІКАТ
ГЕНЕРАЛЬНОГО ЦЕРКОВНОГО УПРАВЛІННЯ УАПЦ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ

В суботу, 3 лютого 1962 року в м. Рочдейлі в церковній залі Св. Покровської парафії УАПЦ, відбулась поширена нарада Генерального Церковного Управління з духовенством і представниками парафій. На нараду прибули члени Ген. Церк. Управління, духовенство і представники 16 парафій. Всього 30 осіб, з них 11 осіб духовенства і 19 мирян.

На порядку денному наради стояли питання:

1. Інформація о. Адміністратора про поїздку на континент.
2. Фінансовий звіт Ген. Церк. Управління за 1961 р.к.
3. 20-ліття Архипастирського служіння ВПР Вл. Митрополита Ніканора.
4. Перевиборп Парафіяльних рад.
5. Підготова до 5 З'їзду УАПЦ у В. Британії і відзначення 15-ліття УАПЦ у В. Британії.

Духовенство УАПЦ з Високопреосвященнішим Владикою Архиєпископом Мстиславом у Рочдейлській церкві. Сидять зліва направо: От. протопресвітер Сергій Молчанівський, Владика Архиєпископ Мстислав, о. прот. А. Мирошниченко. Стоять: о. В. Покотило, о. диякон І. Гузов, о. Степан Морозюк, о. Ю. Семенчук, о. протодиякон М. Галиця, о. М. Хуторний, о. диякон К. Матяшук, о. Афанасій Максимук

6. Біжучі справи.

Нарада докладно обговорила всі зазначені питання і ухвалила певні постанови. В справі відзначення 20-ліття Архипастирського служіння ВПР Владики Митрополита Ніканора нарада вирішила послати привітання ВПР Владиці Ювілятові такого змісту:

»Ваше Високопреосвященство Високопреосвященніший Владико!

Поширена нарада Генерального Церковного Управління, Духовенства і Представників Парафій УАПЦ в В. Британії, що зібралась сьогодня, 3 лютого 1962 року в м. Рочдейлі, Англія, висловлює своє синівське привітання Вашому Преосвященству з нагоди 20-ліття Архипастирського служіння. Ми свідомі того тяжкого хреста, що поклав на Вас Пастироначальник наш Господь Ісус Христос і якого Ви несете уже більш півстоліття, а особливо минулі 20 років, стоячи у кермі Церковного Корабля — Української Автокефальної Православної Церкви і провадячи цей Корабель через усі небезпеки по бурхливих

хвилях життєвого моря. Подивляючи Вашу енергію і уміння знайтися в найтяжчих моментах сучасного бурхливого життя людства, ми з вдячністю схиляємо перед Вашим Преосвященством наші голови і просимо Всевишнього Господа Бога, щоб Він підтримав сили і здоров'я Вашого Високопреосвященства і обдарував всім необхідним для дальшого ще довголітнього керування Св. Українською Автокефальною Православною Церквою. Многих літ, Владико!«

Крім того, схвалено в неділю, 10 лютого у всіх парафіях відслужити Молебень за здоров'я Владики Ювілята, а в тих парафіях, у яких 10 лютого не буде Богослуження, відслужити Молебень у наступні неділі.

Видати до дня 20-ліття Архипастирського служіння ВПР Вл. Митрополита окрему книжку про життя і діяльність Владики Ювілята.

В справі 5 З'їзду УАПЦ у В. Британії схвалено скликати 5 З'їзд Духовенства і Вірних УАПЦ у В. Британії в другій половині цього року. Орієнтовно намічено скликати З'їзд у м. Брадфорді. До З'їзду провести перевибори Парафіяльних рад у тих парафіях де перевибори були до 1961 року. Отже орієнтовно намічено провести перевибори в таких парафіях: Рочдейл, Болтон, Манчестер, Лідс, Кіхлей, Ноттінгам.

У зв'язку з тим, що в серпні цього року припадають 15 років з часу заснування УАПЦ у В. Британії, відзначити цю дату врочистими Богослуженнями і спеціяльними парафіяльними зборами, а крім того відслужити в м. Брадфорді врочисту соборну Службу Божу з участю всього духовенства УАПЦ у В. Британії і з участю вірних УАПЦ з різних парафій, які матимуть змогу прибути. Післл Богослуження влаштувати святочну академію присвячену 15-літтю УАПЦ у В. Британії. Видати книжку »15-ліття УАПЦ в В. Британії« в якій крім історії УАПЦ в Вел. Британії у цілому, подати історії всіх парафій з відміченням усіх настоятелів, що були в парафіях за цих 15 років, склад Параф. рад, диригентів, діяльних парафіян і т. п. Кожна парафія повинна подбати про написання своєї історії і надіслати ці матеріяли разом з знімками осіб і подій з життя парафії, які бажано помістити в пропам'ятній книзі, до Ген. Церк. Управління до 15 травня ц. р. Для покриття коштів видання книжки кожна парафія повинна внести орієнтовно 10 фунтів. Для проведення свята 15-річчя УАПЦ в В. Британії обрано Комісію: Свящ. о. М. Хуторний, п. М. Муха, п. Й. Диль, п. Ол. Корольчук, п. М. Авдюк. Також обрано комісію по справі видання пропам'ятної книги »15 літ УАПЦ в Великій Британії« в складі: Свящ. о. Ю. Семенчук, сот. І. Гвоздик і п. І. Цюрич.

З нагоди 15-ліття УАПЦ в В. Британії просити ВПР Владику Митрополита благословити видання спеціяльних Грамот подяки для найбільш діяльних вірних. Отці настоятелі разом з Парафіяльними радами повинні скласти списки вірних, які заслуговуватимуть на Грамоту подяки і надіслати ці списки до Ген. Церк. Управління до 1 вересня ц. р.

Нарада заслухала і прийняла до відома інформацію о. Адміністратора про поїздку на континент і висвяту нових священиків для УАПЦ, а також заслухала і прийняла до відома фінансовий звіт Ген. Церк. Управління за 1961 рік і ухвалила доручити Ревізійній Комісії перевірити цей звіт.

25. 2. 1962

Генеральне Церковне Управління УАПЦ в В. Британії

СОБОРЧИК ДУХОВЕНСТВА УАПЦ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ

В суботу, 3 березня 1962 року в м. Дарбі, Англія, в залі Українського Дому СУБ відбувся Соборчик духовенства УАПЦ у Великій Британії. На соборчик прибуло майже все духовенство УАПЦ у В. Британії за винятком свящ. о. Ю Шклярова, що лежав у той час у лікарні, і свящ. о. С. Богатирця, що був дуже занятий невідкладними справами, про що перед Соборчиком повідомив Ген. Церк. Управління. Керував Соборчиком Адміністратор УАПЦ у В. Британії о. протопресвітер С. Молчанівський, Секретарем обрано свящ. о. Степана Морозюка. На Соборчику були обговорені такі питання: 1. Належне ставлення священослужителів до виконання своїх обов'язків; 2. Уніфікація відправ Богослужень; Особливості Богослужень Великоднього циклю; 4. Порядок соборних Богослужень; 5. Документація; 6. Різне. В питанні про уніфікацію відправ Богослужень прийнято до відома і виконання вказівки ВПР Владики Митрополита Ніканора, що Владика їх давав на Пастирських Конференціях у Шенбліку. Всі учасники Соборчика дуже уважно поставились до обговорення всіх поставлених питань і засідання Соборчика пройшло в діловій атмосфері.

Парафіяльна Рада парафії УАПЦ в Дарбі почастувала все духовенство обідом, що його зготовило парафіяльне сестрицтво.

За організацію приміщення і гостинне прийняття висловлено подяку настоятелю парафії свящ. о. С. Морозюкові, Голові Параф. ради п. М. Горбаню, Церк. старості п. Т. Нестеренкові, Членам Парафіяльної ради, що відповідно прибрали приміщення і паням, що готували обід. Також подякувано адміністрації Українського Дому за приміщення для переведення Соборчика.

У зв'язку з тим, що о. Адміністратор змушений був залишитись ночувати в Дарбі, в неділю, 4 березня в дуже гарно прибраній церкві Дарбівської парафії відправлено Соборне Богослуження, яке відслужив о. протопресвітер С. Молчанівський у сослуженні настоятеля місцевої парафії о. С. Морозюка, о. протодиякона М. Галиці і о. диякона І. Гузова. В часі Богослуження о. протопресвітер урочисто вручив свящ. о. Степанові Морозюку дану йому ВПР Владикою Митрополитом Ніканором нагороду — набедреник. У кінці Богослуження о. протопресвітер висловив подяку дириґентові п. М. Федчуку і хористам за добрий спів і Парафіяльній раді за добрий стан церкви і за добру роботу в парафії.

ВІДВІДИНИ ТАБОРУ »ЮНАЦЬКА СІЧ« Ч. 2 В ТАКЛЕЙ БІЛЯ БРАДФОРДУ

В неділю. 28 липня ц. р. на запрошення Голови Крайової Управи СУМ у Великій Британії п. Я. Деременди і таборової команди, прибув до табору »Юнацька Січ« настоятель парафії УАПЦ у Брадфорді і Лідс о. М. Хуторний з церк. старостою п. І. Шевцем і дириґентом церковного хору парафії Лідс п. М. Малною та співаками. Була гарна літня погода. Серед чудової природи на площі під прапором СУМ приготовано стіл для відправи Молебня. Юнаки і юначки разом з таборовою командою стояли чотирикутником у три ряди навколо. Був відслужений Молебень. Спів хору розносився далеко навколо табору по лісі. На Молебні були присутні гості — посадник міста Шіплей з дружиною і донькою.

Свящ. Мих. Хуторний служить Молебень у таборі »Юнацька Січ« у Таклей

На закінчення Молебня о. М. Хуторний сказав проповідь, зазначаючи, що хоч ми знаходимося зараз далеко від рідної України, але завдяки волелюбним господарям цієї землі, ми маємо право молитися своєю рідною мовою, за своїми прадідівськими традиціями і виховувати молоде покоління за нашими традиціями і звичаями, своєю рідною мовою. Звертаючись до команди і виховників, о. Михайло закликав їх добросовісно виконувати свої обов'язки супроти молодого покоління, бо молодь це майбутнє нашого народу, а юнаків і юначок закликав бути слухняними своїм виховникам та побажав у любові провести цей корисний час, наповнюючи свої молоді душі любов'ю до нашої знедоленої Батьківщини — України.

Після Молебня промовляв посадник міста Шіплей. Потім, оглянувши табір, о. М. Хуторний разом з дириґентом і хористами були запрошені на чай.

В четвер, 1 серпня о год. 8.00 ввечері о. М. Хуторний знову відвідав табір і був присутній на вечірній збірці. Зібравши дітей православного віровизнання, о. Михайло провів з ними годинну розмову з науки релігії.

Слід відмітити, що на протязі вже трьох років, у часі таборування молоді СУМ, з розпорядження Ген. Церк. Управління на Велику Британію, духовним опікуном табору від УАПЦ був о. М. Хуторний, який в силу можливостей відвідував цей табір кожного року.

ВІДЗНАЧЕННЯ 15-ЛІТТЯ УАПЦ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ

В неділю, 14 жовтня 1962 року в день Св. Покрова, українська громада Англії відзначила в м. Брадфорді 15 річницю заснування УАПЦ у терені Великої Британії. На поширеній нараді Ген. Церк. Управління разом з представниками парафій, що відбулася в м. Рочдейлі 3 лютого 1962 року ухвалено відзначити 15-літній ювілей УАПЦ у В. Британії на Св. Покрова в Брадфорді. Створено

Комісію: о. М. Хуторний, п. М. Муха, п. И. Диль, п. О. Корольчук і п. М. Авдюк. Комісії було доручено провести підготову свята. 15-ліття УАПЦ збіглося з храмовим святом парафії УАПЦ у Брадфорді, отже в підготову до свята включилась і Парафіяльна рада парафії у Брадфорді. Напередодні, в суботу, 13 жовтня в Брадфорді відбулася нарада Ген. Церк. Управління з духовенством і представниками Параф. рад Йоркширу, а також конференція духовенства УАПЦ в В. Британії.

Увечері, в суботу, відправлено врочисту Всенічну, яку служило все прибуле духовенство.

В самий день Св. Покрова зранку, до англіканської церкви Св. Марії Магдалини, почали прибувати з різних міст Англії вірні на Богослуження. О год. 11.30 ранку розпочалася врочиста відправа соборної Служби Божої, яку служив Адміністратор УАПЦ у В. Британії о. протопресвітер С. Молчанівський у сослуженні 8 священиків, протодиякона і диякона. Співали два хори: місцевий церковний хор під дириґуванням п. Г. Іванюка і мішаний церк. хор парафії св. кн. Володимира в Олдгамі, під дириґуванням п. В. Корольчука. Велика англіканська церква була заповнена (понад 400 осіб). 13 осіб духовенства в гарних коштовних облаченнях, чудовий спів хорів, сотні горіючих свічок — викликали надзвичайно піднесений настрій і залишили незабутнє враження. Після Малого Входу о. протопресвітер зачитав нагородну грамоту Високопреосвященнішого Митрополита Ніканора про нагороду настоятеля Брадфордської парафії о. Михайла Хуторного скуфією і вручив о. Михайлові нагороду, побажавши і далі добре працювати на ниві Христовій. У своїй проповіді о. протопресвітер зупинився на значенні свята Покрова, яке вже з давніх часів урочисто відзначалося на наших рідних землях. Потім зупинився на ювілею 15-ліття УАПЦ у В. Британії, і закликав усіх міцно стояти в обороні своєї православної віри і єднатись навколо своєї рідної Української Православної Церкви. Гучним многоліттям ВПР Вл. Митрополиту Ніканору, ВПР Архиєпископу Мстиславові, Адміністраторові, духовенству, Ген. Церк. Управлінню, дириґентам, хористам, членам Параф. ради всім вірним УАПЦ у В. Британії закінчилось це пам'ятне для кожного Богослуження. При цілуванні хреста о. протопресвітер роздав усім присутнім образки Божої Матері. Перед цілуванням хреста, група парафіян Брадфордської парафії: п. Ол. Божко, п. Ст. Мікорський, п. Ів. Дейнега, п. Вас. Микитюк і п. Ост. Чуйко піднесли своєму настоятелю о.М. Хуторному подарунок — матеріял на облачення.

Всіх присутніх на Богослуженні, за українським звичаєм запрошено до церковної залі на перекуску. Тут пані влаштували гарячий обід для духовенства і представників організацій, а для всіх мирян роздано гарячий чай з бутербродами.

О 4.00 годині дня, у великій залі Текстіл Гол, відбулася святочна академія — концерт, присвячений ювілею 15-ліття УАПЦ у В. Британії.

Свято відкрив голова підготовного Комітету о. М. Хуторний. Секретар підготовного Комітету п. М. Муха зачитав письмові привітання, а потім слідували усні привітання. Письмові привітання були від: Члена Вищої Ради Митрополії о. Д. Бурка, Об'єднання Українців у Голляндії, від Фронту Симона Петлюри, від Крайової Управи Союзу Гетьманців-Державників, Спілки Українських Учителів і Виховників. Усні привітання сказали: Голова Об'єднання Українців у Голляндії інж. М. Скрипник, директор Головної Управи СУБ д-р С. М. Фостун, Централі Об'єднання Українців у В. Британії голова Відділу ОУуВБ в Брадфорді п. І. Смерека, настоятель парафій Манчестер, Стокпорт о. Афа-

насій Максимук, голова Відділу ОУбВ, секретар місцевого Відділу СУБ, голова КУ СУМ, представник Т-ва Сприяння УНРаді і інші.

Після привітань була доповідь Адміністратора УАПЦ у В. Британії о. протопресвітера С. Молчанівського. На початку доповіді о. протопресвітер закликав вшанувати пам'ять Покійного Вл. Митрополита Полікарпа і всіх померлих пастирів та вірних УАПЦ у В. Британії, зачитавши список спочилих жертводавців і чільних діячів УАПЦ на терені Великої Британії.

Після офіційної частини розпочався концерт. Церковний хор з Олдгаму під дириґуванням п. В. Корольчука проспівав Отченаш — муз. Котка. Потім діти української школи при парафії у Брадфорді сказали збірну деклямацію на тлі хору »Ми всі діти українські«. Далі Олдгамський хор і чоловічий хор »Дніпро« під дириґуванням п. А. Корольчука проспівав: »Ой, зійшла зоря« муз. Леонтовича, »Страшний суд« муз. Котка, »Реве та стогне« муз. Гайворонського, »Та нема гірш нікому« муз. Лисенка, »Козака несуть« муз. Леонтовича, »Закувала та сива зозуля« муз. Ніщинського та інші. Між піснями виступали з деклямаціями діти недільної школи з Олдгаму. Юнак в українському одязі Матвійчук з Рочдейлю виконав на акордеоні українські мелодії, а з народніми танцями виступали дві танцювальні групи — »Калина« з Олдгаму, під керівництвом п. Ф. Куцая і балетна група з Болтону під керівництвом п-ні І. Потопільної.

Поміж тією барвистою та багатою програмою виступали з солоспівами пп. В. Корольчук та В. Шалапай. Концерт закінчився співом національного гимну.

Пізною порою розходились і роз'їжджалися в різні частини Англії присутні на святі, несучи в серцях чудесні картини великого святкування. Починаючи від церковного Богослуження, і кінчаючи багатим концертом, — весь день був одним великим святом, немов народні святкування в нашій рідній Україні. Це свято єднало всіх українців і зміцнювало їх на дусі.

КОМУНІКАТ

ГЕНЕРАЛЬНОГО ЦЕРКОВНОГО УПРАВЛІННЯ УАПЦ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ

З благословенства Його Високопреосвященства Високопреосвященнішого Митрополита Ніканора в суботу, 8 грудня 1962 року в м. Рочдейлі, Лянкашір, Англія, відбувся V З'їзд духовенства і представників вірних УАПЦ у Великій Британії.

На З'їзд прибули майже все духовенство і представники всіх парафій. Всього разом були 43 особи, з них 11 в духовному сані і 32 миряни.

Головою З'їзду був Адміністратор УАПЦ у В. Британії о. протопресвітер С. Молчанівський. До ділової президії були обрані 2 заступники голови: дипл. інж. П. Петренко і п. А. Лайко та 2 секретарі: о. М. Хуторний і інж. Г. Кагукало.

Праця З'їзду почалася відправою Молебня в Св. Покровській церкві парафії УАПЦ у Рочдейлі, що його відслужив голова перед'їздової комісії о. Афанасій Максимук.

Після Молебня, в церковній залі о. протопресвітер С. Молчанівський прочитав благословення Високопреосвященнішого Владики Митрополита Ніканора на скликання З'їзду і оголосив З'їзд відкритим.

Відкривши З'їзд, о. протопресвітер С. Молчанівський згадав, що 10 років

тому Англію відвідав останній раз покійний бл. п. Митрополит Полікарп, також згадав покійного члена Вищої Ради Митрополії бл. п. о. протопресвітера Володимира Вишнівського, покійного о. Павла Гаврилова й інших пастирів та вірних УАПЦ, що відійшли у вічність в час і після 4 З'їзду, що відбувся в 1957 році і попросив ушанувати пам'ять їхню однохвилинною мовчанкою.

Після цього були зачитані привітання З'їзду від Високопреосвященнішого архиєпископа Мстислава, від представництва Вик. Органу Української Національної Ради в В. Британії, від Союзу Українських Ветеранів у В. Британії та інші.

Президія П'ятого З'їзду УАПЦ у Великій Британії. Зліва направо: От. А. Максимук, п. А. Лайко, о. протопресвітер Сергій Молчанівський, дипл. інж. П. Петренко і о. Мих. Хуторний

Зїзд прийняв тексти привітань від З'їзду: Первоієрархові УАПЦ ВПР Вл. Митрополитові Ніканору, ВПР Архиєпископові Мстиславу — основоположникові УАПЦ у В. Британії, ВПР Вл. Митрополитові Іоану, ВПР Вл. Митрополитові Іларіону, Архиєпископові Кентерберійському д-ру М. Рамзею, Британській Раді Церков.

Ділові наради З'їзду велися за таким порядком:

1. Звіт Ген. Церк. Управління за 5 років.
2. Співзвіт Ревізійної Комісії.
3. Дискусії.
4. Вибори нового Ген. Церковного Управління.
5. Вибори Ревізійної Комісії.
6. Прийняття ухвал З'їзду.
7. Біжучі справи.

Робота З'їзду пройшла в спокійній діловій атмосфері. З'їзд констатував зміцнення УАПЦ у В. Британії, схвалив діяльність Ген. Церковного Управління, уділивши абсолюторію і висловивши подяку уступаючому Ген. Церковному Управлінню.

Учасники П'ятого З'їзду УАПЦ у Великій Британії

До нового Ген. Церковного Управління обрано:
1. о. протопресвітер С. Молчанівський — голова;
2. о. С. Богатирець — заступник голови;
3. п. Я. Панасюк — секретар;
4. о. М. Хуторний — член;
5. Дипл. інж. П. Петренко — член.

Запасові члени — о. протодиякон М. Галиця і п. М. Авдіюк.

До Ревізійної Комісії обрано:
1. о. С. Морозюк,
2. о. Ю. Шклярів,
3. п. М. Бабай.

Запасові члени — о. І. Гузов і п. М. Горбань.

З'їзд прийняв низку важливих ухвал.

О год. 7.00 ввечері, молитвою »Достойно є« З'їзд закінчив свою роботу.

Лондон, 12. 1. 1963

За Генеральне Церковне Управління:

о. протопресвітер С. Молчанівський

П О С Т А Н О В И

5 З'ЇЗДУ ДУХОВЕНСТВА І ПРЕДСТАВНИКІВ ВІРНИХ УКРАЇНСЬКОЇ АВТОКЕФАЛЬНОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ,

що відбувся в м. Рочдейлі, Лянкашір, Англія, 8 грудня 1962 року

1. 5 З'їзд Духовенства і Представників Вірних УАПЦ у Великій Британії, що з благословенства Його Високопреосвященства Високопреосвященнішого Ніканора, Архиєпископа Київського і Чигиринського, Митрополита Української Автокефальної Православної Церкви на еміґрації, відбувся 8 грудня 1962 року в м. Рочдейлі, Англія, йдучи за прикладом попередніх З'їздів, схиляє голови перед пам'яттю борців і мучеників за ідею Української Автокефальної Православної Церкви і зокрема перед її Великими Ієрархами — Митрополитом Василем і Митрополитом Полікарпом, плямує всіх зрадників і відступників від своєї рідної УАПЦеркви й врочисто обіцяє твердо стояти на засадах єдиної і незалежної Української Автокефальної Православної Церкви.

2. З'їзд виходячи з того, що мати свою національну Церкву, незалежну від чужих впливів, було мрією наших наймудріших князів, як Св. Князя Володимира Великого, князя Ярослава Мудрого, кращих наших гетьманів, державних мужів, церковних достойників, як Митрополит Петро Могила, Митрополит Василь Липківський, Митрополит Полікарп Сікорський і інші, і Господь допоміг українському народові створити свою незалежну Церкву, що за неї в наші часи життя віддали багато мирян, священиків, єпископів і митрополитів, уважає, що нерозумно діють ті короткозорі, засліплені амбіціями діячі, що руйнують здобуте та закликає всіх українців, що з тих чи інших причин відійшли від своєї рідної УАПЦеркви, повертатись у лоно матірної Церкви, бо лише тут вони знайдуть рідну Матір.

3. У зв'язку з різними думками, що висловлюються в українській пресі в справі ставлення до 2 Ватиканського Собору римської Церкви, З'їзд уважає, що найкраще наше ставлення до згаданого Собору висловлене в Соборному Архипастирському Посланні Ієрархів Українських Православних Церков 30 квітня 1960 року в м. Вінніпеґу, і просить Церковний Провід Української Об'єднаної Православної Церкви твердо стояти на засадах, висловлених у зазначеному Соборному Посланні. При всяких розмовах у цій справі мова може бути лише про церковне поєднання, але в жодному разі не про »приєднання«.

4. З'їзд констатує дальше зміцнення УАПЦ у Великій Британії і схвалює діяльність доцьогочасного Ген. Церковного Управління, уділяючи уступаючому складу Ген. Церк. Управління абсолюторію.

5. З'їзд обравши членів нового складу Ген. Церковного Управління від мирян, приймає також новий склад Ген. Церковного Управління V скликання: Голова Ген. Церк. Управління — Адміністратор УАПЦ у Великій Британії о. протопресвітер Сергій Молчанівський. Члени — о. Сильвестер Богатирець, о. Михайло Хуторний, дипл. інж. Петро Петренко, п. Яків Панасюк.

Запасові члени: о. протодиякон Михайло Галиця і п. Матвій Авдюк. Також обравши члена Ревіз. Комісії від мирян і одного запасового, З'їзд приймає склад такої Ревізійної Комісії Ген. Церковного Управління:

о. Степан Морозюк, о. Юрій Шклярів, п. Михайло Бабай. Запасові члени: о. Іван Гузов і п. Михайло Горбань.

6. З'їзд вважає доцільним звернути увагу новому складу Ген. Церковного Управління на такі справи:

І. По організаційній частині:

а) звернути увагу на збільшення кадрів духовенства тому, що теперішня кількість духовенства УАПЦ в Англії є недостатньою для душпастирської опіки всіх вірних УАПЦ в Англії.

б) продовжувати далі практику скликання один раз у півріччя поширених нарад Ген. Церковного Управління з духовенством і представниками парафій.

в) продовжувати далі практику, щоб на Перевиборчих Заг. Зборах у парафіях був присутній член Ген. Церк. Управління.

г) вивчити можливості релігійно-національної праці серед української православної молоді позашкільного віку (юнацтва) і в міру можливостей налагодити таку працю.

ґ) з метою налагодження праці дитячих недільних шкіл у парафіях УАПЦ З'їзд обирає шкільну раду при Ген. Церк. Управлінні: Свящ. о. Михайло Хуторний, пані Віра Смерека і п. В. Ярмак і доручає Шкільній Раді налагодити працю недільних шкіл у парафіях.

ІІ. По місійно-видавничій частині:

а) у зв'язку з тим, що помічається деяке збайдужіння наших людей до церковно-релігійних справ, звернути увагу священиків на посилення місійної праці.

б) з метою допомогти священикам в їх місійній праці, доручити Ген. Церковному Управлінню організувати богословсько-місіонерську бібліотеку.

в) звернути увагу на збільшення статтей на релігійні теми у »Відомостях« Ген. Церк. Управління.

г) З'їзд закликає всіх вірних УАПЦ підтримувати передплатою церковний журнал »Відомості« Ген. Церк. Управління, і доручає Парафіяльним радам і священикам вжити заходів до заохочення і збільшення передплатників.

ІІІ. По фінансово-господарчій частині:

а) З'їзд звертає увагу Парафіяльних рад на своєчасну збірку членських церковних вкладок і на своєчасну надсилку до Ген. Церковного Управління 75% чл. вкладок і 20% тарілочних збірок.

б) З'їзд вважає необхідним ужити всіх заходів до матеріяльної підтримки нашого церковного Центру і зокрема Високопреосвященнішого Митрополита Ніканора і закликає всі Парафіяльні ради і всіх вірних УАПЦ своїми пожертвами і відраховуваннями з коштів Параф. рад, допомогти в цій справі. Парафіяльні ради повинні систематично надсилати відрахування з своїх коштів на Митрополичий Фонд до Ген. Церковного Управління, яке надсилатиме їх ВПР Вл. Митрополитові.

в) з метою збільшення винагороди за працю о. Адміністратору і компенсацію за приміщення канцелярії у його домі, виплачувати як репрезентаційні гроші о. Адміністратору £2.00 в тиждень.

г) З'їзд уважає доцільно збільшити винагороду священикам за Богослу-

жения, постільки існуючі винагороди встановлені були 10 років тому, а за цей час знизилась вартість грошей і збільшилась заробітня платня робітникам, і доручає цю справу Парафіяльним радам, які на місцях повинні знайти джерела для збільшення винагороди священикам за Богослуження.

г) З'їзд уважає недоцільно збільшувати членську церковну вкладку, а залишити її в існуючому розмірі — 2 ш. в місяць, але звертає увагу Парафіяльних рад на збільшення числа вірних Церкви, що сплачують членську церковну вкладку.

Президія З'їзду:

о. протопресвітер С. Молчанівський, дипл. інж. П. Петренко, о. М. Хуторний, А. Лайко, інж. Г. Кагукало

ВИСОКОПРЕОСВЯЩЕННІШИЙ АРХИЄПИСКОП МСТИСЛАВ ВІДВІДАВ АНГЛІЮ

В дорозі з Зах. Европи до ЗСА ВПР Вл. Архиєпископ Мстислав відвідав терен Англії. З Риму до Мюнхену Владика прибув 2 грудня 1963 року. В Мюнхені ВПР Владика зустрівся з провідними представниками українських організацій, і дав інтерв'ю представникам української преси. Дня 5 грудня Владика Мстислав був гостем ВПР Митрополита Ніканора в Карлсруге, з яким поділився своїми спостереженнями з побуту в Царгороді і Римі. Прощаючи Владику, Митрополит Ніканор передав через нього для музею при Церкві-Пам'ятнику епітрахіль Митрополита Петра Могили (1 половина XVII стол.), а Владику обдарував мапою України з кінця XVII стол.

У п'ятницю, 6 грудня підвечір ВПР Владика Мстислав був уже в Лондоні. Зустрічати ВПР Владику Мстислава на центральне летовище прибув Адміністратор УАПЦ у В. Британії о. протопресвітер С. Молчанівський з парафіянином п. О. Барчуком. Після короткого привітання на летовищі, Владика від'їхав до дому о. протопресвітера, де йому було приготоване мешкання. В суботу, Владика полагодив формальности з летунськими компаніями в справі дальшої подорожі, відвідав церковний дім, де був запрошений на обід о. протодияконом М. Галицею. Увечері був присутній на Вечірні в церкві при церковному домі.

В неділю, 8 грудня в англіканській церкві на Олд Ок Ровд відбулася врочиста Служба Божа, яку служив ВПР Вл. Архиєпископ Мстислав у сослуженні о. протопресвітера С. Молчанівського, о. С. Богатирця, о. Ю. Шклярова і о. протодиякона М. Галиці. Прибулого до церкви Владику зустрів хлібом-сіллю в.о. церк. старости п. С. Сахарук, а п-на Оля Галиця піднесла Владиці гарний букет квітів. При вході в церкву Владику одягнули в мантію і його зустріло духовенство на чолі з о. протопресвітером С. Молчанівським, який привітав Владику і попросив спільно помолитися за знедолену Батьківщину-Україну і поневолений народ український. Під прекрасний спів хору на чолі з диригентом полк. С. Нагнибідою, що виконував архиєрейське »Достойно є«, Владика увійшов у церкву, помолився перед образами і відбулося на середині церкви архиєрейське облачення.

О год. 11.30 дня почалася Божественна Літургія. Церква була вщерть заповнена вірними не тільки з Лондону, але й з далеко від нього положених місцевостей Чудові облачення духовенства, гарний спів хору, десятки горіючих свічок, гарна церква, — все це створювало особливий піднесений настрій.

В кінці Богослужения ВПР Владика виголосив Архипастирське слово, в якому поділився своїми враженнями з подорожі по головних центрах християнського світу. В християнському світі проходять глибокі процеси, які вказують, що християнське людство шукає зближення, порозуміння і прагне справжньої християнської любови. В тих процесах знаходить своє належне місце й Українська Православна Церква, розвитком якої дуже цікавляться Вселенська Патріярхія й увесь християнський світ. Вкінці Владика закликав всіх православних українців об'єднатися в одну Українську Автокефальну Православну Церкву, тоді з нами будуть рахуватися всі, а всіх українців закликав до згоди, миру і любови.Тисяча років після розбиття Єдиної Християнської Церкви наклали свій глибокий відбиток і говорити зараз про поєднання Церков не можливо, але потрібне зближення Церков, взаємна толеранція і повага, а тоді через певний час буде можливість говорити і про поєднання.

Отець протопресвітер С. Молчанівський подякував ВПР Владиці за його відвідини В. Британії, висловив подяку за його велику працю, яку він перевів у час своєї подорожі, підкреслив, що самий факт відвідин Царгородської Патріярхії Єпископом Української Православної Церкви має велике значення, бо майже 300 років нога українського православного єпископа не переступала поріг Фенару — резиденції Царгородського Патріярха. Закінчуючи, побажав ВПР Владиці здоров'я ,сил і енергії, а також душевного спокою і многих літ для дальшої плодотворної праці на добро Св. Української Православної Церкви.

Грімким многоліттям ВПР Вл. Митрополиту Ніканору, ВПР Архиєпископу Мстиславу, Україні, українському народу та всім присутнім закінчилася Служба Божа.

Після Служби Божої в залі естонського клюбу в Лондоні відбувся на честь Владики обід на якому були присутні представники всіх українських центральних установ в Англії. Вітали Владику — голова СУБ — проф. Р. Лісовський, Голова ОУуВБ — мґр М. Тарнавський, від Об'єднання бувших Вояків Українців у В. Британії — д-р С. М. Фостун, від Церк. Братства п. Є. Попівський, від Фронту Симона Петлюри майор М. Кощук. Вислухавши привіти, ВПР Владика Мстислав подякував за них та висловив радість, що його присутність в Англії дала нагоду зібратися відпоручникам усіх українських організацій в цій країні. Одночасно Владика поінформував присутніх про відбуту ним подорож та поділився спостереженнями з Царгороду і Риму, а також і про відвідини ВПР Митрополита Ніканора, підкресливши важливі значення і завдання, що їх має тепер Українська Об'єднана Православна Церква у вільному світі, що об'єднана в трьох Митрополіях. Її розвиток і розбудова не можуть проходити без уваги на всі ті особливого характеру процеси, які охоплюють сучасний християнський світ. Кінчив свою промову Владика закликом до координації праці в громадсько-політичному секторі нашого життя поза Україною та до толеранції й щирого взаємного зближення у Христі на релгійному відтинкові.

З промовами виступали о. протопресвітер С. Молчанівський, о. А. Дубиновський, інж. К. Дударів. Організатором і розпорядником на прийнятті був п. С. Чорнорай.

Після закінчення прийняття ВПР Владика ще деякий час розмовляв і знайомився з присутніми, знаходячи для кожного тепле батьківське слово.

Відпочивши після досить важкого дня, ВПР Владика Мстислав у понеділок, уранці від'їхав на летовище. Проводив ВПР Владику на летовище о. протопресвітер С. Молчанівський.

ПОШИРЕНА НАРАДА ГЕНЕРАЛЬНОГО ЦЕРКОВНОГО УПРАВЛІННЯ УАПЦ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ

В суботу, 12 вересня 1964 року в м. Рочдейлі відбулася поширена нарада Генерального Церковного Управління з Духовенством і представниками парафіяльних рад УАПЦ у Великій Британії. Нарада переводилась у церковній залі парафії УАПЦ в Рочдейлі.

На нараду прибули Члени Ген. Церковного Управління, майже все духовенство і представники 14 парафій, у числі 21 особа. Нарада розпочалась о год. 1.00 дня. Керував нарадою Голова Генерального Церковного Управління о. протопресвітер С. Молчанівський.

На порядку денному стояли такі питання:

1. Інформація о. Адміністратора про поїздку на континент та про загальний стан УАПЦ на еміґрації.
2. Фінансовий звіт Ген. Церк. Управління за перше півріччя 1964 року.
3. Зачитання Акту Ревізійної Комісії.
4. Інформація о. настоятеля парафії УАПЦ у Брадфорді про купівлю церкви.
5. Біжучі справи.

Обговоривши всі згадані справи Нарада ухвалила: Інформації о. Адміністратора прийняти до відома, вислати привітання Соборові УПЦ в ЗСА, висловивши при цьому побажання Соборові полагодити деякі розходження в Церкві. Фінансовий звіт Ген. Церк. Управління за І півріччя 1964 прийняти до відома, доручивши Ревізійній Комісії затвердити. Інформацію о. настоятеля Брадфордської парафії за придбання власної церкви. В біжучих справах на пропозицію дипл. інж. П. Петренка відновити діяльність Братства Св. Архистратига Михаїла ухвалено відновити діяльність згаданого Братства і покликати Комісію в справі відновлення Братства Св. Арх. Михаїла в складі: о. протопресвітер С. Молчанівський, дипл. інж. П. Петренко і п. Ф. Горбик і як запасного члена п. Плехіна. На пропозицію п. С. Петровського організувати подорож до Святої Землі, вирішено зібрати відомості хто бажав би взяти участь у цій подорожі і зв'язатись з Англіканською Церквою, яка такі подорожі часто влаштовує. Нарада закінчилась о год. 6.00 увечері.

11 серпня 1963 року Високопреосвященніший Владика Митрополит Ніканор висвятив для УАПЦ у Великій Британії о. Івана Водолазького.

ЧЕТВЕРТА ВІЗИТАЦІЯ ВЛАДИКИ АРХИЄПИСКОПА МСТИСЛАВА У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ

Повертаючи з своєї подорожі до Царгороду, Атен, Риму і Німеччини, Високопреосвященніший Владика Архиєпископ Мстислав приїхав до Лондону 6 грудня 1964 року. В неділю, 8 грудня в сослуженні о. протопресвітера Сергія Молчанівського, о. Сильвестра Богатирця, о. Юрія Шклярова та о. протодиякона Мих. Галиці він відслужив Архиєрейську Службу Божу в Лондоні. У своїй проповіді Владика Архиєпископ закликав вірних до любови та відданої праці для УАПЦ і України. Виїхав Владика Архиєпископ до ЗСА 9 грудня 1964 року.

Улітку 1965 року парафія УАПЦ Св. Покрова в Брадфорді купила церкву з прицерковними будинками. У відновленій церкві першу Службу Божу від-

ДУХОВЕНСТВО У.А.П.Ц.
В ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ

1962

служив о. Михайло Хуторний у неділю, 9 серпня того ж року.

У понеділок, 31 січня 1966 року відійшов у вічність бл. п. Владика Архиєпископ Варлаам.

22 березня 1969 року упокоївся в Бозі Блаженніший Владика Митрополит Ніканор. 29 березня Високопреосвященніший Владика Архиєпископ Мстислав у сослуженні численного духовенства УАПЦ відслужив чин похорону, з участю багатьох представників українських установ, молодечих організацій й громадянства. В неділю, 30 березня Владика відслужив Архиєрейську Службу Божу. Сослужили Владиці о. протопресвітер Іван Бачинський, с митроф. прот. Демид Бурко, о. прот. Сильвестер Богатирець, о. прот. Михайло Хуторний, о. прот. Андрій Близнюк і о. протодиякон Михайло Галиця. Після Св. Літургії Владика відслужив Панахиду за померлого Митрополита Ніканора. В часі Панахиди сослужив теж о. митроф. прот. Анатолій Дублянський.

Духовенство УАПЦ, що брало участь у похороні бл. пам. Митрополита Ніканора 29 березня 1969 року

У зв'язку з смертю Первоієрарха, згідно з статутом УАПЦ 30 березня 1969 року відбулася надзвичайна сесія Ради Митрополії, на якій згідно з постановою Собору УАПЦ, що відбувся 16-17 грудня 1956 року в Карлсруге та бажанням померлого Владики Митрополита Ніканора, Рада Митрополії просила Високопреосвященнішого Владику Архиєпископа Мстислава очолювати УАПЦ на еміґрації як заступник Митрополита до скликання чергового Собору Церкви й Владика Архиєпископ задоволив це прохання Ради Митрополії.

У днях 12-24 вересня 1969 відбувся в місцевості Оттобруні, біля Мюнхену Надзвичайний Собор Української Автокефальної Православної Церкви на чужині. Цей Собор одноголосно обрав Високопреосвященнішого Владику Архиєпископа Мстислава Митрополитом Української Автокефальної Право-

славної Церкви на чужині, з титулом Архиєпископ Київський і Переяславський, Митрополит Української Автокефальної Православної Церкви на чужині. Тому, що Єпархія УАПЦ у Великій Британії не мала правлячого Єпископа, то Владика Митрополит прийняв ще і цей обов'язок, і в днях 25-29 вересня того року відвідав цю свою Єпархію у Великій Британії.

У неділю, 28 вересня Владика Митрополит у церкві Св. Юрія Переможця в Дарбі в сослуженні Преосвященнішого Архиєпископа Доната з Австралії хіротонізував о. архимандрита Ореста Іванюка на Єпископа з титулом Єпископ Львівський і Чернівецький, правлячий Єпископ УАПЦ на Західню Европу. В часі Архиєрейської Служби Божої Владика Митрополит посвятив церкву, що її купила парафія Св. Юрія Переможця в Дарбі та підніс у сан протоієрейства оо. Михайла Хуторного, Афанасія Максимука, Степана Морозюка і Юрія Шклярова, нагородивши обидвох останніх отців золотим хрестом.

Високопреосвященніший Митрополит Мстислав у сослуженні Преосвящ. Архиєпископа Доната і духовенства посвячує церкву в парафії Дарбі

Після Архиєрейської Служби Божої відбулася поширена нарада духовенства і представників парафій УАПЦ у Великій Британії. На цій поширеній нараді Владика Митрополит призначив з днем 28 вересня 1969 року нове Генеральне Церковне Управління у складі: От. прот. Сильвестер Богатирець заступник Адміністратора і фінансовий секретар, о. прот. Михайло Хуторний адміністративний секретар, о. протодиякон Михайло Галиця — скарбник, п. Никодим Козловський і п. Яків Панасюк — члени. Контрольна Комісія — о. прот. Юрій Шклярів і о. прот. Степан Морозюк. Високопреосвященніший Владика Митрополит дав о. протопресвітерові Сергію Молчанівському шестимісячну відпустку на лікування, починаючи з 15 жовтня 1969 року.

Це Генеральне Церковне Управління сповняло свої обов'язки до чергового З'їзду УАПЦ у Великій Британії.

Після врочистостей у парафії Св. Юрія Переможця в м. Дарбі Владика Митрополит Мстислав виїхав до ЗСА.

Висвята о. архимандрита Іванюка на Єпископа УАПЦ 27. 9. 1969 року в церкві в Дарбі

ВІДЗНАЧЕННЯ ЮВІЛЕЮ 65-ЛІТТЯ О. ПРОТОПРЕСВІТЕРА СЕРГІЯ МОЛЧАНІВСЬКОГО

Адміністратор і Голова Генерального Церковного Управління УАПЦ у Великій Британії о. протопресвітер Сергій Молчанівський 25 липня за старим, або 7 серпня за н. ст. 1966 року відзначив своє 65-річчя з дня народження. Народився Ювілят 25 липня ст.ст. 1901 року на Брацлавщині в родині православного священика о. Севастияна Молчанівського. Виріс на Могилівщині, куди батькс перейшов на нову парафію. Освіту одержав у Кам'янець-Подільському Духовному Училищі, Одеській Духовній Семінарії і Одеському університеті. Після закінчення Семінарії 3 роки жив у батька, і виконував обов'язки дяка, а в 1922 році українізував парафію. У 1925 році вступив до університету. По закінченні університету 2 роки проходив аспірантуру при катедрі неорганічної хемії, працюючи одночасно асистентом, а після захисту дисертації і одержання звання кандидата наук, працював як доцент неорганічної хемії у Високих Школах Одеси і Дніпропетровська.

В 1933 році був заарештований ГПУ і по обвинуваченні в зв'язках з українськими націоналістичними організаціями засуджений на 3 роки заслання в Сибір. По відбутті заслання йому не дозволено було повертатись в Україну і крім того був обмежений у правах (»мінус 29«), тобто заборона жити в 29 головних містах СССР та був під негласним наглядом НКВД. Тому змушений був працювати на педагогічній роботі в РСФСР.

В час німецької окупації повернувся в Україну, але змушений був у скорому часі евакуюватись у Німеччину. Після капітуляції Німеччини, потрапив до табору Гайденав, де працював як проректор Українського Народнього Університету, а також як професор, а пізніше директор гімназії. Одночасно йдучи за покликом, був висвячений Блаженнішим Митрополитом Полікарпом у сан священика і був дорадником Митрополита. В серпні 1949 року був піднесений у сан протоієрея і нагороджений хрестом з оздобами.

В кінці серпня 1949 року виїхав до Англії і був призначений заступником голови Ген. Церк. Управління УАПЦ у Великій Британії. У липні 1951 року був призначений Адміністратором і Головою Ген. Церк. Управління УАПЦ у Великій Британії і нагороджений митрою. В липні 1952 року був возведений Блаженнішим Митрополитом Полікарпом у сан протопресвітера.

З 1951 року видає і редагує церковний часопис »Відомості« Ген. Церк. Управління УАПЦ у Великій Британії. Редагував і видав такі церковні книжки: 1. Служба на Різдво Христове і Новорічний Молебен, 2. Служба на Хрещення Господнє і Велике Освячення Води, 3. Служба на Великдень, 4. Служба на Зелені Свята, 5. Служба на Преображення, 6. Православний Молитвослов з витягами з Часослова і Октоїха, 7. Заг. Молебен і Панахида, 8. Пропам'ятна книга — 15-ліття УАПЦ в Велик'й Британії.

Підготовив до висвяти в сан священика 23 особи.

З 1961 року — Адміністратор УАПЦ в Великій Британії і Франції. Член Вищої Ради Митрополії.

У зв'язку з тим, що кінець липня і половина серпня є період літніх вакацій і частина духовенства і вірних будуть мати в'ідпуск (голідей) то на Соборчику духовенства було вирішено відзначити ювілей у суботу, 16 липня в м. Брадфорді. Парафія в Брадфорді є одною з найбільших парафій УАПЦ у Великій Британії, до того ж має велику гарну церкву, а при церкві велику залю.

Ще вкінці зими парафія УАПЦ в Болтоні, що має дуже діяльного голову Парафіяльної ради п. С. Петровського, подала думку про фінансову допомогу о. протопресвітеру С. Молчанівському, що і сам серйозно хворий і дружина його мала тяжку операцію і є теж дуже хвора. Утворився Ініціятивний Комітет, до складу якого увійшли: п. С. Петровський — голова Комітету, п-і Ірина Потопільна — секретар, п. П. Неродик — скарбник, о. І. Гузов, п. К. Савчук і інші, який розіслав збіркові листи і закликав усіх вірних УАПЦ відгукнутися на цю справу. Більшість парафій і вірних поважно поставились і зібралась поважна сума грошей. Закінчення збірки збіглось з відзначенням ювілею 65-річчя о. протопресвітера, а тому вирішено було піднести ці гроші як подарунок на лікування о. Ювіляту.

В призначений день — суботу, 16 липня біля 2 год. дня біля церкви в Брадфорді зібралось майже все духовенство, представники парафій, представники громадських організацій і гості, які цікавились відзначенням ювілею. Точно в 2.00 годині пополудні прибув о. протопресвітер С. Молчанівський.

Прибулого о. протопресвітера при вході в церкву зустрів хлібом-сіллю староста парафії Брадфорд п. І. Швець. От. протопресвітер увійшов у церкву,

де зібралось прибуле духовенство в облаченнях. Почався Молебень, що його відслужив настоятель Брадфордської парафії о. М. Хуторний, в сослуженні о. С. Богатирця, о. А. Максимука, о. Ю. Шклярова, о. С. Морозюка, о. В. Покотила, о. І. Гузова, о. І. Водолазького і диякона о. К. Матящука. Гарно співав церковний хор під диригуванням п. О. Семенюка .В кінці було виголошено многоліття о. Ювілятові і родині.

Всч. о. протопресвітер Сергій Молчанівський, довголітній голова й адміністратор Церковного Управління УАПЦ у Великій Британії

Після закінчення Молебня всі присутні перейшли до церковної залі, що була заставлена столами заповненими різними стравами і за якими засіли всі — понад 130 осіб, що прибули на врочистість. Після співу Отченаш о. протопресвітер поблагословив столи. Голова Ініціятивного Комітету п. С. Петровський вступним словом, підкресливши заслуги о. Ювілята в Українській Автокефальній Православній Церкві, відкрив урочистий обід. У своєму вступному слові п. С. Петровський зупинившись на перебігові життя о. Ювілята сказав, що багато разів він був у великій небезпеці, але Господь зберіг його. Далі підкреслив, що Ювілят прийняв Церкву в В. Британії розбиту і розсварену всередині, до того ж Церква мала 4 тисячі фунтів боргів і всього 5 осіб духовенства. Але завдяки наполегливій праці Церква була виведена з катастрофального стану, борги були ліквідовані, кількість парафій збільшена більше як два рази, підготовлено до висвяти в священики 23 особи. Кожна парафія має запасові фонди, а 5 парафій мають власні церкви. Молімся Богу, щоб Він укріпив сили й енергію о. Ювілята і зберіг його на многі літа.

Після цього настоятель Брадфордської парафії о. М. Хуторний, як господар виступив зі словом, у якому познайомив присутніх з перебігом життя о. Ювілята, побажавши многих літ для служіння Богу й українському народові та підняв тост за здоров'я Ювілята і його паніматки. Потім відчитав надіслані писемні привітання з нагоди ювілею від: Блаженнішого Митрополита Ніканора, о. митр. прот. Ф. Луговенка (Німеччина), о. С. Червонецького (Франція), о. П. Попеля (Франція) ,о. І. Абабурко — Адміністратора Білоруської АПЦ у В. Британії, о. протодиякона М. Галиці, дипл. інж. П. Петренка, канцлера Апост. Екзархату о. д-ра С. Вівчарука, Параф. ради парафії Болтон, ОУЖ у В. Британії, Ради СУБ, Вик. Органу УНРади у В. Британії, Управи Комбатантів, Комітету Сприяння УНРаді, від Укр. Видавничої Спілки, В-лу СУБ у Ноттінґамі, д-ра С. М. Фостуна, від проф. д-ра І. Марченка, проф. д-ра А. Лукіяненка від полк. В. Мальця, п. С. Петровського, майора С. Левченка з дружиною, п-ва Н. і В. Козловських, від п. М. Горбаня, п. М. Волощука і ін

Усно вітали: о. С. Богатирець від Ген. Церк. Управління і від парафії в Редінґу та округи, проф. В. Шаян від Централі СУБ, п-і Віра Смерека від Управи ОУуВБ і жіночої секції, о. С. Морозюк від парафії Ноттінґам і Дарбі, п. Д. В'яжевич від парафії Олдгам, о. Ю. Шклярів від парафії Ковентрі, сот. І. Гвоздик від Централі Об'єднання бувших Вояків, проф. д-р А. Лукіяненко, п. Ревеляк від місцевого Відділу СУБ, п. В. Личманенко від Крайової Управи Союзу Гетьманців Державників, о. А. Максимук від парафії Манчестер, п. І. Смерека від місцевого Відділу ОУуВБ, о. І. Водолазький від парафії Галіфакс, Гаддерсфілд і Престон, о. І. Гузов від парафії Волвергамптон, о. В. Покотило від парафії Лідс, п. Я. Панасюк від парафії Лондон, п. А. Потопільний від Ліґи Українських Повстанців та інші.

Всі, що виступали з привітаннями підкреслювали віддану працю о. Ювілята, яку він проводить на терені Англії 17 років. Проф. В. Шаян у своїй промові підкреслив, що »на протязі цього часу змінювалися голови громадських організацій, змінювалися самі організації, їх політично-тактичні напрямні чи орієнтації, але не змінювався о. Молчанівський у своїй жертвенній і відданій праці для своєї духовної громади. А громада ця — Церква — стадо Боже, розсіяна на нашому терені у аж понад 70 осередках і якби зміряти чи обчислити кількість проїханих миль поїздами по ночах і при всяких погодах, то виявилося б напевно, що найбільш проїздив їх у Англії отець Молчанівський« і далі зазначив: »Мені доводилося багато разів зустрічатися із нашим Високодостойним Ювілятом на численних громадських зборах, на численних вічах і академіях, але найяскравіше я запам'ятав його постать у першому ряду отієї славної тритисячної мовчазливої маніфестації в Лондоні, що із Гайд-Парку промарширувала до Сенотафу у той саме день і в ту саме годину, коли найвищі англійські достойники приймали у себе як гостя ката України, Хрущова, що був у одній особі і катом Української Православної Церкви, погромленої але не знищеної у своїй духовній силі«... »Ми чули його Панахиди і проповіді по великих синах України і ніколи при тому отець Молчанівський не питався про їх обряд, бо це були сини України, чи називалися вони Симон, Євген, Тарас, Степан ,Андрій, Іван. І тут отець Молчанівський виявив себе соборником у найглибшому духовому змислі цього слова. Існує бо соборність всіх українських душ мертвих і ненароджених. Велика і соборна, духовна воююча Україна. І саме практичним, дійсним, творчим здійснюванням цієї духовної соборности України, отець Молчанівський здобув собі найглибшу і правдиву пошану всіх українських патріотів без уваги на релігійний чи філософський світогляд«.

Немає змоги в короткій статті передати зміст всіх привітань висловлених усно чи надісланих листовно, але зміст їх зводиться в основному до підкреслення заслуг о. Ювілята і побажання сил і здоров'я для дальшої корисної праці для добра Української Автокефальної Православної Церкви й Українського народу.

Привітання від Блаженнішого Вл. Митрополита пані Ірина Потопільна прочитала повністю.

В кінці прийняття діти — Віра Хуторна і Михайло Семенюк піднесли китицю квітів і коробку шоколяди для паніматки, а Голова Ініціятивного Комітету вручив грошовий подарунок від вірних УАПЦ у Великій Британії на лікування.

Гарну перекуску на прийнятті приготувало парафіяльне жіноцтво в Брадфорді: Катерина Костенко, Віра Побережець, Анна Іванюк, Ірина Демянчук, Ольга Бала, Марія Ніконів, паніматка Наталія Хуторна.

На закінчення о. Ювілят висловив подяку ініціяторам, організаторам і працівникам, що так гарно влаштували відзначення його 65-ліття, чого він не сподівався. Свідомість того, що його так оцінили піддає йому енергію і далі віддано працювати для зміцнення і розбудови Української Автокефальної Православної Церкви і тому зараз просить Всевишнього Господа Бога, щоб Він допоміг йому в цьому. Одержані ним подарунки від вірних, громадських установ і організацій дадуть йому можливість серйозно полікуватись і підкріпити своє здоров'я, як теж і своєї дружини, яка багато допомагала йому в праці. Згадав декілька випадків у своєму житті, коли жодних перспектив уже не було, але несподівано обставини змінювались і він лишався живий і це він вважає за допомогу Всевишнього, що чудом рятував його.

Ще раз усім подякував, що так численно зібралися, щоб ушанувати його ювілей.

О годині 7.00 вечора гості почали відходити, щоб використати транспортові можливості й від'їхати до своїх міст. Після відспівання молитви всі почали прощатися й розходитися з гарним враженням від гарно переведеного відзначення ювілею.

А. Потопільний

ПОХОРОН БЛ. ПАМ. МИТРОПОЛИТА НІКАНОРА

Сумна вістка про упокоєння бл. пам. Митрополита Ніканора поширилася блискавично по Німеччині й інших країнах Европи та поза Европою, викликуючи біль у серцях віруючих православних українців, що втратили в особі Спочилого визначного й заслуженого ієрарха своєї православної Церкви і довголітнього голову Української Автокефальної Православної Церкви на чужині.

Спочилий Митрополит Ніканор довший час уже хворів на серце. В початках серпня 1968 р. стан здоров'я його значно погіршився. Проте, незважаючи на велику неміч, до останніх хвилин свого життя він керував Церквою. Відчуваючи свій скорий відхід з цього світу і готовлячись до нього, він не хотів умирати в лікарні, а вдома, а тому на пораду піти йому до лікарні відповідав відмовно. В своєму деннику, що його вів, напередодні смерти, 20 березня 1969 року, записав: »Початок весни. На дворі спокійно, похмурно. Самопочуття теж похмурне і сонне. Писання гора, а одваги пускатися нема. Нема певности, що доведу до пуття почате«.

Так і сталося. Вночі, з 20 на 21 березня а може скорше всього десь над ранком 21 березня 1969 року, Владика Митрополит тихо упокоївся під час сну. Вранці того дня перед 10.00 годиною застали його мертвим у ліжку прот. Ф. Луговенко з іншими особами, що прибули до митрополичої резиденції. Лікар, що прибув майже одночасно з ними, приїхавши, щоб зробити лікарську візиту, ствердив смерть Владики від інфаркту серця.

Після відповідного приготування тіла Спочилого до похорону й одягнення його в архиєрейське облачення, яке вишили йому сестриці Св.-Андріївського собору в Києві на звичайному полотні в часі перебування там Покійного в часі другої світової війни, над тілом Покійного в домовій митрополичій каплиці відправлено першу Панахиду по Спочилому. Відправляв її прот. Ф. Луговенко, директор митрополичої канцелярії, з протодияконом Л. Королем. Того ж дня тіло Спочилого було перевезене до цвинтарної каплиці головного цвинтаря міста Карлсруге.

Була думка поховати Спочилого в Мюнхені, на українській дільниці кладовища Вальдфрідгоф. Теж була пропозиція перевезти тіло Спочилого до ЗСА й поховати на українському православному цвинтарі в Савт Бавнд Бруку. Після обміркування цього питання вирішено одначе не зміняти волі Покійного, який заповів поховати його на головному кладовищі в Карлсруге.

Друга Панахида над тілом Покійного, при відкритій труні, була відправлена надвечір у п'ятницю, 28 березня 1969 р., в покійницькій на кладовищі, де лежало тіло Спочилого. Відслужили її о. митр. прот. Д. Бурко, о. прот. Ф. Луговенко, о. прот. А. Дублянський, о. прот. С. Богатирець, о. прот. М. Хуторний і о. Б. Хайневський з о. протодияконом М. Галицею. Співали всі присутні на цій Панахиді, на якій були Високопреосв. Архиєпископ Мстислав, що згідно заповіту Покійного мав хоронити його, о. архипресвітер д-р С. В. Савчук з Канади та інші особи, що прибули на похорон. Родину спочилого репрезентувала його племінниця, пані Леся Кабаровська, яка прибула з-закордону. В очах усіх стояли сльози, коли востаннє дивилися на Спочилого, а після Панахиди прощалися з ним, бо зараз же після цього домовину було закрито.

Наступного дня в суботу, 29 березня в день похорону вранці домовину з тілом Покійного було перевезено до старо-католицької церкви Воскресіння Христового в Карлсруге.

Зараз же після 8 години ранку 29 березня, розпочалися похоронні відправи. Владиці Архиєпископові Мстиславу співслужили о. архипресвітер С. В. Савчук, десять священиків з Німеччини: оо. митр. прот. П. Дубицький, митр. прот. Д. Бурко, прот. М. Гільтайчук, прот. Ф. Луговенко, прот. А. Дублянський, о. А. Близнюк, о. Гр. Матвієнко, о. М. Гаюк і о. А. Остапчук; з Англії: прот. С. Богатирець і прот. М. Хуторний; з Франції: о. Ст. Червонецький, о. П. Попель і о. Б. Хайневський та два протодиякони Л. Король з Карлсруге і М. Галиця з Лондону. Більшість духовенства, що брали участь у похороні, були ставленниками Покійного.

Домовина Покійного стояла на катафальку в середній частині церкви недалеко вівтаря і була покрита мантією, а зверху лежав великий хрест з живих квітів. По обох сторонах труни стало духовенство. На Літургію перейшли до вівтаря й тут разом з нашим духовенством стояли також два старо-католицькі священики · настоятель місцевої парафії о. С. Крафт і о. Н. Олейко. Наприкінці, коли після Літургії відбулося закінчення чину похорону, все духовенство знову стало по обох сторонах домовини і до згаданих прилучилися румунський православний священик о. Д. Попа та католицький священик німець о. Гіз.

Всі похоронні відправи в церкві разом з Літургією тривали біля чотирьох годин, під час яких заповнила простору церкву велика кількість людей, що прибули на похорон не тільки з самого Карлсруге, але й з далеких місцевостей Німеччини, а теж з Франції і Англії. Серед них були представники Церков. преси та різних наших установ і організацій. В часі Літургії почесну стійку біля домовини Покійного тримали члени СУМ.

Блаженніший Владика Митрополит УАПЦ Ніканор

Перед закінченням відправ у церкві виголосив слово, присвячене пам'яті спочилого Митрополита Ніканора, Високопреосвящ. Архиєпископ Мстислав, характеризуючи постать Покійного, як визначного українського ієрарха наших часів, що разом з покійним Митрополитом Полікарпом відіграв велику ролю у відновленні УАПЦ під час другої світової війни. Перебуваючи в Києві, Покійний спричинився до збільшення числа Єпископату УАПЦ чим виявив далекойдучу передбачливість у керуванні Церквою, що також мало свій великий додатній вплив на наше церковне життя й поза Україною. Бл. п. Митрополит Ніканор користувався серед духовенства й вірних великим авторитетом. У

зворушливих словах ВПреосвящ. Архиєпископ Мстислав попрощав Спочилого. як свого духовного батька, від себе та від хворого на той час Блаж. Митрополита Іоана й Єпископату, духовенства та вірних УАПЦеркви в ЗСА та Півд. Америці.

Другим промовляв представник УГПЦеркви в Канаді о. архипресвітер д-р С. В. Савчук, прощаючи Покійного від Блаж. Митрополита Іларіона й всієї Української Греко-Православної Церкви в Канаді. В своєму слові о. архипресвітер зупинився зокрема над зв'язками, що їх мала УГПЦерква з Покійними Митрополитами Полікарпом і Ніканором, та схарактеризував Спочилого як визначного Ієрарха, підкреслюючи його заслуги перед українським православ'ям.

З черги прощальне слово виголосив від імені Старо-Католицької Церкви й її Єпископа в Німеччині настоятель місцевої парафії цієї Церкви в Карлсруге о. С. Крафт, висловлюючи глибоке й щире співчуття нашій Церкві.

Від імені Євангелицької Церкви і крайового Єпископа її д-ра Гайдлянда висловив співчуття УАПЦеркві та сказав прощальне слово декан на Карлсруге пастор Г. Шухман.

Після цього від імені деканату Римо-Католицької Церкви в Карлсруге сказав прощальне слово патер Фр. Штерхлє, в заступстві декана.

Останнім у церкві промовляв директор Александер Прок від імені Екуменічної Комісії допомоги православним священикам у Німеччині й від Світової Ради Церков. У своєму довшому слові п. А. Прок зупинився над головними моментами життя Спочилого й над його довголітньою працею для добра Церкви, підкреслюючи, що Покійний постійно був опанований турботою за майбутнє очолюваної ним Церкви на еміґрації. Його здібності й духовні прикмети вможливили йому в складних умовинах на чужині розбудувати УАПЦеркву й керувати нею. Одночасно з цим Спочилий виявляв велике зрозуміння й зацікавлення до екуменічних проблем.

Після цих промов виголошено Покійному Вічная Пам'ять! і в часі співу хором »Вічної Пам'яті« домовину було знято з катафальку та внесено до похоронного авта. За цим похоронним автом вишикувалася довга колона авт з кількома автобусами, що ними прибули вірні з дальших місцевостей, і це все вирушило в напрямі головного кладовища.

На кладовищі на площі перед каплицею ВПреосвящ. Архиєпископ Мстислав над домовиною прочитав Св. Євангелію й після цього уформувався похоронний похід, що під спів »Помічник і Покровитель...« і інших ірмосів Великого канону вирушив до місця вічного спочинку бл. п. Митрополита Ніканора. Домовину зі Спочилим несли чотири священики.

Над відкритою могилою відправлено заупокійну Літію, наприкінці якої Владика Архиєпископ Мстислав прочитав прощальну молитву й виголошено »Вічна Пам'ять!« Поволі важку дубову домовину з тілом Спочилого опустили священики в могилу. Церковні похоронні відправи закінчено. Запечатано гріб і посипалися перші грудки землі на домовину... Сум на душі. Сіре, вкрите хмарами небо, хоч не кропило дощем, але здавалося, що кожної хвилини могло розплакатися ним і відчувалося, що й воно сумувало за Спочилим, зверхником нашої многострадальної Церкви, діти якої мов сироти стояли над могилою свого духовного провідника й батька.

Розпочалися надгробні промови-прощання. Промовляли: о. прот. С. Богатирець від УАПЦ у Вел. Британії і о. протопресвітера С. Молчанівського, що через хворобу не зміг прибути на похорон, о. В. Гаргай від Преосвящ. Єпископа Платона і місцевої греко-католицької парафії, голова УНРади п. Я. Маковецький від імені Президента УНР М. Лівицького і Органів Державного Центру

УНР в екзилі, голова Проводу Українських Націоналістів ред. О. Штуль від ОУН, п. Р. Лісовський — голова Союзу Українців у Вел. Британії від цієї організації, проф. В. Орелецький від Українського Вільного Університету в Мюнхені, пані О. Яримович від ОУЖ, інж. Ю. Ковальчук від Проводу ЗЧ ОУН, полк. Є. Рен від УХР, п. Д. Кушлик від УХРР, п. М. Францевич від СУМ, від дружин священиків — паніматка А. Бурко, підкреслюючи, що Покійний цінував дуже високо працю паніматок, яких називав »оруженосцями«; від кол. українських вояків прощав Спочилого п. Гр. Хомичевський, а від ЦПУЕН і КОУГЦУ — голова ЦПУЕН мґр А. Мельник. На закінчення прощальне слово сказав від УАПЦ у Німеччині о. митр. прот. П. Дубицький.

Похоронні відправи на кладовищі з промовами закінчено біля першої години дня. Знову падають на домовину грудки землі з рук духовенства й багатьох присутніх на похороні. Ще трохи й могилу засипають, а на ній виростає гора вінків. Серед них були вінки від Вищої Ради Митрополії УАПЦ, Вищого Церковного Управління УАПЦ, Собору Єпископів УПЦеркви в ЗСА, від Консисторії УПЦеркви в ЗСА, від УГПЦеркви в Канаді, від нашої Церкви у Вел. Британії, від Адміністратури УАПЦ в Бельгії-Франції, від багатьох наших парафій, від Президента УНР, від Української Національної Ради, ЦПУЕН і КОУГЦУ та різних інших українських установ і організацій і від окремих осіб. Усіх разом були 55 вінків.

На чужій землі виросла свіжа могила Первоієрарха УАПЦеркви й українського патріота. Хоч довелося бл. п. Митрополитові Ніканорові покинути рідну землю й провести більш як чверть століття на чужині, думками й серцем був він завжди на рідній землі зі своїм народом. Любив усе своє українське, а передусім свою рідну Українську Православну Церкву, якій служив зі всієї своєї душі й віддавав їй усі свої сили.

Після похорону спочилого відбувся в одному з близьких ресторанів поминальний обід, на якому крім духовенства була присутня також частина мирян, що прибули на похорон (около 150 осіб).

Наступного дня після похорону, в неділю 30 березня, в старо-католицькій церкві в Карлсруге ВПреосвящ. Архиєпископ Мстислав відслужив Службу Божу в сосл. о. прот. І. Бачинського, який через делеґування його на посвячення й відкриття площі ім. Т. Шевченка в Парижі, що відбулося в суботу 29 березня не міг взяти участі в похороні. Співслужили також ще митр. прот. Д. Бурко, о. прот. С. Богатирець ,о. прот. М. Хуторний ,о. прот. А. Близнюк і о. протодиякон М. Галиця.

Після Літургії Владика Архиєпископ Мстислав разом зі згаданими священиками, до яких долучився ще о. прот. А. Дублянський, відправив Панахиду по бл. пам. Митрополитові Ніканору.

По всіх храмах нашої Церкви в найближчих неділях були відслужені Панахиди по Спочилому Митрополитові, як також відправлялися Панахиди у найлижчу неділю до сорокового дня його упокоєння.

Прот. А. Д.

КОМУНІКАТ

12-14 вересня 1969 р. в приміщенні для церковної діяконії Євангелицько-Лютеранської Церкви Баварії, в місцевості Оттобруні біля Мюнхену, відбувся надзвичайний Собор Української Автокефальної Православної Церкви.

Участь у Соборі взяли: Архиєпископ Мстислав, Єпископ Донат, 23 священики та 38 мирян — делеґатів від парафій з Австралії, Австрії, Англії, Бельгії,

Західньої Німеччини, Франції та Швеції. Крім згаданих, участь у Соборі взяли члени Ради Митрополії та Вищого Церковного Управління УАПЦеркви. Разом усіх, маючих право до участі в Соборі, були 73 особи. Присутніми на Соборі були: Президент УНР в екзилі М. Лівицький, член ВО УНРади Т. Леонтій та представник мирян УПЦеркви в ЗСА д-р Д. Квітковський.

Президія Собору: Голова — Архиєпископ Мстислав, Єпископ Донат, заст. голови від духовенства протопресвітер А. Теодорович (Австралія), від мирян — інж. Ю. Ковальчук (Німеччина) та секретарі митр. прот. А. Дублянський (Німеччина) і надрадник М. Іванович (Австрія).

Перший день Собору 12 вересня був призначений на доповіді та звіти, які виголосили: Архиєпископ Мстислав, Єпископ Донат, протопресвітери о. С. Молчанівський, І. Бачинський, П. Дубицький, о. митр. протоієрей Д. Бурко, А. Дублянський та д-р А. Жуковський. Того ж дня працювали комісії номінаційна і резолюційна.

День 13 вересня був призначений для дискусії над доповідями й звітами та на ставлення пропозицій і запитів. Разом у дискусіях взяли участь 30 осіб. Того ж дня пополудні довершено обрання Митрополита УАПЦеркви та кандидата на єпископа-вікарія. На становище Митрополита УАПЦеркви одноголосно обрано Владику Мстислава з титулом Архиєпископа Київського і Переяславського, а на Єпископа-вікарія — архимандрита Ореста Іванюка з ЗСА, який буде подавати архипастирську обслугу вірним УАПЦеркви у таких країнах Західньої Европи: Австрія, Бельгія, Західня Німеччина і Франція. Крім того Собор доручив Соборові Єпископів подбати про якнайскорше призначення окремого єпископа для УАПЦеркви в Англії.

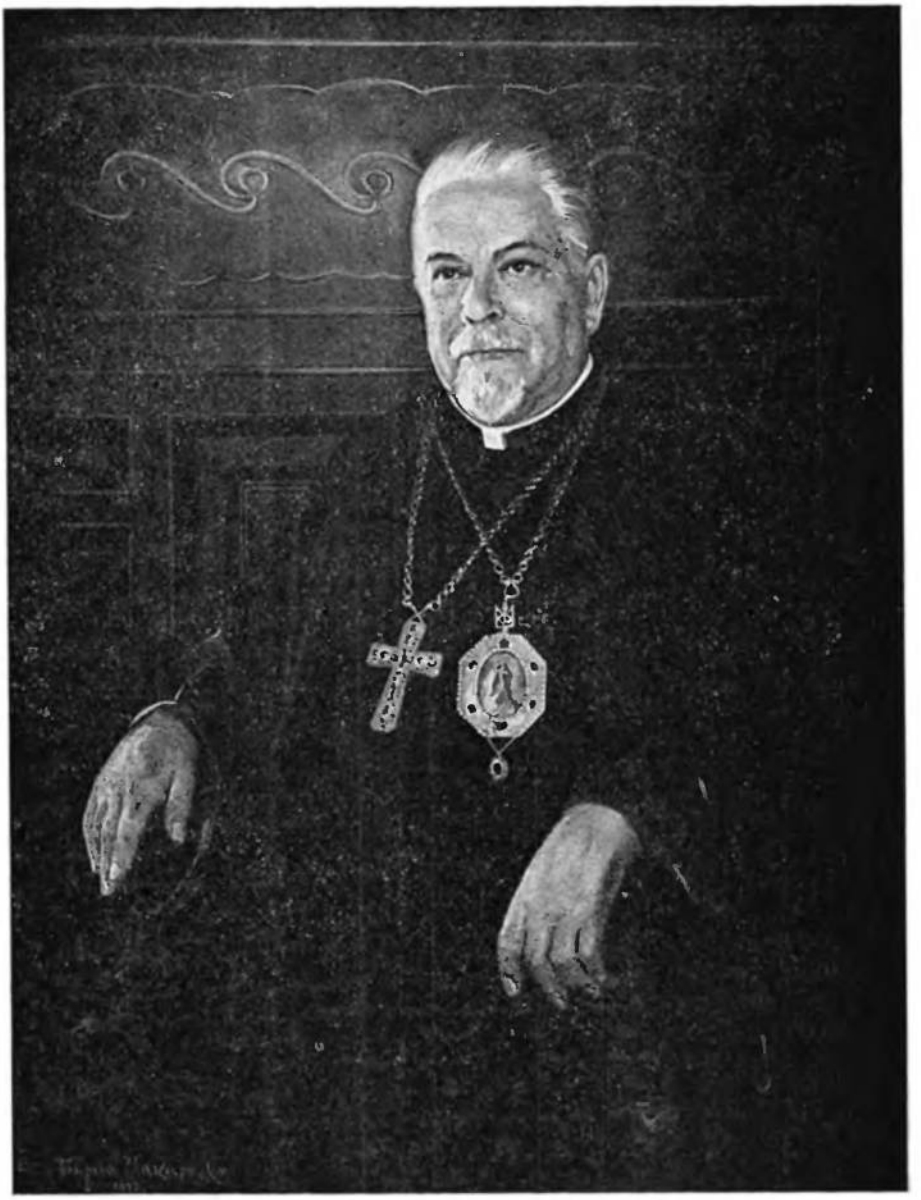
До керуючих УАПЦерквою чинників обрано: до Ради Митрополії — о. протопресвітера А. Теодоровича (Австралія), о. прот. А. Близнюка (Німеччина), о. Б. Хайневського (Франція), о. С. Морозюка (Англія) та братів П. Плевака (Франція), проф. д-ра Ю. Бойка (Німеччина) і Н. Козловського (Англія), а на заступників членів Ради Митрополії: о. Г. Матвієнка (Німеччина) і надрадника М. Івановича (Австрія). До Церковного Суду: о. М. Гаюка (Німеччина), о. М. Хуторного (Англія) та дир. М. Дяковського (Німеччина). До Контрольної Комісії: прот. М. Гільтайчука (Німеччина), полк. П. Закусила (Франція) та Ф. Бондаренка (Німеччина), а на заступника бр. П. Татарчука (Франція). До Статутової Комісії: о. митр. прот. Д. Бурка, протодиякона Л. Короля і д-ра І. Жеґуца (всі з Німеччини).

Водночас Собор порекомендував Раді Митрополії покликати до Вищого Церковного Управління УАПЦеркви таких осіб: о. протопресвітера П. Дубицького, митр. прот. Д. Бурка, о. митр. прот. А. Дублянського, о. протодиякона Короля, та братів д-ра І. Жеґуца, Т. Кіриченка і мґра В. Дідовича, а на заступників членів Вищого Церковного Управління о. А. Остапчука і інж. Юрія Ковальчука.

Соборні наради 13 вересня закінчено прийняттям постанов і резолюцій. Крім того схвалено Звернення до православних братів і сестер на Рідних Землях.

В неділю, 14 вересня з нагоди Собору була відслужена в церкві св. Марка в Мюнхені соборна Архиєрейська Служба Божа, яку служили Владики Мстислав і Донат. У заключному слові до присутніх Владика Митрополит Мстислав подякував за обрання й висловив свою сердечну подяку всім учасникам Собору за їхню участь і творчу працю під час Собору та проголосив закінчення соборових діянь.

Вище Церковне Управління УАПЦеркви

Високопреосвященніший Владика Мстислав, Архиєпископ Київський і Переяславський, Митрополит УАПЦ

А К Т

З ласки й діяння Пресвятої, Одноістотної, Животворчої і Нероздільної Тройці — Бога Отця Вседержителя, Бога Сина, Пастероначальника і Господа нашого Ісуса Христа, і Святого Духа Утішителя і Освятителя, Надзвичайний Освячений Собор Української Автокефальної Православної Церкви, що відбувся в м. Мюнхені, Зах. Німеччина, дня 13 вересня року від народження Бога Слова 1969 обрав своїм Первоієрархом і Митрополитом Церкви Високопреосвящен-

нішого Владику Мстислава з титулом Архиєпископа Київського і Переяславського.

Цей акт обрання, іменем Собору ,доводжу до загального відома всім Христовим Церквам у світі й з цього святого місця катедри св. Марка в Мюнхені за Божественною Літургією **проголошую Високопреосвященнішого МСТИСЛАВА, Архиєпископа Київського і Переяславського, Митрополитом Української Автокефальної Православної Церкви.**

От. протопресвітер А. Теодорович
1 заступник голови Собору і Голова Номінаційної Комісії

УКРАЇНСЬКА АВТОКЕФАЛЬНА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА
ГЕНЕРАЛЬНЕ ЦЕРКОВНЕ УПРАВЛІННЯ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ

О Б І Ж Н И К Ч. 1.

До Всечесних оо. Настоятелів, Парафіяльних Рад і Всіх Вірних УАПЦеркви у Великій Британії

Подаємо до відома, що від 25 до 29 вересня 1969 р., нашу Церкву відвідав Його Преосвященство, Високопреосвященніший Мстислав, Архиєпископ Київський і Переяславський, Митрополит Української Автокефальної Православної Церкви.

В суботу, 27 вересня в м. Дарбі на Вечірні Владика Митрополит з Архиєпископом Донатом з Австралії виконали чин наречення Високопреподобного Архимандрита Ореста Іванюка, обраного Священним Собором на Єпископа УАПЦ на Німеччину, Францію, Бельгію і Австрію. В неділю, 28 вересня Високопреосвященний Митрополит у сослуженні трьох Архиєреїв, дев'ять священиків і одного протодиякона, освятив церкву в парафії Дарбі, також було проведено хіротонію новообраного єпископа Ореста з титулом: Єпископа Львівського і Чернівецького.

Під час Богослуження возведено в протоієреї: о. Михайла Хуторного та о. А. Максимука, і нагороджено золотим хрестом і протоієрейством о. С. Морозюка та о. Шклярова.

Після Богослуження відбулися ширші сходини духовенства й представників парафій, які очолив Владика Митрополит, а присутніми були ВПР Архиєпископ Донат, о. протопресвітер А. Теодорович та ВПР Єпископ Орест. Присутніми були все духовенство, крім о. Г. Гусака.

На цих ширших сходинах Владика Митрополит постановив:

1. З днем 28 вересня 1969 р., призначив нове Генеральне Церковне Управління у Великій Британії:
   о. прот. С. Богатирець — заступник Адміністратора й фінансовий секретар,
   о. прот. М. Хуторний — адміністративний секретар від духовенства,
   о. протодиякон М. Галиця — скарбник,
   о. протоієрей С. Морозюк — член,
   п. Козловський — секретар від мирян,
   п. Панасюк — член.
   Контрольна Комісія: о. протоієрей Ю. Шклярів і о. протоієрей С. Морозюк.
2. Владика Митрополит уділив всечеснішому о. протопресвітеру С. Молчанівському 6 місячну відпустку на лікування, починаючи з 15 жовтня 1969 року.
3. Назначив на заступника настоятеля в Лондоні о. прот. С. Богатирця.

4. Канцелярія ГЦУ мусить бути перенесена до Православного Дому.
5. Контрольна Комісія має провести до 15 жовтня ревізію ГЦУ, устійнити рухоме й нерухоме майно та передати його новому Управлінню.
6. Склад нового Генерального Церковного Управління виконує свою працю до З'їзду УАПЦеркви у Вел. Британії.
7. З'їзд УАПЦ у Вел. Британії відбудеться при кінці грудня 1969 р., або на початку січня 1970 р.

Просимо Отців Настоятелів, Парафіяльні Ради і Зв'язкових, уважно простудіювати наш Обіжник, обговорити його на засіданнях і ознайомити вірних УАПЦ з його змістом.

Лондон, 10 жовтня 1969 р.

Генеральне Церковне Управління

Преосвященний Владика Орест Єпископ УАПЦ

ХІРОТОНІЯ ЄПИСКОПА ОРЕСТА

В неділю 28 вересня 1969 р., у вщерть переповненій вірними українській православній церкві св. Юрія в м. Дарбі, Англія, відбулася хіротонія Єпископа Ореста Іванюка, якому Собор Єпископів УАПЦеркви надав титул Єпископа Львівського і Чернівецького. Хіротонію попередив чин наречення в єпископа, в суботу, 27 вересня після Вечірні, яку відправив о. протопресвітер А. Теодорович з Австралії. Акт наречення о. архимандрита Ореста довершили Високопреосвященніші Митрополит Мстислав і Архиєпископ Донат з Австралії, вислухавши перед тим слово нареченого Єпископа-номіната, що його обрав на Єпископа Надзвичайний Собор УАПЦ в Оттобруні біля Мюнхену.

Сам чин хіротонії відбувся в неділю, 28 вересня під час Божественної Літургії, яку відправляли Владики Митрополит Мстислав і Архиєпископ Донат. Ці ж Владики й довершили хіротонію нового Єпископа. Трьом Владикам під час Літургії співслужили 9 священиків, о. протодиякон і о. диякон.

Вручення новому Єпископові архиєрейського жезла Владика Митрополит Мстислав попередив повчальним словом до Єпископа Ореста, на що він відповів словом подяки і приреченням вірно служити Св. Українській Автокефальній Православній Церкві й побожному українському народові.

Многоліття новому Владиці виголосив сам Митрополит, а відспівали його два церковні хори з Дарбі й Ноттінґаму, до яких приєдналися всі вірні присутні в церкві. Це був дуже зворушливий момент, який залишиться назавжди в пам'яті приявних на цій надзвичайній в житті нашої Церкви події.

*

Новий Владика УАПЦеркви народився в 1900 р. на Буковині. Богословську освіту здобув на теологічному факультеті в Чернівцях, який закінчив у 1925 р На священика був висвячений у 1926 році.

Преосвященний Владика Орест, що має бути Єпископом-вікарієм та буде нести архипастирську опіку над вірними УАПЦеркви в Німеччині, Франції, Бельгії й Австрії, 30 вересня м. р. прибув до Німеччини й оселився в Карлсруге, де замешкав у резиденції по спочилому Вл. Митрополитові Ніканорові.

В неділю, 12 жовтня Владика Орест у сослуженні митр. прот. Д. Бурка, прот. Ф. Луговенка та протодиякона Л. Короля відслужив свою першу архиєрейську Службу Божу в Карлсруге.

К О М У Н І К А Т

Генерального Церковного Управління УАПЦ у В. Британії

З благословення Його Високопреосвященства Високопреосвященнішого Митрополита Мстислава, в суботу, 4 квітня 1970 року в м. Брадфорді, Йоркшір, Англія, відбувся 6 З'їзд духовенства й представників вірних УАПЦ у Великій Британії.

На З'їзд прибуло все духовенство ,крім о. протопресвітера С. Молчанівського, який хворіє, і о. прот. Ю. Шклярова який також не почувався здоровим, прибули також представники всіх парафій.

Всього разом 51 особа, з них 10 в духовному сані й 41 мирян. Також були около 50 осіб гостей, представників українських організацій і ін.

Головою З'їзду був Високопреосвященніший Владика Митрополит Мстислав, який приїхав, щоб особисто провести З'їзд УАПЦ у цій країні.

Високопреосвященніший Владика Митрополит Мстислав відкриває Шостий З'їзд УАПЦ у Великій Британії

До ділової президії були покликані два заступники голови: о. прот. С. Богатирець, і о. прот. М. Хуторний, пані К. Костенко і п. Н. Козловський, як секретарі.

Праця З'їзду розпочалася відправою Молебня який відслужив настоятель парафії Брадфорду о. прот. М. Хуторний. Після Молебня в церковній залі, Високопреосвященніший Владика Митрополит відкрив З'їзд, привітав присутніх отців, представників парафій і гостей та сказав дуже повчальне слово — »Значення Св. Православної Церкви в житті й історії українського народу« — закликаючи всіх українців віддати своє знання, силу й час для розбудови й скріплення УАПЦ у вільному світі.

Владика згадав бл. пам. Митрополита Ніканора, прот. Андрія Мирошниченка, усіх архиєреїв, священиків і вірних УАПЦ, що відійшли на вічний спокій в часі від 5-6 З'їзду, і попросив ушанувати їхню пам'ять хвилинною мовчанкою.

Відтак були прочитані привіти З'їздові від: Адміністратора УАПЦ на Бельгію і Францію, о. протопр. І. Бачинського, настоятеля білоруської Автокефальної Православної Церкви у Вел. Британії, о. І. Абабурка, від крилошанина Норбурн, громади УАПЦ в Швеції п. Гарбаря, Крайового Проводу Пласту-КВОМ, пані д-р А. Гарасимович, Української Національної Ради ВО Представництва у В. Британії, — мґр С. Онисько, Товариство Сприяння УНРаді у В. Британії, п. В. Бабицький, ОУЖ у В. Британії, — пані Остап'юк, КОУГЦУ в Європі, — д-р С. М. Фостун, ОбВУ у В. Британії, — сот. М. Карпинець, Товариство Українських Жінок ім. О. Теліги, — пані В. Смерека, СКВУ, — д-р С. М. Фостун, від Ради Чужинецьких Зв'язків при Англіканській Церкві — крилошанин Сатервайт, СУБ — проф. В. Василенко, Об'єднання Українців у В. Британії, інж. Коханівський. Усні привітання висловили: проф. В. Василенко — СУБ, інж. Коханівський — ОУуВБ, мґр С. Онисько — ВО УНР на В. Британію, п. Б. Марченко — СУМ, пані Л. Марків — ОУЖ, і полк. П. Базилевський — Союзу Українських Ветеранів. Всі привітання висловлювали одну спільну думку: щоб у нарадах 6 З'їзду панувала християнська любов, щоб вірні сини і доньки України, що розсіяні по цілому світі з'єдналися в одну УАПЦ, під проводом ВПР Владики Мстислава, і щоб Господь дав йому здоров'я і силу.

В часі нарад VI З'їзду УАПЦ у Великій Британії

З'їзд прийняв низку важливих ухвал, які були передані резолюційній комісії для зредаґування, і надрукування у »Відомостях«.

Опісля відбулось звітування уступаючого ГЦУ: о. прот. С. Богатирець, заступник Голови ГЦУ, подав організаційний і фінансовий звіт; о. прот. С. Морозюк звітував від Контрольної Комісії.

Після звітів була дискусія над звітами. В дискусії взяли участь: пп. Нога — Ковентрі, І. Павлюк — Брадфорд, Яропенко — Дарбі, інж. Білий — Манчестер, о. прот. М. Хуторний — Брадфорд, С. Коротченко — Олдгам, о. протодиякон М. Галиця — Лондон, А. Костюк — Лондон, о. І. Водолазький — Кіхлей, Авдюк — Брадфорд.

З'їзд ухвалив постанови і передав їх для опрацювання резолюційній комісії.

Вибір нового Генерального Церковного Управління:

Владика Митрополит пояснив З'їздові, яку велику працю виконали члени попереднього ГЦУ, але є ще багато справ, які залишилися нерозгляненими через брак часу. Владика подав пропозицію З'їздові, щоб лишити ГЦУ в тому складі: чотирьох священиків, і двох мирян. Це дасть можливість розглянути всі старі справи і довести їх до належного порядку. Залишити Головою ГЦУ о. протопресвітера С. Молчанівського і дати йому відпустку ще на 6 місяців за його проханням і за проханням його родини. З'їзд прийняв і затвердив пропозицію Владики Митрополита, і ГЦУ залишається на наступну каденцію в такому складі:

о. прот. С. Богатирець — заступник голови й фінансовий референт.
о. прот. М. Хуторний — секретар, о. протодиякон М. Галиця — скарбник,
о. прот. С. Морозюк — член Управління, Н. Козловський — протокольний секретар, Я. Панасюк — член Управління.

До Ревізійної Комісії обрано:

о. прот. А. Максимук — голова, п. А. Костюк і п. С. Коротченко — члени Рев. Комісії, п. інж. Білий — запасовий член Рев. Комісії.

До Церковного Суду обрано:

о. І. Водолазький — голова, о. протодиякон М. Галиця і інж. Білий — члени Церковного Суду.

В бі:жучих справах було обговорено: 1. Членські вкладки; 2. Членські виказки; 3. »Відомості«; 4. Єпископ на В. Британію; 5. Релігійне виховання православної молоді; 6. Поєднання Церкви УАПЦ і Церкви Соборноправної; 7. Церковне Братство.

В цих важливих питаннях виступали: п. інж. Коханівський, п. інж. К. Дударів, п. С. Коротченко, п. Колодка, прот. А. Максимук, п. Ярошенко, п. С. Петровський, п. Семенюк, п. А. Костюк, п. Корольчук, п. Авдюк, о. І. Водолазький, п. М. Максимук, п. І. Павлюк, о. прот. С. Богатирець, о. прот. М. Хуторний, п. Кліщун, п. Н. Козловський, п. І. Пізюра, пані В. Смерека, пані У. Андрущенко, п. Горобець, п. Бала, п. Довгий, проф. В. Василенко, о. прот. С. Морозюк, сот. Личманенко, п. Починок, п. Мельничук і сот. Іван Гвоздик. Після пропозиц'й і дискусій над ними, З'їзд схвалив постанови і передав резолюційній комісії.

6 З'їзд УАПЦ зобов'язав скликати наступний З'їзд Духовенства і вірних УАПЦ у Великій Британії в 1971 році, саме в річницю 50-ліття Першого Собору УАПЦ в столиці України Києві.

Праця З'їзду пройшла в спокійній діловій атмосфері і о 8.00 годині вечора, молитвою »Достойно є« і многоліттям для Владики Митрополита, З'їзд закінчив свою працю.

За Генеральне Церковне Управління:

о. прот. С. Богатирець **о. прот. М. Хуторний**

о. протодиякон М. Галиця

Учасники VI З'їзду УАПЦ у Великій Британії

П Р И В І Т И

надіслані на 6 З'їзд УАПЦ у Великій Британії

1. Генеральне Церковне Управління УАПЦ, на Бельгію і Францію — Адміністратор: о. протопресвітер І. Бачинський.
2. Світовий Конґрес Вільних Українців, Заступник Генерального Секретаря СКВУ — д-р С. М. Фостун.
3. Координаційний Осередок Українських Громадських Центральних і Крайових Установ у Європі. За Президію КОУГЦУ — д-р С. М. Фостун.
4. Консел он Форейн Релейшин: крилошанин Ж. Р. Сатервайт.
5. Товариство Українських Жінок ім. О. Теліги — Голова В. Смерека.
6. Українська Національна Рада Виконний Орган, Представництво у Вел. Британії — Голова Представництва мґр С. Онисько.
7. Об'єднання бувших Вояків Українців у В. Британії — Голова сотник М. Карпинець, Секретар — д-р С. М. Фостун.
8. Українська Громада у Швеції: Голова — К. Ґарбар.
9. Союз Українців у В. Британії: Секретар Союзу — д-р С. М. Фостун.
10. Пласт — КВОМ. Організація Української Молоді у В. Британії: Голова — сен. д-р Анна Гарасимович.
11. Парафія Англіканської Церкви Едбастон, Бірмінґгам 15.
12. Організація Українських Жінок у Великій Британії: Голова — пані А. Остап'юк.
13. Білоруська Автокефальна Православна Церква у В. Британії — о. Іван Абабурк.

За Генеральне ЦУ УАПЦ у В. Британії —

в.о. голови: **прот. С. Богатирець**

Р Е З О Л Ю Ц І Ї

Шостого З'їзду Духовенства та Вірних Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії

І. Привітання:

1. Учасники 6 З'їзду Духовенства і Вірних Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії вітають Високопреосвященнішого Мстислава Архиєпископа Київського й Переяславського, Митрополита Української Автокефальної Православної Церкви та щиросердечно дякують Його Високопреосвященству за очолення 6 З'їзду УАПЦ у Великій Британії.
2. Учасники 6 З'їзду УАПЦ пересилають свій привіт:
   — братам і сестрам на Батьківщині, котрим у жорстоких умовах терору і поневолення приходиться терпіти духовне й фізичне знущання від безбожницько московської окупації;
   — Ієрархам, Духовенству і Вірним Української Православної Церкви в ЗСА та Української Греко-Православної Церкви в Канаді;
   — Державному Центрові Української Народньої Республіки і його Центрові в екзилі;
   — Його Високопреосвященству Архиєпископові Кентерберійському

д-рові М. Рамзі та Британській Раді Церков. Рівночасно учасники З'їзду складають найщирішу подяку Англіканській Церкві за її братню допомогу нашій Українській Автокефальній Православній Церкві;

— всім українським політичним і громадським організаціям у вільному світі, які працюють у напрямі визволення України та рівночасно дякують за надіслані привітання 6 З'їздові.

II. Господарчо-фінансові справи:

3. Учасники 6 З'їзду УАПЦ розглянувши господарку Генерального Церковного Управління, пропонують:
   а. річні звіти з господарки виготовляти з кінцем кожного бюджетного року, а копії тих звітів надсилається членам ГЦУ та Парафіяльним радам;
   б. Парафіяльні ради подбають про те, щоб усталений відсоток з своїх парафіяльних приходів своєчасно надсилати до ГЦУправління;
   в. вірні — члени УАПЦ сплачують свої членські вкладки у висоті схваленій 6 З'їздом УАПЦ;
   г. перевести одноразову кампанію збірки грошей, яка має послужити покращанню фінансового стану ГЦУ та пожвавленню діяльности.

III. »Відомості«:

4. Учасники 6 З'їзду УАПЦ, зважившн вагу друкованого слова і власної релігійної преси, уважають за необхідне і надалі продовжувати видання журналу »Відомості« та закликають вірних УАПЦ підтримати цей журнал, як морально так і матеріяльно — стати його передплатником і внести пожертву на пресовий фонд.
5. Учасники 6 З'їзду УАПЦ пропонують Генеральному Церковному Управлінню створити Видавничу Колеґію, як також закликають мистців пера дописувати до »Відомостей«.

IV. Єпископський Фонд:

6. Учасники 6 З'їзду УАПЦ вітають постанову Надзвичайного Собору УАПЦ з вересня 1969 року про приділення Єпископа УАПЦ до Англії і просять Собор Єпископів по змозі приспішити виконання цієї постанови.
7. Незалежно від того, коли та постанова Надзвичайного Собору буде виконана, учасники 6 З'їзду пропонують створити Єпископський Фонд у кожній парафії УАПЦ у Великій Британії.
8. Кожна парафія, в міру своїх можливостей присвятить якнайбільше уваги, щоб Єпископський Фонд постійно зростав. Парафіяльні ради візьмуть під увагу рішення 6 З'їзду в справі датків на Єпископський Фонд, а саме: від працюючих членів нашої Церкви — по одному шилінгові, а від непрацюючих — по шість пенсів.
9. Учасники 6 З'їзду УАПЦ уважають, що необхідно створити відповідні умовини, щоб до Англії прибув Єпископ УАПЦ.

V. Виховання православної молоді:

10. Учасники 6 З'їзду УАПЦ звертають велику увагу на виховання української православної молоді, як в національному так і релігійному дусі.

Для охоплення всієї української православної молоді учасники 6 З'їзду пропонують:

а. відкриття недільних шкіл у парафіях УАПЦ;

б. влаштування свята української православної молоді;

в. поробити заходи для скликання З'їзду української православної молоді у Великій Британії;

г. опіка православного духовенства над українською православною молоддю, яка на сьогодні находиться в молодечих організаціях.

VI. Об'єднання Православної Церкви:

11. Учасники 6 З'їзду УАПЦ констатують невідрадний факт, що на терені Великої Британії існують дві Православні Церкви, як також у вільному світі діють окремі Митрополії, які до сьогодні не знайшли форми для порозуміння в одну православну Церкву.

12. Учасники 6 З'їзду УАПЦ стверджують, що постійне говорення про роз'єднання Української Православної Церкви вже надокучає, а тому вітають і підтримують постанову Собору Єпископів Української Православної Церкви в ЗСА з дня 7 листопада 1969 року про »потребу дальшої координації всіх сил для об'єднання всіх православних українців у вільному світі в одній Українській Православній Церкві«.

13. Учасники 6 З'їзду УАПЦ закликають усіх православних українців у вільному світі, без різниці в якій юрисдикції вони не перебувають, дати належну підтримку рішенням Собору Єпископів ще з 7 листопада минулого року та спільними силами змагатись за привернення єдности Українській Православній Церкві.

14. Учасники 6 З'їзду уважають, що в обличчі терору, насилля та цілковитої ліквідації, що її зазнала Українська Православна Церква в Україні, нічого сьогодні не повинно стояти на перешкоді, щоб наші Українські Православні Церкви у вільному світі об'єдналися у дійсно автокефальній і соборній Українській Православній Церкві з одним Митрополитом на чолі.

Резолюційна Комісія VI З'їзду Духовенства і Вірних УАПЦ
у Великій Британії:

о. С. Морозюк — **С. Коротченко**
А. Костюк — **В. Личманенко**

ЗАСІДАННЯ ГЕНЕРАЛЬНОГО ЦЕРКОВНОГО УПРАВЛІННЯ

В суботу, 16 травня 1970 р. в канцелярії ГЦУ в Лондоні, відбулося засідання членів ГЦУ. На засідання прибули: оо. прот. С. Морозюк, прот. М. Хуторний, о. протодиякон М. Галиця, п. Н. Козловський, п. Я. Панасюк і о. прот. С. Богатирець.

На деннім порядку було: Перегляд протоколу 6 З'їзду УАПЦ у В. Британії

а) Єпископський Фонд,
б) центральний Фонд Митрополії,
в) надзвичайна збірка УАПЦ у Вел. Британії,

г) членські внески,
д) зміна членських виказок,
е) справа парафії Лестеру,
є) З'їзд православної молоді,
ж) духовна обслуга молоді в таборах,
з) канонічна візитація ПР Владики Ореста у Вел. Британії,
и) ремонт задньої стіни в православнім домі.

Після дискусії схвалено постанови:

1. Єпископський фонд має бути створений в парафіях, збирати гроші й держати до приїзду Єпископа до В. Британії.
2. До Центрального Фонду Митрополії ми мусимо сплатити цього року 300 фунтів. Ці гроші мусять бути зібрані на храмових святах і як пожертви з парафіяльних скарбниць.
3. Уповноважено о. прот. М. Хуторного і п. Н. Козловського, щоб до кінця липня склали звернення до вірних, а на початку серпня розіслали збіркові листи до парафій і вірних УАПЦ.
4. Членські внески підносяться з початком січня 1970 року:
   2 фунти на рік від працюючого чоловіка,
   1 фунт на рік від жінки,
   10 шилінґів на рік від пенсіонера,
   10 шилінґів на рік від непрацюючої молоді.
5. Негайно видрукувати виказки і розіслати по парафіях для вірних УАПЦ.
6. Рішено, що парафія Лестер мусить мати Богослуження, яке б відвідували всі вірні УАПЦ.
7. Доручено о. прот. С. Морозюкові, щоб зорганізував цього літа 3-денний З'їзд православної молоді в Англії.
8. Щоб наші священики по можливості відвідали цього літа всі літні табори молоді.
9. Запросити на канонічну візитацію ПР Вл. Ореста і зробити плян візитації.
10. Було рішено провести ремонт задньої стіни православного дому й було асиґновано на цей ремонт 250 фунтів.

Молитвою »Достойно є« закінчено засідання ГЦУ.

ВІЗИТАЦІЯ ПРЕОСВЯЩЕННОГО ВЛАДИКИ ОРЕСТА ЄПИСКОПА УАПЦ ЛЬВІВСЬКОГО І ЧЕРНІВЕЦЬКОГО

В середу, 22 липня 1970 року прибув до Великої Британії на канонічну візитацію ПР Владика Орест. На лондонському летовищі зустріли Владику — о. протод. М. Галиця з дружиною, пп. О. Музичка і П. Колесник від Лондонської парафії, проф. В. Василенко, голова СУБ, д-р С. М. Фостун від ОбВУ, п. А. Костюк від ОУуВБ, також були наші наймолодші й від них Ліда Длябога

вручила Владиці китицю квітів. У Лондоні перед православним домом чекали Владику чимало вірних. Пан С. Сахарук зустрів Преосвященного хлібом і сіллю, а при вході до каплиці о. прот. С. Богатирець з хрестом. Ще того ж вечора, Владика Орест, у сослуженні о. прот. Сильвестра та о. протод. Михайла Галиці, відслужив Молебень подяки до Пресвятої Богородиці. Після Молебня Сестрицтво приготувало перекуску і Владика мав нагоду зустрітись ближче з вірними.

В четвер, і п'ятницю, Владика відпочивав і приймав візити в канцелярії ГЦУ. В суботу, 25 липня Владика в супроводі о. прот. С. Богатирця і о. протод. М. Галиці з дружиною, виїхав до Ноттінґаму, де на двірці зустріло Владику громадянство з о. прот. С. Морозюком, о. прот. Ю. Шкляровим та діти з квітами.

З двірця Владика поїхав до о. прот. Степана, там мав конференцію з присутнім духовенством, а також перевів іспит кандидата в диякони брата Григорія Лазіснка. Ввечері пані Аспазія Нечайова, близька землячка Владики, запросила Преосвященного і все духовенство з дружинами до себе на вечерю. Там Владика мешкав цілий тиждень.

В неділю, 26 липня Пр. Владика Орест відслужив Архиєрейську Службу Божу, в сослуженні оо.: прот. С. Богатирця, прот. Ю. Шклярова, прот. С. Морозюка й о. протод. М. Галиці. Під час Богослуження був рукоположений в диякони іподиякон Григорій Лазієнко. Після Євангелії Владика сказав прекрасну поучальну проповідь, а парафіяльний хор під дириґентурою п. А. Кліша співав Богослуження. Опісля, в українському клюбі відбувся спільний обід.

У вівторок, 28 липня, Владика Орест у супроводі чл. Ради ГЦУ п. Н. Козловського відвідав табір СУМ, де відслужив Молебень і виголосив батьківське слово до молоді та виховників табору.

В середу Владика відвідав місцевий Відділ СУБ, де його зустрічали Управа й члени Відділу.

В п'ятницю, 31 липня представник олдгамської парафії приїхав до Ноттінґ-

Преосвященний Владика Єпископ Орест серед таборян юного СУМ в оселі Тарасівці

гаму й запросив Владику до себе в Олдгам. В неділю, 2 серпня Владика Орест відслужив Архиєрейську Службу Божу в Олдгамі в сослуженню оо.: прот. А. Максимука, В. Покотила, І. Водолазького, І. Гузова, Г. Гусака, о. протод. М. Галиці й о. диякона Лазієнка. Під час Богослуження Владика нагородив камілавкою о. І. Водолазького. Після закінчення Богослуження відбувся спільний обід і концерт у честь Владики.

3 серпня в понеділок, Преосвященний мав відвідати Пластовий табір у Валії, але на жаль захворів.

В неділю, 9 серпня Владика Орест відслужив Архиєрейську Службу Божу в Лондоні в сослуженні оо. прот. С. Богатирця, прот. Ю. Шклярова, прот. С. Морозюка, о. Г. Гусака, о. протод. М. Галиці й диякона Г. Лазієнка. Велика церква була переповнена вірними, а парафіяльний хор під кер. п. П. Колесника співав під час Богослуження. Після Богослужби відбувся спільний обід приготований сестрицтвом і Парафіяльною радою. На обіді були представники громадських організацій, які виступали з привітами: проф. В. Василенко — СУБ, д-р С. М. Фостун — СКВУ й ОбВУ, дир. Ю. Заблоцький — УВС, о. протопресвітер С. Молчанівський, о. Г. Гусак, о. прот. С. Богатирець і інші. Владика подякував усім промовцям за побажання і просив, щоб старалися переводити ті побажання в дію, для добра УАПЦ і українського народу.

В неділю, 16 серпня Владика відслужив Службу Божу в Болтоні, в сослуженні оо. прот. М. Хуторного, прот. Максимука, о. І. Гузова і о. протод. М. Галиці. Співав гарно брадфордський хор під диригуванням п. Семенюка. Під час Богослуження Владика Орест нагородив о. І. Гузова камілавкою.

Після Богослуження відбувся спільний обід у честь Гостя.

Перед входом до церкви п. Сава Сахарук вітає в неділю, 9 серпня 1970 року Преосв. Владику Ореста від імені лондонської парафії УАПЦ

В неділю, 23 серпня ПР Владика Орест відслужив Архиєрейську Службу Божу в Манчестері. Сослужили отці: прот. С. Богатирець, прот. А. Максимук, І. Гузов, Г. Гусак, і о. протод. М. Галиця. Співав дуже гарно олдгамський хор під диригуванням п. Корольчука. Під час Богослуження Владика нагородив о. протодиякона М. Галицю камілавкою. Після Богослужби відбувся спільний обід в українському клюбі »Буковина«, приготовлений Сестрицтвом. Під час обіду виступали з привітами: о. Г. Гусак, представник клюбу, представник СУБ, ОУЖ і о. прот. С. Богатирець, який подякував Владиці від ГЦУ за візитацію яку Владика провів у наших парафіях у цій країні. Як в.о. голови ГЦУ о. Сильвестер закликав вірних горнутись до своєї УАПЦ, працювати для її поширення і скріплення, щоб вона була сильною і готовою повернути на вільну Батьківщину, і там працювати на славу Божу, спасіння і добро України. ПР Владика Орест подякував усім промовцям і закликав до любови і відданої праці для УАПЦ. Після обіду, в присутності Владики, відбулася конференція духовенства, Парафіяльної ради та комітету по будові церкви у Манчестері. Пізніше, Владика відвідав ще Відділ СУБ, де влаштовано для нього врочисте прийняття.

В понеділок, 24 серпня 1970 року Владика Орест від'їхав до Німеччини.

ВЛАДИКА ОРЕСТ У ЦЕНТРАЛІ СУБ

У вечірніх годинах вівторка, 11 серпня 1970 року, Преосвященний Владика Орест Іванюк, Єпископ Української Автокефальної Православної Церкви в Західній Европі, в супроводі о. протодиякона Михайла Галиці прибув з візитацією до Централі СУБ, де його очікувала досить численна група українців, і щойно тепер зацікавлені сусіди зрозуміли, чому на бальконі будинку грає в сонячному промінні своїми барвами синьо-жовтий прапор, а сходи покриті довгим червоним килимом.

Біля вхідних дверей Високодостойного Гостя привітав проф. Володимир Василенко, голова Союзу Українців у Великій Британії, а пані Іванна Мащак, за старовинним українським звичаєм передала йому хліб і сіль. Після цього всі зайшли до світлиці, де д-р С. М. Фостун, генеральний секретар СУБ, представив Преосвященному Владиці по черзі всіх присутніх гостей, а потім громада засіла за святково прибраний стіл, заставлений різноманітними перекусками, дбайливо приготованими панями О. Єнкала, П. Олеськів, І. Мащак і Н. Юревич.

Промовивши молитву, Владика поблагословив страви, й почалося трапезування. В часі трапези із привітальними словами виступали: проф. В. Василенко (загальна промова), д-р С. М. Фостун (подав коротку історію СУБ та осяги здобуті ним на протязі 25 років), проф. В. Шаян (торкнувся наукових проблем та завдань СУБ у культурно-освітній ділянці на майбутнє), дир. Ю. Заблоцький (говорив про видавничі справи), інж. В. Олеськів (накреслив господарську ділянку) а п. М. Гайва, голова Лондонського Відділу СУБ (схарактеризував діяльність метрополітальної клітини нашої установи).

Таким чином, Високодостойний Гість мав повну й вичерпну уяву про багатогранну діяльність Союзу в усіх ділянках українського організованого життя на британському терені й у своїх виступах (промовляв двічі) виявив велике вдоволення як із праці СУБ, так і з його досягнень. При тому він підкреслив подивугідну жертвенність тутешньої української спільноти, вказав на її взірцеві

Проф. Володимир Василенко голова СУБ вітає Преосвященного Владику Ореста перед будинком Централі СУБ. На сходах зл'ва мґр Р. Борковський, посередині д-р Святомир М. Фостун ген. секретар СУБ, направо поет М. Верес

свідомість і динамічність, на гармонійність церковного життя в добі екуменізму та на потенціяльні можливості української спільноти, поселеної на Британських островах.

Своє слово Преосвященний Владика закінчив щирою подякою за влаштоване прийняття й Архипастирським благословенням нашій громаді на дальшу працю для добра обидвох Українських Церков, Батьківщини-України, та її багатостраждального народу. Проф. В. Василенко передав Преосвященному дар любови від Централі СУБ після чого Владика й о. протодиякон М. Галиця склали свої підписи у візитній книзі, а інж. В. Олеськів зробив пам'яткову знімку.

Візита Преосвященного Владики Ореста Іванюка, Єпископа УАПЦ в Західній Европі, до Централі СУБ була видатною подією в житті нашої установи й залишиться у споминах кожного учасника цієї зустрічі назавжди, даючи йому животворчий імпульс для дальшої боротьби за осягнення наших національних ідеалів.

К О М У Н І К А Т

Повідомляємо оо. настоятелів, Парафіяльні ради і всіх вірних УАПЦ у Великій Британії, що 30 січня 1971 року, в Ноттінґгамі відбулася Поширена Нарада ГЦУправління, духовенства й представників Парафіяльних рад. На нараді були обговорені багато питань, а між ними святкування 50-річчя Собору

Української Автокефальної Православної Церкви, який відбувся в жовтні 1921 року, у Св. Софії в Києві. Для того був обраний »Діловий Комітет«:

1. о. прот. С. Богатирець — Голова,
2. о. прот. М. Хуторний — пресовий референт (укр. мова),
3. п. майор І. Горобець — пресовий референт (англ. мова),
4. п. Боручик — скарбник,
5. п. М. Сидоренко — секретар,
6. пані У. Андрущенко — господарчі справи,
7. паніматка З. Галиця — господарчі справи,
8. п. С. Коротченко — референт художньої частини,
10. все наше духовенство належить до Ділового Комітету.

На покриття видатків був встановлений бюджет у сумі £500.00 що їх парафії мають скласти з своїх ощадностей. Кожна парафія зобов'язана вислати до скарбника Комітету по 50 п. від працюючого члена, а 25 п. від пенсіонера.

Свято має відбутися з Архиєрейською Службою Божою і з святом з доповіддю та з художньою частиною: хору і танцювальних гуртків.

ГЦУ звертається до оо. настоятелів, до Парафіяльних рад і до всіх вірних нашої святої Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії, подати Комітетові моральну, матеріяльну й фізичну допомогу, щоб можна це велике історичне свято нашої Церкви відсвяткувати як найбільше врочисто!

о. прот. С. Богатирець
(В.о. Голови ГЦУ)

ВИСОКОПРЕОСВЯЩЕННІШИЙ ВЛАДИКА МИТРОПОЛИТ МСТИСЛАВ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ

ГЦУправління УАПЦ у Великій Британії постановило гідно відсвяткувати 50-ліття відродження Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії. Був обраний Діловий Комітет, який мав завдання підготовити святкування.

В четвер 17 червня 1971 року прибув до Великої Британії ВПР Митрополит Мстислав у супроводі о. прот. П. Мелиха, щоб відслужити Архиєрейську Службу Божу і перевести Сьомий З'їзд УАПЦ у Великій Британії. В неділю, 20 червня 1971 року в Лондоні відбулося урочисте відзначення ювілею нашої Церкви.

Архиєрейську Службу Божу служив ВПР Митрополит Мстислав, у сослуженні оо. прот. Петра Мелиха, С. Богатирця, М. Хуторного, С. Морозюка, А. Максимука, Ю. Шклярова, І. Абабурка, І. Водолазького, І. Гузова, Г. Гусака, П. Попеля з Франції, о. протодиякона М. Галиці, оо. дияконів Матяшука і Г. Лазієнка. Іподияконували студенти: Григорій Морозюк і Петро Яким'юк. Співали два хори: церковний хор з Ноттінґаму під дириґуванням Анатолія Кліша, і церковний хор з Брадфорду, під дириґуванням О. Семенюка. На Богослуженні були присутніми: о. протопресвітер С. Молчанівський, від Кентерберійського Архиепископа — секретар зовнішніх зв'язків — о. М.

Мур, ВПЄпископ Августин Горняк від Української Католицької Церкви, в супроводі о. О. Бабія, англіканські священики о. Тімміс і о. Воліс, а також представник ВПР Архиєп. Атенаґораса, Царгородського Екзархату у Великій Британії о. протопресвітер Бравн. У своїй релігійно-патріотичній проповіді Владика Митрополит підкреслив важливість УАПЦ і Її відродження. »І коли ми святкуємо сьогодні її півстоліття, — сказав Владика, — то нам потрібно всім об'єднатись у молитві за страдників — Митрополитів Василя Липківського, Миколая Борецького, Івана Павловського, єпископів, священиків і вірних, які згинули у в'язницях і в далеких засланнях. Москва і тепер намагається шкодити УАПЦ тут у вільному світі, і веде проти неї наступ. Могили мучеників УАПЦ, розсіяні по всьому Совєтському Союзі й Матері-Україні«.

От. прот. П. Мелих сказав проповідь в англійській мові. Під час цієї урочистої Служби Божої Владика Митрополит рукоположив о. протодиякона Михайла Галицю на священика. У Богослуженні взяли участь около тисяча вірних.

Після Богослуження відбулося прийняття-академія в Блюбсбері готелі. Під час обіду були прочитані привітання від: Кентерберійського Архиєпископа д-ра Михаїла Рамсі, Преосвященного Єпископа Ореста, президента Української Народньої Республіки, Миколи Лівицького, о. протопр. Демида Бурка, свящ. Бориса Хайневського, Архиєпископа Атенаґораса — Царгородського Екзарха, митроф. прот. Анатолія Дублянського, Адміністратора УАПЦ в Австралії і Новій Зеляндії, протопр. А. Теодоровича, віце-президента УНР в екзилі Миколи Степаненка, Об'єднання Українців — голова інж. В. Коханівський, секретар А. Костюк. Управи Української Громади в Швеції — голова Кирило Гарбар, Пласт-КВОМ — інж. Я. Гаврих, Братства Св. Симона у Франції, Петро Плевако — голова, Представництва УНР у В. Британії — Ф. Бойченко і В. Русин, Союз Українців у Великій Британії — голова проф. Володимир Василенко, секретар — д-р С. М. Фостун, Іван Равлюк — директор Союзу, Крайової Управи Спілки Української Молоді у Великій Британії — Я. Деременда, Ооб'єднання бувших Вояків Українців у Великій Британії — сот. Михайло Білий-Карпинець — голова і д-р Святомир М. Фостун секретар, Спілки Українських Учителів і Виховників у Великій Британії — мґр Любов Поврозник — голова, Студентської Екзекутиви у В. Британії, КОУГЦУ і СКВУ в Европі — мґр Андрій Мельник — голова і д-р С. М. Фостун секретар, Товариства Українських Жінок ім. О. Теліги — В. Смерека — голова, Фронту Симона Петлюри — майор Михайло Кощук — голова, Організації Українських Жінок у В. Британії — Анастасія Остап'юк — голова, Сестрицтва Св княгині Ольги — Олдгам — Д. Польна — голова і М. Сай — секретар, Головної Управи Організації Української Молоді при ОУуВБ: В. Филипчук — голова, І. Польовий — заст. голови і Григорій Морозюк — секретар, Союзу Українських Ветеранів — полк. Павло Базилевський.

Після обіду відбулася академія-концерт. Свято відкрив в українській і англійській мовах о. прот. С. Богатирець, привітавши Владику Митрополита і гостей. Опісля виступали обидва згадані хори з церковними і світськими піснями. Владика Митрополит ще раз промовив до великої кількости гостей і свою промову Владика Митрополит закінчив закликом до молоді, щоб вона »палала полум'яною любов'ю до УАПЦ, до нашої Батьківщини, до всього того, що є своє, рідне, українське«! Головну доповідь о. протопр. Д. Бурка прочитав о. прот. М. Хуторний, бо автор не міг прибути з уваги на слабе здоров'я. Опісля виступив секретар зовнішніх зв'язків Англіканської Церкви

о. М. Мур і прочитав листа від ВПР Архиєпископа Кентерберійського д-ра М. Рамзі, голови Англіканської Церкви, передаючи щирий привіт і найкращі побажання для учасників свята і розвитку УАПЦ та її вірних. ВПР Авґустин Горняк привітав нашу Церкву з нагоди ювілею. Мґр Валентина Воропай виголосила доповідь в англійській мові, у якій прекрасно висвітлила перебіг Першого Всеукраїнського Православного Собору і відродження УАПЦ та її Ієрархії.

В мистецькій частині виступав хор »Дніпро« з Олдгаму, під диригуванням А. Корольчука і проспівав: »Ой, зійшла зоря«, »Через поле широкеє«, »Ой, у полі верба« »Ой, у вишневому садочку«. Брадфордський хор під диригуванням О. Семенюка співав: »Сховалось сонце за горою«, »Тихо, тихо, Дунай воду несе« та »Слава Україні«. Пані З. Сидоренко під фортепіяновий супровід пані Гусак, проспівала »Аве Марія« і »Квітка дрібненька«. Сумівки — Маруся Юрків і Дарія Ярош — під супровід гітар, виконали дві пісні: »Ні долі, ні волі, у мене нема« слова Л. Українки і »Україні« слова Василя Симоненка, муз. М. Юрків. Тріо пластунок »Верховина« з Ноттінґаму Рома і Оксана Бабуняк та Ліза Барська під супровід гітар проспівали »Черемшина«. Деклямували Олена Радчук з Дарбі »Вірую« і Володимир Пізюра з Редінґу »Наша мова« М. Литвинця.

Перед закінченням, о. прот. М. Хуторний висловив подяку ВПР Владиці Митрополитові, ПР Владиці Авґустинові Горняку, о. Мурові, протопресвітеру Бравнові, всім отцям, гостям і всім виконавцям програми свята. Ювілейне свято закінчилось співом національного гимну »Ще не вмерла Україна«. На святкуванні були около 1000 людей, що з'їхались з цілої Англії. Це був правдивий з'їзд українського православ'я. Цим православні українці у Великій Британії показали свою віру, любов до своєї Церкви і Батьківщини, показали свою дисциплінованість і силу.

VII З'ЇЗД УАПЦ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ

З благословення Високопреосвященнішого Митрополита Мстислава в суботу, 26 червня 1971 року в м. Брадфорді, Йоркшір, Англія, відбувся VII З'їзд Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії. На З'їзд прибули вісім осіб духовенства, тридцять один делеґат від мирян з вісімнадцятьох парафій, двоє від сестрицтва й чотирнадцять гостей. Почався З'їзд о годині 10.00 дня Молебнем, а в залі відкриттям і привітанням учасників З'їзду ВПР Владикою Митрополитом. У своєму слові Владика Митрополит підкреслив важливість УАПЦ для українського народу, не лише в церковному значенні, але і в національному. Тому Владика закликав українців горнутися до своєї рідної УАПЦ, працювати для неї, її розвитку і скріплення та захищати її від нападів, звідки б вони не приходили. Владика Митрополит згадав тих, що відійшли з земного життя, Митрополита Василя Липківського, Полікарпа, Ніканора, всіх єпископів, священиків і вірних, що працювали, терпіли і життя своє віддали за святу УАПЦ, протягом минулих 50 років, від її відродження, і попросив вшанувати їхню пам'ять хвилинною мовчанкою.

Після слова Владики Митрополита були прочитані привітання від канцелярії зв'язків Англіканської Церкви із чужинецькими Церквами та від багатьох українських суспільно-громадських організацій. В.о. голови ГЦУправління о. прот. С. Богатирець подав адміністративний і фінансовий звіт, а о. М. Галиця, скарбник, його доповнив. От. прот. А. Максимук звітував від Контрольної Комісії і висловив подяку уступаючому Управлінню.

Опісля було обрано нове ГЦУправління: Голова — о. прот. С. Богатирець, заступник голови — о. прот. Степан Морозюк, секретар — о. прот. М. Хуторний, скарбник — о. М. Галиця, члени: інж. Н. Козловський, Яків Панасюк, запасний член — Анатолій Довгий. Ревізійна Комісія: о. прот. А. Максимук — голова, пп. С. Коротченко і А. Костюк — члени, запасний член І. Павлюк. Церковний Суд: о. І. Водолазький, о. В. Покотило і п. Д. В'яжевич. Відповідальні за господарку дому 70 Лянсдавн Ровд: о. М. Галиця і пп. Олекса Боручик та С. Коротченко.

Учасники VII З'їзду УАПЦ у Брадфорді, 26. 6. 1971 року

На закінчення З'їзду Владика Митрополит Мстислав підкреслив, що VII З'їзд був діловим і змістовним. »Я тішуся Англією — сказав Владика, — ми всі мусимо вірити в краще майбутнє. Передайте привіт усім вірним УАПЦ і найкращі побажання«.

КОМУНІКАТ ГЕНЕРАЛЬНОГО ЦЕРКОВНОГО УПРАВЛІННЯ УАПЦ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ

З благословенства Високопреосвященнішого Митрополита Мстислава, в суботу, 26 червня 1971 року в м. Брадфорді, Йоркшір, Англія, відбувся VII З'їзд Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії.

На З'їзд прибули вісім осіб духовенства, тридцять один делеґат від мирян з сімнадцятьох парафій, двоє від сестрицтва й чотирнадцять гостей.

Розпочався З'їзд о год. 10.00 рано Молебнем, а в залі відкриттям і привітанням учасників З'їзду Владикою Митрополитом.

У своєму слові Владика Митрополит підкреслив важливість УАПЦ для українського народу, не лише в церковному розумінні, але і в національному. Тому Владика закликав усіх українців горнутися до своєї рідної УАПЦ, працювати для Неї, Її розвитку, скріплення і захищати Її від нападів, звідки б вони не приходили.

Владика Митрополит згадав тих, що відійшли з земного життя: митрополитів Василя Липківського, Полікарпа, Ніканора, всіх єпископів, священиків і вірних, що працювали, терпіли і життя своє віддали за святу УАПЦ, протягом минулих 50 років, від Її відродження, і попросив вшанувати їхню пам'ять вставанням і хвилинною мовчанкою.

Після були прочитані письмові привіти: від Канцелярії З'язків Англіканської Церкви із чужинецькими Церквами та від багатьох українських організацій. Тоді провелось звітування: в.о. Голови ГЦУ о. прот. С. Богатирець прочитав адміністративний і фінансовий звіт, о. М. Галиця, як скарбник, доповнив фінансовий звіт, прот. А. Максимук звітував від Контрольної Комісії, а доповнив його член Контрольної Комісії п. А. Костюк.

Після звітування почались дискусії над звітами. В них взяли участь пп. А. Авдюк, П. Мельничук, І. Павлюк, Нога, П. Корольчук, С. Коротченко, С. Савченко, С. Петровський, А. Довгий, пані В. Смерека, о. прот. А. Максимук, о. прот. М. Хуторний, о. І. Водолазький, пані У. Андрущенко, п. Бойко, інж. Н. Козловський, п. Матяшин і Б. Марченко.

Після дискусії З'їзд схвалив постанови ,які передав резолюційній комісії для опрацювання.

З'їзд взяв на увагу слабий стан здоров'я о. протопресвітера С. Молчанівського й просив Владику Митрополита, щоб відпустив його на відпочинок, а на його місце призначив іншого адміністратора для УАПЦ у Вел. Британії.

За порадою З'їзду, Владика Митрополит відпустив о. протопресвітера Сергія Молчанівського на заслужений ним відпочинок, а на його місце призначив Адміністратором о. прот. С. Богатирця.

За пропозицією п. М. Авдюка, З'їзд постановив придбати посіліть для молоді й пенсіонерів, і на це було обрано Комітет, в особах: о. прот. М. Хуторного, п. Петра Якимовича, пані Т. Шалапай і було докооптовано п. М. Авдюка.

З'їзд просив Владику Митрополита, щоб перейняв УАПЦ в Англії у свою юрисдикцію, як правлячий Єпископ на Велику Британію, на що Владика Митрополит погодився.

З'їзд одноголосно прийняв звіти: адміністративний, фінансовий і Контрольної Комісії та схвалив подяку за працю уступаючій управі ГЦУ.

До Генерального Церковного Управління Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії обрано:

Адміністратор-Голова — о. прот. С. Богатирець; секретар — о. прот. М. Хуторний; скарбник — о. М. Галиця; члени: інж. Н. Козловський і Я. Панасюк; запасовий член — п. А. Довгий.

Ревізійна Комісія була обрана в такому складі: Голова — о. прот. А. Максимук, члени — С. Коротченко і А. Костюк, запасовий член — І. Павлюк.

Церковний суд: о. І. Водолазький, о. В. Покотило, п. Д. В'яжевич.

Відповідальні за ведення справ Православного дому в Лондоні: о. М. Галиця, п. С. Коротченко, п. О. Боручик.

На заступника Голови ГЦУ було кооптовано прот. С. Морозюка.

На закінчення З'їзду Владика Митрополит підкреслив, що VII З'їзд був діловим і змістовним. »Я тішуся Англією, — сказав Владика, — ми всі мусимо вірити в краще майбутнє. Це вже один добрий наслідок, що ми тут зустрілися, заглянули один одному в очі. Інші нас цінять. Передайте привіт усім вірним УАПЦ і найкращі побажання«.

З'їзд побажав Владиці Митрополитові здоров'я і витривалости, подякував йому за приїзд до В. Британії й за його віддану працю для УАПЦ. Молитвою »Достойно є« закінчено VII З'їзд.

РЕЗОЛЮЦІЇ

VII З'їзду Духовенства та Вірних Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії, 26 червня 1971 р.

I. Привітання

1. Учасники VII З'їзду Духовенства і Вірних Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії вітають Його Високопреосвященство Високопреосвященнішого Мстислава, Архиєпископа Київського і Переяславського, Митрополита Української Автокефальної Православної Церкви, та щиро дякують Його Високопреосвященству за очолення VII З'їзду УАПЦ у Великій Британії.
2. Учасники VII З'їзду висловлюють привіт:
   — Вищій Раді Митрополії УАПЦ, Ієрархам, духовенству й усім вірним УАПЦ у вільному світі.
   — Братам і сестрам на Батьківщині, що перебувають у жорстоких умовах терору й духовного та фізичного поневолення під безбожницькою московською окупацією.
   — Ієрархам, духовенству і вірним Української Православної Церкви в ЗСА, та Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
   — Державному Центрові Української Народньої Республіки і його президентові в екзилі.
   — Його Високопреосвященству Високопреосвященнішому Архиєпископові Кентерберійському д-ру М. Рамзі, та Британській Раді Церков.
   — Рівночасно VII З'їзд висловлює найщирішу подяку Англіканській Церкві за її братню допомогу нашій УАПЦ.
   — Всім українським громадським і політичним організаціям у вільному світі, які працюють для визволення України.
   — Рівночасно, учасники З'їзду дякують за привітання надіслані VII З'їздові УАПЦ.

II. VII З'їзд прийняв до відома Заяву ВПР Митрополита УАПЦ Мстислава, про вороже наставлення російської Православної Церкви, яка була видана комунікатом УПЦ у ЗСА, приєднується до цього комунікату, і стоїть твердо за поглядами Його Високопреосвященства Митрополита Мстислава.

VII З'їзд пропонує видрукувати цей комунікат великим тиражем і розповсюдити по цілому вільному світі. Також перекласти його на англійську мову, вислати до Світової Ради Церков, і розповсюдити між англійцями.

III. Господарчо-фінансові справи

VII З'їзд розглянув господарку ГЦУ і пропонує:

1. Річні звіти з господарки виготовляти з кінцем бюджетового року, а копії висилати до всіх членів ГЦУ і до Парафіяльних Рад і Зв'язкових.
2. Щоб парафії постаралися установлений відсоток членських вкладок і рілкового збору своєчасно і точно пересилати до ГЦУ.

   VII З'їзд пропонує, щоб членські виказки змінювати що п'ять років. Членські вкладки остаються у висоті схвалений на VI З'їзді 1970 р.
3. »Відомості«.

   VII З'їзд оцінив значення релігійного друкованого слова, уважає потрібним і надалі видавати церковний журнал »Відомості«, та закликає вірних УАПЦ підтримати цей журнал, стати передплатниками та жертводавцями на пресовий фонд.
4. VII З'їзд просить Владику Митрополита прискорити призначення Єпископа УАПЦ на цьому терені.

IV. Виховання української православної молоді

VII З'їзд уважає, що українська православна молодь повинна виховуватись у християнсько-національному дусі і пропонує:

1. Відкрити суботні чи недільні школи в парафіях.
2. Влаштовувати свята української православної молоді.
3. Скликати з'їзд української православної молоді.
4. Наше духовенство мусить заопікуватися православною молоддю, що вже знаходиться в українських молодечих організаціях.
5. Щоб це все можна виконати, VII З'їзд піддержує внесок п. М. Авдюка, щоб придбати для православної громади посілість, де могла би збиратись наша молодь, а також пенсіонери.

V. Загальні справи

VII З'їзд схвалює започаткування святкувань 50-ліття Першого Всеукраїнського Православного Собору і відродження УАПЦ, і пропонує, щоб такі свята відбувалися в кожній нашій парафії.

З'їзд піддержав думку о. прот. С. Богатирця, щоб завести при ГЦУ »Пом'яник« і записувати в ньому тих православних українців, що відійшли з земного життя, але живучи працювали і жертвували на розбудову УАПЦ.

З'їзд пропонує, щоб вірні обов'язково винагороджували отців за виконання треб, тим більше, що такий священик утрачає день праці на підприємстві.

З'їзд пропонує, щоб Богослуження у Різдвяні і Великодні свята відбувались там, де є власні церкви.

З'їзд просить ГЦУ, щоб постарало для дітей Молитовники.

VII З'їзд зобов'язує Парафіяльні ради, щоб додержувались статуту, під час Загальних Зборів парафії.

З'їзд одобрив будування церкви в м. Манчестері, і закликає вірних у Великій Британії, щоб складали щирі пожертви на цю благородну ціль. Владика Митрополит порадив настоятелеві парафії Манчестеру о. прот. Аф. Максимукові звернутися до Консисторії УПЦ у ЗСА, і напевно одержать щиру пожертву на будову храму.

З відходом на спочинок о. протопресвітера С. Молчанівського, VII З'їзд висловлює йому глибоку подяку за його віддану працю на користь УАПЦ

на цьому терені, і бажає йому доброго здоров'я та ще багато років прожити.

VII З'їзд вітає нового Адміністратора та Голову ГЦУ УАПЦ у Великій Британії о. прот. С. Богатирця, бажаючи йому доброго здоров'я, сил і витривалости в праці для УАПЦ і українського громадянства на цім терені.

VII З'їзд вітає новообране ГЦУ і бажає всім членам здоров'я, сили і успіху в праці, для якої їх обрано.

VI. Об'єднання Української Православної Церкви у вільному світі

VII З'їзд, в обличчі насильного знищення УАПЦ на Україні большевицькою Москвою і відкритого наступу московського патріярхату на УАПЦ у вільному світі, а також з нагоди ювілейного святкування 50-ліття відродження УАПЦ, закликає українських православних ієрархів, духовенство і вірних у вільному світі, об'єднатись в одну Святу Українську Автокефальну Православну Церкву під одним духовним прапором, одним митрополитом чи Патріярхом.

Це піднесе престиж УАПЦ у вільному світі між іншими автокефальними православними Церквами, та дасть нам моральну і фізичну силу до боротьби з напасниками, звідки би вони не приходили.

Резолюційна Комісія
VII З'їзду духовенства й вірних УАПЦ
у Великій Британії

ОТ. ПРОТОПРЕСВІТЕР СЕРГІЙ МОЛЧАНІВСЬКИЙ ВІДХОДИТЬ НА СПОЧИНОК

В неділю, 22 серпня 1971 року, Свято-преображенська парафія УАПЦ в Лондоні відзначувала своє храмове свято, а разом із ГЦУправлінням вшанувала 70-ліття і відхід на спочинок о. протопресвітера Сергія Молчанівського. Соборну Службу Божу відслужив адміністратор УАПЦ у Великій Британії о. прот. С. Богатирець у сослуженні о. М. Галиці й о. Григорія Лазієнка. Співав парафіяльний хор під дириґентурою п. П. Колесника. Після Богослуження відбулося прийняття, яке відкрив о. прот. Сильвестер, і попросив о. протопресвітера Сергія, щоб поблагословив страви. Під час обіду були промови духовенства та представників громадських організацій. У своєму слові о. Сильвестер оцінив працю о. протопресвітера Сергія Молчанівського, яку він вклав в організуванні, розвитку та скріплення УАПЦ у цій країні. »Ви Дорогий Отче, організували нашу Церкву, — говорив о. Богатирець, — виховували священиків з мирян, добрих працівників нашої Церкви. Тепер, коли Ви відходите на заслужений спочинок, можете бути спокійні, бо Вашу працю будуть продовжувати Ваші учні«. Отець Сильвестер вручив о. протопресвітерові Сергію Молчанівському від ГЦУправління і парафії Лондону »Грамоту-подяку«, на якій підписалися всі присутні гості на святі, також вручив срібну тацю, на якій був виґравіруваний напис подяки о. протопресвітеру С. Молчанівському за його працю для УАПЦ і українського народу у Великій Британії. Промовляли також: проф. Володимир Василенко від СУБ, мґр С. Онисько від Представництва УНР, д-р С. М. Фостун від СУМ, сот. Білий-Карпинець від ОбВУ, пані Богданна Крушельницька від ОУЖ, директор Ю. Заблоцький від Української Видавничої Спілки, п. А. Костюк від Об'єднання

Українців у В. Британії, ред. Г. Драбат, М. Сидоренко від парафії УАПЦ в Ковентрі, о. М. Галиця від парафії УАПЦ в Лондоні. Крім привітань присутніх гостей, наспіли багато привітань письмових від духовенства та громадських організацій. Усі промови та писемні привітання висловлювали признання за велику працю вкладену о. Сергієм у розбудову Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії та в громадській і шкільній діяльності. За все це висловлювали подяку і побажання доброго здоров'я, душевного спокою і довголіття на відпочинку. Сотник Білий-Карпинець від ОбВУ, пані Н. Малець від сестрицтва лондонської парафії, пані Б. Крушельницька від ОУЖ, пані С. Драбат від лондонського Гуртка ОУЖ передали о. Сергію подарунки. Від СУМ подарунок вручив д-р С. М. Фостун. У своєму слові о. Сергій подякував ініціяторам свята, подякував отцям за молитви, промовцям і всім учасникам представникам громадських установ.

До
Високопреподобного
о. Протопресвітера С. Молчанівського

Високопреподобний Отче Протопресвітере!

Генеральне Церковне Управління від імені духовенства й вірних УАПЦ у Великій Британії, сердечно вітає Вас, дорогий Отче, з 70 роком Вашого життя, і відходом на заслужений Вами відпочинок, після наполегливої праці для Слави Божої, добра нашої УАПЦ і українського народу на терені В. Британії.

Молимо Господа Ісуса Христа Пастироначальника, щоб повернув Вам повне здоров'я, щоб Ви спокійно відпочивали і задоволено дивились на Вашу працю, яку будуть продовжувати Ваші наслідники.

На многії літа!

За Генеральне Церковне Управління:

о. прот. Сильвестер Богатирець

З В Е Р Н Е Н Н Я

ГЕНЕРАЛЬНОГО ЦЕРКОВНОГО УПРАВЛІННЯ УАПЦ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ

(З нагоди 50-ліття Першого Собору УАПЦ у Києві)

До Високопреподобних оо. Настоятелів,
Голів Парафіяльних Рад,
всіх вірних УАПЦ.

Дорогі Брати і Сестри у Христі!

З Божої волі, після злої хуртовини другої світової війни, ми опинилися в західньому світі, де отримали право на вільне існування та плекання своєї віри, яку прийняли наші предки за часів князя Володимира Великого. Від того часу наша Церква сильно почала зростати — державні мужі наповню-

вали нашу батьківщину величними храмами, монастирями та школами біля них. Духовне життя нашого народу зосереджувалося при храмах, наша нація витворилася і виросла під покровом Святої Православної віри. Наш Київ став другим Єрусалимом, був розсадником Св. Православної віри на Сході...

Український народ не тільки був хрещений у воді нашого Дніпра, а також і в своїй крові, яку він пролив за Христа і Його Церкву. Святий Апостол Павло сказав: »Та й усі, хто хоче жити побожно у Христі Ісусі, — будуть переслідувані. А люди лихі та дурисвіти матимуть успіх у злому, зводячи й зведені бувши« (2 Тим. 3, 12-13). В теперішній час атому і супутників у нашій батьківщині настало гоніння нашого побожного люду, зруйновано святі храми, заборонено Службу Божу. По волі Божій, нам, синам і дочкам України довелося опинитися у вільному світі, де ми і надалі зберігаємо свою прадідну віру. Коли ми покидали свій край, наша Церква, наша духовна Мати, пішла з нами. В нових країнах нашого поселення, вона є нашою найбільшою силою і надією, що ми не розпливемося в чужому морі. І знову ж за словами Св. Апостола Павла: »Бог Духом Святим збуджує в людях бажання і допомагає його здійснити« (Филип. 2, 13). За благодаттю Св. Духа ми продовжуємо Святе Відродження УАПЦ у вільному світі.

В цьому році, ми відзначаємо одну з найвизначніших подій у нашому церковному і національному житті — півстоліття від часу Першого Всеукраїнського Собору УАПЦ, що відбувся в соборі Св. Софії, 1921 року, на якому проголошено Відродження УАПЦ. Цей Всеукраїнський Собор 1921 року утворив Українську Церковну Ієрархію, затвердив головні основи життя Української Церкви — Її автокефалію, соборність, відокремив Церкву від держави, утворив всенародню соборноправність, рідну мову в Церкві, ствердив новий лад у ній. Крім цього всього, накреслив дальші шляхи її життя і сам Собор став головною підвалиною, на якій мусять проводитись дальше будівництво і розквіт УАПЦ.

Велике церковне значення цей Всеукраїнський Собор має ще в тому, що ніякі зовнішні сили не пригнічували його, не впливали на його волю і сумління. Перший Всеукраїнський Собор 1921 року мав для УАПЦ велике значення, яке все буде зростати та займе значне місце в історії Христової Церкви взагалі.

Коли день 9 травня 1919 року був для УАПЦ днем її народження, то 17-19 жовтня 1921 р. — днем Її врочистого охрещення в Духові Святому, коли УАПЦ відчула в собі повноту благодаті Св. Духа й прилюдно, на весь світ, оголосила про своє відродження. Основою відродження Св. Православної Церкви була свята віра наших православних українців, які не злякалися безбожного комунізму, не відреклися від Христової віри, а за Його Церкву віддали своє життя в жертву Богові; віддали своє власне життя за Святу Церкву так, як колись, у перші віки християнства, віддали ті, що вірили в Христа, і були розтерзані дикими звірами. Наші славної пам'яті православні українці, були розтерзані в концтаборах Сибіру. Але їх не лякав Сибір, не лякав безбожний комунізм, вони молились до Бога крадькома, навчали своїх дітей молитов та виховували їх у національному дусі. Цю тиху молитву почув Господь. Ми віримо, що Господь наш Ісус Христос заснував свою Церкву для спасіння наших душ.

На нашу долю, з Божої Благодаті, припало відзначати Надзвичайний Ювілей, який є не тільки спогадами про минуле, чи підсумками про досягнене, а є також і початком чергового етапу і планів на майбутнє. В основу цих планів входить Церква і Її існування. Ми опинились у вільному світі, маємо

всі можливості молитись до Господа, просити всіх земних благ, виховувати своє молоде покоління, яке буде продовжувати дальше Св. Відродження, в релігійному і національному дусі.

Отже, ми всі, мусимо дбати про розвиток нашої Української Автокефальної Православної Церкви, цієї важливої Божої і народньої установи; це є священний обов'язок усіх нас, а не тільки Ієрархії та Духовенства. Всі ми повинні дбати за розвиток Христової Церкви на землі і про її добробут. Збільшується число парафій і вірних, а число священиків зменшується, старіють віком, а чи багато зголосилося наших синів іти служити Богові і своєму народові? Це дуже важлива справа, й у цей Ювілейний рік, нам треба над цим щиро попрацювати. Яке є становище нашого Духовенства, як з боку теологічного, так і з боку матеріяльного, — всі священики працюють фізично заробляючи на своє утримання, не мають досить часу на догляд Богом дорученої пастви. Наша Церква розбудовується і потребує фінансів. Тому-то нехай не буде між нами байдужих до цієї справи і в цей Ювілейний рік, подбаймо, своїми добрими ділами покажімо свою любов, жертвенність для Церкви Христової і свого народу.

Пригадаймо собі пророка Мойсея, — давати десяту частину річного прибутку на храм Божий... Св. Апостол Павло говорить: »Добродійного дателя Бог любить Господь винагородить його сторицею, пошле свої милости і щедроти, здоров'я і успіхи в чесному житті й справах«. Кожний з нас має можливості скористати з цих благ. Чи не могли б і ми, із вдячністю до Бога, за Його благодать, подарувати свій тижневий заробіток на добро нашої УАПЦ, в цей Ювілейний Рік та запевнити Її майбутнє існування?

Дорогі Брати і Сестри, проявімо ділом свою любов до Святої Православної Церкви і до свого народу. Проявімо всі свою національну честь. Цей Ювілейний рік нашої УАПЦ буде символізувати собою наш внутрішній мир у Христі, братерській любові, незатьмарений жодними незгодами. Це буде Торжество однієї великої Православної Родини в Її спільній молитві:

»І прийде час, ми будем жити
Життям новим, у вільному краю.
І світло правди буде сяяти над нами
Освітить рідний Київ і Св. Софію«.

Генеральне Церковне Управління
у Великій Британії

ЮВІЛЕЙНИЙ КОМІТЕТ І ЙОГО ДІЯЛЬНІСТЬ

На поширеній нарад Генерального Церковного Управління, 30 січня 1971 року, в м. Ноттінґамі, в українській домівці при Ебурі Ровд, з благословення Його Високопреосвященства Високопреосвященнішого Митрополита Мстислава покликано до діяльності Діловий Комітет для вшанування 50-ліття відродження УАПЦ. До комітету були обрані дев'ять осіб.

Того ж дня відбулося перше засідання комітету, розподілено обов'язки серед членів та намічено провізоричний плян праці по переведенню ювілейних святкувань.

Обов'язки серед членів комітету були розподілені так: голова — о. прот. С. Богатирець, секретар — п. М. Сидоренко; пресові референти — о. прот. М. Хуторний і майор І. Горобець; фінансовий референт — п. О. Боручик; референти мистецької частини — п. М. Авдюк і п. С. Коротченко; референти господарської частини — пані У. Андрущенко і паніматка З. Галиця.

Перші початки праці комітету відбулися в досить несприятливих умовах. Всього лише по шістьох днях існування комітету діяльність його була спаралізована страйком робітників пошти та телеграфу. Ми були відірвані не лише від зовнішнього світу, але бувало так, що не мали телефонного зв'язку і поміж собою.

Ювілейну врочистість намічено провести в Лондоні 20 червня. Шостий тиждень унерухомлена пошта, а на нашій роботі не початий край. Зростало занепокоєння, що комітет не зможе провести підготову до наміченої дати.

З першого дня закінчення страйку, члени комітету взялися до праці. 1 травня скликано поширену нараду комітету з представниками українських політичних установ та громадських організацій, котрі репрезентували, в повному розумінні слова, весь український загал Британського острова.

На цій же поширеній нараді обрано Почесний Ювілейний Комітет з Його Преосвященством Преосвященнішим Архиєпископом Київським і Переяславським, Мстиславом, Митрополитом УАПЦ, на чолі. Членами Почесного Ювілейного Комітету були: Його Преосвященство Преосвященніший Владика Орест, Єпископ Львівський та Чернівецький і адміністратор ГЦУ о. протопресвітер Сергій Молчанівський. До Комітету також обрано 14 представників політичних установ та громадських організацій.

Поширена нарада проходила в надзвичайно діловій атмосфері, а це було свідченням того, наскільки велику вагу, велике значення та пошану вся українська спільнота приділяє нашій Святій Автокефальній Православній Церкві.

Після відбуття поширеної наради, діловий комітет, за моральною підтримкою всієї української спільноти, розгорнув на всю широчінь підготовну працю до ювілейних святкувань.

Пресова референтура надрукувала двадцять тисяч англомовних листівок, десять тисяч конвертів, листового паперу та поштових марок. Все це відповідає тематиці вшанування 50-ліття УАПЦ. У десятьох українських часописах, в різних країнах світу друкувалися комунікати, повідомлення, репортажі та статті з історії УАПЦ.

Референти мистецької частини запросили до участи в ювілейних врочистостях кращі парафіяльні хори та мистецькі сили.

Активно включилися до підготовної праці жіночі та молодечі організації. Під час урочистостей молодь показала свою активність та організованість і пошану до УАПЦ. Не даремно Владика Митрополит Мстислав у своїй проповіді наголосив: »Козацькому роду немає переводу, за тобою, прекрасна українська молоде, наше майбутнє!«

Великий тягар праці взяли на себе парафіяни лондонської парафії, на чолі з настоятелем прот. С. Богатирцем, він же і голова ювілейного комітету.

До українського духовенства, до визначних українських громадсько-політичних діячів у цілому світі, були надіслані особисті повідомлення, запрошення взяти участь у ювілейних святкуваннях, бодай своїми думками бути в цей день разом з нами.

Не плач, Рахіле! — на хвилях етеру линули слова до поневоленого українського народу. Церква страдниця, Церква, освячена кров'ю українського народу, мільйонами жертв з-поміж кращих синів та дочок української нації,

Церква, яку нелюдські тортури ворога не в стані були вирвати з сердець народу — живе, міцніє і святкує 50-літній ювілей з дня свого відродження!

Не здійснилося все те, що було Комітетом заплянованe. Надійшов невідрадний лист від Владики Ореста, в котрому Владика повідомив, що з огляду на поганий стан здоров'я, при всьому бажанні, не зможе прибути на врочистість.

О. протопресвітер Демид Бурко також повідомив, що погіршення стану здоров'я не дозволяє прибути на ювілейні врочистості до Лондону. О. протопресвітер Д. Бурко був запрошений комітетом виголосити реферат на урочистій академії, як живий свідок, учасник тих подій, котрі ми так урочисто вшанували.

Члени ділового Ювілейного комітету: Сидять зліва направо: Паніматка З. Галиця, о. прот. М. Хуторний, о. прот. С. Богатирець, пані У. Андрущенко, п. М. Сидоренко. Стоять зліва направо: п. С. Коротченко, п. О. Боручик, майор І. Горобець, п. М. Авдюк

Надійшли також листи від президента УНРади Миколи Лівицького та віце-президента Миколи Стеапненка, в яких висловлюють сердечні привітання і при тому з жалем стверджують, що через невідкладні справи, котрі їх чекають в Европі, не мають змоги прибути на врочистості до Англії.

Велика радість огорнула всіх, коли довідалися, що Його Високопреосвященство Митрополит Мстислав у повному здоров'ю прибув до Лондону 17 червня. Під час урочистостей з великою радістю та шанобливістю зустрічали

нашого Митрополита старші люди, молодь та діти. Дякували Милосердному Богові, що наснажує Митрополита величчю духа, енергією та здоров'ям. Дякували люди також і Митрополитові Мстиславові, що прибув до Англії і своєю присутністю та молитвами звеличав велике свято.

При цьому хотілося б згадати імена всіх тих, що своєю працею причинилися до ювілейних святкувань. Але неможливо всіх перечислити, бо ж то був весь український загал, починаючи від старших і кінчаючи отими милими дітками, що встеляли квітами дорогу Митрополитові при вході до церкви.

Всі ми віддали свою працю для Бога, для нашої многострадальної Церкви та поневоленого українського народу.

Комітет закінчив свою діяльність у грудні місяці 1971 року. Розв'язання комітету відбулося на поширеній нараді ГЦУ 18 березня 1972 року.

При цьому члени комітету висловлюють сердечну подяку всім за співпрацю.

М. Сидоренко
Секретар Ювілейного Комітету

ЗВЕРНЕННЯ ВЛАДИКИ МИТРОПОЛИТА МСТИСЛАВА

До Всечесного Духовенства і Побожних Вірних Української Автокефальної Православної Церкви у вільному світі

Дорогі Брати і Сестри!

Як вам відомо з української преси та вісток, що безпосередньо до нас доходять, в останньому часі совєтські поліційні органи в Україні знову ведуть масові арешти української інтеліґенції та тайні суди над нею. Під претекстом боротьби з антисовєтською пропаґандою і аґітацією, ці органи знущання над людиною піддали репресіям українських письменників, мистців, викладачів високих шкіл та робітників культури. Репресії ці безпрецедентні в модерній історії культурних народів. Цей новий посилений наступ російського шовінізму на українську національну самобутність та історичні права нашого народу.

Українська Православна Церква, що протягом століть стояла на сторожі релігійних, культурних і політичних прав українського народу, і цим разом підносить свій голос у захист всіх українських політичних в'язнів, які так само, як і їхні незломні попередники в роки сталінського терору боронять національну і людську гідність нашої нації.

Зваживши трагічність сьогоднішньої ситуації в Україні й ствердивши конечність виявлення нашої солідарности з жертвами нових репресій, проголошую час від неділі Отців Першого Вселенського Собору — 21 травня до неділі Св. Трійці — 28 травня ц. р., включно, днями всеукраїнського смутку й палких молитов за нових страдників України. Водночас доручую отцям адміністраторам церковних провінцій, настоятелям парафій і парафіяльним управам Української Автокефальної Православної Церкви у вільному світі, разом з усіма її вірними, провести дні смутку за таким порядком:

1. Відправити в неділю, 21 травня після Св. Літургії Молебень за моральну й фізичну витривалість усіх українських в'язнів у СССР. Крім того, в Поминальну Суботу напередодні Св. Тройці — 27 травня відправити Панахиду за душі тих, що життя своє закінчили у мурах совєтських в'язниць і за дротами концтаборів.

2. Стриматись у дні смутку, зокрема ж у Поминальну Суботу, 27 травня, від надмірного споживання дорогих страв, а заощаджені гроші призначити на кошти захисту українських в'язнів.

3. Провести у парафіях у визначеному часі вечори з доповідями про сучасні трагічні події в Україні. Цій же темі присвятити проповіді 21, 27 і 28 травня.

4. Довести до відома місцевої преси та радіо і телевізійних станцій про нову хвилю терору в Україні.

5. Провести одноразово спеціяльну збірку пожертв на фонд оборони українських в'язнів. Цей фонд дасть нашій Церкві змогу провести широку інформаційну роботу в міжнародніх установах, у міжнародній пресі та в усіх тих церковних, державних і світських інстанціях, до яких маємо доступ.

Хай же не буде ні одного вірного нашої Церкви, який би залишився поза шерегами цього масового протесту проти совєтського свавілля на Україні.

Хай не буде ні одного вірного, який залишився б байдужим до солідарности з тими, що сьогодні жертвують своїм життям, стаючи в обороні національної гідности українського народу.

Кличу також усіх українців доброї волі об'єднатись з нами у дні смутку в молитвах і цим самим виявити нашу органічну єдність з страждаючою Україною.

Нехай же Любов Господа і Спасителя нашого Ісуса Христа до нас перебуває і між усіми нами.

† **МСТИСЛАВ, Митрополит**
Української Автокефальної Православної Церкви

Оселя Св. Ап. Андрія в Бавнд Бруку, ЗСА
Неділя Хрестопоклінна, р. Божого 1972

ПРЕОСВЯЩЕННИЙ ВЛАДИКА ОРЕСТ У В. БРИТАНІЇ

З благословення ВПР Владики Митрополита Мстислава, завітав до Великої Британії Владика Орест, Єпископ Львівський і Чернівецький, щоб посвятити нову церкву парафії УАПЦ Св. Покрова в м. Рочдейлі. В четвер, 18 травня 1972 року на летовищі Адміністратор УАПЦ у Великій Британії о. митроф прот. С. Богатирець привітав і запросив Владику до себе. В суботу, 20 травня пополудні Владика Орест у супроводі о. митроф. прот. Сильвестра Богатирця поїхав до Рочдейлю. На станції в Манчестері зустріли Владику настоятель о. В. Покотьло і голова Параф. ради Іван Мозговий та члени ради: С. Савченко, М. Лучич, В. Романівський. Сусенко і Мороз. З станції поїхали до

церкви, де відслужили Вечірню о. митроф. прот. С. Богатирець і о. В. Покотило. В неділю, 21 травня зустріли Владику хлібом і сіллю, а в церкві о. настоятель. Після облачення Владика Орест посвятив церкву і відслужив Архиєрейську Службу Божу в сослуженні оо.: митроф. прот. С. Богатирця, Василя Покотила та Григорія Лазієнка. Під час Св. Літургії Владика сказав повчальну проповідь та похвалив парафіян за набуття власної церкви для парафії. Після Богослуження відбувся спільний обід у церковній залі.

В часі обіду промовляли — о. митроф. прот. С. Богатирець, Іван Мозговий, який подякував Владиці за приїзд та В. Романівський, що подякував місцевій управі за допомогу набути і перебудувати церкву.

24 травня Владика Орест відвідав парафію Св. пр. Іллі в Редінґу, хоч це був робочий день, але ввечері зібралась до церкви велика кількість вірних православних і католиків. Владика з о. настоятелем відслужили Молебень, а опісля Управа Відділу СУБ запросила Владику до себе на прийняття.

25 травня Владика Орест відлетів до Франції, щоб відвідати тамошні парафії УАПЦ.

З глибоким смутком і болем повідомляємо Його Преосвященство Високопреосвященнішого Митрополита Мстислава, духовенство й вірних УАПЦ та все українське громадянство у вільному світі, що в четвер, 25 травня 1972 року на 71 році життя, упокоївся в Бозі —

о. протопресвітер СЕРГІЙ МОЛЧАНІВСЬКИЙ,

довголітній Адміністратор і Голова Генерального Церковного Управління Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії.

Похорон відбувся у п'ятницю, 20 червня о 3.00 годині дня, на кладовищі Ганнерсбері, Лондон.

Вічна пам'ять невтомному працівникові нашої Церкви!

Генеральне Церковне Управління УАПЦ
у Великій Британії

ПОХОРОН ОТЦЯ СЕРГІЯ МОЛЧАНІВСЬКОГО

У четвер, 25 травня 1972 року упокоївся о. протопресвітер Сергій Молчанівський, довголітній Адміністратор УАПЦ у Великій Британії. В четвер, 1 червня о годині 7.00 ввечері о. митроф. прот. С. Богатирець з о. прот. М. Галицею та з хором відслужили Літію в похоронному закладі, а в п'ятницю, 2 червня Адміністратор УАПЦ о. митроф. прот. С. Богатирець відслужив Св. Літургію у сослуженні оо. прот. М. Хуторного, С. Морозюка, М. Галиці, В. Покотила, І. Водолазького, І. Гузова і Г. Лазієнка. Співав парафіяльний хор

під дириґуванням п. П. Колесника, підсилений співаками з інших парафій, які прибули, щоб віддати останню пошану покійному протопресвітерові. Українську Католицьку Церкву репрезентував о. д-р С. Вівчарук.

На Богослуженні були багато людей православних і католиків. Були представники суспільно-громадських організацій: СУБ, СУМ, Пласт, ОбВУ, Об'єднання Українців у Великій Британії, дирекція і працівники УВС, ОУЖ, УІС та Представництво УНР у Великій Британії. Після Св. Літургії відслужено чин похорону священика. Покійного прощали в церкві: о. митроф. прот. С. Богатирець, о. прот. М. Галиця і о. І. Гузов. На кладовищі: о. прот. М. Хуторний, о. І.Водолазький, проф. В. Василенко від СУБ, А. Костюк від ОУуВБ, дир. Ю. Заблоцький від УВС, пані К. Костенко від Сестрицтва УАПЦ, пані В. Смерека від ОУЖ ім. Олени Теліги, полк. П. Базилевський та інж. П. Петренко. Була велика кількість вінків та китиць квітів.

Після похорону в домівці лондонського Відділу СУБ відбулася поминальна трапеза, яку приготовили сестриці й члени Парафіяльної ради Лондону.

ПРОЩАЛЬНЕ СЛОВО

виголошене о. митрофорним протоієреєм С. Богатирцем

Дорогі браття і сестри!

»Істинно, істинно кажу вам, хто слово Моє слухає і вірує в Того, хто Мене послав, той має життя вічне«.

Несподівано, мов блискавка, пронеслася сумна вістка, що колишнього адміністратора й голови ГЦУ УАПЦ у Великій Британії вже немає між живими. Всім нам було відомо, що здоров'я покійного протопресвітера не було дуже добре, але ніхто з нас не думав, що Господь покличе його так скоро до Себе. Ми всі, а зокрема духовенство, думали, що отець Сергій видужає і буде нам дорадж увати в тій важкій праці, яку покійний передав нам. Але не так сталося. Божа воля і закон природи, встановлений Творцем Вселенної, перекреслили наші сподівання, і Господь покликав слугу свого до Себе на відпочинок, який покійний заслужив своєю працею для Бога й нашого українського народу.

От. протопресвітер Сергій, перейшов у своєму життю тернистий шлях, на якому він мав дуже мало спокою і радости, бо зовнішні події впливали на його долю.

Покійний народився в священичій родині, закінчив духовну семінарію і університет і одержав працю викладача на вищих школах, але тоді якраз безбожницька Москва, закріплюючи своє панування на Україні, арештовувала нашу інтеліґенцію, а між ними і Сергія Молчанівського. Після відбуття своєї, незаслуженої кари, Сергій Молчанівський повертається на Україну вже під час німецької окупації.

З вибухом війни, в покійного зродилась надія, що вже настане час, коли він зможе працювати для свого вільного народу, для України. Війна закінчилась не в користь України, і родина Молчанівських відходить, із сотнями тисяч нашого народу на чужину, на еміґрацію.

Вже в таборах утікачів у Німеччині покійний кидається у вир праці. Щоб

виховувати нашу молодь, стає директором української гімназії, з якої вийшли дуже багато освічених українців.

Двадцять першого травня 1948 року, митрополит Полікарп рукоположив Сергія Молчанівського в сан священика і він починає свою плодотворну працю на церковному полі. У вересні 1949 року бл. пам. митрополит Полікарп посилає протоієрея Молчанівського до Англії. Тут він стає завідуючим канцелярії ГЦУ і другим священиком лондонської парафії. Після смерти тодішнього адміністратора о. прот. Василя Ільчука, Владика Полікарп призначує о. митрофорного протоієрея С. Молчанівського настоятелем парафії Лондону й адміністратором та головою ГЦУ УАПЦ на Велику Британію. Тут і починається тяжка праця, на його рамена падає весь тягар провідника Церкви на цім терені.

Тоді саме почали творитися парафії УАПЦ, їх треба було обсаджувати священиками, а священиків не було. Покійний організує богословські курси, шукає за кандидатами, пошукує викладачів і сам викладає богословські дисципліни, переводить іспити, й їде з кандидатами до Німеччини до бл. пам. Владики митрополита Ніканора, на перевірку кандидата і його висвяту. Так були висвячені около двадцятьох священиків. Одні з них уже відійшли від нас на вічний спочинок, інші виїхали за океан, а решта служить Господу тут, у цій країні. Наша УАПЦ під проводом о. покійного протопресвітера стала сильною й охопила майже всіх православних українців у цій країні.

Покійний протопресвітер подбав, щоб наша Церква мала і свій журнал »Відомості«, який він заснував, був його головним редактором і дописувачем Цей журнал ніс у найдальші закутини світу вісті про життя УАПЦ у цій країні й у вільному світі, також містив багато богословських і наукових статтей, багато спогадів з пережиття нашого народу.

Успіхом нашої Церкви всі ми раділи, радів і о. Сергій, але роки минали, а з ними покійний почав нездужати, послабилась його праця, треба було йому допомагати, а кінець кінців покійний передав свою працю своїм вихованцям, а сам мусів піти на відпочинок. До недуги покійного долучилося велике горе — смерть дружини паніматки Олени.

Ще минулого року ГЦУ і лондонська парафія вшанувала його 70-ліття, але після того його здоров'я слабло, доки Господь покликав його до Себе. Покійний був добрим священиком, організатором, учителем і великим патріотом. Він був завжди готовий допомагати, порадити, поучити, то ж наша Церква в особі покійного о. протопресвітера С. Молчанівського понесла велику втрату.

Сьогодні ми зібралися тут, дорогі брати і сестри, щоб віддати покійному заслужену пошану, щоб відпровадити його в останню дорогу, бо покійний відходить до Того, що Йому служив велику частину свого життя, — двадцять чотири роки. Ми, християни, за наукою Христовою знаємо, що з відходом з цього тимчасового життя не закінчується все, це лише перехід до іншого життя вічного, де нема ні болю, ні зітхання, ні журби.

Прощаючись з Тобою, дорогий отче собрате, від Генерального Церковного Управління, від нашого духовенства, від вірних УАПЦ і всіх українців, що живуть у цій країні, ми дякуємо Тобі за все те, що Ти зробив для нашої Церкви, для нас священиків, і для всього українського загалу. Ми дякуємо Тобі за батьківське ставлення до нас, за Твоє научання і обіцяємо Тобі, що ми Твою працю будемо продовжувати, будемо служити Господу, Його святій Церкві й нашому народові, а Ти моли Господа, щоб Він, милосердний, послав нам сили й витривалости!

Дорога, горем прибита родино — сину, невістко й унуки! Ваш батько був славним мужем, священиком, українським патріотом, його всі ми шанували, і доказом цього є те, що так багато людей прибули віддати йому останню честь. Покійний відходить від вас, але залишає вам у спадщину своє славне ім'я ,яке увійде в історію нашої Церкви. Будьте горді вашим батьком і старайтеся жити так, як покійний жив, працювати так, як ваш батько працював, з любов'ю до Бога й нашого українського народу, і ця його велика заслуга хай буде вам потіхою у вашому горю.

Прощай дорогий отче Сергію, а коли хто з нас через людську недосконалість скривдив Тебе — прости нам!

THE ARCHBISHOP OF CANTERBURY'S
COUNSELLORS ON FOREIGN RELATIONS
Palace Court, 222 Lambeth Road, London, SE1 7LB

1st June, 1972

My dear Father

Thank you very much for your letter of May 30th. We are all sorry to hear of the passing of the Very Revd. Protopresbyter S. Moltschaniwskyj and we send our sympathy to you and to all who mourn. May God grant him rest.

I have told the Archbishop of this sad news and His Grace has asked me to send you the enclosed letter.

Yours sincerely in Christ

Michael Moore

The Very Revd Archpriest S. Bohateretz
7O Lansdowne Road
London W11

*

LAMBETH PALACE, SE1

1st June, 1972

My dear Father Bohateretz

It is with much sadness that I have learnt of the death of the Very Revd. Protopresbyter S. Moltschaniwskyj. Please convey my sympathy to all who mourn him. I pray that Almighty God may receive him into the joy of His eternal Kingdom.

Yours sincerely in Christ

Michael
Archbishop of Canterbury

The Very Revd Archpriest S. Bohateretz
7O Lansdowne Road
London W11

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА
Апостольський Екзархат для українців католиків у Великій Британії

30 травня 1972

Слава Ісусу Христу!

До
Генерального Церковного Управління
Української Автокефальної Православної Церкви
у Великій Британії.

Всечесніший Отче Протоієрее,

З великим смутком прийняли ми болючу вістку про дочасну розлуку з цим життям бл. пам. Отця Протопресвітера Сергія Молчанівського — кол. Головного Настоятеля Української Автокефальної Церкви у Великій Британії.

Складаю Вам, Вашому Духовенству і всім Вірним УАПЦ — в імені своєму, від нашого Духовенства і всіх вірних нашої Української Католицької Церкви у Великій Британії — наші сердечні українські співчуття.

Немає сумніву, що з відходом у засвіти Дорогого Отця Протопресвітера, Українська Автокефальна Православна Церква втратила свого люблячого Отця Духовного, а наш Український Народ утратив свого доброго Члена і Патріота.

Нехай Милосердний Господь прийме струдженого свого Служителя до своїх Осель і нагородить Його вічним життям і щастям!

Со Святими упокой! **Вічна Йому пам'ять!**

† **АВГУСТИН, ЧСВВ, Єпп.**
Апостольський Екзарх

ТРИДЦЯТИЛІТТЯ ЄПИСКОПСЬКОЇ ХІРОТОНІЇ МИТРОПОЛИТА МСТИСЛАВА 1942—1972

На поширеній нараді духовенства і представників парафій 18 жовтня 1971 року в м. Ноттінґгамі постановлено, щоб ушанувати в 1972 році, ювілей тридцятиліття єпископської хіротонії ВПР Мстислава Митрополита УАПЦ, яке відбулося 14 травня 1942 року в Києві.

Постановлено, що кожна парафія відзначатиме це власними силами на місцях, а одне центральне свято на цілу В. Британію відбудеться в м. Манчестері. Обрано Ювілейний Комітет, який негайно приступив до підготовлення свята.

В неділю, 27 серпня 1972 р., ПР Єпископ Орест, відслужив Архиєрейську Службу Божу в сослуженні о. митроф. прот. С. Богатирця, протоієреїв: М. Хуторного, С. Морозюка, А. Максимука, М. Галиці, Г. Гусака та оо.: В. Покотила, І. Водолазького, І. Гузова, Г. Лазієнка і о. диякона К. Матяшука. Співали два хори, з Олдгаму (диригент Василь Корольчук) і з Брадфорду (диригент О. Семенюк). На Богослуженні був присутній Єпископ Англіканської Церкви Манчестеру з настоятелем катедри, в якій відправлялась Служба Божа. Велика катедра була заповнена вірними православної й католицької Церков, що прийшли помолитися й подякувати Господеві, що послав нам у ці тяжкі часи такого Ієрарха, і просили Господа, щоб зберіг його на довгі роки

керувати нашою Святою УАПЦ. Наприкінці Богослуження Владика Орест сказав гарну проповідь, у якій говорив про життєвий шлях Владики Мстислава і його працю для розвитку Св. Української Православної Церкви і добро українського народу. На закінчення був відслужений Молебень у наміренні його ВПР Мстислава Митрополита УАПЦ.

Після Богослуження Владика, духовенство і вірні переїхали до дому Відділу СУБ у Манчестері, де був приготований урочистий обід. Під час обіду виступали з промовами представники українських організацій в цій країні. Це були: ГЦУ у В. Британії, Союз Українців у В. Британії, СКВУ — д-р С. М. Фостун, ОУуВБ — А. Костюк, ОУЖ — А. Остап'юк, Товариство УЖ ім. О. Теліги — Віра Смерека, ОбВУ — Петро Кіщук, Пласт — Гриценко, Сестрицтво УАПЦ — паніматка З. Галиця, СУМ — І. Овчарик, Українська Католицька Церква — о. рад. Я. Гаврилюк і настоятель англіканської катедри. Наспіли писемні привітання: від його ВПР Архиєпископа Кентерберійського д-ра М. Рамзі та багатьох парафій УАПЦ в Англії. Всі промовці бажали Ювілятові здоров'я, сили та успіху в розпочатому ділі до об'єднання всіх православних юрисдикцій в одну УАПЦ.

Після обіду розпочалась художня частина свята. Хор »Дніпро« з Олдгаму відспівав »Отче наш«, а почесний голова ювілейного комітету о. митроф. прот. С. Богатирець сказав вступне слово в українській і англійській мовах. От. прот. М. Хуторний прочитав реферат про життя і працю Ювілята в українській мові, а юнак В. Кривонос в англійській мові. Далі виступали хори »Дніпро« і »Гомін« під дириґуванням маестра Я. Бабуняка, танцювальна група СУМ »Поділля«, танцювальний ансамбль СУБ »Орлик«, декламатори: Андрій Корольчук, Ю. Матишин, Олесь Шмильський та Михайло Семенюк і пані Т. Шалапай. При кінці виступив Владика Орест зі своїм батьківським словом. Голова Комітету о. прот. А. Максимук, подякував Владиці Орестові за приїзд та відслуження Служби Божої, всім отцям та учасникам свята. Відспіванням »Ще не вмерла Україна« було закінчено ювілейне свято в честь ВПР Владики Митрополита Мстислава.

ПРИВІТАННЯ ВЛАДИЦІ МИТРОПОЛИТОВІ

Його Преосвященству
Високопреосвященнішому Мстиславові
Архиєпископові Київському й Переяславському,
Митрополитові УАПЦ
Савт Бавнд Брук, ЗСА.

Ваше Високопреосвященство
Високопреосвященніший Владико!

Ми, члени Генерального Церковного Управління Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії, від імені духовенства і всіх вірних висловлюємо Вашому Преосвященству сердечні поздоровлення з нагоди 30-ліття Вашої Архипастирської праці на славу Божу і добро українського народу й України.

Тридцять років тому відбулася Ваша Єпископська хіротонія, Ви прийняли Архипастирську працю в часи, коли Україна була в огні воєнної завірюхи. Ви не злякалися труднощів, але йшли твердим кроком вперед, до одної цілі — розбудови УАПЦ. Ви прийняли зверхність нашої Церкви ,коли вона осиротіла,

стали Її Митрополитом, не лякалися труднощів. Ви прийняли зверхність УПЦ у ЗСА, стали Її Митрополитом, переборюєте всі труднощі й ідете тим самим твердим кроком вперед до поєднання всіх Українських Православних Церков, і ми віримо, що Господь допоможе Вашому Високопреосвященству перебороти всі перепони і створити одну Святу Українську Автокефальну Православну Церкву. Ми молимо Господа Отця Небесного, щоб зберіг Вас у здоров'ю і в силі довести Вашу працю до успішного кінця, і щоб Ви стали першим Патріярхом Української Автокефальної Православної Церкви у вільній Україні!

На Многії Літа, Владико!

З проханням Архипастирського благословення і молитов

Генеральне Церковне Управління УАПЦ у Великій Британії

ТРЕТІЙ СОБОР УАПЦ НА ЧУЖИНІ

З благословенства його Високопреосвященства Високопреосвященнішого Мстислава, Архиепископа Київського й Переяславського, Митрополита Української Автокефальної Православної Церкви, в днях 13-15 жовтня 1972 р., в Лондоні, у Великій Британії, відбувся Третій Собор УАПЦеркви.

У вівторок, 10 жовтня ввечері, на лондонському летовищі зустріли Владику Митрополита й Преосвященного Єпископа Константина: адміністратор УАПЦ у Великій Британії, члени ГЦУправління, лондонська Парафіяльна рада та представники українських організацій та установ, і голова православного сестрицтва у Великій Британії. Після радісних привітань архипастирі у супроводі настоятеля лондонської парафії о. прот. М. Галиці й голови Парафіяльної ради П. Колесника, від'їхали до Лондону на відпочинок. У середу, на тому ж летовищі, Владику Ореста, в супроводі о. протопр. Демида Бурка, зустріли о. прот. М. Галиця та секретар ОУуВБ п. А. Костюк. В четвер, 12 жовтня почали з'їжджатися члени Митрополичої Ради, члени Вищого Церковного Управління, отці настоятелі із Німеччини, Франції і Англії, а також представники парафій з Німеччини, Франції, Австрії, Скандинавії і Великої Британії. Владики і всі представники були розміщені у двох гарних і вигідних готелях. Праця Собору розпочалась у п'ятницю, Архиєрейською Службою Божою, яку служив Преосвященний Владика Орест у сослуженні о. прот. М. Хуторного, о. прот. Степана Морозюка, о. О. Ковальського і о. Бориса Хайневського. На цім Богослуженні приступили до Св. Сповіді всі учасники Собору. Після Богослуження всі перейшли до гарно декорованої церковної залі, де розпочалися діяння Собору. Собор відкрив Владика Митрополит молитвою »Царю небесний« та вступним словом. Після цього Владика Митрополит попросив усіх встати й вшанувати спочилого Святішого Вселенського Патріярха Атенаґораса і всіх спочилих в останні роки архипастирів, пастирів та вірних УАПЦ.

Після обрання Президії Собору, Соборових Комісій і вислухання привітів, були доповіді ВПР Митрополита Мстислава та ПР Владики Ореста. З черги було звітування: Ради Митрополії та Вищого Церковного Управління. Про видавництво звітував о. митроф. прот. Анатолій Дублянський, про життя УАПЦ в Англії звітував о. митроф. прот. С. Богатирець, а з Франції й Бельгії

Президія Третього Собору УАПЦ. Зліва направо: Мґр Володимир Дідович, о. прот. Михайло Хуторний — секретарі Собору, о. прот. Степан Морозюк, п. П. Плевако і Високопреосвященніший Владика Митрополит Мстислав

— о. Борис Хайневський. Отець протопр. П. Дубицький звітував за Австрію. Про Єпархію УАПЦ в Австралії доповідав Митрополит Мстислав.

В суботу, рано Преосвященний Владика Орест у сослуженні о. прот. А. Максимука та о. прот. Г. Матвієнка відслужив Молебень до Святої Покрови. Після Молебня продовжувались засідання і праці Собору. Відбулися дуже цікаві дискусії над звітами. Були схвалені резолюції та звернення до українського народу на Батьківщині. Собор постановив між іншим, відбути Надзвичайний Собор у наступному 1973 році в Парижі, Франція.

В неділю, 15 жовтня 1972 року в англіканській церкві Св. Панкратія Владика Митрополит Мстислав у сослуженні ПР Єпископа Ореста й ПР Єпископа Константина, о. протопр. Д. Бурка, о. протопр. П. Дубицького, о. митроф. прот. Анатолія Дублянського, о. митроф. прот. С. Богатирця, о. прот. М. Галиці, о. Б. Хайневського й о. Івана Водолазького відслужив Службу Божу. Співав прекрасний церковний хор з Ноттінґаму, під диригуванням А. Кліша. Велика церква була заповнена сотнями вірних українців, православних і католиків. На Богослуженні був представник ВПР Архиєпископа Кентерберійського о. М. Мур і настоятель церкви Св. Панкратія о. Прат. Після Євангелії сказав прекрасні проповіді в українській і англійській мовах ПР Єпископ Константин. По закінченні Богослуження змістовну проповідь сказав ВПР Митрополит Мстислав. Після цілування хреста Архипастирі, духовенство і вірні перейшли до гарного готелю »Імперіял готел«, де відбулося урочисте прийняття на якому був о. М. Мур і представники багатьох українських організацій і установ. Після прийняття був висвітлений документальний

фільм »Щоб дзвони дзвонили« в якому показано, як пульсує церковне життя в Православному Центрі в Бавнд Бруку, в ЗСА.

В понеділок, перед обідом ВПР Владика Мстислав у супроводі ПР Єпископа Константина і члена ГЦУ о. прот. М. Галиці, відвідав ВПР Атенаґораса Архиєпископа грецької Церкви в Лондоні, а о годині 5.00 по обіді склав візиту з ПР Єпископом Константином, адміністратором УАПЦ на Англію о. митроф. прот. С. Богатирцем і з членом ГЦУ о. прот. М. Галицею — ВПР Архиєпископові Кентерберійському д-ру М. Рамзі. Архиєпископ д-р Рамзі прийняв дуже тепло і з великою любов'ю Митрополита УАПЦ. На відзначення цієї офіційної візити були зроблені кілька знімок Архиєп. Кентерберійського з українськими Ієрархами. У вівторок, Владика Митрополит приймав на авдієнції в канцелярії ГЦУправління в Лондоні, а в середу, 18 жовтня Владика Митрополит з Владикою Константином виїхав до Парижу, щоб і там відвідати наших вірних.

Владики, духовенство, делеґати вірні й громадянство — учасники врочистої Архиєрейської Служби Божої в Лондоні, в закінчення III Собору УАПЦ

Привітання надіслані III Соборові УАПЦ, що відбувся 13-15 жовтня 1972 року в Лондоні.

1 Консисторія УПЦ у ЗСА — о. А. Селепина — голова Консисторії
2 Українська Католицька Церква у В. Британії — Єпископ Авґустин Горняк
3 Англіканська Церква, Кентерберійський Архиєпископ д-р Михаїл Рамзі
4 ГЦУ УАПЦ у В. Британії — о. митроф. прот. С. Богатирець — Адміністратор

5 Консисторія УАПЦ в Австралії і Н. Зеляндії — Григорій Базалецький — секретар
6 Управа Української Громади в Швеції — Кирило Гарбар — голова
7 УАПЦ у Франції і Бельгії — о. Борис Хайневський
8 УАПЦ Везін Шалет, Франція — І. Шаповал — секретар
9 Місія Євангельської Церкви в Данії — пастор Константин Кох
10 СКВУ — мґр А. Мельник — голова, д-р С. М. Фостун — ген. секретар
11 УНР, Представництво у В. Британії — В. Бабицький — голова
12 СУБ у В. Британії — проф. В. Василенко, голова, д-р С. М. Фостун — секретар, Іван Равлюк — діловий директор
13 Об'єднання Українців у В. Британії — М. Г. Тарнавський — голова, А. Костюк — секретар
14 СУБ Відділ Ковентрі — М. Демус — голова, С. Скалецький — секретар
15 Союз Гетьманців Державників у В. Британії — майор І. Горобець — голова, інж. Сесь — секретар
16 Об'єднання бувших Вояків Українців у В. Британії — сот. М. Білий-Карпинець — голова, д-р С. М. Фостун — секретар
17 АБН — Ярослав Стецько — голова
18 Товариство Українських Жінок ім. Олени Теліги
19 Сестрицтво Св. Ольги УАПЦ у Великій Британії — З. Галиця — голова, Катерина Костенко — секретар
20 Парафія УАПЦ Св. Покрова, Брадфорд — о. прот. М. Хуторний, К. Костенко — секретар
21 Спілка Українських Учителів і Виховників у Великій Британії — Богдан Марченко — голова
22 Союз Українців б. Вояків у В. Британії — мґр С. Онисько — голова
23 Головна Управа СУВ у В. Британії — полк. П. Базилевський — голова

ЗВЕРНЕННЯ СОБОРУ УАПЦ ДО БРАТІВ І СЕСТЕР В УКРАЇНІ

Дорогі Брати й Сестри!

Сповіщаємо вас, що 13-15 жовтня 1972 року в столиці Англії — Лондоні, відбувся черговий Собор Української Автокефальної Православної Церкви, участь у якому взяли: Митрополит Мстислав, Єпископи Орест і Константин, 29 священиків та 42 делеґати українських православних громад у Західній Европі, а саме: з Австрії, Англії, Бельгії, Західньої Німеччини, Франції і Швеції. З доручення учасників Собору пересилаємо вам сердечний, братній у Христі привіт. Вони схиляють голови перед тими серед вас, що страждають і терплять у в'язницях і таборах примусової праці за віру Христову, Святу Українську Православну Церкву та за оборону українського народу перед наступом Москви, що його скеровано на знищення нашої нації та лише її притаманної національної культури.

Ми, що з волі Божого Провидіння перебуваємо у вільному світі, уважно й з болем стежимо за вашим підневільним життям та подивляємо ваш опір жорстокому переслідуванню на Україні будь-якої вільної думки. Ми знаємо, що з року в рік зростає серед вас число тих, що незважаючи на найважчі обставини щоденного життя, зміцнюють себе у відданості Церкві прадідів і дідів — Українській Православній Церкві й доводять цю відданість хрещенням

Його Високопреосвященство Високопреосвященніший Мстислав Митрополит УАПЦ промовляє на III Соборі в жовтні 1972 року в Лондоні

немовлят, благословенням Церкви на подружне життя та похованням спочилих, згідно з стародавніми релігійними традиціями. Ваш, гідний подиву подвиг дає нам — по світі розсіяним, велике духовне збагачення й наснагу до творчої дії, за що висловлюємо вам, дорогі Брати й Сестри, нашу сердечну подяку. Знайте й те, що користаючи з волі, кращі серед нас на чужині постійно дбають про поповнення нашої національної скарбниці релігійно-культурними вартостями.

Будуємо поза Батьківщиною величні церкви, будинки для наукових установ, призначені на збагачення української культури, друкуємо праці наших учених, помножуємо релігійні видання, пильно збираємо й переховуємо пам'ятки української давнини у музеях. що їх на далекій чужині жертвують добрі люди. За одне з більших наших досягнень вважаємо постання центру Українського Православ'я у ЗСА, у якому ми побудували величаву Церкву-Пам'ятник на повсякчасний молитовний спогад героїв і мучеників нашого народу, зокрема незабутніх, що згинули від голоду 40 років тому, і тих що їх незчисленні могили сиротіють на далеких північних і сибірських просторах країни смутку і знущання над людиною і народами, що їх позначено на мапах світу чотирьома зловіщими літерами: СССР.

У славному вже на весь вільний світ осередку Української Православної Церкви в Бавнд-Бруку, недалеко Нью-Йорку, крім Церкви-Пам'ятника знаходяться наші центральні церковні установи, друкарня, музей-архів та велике книгосховище, що переховує понад 20,000 книжок ,серед них чимало рідких українських стародруків.

Свідомі, якою цінністю для нації є духовний зв'язок з попередниками та пошана до їхньої пам'яті, у Бавнд-Бруку уже понад 20 років існує цвинтар, на якому поховані тисячі спочилих поза Батьківщиною наших людей — вчених, письменників, мистців, державних мужів, культурно-громадських діячів і тих нераз скромних людей, що життя своє віддали Богові й Україні. Для гідного відзначення історичного минулого нашої Церкви, у 1971 році урочисто святкували 50-ліття Першого Всеукраїнського Православного Собору, що відбувся в Києві в 1921 р. З цієї нагоди були видані багато документальних праць, відправлялись урочисті Богослуження та відбулися багатолюдні здвиги й високомистецькі академії. Все про що тут згадано довершене нами з однією метою — чесно послужити Богові на славу, а Україні на добро. Однак, так як тепер в Україні московський режим переслідує кожний вияв української національної думки, так само не дають Москві спокою національно-культурні здобутки українців у вільному світі, зокрема постійна розбудова Української Православної Церкви, що здобула собі пошану серед інших церков і народів. Особливо непокоїть Москву прихильність до Української Православної Церкви Вселенської Царгородської Православної Патріярхії, що була Церквою-матір'ю нашої Церкви. Своє невдоволення з цього приводу Москва виявила на Соборі Російської Православної Церкви, що відбувся в Москві 1971 року, та у повному зневаги листі Московського Патріярха Пімена до покійного Вселенського Патріярха Атенаґораса, у якому жадалося від останнього скерування православних українців у вільному світі у підлеглість Московської патріярхії.

Вороже ставлення Московської патріярхії до українців поза Батьківщиною є ще одним доказом безмежної ворожости Москви до всього українського, а до Церкви нашого народу зокрема. Ви, наші дорогі й улюблені, мусите знати про ці ворожі супроти нас заходи Московської патріярхії, провід якої і тепер виконує у системі імперіялістично-колоніяльні функції, що їх виконувала

Російська Православна Церква від Петра І і Катерини ІІ.

Наступом Москви на Українську Православну Церкву на чужині ми не переймаємось, навпаки — розуміємо цей наступ, як реакцію на наші здобутки й ту пошану серед чужих, що ми її здобули поза Батьківщиною. Московський наступ на нас розуміємо ще як злобну реакцію, якій ми ще з більшою енергією протиставимо посилену працю над помноженням українських духовно-національних вартостей, бо глибоко переконані, що наша нелукава праця скоротить український страсний тиждень і наблизить день українського Великодня. Знайте, Дорогі, й про ці наші думки й почування.

Сповіщаємо ще вас, що у схвалених Собором постановах і резолюціях виложено перед цілим світом гострий протест проти зростаючих в останні роки в Україні репресій і терору супроти світочів української духовности: вчених, письменників, студіюючої молоді й робітників усіх галузей української культури. Собор висловлює їм щирий подив та сердечне побажання дальшої витривалости і святого горіння на благо України.

Одночасно Собор звертається у світі про теплі молитви до Всевишнього за Україну і її побожний народ. Зокрема учасники Собору благають Господа про повернення Україні волі, соціяльної справедливости й повної державної самобутности.

З вірою в українську незламність просимо Всевишнього, щоб благодать Господа нашого Ісуса Христа і любов Бога й Отця, і спільність Святого Духа перебували з усіма нами!

Ваші з любов'ю у Христі

Президія Собору УАПЦ:

† **Митрополит Мстислав**
† **Єпископ Орест**
† **Єпископ Константин**
о. протоієрей Степан Морозюк
проф. д-р Юрій Бойко
Петро Плевако

ПРИВІТАННЯ ВЛАДИЦІ МИТРОПОЛИТОВІ

Ваше Високопреосвященство, Високопреосвященніший Владико!

З великою радістю ми прийняли вістку про обрання Вашого Високопреосвященства на Митрополита Української Православної Церкви в ЗСА. Також з великою радістю прочитали Архипастирське Послання Собору Єпископів Святої Української Автокефальної Православної Церкви, де сповіщається, що Єпископи УАПЦ і УПЦ в ЗСА творять один спільний Собор Єпископів Св. Української Автокефальної Православної Церкви. Одна і друга подія твердить нам, що Господь провадить до поєднання всіх православних українців у вільному світі в одну Св. Українську Автокефальну Православну Церкву під одним проводом, одним Митрополитом на чолі.

Вітаємо Ваше Високопреосвященство з обранням на Митрополита наших Митрополій, і молимо Господа, щоб післав Вам здоров'я і сили зібрати всіх православних українців у вільному світі в одну УАПЦ з Вашим Високопреосвященством, як Митрополитом.

На Многії Літа Владико!

Генеральне Церковне Управління УАПЦ у Великій Британії

Владики, духовенство, делеґати й гості — учасники Третього Собору УАПЦ у Лондоні. 13-15 жовтня 1972 р.

ПЕРВОІЄРАРХ УАПЦ ВІДВІДАВ СВОЮ ЄПАРХІЮ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ

У п'ятницю, 21 травня 1973 року Його Блаженство Блаженніший Владика Митрополит Мстислав прибув до Великої Британії у супроводі своєї донькя п-ні Тамари Яременко. На летовищі зустріли і привітали Владику: Преосвященний Владика Анатолій Єпископ лондонський і західньоевропейський, голова Єпархіяльного Управління о. протопресвітер Сильвестер Богатирець, настоятель лондонського катедрального храму о. митр. прот. Михайло Галиця, член ЄУ п. Андрій Костюк з дружиною. Після зустрічі і привітання Владика Митрополит від'їхав до Лондону.

У суботу, 22 травня о год. 12.30 пополудні відбулося засідання Єпархіяльного Управління. В цьому засіданні взяли участь: Блаженніший Владика Митрополит, Преосвященний Владика Анатолій, о. протопресвітер Сильвестер Богатирець, — голова Єпархіяльного Управління, о. митрофорний протоієрей Михайло Галиця — заст. голови й скарбник, о. Григорій Лазієнко — секретар і пп. Олекса Боручик та Сергій Коротченко — члени. Також був присутній голова Ліги Православної Молоді п. Володимир Коротченко.

На порядку нарад були різні важливі питання, а між ними і святкування ювілеїв — 40-ліття відродження Ієрархії УАПЦ у 1942 році, 40-ліття єпископської хіротонії Владики Митрополита і 35-ліття постання УАПЦ у Великій Британії. Були також обговорені справи вшанування пам'яті жертв голоду в Україні в 1932-1933 роках, відзначення 1000-ліття хрещення Русі-України та 1000-ліття існування Української Православної Церкви. У всіх справах Владика Митрополит подавав свої зауваження й поради.

У неділю, 23 травня Блаженніший Владика Митрополит відслужив у катедральному храмі УАПЦ у Лондоні врочисту Службу Божу в сослуженні Преосвященного Владики Анатолія, і отців: о. протопресвітера С. Богатирця, о. митроф. прот. Михайла Галиці, о. Григорія Лазієнка та о. диякона Юрія Галиці. Іподияконами були інж. Петро Яким'юк і Володимир Музичка. На цю Архиєрейську Службу Божу прибув також представник Кантерберійського Архиєпископа о. Христофор Гіл. У часі Св. Літургії Владика Митрополит постриг у четці п. Осипа Гупана, возвів у сан протопресвітерства о. митроф. прот. Михайла Галицю і проголосив протоієрейство о. Григорія Лазієнка та нагороду — паліцею о. прот. Михайлові Хуторному.

Після Св. Літургії Преосвященний Владика Анатолій у сослуженні отців відслужив Молебень за здоров'я Блаженнішого Владики в 40-річчя його єпископського служіння в УАПЦ. Після Молебня відбувся спільний обід у честь Владики Митрополита, в часі якого Ювілята вітали представники парафій і суспільно-громадських організацій.

У понеділок, 24 травня Владика Митрополит зі своєю донею від'їхав до Парижа. Владику прощали на летовищі Преосвященний Єпископ Анатолій, о. протопресвітер Сильвестер Богатирець, о. протопресвітер Михайло Галиця і паніматка Зінаїда Галиця — голова Сестрицтва Св. кн. Ольги.

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА МОЛОДЬ ОРГАНІЗУЄТЬСЯ

Субота 1 вересня 1973 року увійде в життя нашої молоді, як історичний день, бо в цей день створилася Організація Української Православної Молоді в цій країні.

Вже роками велися переговори між ГЦУправлінням і представниками наших парафій на з'їздах та поширених нарадах нашої Церкви, якби то зібрати українську православну молодь до організованого життя при Церкві.

То ж ГЦУправління рішило зробити це ще цього року. ГЦУправління звернулось до Параф. ради й настоятеля парафії м. Брадфорду, щоб вони перебрали на себе організаційну працю і погодилися, щоб цей З'їзд відбувся в залі при їхній церкві. Коли ми одержали згоду прот. М. Хуторного і Парафіяльної ради, ми звернулися обіжником до Отців настоятелів та Параф. рад, щоб вони повідомили молодь та їхніх батьків про те, що 1 вересня має відбутися З'їзд православної молоді, й щоб заохочувати молодь до участи в ньому.

В суботу 1 вересня приїхав до Брадфорду Адміністратор УАПЦ у Великій Британії о. митр. прот. С. Богатирець, заступник голови ГЦУ о. прот. С. Морозюк, о. І. Водолазький та о. В. Покотило, о. прот. М. Хуторний був господарем З'їзду. Вже після обіду почала прибувати молодь: з близьких парафій більшими групами, а з далеких прибули лише представники.

О год. 3.30 перейшли всі до парафіяльної церкви, де настоятель відслужив Молебень і привітав молодь від парафії УАПЦ м. Брадфорду. Після Молебня перейшли до церковної залі, де о. прот. М. Хуторний відкрив З'їзд і попросив о. Адміністратора до слова. От. митроф. прот. С. Богатирець привітав молодь від Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії та виголосив доповідь, у якій доводив конечність організовання української православної молоді, щоб організовано боротись проти тих сил, що проповідують нові ідеї, якими підривають віру в Господа Бога, підривають моральне життя, що виступають проти церковних і державних законів, проти законного родинного життя, щоб збити молодь з правильного шляху й попхнути її до пропасти, до загибелі.

При кінці своєї доповіді о. Сильвестер закликав усю українську православну молодь, щоб вступала до організації, в якій зможе плекати свою релігійну та національну культуру і приготовляти себе до продовжування релігійно-національної праці. Також закликав наших молодих інтелектуалів, щоб включилися в організаційну працю, виховуючи своїх найменших братів, працюючи для Церкви Святої Православної й добра українського народу.

Наступне слово мав молодий інж. Петро Яким'юк, в англійській мові. Він пояснив молоді ціль З'їзду, і радив щоб вони, молодь рішали, що їм робити, чи творити організацію.

Виступав о. прот. С. Морозюк, який у своєму слові дуже гарно пояснив молоді всі переваги, які вона буде мати живучи організованим життям. Закінчуючи своє слово, о. Степан закликав всю православну молодь вступати до організації.

От. прот. М. Хуторний звернувся до молоді в англійській мові й повідомив їх, що такі організації вже існують у ЗСА та Канаді, й ми у Великій Британії, теж могли б створити Організацію Української Православної Молоді.

Після слова о. Михайла відбулася коротка дискусія між молоддю, і виринула думка, що нам потрібно творити організацію молоді, й щоб обрати негайно Діловий Комітет. Надійшла пропозиція, щоб зголосилися добровільно ті, що хотять працювати в тім комітеті.

Зголосилися пані Людмила Луїз, пані Ніна Хуторна, панна Ніна Кравців, пані Ольга Галиця, пп. Володимир Коротченко, Петро Яким'юк, Сергій Коротченко і Володимир Дідушко.

Учасники першого організаційного З'їзду Ліґи Української Православної Молоді у Великій Британії, що відбувся у вересні 1973 року

Голосуванням було обрано голову і заступника: Голова — учителька Людмила Луїз, заступник — інж. Петро Яким'юк.

Після нарад З'їзду, Діловий Комітет відбув своє перше засідання і намітив плян праці.

Ця молодеча організація є чисто релігійно-національна й буде працювати під опікою Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії. Після закінчення офіційних засідань відбулася перекуска, яку приготовило для молоді сестрицтво брадфордської парафії, й товариська забава. На З'їзді були багато старших громадян та батьків молоді, які раділи, що наша молодь стала на добру дорогу, що створила ОУПМ, у якій зможуть научатись Закону Божого, поведення, українських звичаїв та традицій, і пошани для своїх батьків та старшого громадянства.

К О М У Н І К А Т

Повідомляємо, що старанням ГЦУправління, оо. настоятелів та Параф. рад, у суботу, 1 вересня 1973 р., створилась Організація Української Православної Молоді у Великій Британії.

Ця організація є чисто конфесійно-національна й буде працювати під опікою Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії. Тож прошу оо. настоятелів і Параф. ради допомагати цій молодечій організації у її розвитку так морально, як і матеріяльно.

За ГЦУправління УАПЦ у В. Британії:

о. митр. прот. С. Богатирець
Адміністратор

КОМУНІКАТ

Повідомляємо, що на засіданні ГЦУ, 17 лютого 1973 р. було рішено, щоб у цьому році наші парафії відзначували 40-ліття голодової смерти мільйонів наших людей в Україні.

Кожна парафія відзначує цю сумну подію своїми власними силами на місці, а наша Церква у В. Британії буде відзначувати цю подію в день жалоби, 10 червня 1973 року величавим З'їздом, з соборним заупокійним Богослуженням і з академією в одній з більших заль Брадфорду.

ГЦУправління звертається з проханням до всього духовенства, до всіх Парафіяльних рад, всіх вірних УАПЦ і всіх братів і сестер українців, що проживають у цій країні, взяти масову участь у цьому З'їзді і засвідчити перед вільним світом про те народовбивство, що справила большевицька Москва на Україні 1932-1933 років.

ГЦУправління УАПЦ у В. Британії

РЕЗОЛЮЦІЇ

VIII З'їзду Духовенства та Вірних Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії

1. Учасники VIII З'їзду Духовенства та Варних Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії вітають Його Високопреосвященство Високопреосвященнішого Мстислава, Архиєпископа Київського і Переяславського, Митрополита УАПЦ, та бажають доброго здоров'я для плодотворчої праці на ниві Христовій, на добро Святої Церкви і Українського народу.
2. З'їзд вітає Преосвященного Владику Ореста, Єпископа Львівського і Чернівецького, правлячого Єпископа Української Автокефальної Православної Церкви в Західній Европі, та щиро дякує за очолення VIII З'їзду і візитацію парафій у час його побуту на терені Великої Британії.
3. З'їзд вітає отця настоятеля та вірних парафії Успіння Пресвятої Богородиці в Манчестері з успішним закінченням будови церкви, відзначаючи жертвенність православної громади та всіх вірних УАПЦ у В. Британії і всіх суспільно-громадських організацій.

Учасники VIII З'їзду висловлюють привіт:

1. Вищій Раді Митрополії і Вищому Церковному Управлінню УАПЦеркви, Ієрархам, духовенству й всім вірним УАПЦ у вільному світі.
2. Братам і сестрам на Батьківщині, особливо тим, що перебувають у в'язницях, концентраційних таборах та засланнях і всім, що терплять під терором безбожницької московської окупації.
3. Соборові Єпископів і вірним Української Православної Церкви в З'єднаних Стейтах Америки та Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
4. Державному Центрові Української Народньої Республіки і його президентові в діяспорі, та всім українським суспільно-громадським організаціям.

5. Його Високопреосвященству Архиєпископові Кентерберійському д-рові М. Рамзі, голові Англіканської Церкви, та Британській Раді Церков, висловлюючи їм щиру подяку за прихильне ставлення до релігійних потреб православних українців на терені В. Британії.
6. Рівночасно, учасники VIII З'їзду щиро дякують за надіслані привітання Восьмому З'їздові УАПЦ у Велик'й Британії.

2. Господарчо-адміністративні:

Учасники VIII З'їзду заслухавши звіти Голови Генерального Церковного Управління та скарбника про адміністративно-господарчі справи нашої Церкви, пропонують:

а. Членську вкладку вірних встановлену на VI З'їзді;
   1. Працюючі чоловіки — 2 фунти на рік
   2. Працюючі жінки і пенсіонери — 1 фунт на рік.
   3. Молодь і студенти — 0.50 на рік.

б. Парафіяльні Ради зобов'язані регулярно сплачувати до ГЦУ 75% членської вкладки та 20% тарілкового збору.

в. підвищити винагороду Голові Генерального Церковного Управління в сумі 150 фунтів річно.

г. доручає парафіяльним Радам розглянути питання підвищення винагороди священикам за Богослуження.

3. З'їзд уповноважує Генеральне Церковне Управління та обрану комісію в справі придбання власної церкви в Лондоні посилити старання в цім напрямку, узгляднюючи:
   а. випустити деклараційні форми.
   б. ГЦУправління і комісія устійнює в якій дільниці купити церкву.
   в. лондонська парафія зобов'язана дати повну підтримку ГЦУправлінню в підшуканні певного об'єкту.
4. Учасники З'їзду висловилися в напрямку постанов 3 Собору УАПЦ про призначення Єпископа на Англію, З'їзд доручає ГЦУ поробити заходи створення Єпископського фонду.
5. З'їзд вітає Собор Єпископів трьох Митрополій котрий відбувся в Торонто, Канада, та бажає йому дальших успіхів на користь Святої УАПЦ та побожного українського народу в Україні і на поселеннях.

6. **Видавництво:**

З'їзд оцінює значення релігійного друкованого слова, а тому закликає вірних підтримувати матеріяльно і морально церковний орган Генерального Церковного Управління УАПЦ »Відомості«.
З'їзд висловлює подяку д-рові С. М. Фостунові за його історично-церковні праці: »50-ліття УАПЦ« та »Пінська Конґреґація«, котрі він написав для нашої Церкви. Бажаємо йому дальших успіхів в його наукових працях.

7. **З'їзд з подякою відзначає:**

а) успішно організований Другий Собор УАПЦ в Лондоні, та матеріяльну підтримку в переведенні Третього Собору в Парижі.
б) урочисте відзначення 30-ліття Архипастирського служіння Владики Архиєпископа Мстислава в УАПЦ.
в) відзначення пам'яти жертв штучного голоду в Україні в 40 річницю, спільним богослуженням та протестаційним вічем у Брадфорді.

Пропозиції:

З'їзд просить Собор Єпископів підвищити в сані Його Високопреосвященство Високопреосвященнішого Владику Архиєпископа Мстислава до сану **Його Блаженство.**

Владику Ореста — до сану Архиєпископа.

З'їзд просить Собор Єпископів і Владику Митрополита нагородити Голову Генерального Церковного Управління у В. Британії о. митрофорного протоієрея С. Богатирця саном протопресвітера.

Учасники VIII З'їзду вітають ініціятиву ГЦУправління в справі організації Ліґи Православної Молоді у В. Британії та доручають отцям настоятелям і Парафіяльним Радам приділити більше уваги організації молоді в парафіях.

Манчестер, 27 червня 1974 р.

СЕМІНАР-З'ЇЗД ЛІҐИ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ МОЛОДІ

Двадцятого липня 1974 року, в домівці СУБ в м. Дарбі, відбувся семінар-з'їзд Ліґи Української Православної Молоді у В. Британії. Молодь з'їхалася з усього англійського терену, але тому, що це був час літнього відпочинку число присутніх на семінарі було не дуже велике.

З'їзд розпочався Молебнем у церкві Св. Юрія Переможця, що його відслужив о. митроф. прот. С. Богатирець у сослуженні настоятеля парафії о. прот. С. Морозюка.

Після Служби Божої усі перейшли до залі в домівці СУБ де продовжувалась праця з'їзду.

З'їзд відкрив голова Ліґи інж. Петро Якимюк. Опісля о. митроф. прот. С. Богатирець передав з'їздові привітання і благословення від Його Високопреосвященства Високопреосвященнішого Владики Митрополита Мстислава. У своєму слові о. Сильвестер привітав молодь і всіх присутніх словами надії на те, що Ліґа Православної Молоді буде розцвітати й матиме успіх у досягненні своєї мети — виховувати нашу молодь на добрих і свідомих членів УАПЦ.

»Перед нами стоїть тяжка праця, — сказав о. Сильвестер, — але коли ми будемо працювати разом з любов'ю, то ми переможемо усі труднощі. Всі ми знаємо, що діється в нашій поневоленій Батьківщині, як там терпить наша Церква. Нашим обов'язком є організуватись, допомагати тим, що гинуть в Україні за святу віру, поширювати інформації про це серед чужинців, зберігати свою мову, традиції, оберігати Церкву від ворога. Наш народ створений Богом і має право на незалежне існування. Наше з вами завдання — дотримуватись християнських чеснот, відвідувати церкву, читати церковну літературу, слухати добрих доповідачів про нашу віру, Церкву, традиції, про історію нашого народу«.

Отець Сильвестер подякував усім організаторам З'їзду-семінару, подякував Відділові СУБ за приміщення, а особливо сердечно подякував доповідачеві д-рові С. М. Фостунові за його співпрацю і запросив його до слова.

Д-р С. М. Фостун прочитав присутнім змістовну доповідь у якій розглянув проблеми виховання української молоді на чужині.

Учасники з'їзду-семінару Ліґи Української Православної Молоді

Його Преосвященство Преосвященний Владика Орест через стан здоров'я не міг бути присутнім на семінарі. Він прислав свою доповідь, яку прочитав присутнім о. прот. М. Хуторний.

Після короткої обідної перерви приступили до дискусій над доповідями. В дискусіях брали участь: інж. П. Якимюк, п-на Ніна Кравців, о. прот. С. Морозюк, пані К. Костенко, п. Пізюра, о. прот. М. Хуторний, майор І. Горобець. Д-р С. М. Фостун давав відповіді і пояснення. Коли дискутувалося питання поїздок в Україну, виявилося, що погляди присутніх були розбіжні.

На З'їзді прочитали звіти: голова уступаючої управи Ліґи інж. П. Якимюк і скарбник Роман Морозюк. У дискусіях над звітами брали участь: о. митроф. прот. С. Богатирець, о. прот. С. Морозюк, о. прот. М. Хуторний, майор І. Горобець. Після дискусій одноголосно уділено абсолюторію уступаючій управі.

До нової Управи Ліґи обрано: Володимир Коротченко — голова; Григорій Морозюк — заступник; Орися Тернова — секретар; Роман Морозюк — скарбник; Ніна Кравців — культурно-освіт. референт; Сергій Коротченко — організаційний референт; інж. Петро Якимюк — запасовий член.

До Контрольної Комісії обрано: Оксана Тернова — голова; Володимир Пізюра, Гриць Матишен і Надя Кацафіренко — члени.

ГЦУправління призначило до управи Ліґи таких сеньйорів: о. прот. М. Хуторний — духовний опікун Ліґи; пані Катерина Костенко і д-р С. М. Фостун — дорадники.

З присутніх на З'їзді молодих людей, майбутніх продовжувачів наших традицій і охоронців Православної Віри, половина вже має фахову освіту — вчителі, медичні сестри, інженери — а ті молодші, які ще вчаться у школах, теж, у недалекому майбутньому, підуть набувати собі певний фах.

Від імені З'їзду Ліґи Української Православної Молоді вислано поздоровлення Його Високопреосвященству Високопреосвященнішому Владиці Мстиславові, а також Його Преосвященству Преосвященнішому Владиці Орестові.

Закінчено З'їзд-семінар молитвою: »Достойно є...«.

К. К.

СТАТУТ
Ліґи Української Православної Молоді у Великій Британії

Стаття 1

Ліґа Української Православної Молоді у Великій Британії підлягає Генеральному Церковному Управлінню Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії.

Стаття 2

Ліґа об'єднує молодь, що приналежить до УАПЦ у Великій Британії. Всі священики єпархії є почесними членами Ліґи й виконують духовну опіку молоді.

Ліґа управляється Управлінням обраним на Річних Загальних З'їздах.

Управління складається з голови, секретаря, скарбника, культурно-освіт. референта, Контрольної Комісії й трьох сеньйорів ,яких призначує ГЦУ: один священик, одна жінка і один чоловік.

Управління відбуває періодичні засідання, для укладення програми праці.

Ліґа ділиться на юних членів, від 7 до 14 року життя, і старших, від 15 до 30 року життя.

Річна вкладка для юних членів £0.25. Річна вкладка для старших £0.50. для працюючих членів £1.00.

Стаття 3

Мета Ліґи. Виховувати своїх членів у вірі св. Православної Церкви й в українському національному дусі.

Заохочувати молодь цікавитись церковним життям та брати участь у ньому, та приготовляти її на будучих провідників на церковному й на національному полі.

Ознайомлювати молодь з українськими релігійними, національними та культурними традиціями.

Створювати умови для участи молоді у різних видах релігійно-національної діяльности.

Стаття 4

Ліґа Української Православної Молоді ділиться на Гуртки УПМ при парафіях.

Управління Гуртка УПМ складається з голови, секретаря і скарбника. Управління обирається на Річних Загальних Зборах Гуртка. Отець настоятель парафії є духовним опікуном Гуртка.

Для створення Гуртка слід звертатися з проханням до Управління Ліги Української Православної Молоді у Великій Британії.

Статут затверджено З'їздом Ліги Української Православної Молоді в місті Дарбі, 20 липня 1974 року.

о. митроф. прот. С. Богатирець
Голова і Адмін. ГЦУ УАПЦ у Великій Британії

Д-р Святомир М. ФОСТУН

»ВІРУЮ« УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ МОЛОДІ

(Доповідь на З'їзді-семінарі Ліги Української Православної Молоді у Великій Британії 20 липня 1974 р. у м. Дарбі)

Живемо в часі великої ґльобальної боротьби ідеологій, котра своїм засягом охоплює чи не весь світ. Із однієї сторони — вільний світ, християнський та інше-релігійний, з другої — воюючий, атеїстичний світ. Ця боротьба ведеться в усіх сферах, площинах людського життя. Немає сьогодні ані однієї ділянки в якій не велась би боротьба добра зі злом.

Як християнство, так теж і інші релігії світу, змагаються в нашій модерній добі з грізним ворогом — марксизмом-комунізмом, філософською системою абсолютного атеїзму, що має, на жаль, притягаючу силу, бо фанатизм, незалежно від змісту, в самій своїй формі завжди має маґнетичні часточки.

Марксисти поборюючи Бога й релігію не хочуть розуміти того, що коли суспільству забрати релігію, — яким би це способом не сталося, чи це прямим терором, чи атеїстичною пропаґандою, чи писаннями Фройда, який уважає, що релігія це »своєрідна ілюзія і вияв самовдоволення«, — тоді суспільство творитиме само собі божків. Приклад — Мао-Тсе-тун у Китаю.

Як Маркс, так і Фройд, помилялися в основному, вважаючи, що релігія це пережиток минулого, й що майбуття належить виключно науці, бо вона, мовляв, є ключем нового завтрішнього світу. Сьогодні, ніхто з поважних науковців не може трактувати серйозно вислів Фройда, що, мовляв, — »релігія і мистецтво це неврозаїчні форми«.

Маркс, поборюючи релігії, а головно християнство, голосив, що марксистська доктрина є науковою, а не догматичною, чи ідеалістичною. Він відкидав факт, що наукове мислення є теж ідеалістичне й поборював ідеалістичні напрямки. Ґеґеля він уважав за гідного собі ідеологічного противника, і навіть деякі його думки засвоював у своїй діялектиці. Він навіть висловлювався про Ґеґеля ось так: »Ми, німецькі соціялісти, горді, що походимо не лише від Ст. Сімона, Фоур'єра, Овена, але теж і від Канта, Фіхте й Ґеґеля«. »Релігія — це опіюм для народу« — ця фраза становить наріжний камінь марксистської боротьби з релігією.

П'ятидесятилітнє існування комуністичного деспотизму в Сов. Союзі показало насправді, яке є дійсне обличчя і характер тієї державної системи, котра відкинула Бога. Проте, незважаючи на злочинність згаданої системи та її обманливої ідеології-комунізму, ця ідеологія разом із різними відмінами всяких

»ізмів« точить і роз'їдає західнє суспільство. Руйнуючі течії дехристиянізації, дефетизму, нігілізму коріняться міцно на Заході. Західня молодь не має ніяких ідейнотворчих унапрямлювань. Вона бунтується, їй близький анархізм, вона захоплюється різними »ізмами«, вона дошукується чогось »нового«, оригінального, одначе, того »чогось нового« вона не може знайти, і ніхто їй не в силі дати. Камюс твердить, що молоде покоління ввійшовши в життя, котре характеризується захитанням духовних вартостей, найшлося **у відкритій психологічній суперечності зі собою,** а цю суперечність використовують уміло різнорідні розкладницькі елементи, котрі точать моральну силу цього покоління.

Зовсім не дивно, що між західньою молоддю зауважується тепер шукання Бога. Наковтавшись досхочу різних »ізмів« молодь, а зокрема студіююча молодь, переконується поволі, що в тих »ізмах« немає нічого »нового«, нічого захоплюючого, й починає шукати Бога. **Бо віра в Бога це основа духовного життя людини, й вона є так необхідною для життя, як необхідним є повітря.**

»Релігійне питання для сучасної інтелектуальної людини сьогодні вже не існує. Для неї це анахронізм«... Таке твердження можна почути дуже часто в нашому часі сповненому всеобіймаючою боротьбою атеїстичного марксизму-комунізму з християнством та іншими релігіями світу.

Чи справді це так?!

Багато видатних сучасних віруючих учених, уважають навпаки, що релігія це одинока надія і рятунок людства від таких лих як тоталітаризм, деперсоналізація і духовний занепад. Вони розглядають історію людства **як раціональний процес, унапрямлюваний Богом, згідно з Його пляном.** Упадок такої чи іншої культури розглядають вони як нормальне явище у віковічному поході людства. Британський визначний історик Арнольд Тойнбі дефінює історію як **»візію Бога, котрий уналвнює себе в дії тих, хто правдиво в Нього вірить«.** Шукання Бога, як джерела духовної сили ,проходить теж і на землях нашої Батьківщини. Шукає Бога молодь, зневірена і знеохочена порожнечою банкрутуючого комунізму, як »казенної ідеології«. Зростають ряди віруючих інтелектуалістів. Це зміцнює нашу віру в глибоку духовність нашого народу, що її не змогла знищити, вирвати зі сердець наших братів і сестер безбожна, тоталітарна система.

Яке ж місце української православної молоді в тому ґльобальному ідеологічно-духовному конфлікті? Який її шлях? Яке її »віруюе«?!

Склалося так, що внаслідок різних історичних і соціяльних обставин багато українців вийшли на еміґрацію, залишивши Україну. До першої світової війни це була заробіткова еміґрація, примушена еміґрувати з уваги на матеріяльний стан, головно на західньоукраїнських землях, Буковині і Закарпатті. Ця заробіткова еміґрація поклала основи українського поселення в таких країнах, як Канада. Америка, Бразілія, Аргентіна, Параґвай, Уруґвай. Після першої світової війни до тих країн прибула чергова хвиля української, вже політичної, еміґрації, яка скріпила духовно й політично українські поселення в згаданих країнах. Після другої світової війни українці — вихідці з України — розселилися по різних країнах, доповнили поселення в таких країнах, про які згадувано, а теж заклали нові поселення в таких країнах як Велика Британія, Австралія, як теж у деяких західньоевропейських країнах.

Таким чином нараховується українців у вільному світі около трьох мільйонів осіб. Це доволі поважна еміґрація. За своєю обрядовістю українці у вільному світі поділяються на дві головні групи: православні й католики. Третя менша група це євангелики, баптисти, методисти. Обидві Церкви — Православна й Католицька — є добре розвинені в Америці й в Канаді. Вони мають свої

Д-р Святомир М. Фостун доповідає на з'їзді-семінарі Ліги УПМ

митрополії, Ієрархів, духовенство, сотні парафій, семінарії, школи, інститути та організації, в тому теж і молодечі. Молодь згуртована в тих організаціях є активною і включається в загальне українське громадське, соціяльне й політичне життя. Багато з її рядів займають відповідальні становища й позиції в країнах свого прожитку.

Українська молода людина, яка народилася поза межами України й там виростає, без огляду на свою релігійну приналежність, попадає часто **в почуття духовного роздвоєння.** З однієї сторони на неї ведеться тиск школи й довкілля, з другої ж сторони є тиск свого рідного довкілля — батьківського дому, родини, школи, Церкви. Молода людина є суб'єктом країни в якій вона народилася, але її водночас в'яжуть тісні духовні вузли з українським народом, бо ж її батьки є українці.

Дуже часто постають трагедії на тому тлі. Не кожна молода людина **може гармонійно поєднати ті духовні вузли, зіграти їх в одну гармонійну синтезу.** Часто молода людина намагається відкинути кожну краплину свого українства, намагається одягнутися зовсім у духовний одяг країни, в якій вона живе. Проте хоче вона чи не хоче, на кожному кроці таки буде відчувати ті духовні вузли, що не дозволяють їй зовсім покинути чи забути українську духовність. **Вона, ця українська духовність, є незвичайно могутньою силою.** Вона привертає до нашого народу тих, котрі можливо вже й зовсім загубилися в чужому середовищі, або виросли в ньому. Цей процес спостерігаємо в Канаді й Америці, де молоді люди третього й четвертого покоління вертаються до українства.

Клясичним прикладом повернення до українства є заява князя Олексія Довгорукого, нащадка київської княжої династії Рюриковичів, який оголосив, що він українець. Він народився в Африці, не був ніколи в Україні. Його діди — вельможі царської імперії — не втратили почуття приналежности до українського народу, й, як бачимо, духовна приналежність до цього народу

в яких немає нічого, щоб було бодай крихітку пов'язане з українством. Звичайно, там може бути люксусове й за модерним стилем улаштоване житлове приміщення і там може панувати повний добробут. Але стоїть питання — чи в таких родинах виховуються діти в українському дусі?! Чи їх навчають української мови, розповідають їм про Україну, посилають їх в українську церкву і в українську школу? Адже ж родинний дім — це перша найосновніша школа для дітей.

А скільки ще сьогодні знайдемо українських батьків, які не хотять посилати своїх дітей до Шкіл Українознавства. Вони не хотять створити у своїй хаті українського кутка для своїх дітей, самі їх нічого не навчать, бо не хочуть, або не вміють, і, очевидно, що діти, виростаючи в такому оточенні, якщо самі не знайдуть дорогу до українського суспільства, губляться в чужому світі і є втрачені для нашого народу«. Наслідки цього доволі тривожні.

У 1969 році на Високошкільних Курсах Українознавства, що їх щорічно влаштовує Український Вільний Університет у Мюнхені, студенти з власної ініціятиви провели анкету між собою, що її завданням було зорієнтуватися як думає українська студентська молодь, у відношенні до проблем і питань української національної справи.

Звичайно, що невтішні підсумки тієї анкети ще не кажуть нам уважати, що так мислить вся студентська молодь, бо тоді справді була б трагедія. Одначе, ця анкета показала, що в національному вихованні батьки вельми не дописали, а теж і те, що велика частина української студіюючої молоді попала, та й попадає зараз, у полон різних розкладницьких ідей, котрими аж переповнені університети й коледжі західнього світу.

Ось, що показала згадана анкета. Цитую за моєю статтею в »Українській Думці« від 18 вересня 1969 року, ч. 39, п. н. »Анкета, яка тривожить«:

Питання: Чи добре ви ознайомлені з історією України, зокрема в останніх десятиріччях? Історією визвольної боротьби і т. п.

Відповідь:
1. Ні, не дуже читав.
2. Читав дуже мало.
3. Так, трохи.
4. Знаю тільки основні речі.

»Коли когось можна обвинувачувати за такий стан, — каже один із студентів, — то тільки батьків молоді. Бо це було їхнім обов'язком зацікавити своїх дітей національними справами. Вони, одначе, того не робили, а, навпаки, старалися чим скоріше асимілюватися, так, щоб навіть із прізвища не було видно, хто вони і »яких батьків діти«.

»Молодь, — говорить інший студент, — блукала й далі блукає, зачитана в чужі літератури, бо їй не підсували рідної, її не заохочували, ані не намагалися її притиснути, щоб вона ознайомлювалася з українською літературою та історією«

Коли ж ідеться про розкладницькі впливи у школах, то вони безумовно є великі. Їхня тенденція — це виелімінувати у студентства всяку ідейність, принциповість, стійкість, зробити з нього розхрістану ліберальну масу, яка слухняно йшла б на мотузку тих різних темних сил, що сьогодні так наполегливо стараються духовно розкладати народи вільного світу, а зокрема Америки, де знаходять для своєї руїнницької дії пригожий ґрунт.

»Ідеологія непотрібна річ«. »Не вибрав ніякої ідеології, бо всім тим ідеологіям чогось бракує«. »Я не вірю в обов'язки, і цей, щоб допомагати Україні«. »Орга-

нізація, яка всіми засобами прагне до здобуття цілей України, це просто — ідіотизм«. »Я є проти революції«. »Кожна революційна акція не є реалістична«. »Українці, які повністю виступають проти окупанта й тотально неґують усе, що він нам накидає, це люди — позбавлені реалістичного змислу«. »Є інші важливіші справи, як визволення України« — такі були відповіді й погляди багатьох опитуваних студентів і студенток.

Такий стан — це тривожний симптом у житті української діяспори. Адже ж ті молоді люди, які здобувають тепер вищу освіту, мали б продовжувати працю і змагання старших поколінь для добра української національної справи. Важко собі уявити, як це мало б виглядати, як уже сьогодні декому з цих молодих людей, представників майбутніх інтелектуальних кадрів, »начхати« на всякі ідеології, або вони думають, що є важливіші справи як саме »визволення України«.

Правда, серед опитуваного гурту були теж свідомі, національно вироблені студенти і студентки, які давали розумні відповіді на поставлені питання та висловлювали цікаві, конкретні, будуючі думки й погляди на українську проблематику. Все-таки їх, — як виглядає з опиту, — було значно менше. Саме ця диспропорція повинна нас усіх турбувати, бо її бачимо теж, на жаль, у цілій нашій діяспорі. Звичайно, що молодь виростає іншою і є відмінна від старшого покоління. Між старшим поколінням і молоддю помічаються елементи психологічної різниці, і це є зовсім природний процес. Коли ж брати на увагу, що молодь виростає на чужому ґрунті, що навчається в чужих школах, що на неї мають чималий вплив чужі елементи, що в неї помічаємо дуалістичне духовне роздвоєння, і якщо до цього всього додати ще байдужість та недбалість батьків, які не намагаються виховати своїх дітей свідомо національними, то не дивно, що маємо таку диспропорцію.

А це явище дуже небезпечне для української національної справи. Бо її фінальні сторінки далеко ще не закінчені. Саме ця молодь, ті молоді люди, які сьогодні навчаються у вищих школах вільного світу, повинні ці сторінки продовжувати. Коли два роки тому вибухла короткотривала ізраїльсько-арабська війна, молоді жидівські студенти і студентки кидали свої студії у британських університетах і коледжах та зголошувалися до ізраїльської армії, або до праці в індустрії чи в кібуцах. Вони віддали останні свої заощадження для потреб своєї країни. Ніхто з цієї молоді не сказав: »Я не вірю в обов'язок допомагати своїй батьківщині«, — так як сказав опитуваний студент-українець.

Багато турботливих питань є в нашому житті поза землями України, зв'язаних із проблематикою виховання молодого покоління.

Декілька років тому відбувся в Монтреалі З'їзд Українського Католицького Юнацтва, молодечої організації, яка існує при Українській Католицькій Церкві. В часі З'їзду студенти, а теж і духовенство, говорили англійською мовою. Тільки одна студентка, Наталя Дяків, виступивши з доповіддю на тему: »Хто дасть мені відповідь«, говорила мовою українською, порушуючи в своїй доповіді багато турботливих питань української спільноти в Канаді.

Доповідь Наталі Дяків, як молодої української людини, яка дошукується об'єктивної відповіді на різні болючі проблеми української екзистенції знайшла широкий відгомін не лише в Канаді, але й у цілій діяспорі. »Може треба мудро й сміло зробити переоцінку наших духовних вартостей, може наші погляди на життєві філософські справи застарілі?... Може хибою нашого характеру є те, що легко потрапляємо під гіпнозу чужих мудрувань, догм, ідеологій і понять?« — запитує Наталя Дяків, стурбована занепадом українського »я« в Канаді, вказуючи на останню статистику, яка подала, що велике число українців у

Канаді, заявило, що вважає англійську мову своєю рідною мовою, »Коли ми, українці, зрезигнуємо з рідного способу життя — значить — ми зречемося самі себе« — каже Наталя Дяків.

В дискусії, яка розгорнулася у пресі над доповіддю Наталі Дяків, цікаві думки висловила друга студентка Манітобського університету — Тетяна Муренко. Вона пропонує, між іншим, розглянути причини, чому українська молодь втікає від українства, відрікається його, ховаючись у чуже середовище. Чи в неї зароджується комплекс меншевартости, чи на це складаються інші причини? Чи українці є свідомі своїх духовних вартостей, вікових здобутків у матеріяльній і духовній культурі? Чи існує конфлікт між старшими й молоддю? Якщо так, то чи треба його погасити чи розпалювати аж до відокремлення і віддати молодому поколінню провід для ведення процесу нового переродження, переоцінки української людини? Чи, може, молодь повинна бути втягнена в хаотичну боротьбу старших, яка існує в різних ділянках українського життя в діяспорі?!

Порушені молодими студентами питання є безумовно важливими й актуальними, не тільки на канадському терені, але майже в усіх країнах вільного світу, де живуть українці, бо всюди такі проблеми існують і проявляються в такий чи інший спосіб, лагідніше чи гостріше. Розв'язати їх не є легко, бо часто вони стають у нас гостро дразливими. Можливо, ми не вміємо знаходити належного підходу до таких дразливих і болючих питань? А може, стараємось обминати їх мовчанкою і вдавати, що їх не бачимо?! Тоді стоїть питання, чи така психологічна настанова є добра, й чи вона оправдається в перспективі майбутніх десятиліть, і який результат вона дасть для української спільноти поза межами України?

Чи існує конфлікт між старшими й молоддю? Варто це питання продискутувати в цілій ширині. Немає сумніву, що розходження в поглядах на такі чи інші проблеми існують між старшими й молоддю. Так було завжди й так є тепер. Ми, українці, не є винятковими в тому закономірному життєвому процесі народів. Завжди молоде покоління вносило нові думки, концепції, видвигало щось нове, оригінальне, з яким не завжди старше покоління погоджувалося. Молодь живе майбутнім, бо вона є майбутністю народу. Власне тому вона домагається належного голосу, а то й проводу, що його старше покоління не радо передає молодому. Окремої специфічности набирає ця справа в наших еміграційних умовинах, бо дещо інакше вона виглядає в нормальному державницькому житті нації.

Українське молоде покоління скоріше чи пізніше прийде до голосу й проводу в українському житті на чужині. До того, одначе, воно мусить бути належно підготоване, національно вироблене, без комплексу меншевартости, який, на жаль, все ще спостерігається серед багатьох старших, а почерез них і серед нашої молоді.

Можливо, що українське молоде покоління зробить нову переоцінку багатьох ділянок українського життя й коли буде свідоме своїх завдань, то стоятиме на сторожі українських духовних надбань, зберігаючи віру батьків, українську мову, традиції, любов до України, і така переоцінка не повинна лякати старших. Але, коли ж молодь буде втікати від всього, що українське, не зберігатиме цінних духовних надбань українського народу, а захоплюватиметься всім, що чуже, тоді ясна справа, що майбутнє українців у діяспорі не буде радісне.

Проблема молоді дуже психологічно складна не тільки в нас, але майже в усіх народів нашої доби. Не завжди ми, українці, вміємо знайти до нашої

молоді правильний підхід, не завжди ми стараємося її зрозуміти й дати їй добрий приклад. Ось, хоч би й згаданий конґрес УКЮнацтва в Монтреалі. Чому ж духовенство там говорило англійською мовою до українських студентів, а ці останні також виступали англійською мовою. Тільки одна Наталя Дяків говорила українською мовою закінчуючи своє слово так: »... Мені, як українці, якось соромно до українців не говорити українською мовою. Я високо ціню національне »я« українського народу. І, на мою думку, немає на світі більше благородного почуття, як почуття любови до вітчизни, рідних предків, до України«.

(Гляди статтю автора цих рядків п. н. »Дискутуймо завчасу«, »Українська Думка« від 29 червня 1968 р. ч. 26).

Серед гущі ідеологічної, психологічної, політичної і соціяльної боротьби двох світів — вільного й комуністичного, серед великих труднощів українського життя в кожній країні вільного світу, серед чималого зрізничкування поглядів, тенденцій української діяспори, — стоїть сьогодні українська православна молодь.

Яке ж її релігійне, національне, духовне »Вірую«?

Спробуймо визначити:

1. Я — син, донька, великого українського народу, що має славну історію, що втримався на грані двох світів — Европи й Азії, що його не перемогли вороги, що живе й бореться за свою волю, за своє самостійне державне життя й за свою незалежну ні від кого державу.

2. Я — син, донька прадідної Української Православної Церкви, яка була завжди духовною матір'ю української нації. Я шаную своїх Ієрархів, Духовенство й працюю для добра й розвитку моєї рідної Церкви.

3. Я шаную своїх батьків, бо вони дали мені життя, виховали мене й працюють, щоб вивести мене гідно на правильний життєвий шлях.

4. Я громадянин країни свого народження, чи постійного поселення одначе, моя державна приналежність не є мені перешкодою бути добрим українцем, доброю українкою і вірним сином, донькою, своєї рідної Церкви.

5. Я вважаю своїми братами й сестрами всіх українців, без огляду на їхню релігійну, територіяльну чи політичну приналежність, але гидую яничарамп та вислужниками, котрі вислуговуючись Москві помагають їй поневолювати український народ.

6. Я прагну здобути вищу освіту, поглиблюю постійно моє знання українознавства, щоб могти пізнати глибше Україну, українську націю, її минуле, її культуру й тим успішніше прислужитися моїм знанням українському народові в його визвольній боротьбі.

7. Я говорю і зберігатиму українську мову, як дорогий духовний скарб у моєму домі. й навчатиму її моїх дітей, та підтримую і буду підтримувати українську вільну науки, українські школи, організації, зберігатиму гарні українські традиції й буду плекати пошану до української культури.

8. Я ціню українське організоване життя, живу дружньо і співдію з молодими українцями й українками, приналежними до різних молодіжних організацій, а водночас працюю активно й віддано у своїй молодечій організації.

НОВЕ НАШЕ ВИДАННЯ

Нещодавно, Генеральне Церковне Управління видало друком історичну розвідку д-ра Святомира М. Фостуна, п. н. »Пінська Конґреґація«, в якій автор розглядає майже забуту, або лише тут і там згадану українськими істориками подію в історії, а саме, Пінський Собор 1791 року, що у висліді своїх народ поклав основу організованого церковного автокефального устрою Православної Церкви в межах тодішньої польської держави.

Історична розвідка д-ра Святомира М. Фостуна поділяється на три головні розділи. У своєму вступному слові автор відмічує, що город Пінськ увійшов в історію Української Православної Церкви двічі — у 1791 році, коли в ньому відбулася згадана повище Пінська Конґреґація, і в 1942 році, як відбувся там Собор Єпископів Української Православної Церкви, що дав тій Церкві національну Ієрархію, висвячену згідно канонів Православної Церкви. Зовсім правильно, автор вказує у своєму вступному слові, що згадані обидві окремі історичні події в житті українського православ'я були дуже важливими, бо хоч і далекі в часі одна від одної, зате майже спільні своїм завданням і своєю далекоглядною ціллю — встановлення й відродження автокефального устрою Української Православної Церкви.

У першому розділі своєї праці автор характеризує політичний стан у польській Річпосполитій, котра занепадала в такій мірі, що в 1772 році її сусіди — Австрія, Прусія і Росія — заняли чимало території тодішньої Річпосполитої, та ще й примусили поляків висловити на їхньому сеймі формальну згоду на такий поділ її земель. Автор описує, на основі багатьох історичних джерел, соціяльне положення в Річпосполитій, розгульність польської шляхти, релігійну нетерпимість до інших віровизнань ніж католицьке, а зокрема до православ'я, та займається історичним переглядом подій, що відбувалися на українських землях у часі так зв. чотирилітнього польського сейму, котрий започаткував свої наради в жовтні 1788 року. Наступного року, тобто 1789, в Україні пройшли події, котрі затривожили поляків, викликаючи в них марево нової коліївщини, й вони почали переслідувати українське населення, а зокрема українське православне духовенство. Автор наводить багато прикладів польської злоби й ненависти супроти українського православного духовенства й невинного населення.

Другий розділ праці д-ра Святомира М. Фостуна присвячений єпископові Вікторові Садковському. Автор описує молоді роки єпископа, його перебування у Варшаві, висвячення у Києві, та його приїзд до Слуцька. Владика Садковський розгорнув широку й живу діяльність у своїй єпархії, намагаючись піднести єпархію з занепаду, й у відносно недовгому часі Слуцьк став поважним осідком православ'я у польській Річпосполитій, що дуже дратувало польських римо-католиків, які й почали вести проти єпископа Садковського спершу тиху, шептану, кампанію, а згодом уже голосну й одверту. Події в Україні та польська нагінка на українське населення не оминули Владику, і його було заарештовано й перевезено до Варшави. Сейм призначив окрему комісію для розгляду обвинувачень, що їх закидувано єпископові Садковському. Ця комісія й визнала єпископа винуватим у державній зраді. Справа Владики Садковського стала дуже голосною. В неї вмішався російський уряд, і під його натиском польський король вирішив звільнити Владику, та інших ув'язнених

із ним духовних осіб, із в'язниці. Після майже трьохрічного ув'язнення повернувся єпископ Садковський до Слуцька. Пізніше він був піднесений до сану Архиєпископа мінського й перенесений до Чернігівської архиєпархії де й прожив до кінця свого життя.

У третьому розділі автор розповідає про перебіг підготови Пінської Конґреґації. Польський уряд вирішив організувати Українсько-Білоруську Церкву в Річпосполитій в такому характері, щоб вона була незалежною від російського Святішого Синоду. Така концепція стрінулася з прихильною настановою царгородського Патріярха, а польський сейм 15 грудня 1790 року покликав окрему комісію, що її завданням було опрацювати проєкт положення православних у тодішній Річпосполитій. Схвалюючи конституцію 3 березня 1791 року польський сейм схвалив теж окрему постанову, яка ґарантувала релігійну свободу в польській державі. Ілюструючи перебіг підготови Пінської Конґреґації, автор наводить цікаві дані про підготову, включно з прізвищами осіб, котрі займалися підготовою, або брали участь у Пінській Конґреґації, та подає правила устрою Православної Церкви в Польщі, котрі були прийняті Пінською Конґреґацією, і затверджені польським сеймом у травні 1792 року. Автор відмічує, що в Римі було велике невдоволення з того, що польський сейм ухвалив релігійну свободу в Річпосполитій, а Ватикан висилав протестні листи до польського уряду та короля. Польські консервативні маґнатські кола поставилися також неприхильно до релігійної свободи. Не йшлося їм особливо про релігійну свободу для протестантів, а про свободу для православних. Деякі непримиримі вороги православ'я висували на соймі пропозиції, щоб: »вигнати взагалі православне монаше і свґтське духовенство з України й всюди завести унію«.

Автор підходить обережно до відповіді на питання чи, й в якій мірі, польський уряд дотримав би сеймові ухвали про релігійну свободу для православних, і респектував би постанови Пінської Конґреґації. Він відмічує, що з історії знаємо, що поляки звичайно не дотримували договорів і угод з українцями. Можливо, що й тим разом були б не дотримали зроблених постанов схвалених їхнім сеймом. Можливо теж, що з уваги на їхнього могутнього сусіда — Росію — поляки не мали б відваги ламати ґарантій про релігійну свободу. Чергові поділи польської Річпосполитої змінили політичну карту тодішньої Европи. Не стало польської Річпосполитої, а водночас погасла і шляхетна ідея автокефалії Українсько-Білоруської Православної Церкви.

Історична розвідка д-ра Святомира М. Фостуна базована на простудіюванні багатьох історичних дослідних праць українських, польських і російських авторів, і він їх наводить раз-у-раз у своїй розвідці. Праця написана чистою літературною мовою, і її читається легко. У книжечці є поміщена також унікальна знімка Владики архиєпископа Віктора Садковського, що її вдалося авторові знайти в архівних матеріялах. Автор подав теж список літератури та іменний покажчик. Його праця, хоч і невелика своїм об'ємом, є цінним вкладом у дослідно-історичну літературу Української Автокефальної Православної Церкви, й авторові належиться подяка й признання, за те, що він дав нам до рук уже другу з черги історичну розвідку, збагачуючи тим самим і нашу видавничу діяльність.

о. С.Б.

ДВІСТІ ЧИСЕЛ »ВІДОМОСТЕЙ«

В жовтні 1974 року вийшло з друку двохсоте число нашого журналу. Перше число вийшло в жовтні 1950 року з благословення сл. п. митрополита Полікарпа, а основоположником і редактором був тодішній адміністратор УАПЦ у Великій Британії сл. п. о. протопресвітер Сергій Молчанівський.

Метою видання журналу була допомога нашій Церкві у її розвитку і скріпленню, щоб друкованим словом звіщати нашим вірним слово Боже, інформувати їх про життя нашої Церкви, як в Англії, так і в цілому вільному світі.

Видання журналу оправдало себе. Змінилися провідники Церкви, змінилися члени редакційної колегії, але завдання »Відомостей« залишилося те саме — служити Богові, Його Святій Православній Церкві й українському народові. Сьогоднішня редакційна колегія дотримується тієї лінії, яка була накреслена на початку видання першого числа й намагатиметься дотримуватися її й надалі.

Ми віримо, що наші шановні дописувачі, жертводавці, передплатники й читачі і надалі будуть підтримувати видання нашого журналу, а тим самим допомагати нашій Церкві розвиватися і зміцнюватися.

За адміністрацію і редакцію

о. митроф. прот. С. Богатирець

ПОШИРЕНА НАРАДА

Генерального Церковного Управління, Духовенства та представників парафій УАПЦ у Великій Британії

З благословення Його Високопреосвященства Високопреосвященнішого Владики Мстислава Митрополита УАПЦ, в суботу, 18 жовтня 1975 р., в м. Олдгамі, відбулася Поширена нарада ГЦУправління, духовенства і представників парафій УАПЦ у Великій Британії. Засідання Поширеної наради відбулось в Українському Клюбі »Дніпро«, при Об'єднанні Українців у Великій Британії. Присутні на нараді були: 8 осіб духовенства та 23 миряни, разом 31 особа.

Праця наради розпочалась молитвою »Царю Небесний«. Адміністратор УАПЦ і голова ГЦУ о. митроф. прот. С. Богатирець, відкриваючи нараду, привітав отців настоятелів, представників парафій та гостей, і попросив присутніх, щоб ушанували однохвилинною мовчанкою бл. пам. о. прот. Степана Морозюка, який був заступником голови ГЦУправління. Після обрання президії — до якої увійшли: о. митроф. прот. С. Богатирець — голова; п. А. Костюк — заступник голови; пані К. Костенко й п. Іван Барабаш — секретарі, о. митроф. прот. С. Богатирець відчитав адміністративний звіт за час від 8 З'їзду УАПЦ, що відбувся 29 червня 1974 р. З його звітування ми довідались основно про працю проробленну ГЦУправлінням, і прийшли до переконання, що було зроблено дуже багато, для розвитку і скріплення нашої Церкви у цій

країні. ГЦУправління докладало усіх зусиль, щоб наша Церква розвивалась, поширювалась, щоб була сильною, для сповнення свого завдання супроти Бога та України. ГЦУправління не тільки виконує внутрішню працю для нашої Церкви, але нав'язало і скріпило зовнішні зв'язки з іншими Церквами: з Англіканською Церквою в особі Її Архиєпископа Кентерберійського д-ра Коґана, з секретарем зовнішніх зв'язків Англіканської Церкви каноном М. Муром, з Єпископом Лондону та з Модератором протестантських Церков.

Фінансовий звіт склав скарбник-книговод о. прот. М. Галиця. З його звітування ми довідалися, що ГЦУправління проводить ощадну господарку, дуже обмежено витрачає на адміністрацію, щоб більше заощадити на купівлю храму УАПЦ у столиці Великої Британії, Лондоні. Після звітів відбулася дуже ділова дискусія, в якій взяли участь: о. прот. А. Максимук, о. прот. М. Галиця, о. прот. Г. Гусак, пп.: М. Максимук, А. Костюк, М. Ярошенко, Ол. Корольчук, С. Коротченко, І. Барабаш, М. Муха, Ол. Мельник, І. Мозговий, Й. Диль і пані К. Костенко. Дискутанти також ставили питання, на які о. Адміністратор давав задовільні відповіді.

Після дискусії, о. Адміністратор, як голова Комітету по купівлі храму, звітував з цієї ділянки. Виявляється, що купівля церкви в Лондоні, буде коштувати поважну суму грошей, яку ми мусимо зібрати між собою. Після звіту розпочалась дискусія над такою поважною справою. В дискусії брали участь: о. В. Покотило, о. прот. А. Максимук, о. прот. Г. Гусак, о. І. Водолазький, пп.: М. Максимук, А. Костюк, С. Коротченко, Й. Диль, О. Музичка і Ол. Корольчук. Всі дискутанти висловлювалися за те, що ми мусимо купити церкву в Лондоні, яка дасть нам велику користь для духовного і національного життя в цій країні. Було схвалено постанову придбати храм у Лондоні. Справу купівлі церкви доручили Гол. ГЦУ і Адмін. УАПЦ у Великій Британії й Комітетові. Поширена нарада вірить, що наші вірні складуть свої щирі пожертви на купівлю храму Божого.

Далі голова ГЦУ говорив про Ліґу УПМолоді, про її працю і користь, яку вона дає своїм членам. Він закликав батьків, щоб умовляли своїх дітей, аби вони обов'язково вступали в ряди організації, і просив парафії, щоб допомагали фінансово в організації з'їздів Ліґи.

Було рішено, щоб кожна парафія віддала один тарілковий збір у році на потреби Ліґи. Тому, що на засіданні наради був гостем голова Ліґи п. Володимир Коротченко, голова президії запросив його до слова. Володимир Коротченко ознайомив присутніх з працею організації й плянами праці на будуче.

Отець Адміністратор звернув також увагу на друк »Відомостей«, і на ті великі пожертви, що складають наші вірні на видання журналу й ствердив, що без тих щирих пожертв, ми не були б в стані видавати наш журнал. Пригадав, що »Відомості« цього року відзначають свій срібний ювілей, та просив усіх, щоб збільшили свої пожертви на друковане слово нашої Церкви.

З причини дорожнечі у Великій Британії, були піднесені членські вкладки для реєстрованих членів УАПЦ. Також було рішено, щоб парафії піднесли винагороду своїм отцям настоятелям. Була піднесена винагорода о. Адміністраторові й о. скарбникові. Було поставлено питання: коли приїде з візитацією Владика Митрополит Мстислав? На це питання дав відповідь о. митроф. прот. С. Богатирець: настільки йому відомо, то Владика Митрополит приїде на початку травня наступного року. Всі присутні виявили бажання, щоб Владика Митрополит Мстислав відвідав нашу Церкву у Великій Британії так скоро, як лише можливо.

На закінчення, о. Адміністратор подякував усім учасникам Наради, подякував господарям дому за приміщення, а Парафіяльній раді та Сестрицтву за опіку та гостинність.

Молитвою »Достойно єсть« закінчено працю наради.

Викладачі й курсанти пастирсько-дяківських курсів УАПЦ у Вел. Британії: Перший ряд — п. Микола Христашевський, о. митроф. прот. о. Сильвестер Богатирець (викладач), п-на Ліза Барська, о. прот. Григорій Гусак (викладач), п. Михайло Дяченко. Другий ряд — пп.: Йосип Диль, Роман Морозюк, Григорій Пось, Микола Ярошенко, Іван Барташевський і Петро Пось. Немає на світлині викладачів — о. прот. Михайла Хуторного і о. прот. Михайла Галиці, п. Анатолія Кліша і курсантів — п. Дмитра Я'яжевича та п-ни Галини Сай

З ЖИТТЯ ЛІҐИ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ МОЛОДІ

У неділю, 30 листопада 1975 р., при церкві парафії Успіння Пресвятої Богородиці в Манчестері, зібралась українська православна молодь, щоб заснувати Гурток Ліґи Української Православної Молоді. В залі зібралися багато юнаків та юначок і старших парафіян.

Збори відкрив настоятель парафії о. прот. Афанасій Максимук молитвою »Отче наш«. Після відкриття, о. Афанасій пояснив ціль сьогоднішних зборів

і оповів присутнім про важливість організованого життя при Церкві. Бо Церква Христова научає нас, як нам потрібно жити, щоб ми були добрими, чесними й високоморальними людьми, щоб наше життя приносило користь Христовій Церкві й нашому українському народові.

Отець настоятель підкреслив, що молодь мусить себе приготовляти, аби продовжувати працю, коли старші відійдуть на спочинок, або у вічність.

Промовляли пп. інж. М. Білий, Білюба, Богуслав, Рутковський, Дяченко і Михайлюк. Усі промовці говорили в одному напрямку, щоб довести молодим людям, які великі завдання і обов'язки на них чекають — тому вони повинні організуватись і приготовляти себе до тієї поважної праці.

Гром. Рудковський сказав, що завдання молоді є: зберегти нашу святу православну віру, українську культуру та звичаї, тобто те все, що ворог руйнує на Батьківщині.

Українська православна молодь — учасники другого З'їзду Ліги УПМ. Посередині о. протопресвітер Сильвестер Богатирець

Після вислухання промов, приступили до вибору управи Гуртка ЛУПМолоді. Були обрані такі особи: Клим Богуслав — голова; Петро Максимук — заступник голови; Володимир Кривонос — секретар; Анна Білюба, Рая Говорун, Ольга Денисенко, Валентина Луценко — члени управи.

Новообраний голова подякував за довір'я і пообіцяв, що все своє знання буде віддавати на працю організації.

До Гуртка ЛУПМолоді вписалися біля 60 юнаків та юначок, між ними є багато молодої інтеліґенції, що позакінчували університети та коледжі, а також багато тих, що ще студіюють у вищих учбових закладах.

Отець Афанасій, закриваючи Загальні Збори, побажав новообраній управі здоров'я та добрих успіхів у праці на славу Божу й користь України.

*

У неділю, 7 грудня 1975 р., в парафії Святого Покрова в м. Рочдейлі, після Служби Божої, зібралися в церковній залі молодь та старше громадянство, бо того дня були скликані основуючі загальні збори Ліґи Української Православної Молоді.

Збори відкрив о. прот. Афанасій Максимук, настоятель парафії, »Господньою Молитвою«. У своєму слові о. Афанасій пояснив мету зборів і велике значення організованого життя при своїй Святій Православній Церкві. Отець настоятель сказав: »Дорога молоде, організуйтесь при Церкві, бо вона є Божа установа, яка научає і виховує нас на добрих християн і членів нашого народу. Ми старались придбати для вас храми, та народні доми, але коли старше покоління відійде, то вашим обов'язком буде продовжувати нашу працю, а щоб її виконувати то треба себе для того приготовляти. Ліґа Української Православної Молоді є якраз та організація, що разом з церковним проводом буде приготовляти вас до того відповідального діла«.

Після слова о. Афанасія промовляв голова Парафіяльної ради п. Іван Мозговий і голова Сестрицтва, які заохочували молодь вступати до організованого життя.

Управу Гуртка було обрано в такому складі: Ольга Кащишин — голова; Петро Святозильський — заступник голови; Петро Мороз — секретар; Оксана Кащишин — скарбник; Степан Святозильський — культ. освітній референт і Марія Бекіта — зв'язкова.

Збори закрив о. прот. А. Максимук, побажавши управі добрих успіхів у праці на користь нашій УАПЦ та Україні.

В. Богуслав

ВИСОКОПРЕОСВЯЩЕННІШИЙ ВЛАДИКА МСТИСЛАВ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ

У п'ятницю, 7 травня 1976 р. прибув до Великої Британії Владика Митрополит Мстислав, щоб відвідати свою єпархію в цій країні.

На лондонському летовищі зустріли ВПР Владику Митрополита: о. митроф. прот. С. Богатирець — адміністратор УАПЦ у Великій Британії; о. прот. М. Галиця — член ГЦУправління; представники організацій: проф. В. Василенко — голова СУБ; д-р С. М. Фостун — ген. секретар ОбВУ; п. А. Костюк — голова Об'єднання Українців у Великій Британії і член Митрополичої ради; представники Ліґи Української Православної Молоді у Великій Британії — п-на Ліда Длябога, Юрій Галиця й інші; та представники парафії УАПЦ у Лондоні.

В неділю, 9 травня Владика Митрополит, у сослуженні трьох священиків, відслужив Архиєрейську Службу Божу в Лондоні, в церкві святого Миколая, при співі парафіяльного хору з Ноттінґаму, під дириґуванням п. Анатолія Кліша. Велика англіканська церква була заповнена вірними УАПЦ і УКЦ з Лондону, Ноттінґаму, Глостеру, Редінґу, Брістолю, Лестеру, Пітерборо та інших місцевостей.

Наприкінці Служби Божої Владика Митрополит виголосив глибокопоучальну проповідь, вказуючи на зріст Української Православної Церкви у вільному

світі, важливість створення центру Українського Православ'я в Бавнд Бруку, дуже важливе відкриття Духовної Семінарії, яка буде виховувати молодих священиків не тільки для Церкви на чужині, але буде приготовляти священиків для УАПЦ у вільній Україні. Владика Митрополит закликав юнаків, щоб ішли на богословські студії до Бавнд Бруку, щоб творити нові кадри духовенства, яке так дуже потрібне для нашої Святої Православної Церкви. Владика згадав про тих дочок і синів України, які мучаться на засланнях та в психіятричних клініках Совєтського Союзу, згадав про тих, що вдалося їх вирвати за кордон, та про о. Василя Романюка, й просив, щоб не забувати про них, а всіма силами старатись їх визволити.

На Богослуженні був Єпископ УКЦеркви Августин Горняк та представник Кантерберійського Архиєпископа о. М. Мур.

Після Богослуження відбулося в готелі прийняття в честь достойного гостя. Прийняттям керував п. Андрій Костюк, член ГЦУправління.

Під час обіду промовляли, — в своїх промовах вказуючи на великі заслуги Владики для УАПЦ і українського народу: о. митроф. прот. С. Богатирець — від УАПЦ у Великій Британії; проф. В. Василенко — від СУБ у Великій Британії; д-р С. М. Фостун — від КОУГЦУ та ОбВУ у Великій Британії; п. М. Тарнавський — від Об'єднання Українців у Великій Британії; мґр С. Онисько — від ККР й Союзу Українських Вояків; п. Богдан Марченко — від Спілки Українських Учителів і Виховників; п. Андрій Легіт — від Представництва УНРади; п. Аскольд Крушельницький — від СУМ; панна Мотря Бірчак — від Пласту; п. Г. Морозюк — від Ліґи Української Православної Молоді. Тепле слово сказав Владика Августин Є. Горняк.

Владика Митрополит, відповідаючи на привітання, відмітив важливу ролю, яку відіграє Церква в житті народу, вказав на здобутки нашої Церкви у вільному світі й зауважив, що вона могла б зробити більше, якби всі ми присвятили більше часу та праці для загального добра. Владика вказав на те, що вірні повинні шанувати своїх Ієрархів, але Ієрархи повинні бути з народом, жити його радощами, здобутками та боліти його болями. Владика Митрополит звернув свою увагу на тих, що сьогодні мучаться в совєтському ярмі й закликав робити все можливе, щоб скоротити страсний тиждень українського народу. Наприкінці Владика сказав, що він дуже радіє, що міг приїхати до Великої Британії, відвідати вірних УАПЦ та наше громадянство, що проживає в цій країні.

Перебуваючи в Лондоні, Владика Мстислав мав зустріч з Архиєпископом Кантерберійським д-ром Д. Коґаном, який цікавився життям Української Православної Церкви у вільному світі, а зокрема у Великій Британії. На зустрічі була порушена справа українських в'язнів у Совєтському Союзі, а головно справа о. Василя Романюка.

На зустрічі з Єпископом Української Католицької Церкви Августином Горняком також була порушена справа о. Василя Романюка й вирішено спільними силами намагатися визволити його з заслання в Совєтському Союзі.

Заплановані відвідини Екзарха Вселенської Патріярхії Архиєпископа Атенаґораса не відбулися, бо Архиєпископ Атенаґорас був хворий і перебував у лікарні. Владика Мстислав обмежився тим, що передав йому меморандум в обороні о. В. Романюка. Таких меморандумів Владика розіслав багато — до Комісій Прав Людини та інших організацій і впливових осіб.

Перевіряючи господарювання нашої Церкви у Вел. Британії Владика цікавився купівлею церкви у Лондоні й відвідав два об'єкти, які знаходяться

тепер у продажу, та дав Комітетові свої зауваги і поради в цьому великому ділі.

Пробувши десять днів у Англії, Владика Митрополит від'їхав до Парижу щоб очолити засідання Ради Митрополії УАПЦ та відслужити Архиєрейську Службу Божу і Панахиду на могилі Головного Отамана Симона Петлюри.

ЮВІЛЕЙНЕ СВЯТКУВАННЯ

Рік 1977 є ювілейним роком відновлення Ієрархії УАПЦ і висвяти в Єпископи кол. українського посла Степана Скрипника, сьогоднішнього Митрополита УАПЦ у вільному світі. Цю подію ГЦУправління не могло проминути мовчанкою, тож був виданий обіжник, щоб кожна парафія відзначила цей день Молебном і ширшими сходинами та щоб відбулося центральне відзначення в одному з міст середньої Англії. Був обраний святочний Комітет, який вирішив, щоб таке святкування відбулося в Ноттінґамі. Настоятель парафії о. прот. Г. Гусак та п. О. Диль і п. А. Штука з допомогою Парафіяльної ради та сестрицтва подбали про все потрібне для урочистого святкування.

В неділю, 15 травня 1977 року, в англійській церкві св. Степана відбулась соборна Служба Божа, яку служив голова Вищого Церковного Управління о. протопресвітер Анатолій Дублянський з Німеччини. Йому сослужили: о. митроф. прот. С. Богатирець, о. прот. Михайло Хуторний, о. прот. Михайло Галиця, о. прот. Григорій Гусак, о. прот. Василь Покотило, о. Іван Водолазький, о. Григорій Лазієнко та о. диякон Константин Матяшук. Співали два хори: ноттінґамський — дириґент п. А. Кліш, і брадфордський — дириґент п. Олександер Семенюк. Велика церква була заповнена вірними, біля чотириста осіб. Наприкінці Богослуження о. протопресвітер Анатолій виголосив прекрасну проповідь на євангельську тему, пов'язуючи з подією відновлення Ієрархії УАПЦ та висвяти в єпископи сьогоднішнього Митрополита Мстислава. Молитвою та многоліттям закінчилося врочисте Богослуження.

З церкви всі переїхали до українського дому Об'єднання, де відбулася святочна академія.

Програма була дуже багата і належно підготована. На чоловій стіні були два державні прапори, на яких був прикріплений портрет Владики Митрополита Мстислава прикрашений гарним вишитим рушником, а над портретом хрест та державний герб тризуб. Програмою керував о. прот. М. Хуторний.

Свято відкрив коротким словом адміністратор і голова ГЦУправління о. митроф. прот С. Богатирець. Після відкриття брадфордський хор проспівав три пісні ,а по них були прочитані письмові привітання від таких осіб та організацій: від канона М. Мура з доручення Архиєпископа Кантерберійського д-ра Д. Коґана; від Єпископа Української Католицької Церкви Апостольського Екзарха Августина; від ОУЖ у Великій Британії; від Товариства Сприяння УНРаді; від Товариства Українських Жінок ім. Олени Теліги в Англії; від Гуртка ОУЖ з Лестеру; від Сестрицтва Св. Княгині Ольги при УАПЦ у Великій Британії; від Крайової Пластової Старшини у Великій Британії та від Ліґи Української Православної Молоді. Усно присутніх вітали: від СУБ, ОбВУ та Товариства Українських Літераторів — д-р С. М. Фостун, секретар Союзу; від Об'єднання Українців у Великій Британії — п. А. Костюк, голова Об'єднання; від СУМ — п. М. Кухта та від учительської спілки п. Ф. Стасів.

Всі привітання, як усні так і письмові, зводились до одного змісту: підкреслюючи заслуги Високопреосвященнішого Митрополита Мстислава перед

Церквою та Україною, вони бажали Владиці доброго здоров'я аби він зміг допровадити нашу УАПЦ до Києва, на вільну Україну, та засісти на патріяршому престолі.

Після привітань о. протопр. Анатолій Дублянський виголосив доповідь, в якій дуже чітко підкреслив заслуги Вл. Митрополита перед УАПЦ та Україною і нашим народом на батьківщині і на чужині, та значення відновлення ієрархії УАПЦ для розвитку й скріплення нашої Церкви, порівнюючи це з відновленням ієрархії Єрусалимським Патріярхом Феофаном на прохання гетьмана Сагайдачного з козаками. Як тоді було потаємно висвячено ієрархів для української Церкви, так і в 1942 році потаємно від німців було висвячено ієрархію.

Після доповіді співали хори ноттінґгамський та брадфордський, з деклямаціями виступали пані Тамара Кацафіренко, Юрко Матишен, Михайло Семенюк та Олесь Шмельський, а п-на Ліза Барська співала сольо, акомпаніюючи собі на гітарі.

Настоятель парафії о. прот. Г. Гусак у своєму кінцевому слові подякував о. протопр. Анатолію, що приїхав аж з Німеччини, щоб разом з нами помолитись за нашого Владику, подякував представникам громадських організацій за привітання, всім виконавцям художньої частини за їхні виступи, а також усім присутнім, що зібралися, аби гідно вшанувати голову нашої Церкви.

У ПАМ'ЯТЬ О. ПРОТОІЄРЕЯ ЮРІЯ ШКЛЯРОВА

У неділю, 7 травня 1978 року, в м. Ковентрі упокоївся в Бозі бл. пам. о. протоієрей Юрій Шкляров, проживши 77 років свого трудолюбного життя. Народився він 3 квітня 1901 року в м. Звенигородці на Київщині, в християнсько-національно свідомій родині, яка й виховала свого сина в любові до рідної Церкви й народу. Ще молодим юнаком Юрій вступив до української армії, щоб боротися за волю України. З армією він і вийшов на еміґрацію, з надією, що прийде час і знову можна буде стати до боротьби за самостійність України. Проминула й друга світова війна та мрії Юрія не здійснилися і йому довелось залишатися на чужині. Переїхавши до Англії, він працював фізично, включився в церковне життя й дириґував церковним хором у Болтоні.

На заклик сл. пам. о. протопресвітера Сергія Молчанівського, Юрій приготовився до духовної праці й 1958 р., був рукоположений у священики та призначений настоятелем парафії УАПЦ у Ковентрі. Виконуючи душпастирську працю покійний Юрій здобув собі загальну пошану серед громадянства, а також і серед англійців. Проминали роки, слабло здоров'я о. Юрія і він попросився на відпочинок. Хоча й був пенсіонером, але живучи в Ковентрі часто допомагав теперішньому настоятелеві о. прот. Григорію у Богослуженнях, а також брав участь у соборних Службах Божих.

Похоронний чин започаткувався в неділю, 14 травня ц. р., вступними відправами, що їх відслужили всч. отці: о. митроф. протоієрей Сильвестер Богатирець, адміністратор Ген. Церковного Управління УАПЦ, о. прот. Андрій Дубиновський, о. прот. Михайло Галиця та о. Григорій Лазієнко. В понеділок, 15 травня заупокійну Службу Божу служили: о. митроф. прот. Сильвестер Богатирець, о. прот. Михайло Хуторний, о. прот. Михайло Галиця, о. Григорій Гусак, о. прот. Андрій Дубиновський і о. Григорій Лазієнко. В церкві прощали

Покійного о. митроф. прот. Сильвестер Богатирець, адміністратор ГЦУ УАПЦ у Великій Британії, о. прот. Григорій Гусак як настоятель парафії, о. прот. Андрій Дубиновський як побратим Покійного з часів Визвольних Змагань. Над могилою промовляли — голова місцевого Відділу СУБ п. Михайло Демус, полк. Павло Базилевський і о. д-р Володимир Дзьоба від УКЦеркви. В часі поминального обіду, що відбувся в залі місцевого Відділу СУБ, промовляли: п. Василь Бабицький, голова Представництва ВО УНРади, майор Іван Горобець від Союзу Гетьманців Державників, проф. О. Бондарівський від УНДС, радн. Антін Тисячний від Централі і голови СУБ, п. Петро Дюк від Ради СУБ, п. І. Дутка від Відділу ОбВУ, о. прот. Григорій Гусак, п-і Зинаїда Сидоренко і п. М. Авдюк. Всі промовці згадували Покійного як доброго пастиря, людину великих чеснот і великого українського патріота.

В кінці о. митроф. прот. Сильвестер Богатирець висловив щиру подяку всім промовцям, усім тим, що причинилися своєю працею в організуванні похорону й всім, що прибули так численно, щоб віддати останню шану Покійному й відпровадити його на вічний спочинок. Також подякував господарям залі в якій відбулась поминальна трапеза.

Нехай Всевишній прийме душу Покійного о. протоієрея де праведні спочивають, а чужа земля хай заступить йому рідну, українську!

УКРАЇНСЬКА АВТОКЕФАЛЬНА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ

ГЕНЕРАЛЬНЕ ЦЕРКОВНЕ УПРАВЛІННЯ

К О М У Н І К А Т

Повідомляємо Парафіяльні ради й всіх вірних, що в суботу, 27 травня 1978 року в м. Олдгамі, Манкашір, відбувся Дев'ятий З'їзд Генерального Церковного Управління, Духовенства й представників парафій УАПЦ у Великій Британії. На З'їзд прибув з Німеччини голова Вищого Церковного Управління УАП-Церкви у Західній Европі о. архипресвітер Анатолій Дублянський.

Дев'ятий З'їзд почався Молебнем, що його відслужив у місцевій церкві УАПЦ о. Іван Водолазький. Після Молебня всі перейшли до дому місцевого Відділу Об'єднання Українців у В. Британії, де й відбулися наради З'їзду.

До Президії З'їзду було обрано о. архипресвітера Анатолія Дублянського, о. митроф. протоієрея о. Сильвестра Богатирця, о. прот. Михайла Хуторного й п. Івана Барташевського.

До номінаційної комісії З'їзду були обрані: о. митроф. прот. Сильвестер Богатирець, о. Іван Водолазький, полк. Павло Базилевський, інж. М. Білий і майор Іван Горобець, а до резолюційної — о. прот. Михайло Хуторний, о. прот. М. Галиця, д-р Сьятомир М. Фостун і п. М. Муха.

Крім духовенства: о. митроф. прот. Сильвестра Богатирця, о. прот. Михайла Хуторного, о. прот. Афанасія Максимука, о. прот. Григорія Гусака, о. прот. Михайла Галиці й о. Івана Водолазького на З'їзд прибули 46 делеґатів із парафій, які репрезентували 778 вірних — членів УАПЦ у Вел. Британії.

Письмові привітання наспіли від Кантерберійського Архиєпископа д-ра Д. Когана, Британської Ради Церков, о. крил. М. Мура, Управи Українського То-

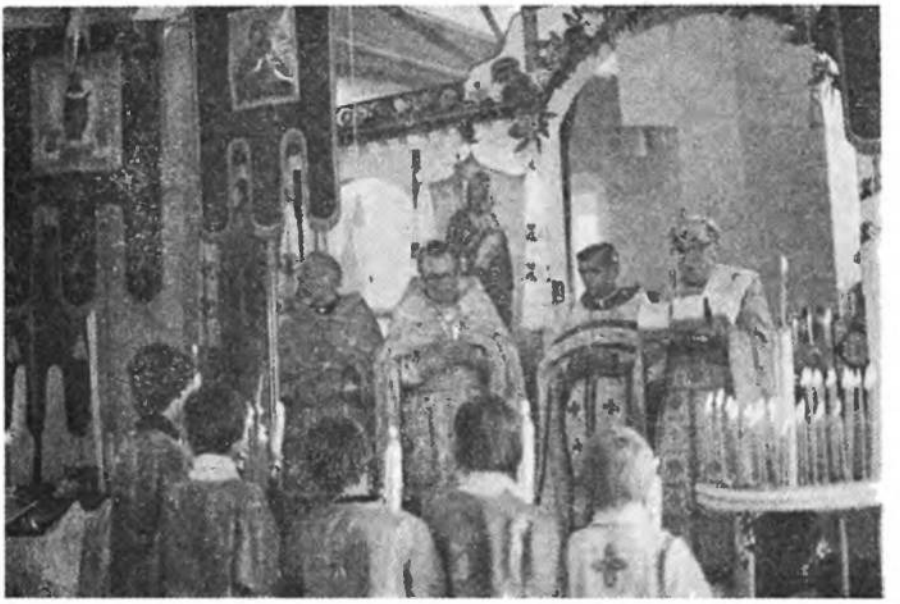

Духовенство і делеґати Дев'ятого З'їзду УАПЦ у Великій Британії. Посередині сидить о. архипресвітер Анатолій Дублянський голова Вищого Церковного Управління УАПЦ у Західній Европі

вариства за підписом п. Василя Бабицького, Управи Сестрицтва ім. св. Ольги за підписом паніматки Зінаїди Галиці і п-і Катерини Костенко, від Управи Леґіону Симона Петлюри, за підписом п. Ф. Рибки, Крайової Управи Спілки Української Молоді за підписом голови п. Ярослава Деременди. Від Централі СУБ вітав З'їзд особисто проф. Володимир Василенко, від КОУГЦУ, ОбВУ й Товариства Українських Літераторів вітав З'їзд д-р Святомир М. Фостун, від Об'єднання Українців у Великій Британії вітав п. О. Боручик, від Головної Управи Організації Українських Жінок вітала З'їзд п-ні Тоня Шалапай, від Управи Товариства Жінок ім. О. Теліги п-ні К. Починок, Союзу Гетьманців Державників — майор Іван Горобець, Союзу Українських Вояків — полк. Павло Базилевський, п-ні Ніна Марченко вітала З'їзд від Спілки Українських Учителів і Виховників, п. Я. Богуслав вітав від Ліґи Української Православної Молоді і п. Килемко від Парафіяльної ради парафії УАПЦ у Дарбі.

Після заслухання звітів Голови й Адміністратора УАПЦ у Великій Британії о. митроф. прот. Сильвестра Богатирця та скарбника ГЦУ о. прот. Михайла Галиці й Контрольної комісії, за яку звітував п. Сергій Коротченко, відбулась дискусія і обговорення звітів, уділення абсолюторії уступаючому ГЦУправлінню та вибір нового ГЦУправління, до якого були обрані: голова — о. митроф. прот. Сильвестер Богатирець, заступник голови — о. прот. Григорій Гусак, секретар — о. прот. Михайло Хуторний, скарбник — о. прот. Михайло Галиця, д-р Святомир М. Фостун і п. Олександер Боручик — члени.

Контрольна комісія була обрана в слідуючому складі: голова — о. Григорій Лазієнко, п. Андрій Костюк і п. Сергій Коротченко — члени. Церковний Суд:

Служба Божа в Олдгамі з нагоди IX З'їзду УАПЦ. Зліва направо: От. прот. Афанасій Максимук, о. прот. Михайло Хуторний, о. митр. прот. Сильвестер Богатирець і о. архипресвітер Анатолій Дублянський

голова — о. Іван Водолазький, п. Олександер Корольчук і п. Дмитро В'яжевич — члени.

Були обрані також повірені (трості) церковних будинків: о. митроф. прот. Сильвестер Богатирець, о. прот. Михайло Хуторний, о. прот. Михайло Галиця, о. прот. Григорій Гусак і пп.: Іван Барташевський, Сергій Коротченко, Петро Колесник, Микола Хреставшевський, Йосип Диль, Микола Муха, Микола Сидоренко і Павло Славінський.

От. архипресвітер Анатолій Дублянський привітав новообране ГЦУправління, і побажав успіху в праці на славу Божу та добро Української Автокефальної Православної Церкви. Загально Дев'ятий З'їзд УАПЦ у Великій Британії пройшов спокійно й ділово, зосереджуючись на різних важливих справах і питаннях церковного життя УАПЦ у Великій Британії.

За Генеральне Церковне Управління:

о. митроф. протоієрей Сильвестер Богатирець

РЕЗОЛЮЦІЇ

IX З'їзду Духовенства і вірних Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії, що відбувся 27 травня 1978 року в м. Олдгамі

Дев'ятий З'їзд вітає Його Блаженство Блаженнішого Владику Архиєпископа Київського і Переяславського Мстислава, Митрополита Української Автокефальної Православної Церкви й бажає Йому доброго здоров'я, довгого віку

та якнайкращих успіхів у Його Архипастирській праці для добра й слави нашої святої УАПЦ і українського народу.

З'їзд вітає сердечно Його Високопреосвященство Високопреосвященнішого Владику Архиєпископа Львівського й Чернівецького Ореста, правлячого Архиєпископа на Західню Европу, членів Митрополичої Ради, Вище Церковне Управління УАПЦ і його голову всч. о. архипресвітера Анатолія Дублянського, сердечно дякує йому за очолення 9 З'їзду, і бажає йому доброго здоров'я, витривалости та успіхів у його пастирській праці.

Учасники дев'ятого З'їзду пересилають свій привіт:

— Братам і сестрам на Батьківщині, що їм приходиться терпіти духовне й фізичне знущання в жорстоких умовинах поневолення московсько-большевицьким безбожницьким окупаційним режимом;

— Ієрархам, духовенству і вірним Української Православної Церкви в ЗСА та Української Греко-Православної Церкви в Канаді;

— Державному Центрові Української Народньої Республіки в екзилі та його Президентові,

— Його Високопреосвященству Архиєпископові Кантерберійському д-рові Коганові, Британській Раді Церков і секретареві зв'язків тієї Ради всч. о. крилошанинові Д. Мурові. Водночас учасники дев'ятого З'їзду дякують Проводові Англіканської Церкви за його братню допомогу нашій Церкві у Вел. Британії;

— Усім українським політичним і громадським організаціям у вільному світі, котрі працюють для визволення України.

Дев'ятий З'їзд висловлює щиру подяку голові Генерального Церковного Управління УАПЦ у Великій Британії о. митроф. прот. Сильвестру Богатирцеві й всім членам ГЦУ, Комітетові купівлі катедрального храму та всім жертводавцям, котрі своїми щедрими пожертвами вможливили придбати катедральний храм, а водночас звертається з проханням до всіх вірних допомогти своїми щедрими пожертвами прикрасити цей катедральний храм мистецько-українським іконостасом.

Учасники З'їзду щиро дякують за надіслані привітання Дев'ятому З'їздові УАПЦ у Великій Британії.

Резолюційна Комісія:

о. прот. Михайло Хуторний — **о. прот. Михайло Галиця**
д-р Святомир М. Фостун — **п. Михайло Муха**

Ці резолюції Дев'ятого З'їзду УАПЦ у Великій Британії затвердив Блаженніший Владика Митрополит Мстислав, правлячий єпископ на Велику Британію і Митрополит УАПЦ у діяспорі.

П'ЯТИЙ СОБОР УАПЦ

У вересневих погідних днях цього року, відбувся в Лондоні П'ятий Собор Української Автокефальної Православної Церкви. Підготовою цього Собору займалися Вище Церковне Управління і Генеральне Церковне Управління у Великій Британії. У п'ятницю, 22 вересня 1978 року, о год. 8.00 рано Високопреосвященніший Архиєпископ Орест відслужив у сослуженні о. прот. ректора Ф. Історчина, о. прот. Бориса Хайневського, о. Анфіра Остапчука, о. Т. Матвієн-

ка, о. Івана Водолазького і о. Григорія Лазієнка Архиєрейську Службу Божу, в часі якої висвятив іподиякона Михайла Дяченка на диякона. В часі Архиєрейської Служби Божої усі делеґати приступили до сповіді й св. Причастя.

Після закінчення Архиєрейської Служби Божої і зроблення спільної знімки почались о год. 11.00 дня ділові наради П'ятого Собору, що ними проводила Президія: Блаженніший Митрополит УАПЦ Мстислав, Високопреосвященніший Архиєпископ Орест, о. архипресвітер Палладій Дубицький, проф. д-р Юрій Бойко, а секретарювали о. прот. Григорій Гусак і п. М. Сидоренко. У своєму вступному вітальному слові Блаженніший Митрополит вітаючи духовенство й делеґатів наголосив важливе значення П'ятого Собору для УАПЦ.

У часі Соборових сесій працювали такі комісії: а) мандатна: о. митроф. прот. Сильвестер Богатирець, о. прот. Михайло Галиця і п. Андрій Костюк; б) номінаційна: о. архипресвітер Анатолій Дублянський, о. Олександер Ковальський, о. прот. Борис Хайневський, інж. Юрій Ковальчук і п. Сергій Коротченко; в) резолюційна: о. Анфір Остапчук, о. прот. Михайло Хуторний, д-р Святомир М. Фостун, д-р Аркадій Жуковський і п-ні Катерина Костенко. У праці цієї комісії допомагав також проф. д-р Юрій Бойко.

Звіт Передсоборової комісії представив о. митроф. прот. Анатолій Дублянський, а про адміністративно-господарську підготову Собору звітував о. митрофорний прот. Сильвестер Богатирець. Учасники П'ятого Собору вшанували проспіванням »Вічна пам'ять« відійшовших у вічність — Блаженнішого Митрополита Полікарпа, Блаженнішого Митрополита УГПЦ Михаїла, Архиєпископа Ігоря, єпископа Володимира, священиків, котрі померли в роках від Четвертого до П'ятого Соборів, і дружину о. митр. прот. Анатолія Дублянського, яка померла напередодні Собору.

З черги, згідно з прийнятим порядком ділових нарад П'ятого Собору Блаженніший Митрополит Мстислав виголосив доповідь про стан УАПЦ у вільному світі, реферуючи широко всі аспекти буття і діяльности УАПЦ, звертаючи при тому увагу на труднощі, недоліки, позитиви і недотягнення та наголошуючи потребу здійснення і реалізації головних важливих завдань, серед яких на перше місце висувається гостра потреба збільшення священиків, і відповідна акція в тій справі в усіх країнах, створення священичого фонду, заохоти молодих студентів студіювати теологію у святософійській духовній семінарії у Бавнд Бруку, відзначення 1000-ліття хрещення Руси-України, взаємини з другими Церквами, Вселенською Патріярхією, молитовне поєднання УАПЦ, УПЦ і УГПЦ, різні актуальні питання УАПЦ внутрішнього характеру та інші проблеми. Блаженніший Митрополит відмітив із вдоволенням набуття катедрального храму УАПЦ у Лондоні, заявляючи, що всі »ми, учасники освяченого П'ятого Собору УАПЦ радіємо, що можемо відбувати цей Собор у набутому катедральному храмі в Лондоні«.

Про свою архиєпископську працю в Західній Европі звітував доволі широко Високопреосвященніший Владика Орест, а проф. д-р Юрій Бойко який сповняв обов'язки секретаря Ради Митрополії реферував про діяльність цієї Ради. Про працю Вищого Церковного Управління, яке має осідок у Західній Німеччині звітував о. митр. прот. Анатолій Дублянський, а про діяльність Ген. Церковного Управління УАПЦ у Великій Британії звітував о. митроф. прот. Сильвестер Богатирець. Його звітування доповнив о. прот. Михайло Галиця подаючи фінансовий звіт ГЦУ. От. архипресвітер Палладій Дубицький представив делеґатам П'ятого Собору звіт Контрольної Комісії Митрополії.

Згідно звіту голови верифікаційної комісії о. митроф. прот. Сильвестра Богатирця в нарадах П'ятого Собору брали участь: два Ієрархи — Його Бла-

женство Блаженніший Владика Митрополит Мстислав, Високопреосвященніший Владика Архиєпископ Орест, о. прот. Ф. Історин — ректор Духовної Семінарії, 12 священиків і 36 делеґатів з Західньої Німеччини, Франції, Бельгії і Великої Британії, котрі заступали також парафії УАПЦ у Швайцарії і Австрії.

Після звітування відбулось обговорення звітів уступаючих керівних органів митрополії, а також делеґати порушили при тому дуже багато важливих справ і питань. У дискусії виступали: о. архипресвітер Палладій Дубицький, Владика Орест, п. І. Корнило, д-р Аркадій Жуковський, о. Анфір Остапчук, п. Андрій Костюк, п. Сергій Коротченко, полк. Павло Базилевський, п. С. Слонь, проф. Юрій Бойко, о. прот. Григорій Гусак, о. Іван Водолазький, п-ні Катерина Костенко, п. Клим Богуслав. Відповідав дискутантам, подаючи при тому додаткові інформації та вияснення Блаженніший Владика Митрополит Мстислав.

Перед закінченням першої сесії Соборових нарад учасники заслухали привіти, що їх виголосили — о. прот. Ф. Історин, який вітав П'ятий Собор від Свято-софіївської Духовної Семінарії, д-р Аркадій Жуковський вітав Собор від НТШ, а п. Петро Плевако від Братства св. Симона в Парижі.

Перша сесія П'ятого Собору закінчилась у вечірніх годинах проспіванням молитви.

Ієрархи, духовенство, делеґати й гості П'ятого Собору УАПЦ в Лондоні

*

Другу сесію Соборових нарад відкрив у суботу, 23 вересня о год. 10.00 дня Блаженніший Владика Митрополит Мстислав, і після спільної молитви учасники Собору схвалили вислати привітальні телеграми до Вселенського Патріярха Димитрія І, Блаженнішого Митрополита Української Греко-Православної Церкви в Канаді Андрея, і до ген. секретаря підготовної комісії Всеправославного Собору в Женеві Митрополита Дамаскоса.

З черги були обрані такі керівні органи митрополії:

Раду митрополії очолює Його Блаженство Владика Митрополит Мстислав. До Ради входить Архиєпископ Владика Орест із свого урядуючого посту, та були обрані — о. митроф. прот. Сильвестер Богатирець, о. Анфір Остапчук, о. прот. Борис Хайневський, о. прот. Теодорович, проф. д-р Юрій Бойко і п. Андрій Костюк. Заступники — о. Григорій Гусак і п. М. Волинський.

Вище Церковне Управління було обране на внесок номінаційної комісії у такому складі: о. митроф. прот. Анатолій Дублянський, о. прот. Михайло Хуторний, о. М. Гаюк, о. О. Ковальський, д-р Аркадій Жуковський, інж. Юрій

Ковальчук і мгр Володимир Дідович, а заступники: о. Григорій Лазієнко та інж. В. Дерев'янко. Контрольна Комісія: о. архипресвітер Палладій Дубицький, о. прот. Михайло Галиця і п. В. Грачів, а заступники: о. прот. Г. Матвієнко і п. Сергій Коротченко. Церковний Суд: Владика Орест, о. прот. Борис Хайневський, д-р Святомир М. Фостун і п. С. Брухальський, а заступники: о. прот. Іван Водолазький і п. І. Корнило.

Після вибору керівних органів митрополії продовжувалося в часі ранішньої сесії Соборових нарад обговорювання актуальних питань і проблем церковного життя. В дискусії д-р Аркадій Жуковський звернув увагу на проникання совєтської пропаґанди і ворожої дії в українському православному світі та вказав, що треба весь час перестерігати вірних перед ворожою підривною роботою. От. архипресвітер Палладій Дубицький наголосив потребу відкриття пастирських курсів в Українському Вільному Університеті. Інж. Юрій Ковальчук цікавився справою висилки делеґатів від УАПЦ на Третій Конґрес СКВУ. От. Михайло Галиця звернувся із закликом до учасників П'ятого Собору, щоб парафії митрополії подавали й далі матеріяльну поміч для довершення повної розбудови катедрального храму в Лондоні. Делеґат П. Христачевський говорив про потребу пастирських курсів. Багато уваги було присвячено врегулюванні різних збірок та централізації тієї справи. Блаженніший Владика Митрополит Мстислав наголосив, що всі збірки, а зокрема ті, що їх проголошує СКВУ, розсилаючи збіркові листи прямо до священиків, мусять мати апробату верховних церковних чинників. Прислухаючись до виступів делеґатів Владика відмітив конечну потребу постійної духовної обслуги парафій УАПЦ у Бельгії, запевнив, що Духовна Семінарія має на увазі опрацювання системи заочного пастирського навчання, щоб уможливити священикам поглиблювати своє знання. Блаженніший Владика Митрополит Мстислав заявив, що він радіє перебігом П'ятого Собору. Делеґати виявили повне розуміння важливости Собору. На всіх лежить велика відповідальність і місія.

Після вичерпання дискусійних справ Владика Митрополит закрив ранішню сесію, а чергова й остання сесія Соборових нарад почалась о год. 4.45 пополудні. На цій сесії учасники П'ятого Собору УАПЦ заслухали проєкту загальних резолюцій, що їх предложив о. Анфір Остапчук, обговорили їх, а Блаженніший Владика Митрополит доповнив резолюції закликом про постійні акції в обороні українських політв'язнів, а зокрема о. Василя Романюка. Резолюції схвалено одноголосно.

Роблячи підсумки Соборових нарад у своєму слові Блаженніший Владика закликав усіх до єдности, любови й копіткої праці для добра й розбудови УАПЦ, і для добра української нації та Матері-України.

Проспіванням молитви закінчився П'ятий Собор УАПЦ о год. 6.00 увечері, а о год. 7.00 о. прот. Ф. Історчин відслужив Вечірню.

*

У неділю, 24 вересня ц. р., уже вранці катедральний храм УАПЦ у Лондоні заповнився вірними, котрі прибули навіть з далеких міст, щоб бути на врочистостях посвячення храму. Прибули також і українці-католики. Після зустрічі Владик, відбулося посвячення престола і храму, а врочисту Архиєрейську соборну Службу Божу служили Блаженніший Владика Митрополит Мстислав і Архиєпископ Владика Орест у сослуженні о. митр. прот. Анатолія

Дублянського, о. Анфіра Остапчука, о. прот. Михайла Хуторного, митроф. прот. Сильвестра Богатирця, о. прот. Михайла Галиці, о. прот. Ф. Історина. Співали два хори, парафіяльний хор з Ноттінґаму під диригентурою п. Анатолія Кліша і парафіяльний хор з Олдґаму під диригентурою п. Афанасія Корольчука. Диякон Михайло Дяченко. В часі торжественної Літургії Блаженніший Владика Митрополит Мстислав підвищив у духовному сані всч. о. митроф. прот. Сильвестра Богатирця надавши йому сан протопресвітера, а всч. о. протоієрея Михайла Галицю нагородив митрою, відмітивши при тому заслуги обидвох отців у набутті катедрального харму. Блаженніший Владика надав також сан протоієрея о. Анфіру Остапчукові, та висвятив о. диякона Михайла Дяченка на священика УАПЦ. У часі Архиєрейської Служби Божої відбулось також заприсяження новообраних керівних органів митрополії. У своїй глибокій проповіді Блаженніший Владика наголосив щасливий збіг урочистостей — відбуття П'ятого Собору УАПЦ, посвячення катедрального храму, висвята нового священика УАПЦ та говорив про важливе значення УАПЦ у духовному житті мирян, закликаючи всіх працювати для її добра й розбудови, не забуваючи про її місійну ролю і завдання в майбутньому.

*

По полудні того ж дня відбувся в готелі Гілтоні бенкет з участю Ієрархів, духовенства, делеґатів, вірних і гостей. Бенкет почався о год. 3.00 молитвою »Отче Наш«, і його відкрив о. протопресвітер Сильвестер Богатирець, а проводив бенкетом п. Андрій Костюк, який і представив гостей за головним столом а також представників громадських організацій і визначніших гостей. У часі бенкету промовляв проф. д-р Юрій Бойко, який наголосив вшанування 80-ліття Блаженнішого Владики Митрополита Мстислава, якому всі присутні проспівали грімке многоліття. Промовляли також — Владика Орест, єпископ Августин Є. Горняк, п. Клим Богуслав, о. крилошанин М. Мур — генеральний секретар Британської Ради Церков, о. ректор Ф. Історин.

За невтомну допомогу в господарських справах підготови Собору, а зокрема опіки делеґатами, присутні нагородили грімкими оплесками пп. Петра Колесника й О. Гупана Дар любови зложили Блаженнішому Владиці Митрополитові з нагоди його 80-ліття: Свято-Преображенська парафія в Лондоні, парафія в Ноттінґамі, парафія в Редінґу, парафія в Брадфорді, парафія в Ковентрі, Ген. Церковне Управління у Великій Британії, Сестрицтво ім. св. княгині Ольги у Великій Британії, Об'єднання Українців у Великій Британії і п-ні С. Франчук.

У розривковій частині бенкету парафіяльний хор з Олдґаму під диригентурою п. Афанасія Корольчука проспівав дві пісні: »Учітеся брати мої« і »Гей на горі заграли всі трембіти«, а з черги п-на Ліза Барська проспівала при власному акомпаніменті на гітарі пісню »Є люди, що їх манить чужина«. Парафіяльний хор з Брадфорду під диригуванням п. Олександра Семенюка проспівав дві пісні »На світанку« і »Бандуристе орле сизий«, а квартет цього хору: Олександер Семенюк, Тамара Кацафіренко, Павло Мищук і Юрій Матишин — проспівали пісню »Ясени«.

Заключне слово на бенкеті виголосив Блаженніший Владика Митрополит Мстислав, а після його слова піснею »Боже вислухай благання« закінчено цю останню врочистість з нагод відбуття П'ятого Собору УАПЦ і відзначення 80-ліття Його Блаженства Блаженнішого Митрополита Мстислава.

М. І. Бойченко

ПИСЬМОВІ ПРИВІТИ П'ЯТОМУ СОБОРОВІ УАПЦ

1. Консисторія Української Православної Церкви в ЗСА:
   о. протопресвітер А. Селепина — голова.
2. Консисторія Української Православної Церкви в Австралії і Новій Зеляндії:
   о. прот. О. Теодорович — Голова, Григорій Базилевський — секретар.
3. Генеральне Церковне Управління у Великій Британії:
   о. митроф. прот. Сильвестер Богатирець — голова, о. прот. Михайло Галиця, о. прот. Григорій Гусак, д-р Святомир М. Фостун, О. Боручик — члени.
4. Архиєп. Кантерберійський д-р Доналд Коган — Англіканська Церква.
5. Крилошанин М. М. Г. Мур, секретар зовнішніх зв'язків Британської Ради Церков.
6. Преосвященний Єпископ Августин Є. Горняк — Українська Католицька Церква.
7. Микола А. Лівицький — президент уряду УНР в екзилі.
8. Д-р Теофіль Лзонтій — уряд УНР в екзилі.
9. Олена Отт Скоропадська — Верховний Керманич Гетьманського Руху на чужині.
10. Союз Українців Державників у Великій Британії:
    майор І. Горобець-Гордієнко — голова, інж. Степан Кіндій — заст. голови.
11. Союз Українців у Великій Британії:
    проф. Володимир Василенко — голова, дир. Іван Равлюк — секретар.
12. Об'єднання Українців у Великій Британії:
    Андрій Костюк — голова, В. Гаврилюк — секретар.
13. Товариство Сприяння УНРаді у Великій Британії (ТСУНР):
    Василь Бабицький — голова, проф. О. Бондарівський — секретар.
14. Координаційний Осередок Українських Громадських і Крайових Організацій у Европі:
    мгр Антін Мельник — голова, д-р Святомир М. Фостун — секретар.
15. Сестрицтво св. княгині Ольги при УАПЦ у Великій Британії:
    паніматка Зінаїда Галиця — голова, Катерина Костенко — секретар.
16. Парафія УАПЦ у Бусва, Бельгія:
    С. Брухальський — староста, П. Котляр — секретар.
17. Парафія УАПЦ у Лієж, Бельгія:
    Ф. Возніцький — староста, П. П. Чуприна — секретар.
18. Парафія УАПЦ у Зоврберґу, Бельгія: (підпис — нечіткий).
19. Парафія УАПЦ у Альґранж, Франція: А. Іванюта — секретар.
20. Парафія УАПЦ у Оден-ле-тін, Франція: А. Іванюта — секретар.
21. Парафія Везін-Шалет, Франція:
    Семен Марущак — голова, Іван Охмак — секретар.
22. От. протопресвітер Демид Бурко — Західня Німеччина.
23. От. прот. Василь Покотило — Бавнд Брук, ЗСА.
24. От. прот. Афанасій Максимук — Манчестер, Велика Британія.
25. Спілка Українських Учителів і Виховників у Великій Британії:
    Клим Роснецький — голова, М. Білецький — секретар.
26. Об'єднання бувших Вояків Українців у Великій Британії:
    пор. Богдан Микитин — голова, пор. д-р Святомир М. Фостун — секретар.
27. Ліґа Української Православної Молоді у Великій Британії:
    Клим Богуслав — голова, д-р Володимир Кривонос — секретар.

28. Крайова Управа Спілки Української Молоді у Великій Британії:
Ярослав Деременда — голова, Ярослав Рутковський — секретар.
29. Крайова Пластова Старшина у Великій Британії:
сеньйорка О. Паращак — голова.
30. Товариство Українських Літераторів у Великій Британії:
д-р Святомир М. Фостун — голова.
31. Союз Українських Студентський Товариств в Европі:
Володимир Личманенко — голова, Оля Ґаджула — секретар.
32. Українська Студентська Громада у Великій Британії:
Ляриса Ткачук — голова, Надія Бахмат — секретар.
33. Організація Українських Жінок у Великій Британії:
Анастасія Остап'юк — голова.
34. Товариство Українських Жінок ім. Олени Теліги у Великій Британії:
Віра Смерека — голова.
35. Пластприят — Лондон: Микола Соломка — голова.
36. Союз Українців бувших Вояків у Великій Британії:
мґр Степан Онисько — голова.
37. Головна Управа Союзу Українських Ветеранів у Великій Британії:
полк. Павло Базилевський — голова, пор. д-р А. Н. Мазуренко — секретар.

П О С Т А Н О В И

П'ятого Собору Української Автокефальної Православної Церкви, що відбувся у катедрі Преображення Господнього в Лондоні, Англія

Собор вітає братів і сестер у поневоленій ворогом Україні. Окреме сердечне вітання пересилає Собор тим нашим братам і сестрам, які незважаючи на невимовно тяжкий стан окупації та зростаюче все переслідування християн, стали до оборони Правди Христової й боротьби за Богом даровані людині права, в тому і за право української нації на вільне й суверенне державне життя. Зокрема палке вітання Собор шле тим відважним і нескореним, котрими ворог заповнив московські в'язниці й катівні або тримає їх на засланні в північних, малозаселених просторах російсько-совєтської імперії. Всім їм Собор бажає всебічної Божої помочі й витривалости в їхніх терпіннях, а вірних УАПЦеркви кличе до постійних молитов за них.

Собор вітає носіїв імені Христа в Україні, всіх без різниць віровизнання християн, подивляє їхнє жертвенне ісповідництво Віри Христової та схиляє голови перед їхніми жертвами в боротьбі за право людини на всеохоплюючу християнську любов. Собор радіє, що їхні труд і жертви не пішли намарне, а навпаки — викликують із народньої гущі з року в рік усе більше і більше тих, що навертаються до Христа і приймають на себе тягар боротьби з людоненависниками — ворогами Христа-Спасителя. Собор запевняє, що УАПЦерква обдаровує їх своєю глибокою пошаною і повсякчасними молитвами.

*

Зокрема палкий і сердечний привіт пересилають учасники Собору всечесному о. Василю Романюкові, який ось уже п'ять років неповинно карається в концентраційному совєтському таборі в Мордовії, карається лише і виключно за його безмежну відданість Богові й людині, взагалі, а українській зокрема.

Гідний подиву в сучасну добу страдник за Христа — о. Василь терпеливо зносить знущання не тільки над собою, але й над його родиною, яку немилосердно переслідують совєтсько-московські окупаційні органи.

Незважаючи на тисячі підписів, що їх положили вірні УАПЦеркви під петиціями за визволення о. В. Романюка, до благання яких приєдналися провідники різних християнських Церков та міжнародніх організацій, о. Василь і далі перебуває в ув'язненні й стійко чекає на день його визволення з неволі, покладаючи всю надію на милосердя Боже та на молитви за нього і його родину, братів і сестеру вільному світі.

П'ятий Собор УАПЦеркви поза Батьківщиною запевняє о. Василя про глибоку до нього пошану всієї української християнської громади у вільному світі та про повсякчасні молитви нашої Церкви за нього і його родину. Водночас Собор доручає Проводові нашої Церкви посилити заходи за визволення о. В. Романюка з неволі й оселення його з родиною у вільному світі, щоб він і далі міг проповідувати Слово Божої Істини рідному народові.

*

Собор вітає Преосвященних Членів Собору Єпископів УАПЦеркви — Блаженнішого Митрополита Мстислава та Архиєпископів Марка, Ореста і Константина й висловлює їм сердечну подяку за їхнє архипастирське провідництво й усердний труд на добро та славу Українського Православ'я.

*

Собор вітає Ієрархію, Духовенство і вірних Української Греко-Православної Церкви в Канаді зі сповненням 60-ліття існування їхньої Церкви та вельми корисним її служінням українській православній громаді в Канаді й поза її межами. Водночас Собор висловлює щире признання основоположникам Колегії Св. Андрія у Канаді та бажає її теперішнім провідникам і педагогічному персоналові дальших успіхів у почесному завданні — вихованню нових українських православних священичих кадрів.

*

Собор вітає Блаженнішого Митрополита Мстислава з 80-літтям його життя і 36-літтям єпископського служіння Богові й українському народові. Собор бажає Владиці повноти сил духовних і фізичних та довголіття, про яке молять Господа не тільки вірні нашої Церкви поза Батьківщиною, але й побожні наші брати та сестри в Україні.

*

Тяжка недоля спіткала визволителів Української Православної Церкви із московського ярма в рр. 1917-1930, на чолі з повік незабутнім страдником за неї бл. пам. Митрополитом Василем Липківським. Не минула та недоля й учасників відродження УАПЦеркви в роках 1941-1943. Перемігши у жахливій війні німецько-фашистівського окупанта України, який так само знущався над УАПЦерквою, як і його московсько-большевицький побратим, включно з паленням у 1943 році на Волині православних храмів Божих, разом із священиками і вірними в них, — Москва з особливою жорстокістю покарала учасників другого з черги у XX столітті відродження УАПЦеркви. Московські, на цей раз червоні воєводи та їм підручні в Україні знову зліквідували видимі ознаки існування УАПЦеркви, підпорядковуючи водночас церковне життя України горезвісній в історії нашого народу Московській Патріярхії, яка від віків була і сьогодні є найбільш безоглядним виконавцем російських імперіялістичних та колоніяльних планів, до рахунку яких входить і знищення поневолених Москвою народів.

Свідомі цього, учасники Собору славословлять Христа-Спасителя за Його опіку над тією частиною українського народу, що з Його волі знайшлася поза межами поневоленої Батьківщини. Всесильний Далековидець, вивівши цю

частину нашої нації з країни сліз і неволі, натхнув одночасно її кращих провідних людей до творчого труду. Як наслідок, ось уже понад 60 років росте у різних країнах вільного світу число українських святинь, що їх заповнюють сотні тисяч наших побожних людей. Одночасно з цим, як і в давніх віках, відкриваються при церквах школи, росте число книгозбірень, урухомлюються друкарні, стає все ширшою добродійна діяльність братств і сестрицтв. І, як найцінніше досягнення, існують вже два учбові заклади — духовні семінарії для виховання і навчання майбутніх священиків.

Все це треба прийняти як дію всесильного Божого Промислу, який, звільнивши частину нашого народу від антирелігійних і життєвих утисків, обтяжив її водночас почесним обов'язком: — бути пильним сторожем найбільшого скарбу нашого народу — Церкви Христової. Тому П'ятий Собор УАПЦеркви кличе Ієрархію, Духовенство і вірних, що знайшлися поза Батьківщиною, з честю виконати цю вельми-почесну місію, зокрема ж посилити наш труд у винограднику рідної Церкви та помножити нашу жертвенність на Боже, постійно пам'ятаючи, що вся сила й усі спроможності лише і тільки в нас самих.

*

Не повних десять років залишилися до відзначення повік незабутньої в історії нашої нації події — 1000-ліття хрещення Русі-України, яка то подія тісно пов'язана з 1000-літтям існування і служби українському народові Української Православної Церкви. Собор уважає за вельмипочесний обов'язок усієї нашої Церкви поза Батьківщиною — якнайбільш велично відзначити цю річницю.

Собор приєднується до постанов Собору УПЦеркви в ЗСА 1977 р., і Собору УАПЦеркви в Австралії в 1978 р., щоб відзначити цю історичну подію насамперед виданням наукових праць і популярної літератури, які б розкривали глибокий зміст акту хрещення Русі-України та його благодатний вплив на формування християнського світогляду української нації.

Собор вітає започаткування будови Дому Української Культури в Оселі Св. Ап. Андрія Первозванного у Савт Бавнд Бруку в ЗСА, як пам'ятника про відзначення вільною українською громадою 1000-ліття хрещення України та кличе вірних нашої Церкви до щедрих пожертв на цю будову.

Собор уважає, що вся українська християнська громада у вільному світі має повну спроможність відзначити недалеке вже 1000-ліття хрещення України спільно і в єдиномислії. На жаль, деякі чинники починають підготовлення до відзначення закликами »до поєднання всіх українців в єдиній помісній католицькій »Церкві, в злуці з апостольським престолом Св. Петра«, рахуючи видко, що таке скороспіле поєднання було б Богові вгодне, а українському народові корисне саме з нагоди 1000-ліття хрещення України. Собор осуджує подібні нерозважні заклики й такі ж концепції, які порушують дотеперішній спокій на відтинку міжцерковних відносин в українській громаді поза Батьківщиною та можуть спричинитися до відновлення міжконфесійної боротьби, що знесилювала наш національний організм поза межами Батьківщини в 1945 рр.

Українська Православна Церква від зарання свого існування голосила Слово Божої Істини лише й тільки в дусі любови та шляхом доброго прикладу. Тому й далі буде робити все від неї залежне, щоб не допустити до відновлення пристрасної міжцерковної боротьби яку звичайно започатковують лише фанатики воюючої Церкви. Тому, не бажаючи в майбутньому обтяжувати відповідальністю за трагічні для всієї української нації наслідки міжконфесійної боротьби всіх вірних Української Католицької Церкви, Собор звертається до її Ієрархії з братнім у Христі закликом: — втихомирити агресивність фана-

тиків їхньої Церкви, які як свідчить їхнє поступування, свою відданість чужому центру церковної диспозиції ставлять вище добра власної Церкви й усієї української нації.

Українська Православна Церква, від зарання свого існування вважала і тепер вважає себе невід'ємною частиною Вселенської Православної Церкви. Вселенського Царгородського патріярха вона визнає і шанує, як найвищого репрезентанта всього Вселенського Православ'я та найкращого суддю у питаннях євангельського навчання і порядку. Свої взаємини з Вселенською Царгородською Патріярхією наша Церква будує на взаємній любові й пошані та на базі фактичної автокефалії, єдино можливого статусу в теперішніх міжцерковних і міжнародніх політичних обставинах.

У зв'язку з цим, наша Церква вважає за необхідну конечність скликання Вселенського Православного Собору. Цю ідею подав і почав її реалізувати покійний Вселенський Патріярх Атенагорас, який не легковажив постання у світі на протязі останнього століття багатьох національних православних Церков і прагнув довести до оформлення тих Церков у лоні Вселенської Православної Церкви. Та на жаль, давні канони Вселенської Православної Церкви не передбачили розвитку Вселенського Православ'я по лінії національних прагнень. Ствердила це і Передсоборна Комісія, яка й поставила цю проблему на перше місце в програмі майбутнього Вселенського Православного Собору. Одначе, ще досі невідомі час і місце в якому відбудеться Собор. За одну з причин, що спізнюють скликання цього Собору, вважають політику Московської Патріярхії, яка свідома, що на майбутньому Вселенському Православному Соборі жде її не тільки конфронтація, але й осуд за потурання атеїстичному урядові СССР та за виконування з доручення того уряду чисто політичних функцій, що не мають нічого спільного з добром Церкви Христової.

Учасники Собору свідомі трагічного стану, в якому перебуває тепер Вселенська Православна Церква, основна маса вірних якої знайшлася в засягу безбожницької влади СССР та його комуністичних сателітів, щиро молять Господа, щоб скоротив час терпінь і тяжкого іспиту вірних Православній Церкві дітей її та довів до якнайскорішого скликання Вселенського Православного Собору й обдарував учасників того Собору сшестям Святого Духа, який скоротив би час терпінь невинних мучеників за вірність Св. Православ'ю, вилікував немочі та направив недоліки в житті сучасної Церкви Христової на землі.

*

Собор висловлює подяку Ієрархії, духовенству і вірним Митрополії УПЦеркви в ЗСА за гідний подиву вклад тієї Митрополії у скарбницю духовних цінностів нашої Церкви, зокрема ж за працю Св.-Софійської Духовної Семінарії в ЗСА, що закінчує четвертий рік своєї творчої діяльності. Зокрема високо цінить Собор заходи тієї Митрополії, скеровані на поширення правди про нашу Церкву серед інших християнських народів і, у зв'язку з цим вітає появу II тому праці проф. І. Власовського »Історії Української Православної Церкви« в англійській мові. Водночас з цим Собор кличе вірних Церкви до уважних студій цієї праці в українській мові, що її видано у п'ятьох томах, пам'ятаючи, що лише знання минувшини рідної Церкви дає людині змогу бути учасником творчого процесу до її світлого майбутнього.

*

Цінуючи силу друкованого слова, Собор кличе вірних УАПЦеркви до повсякчасного користування з її видань, пам'ятаючи, що на сторожі своїх послідовників Христос поставив своє невмируще Слово. Цінним свідоцтвом нашого об'єднання у Христі й нашого спільного діяння буде, коли в хаті

кожної української православної родини знайдуться періодичні видання нашої Церкви.

*

Собор висловлює щиру подяку фундаторам, добродіям і будівничим першого в історії Англії катедрального храму нашої Церкви в Лондоні, урочисте посвячення якого завершило діяння П'ятого Собору УАПЦеркви поза Батьківщиною. Нехай же ця велична подія натхне Духовенство і вірних нашої Церкви в цій країні до дальшого щирого труду у винограднику рідної Церкви.

*

Собор вітає голову Братства Св. Ап. Симона Зилота в Парижі достойного Петра Плевако з 90-літтям його життя та довголіттям його невтомної праці на ниві УАПЦеркви. Йому особливу подяку заслужив Ювілят за його добродійну діяльність, скеровану в минулих роках на допомогу українським політичним в'язням у СССР та опіку їхніми родинами. Висловлюючи Ювілятові подяку всієї нашої Церкви за його життєвий труд і жертвенність, Собор бажає йому водночас Божих ласк і щедрот, доброго здоров'я та ще довгих літ для творчих зусиль.

УКРАЇНСЬКА АВТОКЕФАЛЬНА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА

Генеральне Церковне Управління у Великій Британії

Різдво, Року Божого 1980

До
Отців Настоятелів,
Парафіяльних рад,
Вірних УАПЦ і українців у вільному світі.

Дорогі Собрати Отці,
Брати й Сестри!

Як вам відомо, з Божою поміччю ми набули храм Божий у Лондоні, перебудували його та встаткували, а Блаженніший Владика Митрополит Мстислав разом з Високопреосвященнішим Архиєпископом Орестом та в сослуженні численного духовенства, при участи великої кількості вірних, посвятив цей наш катедральний храм у неділю, 24 вересня 1978 року, хоча храм тоді іще не був повністю закінчений, бо ж треба було ще спорудити іконостас.

За порадою Його Блаженства, ми договорились з українським художником п. Андрієм Сологубом у Парижі, щоб він намалював ікони для іконостасу. Мистець погодився і намалював 27 ікон різного розміру, а виготовлення тих ікон коштує біля 6000 фунтів.

Тепер нам потрібно зробити ще дерев'яну частину іконостасу. Ми звернулися до двох англійських фірм, одержали від них кошториси та вибрали фірму Дейвис з Актону, яка спорудить іконостас за 11,000 фунтів. Побудова іконостасу тому два роки мала коштувати біля 12,000 фунтів включно з іконами й дерев'яною частиною але з того часу так здорожів матеріял і продукція, що тепер ми будемо змушені заплатити за спорудження цілого іконостасу майже 18,000 фунтів. Щоб завершити це велике діло, нам потрібно ще біля 6000 ф., що їх ми не маємо.

Тому ми звертаємося до вас, дорогі Брати й Сестри, з проханням допомогти нам вашими щедрими пожертвами побудувати іконостас в українському православному стилі в нашому катедральному храмі у Лондоні.

Ми не можемо залишити недокінченим таке велике діло внаслідо браку грошових засобів. Тому просимо прочитати цей наш заклик, обміркувати його і скласти вашу щедру пожертву на це Боже діло.

Пожертви можна складати також і придбанням ікон, котрі є різного розміру і різної ціни. Ми ще маємо виплатити:

2 ікони великого розміру для дияконських дверей по	£320.00	за ікону,
11 ікон Апостолів по	£275.00	за ікону,
1 ікона нерукотворний образ	£ 75.00	за ікону,
5 ікон малого розміру на райські двері по	£ 75.00	за ікону.

Кожна пожертвувана ікона матиме внизу табличку з написом прізвища жертводавця.

Можна також складати пожертви індивідуально або на збіркові листи »Коляда«, яка буде призначена на побудову іконостасу, що повинен бути споруджений до кінця м. березня 1980 року.

Пригадаймо собі дорогі Брати й Сестри, що бідні пастирі й багаті царі принесли Христові, що народився у Вифлеємі дари, хто що мав. Наші предки в Україні від самих початків християнства складали пожертви і будували прекрасні храми Божі, жертвували зі свого прибутку щедро на Боже діло, тому й ми, йдім за прикладом наших прадідів, дідів і батьків та принесім наш щедрий дар Новонародженому Спасителеві у виді пожертв на покриття коштів побудови іконостасу, що буде Богу на славу, а нашому народові на духовну радість.

В Україні безбожна Москва руйнує наші святі церкви, нищить усе, що нагадує світові про Україну. Нашим обов'язком є будувати все те у вільному світі, щоб наша тисячолітня християнська культура не пропала, але збереглася для наших нащадків.

Вітаємо Вас дорогі Брати й Сестри з Празником Різдва Христового та з Новим 1980 роком.

Хай Господь наш Ісус Христос, що народився у Вифлеємі, має нас у Його опіці й хай береже нас у душевному спокою та в доброму здоров'ї!

о. протопресвітер Сильвестер Богатирець
Адміністратор і Голова ГЦУ

о. митроф. прот. М. Галиця
Скарбник

о. прот. Г. Гусак
Заступник голови

о. прот. М. Хуторний
Секретар

д-р С. М. Фостун
Член

О. Боручик
Член

БЛАЖЕННІШИЙ МИТРОПОЛИТ МСТИСЛАВ ВІДВІДАВ ВЕЛИКУ БРИТАНІЮ

У п'ятницю, 16 травня 1980 року, Блаженніший Владика Мстислав Митрополит УАПЦ, прибув до Великої Британії. Хоч була ще зовсім рання пора, бо 6.40 вранці, Владику зустріли на летовищі Гітров: о. протопресвітер Сильвестер Богатирець Адміністратор УАПЦ у Великій Британії, паніматка Зінаїда Галиця голова Сестрицтва ім. кн. Ольги й п. Андрій Костюк голова ОУуВБ з дружиною. Блаженніший Владика прибув у супроводі о. митроф. прот. Мирона Пахолка. Після зустрічі й привітань, гостей відвезено до готелю в Лондоні, для відпочинку після далекої подорожі.

Пополудні, около п'ятої години о. протопресвітер С. Богатирець привіз Блаженнішого Владику й о. митроф. прот. Мирона до нашого катедрального храму. Блаженніший Владика оглянув новопоставлений іконостас, з якого був задоволений. У тому ж часі був у храмі мистець п. Андрій Сологуб з Парижа, який малював 27 ікон для іконостасу й Владика довго розмовляв з мистцем та висловив йому своє вдоволення з проробленої праці. Побувши в храмі Блаженніший Владика оглянув будинки і канцелярії ГЦУправління та розмовляв з вірними, що прибули його привітати.

У суботу, 17 травня о год. 11.15 перед полуднем Блаженніший Владика поїхав у супроводі о. протопресвітера і о. митроф. прот. Мирона до Лямбетпалати, щоб відвідати нового Кантерберійського Архиєпископа д-р Роберта Рунція. Блаженнішого Владику зустрів канц. крилошанин Михаїл Мур, він же секретар зовнішніх зв'язків Англіканської Церкви, а тоді разом усі пішли до Архиєпископа. В часі зустрічі, яка була дуже дружня Владика Митрополит інформував Архиєпископа про нашу Церкву на чужині й про наш народ. Свої інформації Блаженніший Владика скріпив даруючи Архиєпископові два томи »Історії Української Православної Церкви« проф. І. Власовського в англійській мові. Голова Англіканської Церкви прийняв з великою радістю цей подарунок, а від себе подарував нашому Владиці свій портрет з власноручним підписом.

Після прийняття обидва Ієрархи в супроводі духовенства перейшли до каплиці, щоб там помолитися. Прощаючись з Архиєпископом Блаженніший Владика запросив Архиєпископа, щоб при нагоді він відвідав наш Осередок у Бавнд Бруку. Того ж дня пополудні відбулась у конференційній залі УЦУправління інформативна зустріч Владики з нашим духовенством з терену Великої Британії, а теж і гістьми — о. протопресвітером Анатолієм Дублянським — головою Вищого Церковного Управління УАПЦ у Зах. Европі та о. протопресвітером Палладієм Дубицьким — Адміністратором УАПЦ у Зах. Німеччині. О год. 6.00 увечері о. протопресвітер Палладій відслужив Вечірню, щоб подякувати Всевишньому за 46 років свого священичого служіння Богові й рідній Церкві.

Неділя, 18 травня 1980 року був пропам'ятним днем православних українців у Великій Британії.

Уже рано було помітно, що того дня має відбутися в нашому катедральному храмі щось великого, особливого. Вже около 8.00 години почали збиратися біля храму вірні, що приїжджали з поблизьких міст, а теж і з далеких місцевостей. Парафіяльний хор з Олдгаму мусив виїхати о год. 2.00 ночі, щоб прибути до Лондону на час, бо ж о год. 9.30 була призначена зустріч Блаженнішого Владики. Точно о год. 9.30 рано духовенство, іподиякони та вірні стали на

Сумівки і сумівці лондонського Осередку СУМ і члени Головної Управи ОбВУ зустрічають Владику Митрополита біля катедрального храму

подвір'ю, а почесну стійку творили сумівки й сумівці з лондонського Осередку СУМ та представники Об'єднання бувших Вояків Українців. Блаженнішого Владику зустрів староста п. П. Тараненко хлібом і сіллю, а в церкві настоятель катедрального храму о. митроф. прот. Михайло Галиця. Блаженніший увійшов у храм, помолився, а опісля почалось його облачення. Після облачення Владика посвятив іконостас, а відтак почалась торжественна Архиєрейська Служба Божа, що її служив Владика у сослуженні о. протопресвітера Анатолія Дублянського, о. протопресвітера Палладія Дубицького, о. протопресвітера Сильвестра Богатирця, о. митроф. прот. Мирона Пахолка з Америки, о. митроф. прот. Михайла Галиці, о. прот. Михайла Хуторного, о. прот. Григорія Гусака, о. прот. Івана Водолазького, о. Григорія Лазієнка, о. Михайла Дяченка і о. Івана Пікарського з Білоруської Автокефальної Православної Церкви. Іподияконами були інж. Григорій Морозюк і Петро Костюк, а вівтарні прислужники — Андрій і Петро Іванюки. Співав дуже гарно парафіяльний хор парафії св. Володимира з Олдгаму, під диригуванням п. Афанасія Корольчука, а Апостола читав п. Олександер Корольчук. З великим молитовним натхненням молились Блаженніший, духовенство й вірні за Його допомогу набуття такого гарного катедрального храму та за кращу долю нашого народу на рідних землях. На Архиєрейській Службі Божій був також представник Кантерберійського Архиєпископа о. крилошанин М. Мур.

Після Євангелії Блаженніший Владика виголосив глибокоповчальну проповідь, а після Служби Божої була посвячена пропам'ятна таблиця в пошану всім полеглим за волю України вмуровану в катедральному храмі і виготовлену старанням і на кошти Об'єднання бувших Вояків Українців у Великій Британії. У часі посвячення цієї таблиці при ній стояла почесна стійка — члени Головної Управи та звичайні члени ОбВУ. В часі мирування та цілування хреста вірні складали пожертви на Духовну Семінарію Св. Софії в Бавнд Бруці.

Блаженніший Владика Митрополит посвячує іконостас

Іконостас катедрального храму УАПЦ в Лондоні

Пропам'ятна таблиця в катедральному храмі УАПЦ в Лондоні

Після Служби Божої, Блаженніший Владика, духовенство та велике число вірних переїхали до Роял Кензінґтон Готелю, де в пополудневих годинах відбувся бенкет з нагоди візитації Блаженнішого Владики, що йому 15 травня ц. р. сповнились 38 років єпископського свячення, а теж із нагоди посвячення іконостасу в катедральному храмі.

Бенкет відкрив о. протопресвітер Сильвестер Богатирець і передав керування бенкетом о. протопресвітерові Палладію Дубицькому. Після проспівання молитви Владика Митрополит поблагословив страви, а о. протопресвітер Палладій підніс тост за здоров'я Владики, а в тому часі хор проспівав грімке многоліття. Опісля о. протопресвітер Палладій представив гостей за головним столом і представників громадських організацій.

У часі обіду виступали з промовами і привітанням голова Вищого Церковного Управління о. протопресвітер Анатолій Дублянський, канцлер крилошанин М. Мур, о. митроф. прот. Мирон Пахолок, о. митроф. прот. Михайло Галиця, а о. протопресвітер Сильвестер Богатирець вітав Владику з 38-літтям єпископської хіротонії, і вручив Владиці дар любови від Генерального Церковного Управління УАПЦ у Вел. Британії. З черги промовляли представники громадських організацій: радн. Ярослав Деременда висловив привітання від Союзу Українців у Великій Британії, п. Андрій Костюк від Об'єднання Українців у Вел. Британії, проф. О. Бондарівський від Українського Товариства і УНРади, п-ні К. Костенко від Сестрицтва ім. кн. Ольги, п. И. Диль голова Парафіяльної ради з Ноттінґгаму вручив Владиці альбом із світлинами посвячення катедрального храму в Лондоні 1978 року. От. прот. Іван Водолазький вітав від парафій — Олдгаму, Престону і Галіфаксу, о. протопресвітер Сильвестер Богатирець уручив Владиці дар любови від парафії св. Димитрія Солунського в Глостері, від Спілки Української Молоді вітала Блаженнішого Вла-

дику п-на Ірина Зорик. Був прочитаний письмовий привіт від Пласту. В часі привітів промовляв також ген. Петро Григоренко, який загостив на короткий час на бенкет. У кінці промовляв голова ОбВУ пор. Богдан Микитин, який висловив сердечну подяку Блаженнішому Владиці в імені Головної Управи ОбВУ за дозвіл умурувати пропам'ятну таблицю в катедральному храмі УАПЦ у Лондоні та за її посвячення. Після його слова до головного столу підійшли: пор. Богдан Микитин, ген. секретар ОбВУ д-р Святомир М. Фостун і хор. Петро Кіщук орган. референт Головної Управи й вручили Владиці срібну медалю ОбВУ — почесне відзначення за його великі заслуги для Української Православної Церкви й українського народу. Кінцеве слово на бенкеті виголосив Блаженніший Владика, торкнувшись у ньому важливих питань нашого релігійного й національного життя.

У понеділок, 19 травня Блаженніший Владика Митрополит разом з о. митр. прот. Мироном виїхали до Женеви, щоб там полагоджувати справи в Секретаріяті Вселенського Православного Собору. Владику супроводили на летовище о. протопресвітер Сильвестер Богатирець і о. митроф. прот. Михайло Галиця.

ПОВІДОМЛЕННЯ І ПОДЯКА

29 червня 1974 року в м. Манчестері при церкві УАПЦ Успіння Пресвятої Богородиці, відбувся VIII З'їзд Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії. На цьому З'їзді був обраний Комітет по купівлі храму УАПЦ в Лондоні: о. протопресвітер Сильвестер Богатирець — голова, о. прот. М. Галиця — секретар, о. прот. Степан Морозюк — скарбник, П. Гоць — 2 скарбник Після смерти о. прот. С. Морозюка кооптовано на його місце о. Григорія Лазієнка.

VIII З'їзд уповноважив Комітет і Генеральне Церковне Управління УАПЦ у Великій Британії, щоб спільними силами набути храм УАПЦ у Лондоні. До ГЦУправління були обрані: о. протопресвітер Сильвестер Богатирець — Голова і адміністратор УАПЦ у Великій Британії, о. прот. Степан Морозюк — заступник голови. о. прот. Михайло Хуторний — секретар, о. прот. Михайло Галиця — скарбник, інж. Никодим Козловський і Яків Панасюк — члени, Анатолій Довгий — запасний член.

Голова Комітету і адміністратор УАПЦ постановив, що цим разом ми мусимо купити церкву в Лондоні. Він почав наполегливо діяти в тому напрямі. Нав'язав зв'язки з Архиєпископом Кентерберійським д-р Д. Каганом, з отцем М. Муром, зв'язковим між Англіканською і чужими Церквами, що знаходяться у Великій Британії, з Єпископом Кензінгтону та агентствами, які продають власності. Вислав до вірних УАПЦ декларації і прохання до Блаженнішого Митрополита Мстислава, щоб дозволив розіслати збіркові листи до парафій УПЦ у ЗСА, УАПЦ у Німеччині, Франції, Бельгії та в Австралії. Також вислав прохання до суспільно-громадських організацій, щоб дозволили висилати збіркові листи до їхніх клітин. По короткому часі одержав дозвіл, розіслав збіркові листи, підшукано об'єкт, церкву з будинками, який за порадою Блаженнішого Владики Митрополита Мстислава куплено при 1а Нютон Авеню, Актон, Лондон Вест 3. На IX З'їзді УАПЦ, що відбувся 29 травня 1978 року

Голова Комітету, о. митроф. прот. С. Богатирець, у своєму звіті заявив, що за ці три роки, від 8 до 9 З'їздів, з Божою допомогою, з благословенням Блаженнішого Владики Митрополита Мстислава, за його порадами та за щирими пожертвами українців православних і католиків з Великої Британії, Німеччини, Франції, Бельгії, ЗСА і Австралії закуплено на 1а Ньютон Авеню, Актон. Лондон Вест 3, церкву з будинками, проведено основний ремонт церкви, канцелярії, помешкання для священика, залі та кухні.

24 вересня 1978 року Блаженніший Владика Мстислав Митрополит УАПЦ, у супроводі ПР. Бладики Арх. Ореста і нашого Духовенства довершив працю Комітету посвяченням церкви і всього набутого маєтку. Знову за порадою Блаженнішого Владики Митрополита Мстислава Комітет з ГЦУправлінням спорудив у церкві іконостас з 32 ікон — виконання українського художника з Парижу п. Андрія Сологуба, а в неділю, 18 травня 1980 року, Блаженніший Владика Митрополит у сослуженні нашого Духовенства: о. архипресвітера Палладія Дубицького, о. протопресвітера Анатолія Дублянського, о. протопресвітера Сильвестра Богатирця, о. митроф. прот. Мирона Пахолка з ЗСА і о. прот. Михайла Галиці, протоієреїв: о. Михайла Хуторного, о. Григорія Гусака, о. Івана Водолазького та о. Григорія Лазієнка, о. Михайла Дяченка і о. Івана Пікарського (білоруської Церкви) при співі церковного хору з Олдгаму »Дніпро« під диригуванням п. П. Корольчука, посвятив іконостас і тим закінчено шостирічну працю Комітету і ГЦУправління.

Висловлюємо сердечну подяку Господу за допомогу, Блаженнішому Владиці Митрополитові Мстиславові за поради в купівлі та перебудові будинків, виготовленні іконостасу і посвячення церкви та іконостасу. Дякую членам Комітету і ГЦУправління за співпрацю, дякую оо. настоятелям та Парафіяльним радам у Великій Британії за допомогу в збиранні пожертв, дякую Відділам суспільно-громадських організацій за збирання пожертв, а всім братам і сестрам українцям сердечно дякую за пожертви на таку важну ціль. Висловлюю сердечну подяку Блаженнішому Митрополитові за дозвіл збирати пожертви в парафіях вірних УПЦ у ЗСА, УАПЦ у Німеччині, Франції, Бельгії й Австралії. Дякую оо. настоятелям і Парафіяльним радам за збирання пожертв, а всім жертводавцям за щедрі пожертви на купівлю приміщення для ГЦУправління УАПЦ у Великій Британії та церкву — катедральний храм.

В часі купівлі й перебудови церкви й будинків, треба було звертатися до англійських установ. Все англомовне листування виконувала для нас без винагороди п-ні Шіла Гампфрій з Редінґу, за що висловлюю їй сердечну подяку.

Також сердечно дякую братам і сестрам, що безплатно допомагали в ремонті будинків, прикрашування Божого храму й будинків і впорядкування городу-садочка біля церковного мастку.

Хай Господь Милосердний винагородить усіх Його щедротами, здоров'ям та душевним задоволенням.

25 травня 1980 р.

о. протопресвітер Сильвестер Богатирець
Голова Комітету й ГЦУправління та Адміністратор УАПЦ
у Великій Британії

СОБОРЧИК ДУХОВЕНСТВА УАПЦ У ВЕЛ. БРИТАНІЇ

У суботу, 11 квітня 1981 року в залі при церкві УАПЦ св. Покрова в м. Рочдейлі зібралось усе духовенство нашої Церкви у Вел. Британії на свій річний Соборчик, щоб обговорити різні питання душпастирської праці. На Соборчик прибули: о. протопресвітер Сильвестер Богатирець, о. митроф. прот. Михайло Галиця, о. прот. Михайло Хуторний, о. прот. Григорій Гусак, о. прот. Афанасій Максимук, о. прот. Іван Водолазький, о. Григорій Лазієнко й о. Михайло Дяченко.

Після молитви, відкриття ділових нарад і прийняття порядку денного учасники Соборчика приступили до ділової праці. Вони обговорили в цілій ширині питання і проблеми душпастирської праці в парафіях, розглянули труднощі з Богослуженнями в тих парафіях, що не мають власних храмів, а користають з англіканських церков. Обговорено також питання зв'язків з іншими Церквами, а теж і з Українською Католицькою Церквою. Розглянено справу відзначення 1000-ліття хрещення Руси-України та 1000-ліття Української Православної Церкви. Учасники Соборчика обговорили також справу відзначення 60-ліття Всеукраїнського Собору в Києві та 50-ліття жахливого голоду в Україні в 1932-33 роках.

Широко обговорювано також справу виступів декотрих українських організацій проти Блаженнішого Митрополита Мстислава й отці осудили такі виступи та підписали відкритий лист в обороні Блаженнішого Митрополита. Цей відкритий лист був розісланий до редакцій українських часописів для опублікування.

Після вичерпання наміченого порядку ділових нарад Соборчик закрито молитвою »Достойно є«.

Приємно висловити сердечну подяку братам і сестрам Рочдейлської парафії за всебічну допомогу в організуванні різних технічно-адміністративних справ, зв'язаних з відбуттям Соборчика. Сердечна подяка належиться о. Михайлу Дяченкові, голові параф. ради п. І. Мозговому, п. Сусенкові за транспорт та невтомним сестрицям за прийняття учасників цього успішного Соборчика.

ВІДКРИТИЙ ЛИСТ

До Його Блаженства
Блаженнішого Владики Мстислава,
Митрополита УАПЦ, ЗСА.

Ваше Блаженство
Блаженніший Владико Митрополите!

Ми, священики Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії, зібралися сьогодні в суботу, 11 квітня 1981 р. при церкві св. Покрова в м. Рочдейлі на Соборчик нашого духовенства. Обговорюючи біжучі справи, ми також обговорили дуже болючу справу, а саме: очорнювання Вашого Блаженства, а тим самим нашої Української Автокефальної Православної Церкви

й усього українського православного народу на Батьківщині й на чужині. Таке поступування деяких наших українських суспільно-громадських і політичних організацій не є корисне ані для нашої УАПЦ, ані для української спільноти на еміґрації. Ми осуджуємо такі виступи проти Первоієрарха нашої Церкви, й закликаємо провідників українських громадських і політичних організацій, щоб вони додержувались у своїх писаннях етики, щоб більше думали над тим, що вони пишуть і проти кого, бо те, що можна писати проти своїх політичних противників не можна писати проти Первоієрарха УАПЦеркви, яка є Божою установою.

Ми вимагаємо, щоб часописи, які друкували ті наклепи, перепросили на своїх сторінках Його Блаженство Блаженнішого Владику Митрополита Мстислава й весь український православний народ за образу.

Ваше Блаженство, Блаженніший Владико Митрополите! Ми, священики УАПЦ у Великій Британії, запевняємо Вас, що будемо обороняти нашу Святу Українську Автокефальну Православну Церкву й її Первоієрарха від усіх нападів звідки вони не приходили б.

Просимо Вашого Архиєрейського благословення і молитов.

о. протопресвітер С. Богатирець
о. митроф. прот. М. Галиця
о. прот. М. Хуторний
о. прот. Г. Гусак
о. прот. А. Максимук
о. прот. І. Водолазький
о. Г. Лазієнко
о. М. Дяченко

БЛАЖЕННІШИЙ МИТРОПОЛИТ МСТИСЛАВ І ПРЕОСВЯЩЕННИЙ ВЛАДИКА АНАТОЛІЙ ВІДВІДАЛИ УАПЦ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ

У четвер, 20 серпня 1981 р. Блаженніший Владика Митрополит Мстислав прибув до Великої Британії, щоб очолити X Собор (З'їзд) Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії та інтронізувати правлячого Єпископа Владику Анатолія на катедру в Лондоні, як Єпископа на Велику Британію і Західню Европу. Блаженнішого Владику Митрополита Мстислава, який прибув у супроводі іподиякона Юрія Галиці, зустріли 20 серпня ввечері на летовищі Гітров: о. протопресвітер С. Богатирець, о. митроф. прот. М. Галиця, п. А. Костюк з дружиною, паніматка З. Галиця, п. Петро Колесник з дружиною і п. Петро Костюк. Після зустрічі й привітань, Блаженнішого Владику відвезено до готелю на відпочинок після далекої дороги.

У п'ятницю, 21 серпня з Німеччини прибув на станцію Вікторія Преосвященний Владика Анатолій, якого зустріли: о. протопр. С. Богатирець, о. митроф. прот. М. Галиця, п. А. Костюк з дружиною і п. П. Колесник.

Преосвященного Владику Анатолія привезли до ГЦУправління, куди за короткий час прибув і Блаженніший Владика Митрополит. Владик привітали отці й вірні. Владики увійшли до храму, щоб помолитись, оглянули будинки та малу друкарню, що є новим набутком нашої Церкви у Великій Британії.

В суботу, 22 серпня наші Ієрархи взяли участь у почесній Президії X Собору Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії. У своєму слові до учасників Собору Блаженніший висловив признання ГЦУправлінню, отцям та всім вірним за проороблену працю в цій країні на славу Божу, на користь УАПЦ й нашого українського народу.

У вівторок, 26 серпня 1981 р. Блаженніший Владика Митрополит від'їхав на летовище, щоб відлетіти до Швайцарії, де його дожидає ще багато праці. Проводили Владику Митрополита: Преосвящ. Владика Анатолій, о. протопресвітер С. Богатирець, о. митроф. прот. М. Галиця з паніматкою, п-ні Ш. Костюк та п. Г. Захарченко. Владика Анатолій залишився ще в Лондоні, щоб скласти візити Єпископові УКЦеркви та українським громадським організаціям. Під час тижня Владика Анатолій у супроводі о. протопресвітера С. Богатирця та о. митроф. прот. М. Галиці відвідали: Преосвящ. Вл. Августина, Централю СУБ, Об'єднання та ДЦ УНР і Українське Товариство. Преосвящ. Владика у своєму слові закликав до любови та співпраці для спільного добра, на славу Божу та визволення України. В суботу, 29 серпня Преосвящ. Владика у супроводі о. митроф. прот. М. Галиці від'їхав до Олдгаму, де в неділю відслужив Архиєрейську Службу Божу. В понеділок, 31 серпня Владика від'їхав до Німеччини. На станцію Вікторія відпровадили Преосвящ. Владику: о. протопр. С. Богатирець, о. митроф. прот. М. Галиця з паніматкою, проф. Ол. Бондарівський, п. А. Костюк з дружиною, та п. П. Колесник з дружиною.

Єпархіяльне Управління, Духовенство та вірні УАПЦ у Великій Британії висловлюють щиру подяку нашим Ієрархам за відвідини та скріплення нас на дусі. Бажаємо їм доброго здоров'я та сили до праці, щоб ще довгі роки очолювали нашу Святу УАПЦ на славу Божу, добро Української Автокефальної Православної Церкви та нашого народу й України.

X СОБОР ЄПАРХІЇ УАПЦ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ

У суботу, 22 серпня 1981 р. в Лондоні відбувся в приміщеннях Генерального Церковного Управління УАПЦ Десятий Собор Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії, з участю делеґатів із 16 парафій і членів ГЦУ. Собор ушанували своєю достойною участю Блаженніший Владика Митрополит Мстислав і Преосвященний Владика Анатолій Єпископ Лондонський і Західньоевропейський.

У передполудневому часі о. митроф. прот. Михайло Галиця відслужив Молебень у наміренні Собору, що його ділові наради почались о год. 12.00 дня молитвою »Царю Небесний« і вступним словом о. протопресвітера Сильвестра Богатирця голови й адміністратора ГЦУ. Після вшанування пам'яті померлих Ієрархів, священників і вірних УАПЦ, обрано Президію Собору, що її очолив о. протопр. С. Богатирець, а секретарювали о. прот. Михайло Хуторний і д-р Святомир М. Фостун. У Почесній Президії були Блаженніший Владика Митрополит Мстислав, Преосвящ. Владика Єпископ Анатолій, і о. митроф. прот. М. Галиця, як настоятель катедрального храму. Схваливши пропонований порядок ділових нарад Собору учасники заслухали привітального слова Блаженнішого Владики Митрополита, який похвалив уступаюче ГЦУ і всіх православних українців у Великій Британії за проороблену працю та підніс УАПЦ

Владики, духовенство і делегати та гості — учасники X З'їзду/Собору УАПЦ у Великій Британії

у Великій Британії до Єпархії, а ГЦУ до Єпархіяльного Управління. Після привітального слова Преосвященного Владики Анатолія, письмові привітання Соборові зачитав о. прот. Михайло Хуторний від Української Студентської Громади, Крайової Військової Управи Легіону Симона Петлюри і Сестрицтва ім. княгині Ольги Усно вітали Собор: д-р Святомир М. Фостун від Союзу Українців у Вел. Британії, Об'єднання бувших Вояків Українців у Вел. Британії, Товариства Українських Літераторів і від редакцій »Української Думки« та »Відомостей«, п. Андрій Костюк вітав від Об'єднання Українців у В. Британії, п-і Катерина Починок від Товариства Українських Жінок ім. Олени Теліги, інж. Ярослав Гавриx вітав від Пласту, а майор Іван Горобець від Української Гетьманської Організації у Великій Британії.

Звітували з діяльности і праці ГЦУ: о. протопресвітер С. Богатирець — загальний адміністративний звіт, і о. митроф. прот. М. Галиця — фінансовий. Після заслухання звітів була жива й цікава дискусія, в часі якої дискутанти: о. прот. Григорій Гусак, о. Григорій Лазієнко, п. Ол. Корольчук, п. Г. Гаморак, п. О. Музичка, С. Маренко, п-ні Катерина Костенко, п. А. Костюк, п. Ол. Боручик, п. С. Шевчук, п. Й. Диль, майор Іван Горобець, о. прот. Іван Водолазький, п. Сергій Коротченко і п. В. Нетреба заторкнули багато різних питань і проблем УАПЦ. У часі звітування працювали теж комісії: верифікаційно-номінаційна і резолюційна. Після уділення абсолюторії Собор обрав нове Єпархіяльне Управління що його очолив знову о. протопресвітер Сильвестер

Богатирець, а в склад Управління обрано: о. митр. прот. Михайло Галиця — заступник голови й скарбник, о. Григорій Лазієнко — секретар, о. Михайло Дяченко — член, пп. Андрій Костюк і Сергій Коротченко — члени та п. Олекса Боручик — заступник.

Контрольна Комісія була обрана в такому складі: Григорій Захарченко — голова, о. прот. Михайло Хуторний і п. Осип Музичка — члени, а пп. Харлампій і Д. Гаморак — заступники.

Церковний Суд. о. прот. Іван Водолазький — голова, д-р Святомир М. Фостун і п. Марко Починок — члени.

Собор доповнив і затвердив 12 членів повірених (трості) церковного маєтку при 1а Нютон Авеню, в такому складі: о. протопресвітер Сильвестер Богатирець, о. митроф. прот. Михайло Галиця, о. прот. Михайло Хуторний, о. прот. Григорій Гусак, пп. Іван Бартошевський, Сергій Коротченко, Петро Колесник, Йосиф Диль, М. Муха, М. Сидоренко, Й. Сливінський і Володимир Килемко.

Прийнявши резолюції, учасники Собору заслухали ще слово Блаженнішого Митрополита Мстислава, який говорив про різні важливі справи і питання Української Православної Церкви та Єпархії УАПЦеркви у Вел. Британії у зв'язку з призначенням Преосвященного Владики Анатолія правлячим Єпископом цієї єпархії. Подяку обидвом Владикам, духовенству й делеґатам за ділову участь у нарадах Собору висловив о. протопресвітер С. Богатирець, а X Собор закінчено о год. 7.00 ввечері, проспіванням молитви »Достойно є«.

Блаженніший Владика закликав усіх до чуйности проти нападів і щоб бути готовими до оборони нашої УАПЦ. Владика Митрополит згадав про наближення 1000-ліття хрещення Руси-України і 1000-ліття існування Святої Української Православної Церкви. Також закликав, щоб ми не забували про виховання молодого духовенства, закликав студентів, щоб ішли на богословські студії до Духовної Семінарії Святої Софії в Бавнд Бруку, щоб ставали в ряди українського православного духовенства, служили Богу та українському народові.

Преосвященний Владика Анатолій, як правлячий Єпископ на Велику Британію привітав учасників Собору і виявив свою радість, що мав нагоду побувати на X Соборі. Побажав успіху Єпархіяльному Управлінню у праці й сказав, що вірить, що Господь допоможе нам усім працювати на славу Божу, користь та добро УАПЦ і нашого українського народу.

*

У неділю, 23 серпня 1981 р. Блаженніший Владика Митрополит Мстислав відслужив Архиєрейську Службу Божу в сослуженні Преосвященного Владики Анатолія та о. архипресвітера Палладія Дубицького, о. протопресвітера С. Богатирця, о. митроф. прот. М. Галиці, о. прот. М. Хуторного, о. прот. І. Водолазького, о. Г. Лазієнка і о. М. Дяченка. Співав парафіяльний хор з парафії Олдгаму, під дириґуванням п. Афанасія Корольчука. Іподияконами були: студент богослов'я Юрій Галиця, інж. П. Якимюк та п. Петро Костюк. Вівтарними прислужниками були: Марко Храпливий і Петро Іванюк.

Після Святої Євангелії Владика Анатолій виголосив проповідь на євангельську тему і храмове свято Преображення Господнє. В часі Богослуження Блаженніший Владика Митрополит інтронізував на катедру УАПЦ у Лондоні Преосвященного Владику Анатолія, як Єпископа на Велику Британію і Західну Европу, вручивши йому золотий жезл, що подарувало йому Єпархіяльне Управління, а також рукоположив іподиякона Юрія Галицю в сан диякона. Отець диякон Юрій продовжує свої студії в Духовній Семінарії Св. Софії в Бавнд Бруку, ЗСА. Присутніми на Богослуженні були Преосвященний Вла-

Блаженніший Владика Митрополит Мстислав у часі інтронізації Владики Анатолія в катедральному храмі УАПЦ у Лондоні

Блаженніший Владика Митрополит Мстислав вручає інтронізованому Владиці Єпископові Анатолію жезл, у часі його інтронізації. Зправа о. архипресвітер Палладій Дубицький

дика Августин Горняк, Єп. УКЦеркви та о. канон М. Мур, канцлер зовнішніх зв'язків Англіканської Церкви. Служба Божа, з участю кількасот вірних УАПЦ і Української Католицької Церкви, представників громадських організацій та установ, проходила урочисто.

При кінці Богослуження Владика Митрополит виголосив натхненне слово до присутніх на Богослуженні, вказав на розквіт нашої Церкви у вільному світі, але підкреслив небезпеку, яка чигає на нашу Церкву, бо ворог не спить, уживає усіх засобів, щоб позбутися у вільному світі Української Автокефальної Православної Церкви.

Після Богослуження, в церковній залі відбувся спільний обід, у честь Блаженнішого Владики Митрополита та Преосвященного Владики Єпископа, який приготувало сестрицтво, під проводом паніматки Зінаїди Галиці.

В часі обіду, що його церемоніймайстром був п. Андрій Костюк, висловили привітання обидвом Ієрархам УАПЦ: о. протопр. С. Богатирець, дир. І. Равлюк — секретар СУБ, пані Катерина Починок — голова Товариства У.Ж. ім. Олени Теліги, проф. Ол. Бондарівський від ДЦ УНР і Українського Товариства, п-і Богданна Крушельницька від ОУЖ, ппор. Маріян Д. Гайва від ОбВУ, п. Едвард Струк від ОУуВБ, п-ні К. Костенко від Центрального Сестрицтва УАПЦ Св. кн. Ольги, п. М. Починок від Відділу Об'єднання-Олдгам, о. архипр. Палладій Дубицький з Німеччини, о. митроф. прот. М. Галиця, о. канон М. Мур від Кентерберійського Архиєпископа д-ра Р. Рунція і від себе, і Преосвященний Владика Августин Горняк. Більшість промовців уручили обидвом Ієрархам дар любови. Обидва Владики промовляли до гостей. Владика Анатолій закликав усіх до єдности, любови та взаємної пошани. Блаженніший Владика Митрополит Мстислав у своєму слові похвалив працю православних українців у Великій Британії та закликав до ще більшої праці, бо ми на чужині маємо можливість не тільки зберігати, але й помножувати ті скарби, що їх винесли з рідної Батьківщини. Владика Митрополит також подякував сестрицям за їх труд у приготовленні обіду, бажаючи їм доброго здоров'я та сили для дальшої праці для Церкви і нашого народу.

Р Е З О Л Ю Ц І Ї

X Собору Духовенства і вірних Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії, що відбувся в суботу, 22 серпня 1981 року, в церковній залі при катедральному храмі УАПЦ у Лондоні, 1а Ньютон Авеню, Актон, Лондон. В.3.

1. Десятий Собор вітає сердечно Його Блаженство Блаженнішого Владику Архиєпископа Мстислава Митрополита Української Автокефальної Православної Церкви, і бажає йому доброго здоров'я, довгого віку та найкращих успіхів у його Архипастирській праці на прославу Бога, добро нашої святої УАПЦ і українського народу.
2. Десятий Собор сердечно вітає Його Преосвященство Преосвященного Владику Анатолія правлячого Єпископа лондонського і західньоевропейського, вітає членів Митрополичої Ради та Вище Церковне Управління.

3. Учасники Десятого Собору клонять свої голови в пошані й в пам'ять Ієрархам, Духовенству і вірним відродженої Української Автокефальної Православної Церкви в 1921 році, що згинули, замучені лютим безбожним ворогом у в'язницях, концтаборах і на засланні, віддавши своє життя за Христову Церкву і віру православну.
4. Учасники Десятого Собору вітають сердечно братів і сестер в Україні та всіх тих, що терплять переслідування за віру Христову, караються у в'язницях, концтаборах, психлікарнях за Божу Правду й Правду України.
5. Учасники Десятого Собору висловлюють найсердечніше вітання Ієрархам, Духовенству і вірним Української Православної Церкви в ЗСА й Української Православної Церкви в Канаді.
6. Учасники Десятого Собору вітають сердечно Високопреосвященного Архиєпископа Кентерберійського голову Англіканської Церкви, Британську Раду Церков, секретаря зовнішніх її зв'язків о. Михайла Мура, а водночас сердечно дякують Англіканській Церкві за її братнє ставлення та допомогу нашій Церкві, головно користуванням храмами цієї Церкви для наших Богослужб.
7. Учасники Десятого Собору вітають усі українські політичні та громадські організації у вільному світі, котрі працюють для визволення України, а водночас дякують їм за надіслані, або висловлені привіти X Соборові.
8. Десятий Собор висловлює щиру подяку Голові Генерального Церковного Управління о. протопресвітерові Сильвестру Богатирцеві та всім членам ГЦУ і всім щедрим жертводавцям на розбудову нашої Церкви на терені Великої Британії.
9. Десятий Собор рекомендує новообраному Єпархіяльному Управлінню продовжувати заходи для дальшої всесторонньої розбудови нашої УАПЦ у Великій Британії, сприяти скріпленню парафій і духовного життя вірних.
10. Десятий Собор закликає отців настоятелів і Парафіяльні ради заохочувати здібних молодих юнаків, головно студентів, поступати на студії богослов'я, щоб наша Українська Автокефальна Православна Церква мала молодих священиків, а водночас рекомендує Єпархіяльному Управлінню продовжувати пастирсько-дяківські курси.
11. Десятий Собор висловлює велике вдоволення з пороблених заходів для набуття власної друкарні для потреб нашої Церкви у Вел. Британії, поручає Єпархіяльному Управлінню продовжувати видавати »Відомості« і друкувати різні потрібні богослужбові требники і книжки.
12. Десятий Собор прохає Єпархіяльне Управління продовжувати далі підготовні заходи для достойного й врочистого відзначення 1000-ліття хрещення Русі-України.

Резолюційна Комісія:

о. прот. Михайло Хуторний — голова
о. митроф. прот. Михайло Галиця
д-р Святомир М. Фостун
п-ні Катерина Костенко
Лев Рись і **Марко Починок** — члени

Лондон, 22 серпня 1981 року

ЄПАРХІЯЛЬНЕ ВІДЗНАЧЕННЯ 60-РІЧЧЯ УАПЦ

18 жовтня 1981 року в м. Брадфорді відбулося відзначення 60-ліття УАПЦ у день, коли парафія Св. Покрова УАПЦ відзначає свій Престольний Празник. У суботу, 17 жовтня прибули до Брадфорду: Голова Єпархіяльного Управління і Адміністратор УАПЦ у Великій Британії о. протопр. С. Богатирець, настоятель катедри Св. Преображення Господнього о. митроф. прот. Михайло Галиця, настоятель храму Св. Володимира УАПЦ в м. Олдгамі о. прот. І. Водолазький з паніматкою, настоятель парафії Св. Покрова УАПЦ у м. Рочдейлі о. М. Дяченко з паніматкою, настоятель парафії Св. Юрія Переможця в м. Дарбі о. Г. Лазієнко та з Галіфаксу о. диякон з паніматкою. Як господар парафії Св. Покрова УАПЦ у Брадфорді, о. прот. М. Хуторний привітав усіх по приїзді, а юначки, членки Ліги Православної Молоді Віра Хуторна і Галя Долган пригостили прибулих чаєм.

Вечірню Службу Божу відслужив о. протопр. С. Богатирець у сослуженні о. прот. М. Хуторного і о. М. Дяченка. Співав церковний хор під керівництвом диригента О. Семенюка з допомогою присутніх отців.

У неділю, вранці до храму почали прибувати вірні не тільки місцеві, а також з інших парафій — Манчестеру, Лестеру, Рочдейлю, Олдгаму, Лідсу, Сканторпу, Дарлінгтону. Всі спішили відзначити своїми молитвами цей великий ювілей 60-ліття УАПЦ і просити Господа, щоб допоміг і нам зміцнювати нашу віру, церкву і завезти її з поворотом до Св. Софії в Києві, звідки вона розпочала своє існування. Це величава подія в церковному й національному житті нації 60 років від часу Першого Всеукраїнського Собору УАПЦ, який відбувся в Соборі св. Софії в 1921 році. Цей Собор 1921 року утворив церковну Ієрархію, затвердив головні пункти в житті української Церкви — її автокефалію, соборність, відокремив Церкву від держави, утворив всенародню соборноправність, рідну мову в Церкві і ствердив новий лад у ній. Собор накреслив дальші шляхи її життя і став головною підвалиною, на якій мусить розвиватися УАПЦ.

І сьогодні тут присутні вірні моляться за тих православних українців, які не злякалися безбожного комунізму, не відреклися Христової віри, а навпаки за Христову Церкву і віру вони віддали своє життя в жертву Богові, так, як колись перші християни віддавали життя, з однією відмінністю: перші — розтерзані звірями, а другі — у в'язницях і концтаборах Сибіру.

Розпочалася Св. Літургія що її служив о. протопресв. С. Богатирець у сослуженню всіх отців. Служба була величава. Церковні напіви хору доповнювали красу і велич Богослуження. Своїми виголошеними молитвами наші отці наповнювали душі вірних, переносили їх у минулі часи, коли наші попередники зібравшись у соборі Св. Софії на Перший Всеукраїнський Собор під проводом новообраного Владики сл. пам. Митрополита Василя Липківського. Та не довго тішились наші вірні тими подіями. Московський кат знищив ті всі сили, що творили УАПЦ у 1921 році без слідів їх могил. І тільки під час війни 1941 року з малою кількістю Єпископів і священиків довелося знову відродити УАПЦ і вивезти її у вільний світ. Не поставили святих образів у куренях, як колись козаки поставили святий образ Матері, а вивезли УАПЦ у новозбудовані чи придбані храми і в них продовжують плекати свою віру. Господь зсилає своє благословення на нашу УАПЦ, зберігає її та послав нам Блаженнішого Владику Мстислава, під проводом якого ми збільшуємось у своїх храмах і просимо й далі Господньої Благодаті над нами, щоб ми змогли по-

вернути УАПЦ на свою рідну батьківщину до храму Св. Софії. У часі проповіді о. прот. Г. Гусак сказав: »молітесь глибоко до Бога, бо тільки наша віра приведе нас до Царства небесного, бо під час Першого Собору УАПЦ, сл. пам. Митрополит В. Липківський говорив до Собору, що Бог є з нами і Його Благословення. Отже плекаймо нашу віру, віру наших батьків, і з вірою підійдімо під Боже благословення, щоб Господь нас з'єднав і щоб наш народ мав краще майбутнє...«

Після Богослуження отці відслужили Молебень у наміренні України і її народу, по чому о. протопресвітер мирував, а вірні складали пожертви на Дім української культури в Бавнд Бруку.

З церкви всі вірні перейшли до залі, де столи були застелені білими скатертями а на столах пишалися осінні квіти, які вміло розставили панни — Віра Хуторна і Галя Долган — зустріли вірних своїми кольорами, ніби говорили, що сьогодні є ювілей! Сестрицтво Св. Покрова приготувало обід під керівництвом пані Т. Кацафіренко. Сестрички і молоді юначки: В. Хуторна, Г. Долган, В. Вейхт, Анночка Двізон, Надя Боручик, спішили подати теплий обід гостям, які зустрічали нашу молодь усмішками і теплими словами. Всі страви поблагословив о. протопресвітер С. Богатирець, а хор з м. Олдгаму проспівав молитву »Отче наш«.

Після обіду художню частину відкрив о. протопр. Сильвестер, а програмою керував настолтель о. прот. Михайло Хуторний, який і виголосив доповідь про 60-ліття УАПЦ. Доповідач окреслив усі історичні дані про Перший Всеукраїнський Собор УАПЦ, вибір сл. пам. Митрополита Василя Липківського, перелічив імена його послідовників та яка доля спіткала всю молоду Ієрархію включно з Владикою Митрополитом — усі були знищені на каторгах і могил їх ніхто не знає, бо вони без хрестів. Доповідач окреслив також історичний етап УАПЦ у період відродження 1941 р., тяжкий тернистий шлях з України на еміґрацію нашого малокількосного, але сильного Єпископату і Отців та розвиток УАПЦ у країнах поселення під проводом Блаженнішого Митрополита Мстислава. Доповідь надзвичайно основно висвітлила всі події розвитку нашої УАПЦ аж по сьогодні.

Після доповіді були деклямації: пані В. Смерека — »Митрополит Липківський«, п. Ф. Кучеренко — »Андрій Первозванний«, п-ні К. Костенко — »Пречиста«. Наступною точкою були співи. Хор парафії Св. Володимира »Дніпро« з м. Олдгаму під керівництвом дириґента П. Корольчука проспівав декілька пісень. Співав чудово і присутні плескали і прохали повторення. Опісля співав хор з м. Брадфорду під керівництвом дириґента О. Семенюка, звичайно своєю чисельністю далеко менший, але присутні щиро плескали і прохали співати більше.

На закінчення Ювілею о. протопр. С. Богатирець подякував усім отцям за їх участь у Службі Божій і за присутність на відзначенні, подякував о. прот. М. Хуторному, як господарю парафії, дириґентам, хористам, господиням за їх великі турботи та всім вірним, що прийшли звеличити цей знаменний ювілей.

На закінчення обидва хори проспівали »Боже Великий, Єдиний« та »Ще не вмерла Україна«.

К. К.

25-РІЧЧЯ СВЯЩЕНСТВА О. ПРОТОПРЕСВІТЕРА СИЛЬВЕСТРА БОГАТИРЦЯ

У неділю, 9 вересня 1981 року сповнились 25 роки священства о. протопресвітера Сильвестра Богатирця.

Народився він 30 липня 1914 року в селі Кабина на Буковині. Навчався в народній школі в рідному селі, а після закінчення сьомої кляси вчився в духовній середній школі Чернівецької митрополії Православної Церкви. Після чотирьох років навчання був дяком аж до вибуху другої світової війни. В 1939 році одружився з Орисею Малик, а в 1940 році покинув Буковину й вийшов на еміграцію. Опинившись у Німеччині продовжував навчання та закінчив дворічний бухгалтерійний курс. Після закінчення війни переїхав разом з дружиною до Великої Британії, де вписався до технічного коледжу на вечірні курси, які закінчив після шестирічного навчання у відділі будівельної декорації.

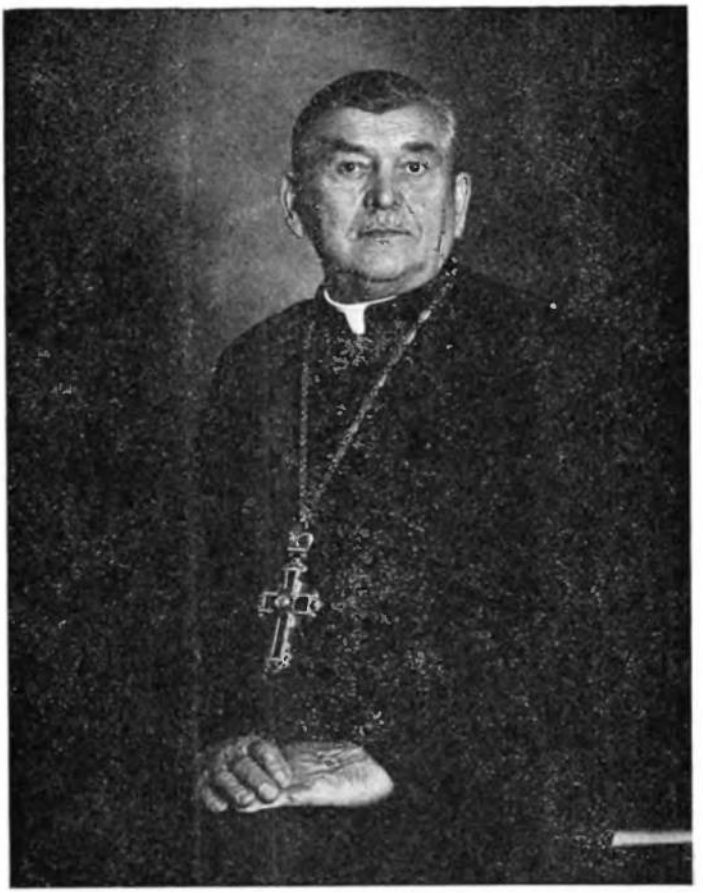
У 1955 році поступив на пастирські курси та закінчив їх у 1956 році. Того ж року, 9 вересня Блаженніший Владика Митрополит Ніканор рукоположив його на священика, призначуючи його до УАПЦ у Великій Британії. Тодішній голова й адміністратор Генерального Церковного Управління у Вел. Британії о. протопресвітер Сергій Молчанівський призначив нововисвяченого о. Сильвестра настоятелем у південнозахідній Англії. В роках 1956-1957 завдяки наполегливим заходам о. Сильвестра постали чотири нові парафії УАПЦ, а це в Редінґу, Брістолю, Свіндоні та Глостері. Ці парафії обслуговує і досі о. Сильвестер.

У 1957 році о. Сильвестра обрали головою Контрольної комісії Генерального Церковного Управління, а пізніше його обрали заступником голови й адміністратора ГЦУ. Коли ж о. протопресвітер Сергій Молчанівський важко захворів, Високопреосвященний Владика Митрополит Мстислав призначив о. прот. Сильвестра своїм декретом від 28 червня 1971 року головою ГЦУ й адміністратором УАПЦ у Великій Британії. Цей важливий і відповідальний обов'язок сповняв о. протопресвітер Сильвестер до 22 серпня 1981 року, тобто до Десятого Собору УАПЦ у Великій Британії. На тому ж Соборі о. протопресвітер Сильвестер був обраний головою Єпархіяльного Управління, а правлячий Єпископ Анатолій призначив о. Сильвестра Адміністратором УАПЦ у Великій Британії, тому, що правлячий Єпископ живе поза межами Єпархії.

На Надзвичайному Соборі в Парижі, що відбувся в днях 29-30 червня 1973 року о. митр. прот. Сильвестер Богатирець був обраний до Ради Митрополії УАПЦ і є далі членом цієї Митрополичої Ради.

За свою віддану і жертвенну працю в Українській Автокефальній Православній Церкві о. Сильвестер Богатирець був нагороджений в 1957 році набедрeником, 1959 — скуфією, 1961 — камілавкою, 1963 року золотим нагрудним хрестом. У 1966 році був піднесений до сану протоієрея. Блаженніший Владика Митрополит Мстислав нагородив о. Сильвестра в 1972 році митрою, в 1976 році хрестом з оздобами, в 1977 році паліцею, а в 1978 році підніс його до сану протопресвітера.

В часі своєї священичої праці о. протопресвітер Сильвестер працював в англійській установі, почавши там працю звичайним робітником, а продовж

Всч. о. протопресвітер Сильвестер Богатирець, довголітній голова раніше Церковного, а тепер Єпархіяльного Управління УАПЦ у Вел. Британії

минулих 12 років працював урядником у фінансовім відділі державної установи.

Цього року сповняються 25 роки його священичої праці, а теж і 67-річчя його трудолюбного життя. Дякуючи Всевишньому о. протопресвітер Сильвестер почуває себе в доброму здоров'ю, і віримо, що Господь подасть йому силу, ще багато років працювати на славу Божу, добро нашої Церкви і нашого народу та України.

ВІЗИТАЦІЯ ПРЕОСВЯЩЕННОГО ВЛАДИКИ АНАТОЛІЯ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ

У п'ятницю, 7 травня ц. р. пополудні прибув до Великої Британії Преосвященний Владика Анатолій Єпископ Лондонський і західньоевропейський, щоб відвідати з візитацією кілька парафій УАПЦ у цій країні. На залізничній станції Вікторія Владику зустріли о. протопресвітер Сильвестер Богатирець

і о. митроф. прот. Михайло Галиця. Після зустрічі і привітання Владика поїхав до осідку Єпархіяльного Управління, де він і мешкав у часі його побуту в Лондоні.

В суботу, 8 травня Преосвященний Владика у супроводі о. протопресвітера Сильвестра Богатирця і о. митроф. прот. Михайла Галиці виїхав до Дарбі, де мав відбутися Соборчик духовенства, а в неділю, 10 травня храмове свято. На залізничній станції у Дарбі Владику й отців зустріли п. Володимир Келемко голова Парафіяльної ради, п. В. Кравців, майор Іван Горобець і п. Василь Кельман з дружиною. Зі станції всі поїхали прямо до церкви, де вже ждали на них прибулі отці настоятелі.

Зустріч Преосвященного Владики Анатолія на залізничній станції у Дарбі 8. 5. 1982 року. Зліва направо: п. Вол. Келемко, о. митроф. прот. Михайло Галиця, о. прот. Михайло Хуторний, Преосвященний Владика Анатолій, о. протопресвітер Сильвестер Богатирець, п-ні Ольга Кельман, п. Борис Міщенко. В другому ряді п. Василь Кравців і майор Іван Горобець

Преосвященний Владика Анатолій відслужив Архиєрейську Службу Божу в неділю, 9 травня в сослуженні отців: протопресвітера Сильвестра Богатирця, о. митроф. прот. Михайла Галиці, о. прот. Григорія Гусака, о. прот. Григорія Лазієнка настоятеля парафії та о. Михайла Дяченка. Після Богослуження відбувся обід-прийняття в честь Владики. В часі того обіду Владику вітали від Єпарх. Управління та від громадських організацій.

У понеділок, 10 травня Владика в супроводі о. прот. Григорія Лазієнка відвідав дім українських пенсіонерів Кобзарівку, де відслужив Молебень, а теж і Панахиду на дільниці українського цвинтаря біля оселі.

В суботу, 15 травня о. прот. Михайло Хуторний приїхав до Лондону і забрав Владику до Брадфорду на візитацію. Того ж дня ввечері Владика відслужив Вечірню, а в неділю, 16 травня відслужив Архиєрейську Службу Божу в

сослуженні о. прот. Михайла Хуторного, о. прот. Григорія Лазієнка й о. диякона К. Матяшука. Також був відслужений Молебень за здоров'я Блаженнішого Владики Митрополита в 40-ліття його єпископської хіротонії в Києві 1942 року.

В середу, 19 травня Владика Анатолій у супроводі о. протопресвітера Сильвестра Богатирця виїхав до парафії УАПЦ у Ковентрі. На станції зустріли їх голова Параф. ради п. М. Сидоренко і п-во Білецькі. Зі станції всі поїхали до церкви, де Владику вітав хлібом і сіллю голова Парафіяльної ради, а в церкві настоятель о. прот. Григорій Гусак. Владика відслужив Молебень у сослуженні отців. Співав хор, що ним диригував п. Цекот. У церкві були багато вірних.

Після відслуження Молебня в домі місцевого Відділу СУБ відбулось прийняття в пошану Владики. В часі прийняття вітали Владику: настоятель парафії о. прот. Григорій Гусак, голова Параф. ради і представники місцевих громадських організацій. Увечері Владика повернув до Лондону. В п'ятницю, 21 травня їздив на летовище зустрічати Владику Митрополита Мстислава, а в суботу брав участь у засіданні Єпархіяльного Управління.

В неділю, 23 травня Владика Анатолій був присутній на Архиєрейській Службі Божій, що її служив Владика Митрополит у сослуженні отців настоятелів, а після Служби Божої відслужив Молебень за здоров'я Владики Митрополита в сослуженні духовенства. В понеділок, 24 травня рано він відпровадив Владику Митрополита на летовище, а пополудні виїхав до Німеччини. На залізничній станції його попрощали о. протопресвітер Сильвестер Богатирець голова Єпархіяльного Управління і о. протопресвітер Михайло Галиця.

СОБОРЧИК ДУХОВЕНСТВА УАПЦ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ

У суботу, 8 травня 1982 року в церковній залі парафії УАПЦ Св. Юрія Переможця в м. Дарбі, відбувся Соборчик Духовенства УАПЦ у Великій Британії. На Соборчику були присутні: Преосвященний Владика Анатолій — правлячий Єпископ УАПЦ у Великій Британії і Західній Европі, о. протопр. С. Богатирець, о. митроф. прот. М. Галиця, о. прот. М. Хуторний, о. прот. Г. Гусак, о. прот. І. Водолазький і о. прот. Г. Лазієнко.

Отець протопр. С. Богатирець, як адміністратор УАПЦ у Великій Британії відкрив Соборчик, привітав Преосвященного Владику й отців і попросив Владику Анатолія до слова. Преосв. Владика Анатолій виголосив дуже повчальну доповідь про життя і розвиток Української Автокефальної Православної Церкви на чужині. Закликав отців до собратньої любови та до відданої праці для УАПЦ, щоб вона була на славу Божу, на добро українського народу та України.

Були обговорені багато різних питань, зокрема вшанування ювілеїв нашої Церкви, що припадають у цьому році, а саме 40-ліття відродження УАПЦ, 40-ліття висвяти сьогоднішнього Первоієрарха УАПЦ Блаженнішого Владики Митрополита Мстислава в Єпископи, та 35-ліття заснування УАПЦ у Великій Британії.

Також були обговорені питання вшанування 50-ліття жертв штучного голоду створеного червоною Москвою в Україні в 1932-33 роках, святкування 1000-ліття хрещення Русі-України та 1000-ліття Української Православної

Учасники Соборчика Духовенства УАПЦ у Великій Британії. Зліва направо: о. митроф. прот. Михайло Галиця, Преосвященний Владика Анатолій, о. протопресвітер Сильвестер Богатирець; стоять: о. прот. Григорій Лазієнко, о. прот. Іван Водолазький, о. прот. Михайло Хуторний і о. прот. Гр. Гусак

Церкви. Владика Анатолій ще подавав вказівки до Богослужень та виконання треб у щоденному житті священика. Також звернено увагу в дискусії на брак Духовенства та було рішено шукати за кандидатами, молодими студентами, які б ішли на богословські студії, і ставали до праці на ниві Христовій, щоб служили Богові та українському народові.

Після закінчення нарад, о. протопресвітер Сильвестер Богатирець подякував Преосв. Владиці за участь у Соборчику, що його закінчено проспіванням молитви »Достойно є«.

АСОЦІЯЦІЯ АНГЛІКАНСЬКО-ПРАВОСЛАВНИХ ЦЕРКОВ

Ця міжцерковна Асоціяція Англіканько-Православних Церков постала в 1864 році під духовним патронатом Вселенського Патріярха й Архиєпископа Кантерберійського. Тепер англіканським президентом Асоціяції є Єпископ з м. Безінґстоку, а православним президентом є грецький єпископ з Тайтейру (тит.) і Великої Британії.

Головою Екзекутивного Комітету є всч. о. Г. Емблетон, а ген. секретарем всч. о. А. Т. Салтир. Перші зв'язки між Англіканською і Вселенською Православною Церквою — її Патріярхів: Константинопольського, Антіохійського й Єрусалимського, почалися з XVII століття, а пізніше поширились на інші православні крайові Церкви, як грецька, сербська, російська, румунська та інші. Зв'язки між цими Церквами втримувались головно порядком взаємних відвідин ієрархів та богословських конференцій.

Коли оформилась наша УАПЦ у Великій Британії був встановлений також зв'язок із згаданою Асоціяцією. Вона відбуває щороку свої загальні збори в церкві якоїсь національности. Цього року такі загальні збори відбулися в нашому катедральному храмі в Лондоні. В суботу, 2 жовтня 1982 р. в передполудневому часі настоятель Свято-Преображенської парафії о. протопресвітер Михайло Галиця відслужив Св. Літургію при співі парафіяльного хору. В храмі зібралися багато священиків і представників Англіканської Церкви та Православних Церков. Преосвященний Владика Єпископ Браян з єпархії Фултону з трьома деканами, а теж о. протопресвітер Сильвестер Богатирець голова Єпархіяльного Управління УАПЦ, і о. Іван Пікарський священик Білоруської Церкви були у Вівтарі. Після Св. Літургії Владика Браян виголосив проповідь, а о. протопресвітер Сильвестер Богатирець привітав в англійській мові Владику, все духовенство та представників, що були присутні на Богослуженні, а опісля всі перейшли до церковної залі, де парафіяльне сестрицтво прийняло всіх багатою перекускою. Після перекуски кол. британський дипломат у Москві сер Дж. Лоренс Барт виголосив доповідь на тему: »Східні Православні Церкви«. Доповідь була цікава і викликала дискусію, в якій виступали теж українці — п. А. Костюк і п. С. Маренко.

Після доповіді сера Барта, працівники Асоціяції звітували з річної праці та предложили плян праці на наступний рік. У рамках згаданого пляну є передбачена поїздка до Румунії, щоб познайомити членів Асоціяції з життям Православної Церкви в тій країні.

В часі перекуски Владика Браян цікавився портретами на стінах церковної залі і о. протопресвітер Сильвестер Богатирець інформував його про Митрополитів та військових і національних мужів нашої історії. Після закінчення загальних зборів о. Г. Емблетон і о. Дж. Салтер подякували офіційно нашій Церкві за дозвіл відбути загальні збори в приміщеннях Єпархіяльного Управління, а також подякували голові сестрицтва паніматці Зінаїді Галиці за гостинність та багату перекуску.

Загально всі були вельми вдоволені з добре проведених загальних зборів та нашої гостинности, що її наголошували у своїх виступах.

КРАЙОВИЙ КОМІТЕТ ВІДЗНАЧЕННЯ П'ЯТИДЕСЯТИЛІТТЯ ШТУЧНОГО ГОЛОДУ В УКРАЇНІ В 1932-1933 РОКАХ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ

ЗВЕРНЕННЯ ДО УКРАЇНСЬКОГО ГРОМАДЯНСТВА

Вельмишановні Пані й Панове, Українська Молоде!

П'ятдесят років тому, на наших рідних землях стався найбільший злочин в історії людства, який поповнила комуністична Москва супроти українського народу, організуючи штучний голод в Україні з метою обмежити біологічно силу української нації в її спротиві супроти окупаційного режиму.

Штучний голод в Україні — витвір деспотичної окупаційної влади імперіялістичної Москви, яка своєю ганебною політикою супроти українського народу створила, нечуваний до того часу, **штучний голод**, в якому згинули понад сім мільйонів українців голодовою смертю. Ця ґеноцидна політика Москви була

спрямована на фізичну ліквідацію великої частини населення України та зменшення сили української нації, як помста за те, що Україна ставила виразний спротив окупаційному режимові та спротив насильній колективізації, що її старався здійснити комуно-большевицький режим.

Українська спільнота у вільному світі, в різних країнах свого поселення готується відзначити п'ятидесятиліття цієї трагічної та жахливої події в історії України і всього людства та довести до відома вільному світові цей найбільший злочин у світі вчинений комуністичною Москвою. Готуючися до відзначення, а заразом і вшанування мільйонних жертв штучного голоду в Україні нашим завданням є виявити всю підлоту й нахабство московсько-комуністичної системи, бо вільний світ є дуже мало поінформований, а ще менше знає про страхіття штучного голоду в Україні, цього жахливого терору, внаслідок якого Україна понесла такі великі страти, бо понад сім мільйонів згинули внаслідок організованого штучного голоду в Україні.

В різних країнах постали вже окремі Комітети, а також на терені Великої Британії, за ініціятивою Єпархіяльного Управління Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії було створено Крайовий Комітет Відзначення П'ятидесятиліття Штучного Голоду в Україні в 1932-1933 роках, у склад якого увійшли 22 українські установи, товариства та організації. Головою Комітету обрано всч. о. протопресвітера Сильвестра Богатирця, а членами Екзекутиви та різних Комісій є представники тих установ, які є членами Комітету. Ближчі дані про створення цього Комітету та хто входить у його склад ми подали в нашому Комунікаті від 15 вересня 1982 року, та який був друкований в »Українській Думці« число 40/1982 від 7 жовтня 1982 року.

Загально плянується, що відзначування П'ятидесятиліття штучного голоду на терені Великої Британії буде переводитися починаючи від місяця лютого а кінчаючи в місяці червні 1983 року. Місяці травень і червень є кульмінаційною датою, бо саме в тому часі минають точно п'ятдесят років із того часу, коли внаслідок голодового виснаження згинуло найбільше число українців. Ці відзначування будуть проходити в громадах, округах та вкінці як завершення цих відзначень — Крайове відзначення у Лондоні, яке є заплянованe в неділю, 29 травня 1983 року, або в одну із найближчих неділь місяця червня, про що Комітет буде старатися повідомити про те в належному часі, тобто після того, як ця підготовка буде закінченою.

Крім цих відзначувань є заплянованi Комітетом відслонення пам'ятників біля українських церков, а зокрема Комітет звертає особливу увагу на те, щоб для мешканців Великої Британії дати якнайбільш вичерпні інформації із метою осудити цей жахливий злочин комуністичної Москви супроти української нації. Щоб це можна було осягнути, різні покликані Комітетом Комісії мусять розпрацювати докладний плян дії, а зокрема Комісія зовнішньої інформації. Вона має завдання поінформувати офіційні парляментарні партії Британії, визначних політиків, членів дипломатичного корпусу у Великій Британії, науковців, письменників та інших професійних діячів різних галузей мистецтва як також студентів різних університетів при помочі доповідей, виставок та окремих статтей, по можливості друкованих у британських періодичних виданнях. Окремі завдання ставить ця Комісія про можливі передачі по радіо та телевізії.

Видавнича Комісія має завдання видати матеріяли в українській та англійській мовах, і заходи в цьому напрямі вже почалися.

Ці наші заходи, які є подані в кількох словах вимагають великого зусилля а також і коштів, які будуть потрібні для переведення цього пляну в дійсність.

Подані повижче пропозиції є лише частиною із тих, які вже були обговорені та прийняті на засіданнях Комітету та окремих Комісій, які під цю пору уточнюють поодинокі справи. На пленарному засіданні Комітету, в склад якого входять українські суспільно-громадські, комбатантські, жіночі та молодечі організації, вирішено перевести **загальну збірку** на потреби Комітету, щоб можна було здійснити всі заплянованні Комітетом почини.

Крайовий Комітет відзначення 50-ліття штучного голоду в Україні в 1932-1933 роках, звертається до **всіх українців**, старших і молодших зложити свої пожертви збірщикам, які будуть визначені місцевими клітинами Української Автокефальної Православної Церкви, Союзу Українців у Великій Британії, Об'єднання Українців у Великій Британії та Українського Товариства.

Зложім свою щиру пожертву в 50-ліття штучного голоду в Україні в 1932-1933 роках. Допоможім сказати правду західньому світові про цей неймовірний злочин та знущання совєтського режиму — комуністичної Москви над синами і дочками українського народу. Ваша пожертва, активна участь, уможливить розкрити всю ганебну політику Москви, яка й сьогодні змагає разом із своєю русифікаційною політикою до ліквідації української нації. Ваша пожертва, активна допомога та участь допоможуть гідно вшанувати пам'ять мільйонів українців, які згинули в злопам'ятних 1932-1933 роках.

Складайте свої пожертви на руки збірщиків, які після зібрання грошей перешлють їх на адресу скарбника Комітету всч. о. протопресвітера Михайла Галиці:

1a, Newton Avenue, Acton, London, W3 8AJ

Ті, які не можуть стрінутися із збірщиками, можуть пересилати свої пожертви безпосередньо на подану адресу скарбника.

Лондон 1. 11. 1982

Фінансова Комісія Комітету

ЮВІЛЕЙНІ СВЯТКУВАННЯ В ЛОНДОНІ

Весняною порою, в травні місяці цього року, наша УАПЦерква відзначила потрійний ювілей в житті українського народу і в житті нашої української громади в Англії. Це в ті травневі дні був 40-літній Ювілей єпископської хіротонії нашого Блаженнішого Владики Митрополита Мстислава, як також 40-літній Ювілей відродження релігійного життя в Україні і Української Автокефальної Православної Церкви, та 35-літній Ювілей заснування УАПЦ в Англії.

22 травня 1982 року, в день св. Миколая (літнього, як казали в нас в Україні), Блаженніший Владика Мстислав прибув до Лондону і перебував у власнім приміщенні катедрального храму УАПЦ у Лондоні. В білій рясі, з сивим волоссям і засмаглим енергійним лицем Блаж. Владика в ту травневу сонячну суботу цілий день був з людьми. Його пильний погляд, здавалось, читав думки і наміри кожного, хто до нього звертався. Рішучість у його голосі і рухах говорила про авторитет, про владність і силу Владики, не дивлячись

на всі тяжко перейдені дороги в свій ювілей — 84 року життя. Владика не вагався з жартом, не жалів усміху, обмінювався думками з кожним вірним своєї Церкви. В той же час у Лондоні був присутній також Преосв. Владика Анатолій, правлячий Єпископ УАПЦ в Англії і в Європі. В чудовім садку довкола катедрального храму св. Преображення в Лондоні (садок той дістав у цьому році перше відзначення в тій дільниці Лондону), як і в приміщеннях довкола храму відчувалося свято. В той травневий ясний день у Лондоні, — з'їжджалися люди з околиць, з цілого терену Англії, сестрицтво приготовляло святочний обід, зустрічалися друзі, знайомі, краяни, — всі готувалися відзначити ювілеї своєї Церкви разом з присутніми тут же Владиками. В канцелярії катедрального дому відбулося засідання Єпархіяльного Управління УАПЦеркви в Англії.

Ювілейні святкування розпочалися Вечірнею в той день св. Миколая, 22 травня, яку відслужив Преосв. Владика Єпископ Анатолій в сослуженні настоятеля Парафії св. Преображення в Лондоні о. митроф. прот. Михайла Галиці і супроводі парафіяльного хору.

Наступного дня, в неділю, 23 травня раннім сонячним ранком, Владик нашої УАПЦеркви вітали хлібом і сіллю представники лондонської парафії, діти в національних строях встеляли шлях Владик до катедрального храму в Лондоні барвистими квітами, Владик вітало духовенство УАПЦеркви в Англії, хор »Дніпро« з міста Олдгаму, і багато, багато вірних. Церква була заповнена народом, а ті що не вміщалися, молилися в гарному садку довкола церкви.

В урочистому Архиєрейському Богослуженні сослужили Архиєреям: о. протопресвітер Сильвестер Богатирець, о. протопресвітер Михайло Галиця, о. прот. Михайло Хуторний, о. прот. Григорій Лазієнко й о. диякон-семінарист Юрій Галиця. Співав чудово в повнім своїм збільшенім складі хор »Дніпро« з Олдгаму під керівництвом невтомного диригента Афанасія Корольчука. Світило ясне сонце крізь великі вікна церкви св. Преображення в Лондоні, палали сотні свічок, мов серця людські сповнені вогнем віри і любови до своєї Церкви, Владик і духовних провідників-отців. Відчувалося велике свято, дарма, що розділяв людей далекий простір від своєї рідної України, — здавалось об'єднані вірою, всі були понад простором і понад часом, — лише одним спільним і великим українським народом. Народом, що відзначає Ювілеї існування своєї рідної УАПЦеркви і свого Блаж. Владики — Голови УАПЦеркви. Здіймались серця в молитві до Бога, неслися гарні мелодійні наші церковні напіви, гриміло многоліття народу українському, Церкві своїй, Владикам і духовенству УАПЦеркви. Накінець промовляв Блаженніший Владика Мстислав. З невичерпною енергією Владика Митрополит закликав братів і сестер українців до єдности, до любови, вказував на темні хмари на горизонті, що страшать нас усіх війною і непевним майбутнім. Просив людей подати руку одні одним, глянути у вічі і знайти між собою спільну мову.

В часі Богослуження були вручені нагороди духовенству в Англії: отця митроф. протоієрея М. Галицю було підвищено до сану протопресвітера, о. прот. Хуторного нагороджено паліцею, о. Лазієнко був підвищений у сан протоієрея.

Після Богослуження відбулося мирування, було роздано вірним ювілейне число »Православного Слова« та окреме видання »В Ювілей особливого духовника« Л. Волянської, при тому зібрані гроші були передані на видавництво УПЦеркви в Бавнд Бруку.

Ювілейні святкування продовжувались у церковній залі катедрального

Блаженніший Владика Митрополит Мстислав служить Архиєрейську Службу Божу в катедральному храмі в Лондоні

храму в Лондоні, де за спільні столи засіли до ювілейної трапези Владики, Духовенство, англійські гості, представники суспільно-громадських організацій, уповноважені всіх парафій УАПЦеркви в Англії та вірні. Сестрицтво парафії св. Преображення в Лондоні частувало всіх дуже смачним і багатим обідом. Програмою святочного бенкету проводив голова Об'єднання п. Андрій Костюк. Були виголошені дві короткі доповіді про Ювілейні святкування нашої УАПЦеркви і Блаженнішого Владику Мстислава. В українській мові доповідь виголосив молодий українець, — уродженець Англії інж. Петро Яким'юк, в англійській мові — теж молодий українець Володимир Коротченко. Член Єпархіяльного Управління п. Олекса Боручик (покійний уже) прочитав вірш-присвяту Блаж. Владиці Мстиславу в 40-ліття архипастирської праці, написаний вірною в Англії В. С. Відтак Блаж. Владику вітали представники громадських організацій та уповноважені парафій УАПЦ в Англії. Поміж ними — гість з Парижу, представник »Українського Слова« інж. Малинович,

посадник міста Лондон-Актон п-ні Генікер Гітон. З привітами виступали такі особи: п. А. Костюк, п. Струк, інж. С. Кіндій, п. М. Д. Гайва, п-ні Костенко, п. В. Бабицький, п-ні В. С., п-ні Б. Крушельницька, п. Семчишин, дир. Ю. Заблоцький, п. М. Починок, мґр К. Зеленко, п. Нетреба, п. Сидоренко, п. Легетко, як також вітали Владику о. протопресвітер Богатирець, о. протопресвітер Галиця, о. прот. Хуторний. Слово привіту й подяки виголосив вкінці сам Блаж. Владика. Він закликав знову усіх до єдности, висловив свою турботу за політичні розбиття в українському світі та підкреслив велику силу й значення УАПЦ у сучасну пору, як матірної Церкви українського народу. Владика побажав усім присутнім і вірним своїм щасливого майбутнього. Ювілейні святкування закінчилися молитвою, а потім щирими товариськими зустрічами вірних з Владикою, духовенством і друзями.

Раділи всі ювілейному святкуванню своєї Церкви, проте пригадувались слова Владики в його проповіді до народу: скільки можна було б більше зробити того, що ми не зробили за ці роки... Нехай же благословення наших Ювілейних святкувань і архиєрейські молитви наших Владик та Духовенства будуть благословенням на дальше життя і розквіт нашої Української Автокефальної Православної Церкви!

В. С.

АРХИПАСТИРСЬКЕ ПОСЛАННЯ СОБОРУ ЄПИСКОПІВ УКРАЇНСЬКОЇ АВТОКЕФАЛЬНОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ

у 50-річчя Великого Голоду в Україні

Господи, почуй молитву нашу, і голосіння наше нехай дійде до Тебе (Псалом 101, 2)

Улюблені Брати і Сестри!

П'ятдесят років тому Україна пережила небувалий до того часу в її історії голод. Голод той не був спричинений неврожаєм, до нього довела свідомо Москва, щоб знищити населення України, а найбільше її селянство. Московська комуністична влада забрала у наших хліборобів усе зерно, худобу, все необхідне для харчування, не залишаючи їм нічого. Голод почався восени 1932 року, а до найвищих меж дійшов на весні 1933 року.

Не маючи що їсти, люди пухли, мерли у своїх селах і на вулицях недалеких міст, куди йшли за скибкою хліба та порятунком. Зойки і ридання наповнювали Україну, бо ж вимирали цілі села, у яких доходило і до людоїдства. Про жах голодової смерти знає лише той, хто бачив на власні очі; — ще й сьогодні є такі між нами.

Люди переживали й душевні муки, бачучи, як конають у муках їхні найближчі. Мучились люди і вмирали за їхню любов до Бога, до своєї Батьківщини, до своєї, їхнім потом скропленої землі... Саме за це Москва прирекла їх на знищення.

Сьогодні, коли в якій країні дійде до голоду, то світ поспішає з допомогою, висилаючи в голодуючу країну харчі й медичну допомогу. Про той голод знає увесь світ. Але про жахливий голод в Україні тодішній світ майже не знав. Подбала про це облудна Москва та її прислужники в інших країнах світу.

Унаслідок голоду згинули в Україні, як подають достовірні дослідники, — понад сім мільйонів людей, в тому найбільше старших віком та дітей і немовлят. Москва ж запевняла, що голоду немає, що Україна втішається добробутом...

Нині, у п'ятдесяті роковини страшної трагедії нашого народу, ми покликані голосно про неї промовити і пригадати про неї всьому світові. Для цього ми мусимо використати чужомовну пресу, видаючи водночас спеціяльні публікації та влаштовуючи жалобні маніфестації. Нам не вільно мовчати!

Тож, Дорогі й Улюблені, у глибокій жалобі схилімо низько голови наші перед відомими і невідомими могилами мільйонів жертв Великого Голоду.

Помолімось одночасно за спокій душ замучених братів і сестер наших та синів і доньок нашого побожного християнського народу. А найбільше побудьмо думками і добрими вчинками з ними у дні цьогорічного Великого Посту, у дні, коли 50 років тому, обезлюдніли села і хутори колись заможної й квітучої України.

Вознесімо тоді ж наші усердні моління за душі мільйонів дорогих страдників наших, імена яких лише Господь відає.

Щоб залишилося свідоцтво нашого щирого вшанування жертв Великого Голоду у 50 річницю їхньої смерти, поставмо коло наших церков хрести-пам'ятники або вмуруймо в їхні мури пропам'ятні таблиці.

Здійснення всього, що пов'язане з гідним вшануванням пам'яти жертв Великого Голоду, вимагатиме матеріяльних засобів тож — не поскупімось дати на цю почесну ціль свою лепту.

Вшануймо ж гідно пам'ять спочилих у муках голодної смерти, з вірою, що Милосердний Господь винагородить їх за їхні страждання вічним блаженством у Його небесних оселях, де вже немає ні недуг, ні смутку, ані зітхання, але вічне життя.

Господи, почуй молитву нашу і голосіння наше нехай дійде до Тебе!

† **МСТИСЛАВ, Митрополит**

† **МАРКО, Архиєпископ** † **КОНСТАНТИН, Архиєпископ**

† **АНАТОЛІЙ, Єпископ**

Січень, року Божого 1983
Оселя св. Андрія Первозванного
Савт Бавнд Брук, Н.Дж., ЗСА.

З В Е Р Н Е Н Н Я
БЛАЖЕННІШОГО МИТРОПОЛИТА МСТИСЛАВА
з нагоди 50-річчя Великого Голоду в Україні в 1932-33 рр.

Дорогі Брати і Сестри!

Кінець 1982 і початок 1983 років викликають у нашій пам'яті одну з найбільш трагічних подій, всього і тільки 50-літньої давности: — Великий Голод, що його свідомо викликала Москва в Україні в роках 1932-33.

Півстоліття минуло від того жахливого часу, коли в муках голодової смерти вимерли біля семи мільйонів українських селян, — старших віком людей, поважних і чесних хліборобів та їхніх жінок, немовлят і дітей.

В той час, коли Україна корчилася в передсмертних болях, Москва заперечувала перед цілим світом наявність голоду в Україні. Дійшло тоді до жалюгідних фактів: державні мужі ніби демократичних країн, люди переважно соціялістичного ладу, мали сумління і відвагу стверджувати правдивість московських брехливих свідчень. Пригадаймо хочби одного з тодішніх вельмож, що майстрували долю майбутнього людства — прем'єр-міністра Франції Еріо.

Незважаючи на те, що на протязі минулих 50 років Москва і далі користає з найжорстокіших засобів на нищення людини, а сьогоднішній світ та його т. зв. »демократичні« господарі зі злочинною байдужістю проходять повз сотні мільйонів могил жертв катування і знущання московських людоненависників над людиною і народами...

Українська Православна Церква, її Собор і Рада Митрополії, визначила цілий 1983 рік для молитовного вшанування жертв Великого Голоду, визначаючи головні церковні жалобні урочистості на Провідну неділю 15 травня 1983 року.

Очевидно, поза церковним ушануванням жертв Великого Голоду, всі ми покликані до широкого і всебічного усвідомлення нас самих і всього вільного світу про непомірно велику жертву, що її склала українська нація на вівтар оборони людини взагалі, а української людини зокрема. Вважаю, що таке всебічне усвідомлення стане свідоцтвом, що ми — внуки і правнуки жертв Великого Голоду — зложили в 50 річницю мученицької смерти наших дідів і прадідів та бабунь і прабабунь приречення: — пам'ять про них переховати з роду в рід.

Ваш, з любов'ю у Христі

† **МСТИСЛАВ, Митрополит**

19 січня 1983 р. Б.

ПРОГОЛОШЕННЯ ШОСТОГО СОБОРУ УКРАЇНСЬКОЇ АВТОКЕФАЛЬНОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ

З благословення Первоієрарха Української Автокефальної Православної Церкви, Блаженнішого Митрополита Мстислава, скликається Шостий Собор УАПЦеркви, що відбудеться 26-29 травня 1983 року Божого, в столиці Англії — Лондоні, в катедрі Преображення Господнього.

Майже сорок років наша Церква перебуває за межами поневоленої Батьківщини, сповняючи свою місію служіння своєму народові не тільки в діяспорі, але й також вона служить нашим вірним на просторах рідних земель, де вона є заборонена. Наша Церква є величезним скарбом нашого народу. Вона нерозривна з народом у минулому й сучасному.

Шостий Собор скликається для збереження й скріплення нашої св. Української Автокефальної Православної Церкви в діяспорі, щоб допомогти нашому народові у звільненій самостійній Україні відновити його Православну Церкву в повній Божій вірі і славі для служіння українському народові.

Собор має опрацювати і затвердити статут для цілої УАПЦеркви в діяспорі.

Має відзначити 50-річчя штучного голоду в Україні та випрацювати й подати свої напрямні відзначення 1000-ліття хрещення України нашою Церквою.

1. Шостий Собор УАПЦеркви, після прийняття звітів з попередньої діяльности Церкви, ухвалює і приймає постанови та ухвали щодо діяльности на майбутнє.
2. Шостий Собор відзначає ювілей 85-ліття Первоієрарха УАПЦеркви Блаженнішого Митрополита Мстислава.

Ієрархія, духовенство і вірні УАПЦеркви доложать усіх зусиль, щоб Шостий Собор був гідним дороговказом нашої Святої Церкви для українського народу в діяспорі і на Батьківщині.

Передсоборова Комісія

Березень, 1983 р. Б.

КОМУНІКАТ

У суботу, 3 вересня 1983 року, з благословення Блаженнішого Владики Митрополита Мстислава і правлячого Єпископа Владики Володимира, відбулась поширена нарада Єпархіяльного Управління, Духовенства та представників парафій УАПЦ у Великій Британії. Поширена нарада відбулася в домі Об'єднання Українців у Великій Британії — Відділ в Олдгамі.

Нараду відкрив о. протопресвітер Сильвестер Богатирець — голова Єпархіяльного Управління молитвою, і попрохав Преосвященного Владику Володимира поблагословити початок наради. Після вшанування пам'яті померлого члена Єпархіяльного Управління бл. пам. Олекси Боручика, о. протопресвітер Сильвестер Богатирець попрохав Преосвященного Владику Володимира до Президії, і теж, щоб проводив нарадою. До ділової президії були запрошені також секретарі — о. прот. Михайло Хуторний і п-ні Катерина Костенко. Після полагодження формальностей звітували — голова, скарбник і голова Контрольної комісії.

Адміністративний звіт склав о. протопресвітер С. Богатирець, зреферувавши про пророблену працю і подав плян дальшої праці, а найважливіша справа — це набуття резиденції для правлячого Єпископа УАПЦ Лондонського. Про фінансову господарку доповідав скарбник Єпархіяльного Управління о. протопресвітер Михайло Галиця, а п. Григорій Захарченко склав звіт Контрольної комісії, як її голова. Після звітів була проведена широка дискусія, в якій найбільша увага була звернена на справу набуття дому для правлячого Єпископа. Майже кожний дискутант закінчував свій виступ з переконанням, що такий дім треба набути. От. протопресвітер Сильвестер Богатирець сказав у своєму слові, що коли маємо нашого Єпископа, то мусимо подбати, щоб він мав і відповідне помешкання. На кінці промовляв Преосвященний Владика Володимир, який висловив своє задоволення з фінансової господарки Єпархіяльного Управління та закликав отців настоятелів, Парафіяльні ради та всіх вірних до ще більшої відданости своїй УАПЦ у цій країні. Голова Єпархіяльного Управління подякував Преосвященному Владиці за проведення поширеної наради та за повчальне Архиєрейське слово, подякував отцям настоятелям і представникам парафій та гостям за участь у поширеній нараді, а проспіванням »Достойно є« закінчено цю поширену нараду.

За Єпархіяльне Управління:

о. протопресвітер Сильвестер Богатирець
Голова

УСПІШНА І КОРИСНА ІНІЦІЯТИВА ЄПАРХ. УПРАВЛІННЯ

З ініціятиви Єпархіяльного Управління Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії постав Крайовий комітет відзначення 50-річчя великого голоду в Україні в 1932-1933 роках. Нарада у справі оформлення такого комітету відбулась 14 лютого 1981 року в приміщенні Єпархіяльного Управління УАПЦ. На цій нараді оформився Екзекутивний комітет, що діяв у такому складі: о. протопресвітер Сильвестер Богатирець — голова, п. Григорій Захарченко — секретар і о. протопресвітер Михайло Галиця — скарбник, а пп. мґр Костянтин Зеленко, Андрій Костюк і Андрій Легіт — члени. Відбулися засідання цього комітету на яких обговорювано різні справи підготови належного й гідного відзначення 50-річчя великого голоду в Україні. У між часі формувався Крайовий комітет, що його творять такі суспільно-громадські установи й організації, крім Єпархіяльного Управління УАПЦ: Союз Українців у Великій Британії, Об'єднання Українців у Вел. Британії, Українське Товариство у Вел. Британії, Представництво ВО УНР, Об'єднання бувших Вояків Українців у Вел. Британії, Союз Українців бувших Вояків, Легіон ім. Симона Петлюри, Спілка Української Молоді у Вел. Британії, Пласт, Ліга Української Православної Молоді, Українська Студентська Громада, Організація Українських Жінок у Вел. Британії, Товариство Українських Жінок ім. Олени Теліги у Вел. Британії, Сестрицтво УАПЦ, Українська Гетьманська Організація, Спілка Українських Учителів і Вихователів, Українська Інформаційна Служба, Українська Видавнича Спілка, Товариство Українських Літераторів, Український Демократичний Рух і Громадський Комітет при ОУуВБ.

Екзекутивний комітет переорганізувався в такому складі: о. протопресвітер Сильвестер Богатирець — голова, п. Василь Бабицький — заступник голови, дир. Іван Равлюк — генеральний секретар, п. Володимир Гуменюк — другий секретар, п-на Тамара Юревич — англомовний секретар, о. протопресвітер Михайло Галиця — скарбник, пп. Андрій Костюк, Андрій Легіт і мґр Костянтин Зеленко — члени.

В рамках Крайового комітету діяли теж такі комісії: організаційна, видавнича, фінансова, зовнішньо-інформаційна та комісія побудови Хреста-Пам'ятника. Крайовий комітет заплянував, щоб у Великій Британії провести належно й гідно відзначення 50 роковин великого голоду — Богослужбами, Панахидами, жалобними святами, протестаційними вічами, видати друком збірники, книжки, летючки, спорудити хрести-пам'ятники, пропам'ятні плити в українських церквах та інші форми відзначення згаданих 50 роковин великого голоду в Україні.

УКРАЇНЦІ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ ВШАНУВАЛИ ПАМ'ЯТЬ ЖЕРТВ ВЕЛИКОГО ГОЛОДУ В УКРАЇНІ

У неділю, 6 березня 1983 року настоятель парафії Св. Апостолів у Лідс, о. прот. Михайло Хуторний після Св. Літургії відслужив Панахиду за згинулих голодовою смертю наших братів і сестер в Україні в 1932-1933 роках. Промовляючи слово перед Панахидою о. настоятель вказав на жахливу трагедію нашого народу в тих роках, коли-то згинули з голоду сім мільйонів

українців. Після Служби Божої і Панахиди сестрицтво пригостило всіх перекускою, що й була поминальним обідом. У часі цієї перекуски проведено збірку на Хрест-пам'ятник, споруджений в городі біля катедрального храму УАПЦ у Лондоні

*

Парафія Св. Івана Богослова в Брістолі відзначила 50-річчя великого голоду в неділю, 13 березня 1983 року. Настоятель парафії о. протопресвітер Сильвестер Богатирець відслужив Св. Літургію і Панахиду за спокій душ згинулих з голоду наших братів і сестер, попередивши Панахиду словом про страшний голод, що його зумисне викликала Москва в Україні. В церкві молились з о. настоятелем вірні УАПЦ і брати та сестри — вірні Української Католицької Церкви.

Посвячення пам'ятника в Челтенгамі, в пам'ять жертвам великого голоду в Україні в 1932-1933 роках

*

У неділю, 3 квітня в парафії Св. пр. Іллі в м. Редінґу, о. настоятель протопресвітер Сильвестер Богатирець відслужив Св. Літургію і Панахиду за спокій душ семи мільйонів українців, що згинули голодовою смертю в Україні в страшних 1932-1933 роках. Перед Панахидою о. настоятель сказав проповідне слово про страшний голод, указуючи, як Москва намагалася знищити наш народ, зокрема селянство.

*

У місті Кіхлей постав місцевий Громадський комітет для відзначення 50-річчя великого голоду в Україні. До комітету належали — парафія УАПЦ Св. Михайла та місцеві суспільно-громадські організації. Відзначення відбу-

»Пом'янімо« деклямувала п-ні Діна Марків-Паска. Відомий поет Андрій Легіт продеклямував з черги уривок з власної поеми »1933 р.«, присвячений жертвам голоду, а теж ще поезію п. н. »Ми були, є, й будем ми«. Резолюції жалобного свята прочитали — п. Михайло Поврозник (по-українському) й п. Степан Олеськів (по-англійському). Виступали в програмі цього жалобного свята також хори »Дніпро« з Олдгаму під диригуванням п. Афанасія Корольчука і хор Дружинників з Осередку СУМ у Ноттінґамі. Свято закінчено проспіванням українського національного гимну.

О год. 3.30 пополудні на Спікерс Корнер у Гайд парку сформувався похід з прапорами національними й організаційними. В поході взяли участь священики українських Церков і представники народів поневолених Москвою. Демонстративний похід з участю біля двох тисяч осіб пройшов попри сов. амбасаду. Походом керували пп. Михайло Захарчук і Михайло Гринюк.

СЛОВО О ПРОТОПРЕСВІТЕРА С. БОГАТИРЦЯ НА ВІДКРИТТІ ЖАЛОБНОГО СВЯТА В ЛОНДОНІ

Всечесні Отці,
Вельмишановні Пані й Панове Гості,
Дорогі Браття і Сестри,
Дорога Українська Молоде!

Велика честь припала мені відкрити нашу сьогоднішню жалобну академію, якою ми відзначуємо 50-річчя Великого Голоду в Україні й вшановуємо сім мільйонів жертв які були замучені голодовою смертю.

Великий голод в Україні в 1932-33 роках не постав тому, що українська земля не вродила досить хліба, щоб прохарчувати населення України, але тому, що червона від пролитої крови Москва захотіла раз назавжди розправитись з непокірною Україною.

Москва не могла забути Україні визвольну боротьбу в 1917-1920 роках, не могла простити українському селянству повстань у 1921-1925 роках, лютувала помстою спротиву колективізації, не могла дивитись на розвиток української культури та національної свідомости в 1922-1928 років. Тому Москва вирішила знищити українське селянство, яке було невичерпною базою поповнення інтеліґенції що ставала в проводі українського відродження в боротьбі за волю України.

Москва вирішила знищити те селянство в жорстокіший спосіб, виморити голодом. У 1932 році в Україні був добрий врожай та Москва вирішила забрати все те, і оставити населення без жодного харчування. В другій половині 1932 року, Москва вислала в Україну 112,000 своїх вишколених аґентів, які з допомогою місцевих ренеґатів ходили селами та хуторами, від хати до хати та забирали все що знаходили в коморах, а навіть і те що знаходили в хаті на кухні в горщиках та глечиках, залишаючи родини без жодного харчування. Навесні 1933 року вимирали в Україні цілі села, а дороги з сіл до міст були вкриті трупами старих, дітей та мамів з немовлятами на руках. Так розправилася Москва з гордим культурним українським народом. А тих, що чудом пережили той голод заганяли в колгоспи, щоб мати контролю над українським населенням, там держали їх у холоді та голоді, щоб не бажалось їм більше повставати проти панівної Москви.

В 50-річчя цієї найбільшої трагедії нашого народу, ми українці у вільному світі вшановуємо ті жертви — молитвами по наших церквах, ставленням пам'ятників, видаємо публікації в чужих мовах, та жалобними академіями, бо вони вмирали в боротьбі за волю, вони вмирали з руки ворога, Москви, лише тому, що любили свою Церкву, свою мову, культуру, та що любили свою Україну.

11 червня 1983 р.

ПРОПОВІДНЕ СЛОВО О. ПРОТОПР. С. БОГАТИРЦЯ НА ПАНАХИДІ

Високопреподобні Отці,
Дорогі Брати і Сестри,
Дорога українська молоде й діточки!

Сьогодні ми зібралися з усіх сторін Великої Британії до цього міста, щоб разом ушанувати пам'ять тих братів і сестер, що були замучені голодом в Україні в 1932-33 роках.

Цього року минають 50 літ від тієї страшної трагедії, яку пережив наш народ, і ми, у вільному світі, вшановуємо їхню пам'ять. З цієї нагоди ми зустрічаємо цього року в нашій пресі дуже багато статтей, які свідчать про те страхіття. Це свідчать ті, що самі пухли й голодували, ті, що бачили, як наш люд вмирав. вони бачили вимерлі цілі села, які позаростали були бурянами, бачили мертвих по полях, по дорогах у містах на вулицях, вони бачили, як тих мертвих збирали на вози й везли, щоб поховати в спільній могилі, вони бачили, як старий чоловік ходив по селі і збирав у мішок мертвих немовлят і носив на цвинтар, щоб похоронити.

Вмирали старі, вмирали молоді, чоловіки й жінки, вмирали діти й немовлята. Одна четверта всього українського населення, що тоді було під Московщиною, вимерла з голоду.

Тут ми спитаємо себе, чому українське населення мусіло помирати такою страшною смертю? Чи українська земля не могла вже прогодувати того хлібороба, що своїм потом зрошував її, що своєю кров'ю захищав її?

Певно, що могла. Сам модерний Ірод, Сталін, сказав на пленумі в січні 1933 року, що в Україні в 1932 році був великий урожай, то значить, що було хліба й до хліба, то коли так, чому ж тоді виник голод? Тому, що цей голод був потрібний Москві, це була фаза боротьби Москви з українською інтеліґенцією, з українськими робітниками, з селянами хліборобами, з тими, що держались своєї святої Української Автокефальної Православної Церкви, з тими, що захищали свою українську мову й хотіли бути господарями у своїй хаті. За наказом червоного окупанта, посунули в Україну тисячі НКВД, міліції, комсомольців та своїх перекинчиків, ходили селами і забирали останнє зеренце, не лише з комор, але навіть з горщика, що господині пробували заховати від їхнього ока.

Залишили були населення, головно по селах, без жодної їжі. Люди почали голодувати, пухнути й умирати. В багатьох селах від 50 до 75% населення вимерли, а решта, хто ще мав сили, розійшлися по Совєтському Союзі ,шукаючи куска хліба, або пішли до колгоспу, щоб врятуватися від страшної голо-

дової смерти Москва знала, що світ буде її осуджувати за цей злочин проти України, тому в 1933 році, було заборонено чужинецьким кореспондентам відвідувати Україну. Але світ дізнався про те страхіття, що панувало в Україні, й часописи у вільному світі почали про те писати. Тоді газета »Правда« написала на австрійський часопис »Райхспост« за те, що цей часопис писав про голод в Україні. Вільний світ зареаґував — перше українські Церкви на еміґрації, Ліґа Націй, Конґрес Европейських меншостей. Але всі протести, всі збірки, не мали успіху, бо Москва твердила, що ніякого голоду в Україні немає і вона не приймала ніякої допомоги для України.

Від того часу минули 50 років. **Україна не загинула, так, як цього бажала Москва, вона продовжує свою боротьбу й вірить у свою перемогу!**

Сьогодні ми зібралися з цілої Англії, щоб разом помолитися за спокій душ замучених голодом, щоб Господь оселив їх там, де праведники спочивають, а нам, щоб подав сили встояти в боротьбі, щоб не заломитися, а йти твердим кроком аж до перемоги, до створення української самостійної держави.

Так, Господи, допоможи нам в цьому великому ділі, щоб наш народ став вільним, щоб міг молитися у своїй рідній Церкві, своєю рідною мовою, і щоб наші вороги не мали більше можливости мордувати наш християнський народ, так, як вони це зробили 50 років тому.

Допоможи нам, Господи, здобути незалежність, щоб була у нас, за словами Тараса Шевченка, в своїй хаті — своя правда, і сила, і воля!

Р Е З О Л Ю Ц І Ї

українців зібраних з різних громад Великої Британії в Централ Гол — Вестмінстер, Лондон, у дні 11 червня 1983 року, для відзначення 50-річчя великого голоду в Україні, зорганізованого комуністично-большевицькою Москвою в 1932-1933 роках, заявляють:

Тому що: 50 років тому українська нація впала жертвою плянованого московського ґеноциду, метою якого було зламати її волю до боротьби за незалежність і підкорити московським імперіялістам та народовбивцям; і

тому що: цей голод попередив російський терор, у часі якого сотні тисяч української інтеліґенції, громадських і політичних діячів були арештовані, депортовані або знищені; і

тому що: совєтсько-комуністична Росія цілковито знищила Українську Автокефальну Православну Церкву (УАПЦ) розстрілами, арештами, депортаціями і засланням українських єпископів, священиків та вірних; і

тому що: російсько-комуністичний окупаційний уряд встановив і продовжує дотепер культурний ґеноцид через російщення, перекручування історії українського народу, культури, нищить історичні пам'ятки, церкви, бібліотеки й музеї та стосує інші засоби; і

тому що: цей штучний голод у 1932-1933 роках знищив понад сім мільйонів українців; і

тому що: коли українці вмирали з голоду, — СССР експортував українську пшеницю закордон, і за це розбудовував свою індустрію і воєнний потенціял; і

тому що Москва постійно заперечувала голод і відмовилася прийняти допомогу Україні від міжнародніх організацій і урядів; і

тому що: Москва цілево, за посередництвом цензури та неправдивих інформацій, промовчала жахливий голомор у 1932-1933 роках;

Тому українська спільнота у Великій Британії, зібрана в Централ Гол, Вестмінстер, Лондон сьогодні, 11 червня 1983 року разом з представниками інших національностей та гуманітарних організацій у вільному світі **засуджує СССР** за потворне поповнення цього й інших злочинів на українській нації.

Ми апелюємо до Об'єднаних Націй та інших світових організацій створити Міжнародний Трибунал для розглянення справи великого голоду в Україні в 1932-1933 роках і засудити російську імперію — СССР за плянований, підготований та насильно проведений найбільший злочин в історії людства, — знищення понад сім мільйонів українців в 1932-1933 роках.

Ми закликаємо Асамблею Об'єднаних Націй застосувати в своїй діяльності Розділ 1, Стаття 2, параґраф 5; Розділ 4, Стаття 10; Розділ 9, Стаття 55ц, 56, 59 і 60; Розділ 16, Стаття 103, 104 і 105 Статуту Об'єднаних Націй, параґрафами 1, 2, 3, 4. 5. 6 і 7 Декларації Асамблеї Об'єднаних Націй надати незалежність поневоленим Москвою народам.

Ми апелюємо до британського громадянства і його різних організацій активно і морально піддержати українську націю в її боротьбі за національну незалежність і державність.

Ми закликаємо британську пресу, телевізію і радіо подавати інформації про голод в Україні в 1932-1933 роках і про теперішнє положення України, де репресії і переслідування національних і людських прав безупинно продовжуються.

За Президію віча:

о. **протопресвітер Сильвестер Богатирець** — Голова

Іван Равлюк — Секретар

ШОСТИЙ СОБОР УКРАЇНСЬКОЇ АВТОКЕФАЛЬНОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ

У днях 27-29 травня 1983 року, в Лондоні відбулися українські важливі врочистості, а саме наради Шостого Собору Української Автокефальної Православної Церкви, висвята нового Єпископа УАПЦ, і відкриття та посвячення Хреста-Пам'ятника в пошану й пам'ять мільйонним жертвам Великого голоду в Україні в 1932-1933 роках.

На ці врочистості прибув з Америки Блаженніший Владика Митрополит Мстислав у супроводі о. протодиякона Юрія Галиці. В четвер, 19 травня на лондонському летовищі зустріли Блаженнішого Владику Митрополита: голова Єпархіяльного Управління УАПЦ о. протопресвітер Сильвестер Богатирець, о. протопресвітер Михайло Галиця, п. Андрій Костюк і п. Осип Музичка, а теж гості з Німеччини — о. архипресвітер Палладій Дубицький і о. ігумен

Володимир Дідович, гість з Канади п. Андрій Славич і юнаки — Петро Костюк та Володимир Музичка. Після зустрічі та привітань Блаженніший Владика від'їхав до приміщень Єпархіяльного Управління, щоб відпочити після далекої подорожі.

У п'ятницю, і в суботу, Блаженніший Владика Митрополит провів наради з участю о. архипресвітера Палладія Дубицького, о. ігумена Володимира Дідовича та оо. протопресвітерів — Сильвестра Богатирця і Михайла Галиці. В неділю, 22 травня він відслужив Службу Божу в катедральному храмі, в сослуженні о. ігумена Володимира Дідовича, о. протопресвітера Михайла Галиці та о. протодиякона Юрія Галиці. В часі Св. Літургії Блаженніший Владика возвів о. ігумена в сан архимандрита, а читця Осипа Гупана в іподиякони.

Наступного дня Блаженніший Владика Митрополит прийняв на авдієнції о. д-ра каноніка Михайла Мура духовника королівського двору та секретаря зовнішніх справ Англіканської Церкви, а потім членів Крайового Комітету відзначення 50-річчя Великого голоду в Україні: о. протопресвітера Сильвестра Богатирця — голову, дир. Івана Равлюка — ген. секретаря, о. протопресвітера Михайла Галицю — скарбника і ппор. Маріяна Д. Гайву — члена комісії побудови пам'ятника. У вівторок і в середу, Блаженніший Владика Митрополит приймав делеґатів, що прибули на Шостий Собор УАПЦ.

У четвер, 26 травня Блаженніший Владика Митрополит провів знову засідання з участю о. архипресвітера Палладія Дубицького, о. архимандрита Володимира Дідовича, оо. протопресвітерів — Сильвестра Богатирця й Михайла Галиці. Пополудні того дня о. протопресвітер Сильвестер Богатирець виїздив назустріч Преосвященного Владики Єпископа Анатолія, о. прот. Бориса Хайневського, о. прот. Амфіра Остапчука та інших делеґатів на VI Собор УАПЦ, що прибули з Зах. Німеччини й Франції.

У п'ятницю, 27 травня в ранніх годинах, всч. о. протопресвітер Олександер Пігулевський голова консисторії УАПЦ в Австралії відслужив у катедральному храмі Службу Божу в сослуженні о. протодиякона Юрія Галиці. Делеґати Собору приступили до Св. Сповіді і Св. Причастя. В часі Служби Божої Преосвященний Владика Анатолій висвятив у диякони іподиякона Івана Кайма зі східньої Франції. Після Служби Божої був відслужений Молебень у наміренні Собору, що почався пополудні того ж дня. Головою Президії Собору був Блаженніший Владика Митрополит Мстислав, а членами Президії: Преосвященний Владика Анатолій, о. протопресвітер Олександер Пігулевський і проф. д-р Зіновій Соколюк. Секретарювали о. прот. Михайло Хуторний і п. Григорій Захарченко. Були обрані комісії Собору: Мандатна — голова — о. архипресвітер Палладій Дубицький, члени: о. протопресвітер Сильвестер Богатирець, о. протопресвітер Михайло Галиця й диякон О. Хайко. Номінаційна комісія працювала в складі: о. протопресвітер Олександер Пігулевський — голова, члени: о. архипресв. Палладій Дубицький, о. протопресвітер Сильвестер Богатирець, п. Андрій Костюк і п. Всеволод Степан Мардак. Статутова комісія: о. архимандрит Володимир Дідович — голова, о. архипресв. Палладій Дубицький, проф. д-р Зіновій Соколюк, о. прот. Анфір Остапчук, п. Василь Кандибко. Бюджетна комісія: о. протопресвітер Михайло Галиця, о. архипресвітер П. Дубицький, о. Іван Дерев'янко, п. С. Цимбалюк і п. Іван Корнило. Резолюційна комісія: о. Олександер Ковальський — голова, проф. д-р Аркадій Жуковський, проф. д-р Зіновій Соколюк, д-р Святомир М. Фостун і дипл. інж. Юрій Ковальчук.

Полагодивши всі формальності, що їх вимагала програма Собору, його

учасники: Владики, священики і делеґати — миряни, що заступали 5953 вірних УАПЦ у західньоевропейських країнах і Австралії (не було делеґатів із Південної Америки), заслухали звітів: Передсоборової Комісії — доповідав о. архипресвітер П. Дубицький, голова Вищого Церковного Управління — Владики Анатолія, про австралійську єпархію звітував о. протопресвітер О. Пігулевський, за Єпархіяльне Управління УАПЦ у Великій Британії звітував о. протопресвітер С. Богатирець, і його звіт був дуже добре і всесторонньо опрацьований. Про УАПЦ у Франції і Бельгії говорив о. прот. Борис Хайневський, про УАПЦ у Південній Америці інформував сам Блаженніший Владика Мстислав, а про Швецію говорив п. В. Федорчук. Після звітних звідомлень учасники заслухали доповідне слово Блаженнішого Владики Митрополита Мстислава про різні аспекти життя і розвитку УАПЦ та загально Української Православної Церкви у вільному світі.

Другого дня, в суботу, 28 травня в часі ранньої сесії Собор заслухав привітань, що їх зачитав секретар Собору о. прот. Михайло Хуторний. Письмові привіти наспіли від президента УНР в екзилі Миколи Лівицького, Наукового Товариства ім. Шевченка в Европі, Европейського Комітету 1000-річчя хрещення Русі-України, парафій УАПЦ у західньоевропейських країнах і в Австралії, Головної Управи Сестрицтва в Австралії, Головної Управи Сестрицтва ім. кн. Ольги у Великій Британії, Президії КОУГЦУ, Союзу Українців у Великій Британії, Об'єднання Українців у Великій Британії, Єпархіяльного Управління УАПЦ у Великій Британії, Об'єднання бувших Вояків Українців у Вел. Британії, Українського Товариства у Великій Британії, Представництва ВО УНР у Вел. Британії, Пласту у Вел. Британії, Товариства Українських Літераторів у Вел. Британії, Товариства Українських Жінок ім. Ольги Теліги у Вел. Британії, Товариства кол. Вояків УНР у Франції. Усно вітали Собор — проф. д-р Аркадій Жуковський від Українського Центрального Громадського Комітету у Франції, о. архипресвітер Палладій Дубицький від Центрального Представництва Української Еміґрації в Зах. Німеччині й від ЗУДАК проф. д-р Зіновій Соколюк привітав Собор від Українського Вільного Університету, а від Української Громади у Швеції висловив привітання п. В. Федорчук. Шостий Собор УАПЦ привітав також від СКВУ віце-президент М. Плав'юк.

У програмі тієї ранньої сесії учасники Собору заслухали дуже добре опрацьовані доповіді: проф. д-ра Аркадія Жуковського з Франції — »1000-річчя хрещення Русі-України — пляни й напрямні відзначення« і проф. д-ра Зіновія Соколюка — »Правне значення Української Православної Церкви«. У дискусії були добрі пропозиції ,щоб створити окремий фонд для відзначення 1000-річчя хрещення України, організувати всеправославну конференцію, опрацювати релігійно-церковні видання, а також продовжувати заходи для відкриття православного інституту при УВУ в Мюнхені.

В пополудневих годинах того дня Собор розглянув і обговорив проєкт статуту УАПЦ, що його предложила статутова комісія, а самий проєкт референтував о. архимандрит Володимир Дідович. Згідно статуту, УАПЦ буде мати свої єпархії, що їх будуть очолювати Єпископи. Після обговорення і прийняття статуту, Шостий Собор обрав нові керівні органи УАПЦ на пропозицію номінаційної комісії, а саме: Митрополичу Раду, Митрополиче Управління, Контрольну Комісію і Церковний Суд. До Ради Митрополії УАПЦ обрано: Блаженнішого Владику Мстислава, Преосвященного Владику Анатолія, о. протопресвітера Олександра Пігулевського, о. протопресвітера Сильвестра Богатирця, о. прот. Анфіра Остапчука, представника Єпархії УАПЦ у Південній Америці, проф. д-ра Аркадія Жуковського, д-ра Святомира М. Фостуна,

дипл. інж. Юрія Ковальчука і п. С. Цимбалюка. Заступниками обрано о. прот. Т. Матвієнка і п. В. Федорчука.

Управління Митрополії обрано в складі: Блаженніший Владика Митрополит Мстислав, Преосвященний Владика Анатолій, о. архипресвітер Палладій Дубицький, о. архимандрит Володимир Дідович, проф. д-р Зіновій Соколюк, о. протопресвітер Михайло Галиця, п. Л. Гільтайчук, п. Андрій Костюк, п. Всеволод Степан Мардак.

Контрольна Комісія: інж. М. Маслов — голова, інж. В. Дерев'янка, о. Олександер Ковальський, о. прот. М. Хуторний і п. Іван Корнило. Церковний Суд: о. прот. Борис Хайневський — голова, о. І. Дерев'янка, п. Григорій Будяк, а заступники — о. Михайло Дяченко та інж. П. Яким'юк.

Схваливши резолюції, що їх зачитав голова резолюційної комісії о. Олександер Ковальський, Шостий Собор закінчив свої ділові наради о год. 6.00 ввечері.

У вечірніх годинах відбулося врочисте наречення о. архимандрита Володимира Дідовича в єпископи. Це наречення служили Блаженніший Владика Митрополит Мстислав і Преосвященний Владика Анатолій у сослуженні о. архипресвітера Палладія Дубицького й о. протодиякона Юрія Галиці.

Годиться тут висловити сердечну подяку і признання шан. паніматці Зінаїді Галиці та сестрицям, що важко напрацювалися, щоб прохарчувати учасників Шостого Собору продовж їхнього перебування на нарадах цього Собору.

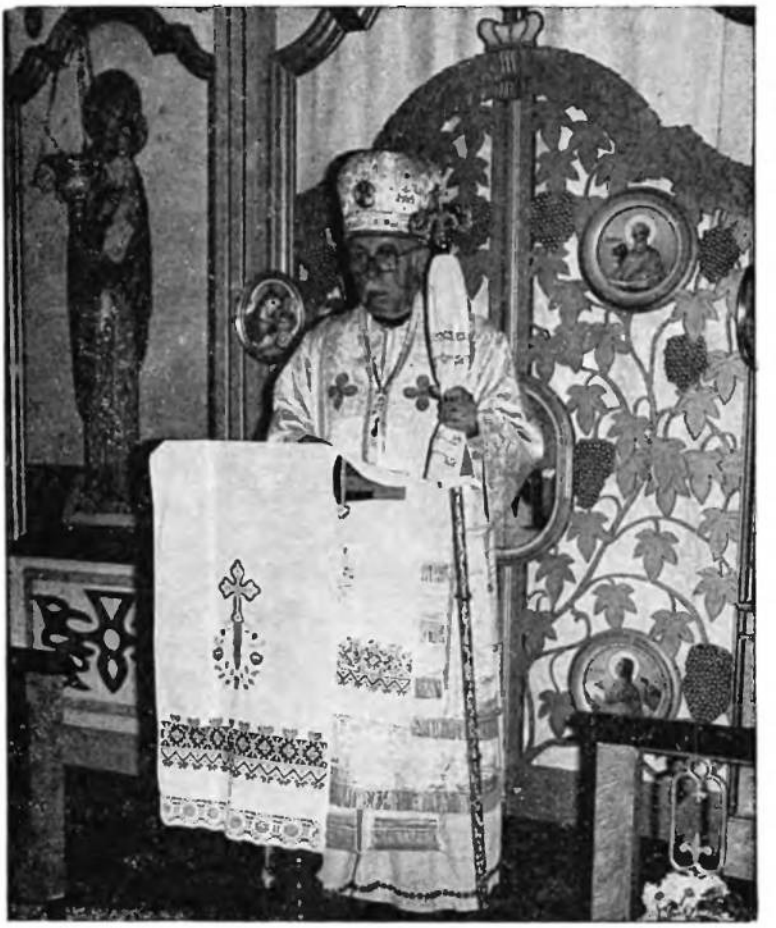
Другого дня, в неділю, 29 травня була гарна, погідна днина. Врочисту Архисрейську Службу Божу служив Блаженніший Владика Митрополит Мстислав у сослуженні Преосвященного Владики Анатолія, о. архимандрита Володимира Дідовича, о. архипресвітера Палладія Дубицького, отців протопресві-

Фраґмент з наречення о. архимандрита Володимира Дідовича в єпископи

терів: Олександра Пігулевського, Сильвестра Богатирця, Михайла Галиці та отців: о. прот. Бориса Хайневського, о. прот. Михайла Хуторного, о. протодиякона Юрія Галиці й о. диякона Івана Кайма. Прислуговували: інж. Петро Яким'юк, Осип Гупан, Петро Костюк і вівтарні хлопці — В. Іванюк і Марко Храпливий. Співав чудово парафіяльний хор »Дніпро« з Олдгаму під диригуванням п. Афанасія Корольчука. В часі Архиєрейської Служби Божої відбулась урочиста висвята о. архимандрита Володимира Дідовича на Лондонського єпископа УАПЦ. Висвяту провели Блаженніший Владика Митрополит Мстислав і Високопреосвященніший Владика Анатолій піднесений у сані до Архиєпископа УАПЦ, правлячого Єпископа Паризького й західньоєвропейського.

Врочисте відкриття і посвячення Хреста-Пам'ятника в пам'ять жертв великого голоду в Україні в 1932-33 роках, відбулось зараз же після закінчення Архиєрейської Служби Божої. Цей Хрест-Пам'ятник споруджено в городі біля катедрального храму УАПЦ у Лондоні, заходами й на кошти Крайового Комітету відзначення 50-річчя голодового геноциду в Україні в 1932-1933

Слово Високопреосвященнішого Владики Архиєпископа Анатолія після Архиєрейської Служби Божої в Лондоні

Процесійний похід до хреста-пам'ятника жертвам великого голоду в Україні

роках. Згаданий Комітет постав з ініціятиви Єпархіяльного Управління, і до цього Комітету належать усі українські суспільно-громадські установи й організації у Великій Британії. На заклик цього ж Комітету прибуло українське громадянство численно до Лондону, щоб узяти участь у відкриттю і посвяченні Хреста-Пам'ятника. Блаженніший Владика Митрополит Мстислав виголосив зворушливе слово, вказуючи, як Москва намагалась знищити українське селянство в Україні, 50 років тому, роблячи при тому теж і жахливий погром української інтеліґенції. Про голодовий ґеноцид українського народу в 1932-1933 роках говорила по-англійському сумівка Ірина Терлецька. Посвятили Хрест-Пам'ятник усі три Ієрархи УАПЦ — Блаженніший Владика Митрополит Мстислав, Високопреосвященніший Владика Архиєпископ Анатолій, Преосвященний Владика Єпископ Володимир, о. Євген Гарабач від ПУКІЦ, і всі присутні священики. Вінки у стіп пам'ятника поклали, виголошуючи при тому поклін мільйонним жертвам великого голоду: голова Союзу Українців у Великій Британії — ред. Ілля Дмитрів, ген. секретар Об'єднання бувших Вояків Українців у Вел. Британії пор. д-р Святомир М. Фостун, подр. Леся Терлецька — представниця Спілки Української Молоді, п. Андрій Костюк — голова Об'єднання Українців у Вел. Британії, п-на Галина Храплива від Сестрицтва ім. княгині Ольги і п. П. Тарасенко від Свято-Преображенської парафії УАПЦ у Лондоні. Промовляла теж п-ні Віра Дяківська від Організації Українських Жінок у Вел. Британії. Керували всією врочистістю дир. Іван Равлюк — секретар Крайового Комітету і ппор. Маріян Д. Гайва, активний діяч Комітету. В часі цієї врочистості співав парафіяльний хор »Дніпро« з Олдґаму, під дириґуванням, як уже було згадано, п. А. Корольчука.

На врочистій Архиєрейській Службі Божій і на посвяченні Хреста-Пам'ят-

Блаженніший Владика Митрополит Мстислав у сослуженні Високопреосвященнішого Владики Архиєпископа Анатолія посвячує хрест-пам'ятник

ника був представник Кантерберійського Архиєпископа о. Ґарет Еванс, посадниця міської дільниці Іллінґу та її заступниця, о. Іван Пікарський від Білоруської Православної Церкви, Микола Плав'юк віце-президент СКВУ, сотник Богдан Панчук з Канади з дружиною, представники українських суспільно-громадських установ і організацій, молодь і, як уже було згадано, численне громадянство з різних громад.

Пополудні, о год. 3.00 відбувся в одній із заль Гілтон готелю святочний обід улаштований заходами Передсоборової Комісії та Єпархіяльного Управління УАПЦ у Великій Британії, з нагоди закінчення VI Собору та вшанування 85-ліття Блаженнішого Владики Митрополита Мстислава. На цей святочний обід прибули Владики, духовенство, делеґати Собору, представник Кантерберійського Архиспископа, представники українських суспільно-гро-

Перед покладенням вінків до пам'ятника

мадських установ, організацій і товариств, гості та миряни. Церемоніймайстром був п. А. Костюк, член Єпархіяльного Управління. В часі обіду вітав Блаженнішого Владику Митрополита о. Ґарет Еванс і передав Владиці подарунок від Кантерберійського Архиєпископа. Вітали Владику Митрополита Адміністратори й голови Єпархіяльних Управлінь: о. протопресвітер Олександер Пігулевський, о. протопресвітер С. Богатирець, о. протоієрей Борис Хайневський; представники парафій: о. протопресвітер Михайло Галиця, о. прот. Михайло Хуторний, о. прот. І. Водолазький, о. Михайло Дяченко; вітали теж визначні гості — проф. д-р Аркадій Жуковський, проф. д-р Зіновій Соколюк, посадниця дільниці Іллінґу, сотн. Б. Панчук, о. архипресвітер Палладій Дубицький, п-ні Віра Дяківська, Лев Рись, п. М. Починок, п. О. Ясельський, д-р Святомир М. Фостун, ппор. Маріян Д. Гайва, п. Василь Бабицький та багато інших. Всі вони також поздоровляли Високопреосвященнішого Владику Архиєпископа Анатолія з піднесенням його сану та Преосвященного Владику Володимира з його висвятою.

За довголітню працю в Божому Винограднику Блаженніший Владика Митрополит надав о. архипресвітеру Палладієві Дубицькому право носити два

Хрест-пам'ятник у пам'ять жертвам голоду в Україні в 1932-1933 роках, споруджений біля катедрального храму УАПЦ в Лондоні стараннями і на кошти Всеукраїнського Крайового Комітету та посвячений в неділю, 29 травня 1983 року

нагрудні хрести.

В часі обіду хор »Дніпро« проспівав три релігійні пісні. Коротке, зворушливе слово виголосив Блаженніший Владика Митрополит Мстислав, а на його заклик присутні зложили щедрі пожертви на будову храму УАПЦ у Звартберґу, Бельгія, за що всім сердечно подякувала п-ні М. Дерев'янко.

Святочний обід у пошану Блаженнішому Владиці Митрополитові закінчено молитвою о год. 6.15 увечері.

У понеділок, 30 травня Блаженніший Владика Митрополит ще відбув нараду з Владиками та з духовенством, а у вівторок рано виїхав до ЗСА з о. протодияконом Юрієм Галицею. На летовищі попрощали Владику о. протопресвітер С. Богатирець, о. протопресвітер М. Галиця, паніматка Зінаїда Галиця та п-во А. і Ш. Костюки.

Того ж дня від'їхали до Зах. Німеччини також Високопреосвященний Владика Архиєпископ Анатолій, Преосвященний Владика Володимир і о. архипресвітер Палладій Дубицький.

ПРИВІТИ VI СОБОРОВІ УАПЦ ТА БЛАЖЕННІШОМУ ВЛАДИЦІ МИТРОПОЛИТОВІ МСТИСЛАВОВІ В ЙОГО 85-ЛІТТЯ

Єпархіяльне Управління Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії

підпис: о. протопресвітер Сильвестер Богатирець

*

Адміністрація Української Автокефальної Православної Церкви у Франції і Бельгія

підпис: о. прот. Борис Хайневський — Адміністратор

*

Консисторія Української Автокефальної Православної Церкви в Австралії і Новій Зеляндії

підпис: о. протопресвітер Олександер Пігулевський — Голова

*

Парафія Української Автокефальної Православної Церкви в Альранж, Франція

А. Зільбернагель — голова С. Кисіленко — секретар

*

Українська Католицька Церква. Апостольський Екзархат у Великій Британії

Августин Горняк, ЧСВВ, Єпп. — Апостольський Екзарх

*

Українська Автокефальна Православна Церква у Франції. Парафія Везін-Шалет

Кубаренко — голова Іщук — секретар

*

Об'єднання бувших Вояків Українців у Великій Британії

пор. Б. Микитин — голова пор. д-р С. М. Фостун — ген. секретар

*

Організація Українських Жінок у Великій Британії

А. Остап'юк — голова Д. Федик — секретар

*

Товариство Бувших Вояків Армії Української Народньої Республіки у Франції

сот. Ю. Єремієв — голова сот. В. Лазаркевич — секретар

*

Президент Української Народньої Республіки — Микола Лівицький.

*

Представництво Виконного Органу УНР у Великій Британії

Василь Бабицький — голова Микола Сидоренко — секретар

*

Союз Українців у Великій Британії

Ілля Дмитрів — голова Іван Равлюк — секретар

*

Об'єднання Українців у Великій Британії
А. Костюк — голова Е. Струк — секретар

*

Наукове Товариство ім. Тараса Шевченка
Проф. д-р Володимир Кубійович — голова
Проф. д-р Аркадій Жуковський — науковий секретар

*

Українська Бібліотека ім. Симона Петлюри в Парижі
підпис: Петро Йосипишин — Директор Бібліотеки

*

»Українське Слово« — Франція
підпис: В. Малинович — управитель

*

о. протопресвітер Михайло Гільтайчук — Новий Ульм, Німеччина.

*

Свято-Покровська парафія — Боссуа, Бельгія.
підпис: С. Гр. Бруханський

*

Парафія Святого Михайла — Звартберґ, Бельгія
підпис: Микола Тертишників

*

Парафія Святого Успіння — Льєж, Бельгія
підпис: Олексій Скаба

*

Парафія Успіння Пресв. Богородиці — Балаклава, Мельборн, Австралія
підпис: Свящ. Володимир Салига

*

Організація Української Молоді — Франція
Інж. Володимир Геник — голова Андрій Бойко — секретар

*

Об'єднання Православних Сестриць ім. Св. Юліяни, кн. Ольшанської, Австралія
підпис: Н. Манько — голова

*

Пласт у Великій Британії
О. Паращак — голова Т. Бабуняк — секретар

*

Координаційний Осередок Українських Громадських Центральних і Крайових Установ в Європі
підпис: Ілля Дмитрів — генеральний секретар

*

Українське Товариство у Великій Британії
Дмитро Куцак — голова Микола Сидоренко — секретар

*

Товариство Прихильників УНР у Великій Британії
підпис: Яків Стеценко

*

Григорій Бабенко — Вюртемберґ, Німеччина

*

Українська Національна Єдність у Франції
Інж. Омелян Корчак — голова В. Мулик — секретар

*

Товариство Українських Літераторів у Великій Британії
д-р С. М. Фостун — голова Ярослав Василюк — секретар

*

Ліґа Української Православної Молоді у Великій Британії
інж. В. Коротченко — голова Ліза Барська — секретар

*

Європейський Ювілейний Комітет 1000-річчя хрещення Русі-України
дипл. інж. Ю. Ковальчук — голова д-р С. М. Фостун — секретар

*

Товариство Українських Жінок ім. Олени Теліги у Великій Британії
Віра Смерека — голова

*

Сестрицтво УАПЦ Св. княгині Ольги у Великій Британії
паніматка Зінаїда Галиця — голова Катерина Костенко — секретар

*

Ваше Високопреосвященство,
Високопреосвященний Владико Архиєпископе Анатолій!

Єпархіяльне Управління, Духовенство та всі вірні Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії, вітають Ваше Високопреосвященство з наданням Вам Архиєпископства. Молимо Всевишнього, щоб зберіг Ваше Високопреосвященство в доброму здоров'ю і дав Вам силу й витривалість іще довгі роки служити нашій Святій УАПЦ і українському народові. Також сердечно дякуємо Вашому Високопреосвященству за Ваше дотеперішнє дбайливе піклування нашою Церквою у Великій Британії.

Многих літ Вам Високопреосвященний Владико!

За Єпархіяльне Управління:

о. протопресвітер С. Богатирець — голова

*

Ваше Преосвященство,
Преосвященний Владико Єпископе Володимире!

Єпархіяльне Управління, Духовенство й вірні Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії, сердечно вітають Ваше Преосвященство з висвятою на Єпископа УАПЦ Лондонського. Всі ми радіємо й молимо Господа Бога, щоб зберіг Ваше Преосвященство в доброму здоров'ю, щоб іще багато років Ви працювали для нашої Святої Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії.

Многих літ Вам Ваше Преосвященство!

За Єпархіяльне Управління УАПЦ у В. Британії:

о. протопресвітер С. Богатирець — голова

СЛОВО ВИГОЛОШЕНЕ ЄПИСКОПОМ ВОЛОДИМИРОМ

після його хіротонії на Єпископа Української Автокефальної Православної Церкви 29 травня 1983 року в катедрі Преображення Господнього в столиці Англії — Лондоні

»Ваше Блаженство, Блаженніший Владико, Первоієрарху Української Автокефальної Православної Церкви Мстиславе, Ваше Високопреосвященство, Високопреосвященніший Владико Анатолію!

Я, архимандрит Володимир Дідович, син Микити Дідовича й матері Уліти Дідович, з дому Грень, народився 16 вересня 1924 року в Крем'янецькому повіті на Волині. Батьки мої були глибоковіруючими громадянами, й цю віру Православної Христової Церкви передали й мені вже від моїх наймолодших років. Бог нагородив мене добрим голосом і тому я вже з дитячих років брав участь у церковних хорах.

У часі другої світової війни, вже молодим юнаком брав участь у боротьбі за волю України. Після війни ще довго перебував у підпіллі. При Божій помочі, опинившись на Заході, негайно приступив до завершення своїх студій та

От. архимандрит Вол. Дідович читає акт наречення в єпископи

здобув титул магістра політичної економії. Від довгих років працював в Українському Вільному Університеті, виконуючи обов'язки головного секретаря. Хоч доля не судила мені нормально студіювати теологічні науки, я попри всякі громадсько-суспільні обов'язки старався брати активну участь у церковному житті.

Боже Провидіння так покерувало, що вже від кількох років Його Блаженство, Блаженніший Мстислав звернув свою увагу на мою особу. Але, у мене були великі довгі вагання. Я не міг собі уявити, того факту, що я зможу дати собі раду в цьому нелегкому завданні, тобто в праці у Божому Винограднику у сані Єпископа.

Але Боже Провидіння через Блаженнішого Владику Мстислава, зменшувало мої сумніви; у мене зростала віра, що з Божою поміччю і допомогою добрих людей — Владик, духовенства і вірних — я зможу виконувати це нелегке завдання у службі Богові і ближньому. В між часі побувавши в Бавнд Бруку, під безпосередньою опікою Блаженнішого Владики я все більше набирав, що так скажу, відваги.

А все ж таки я свідомий того великого тягару й відповідальности які я прийняв на себе. Ще й сьогодні набігають думки, коли я ставлю собі питання:

чи ж на це надаєшся? Чи ж зможу я виправдати довір'я і виконати ті великі обов'язки, які на мене накладаєте Ви, Блаженніший і Високопреосвященний Владики?

Зважившись на цей крок, я прошу Вас уклінно Архипастирського благословення у цьому моєму новому священному завданні. Рівночасно прирікаю віддати усе моє життя для служіння нашій Христовій Українській Православній Церкві й нашому многострадальному народові.

Закінчую цю скромну мою обітницю словами Послання св. Апостола Павла до Колосян: »Моліться разом і за нас, щоб Бог відчинив двері слова, — Звіщати таємницю Христову, що за неї я й зв'язаний«.

Зліва направо: о. протопресвітер Олександер Пігулевський з Австралії, Преосвященний Владика Володимир, Блаженніший Владика Митрополит Мстислав, о. протопресвітер Сильвестер Богатирець. У другому ряді — п. Сергій Цимбалюк і п. Василь Кандибко — обидва зі Швеції. (Знімка зроблена перед катедральним храмом УАПЦ у Лондоні 30 травня 1983 року після відбуття V Собору УАПЦ).

С Т А Т У Т

УКРАЇНСЬКОЇ АВТОКЕФАЛЬНОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ

І. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Ст. 1.

Свята Українська Автокефальна Православна Церква становить продовження Православної Церкви в Україні, що має свій початок з благовістя св. Апостола Андрія Первозванного, організаційно оформилась при св. князеві Володимирові і протягом століть була й є пов'язана з Вселенською Соборною Апостольською Православною Церквою, зберігаючи догматичні і канонічні основи.

Ст. 2.

Українська Автокефальна Православна Церква в діяспорі є невід'ємною частиною Української Автокефальної Православної і Вселенської Соборної Апостольської Церкви.

Українська Автокефальна Православна Церква в діяспорі є речником Української Автокефальної Православної Церкви до часу свобідного волевиявлення в Україні.

Ст. 3.

Свята Українська Автокефальна Православна Церква управляється на підставі: 1) Слова Божого в Святому Письмі поданого, 2) Святого Передання, а саме: а) Правил Святих Апостолів, б) Правил 7 Вселенських та 10 Помісних Соборів, — визначених Православною Церквою, в) канонічних Правил св. Отців, прийнятих Вселенськими Соборами, г) традицій та звичаїв Української Православної Церкви.

Ст. 4.

Українська Автокефальна Православна Церква є незалежна від інших Православних Церков і в своєму внутрішньому житті має повну вільність управління в межах цього Статуту.

Ст. 5.

Богослужбовою мовою Української Автокефальної Православної Церкви є мова українська.

ІІ. СОБОР УАПЦеркви

Ст. 6.

Найвищим органом Української Автокефальної Православної Церкви є Церковний Собор у складі єпископів, духовенства і мирян. Собор скликає Митрополит Церкви, кожних п'ять років, а в потребі частіше. Він головує на Соборі сам, або з його доручення інша духовна особа з членів Собору. Церковному Соборові належиться повнота влади в Українській Автокефальній Православній Церкві. У випадку неможливости скликати Собор у визначений термін, час скликання може бути перенесений на термін, що його визначить Рада Митрополії.

До складу Церковного Собору входять:

а. Митрополит і всі Єпископи УАПЦеркви;
б. духовенство УАПЦеркви всіх санів, крім осіб, що перебувають під єпископською забороною;
в. представники мирян, а саме: делеґати від кожної Єпархії УАПЦеркви, обрані загальними зборами парафій;
г. члени вищих керівних органів УАПЦеркви, передбачених цим Статутом.

Делеґат-мирянин кожної єпархії повинен бути повноправним членом парафії, що за останніх три роки сповідався і причащався та брав активну участь у житті громади.

Завданням Церковного Собору є:

а. справи збереження чистоти віри, традицій та канонічно-церковного ладу;
б. піднесення й розвиток управління, духовної освіти та фінансовими потребами Церкви;
г. встановлення Єпископських катедр і окремих Єпархій;
ґ. вирішення питань міжцерковного характеру й взаємин з іншими Церквами та

д. інші справи церковно-релігійного життя, передбачені цим Статутом.

Ст. 7.

Собор УАПЦеркви обирає Первоієрарха з титулом: Митрополит Української Автокефальної Православної Церкви Київський та всієї України; вищі керівні органи УАПЦеркви — Раду Митрополії, Митрополиче Управління, Церковний Суд та Контрольну Комісію.

Ст. 8.

Для чинности постанов Собору є конечним, щоб вони були прийняті більшістю голосів членів Собору, при чому справи віри та Богослужбового порядку вирішує Собор Єпископів.

III. СОБОР ЄПИСКОПІВ

Ст. 9.

Собор Єпископів УАПЦеркви складається з Митрополита і діючих Єпископів, Головою Собору Єпископів є Митрополит. Ухвали Собору Єпископів приймаються більшістю голосів, у випадку рівности їх — рішає голос Митрополита.

До діянь Собору Єпископів належать справи євангельські (правило шосте: Сьомого Вселенського Собору) і церковного судівництва, зокрема:

а) авторитативні пояснення Догматів віри і Церковних правил;
б) одобрення перекладів Св. Письма і Богослужбових книг, підручників для навчання релігії, церковних співів і обрядів;
в) церковне проповідництво;
г) піклування про моральний стан духовенства і вірних;
ґ) розгляд скарг на єпископів та судівництво над ними;
д) постанови в справах позбавлення духовного сану та
е) рішення в справах відлучення від Церкви.

IV. ПЕРВОІЄРАРХ УАПЦеркви

Ст. 10.

Первоієрархом Української Автокефальної Православної Церкви є Митрополит, з титулом Митрополит УАПЦеркви Київський і всієї України. Йому належить вся повнота ієрархічної архиєрейської влади в справах віри та християнської моралі, священнодійства і душпастирства; йому ж належить вища — у межах Статуту — адміністративна влада. Митрополит виконує обов'язки передбачені для першого єпископа області 34-тим Апостольським правилом.

Ст. 11.

Митрополит є духовним зверхником Української Автокефальної Православної Церкви і репрезентує її назовні.

Митрополит:
а) скликає Церковний Собор, Собор Єпископів та Раду Митрополії, Митрополиче Управління й пильнує за виконанням їх ухвал;
б) у згоді з Радою Митрополії затверджує кандидатів на єпископів, обраних єпархіяльними Соборами;
в) подає єпископам братерські поради щодо виконання ними архипастирських обов'язків, а на випадок незгоди чи неслухняности передає справу Соборові Єпископів;
г) приймає скарги на єпископів і полагоджує їх;
ґ) звертається до всієї Української Автокефальної Православної Церкви з навчальними листами та Посланнями;
д) дає духовним особам вищі церковні нагороди (І Тим., 5:17) — хрести з оздобами, митри, підвищення в протопресвітери та архимандрити;
е) утримує зв'язки з первоієрархами інших Православних Церков;
є) дбає про своєчасне забезпечення Церкви Святим Миром.

Ст. 12.

Ім'я Митрополита виголошується на Богослуженнях у храмах Української Автокефальної Православної Церкви, а Митрополит виголошує ім'я Вселенського (Царгородського) Патріярха.

V. ЗАСТУПНИЦТВО МИТРОПОЛИТА УАПЦ

Ст. 13.

Собор Української Автокефальної Церкви обирає з-поміж єпископів Заступника Митрополита. У випадку смерти Митрополита, його заступник скликає Церковний Собор для обрання нового Митрополита.

Ст. 14.

У випадку смерти Заступника Митрополита і неможливости скликати Собор, Рада Митрополії обирає (після смерти Митрополита) з-поміж духовенства Адміністратора, який скликає Собор УАПЦеркви для обрання нового Митрополита не пізніше до шести місяців.

VI. РАДА МИТРОПОЛІЇ

Ст. 15.

В часі між Соборами Української Автокефальної Православної Церкви діє, як вищий орган, Рада Митрополії. До складу Ради Митрополії входять: Митрополит і єпископи, чотири представники від духовенства — голови керівних органів Єпархій і чотири від мирян та два кандидати (один з духовенства й один з мирян), яких обирає Собор.

Раді Митрополії належать ухвалодавчі функції.

Не менше половини членів Ради Митрополії можуть ініціювати скликання Надзвичайного Собору УАПЦеркви.

Ст. 16.

Рада Митрополії збирається один раз на рік. У випадку потреби скликає Раду Митрополії Митрополит за власною ініціятивою, або за внесенням трьох членів Митрополичої Ради.

Ст. 17.

Головує на засіданнях Ради Митрополії Митрополит, або на його доручення, його заступник. Ухвали Ради Митрополії приймаються звичайною більшістю голосів; при рівності голосів рішає голос головуючого.

VII. МИТРОПОЛИЧЕ УПРАВЛІННЯ

Ст. 18.

Виконавчим органом Української Автокефальної Православної Церкви є Митрополиче Управління, яке обирається Собором в такому складі:

1. Голова — Первоієрарх УАПЦеркви
2. Перший заступник голови — духовний
3. Другий заступник голови — мирянин
4. Діловий секретар — духовний
5. Скарбник — мирянин
6. Член — духовний
7. Член — мирянин
8. Член — мирянин
9. Член — духовний

Ст. 19.

Митрополиче Управління діє як постійний виконавчий орган. Його обов'язки полягають передусім у виконанні ухвал Собору та Ради Митрополії, Собору Єпископів і розпоряджень Первоієрарха.

В наглих потребах наради Митрополичого Управління можуть відбуватися у скороченому кворумі: Голови або його Заступника, одного з членів і секретаря. При Митрополичому Управлінні існує Митрополича канцелярія УАПЦеркви та відділ інформації (ВІН).

Крім вище сказаних обов'язків, Митрополиче Управління зокрема:

а) складає проєкт річного бюджету;
б) звітує про виконання бюджету та про господарювання майном Церкви перед Радою Митрополії;
в) завідує фінансами та церковним майном і складає фінансово-господарський звіт для Собору;
г) дбає про добро й розвиток церковного життя;
ґ) наглядає за діяльністю центральних церковних установ;
д) призначає, затверджує звільнення й переміщення священиків на вакантні місця єпархіяльного управління й консисторій;
е) виступає перед державним судом від імени УАПЦеркви;
є) видає офіційний пресовий орган

УАПЦеркви »Рідна Церква« та керує видавничими справами;

ж) відає іншими справами, передбаченими цим Статутом.

Ст. 20.

Митрополичому Управлінню УАПЦеркви підлягають Єпархіяльні Управління, Консисторії в галузі адміністраційних і фінансово-господарських справ.

VIII. КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Ст. 21.

Для контролі фінансів та загального господарства УАПЦеркви, Собор обирає Контрольну Комісію на п'ять років. До цієї Комісії входять три особи з мирян та дві з духовенства. Головує в Контрольній Комісії мирянин. До них Собор обирає також двох кандидатів — одного з духовенства й одного з мирян — на місце вибулого члена Контрольної Комісії.

У своїй діяльності Контрольна Комісія керується правильником, що його виготовить і затвердить Рада Митрополії. Контрольна Комісія проводить ревізію фінансових та господарських справ кожного року та звітує на Соборі УАПЦ.

IX. ЦЕРКОВНИЙ СУД

Ст. 22.

Для розгляду справ з оскарженням членів кліру і мирян у переступах проти віри й моралі, в порушенні канонів і церковної дисципліни, а також у справах шлюбної розлуки, Собор обирає Церковний Суд з трьох членів — двох з духовенства і одного з мирян та двох заступників.

Ст. 23.

Усі скарги для суду подаються в письмовій формі до Митрополичого Управління, яке, ознайомившись із справою, може полагодити її адміністративно, або скерувати до Церковного Суду після переведення відповідного слідства.

Ст. 24.

Церковний Суд діє згідно з канонічним правом Православної Церкви, у згоді з місцевим цивільним правом даної держави.

Ст. 25.

Церковний Суд визначає, по судовій розправі на духовні і світські особи, що допустилися переступів проти віри та порушення церковної дисципліни, відповідні кари на підставі церковного права.

Ст. 26.

Останньою інстанцією для апеляції є Собор Єпископів, який виділяє зі свого складу двох членів, що під проводом Митрополита переглядає справу (через два місяці після вироку Церковного суду) і останнє слово належить Соборові Єпископів.

X. ЄПАРХІЇ

Ст. 27.

Українська Автокефальна Православна Церква є одною Митрополією, а під територіяльним оглядом ділиться на єпархії. Вищим органом у єпархії є Єпархіяльний Собор, що його скликає в погодженні з Митрополитом, Єпархіяльний Єпископ, а якщо єпископа нема, — то Єпархіяльне Церковне Управління (Консисторія), також з благословення Митрополита.

Ст. 28.

Єпархіяльні Собори бувають чергові, що збираються в певні реченці часу і надзвичайні, які скликаються у випадках конечних потреб. Єпархіяльний Собор складається з духовенства єпархії і представників парафій.

Ст. 29.

До обсягу прав Єпархіяльного Собору належать справи організаційні, яких вимагає життя єпархії та місійно-освітні. Головує на Соборі єпархіяльний єпископ. У випадку відсутности єпископа, головує визначена Митрополитом духовна особа.

XI. ЄПАРХІЯЛЬНИЙ ЄПИСКОП

Ст. 30.

Єпархію очолює єпископ. Він керує єпархією за вказівками Митрополита

і в погодженні з Митрополичим Управлінням та з Церковним Управлінням єпархії.

Ст. 31.

Кандидата на єпархіяльного єпископа обирає Собор Єпископів УАПЦеркви або, при невідкладній потребі — Рада Митрополії. Кандидат повинен відповідати усім канонічним вимогам Православної Церкви.

Ст. 32.

Єпархіяльний єпископ візитує парафії, стоїть на сторожі чистоти віри та побожности, освячує храми, рукополагає дияконів і священиків та звертається до своєї пастви з архипастирськими Посланнями. Йому належить право надавати духовникам своєї єпархії похвали і нагороди (набедреник, скуфія, камилавка, золотий наперсний хрест, протоєрейство, ігуменство).

Ст. 33.

Переміщення та звільнення єпархіяльного єпископа відбуваються на внесок Ради Митрополії. Остаточне рішення в цих справах належить Митрополитові. Єпископ підлягає суду Собору Єпископів (Апост. 74).

XII. ЄПАРХІЯЛЬНЕ УПРАВЛІННЯ (Консисторія)

Ст. 34.

Постійно діючим виконавчим органом в Єпархії є Єпархіяльне Церковне Управління, обране Єпархіяльним Собором. Головує в ЄЦУправлінні єпископ, а якщо в Єпархії нема єпископа, — то один з духовенства за призначенням Митрополита.

Ст. 35.

До обов'язків Єпархіяльного Церковного Управління належать усі адміністративні, фінансові та господарські справи. Церковно-адміністраційні справи провадить особа духовна, а фінансовими і господарськими справами можуть відати світські особи.

Єпархіяльне Церковне Управління обирається на три роки. По скінченні цього терміну уповноваження можуть бути продовжені, коли нема заяв про оновлення складу ЄЦУправління на Єпархіяльному Соборі.

Єпархіяльні Церковні Управління УАПЦеркви в діяспорі зареєструються, згідно з правними нормами поодиноких держав, у яких находиться єпархія.

Єпархіяльне Церковне Управління має давати внесок від річних прибутків своєї єпархії до Митрополичого Управління, схваленим Собором.

XIII. ЄПАРХІЯЛЬНА КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Ст. 36.

Для контролювання фінансів та господарства єпархії Єпархіяльний Собор обирає Контрольну Комісію на три роки. До цієї Комісії входять дві особи від мирян і одна від духовенства; до цих трьох також обирається один кандидат від духовенства й один від мирян на місце вибулого члена Контрольної Комісії.

Ст. 37.

Контрольна Комісія надсилає до Митрополичого Управління копії актів ревізії фінансового та господарського стану єпархії.

XIV. ДЕКАНАТИ И ПАРАФІЇ

Ст. 38.

Єпархії діляться на деканати, а останні на парафії. Поділ на деканати й парафії робить Єпархіяльний Єпископ.

Ст. 39.

На чолі деканатів стоять декани, що виконують свої чинності на підставі окремої інструкції. Через них єпископ дає свої зарядження духовенству й пильнує над способом життя й захования духовних і вірних під оглядом церковним і дисциплінарним.

Деканів і їх заступників призначує і їх звільняє єпархіяльний єпископ в узгідненні з Митрополичим Управлінням.

Деканат постає внаслідок ухвали Духовної Консисторії, затвердженої єпархіяльним єпископом.

Мурами, в яких не тільки народжувалась, помножувалась і переховувалась духовна сила нашого народу, ось уже тисяча років були мури Української Православної Церкви, яка на Батьківщині перебуває тепер у неволі, позбавлена права діяти назовні та бути творчою частиною українського національного організму, як це було у віках. Тому у цю, вельми тяжку добу буття української нації та її життєдайної частини — Української Православної Церкви, Собор вважає за найбільш почесний обов'язок, поза межами нашої Батьківщини сущої, як і на протязі тисячолітнього її існування, сприяти розвиткові української культури, в усіх її галузях, зосібна ж постійно дбати про розвиток української православної богословської думки.

У зв'язку з цим Собор висловив щире признання тим людям чину, які довели до існування на чужині української православної теологічної школи — Св. Софійської духовної семінарії, як учбового закладу. За чергове завдання Собор вважає: створення на базі цієї школи н а у к о в о г о теологічного закладу, зокрема необхідного для придбання власних навчальних кадрів.

Ідею покликання до життя власної духовної школи український православний загал поза Батьківщиною зустрів з радістю і щедро допоміг її здійснити. Поширення ж діяльности Семінарії в науковому напрямку буде вимагати значно більшої допомоги від вірних нашої Церкви. Собор висловив певність, що вірні і тут виявлять свою щедрість на Боже діло. Проте, на думку членів Собору, найбільше зусилля ієрархії, духовенства і особливо батьків та загалу вірних нашої Церкви повинно бути скероване на негайні пошуки кандидатів, охочих до навчання теології та до пастирського служення. Мусимо знати, що дотеперішній щорічний доплив молодих пастирів є трагічно невистачальний. Без побільшення священичих кадрів нашій Церкві грозить доля свічки, що прискорено скапується на вітрі. Тож не лише знати про це, але й постійно про це пам'ятати повинні ми всі — діти Страдниці Церкви нашої.

До полагодження Соборових справ загального значення належить перегляд дотепер обов'язуючого статуту УАПЦеркви, до якого Собор вніс необхідні додатки і поправки, між іншим і такі, які викликала потреба узгляднення відмінностей, які регулюють взаємини Церкви з державою. Крім того, Собор уважав за необхідне довершити поділ організаційної структури УАПЦеркви поза межами України на чотири церковні провінції — єпархії, а саме: Західньо-Европейську, з катедрою в Парижі, Великобританську, з катедрою в Лондоні, Австралійську, з катедрою в Сіднею та Південноамериканську, місце катедри якої буде устійнено згодом, після єпархіяльного собору. Одночасно з цим Собор призначив на становище єпархіяльних єпископів: Владику Анатолія на єпархію Західньо-Европейську, підносячи його до сану Архиєпископа і заступника Владики Митрополита, а Владику Володимира на єпархію Великобританську й Вікарія Митрополита для спеціяльних доручень. Крім того Собор доручив Владиці Володимирові тимчасову духовну архипастирську опіку над Австралійською єпархією.

Собор привітав Ієрархію, Духовенство і в'рних двох, існуючих у вільному світі Церков-митрополій: Українську Православну Церкву в ЗСАмерики та Українську Греко-Православну Церкву в Канаді, висловлюючи братню у Христі радість, з приводу довершеної дотепер спільної праці для гідного відзначення 1000-ліття хрещення України і тисячоліття існування Української Православної Церкви.

Висловлюючи Українській Православній Церкві в ЗСАмерики подяку за велику і далекойдучу поміч тим православним українцям, що знайшлися

в країнах вільного світу. Шостий Собор УАПЦеркви урочисто освідчив, що митрополія Української Автокефальної Православної Церкви і надалі залишається вірна засаді, що спільний д у х о в н и й провід обох сестер-митрополій і надалі буде виявлятись у спільному Соборі Єпископів.

Соборне діяння закінчено молитвою-благанням до Всевишнього, щоб благодать Господа нашого Ісуса Христа і любов Бога і Отця і причастя Святого Духа постійно перебували з усіма нами.

Ваші у Христі:

† **Митрополит МСТИСЛАВ**

† **Архиєпископ АНАТОЛІЙ** † **Єпископ ВОЛОДИМИР**

Червень 3, 1983 р. Б.
Оселя Ап. Андрія Первозванного,
С. Бавнд Брук, Н. Дж., ЗСАмерики.

ПЕРША ВІЗИТАЦІЯ ПРЕОСВЯЩЕННОГО ВЛАДИКИ ВОЛОДИМИРА У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ

Четвер, 18 серпня 1983 року

Ввечері прилетів літаком до Лондону Преосвященний Владика Володимир, правлячий єпископ УАПЦеркви у Великій Британії. На Лондонському летовищі Гатвік, Владику зустріли й привітали о. протопресвітер Михайло Галиця — настоятель катедральної церкви в Лондоні та п. Андрій Костюк — член Єпархіяльного Управління. Після короткого привітання, Владика прибув до приміщення Єпархіяльного Управління.

П'ятниця, 19 серпня

В день Свята Преображення Господнього Владику відвідав протопресвітер о. Сильвестер Богатирець — голова Єпархіяльного Управління, який подав Владиці загальні інформації про діяльність Єпархії у Великій Британії. Владика обговорив поточні справи щодо купівлі дому для єпископської резиденції. При цьому Владика зазначив, щоб будинок купувати негайно, тому, що він находиться при самій церкві й було б непростимою помилкою відступити його якимсь небажаним сусідам. На кінець обговорено плян візитацій парафій в часі тритижневого побуту Владики. У цій нараді брав участь також о. протопресвітер Михайло Галиця.

Неділя, 21 серпня

Владика Володимир у сослуженні з о. протопресвітером Михайлом Галицею відслужив Архиєрейську Службу Божу в катедрі в свято цієї парафії Преображення Господнього. Служба Божа почалася о год. 10.00. При вході до храму Владику вітали діти квітами, церковний староста п. Пилип Тараненко привітав хлібом і сіллю, а настоятель катедри о. протопресвітер М. Галиця привітав Владику у храмі.

На кінець Служби Божої Владика у своїй проповіді, насамперед подякував о. настоятелеві, хорові та усім вірним і представникам суспільно-громадських установ, які взяли участь у спільній молитві. У своїй проповіді підкреслив

значення нашої Української Православної Церкви та подав настанови для дальшої діяльности на церковній ниві. Що ж до постанови купівлі єпископської резиденції, то Владика Володимир чітко зазначив, що в єпископській резиденції має бути влаштована церковна бібліотека та документація про нашу Церкву, а з цієї бібліотеки повинні користати наші молодші церковні діячі для кращого знання та скріплення своєї рідної християнської православної віри. Наша Лондонська катедра повинна творити певний центр — пром'нювання й зростання нашої УАПЦеркви.

Після Служби Божої відбувся спільний обід, що його приготували сестриці на чолі з паніматкою Зінаїдою Галицею. Парафіяльна заля була заповнена вірними та представниками українських установ, не лише з Лондону й околиць, але також і з дальших місцевостей, як Редінґ, Брадфорд. На спільному обіді Владику вітали різн. представники суспільно-громадських установ та вірні. Першим привітав Владику настоятель катедри о. протопресвітер Михайло Галиця. Слідували усні привіти від Об'єднання Українців у Великій Британії, вітав секретар Об'єднання п. Струк, від СУБ — екзекутивний директор Іван Равлюк, від Об'єднання жінок ім. Олени Теліги вітала Владику п-ні Віра Смерека. Змістовним словом вітав Владику голова Контрольної Комісії Єпархіяльного Управління п. Григорій Захарченко. На кінець вірні ставили різні запити та поради як покращати наше церковне життя у Вел. Британії.

Понеділок, 22 серпня

Владика Володимир разом з проф. Гарвардського університету, д-ром Сисином відвідав науковий центр — Кестон коледж (біля Лондону). Цей науковий заклад займається студіями церковного життя у Східній Европі. В розмові з дирекцією цього коледжу обмінялися перспективами нав'язання кращих контактів для студій церковних проблем у Східній Европі, а зокрема в Україні.

Вівторок, 23 серпня

Владика Володимир у супроводі оо. протопресвітерів С. Богатирця й М. Галиці склав візиту преосв. єпископові Августинові — Апостольському екзархові Української Католицької Церкви у Вел. Британії. Розмова відбулася у невимушеній і щирій атмосфері й були порушені багато проблем з церковного життя нашого народу.

В наступних днях Владика перевів розмови з різними представниками, а головно з д-ром Святомиром М. Фостуном, який редагує наш журнал »Відомості«. При цьому з д-ром С. М. Фостуном порушено багато справ, зв'язаних з приготуванням відзначення 1000-ліття хрещення України.

П'ятниця, 26 серпня

Владика Володимир відвідав Філію Українського Католицького Університету в Лондоні, який провадить проф. Петро Цимбалістий. В розмові з проф. Цимбалістим та господарем дому УКУ інж. Теодором І. Кудликом обговорено можливости організації курсів українознавства заходом Українського Вільного Університету. Також порушено проблеми зв'язані з організацією шкільництва.

Цього ж самого дня, ввечері, Владика Володимир, у супроводі оо. Богатирця й Галиці, відвідав Представництво УНР. Владику привітав від Представництва п. Василь Бабицький — голова. З присутніми представниками порушено питання щодо об'єднання нашої Церкви. В цій зустрічі взяв участь, як гість, козацький отаман д-р Гласков — відомий політичний діяч і приятель українського народу та Української Православної Церкви.

Субота, 27 серпня

Владика Володимир у супроводі о. протопресвітера М. Галиці виїхав до

Манчестеру, щоб відвідати парафію УАПЦеркви Успіння Пресв. Богородиці. В Манчестері, на залізничній станції Владику привітали: настоятель парафії о. прот. Афанасій Максимук та члени Парафіяльної ради — інж. Михайло Білий, староста Омелян та Іван Якуба. Зі станції прибули до парафії і Владика оглянув церкву дуже гарно відновлену парафіянами. Опісля привітання, відвезено Владику до п. інж. Білого на відпочинок.

Неділя, 28 серпня

В день Успіння Пресвятої Богородиці, Владика Володимир у сослуженні оо. протопресвітера М. Галиці, о. прот. Афанасія Максимука, о. прот. Івана Водолазького, о. Михайла Дяченка та о. диякона Константина Матяшука, відслужив Архиєрейську Службу Божу, яку збагатив своїм співом чоловічий хор (частина хору з Олдгаму) під дириґуванням п. В'яжевича. Після Служби Божої відбулося прийняття, яке приготували сестриці. На обіді привітав Владику о. настоятель прот. Афанасій Максимук, голова Параф. ради п. інж. Білий, голова клюбу »Буковина« п. Д. Михайлюк, голова місцевого Відділу СУБ п. Григорій Бойко, та багато інших громадян. Владика у своєму слові подякував усім присутнім, головно о. настоятелеві прот. А. Максимукові, Парафіяльній раді, старості та хорові за збагачення співом Служби Божої. В неділю, ввечері Владика повернувся до Лондону й тут далі зустрічався з різними представниками нашого церковного життя.

Вівторок, 30 серпня

Владика Володимир у супроводі о. протопресвітера С. Богатирця склав візиту Управі Об'єднання Українців у Великій Британії, де його приймали усі члени Управи, на чолі з головою п. Андрієм Костюком. У розмові порушено питання нашого громадського життя на цьому терені.

Четвер, 1 вересня

У супроводі оо. С. Богатирця й М. Галиці, Владика зложив візиту Головній Управі Союзу Українців у Великій Британії. Владику привітав екзекутивний директор п. Іван Равлюк, від імені голови Союзу ред. Іллі Дмитрова, який був перешкоджений через похорон у його родині. Тут Владика оглянув книгарню й бібліотеку ім. Т. Шевченка та опісля поділився своїми думками щодо дальшої й кращої діяльности наших суспільно-громадських установ, головно на відтинку виховання нашої молоді.

Субота, 3 вересня

Владика в супроводі о. протопресвітера М. Галиці й п. Андрія Костюка — члена Єпархіяльного Управління, виїхав з Лондону до Олдгаму на поширене засідання Єпархіяльного Управління УАПЦеркви у Вел. Британії. На станції в Манчестері Владику зустріли: о. прот. Іван Водолазький, члени Параф. ради та члени Ліґи Української Православної Молоді. Після привітання від'їхали до домівки, де мала відбутися нарада.

Неділя, 4 вересня

Преосвященний Владика в сослуженні оо. протопресвітерів С. Богатирця й М. Галиці, прот. А. Максимука, Ів. Водолазького — настоятеля парафії св. Володимира в Олдгамі й о. диякона К. Матяшука відслужив Архиєрейську Службу Божу. На цій Сл. Божій присутнім був місцевий парох УКЦеркви о. Богдан. До Сл. Божої співав мішаний хор під дириґуванням п. Афанасія Корольчука.

Після Богослуження в домі Об'єднання відбулося святочне прийняття, яке приготували сестриці парафії разом з нашою молоддю. В часі прийняття, представники різних установ та вірні вітали Владику. Насамперед привітав Владику о. настоятель Іван Водолазький, о. Богдан від УКЦеркви, Голова

Преосвященний Владика Володимир читає Євангелію в часі Архиєрейської Служби Божої. Зліва направо: Іподиякон П. Корольчук, о. протопресвітер Михайло Галиця, Преосвященний Владика Володимир, о. прот. Іван Водолазький, о. протопресвітер Сильвестер Богатирець й іподиякон Р. Починок

Єпархіяльного Управління о. протопресвітер С. Богатирець, голова Об'єднання п. Андрій Костюк, голова місцевого Відділу Об'єднання п. Микола Прозорий, п-ні Починок від Товариства Українських Жінок ім. Олени Теліги, п-ні Смерека від жіноцтва — Брадфорд, від ОУНз-УГВР п. Томків, п. Федоренко, п. Афанасій Корольчук від хору »Дніпро«, від Ліги Української Православної Молоді п. Коротченко, від Парафіяльної ради — Коротченко (сеньйор) та багато інших вірних і гостей.

На закінчення Владика Володимир сердечно подякував усім за щирі слова та поблагословив усіх присутніх.

Ввечері того ж дня Владика з о. М. Галицею і п. А. Костюком від'їхали до Лондону.

У понеділок, 5 вересня Владика Володимир від'їхав до Німеччини. В цю дорогу його відпровадили оо. С. Богатирець і М. Галиця.

о. протопресвітер С. Богатирець

ДРУГА ВІЗИТАЦІЯ ПРЕОСВЯЩЕННОГО ВЛАДИКИ ВОЛОДИМИРА У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ

Четвер, 5 січня 1984 року

Ввечері прибув до своєї Єпархії правлячий Єпископ Лондонський — Преосвященний Владика Володимир. На летовищі Лондон-Гатвік зустріли Владику заступник голови Єпархіяльного Управління о. протопресвітер Михайло Галиця та член Єпарх. Управління п. Андрій Костюк. Після короткої зустрічі Владика Володимир від'їхав до єпископської резиденції на спочинок.

П'ятниця, 6 січня

У Навечер'я Різдва Христового, Владика Володимир у сослуженні настоятеля катедрального храму о. протопресвітера Михайла Галиці відслужив Вечірню, і взяв участь у Свят-вечері, яку приготувало парафіяльне сестрицтво.

В день Різдва Христового ПР Владика Володимир у сослуженні о. протопресвітера Михайла та о. прот. Івана Пекарського з Білоруської Автокефальної Православної Церкви, відслужив Архиєрейську Службу Божу та вручив грамоти подяки тим парафіянам, що вложили багато праці для розвитку парафіяльного життя катедрального храму. Після Богослуження відбувся братський обід теж приготований сестрицтвом.

Вівторок, 9 січня

Прибув до Владики Володимира голова Єпархіяльного Управління о. протопресвітер Сильвестер Богатирець, щоб привітати Владику з празником Різдва Христового та з приїздом, та звітувати Владиці про пророблену працю в Єпархії.

Субота, 14 січня

ПР Владика в супроводі о. протопресвітера С. Богатирця виїхав до Брадфорду, щоб відвідати нашу парафію в тім місті. На станції зустріли Владику настоятель парафії о. митрофорний прот. Михайло Хуторний з членом Параф. ради п. О. Чуйком. Після привітання о. митрат запросив гостей до себе на вечерю. Преосвященний використав цих кілька годин щоб ознайомитися з життям парафії.

Неділя, 15 січня

ПР Владика Володимир у сослуженні о. протопр. Сильвестра, о. настоятеля митрата Михайла та о. диякона К. Матяшука відслужив Архиєрейську Службу Божу. Під час Св. Літургії Владика привітав о. митроф. прот. Михайла Хуторного з нагородою, якою нагородив його Блаженніший Владика Митрополит Мстислав за 25-літню працю у Винограднику Христовім Української Автокефальної Православної Церкви у Вел. Британії.

Після Богослуження Преосвященний Владика з духовенством та вірними перейшли до церковної залі на святочний обід, який приготувало парафіяльне Сестрицтво, з допомогою Параф. ради. Присутніми на обіді були голови: Відділу СУБ п. В. Парфанюк і Об'єднання п. І. Смерека. При тій нагоді запросили Преосвященного щоб відвідав їхні Відділи-домівки. Ввечері ПР Владика в супроводі о. митроф. прот. М. Хуторного відвідали домівки СУБ і Об'єднання. В понеділок, **16 січня** Пр. Владика повернувся до Лондону. Візитація відбулася успішно, лише були труднощі з засніженими дорогами.

Четвер, 19 січня

День Богоявлення Преосвященний в сослуженні о. протопр. Михайла відслужив Велике освячення води в Лондоні.

Субота, 21 січня

В резиденції Преосвященного відбулося засідання Єпархіяльного Управління. Головою засідання був ПР Владика Володимир, а в часі засідання полагоджено кілька важливих справ з життя Єпархії.

Ввечері того ж дня ПР Владика Володимир у супроводі о. Михайла Дяченка та члена Єпарх. Управління п. С. Коротченка поїхав до Рочдейлю, щоб відвідати нашу парафію в цьому місті. На станції в Манчестері Владику зустріли п. Степан Савченко секретар Параф. ради, та Богдан Матвійчук — член Ліґи Української Православної Молоді. Після привітання Владику завезли до Рочдейлю на відпочинок.

Неділя, 22 січня

О годині 10.30 дня відбулася зустріч Владики, після облачення Преосвященний розпочав Богослуження в сослуженні о. настоятеля Михайла Дяченка. Співав місцевий хор під дириґуванням п. Івана Мозгового, а іподияконами були брати: Богдан і В. Матвійчуки. Після Богослуження Преосвященний з о. Михайлом відслужили Велике посвячення води. По закінченні Владика з о. настоятелем і вірні перейшли до церковної залі де відбувся обід, приготований парафіяльним сестрицтвом. Після закінчення трапези Владика виїхав до Олдгаму, а в понеділок, **23 січня** від'їхав до Лондону.

Вівторок, 24 січня

Ввечері на запрошення ВПР Архиєпископа Кантерберійського д-р Роберта Рунція Преосвященний Владика в супроводі оо. протопр. С. Богатирця і М. Галиці був гостем Архиєп. Кантерберійського й на зустрічі представників різних чужинецьких і англійських Церков, перебуваючих на терені Великої Британії.

Субота, 28 січня

Преосвященний Владика Володимир у супроводі о. протопресвітера С. Богатирця виїхав до Ноттінґаму, щоб відвідати парафію Різдва св. Івана Хрестителя в тому місті. На станції гостей зустріли представники парафії і забрали до Українського дому Об'єднання, де Преосвященний Владика мав зустріч з громадянством.

Неділя, 29 січня

Ранком відбулася зустріч Владики в церкві св. Степана, після облачення ПР Владика Володимир відслужив Архиєрейську Службу Божу в сослуженні: о. архипресвітера Палладія Дубицького з Мюнхену, о. протопресвітера Сильвестра Богатирця, настоятеля о. прот. Григорія Гусака, прислужували іподиякони: д-р Григорій Морозюк і Ф. Шаган, та прислужник Роман, онук покійного о. прот. Степана Морозюка. Дуже гарно співав місцевий церковний хор під дириґуванням Анатолія Кліша, що надавав молитовного настрою. Після Св. Літургії Преосвященний відслужив Панахиду за спокій душ героїв, юнаків, що згинули в бою під Крутами в обороні молодої української держави.

Після Богослужень Преосвященний з духовенством та вірними переїхали до Українського дому Об'єднання де відбувся спільний обід, приготований парафіяльним жіноцтвом. Під час обіду вітали Владику: Голова Єпархіяльного Управління о. протопр. С. Богатирець, настоятель парафії о. прот. Г. Гусак, о. архипресвітер Палладій, Англіканський священик і представники українських організацій та ЛУПМолоді. Владика подякував усім промовцям, організаторам святкування, жіноцтву за прийняття і о. настоятелю за його працю для добра парафії й нашої Св. УАПЦ.

Пізно ввечері Владика в супроводі отців Палладія і Сильвестра виїхав до Лондону, щоб готуватися в дальшу подорож відвідати наші парафії в далекій Австралії та Новій Зеляндії.

Понеділок, 30 січня

Приїхав Голова Єпарх. Управління, щоб попрощатись з Владикою і побажати йому щасливої дороги.

Пополудні 30 січня 1984 р., ПР Владика Володимир у супроводі о. архипресвітера Палладія Дубицького та о. протопресвітера М. Галиці, від'їхав на летовище Гатвік, щоб відлетіти до Німеччини, виконувати свої обов'язки, як Екзарх Блаженнішого Владики Митрополита УАПЦ Київського й всієї України.

Учасники поширеної наради Єпархіяльного Управління, Духовенства і представників парафій УАПЦ у Великій Британії, що відбулась у суботу, 3 вересня 1983 року в Олдгамі

УКРАЇНСЬКА АВТОКЕФАЛЬНА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА
Єпархіяльне Управління на Велику Британію

ОБІЖНИК Ч. 2/1984 року

До Отців Настоятелів,
Парафіяльних Рад та Вірних УАПЦ
у Великій Британії.

Всечесні Отці й Дорогі Брати й Сестри у Христі!

Повідомляємо Вас, що з благословення Блаженнішого Владики Митрополита Мстислава, Преосвященний Владика Володимир правлячий єпископ Лондонський, скликає XI Звичайний Єпархіяльний Собор, що відбудеться 17-18 і 19 серпня 1984 р., в Лондоні, при катедрі Преображення Господнього, 1а, Нютон Авеню, Актон, В. 3. На Собор повинні прибути обов'язково: Члени Єпархіяльного Управління, все Духовенство й обрані представники парафій. Парафія, на кожних 25 зареєстрованих членів, висилає одного делеґата, а ті громади, що мають менше 25 членів, висилають також по одному делеґатові.

Делеґатами парафій повинні бути голови Парафіяльних рад, або їх заступники й один або два члени Парафіяльної ради. Це тому, що коли будуть схвалені нові постанови в часі Собору й делеґати будуть за ними голосувати, то вони мусять бути свідомі того, що ті постанови повинні бути виконані в їхніх парафіях.

Парафії оплачують кошти подорожі оо. Настоятелям і делеґатам, а також їхні витрати на обіди й нічліги.

На Соборі буде Блаженніший Владика Митрополит Мстислав і правлячий Єпископ Владика Володимир. Отці й делеґати, що будуть звітувати на Соборі повинні приготовити свої звіти на письмі. Отці, повинні привести зі собою повне облачення, щоб взяти участь в Архиєрейській Службі Божій.

Отці й делеґати, що потребують нічлігів і ті, що схочуть бути на спільному обіді-бенкеті, повинні повідомити про це о. протопресвітера Михайла Галицю не пізніше 10 серпня, подаючи при тому на скільки ночей вони потребують нічлігів.

Прохаємо оо. Настоятелів та Парафіяльні ради скликати поширену нараду парафіян, прочитати Комунікат Владики Володимира, наш обіжник та програму Собору і вирішити справи так, щоб вони були в користь УАПЦ у Великій Британії та українському громадянству в цій країні.

З любов'ю у Христі,

За Єпархіяльне Управління:

о. протопресвітер Сильвестер Богатирець

ПРОГРАМА

XI Звичайного Єпархіяльного Собору Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії у днях 17, 18, 19 серпня 1984 р. Божого, при катедрі Преображення Господнього в Лондоні

П'ятниця, 17 серпня:

1. Приїзд і реєстрація делеґатів — від год. 10.00 до 12.00 дня.
2. Год. 13.00 — Молебень і відкриття Собору правлячим Єпископом Преосвященним Владикою Володимиром.
3. Вибір Президії Собору й Комісій: Мандатної, Номінаційної, Резолюційної і Бюджетової.

4. Вшанування пам'яті Отців і вірних, які відійшли у вічність у часі звітної каденції.
5. Привіти.
6. Звіт Мандатної комісії та затвердження правосильности Собору.
7. Прийняття програми нарад Собору.
8. Слово Преосвященного Владики Володимира.
9. Прийняття протоколу попереднього Собору.
10. Звіти: Адміністративний — Голова Єпархіяльного Управління о. протопресвітер Сильвестер Богатирець;
    Фінансовий — Заступник Голови Єпархіяльного Управління і Скарбник — о. протопресвітер Михайло Галиця.
    Контрольна Комісія — Голова — Григорій Захарченко.
11. Дискусія над звітами й уділення абсолюторії.

Субота, 18 серпня год. 9.00 рано:

12. Звітування оо. Настоятелів та Голів Парафіяльних рад.
13. Дискусія над звітами.
14. Год. 13.00 — Вибір керівних органів Єпархіяльного Управління:
    а) Голови Єпархіяльного Управління, Заступника та членів (4 з духовенства і 4 з мирян);
    б) Контрольної Комісії (Голова — священик, члени: один священик і два члени з мирян);
    в) Церковного Суду (Голова — священик і два члени: один священик і один мирянин).
15. Закриття Собору — вдячний Молебень.

Неділя, 19 серпня:

Год. 9.30 Архиєрейська Служба Божа і Вдячний Молебень у співслуженні духовенства. Після Богослуження переїзд до готелю де відбудеться спільна трапеза-бенкет у честь Первоієрарха УАПЦеркви Блаженнішого Владики Митрополита Мстислава.

О год. 2.00 пополудні в готелі почнеться прийняття з обідом та привітами. Вступ на обід — £10.00 від особи.

Тож просимо негайно записувати бажаючих на обід, збираючи водночас по £10.00 оплати за вступ на бенкет. Зголошення на бенкет приймаються до 10 серпня.

Просимо оо. Настоятелів і Парафіяльні ради обов'язково організувати поїздку автобусами до Лондону на Архиєрейську Службу Божу, яку буде служити Блаженніший Владика Митрополит Мстислав, у сослуженні Преосвященного Єпископа Владики Володимира і нашого духовенства.

Лондон, червень 1984 р. Божого.

о. протопр. Сильвестер Богатирець
Голова Єпархіяльного Управління
у Великій Британії

† Володимир
Лондонський Правлячий Єпископ
Єпархії УАПЦ у Великій Британії

БЛАЖЕННІШИЙ ВЛАДИКА МИТРОПОЛИТ МСТИСЛАВ ВІДВІДАВ ВЕЛИКУ БРИТАНІЮ

В четвер, 16 серпня 1984 року пізно ввечері прибув до Англії Блаженніший Владика Митрополит Мстислав, щоб взяти участь в одинадцятому звичайному Єпархіяльному Соборі та відбути засідання Собору Єпископів Української Автокефальної Православної Церкви у діяспорі. Блаженнішого Владику Митрополита зустріли на летовищі: ПР Владика Володимир, о. протопресвітер Михайло Галиця та п. А. Костюк. Після привітання Блаженніший поїхав до єпископської резиденції, де мешкав увесь час свого перебування в Лондоні.

В п'ятницю, 17 серпня 1984 р. розпочався Собор Єпархії УАПЦ у Великій Британії. Блаженніший був запрошений до президії Собору ,яка проводила діловими нарадами, уділяючи поради в часі нарад Собору.Після звітів комісій, Блаженніший виголосив повчальне слово на Соборі, виявляючи задоволення з праці уступаючого Єпархіяльного Управління. В суботу, 18 серпня Блаженніший вже о год. 9.00 ранку сидів за президіяльним столом, слідкуючи за звітами оо. настоятелів та Параф. рад, про життя і працю парафій.

В суботу, пополудні Номінаційна комісія представила листу кандидатів, на голову Єпарх. Управління та членів. На голову було подано о. протопресвітера Сильвестра Богатирця, який просив, щоб зняти його кандидатуру, але Блаженніший своїм словом вплинув на о. протопресвітера й він погодився, щоб бути головою на цю каденцію.

В неділю, 19 серпня о год. 9.30 отці й вірні стрічали наших Архиєреїв, Блаженнішого Владику Митрополита, ВПР Архиєп. Анатолія та ПР Владику Володимира. Після зустрічі та облачення, Блаженніший розпочав Архиєрейську Службу Божу, в сослуженні ПР Владики Володимира, о. протопр. С. Богатирця, о. протопр. М. Галиці, о. прот. Г. Гусака та о. М. Дяченка. На Богослуженні були присутні ВПР Архиєп. Анатолій, та Єп. Августин від Української Католицької Церкви. Іподияконами були: інж. Петро Яким'юк, Осип Гупан та Марко Суйковський. Прекрасно співав молодечий хор з Олдгаму, під дириґуванням п. Степана Мороза. При кінці Св. Літургії Блаженніший виголосив глибоке проповідне слово нав'язуючи до відбутого Єпархіяльного Собору. Після подячного Молебня освяченням овочів і відспіванням многоліття закінчено Архиєрейську Службу Божу.

Після Богослуження відбувся спільний обід у честь Архиєреїв Української Автокефальної Православної Церкви, який приготували сестриці лондонської парафії. Тостмайстром був п. Андрій Костюк, почесними гістьми були: Блаженніший Владика Митрополит, ВПР Архиєп. Анатолій, ПР Владика Володимир, ПР Владика Августин Є. Горняк, о. архимандрит д-р Пантелеймон Колілоріс представник Грецької Церкви у Великій Британії, о. протопр. С. Богатирець та о. протопресвітер М. Галиця.

В часі обіду промовляли вітаючи Владик: о. протопр. С. Богатирець, о. протопресвітер М. Галиця, голова Союзу Українців у Вел. Британії ред. Ілля Дмитрів, секретар Об'єднання Українців у Вел. Британії п. Едвард Струк, член Головної Управи ОбВУ ппор. Маріян Д. Гайва, від Товариства Українських Жінок ім. О. Теліги — п-ні Степанія Прошак, від ВО УНР і Українського Товариства — проф. Олександер Бондарівський, п. Степан Мороз, о. архимандрит П. Колілоріс, Єпископ Августин, Вл. архиєп. Анатолій і Владика Володимир. Двічі промовляв Блаженніший Владика Митрополит Мстислав, закликаючи присутніх до ще більшої праці для Церкви Христової, закликаю-

Сидять зліва направо за головним столом у часі святкового прийняття в неділю, 19 серпня 1984 р.: п. Андрій Костюк — церемоніймайстер, о. протопресвітер Сильвестер Богатирець, о. архимандрит Пантелеймон Колілоріс, представник грецької Церкви, Преосвященний Владика Августин Є. Горняк, Блаженніший Владика Митрополит Мстислав і Високопреосвященніший Владика Архиєпископ Анатолій

чи українське студентство, щоб ішло на студії богослов'я і щоб ставали на працю у винограднику Христовім, закликаючи всіх, щоб готувались до гідного відзначення 1000-ліття хрещення Русі-України в Св. Православну Віру.

Єпархіяльне Управління, парафії та представники громадських установ складали »дар любови« Блаженнішому Владиці Митрополитові, Архиєп. Анатолію і Єп. Володимирові. Спільною молитвою закінчилось таке незабутнє свято Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії.

В понеділок, 20 серпня перед обідом відбулося засідання Собору Єпископів УАПЦ у діяспорі. В засіданні взяли участь: Блаженніший Владика Митрополит Мстислав, Первоієрарх УАПЦ, Митрополит Київський і всієї України, ВПР Архиєп. Анатолій Паризький і Західньої Европи і ПР Владика Володимир Єпископ Лондонський. Пополудні Блаженніший розмовляв з членами Єпархіяльного Управління, даючи вказівки для успішної праці на добро нашої Святої Української Автокефальної Православної Церкви в цій країні.

У вівторок, 22 серпня, Блаженнішого Владику Митрополита відпровадили на летовище Архиєп. Анатолій та о. протопр. М. Галиця, а пізніше прибув з Редінґу о. протопр. С. Богатирець.

Після чотиридневної наполегливої праці в Лондоні, Блаженніший відлетів до ЗСА. Після обіду від'їхали до Німеччини ВПР Владика Анатолій та ПР Владика Володимир.

КОМУНІКАТ

У днях 17-19 серпня 1984 року в Лондоні, в катедральному храмі Преображення Господнього, відбувся черговий XI Єпархіяльний Собор Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії.

На цей Собор прибув з Америки Блаженніший Владика Мстислав Митрополит УАПЦ Київський і всієї України.

У п'ятницю, 17 серпня 1984 року після реєстрації делеґатів, о год. 13.00 пополудні, Преосвященний Владика Володимир, правлячий Єпископ Лондонський у сослуженні оо. протопресвітерів Сильвестра Богатирця і Михайла Галиці відслужив Молебень у наміренні Єпархіяльного Собору. Після Молебня Владика Володимир відкрив Собор, привітавши духовенство, делеґатів і гостей, і покликав ділову президію: голову Єпархіяльного Управління о. протопресвітера Сильвестра Богатирця, о. протопресвітера Михайла Галицю, п. Григорія Захарченка та двох секретарів — о. Михайла Дяченка й п-ні Катерину Костенко. В часі Собору працювали такі комісії:

Мандатна: о. прот. Григорій Гусак — голова, п. Сергій Коротченко — член.

Номінаційна: о. прот. Іван Водолазький — голова, п. Йосиф Диль і п. Андрій Костюк — члени.

Резолюційна: о. протопресвітер С. Богатирець, д-р Святомир М. Фостун, п-ні Катерина Костенко і п. Іван Пізюра.

Бюджетна: о. протопресвітер М. Галиця, п. Григорій Захарченко, п. Осип Музичка, п. Іван Барташевський і п. Ілля Костовський.

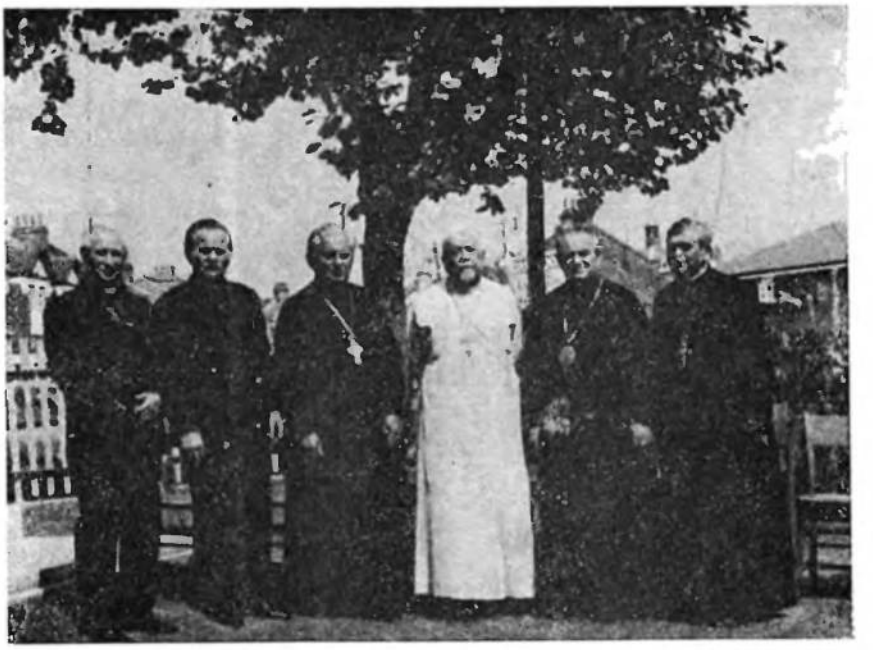
Прочитано порядок ділових нарад Єпархіяльного Собору, що ним проводив Владика Володимир, і цей порядок нарад був прийнятий одноголосно. Голова Єпархіяльного Управління о. протопресвітер Сильвестер Богатирець поінформував Собор, що в звітному часі відійшли у вічність Високопреосвященніший Владика Архиєпископ Марко, о. Іван Гузов і багато вірних УАПЦ нашої Єпархії та попрохав Собор ушанувати їхню пам'ять однохвилинною мовчанкою та проспіванням »Вічна пам'ять!«.

Опісля були зачитані 22 письмові привітання Соборові, а теж були два усні.

Мандатна Комісія звітувала, що на Соборі є присутній Блаженніший Владика Митрополит Мстислав, Преосвященний Владика Володимир, п'ять отців Духовних і 27 делеґатів з 36 голосами, що заступають 1863 члени УАПЦеркви у Великій Британії. Згідно статуту Собор є правосильний вирішувати всі справи.

Одночасно був затверджений протокол з попереднього Собору. В цей час прибув на Собор Блаженніший Владика Митрополит Мстислав, якого привітав Преосвященний Владика Володимир — попрохавши його на почесного голову Президії Єпархіяльного Собору.

Блаженніший Владика Митрополит у своєму слові висловив радість, що Господь дозволив йому взяти участь у Соборі Церкви, яку він заснував у

Учасники XI Єпархіяльного Собору УАПЦ у Великій Британії. Зліва направо: о. Михайло Дяченко, о. прот. Іван Водолазький, о. протопресвітер Михайло Галиця, Блаженніший Владика Митрополит Мстислав, Преосвященний Владика Єпископ Володимир і о. протопресвітер Сильвестер Богатирець

Великій Британії в 1947 році. Опісля Владика Володимир подякував Блаженнішому Владиці за його батьківське слово та за поради. Далі Собор заслухав звіти: адміністративний звіт предложив о. протопресвітер Сильвестер Богатирець — голова уступаючого Єпархіяльного Управління, а фінансовий звіт зачитав о. протопресвітер Михайло Галиця — скарбник Єпархіяльного Управління. Про працю Контрольної Комісії звітував п. Григорій Захарченко, ствердивши, що Єпархіяльне Управління в цій каденції проробило дуже багато праці та запропонував, щоб уділити уступаючому Єпархіяльному Управлінню абсолюторію.

У суботу, 18 серпня продовжувалися наради Собору вже з 9.00 години рано. Собор заслухав звіти Отців Настоятелів і голів Парафіяльних рад. З вислуханих звітів можна встановити, що духовенство і члени Парафіяльних рад докладали всіх зусиль, щоб пожвавити церковне життя в парафіях.

Після звітування виголосив своє слово Преосвященний Владика Володимир, згадавши, що 37 років тому в цій країні не було УАПЦеркви. Перший, що тоді нав'язав зв'язок з українцями у Великій Британії і перший, що відслужив православну Службу Божу був тодішній Високопреосвященний Владика Архиєпископ Мстислав теперішній Первоієрарх і Митрополит УАПЦ Київський і всієї України. Від того часу по сьогодні почата праця увінчалася великим успіхом і виросла в Єпархію УАПЦ зі своїми церквами, парафіями, духо-

венством та з правлячим Єпископом Лондонським.

З черги була проведена дискусія над звітами, а з виступів було видно, що всі бажають розвитку нашій Церкві. Були теж схвалені членські владки в такому характері:

£4.00 річно від працюючого члена,
£2.00 річно від працюючої жінки-члена,
£2.00 річно від члена-пенсіонера,
£1.00 річно від непрацюючої жінки-члена й студентів.

Було також постановлено, щоб кожний вірний і вірна складали річно по £5.00 на Єпископський фонд. Парафії роблять збіркові листи, збирають вкладки і висилають гроші до Єпархіяльного Управління. Схвалено теж, щоб Єпархіяльне Управління вислало знову звернення і збіркові листи до парафій, щоб іще раз провести збірку на купівлю дому єпископської резиденції, щоб допомогти сплатити £7000 боргу, що тяжить на домі.

Після дискусій ухвалено абсолюторію уступаючому Єпархіяльному Управлінню і на пропозицію Номінаційної комісії обрано такі нові керівні органи Єпархіяльного Управління УАПЦ у Великій Британії:

Єпархіяльне Управління: Голова — о. протопресвітер Сильвестер Богатирець, заступник голови — о. протопресвітер Михайло Галиця, Члени від Духовенства: о. прот. Іван Водолазький і о. Михайло Дяченко. Члени від мирян — п. Андрій Костюк, п. Сергій Коротченко, інж. Петро Якимюк, п. Іван Пізюра, п-ні Катерина Костенко і голова Ліґи Української Православної Молоді.

Контрольна Комісія: о. митроф. прот. Михайло Хуторний — голова, пп. Григорій Захарченко і Осип Музичка — члени.

Церковний Суд: о. прот. Григорій Гусак — голова, д-р Святомир М. Фостун і п. М. Починок — члени.

Резолюції XI Єпархіяльного Собору були прийняті одноголосно.

Блаженніший Владика Мстислав запропонував у відзначення 1000-річчя хрещення Русі-України і 1000-річчя Української Православної Церкви написати історію 40-річчя УАПЦ у Великій Британії, а цю пропозицію підтримав Владика Володимир, пропонуючи, щоб її видати теж і по-англійському.

У своєму заключному слові під кінець нарад Єпархіяльного Собору Блаженніший Владика Митрополит сказав, що він дуже радий, »що зміг прибути на Собор, послухати Ваші звідомлення. Ваша Єпархія має чим похвалитися, своїми здобутками, які виразно вказують, що православна громада є свідомою українською громадою. Господь покликав нас, щоб ми зберегли наш скарб — нашу рідну Церкву, яку розграбували вороги. Чому до нас так чіпляються вороги, а Москва хоче нас знищити й зруйнувати? Бо наша Церква сліпить очі Москві. Наша вартість — наша Церква, наша віра, бо без віри жити трудно. Я хотів би, щоб наша УАПЦ у Великій Британії далі процвітала і несла той світильник з гордістю, притягала якнайбільше молоде покоління до цієї Святої криниці. Я надіюсь, що до Вас приїду, як будете мати з'їзд Ліґи Української Православної Молоді у Великій Британії«.

Подякувавши Блаженнішому Владиці Митрополитові за його слово, Преосвященний Владика Володимир передав своє благословення всім парафіям УАПЦ у Великій Британії і молитвою »Достойно є« і »Іспола еті Деспота« закінчено ділові наради XI Єпархіяльного Собору УАПЦ у Великій Британії.

За Єпархіяльне Управління:

† **ВОЛОДИМИР,**
Правлячий Єпископ

о. протопресвітер С. Богатирець
Голова Єпархіяльного Управління

Владики, духовенство, делеґати і гості XI Єпа рхіяльного Собору УАПЦ у Великій Британії

КОНФЕРЕНЦІЯ ЄПИСКОПІВ УАПЦЕРКВИ

Після Єпархіяльного Собору УАПЦеркви в Англії, який відбувся в днях 17-19 серпня, пособорну архиєрейську Службу Божу та Молебень Подяки, очолили в неділю, 19 серпня Блаженніший Митрополит Мстислав, заступник Митрополита УАПЦеркви у вільному світі Архиєпископ Анатолій та правлячий Єпископ Великобританської Єпархії УАПЦеркви, Владика Володимир, яким сослужили всі присутні на соборі священики, на чолі з протопресвітерами о. С. Богатирцем і о. М. Галицею.

В понеділок, 20 серпня у приміщенні єпископської резиденції Преосв. Владики Володимира в Лондоні, відбулася Єпископська конференція Владик УАПЦеркви у вільному світі, участь у якій взяли: Блаженніший Митрополит Мстислав, його заступник Архиєпископ Анатолій та секретар Собору Єпископів УАПЦеркви, Єпископ Володимир.

Присутні на цій конференції Владики вшанували пам'ять новоспочилого слуги Божого бл. п. Архиєпископа Марка. У зв'язку з смертю Владики Марка, довершено поділ обов'язків Членів Собору Єпископів усієї УАПЦеркви у вільному світі, а саме: Голова Собору Єпископів — Митрополит Мстислав, Заступник Голови Собору Єпископів — Архиєпископ Анатолій, Член Собору Єпископів — Архиєпископ Константин та Секретар Собору Єпископів — Єпископ Володимир.

Крім того схвалено привітати заходи українських наукових установ включитися у відзначення 1000-річчя хрещення України виданням наукових праць, присвячених цій незабутній події у житті нашої нації. Собор Єпископів УАПЦеркви вважає за доцільне і корисне прийти з матеріяльною допомогою для видання тих наукових праць, що будуть призначені для студій історії Української Православної Церкви.

Конференція Єпископів схвалила видати Архипастирське Послання до вірних.

РЕЗОЛЮЦІЇ
ЄПАРХІЯЛЬНОГО СОБОРУ УКРАЇНСЬКОЇ АВТОКЕФАЛЬНОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ
що відбувся 17-18 серпня 1984 року в Лондоні

I

Уже недовгий час ділить нас від історичного великого ювілею нашої Церкви й народу — 1000-річчя хрещення Русі-України. Тисяча років тому здійснилось офіційно в нашій древній Русі передбачення Св. Апостола Андрія, який провістив, що на горах Київських виросте християнське місто. Місто церков. Так і сталося. Київ — наш духовний центр був світлом не тільки для наших предків, не лише для нашого народу, але й для інших слов'янських народів. Згадаймо лише славну Могилянську Академію. Світло Христової науки променювало на Сході Европи, незважаючи на жорстокі війни, намагання ворогів поневолити, чи знищити наш народ. І як не трагічно, в новому, модерному XX сторіччю безбожний ворог погасив те світло, знищивши нашу Церкву, Її Ієрархію, тисячі священиків, тисячі вірних. В огні й бурі жахливого воєнного зуда-

ру двох потуг — брунатної і червоної відродилась на недовгий час наша Церква, зазнаючи брутального затиску зі сторони нового окупанта, який безжалісно спалював людей у церквах. І коли прийшов великий ісход, з країни сліз і крови, вихідці — Ієрархи, священики й вірні вийшовши в чужину, в невідоме, винесли зі собою найбільший скарб — віру в Бога.

І на чужині, нам з Божою поміччю прийшлось або творити наше релігійно-духовно-церковне життя від початків, у тих країнах, де не було українських давніших поселенців, або розбудовувати те життя там, де вже існували українські громади. Господь благословив нашу працю. Бо ж світло Христової науки, що хвилево погасло в Києві променює тут серед нас, у вільному світі. Наша Церква — це справжнє Боже чудо. Сотні Божих храмів, величавий центр нашого православ'я — Бавнд Брук з його храмом-пам'ятником, семінарією, музеєм, бібліотекою, домом культури, цвинтарем-пантеоном, а далі Єпархії, парафії, церковні організації, молодь, багаті матеріяльні й духовні надбання — усе це невичерпна криниця Божої благодаті, дала нашій Церкві ,для здійснення Її місії, Її призначення тут у вільному світі та Її призначення місійного в майбутньому, коли знову Світло Христової науки засяє у нашому древньому Києві, вільному від ворогів-окупантів.

Божий Промисел зберіг нас, щоб ми здійснювали Його волю, були активними свідками невмирущости Божої Церкви. Цей наш почесний і святий обов'язок ми повинні здійснювати продовж нашого життя, незважаючи на різні труднощі, перешкоди, на ворожі зусилля і ворожий наступ на нашу Церкву, що ведеться відкрито й підступно, щоб послаблювати нашу Церкву. Тому й мусимо бути чуйні, мусимо протидіяти ворожим затіям, що будуть посилюватися, з уваги на близьке тисячоріччя хрещення Русі-України, а відомо, що російська патріярхія робить широкі готування, щоб присвоїти собі цей наш ювілей.

Працюймо віддано для добра й розвитку нашої Церкви, щоб у 1000-річчя відзначення хрещення Русі-України ми належно показали світові, що наша Церква й нація живуть, що вони непереможні, бо з ними — Бог.

II

1. Єпархіяльний Собор сердечно вітає Блаженнішого Владику Мстислава, Митрополита Української Автокефальної Православної Церкви, Високопреосвященнішого Владику Архиєпископа Анатолія, Високопреосвященнішого Владику Архиєпископа Константина, Преосвященного Владику Володимира та бажає їм здоров'я, сил і витривалости в їхньому Архипастирському служінні Богу, Церкві й народові.
2. Собор вітає Блаженнішого Владику Андрея Митрополита Української Греко-Православної Церкви в Канаді та всіх Ієрархів тієї Церкви і бажає їм теж доброго здоров'я і всіх Божих благ.
3. Собор вітає Високопреосвященнішого Архиєпископа Кантерберійського, голову Англіканської Церкви, Британську Раду Церков, і висловлює їм сердечну подяку за прихильність до нашої Церкви у Великій Британії та дружню допомогу.
4. Собор вітає Митрополичу Раду, Митрополиче Управління, новопосталий Комітет Української Автокефальної Православної Церкви для відзначення 1000-річчя хрещення Русі-України, вітає Отців Настоятелів, Парафіяльні Ради, Сестрицтво та всіх вірних УАПЦ.

*

До
Преосвященного єп. Володимира,
Єпархіяльного Управління УАПЦеркви
в Лондоні, Англія.

Ваше Преосвященство і Дорогий Владико!

Консисторія Української Православної Церкви в ЗСА, поздоровляє Вас, правлячого Єпископа УАПЦ в Англії, Ваше Єпархіяльне Управління з черговим Собором Вашої Церкви.

Бажаємо успішної і плодотворчої праці Собору, для добра Української Автокефальної Православної Церкви й нашого народу.

Щасти Вам Боже!

З християнським привітом:

о. протопр. Б. Желехівський
Секретар

о. митроф. прот. М. Галета
Заступник голови Консисторії

*

Преосвященніший Владика
Володимир єп. УАПЦ
Лондон.

Ваше Преосвященство!

На Ваші руки, Преосвященний Владико складаю щирі поздоровлення для усіх учасників, Всечесних отців духовних та Братів і Сестер у Христі XI Звичайного Собору УАПЦ у Великій Британії. Молю Господа Бога і Спаса Ісуса Христа, щоб супроводив Вас у Ваших нарадах та дальше допомагав Вам у розбудові нашого Церковного Виноградника.

Бажаю Вам успіхів і всього найкращого!

З любов'ю у Христі

Палладій Дубицький
Адміністратор УАПЦ у Західній Німеччині й Австрії

*

Ваше Преосвященство Єп. Володимире,
Високопреподобні Отці,
Вельмишановні Делеґати,
Світлий Соборе УАПЦ у Великій Британії

Від імені Консисторії, Всечесного Духовенства і вірних УАПЦеркви в Австралії і Новій Зеляндії, щиро вітаємо Ваше Преосвященство, Всечесних Отців та всіх учасників Світлого Собору УАПЦеркви у Великій Британії.

Нехай Милосердний Господь Бог наш благословить Ваш Собор благодаттю Святого Духа та пошле Вам успішних, плодотворчих нарад і корисних рішень для добра нашої УАПЦеркви й українського народу.

З молитвами і любов'ю у Христі:

о. протопр. Олександер Пігулевський
Голова

Григорій Каноненко
Секретар

*

Вітаємо Блаженнішого Владику Митрополита Мстислава Первоієрарха УАПЦ і Преосвященного Владику Володимира правлячого Єпископа Лондонського та всіх Отців і делеґатів Собору, бажаючи добрих успіхів у про-

веденні Собору на добро Святої Української Автокефальної Православної Церкви та спасіння душ вірних УАПЦеркви.

З любов'ю у Христі!

За парафію Св. Покрова в м. Брадфорді:

о. митроф. прот. Михайло Хуторний — Настоятель

І. Сапко — Секретар

*

Ваше Преосвященство,
Всечесні Отці, Вельмишановні Делеґати!

Від імені парафії Успіння Пресвятої Богородиці в м. Манчестері вітаємо Блаженнішого Владику Митрополита Мстислава, Преосвящ. Єпископа Володимира, Всечесних Отців та делеґатів Собору.

Хай Господь допоможе Вам перевести успішно Собор, на користь Святої УАПЦеркви та добро українського народу.

Дмитро Михайлюк і **М. Осюк** — делеґати
о. прот. А. Максимук — настоятель

*

Рада, Президія Ради і Головна Управа Союзу Українців у Великій Британії вітають від щирого серця Блаженнішого Владику Митрополита Мстислава, Преосвященного Владику Володимира, Отців Духовних, делеґатів і гостей Єпархіяльного Собору і бажають найкращих успіхів у праці для добра Української Православної Церкви, християнської справи взагалі, а рівночасно для добра Єпархії УАПЦеркви у Великій Британії.

І. Дмитрів — Голова Союзу

І. Равлюк — Секретар Ради, Директор Головної Управи

*

Блаженніший Владико Митрополите,
Преосвященний єп. Володимире,
Всечесні Отці, Достойні делеґати
Єпарх. Собору УАПЦ у Великій Британії.

Від імені Головної Управи Об'єднання бувших Вояків Українців у Великій Британії та нашого членства маємо велику шану висловити Вам наше сердечне вітання та побажати Вам найуспішнішого відбуття цього Єпархіяльного Собору.

Глибоко шануючи УАПЦеркву, ми будемо Її підтримувати, продовжувати традицію українського вояцтва, яке продовж віків боролося за Її збереження, як головного чинника глибокої духовности нашого народу.

Сердечно вітаємо Вас з відбуванням Єпархіяльного Собору. Віримо, що його ділові наради, постанови і рішення будуть унапрямлювати дальший розвиток УАПЦеркви у Великій Британії, у готуванні до відзначення великого ювілею — 1000-річчя хрещення Русі-України.

Бажаємо Блаженнішому Митрополитові, Преосвященному Владиці Володимирові, Всечеснішим Отцям, Параф. радам і новообраним керівним органам Єпархіяльного Управління доброго здоров'я і витривалости в їхній праці для розвитку й добра УАПЦеркви у Великій Британії.

Пор. Богдан Микитин — Голова

Пор .д-р С. М. Фостун — Генеральний секретар

*

Управа Об'єднання Українців у Великій Британії сердечно вітає XI Єпархіяльний Собор Української Автокефальної Православної Церкви, Духовен-

ство, делеґатів та всіх учасників.

Бажаємо успішних нарад, схвалення далекойдучих постанов та напрямних, які б стали основою для дальшого розвитку та розбудови УАПЦеркви у Великій Британії.

Вітаємо Первоієрарха УАПЦ Блаженнішого Владику Митрополита Мстислава та правлячого Єпископа Владику Володимира, щоб Господь зберіг їх в здоров'ю та послав їм сили до дальшої праці для УАПЦеркви і нашого українського народу.

А. Костюк — Голова

Є. Струк — Секретар

*

Всечесний Отче Протопресвітере!

Від імені Організації Українських Жінок у Великій Британії бажаємо успіхів у Єпархіяльному Соборі Української Автокефальної Православної Церкви, що відбудеться 17-18 серпня 1984 року в Катедрі Преображення Господнього в Лондоні.

Остаюсь з найвищою пошаною

Анастасія Остап'юк — Голова

*

До Хвальної Президії XI Єпархіяльного Собору
Духовенства і Вірних УАПЦ у м. Лондоні,
Велика Британія.

Від імені Центрального Сестрицтва Св. Княгині Ольги у Великій Британії, сердечно вітаємо XI Єпархіяльний Собор Духовенства і Вірних УАПЦеркви.

Вітаємо Його Блаженство Блаженнішого Владику Мстислава, Митрополита УАПЦ та весь Єпископат Об'єднаної Української Православної Церкви. Вітаємо Його Преосвященство Преосвященнішого Владику Володимира, Єпископа Лондонського та бажаємо його Преосвященству доброго здоров'я на довгі роки та найкращих успіхів у праці на славу Православній Вірі, поневоленій Батьківщині-Україні та її поневоленому народові.

Нехай же Всемилостивий Господь наділить усіх учасників XI Єпархіяльного Собору доброю християнською волею і мудрістю в усіх рішеннях Собору для добра нашої Святої Православної Церкви й віри українського народу по всьому світі.

Залишаємося з глибокою пошаною та сестрицьким привітом!

За Центральне Сестрицтво:

З. Галиця — Голова

К. Костенко — Секретар

*

Всечесніший Отче Протопресвітере!

Прийміть від нас, хоч і спізнені ,та не менш щирі побажання та привіт з нагоди XI Єпархіяльного Собору УАПЦеркви.

З глибокою пошаною та християнським привітом,

За КПСтаршину в Англії:

Пл. сен. Оксана Паращак — Голова

Пл. сен. Тамара Бабуняк — Секретар

*

Ваше Преосвященство,
Світла Президіє,
Всечесніші Отці,
Достойні Делеґати, Єпархіяльного Собору

Української Автокефальної Православної Церкви
у Великій Британії

Від імені Управи Товариства Українських Літераторів у Великій Британії, маю велику шану привітати Вас сердечно з відбуванням цього Єпархіяльного Собору Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії та побажати Вам успішних і ділових нарад.

Єпархіяльний Собор відбувається в часі посиленого ворожого наступу на УАПЦеркву. Ворог намагається послабити силу нашої Церкви, підірвати її авторитет, і такому ворожому наступові, що проводиться в усіх площинах, мусимо ставити спротив, зокрема в нашому готуванні до відзначення великого історичного й світлого ювілею — 1000-річчя хрещення Русі-України, бо й цей великий ювілей присвоює собі Московська патріярхія. Тому кожночасно існує потреба виступати в захист нашої Церкви, української культури й духовности. Вірю, що Світлий Собор матиме на увазі цю важливу справу в своїх ділових нарадах.

Його Преосвященству, Владиці Володимирові та новообраному Єпархіяльному Управлінню бажаю багато успіхів у праці на Божу прославу й добро Української Автокефальної Православної Церкви й нашого народу.

Щасти Вам Боже!

За Управу Товариства:

Д-р Святомир М. Фостун
Голова

*

Хвальна Президіє Єпархіяльного Собору
Української Автокефальної Православної Церкви
у Великій Британії
Лондон

Ваше Преосвященство,
Всересні Отці,
Шановні Делеґати!

Від імені редакційної колеґії нашого тижневика »Українська Думка« маю шану й приємність привітати сердечно Вас — учасників цього Єпархіяльного Собору та побажати Вам успішних і ділових нарад для добра та всесторонього розвитку нашої Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії.

Щасти Вам Боже!

Д-р Святомир М. Фостун
Головний редактор

*

Від імені Товариства Українських Жінок ім. Олени Теліги в Англії, вітаємо Світлий Собор УАПЦеркви у Великій Британії, Блаженнішого Владику Митрополита Мстислава, Єп. Володимира, Отців Духовних і всіх учасників Собору, та бажаємо конструктивного і успішного переходу Собору на славу Богові та добро нашом ународові.

Віра Смерека
Голова

п-ні Прошак
делеґатка

*

Українське Товариство у Великій Британії вітає Блаженнішого Владику Митрополита Мстислава, ПР Владику Володимира, Духовенство, делеґатів і всіх учасників XI Собору УАПЦеркви у Великій Британії.

Допоможи Вам Боже з успіхом будувати тут на чужині те, що наш одвічний ворог руйнує на нашій рідній землі.

Щасти Вам Боже!

Дмитро Куцак
Голова

Микола Сидоренко
Секретар

Зліва направо: свящ. польської римо-католицької Церкви, о. прот. Афанасій Максимук, о. прот. Іван Водолазький, о. протопресвітер Сильвестер Богатирець, о. прот. А. Корнанівський — свящ. Польської Православної Церкви і римо-католицький священик служать похорон бл. пам. о. Івана Гузова в Манчестері

РІЗДВЯНЕ ПОСЛАННЯ

Митрополита Української Православної Церкви у вільному світі сущої

БЛАЖЕННІШОГО МСТИСЛАВА

до Братів і сестер у поневоленій Україні та по всьому світі розсіяних

Дорогі Брати і Сестри!
Христос Народився — Славім Його!

Ось уже скоро 2000 років лунає таке привітання у Святу Ніч народження Сина Божого — Христа і Спасителя роду людського.

Найбільше тепла вкладаємо в це святочне привітання тим, кому Божий Промисел судив бути на Батьківщині сторожами землі української та вартовими коло скарбниці духовних цінностів нашої нації.

Особливим зворушенням вітаємо зі Святом Різдва Христового тих братів і сестер, що караються в московських в'язницях та на засланні в безлюдних закутках країни сліз і печалі; караються всього і тільки за любов до Бога і найближчого ближнього — знедоленої людини української.

З великим сумом, скорботою і болем у серці, всі ми, і ті, що на Батьківщині в неволі перебувають, і ті, що з Божої Волі поза її межами живуть у вільному світі, стаємо все більш мовчазними свідками великої трагедії української нації. Москва, заохочена байдужістю і самолюбством ще не підбитої нею частини світу, знищила у цьому жахливому столітті чимало народів не тільки в СССР, але і поза межами цієї країни невільників. З усього видно, що на чергову свою жертву, призначену на повне знищення, Москва визначила Україну та її побожний народ.

Ось уже понад 60 років триває брутальне знущання Москви над народом українським. Москва робить усе їй доступне, щоб довести до повного зникнення українського народу, як окремої нації. Вона зруйнувала Церкву дідів і прадідів наших — святу Українську Православну Церкву, щоб зробити порожньою душу нашого народу. Вона вигнала з школи і виключила з державного вжитку найбільший скарб кожного народу — його рідну мову. Всі наукові установи та вищі й спеціяльні школи скеровані Москвою на вилучення з пам'яті українського народу його самобутности і славної минувшини. Ось уже сотні років, зокрема ж у цьому столітті, Москва обкрадає Україну з її матеріяльних дібр, доводячи до кількаразових голодових катастроф, які скоротили життя понад 10 мільйонам людських істот.

Та незважаючи на все Москвою довершене, вона свідома, що їй ще далеко до повної перемоги над Богом вибраним до апостольського служіння на сході Европи волелюбним українським народом. Свідоцтвом на це служить безперебійне запроторювання до московських в'язниць відважних оборонців Української Правди.

Турбує Москву й інше явище, — це наявність поза межами України кількасот тисячної зорганізованої української громади, об'єднаної передусім у мурах Церкви Христової. Зокрема велику турботу викликує у Москви чудо Божого Провидіння, яким є наявність у багатьох країнах вільного світу Церкви-Страдниці — Української Православної Церкви та церковних громад, які є водночас школою добролюбія та служіння поневоленій Україні.

Москва зі страхом реєструє всебічно творчу поза Батьківщиною діяльність українських наукових установ: Української Вільної Академії Наук, Наукового Товариства ім. Тараса Шевченка, Українського Вільного Університету та інших наукових і культурних установ. Непокоїть її і постійне збільшення числа українських викладачів в університетах та в інших високих учбових закладах у вільному світі.

Викликає у Москви заздрість і гнів зростаюча все наявність українців на керівних становищах у міжнародній індустрії та в дослідних установах. Бере Москва на увагу і вільну та нічим не обмежену творчість українських учених, письменників і мистців, які розкривають злочини Москви в усіх галузях життя нашого народу на Батьківщині.

Саме тому, з року на рік все глибше сягає підпільна робота у вільному світі московської політичної аґентури, спрямована на викликання у нашому суспільстві поза Україною нищівних процесів і заколотів. В останніх роках зокрема посилився московсько-комуністичний наступ на зорганізоване українське громадське життя, в тому і на його церковно-релігійному відтинку. Тільки

яка довела Українську Католицьку Церкву до трагічної »канонічної безпідставности« в лоні Римо-Католицької Церкви.

До цього самого прямує Москва, коли думає про чудесне об'явлення і розквіт Української Православної Церкви у вільному світі.

Як досі рятує нашу Церкву поза Батьківщиною основна прикмета її структури — соборність у дії, себто гармонійна співдія усіх складових частин нашої Церкви — ієрархії, духовенства і вірних.

До цієї співдії і кличу Вас, мої улюблені брати і сестри, у ці надзвичайно тяжкі часи буття нашої Церкви і нації, кличу з нагоди Празника понад Празники — цьогорічного Свята Різдва Христового. Вітаю Вас стародавньою нашою колядкою:

»Христу-Дитятку поклонімся,
До Нього в яслах пригорнімся
І просім смиренно нині
Всі Його о мир в родині.
Бо де в родині мирно, тихо
Там зчезає всяке лихо,
Бо де згода процвітає,
Там Христос перебуває«.

Христос народився — Славмо Його!

† **МСТИСЛАВ**
Митрополит

Різдво 1985
Оселя Св. Ап. Андрія Первозванного
С. Бавнд Брук, Н. Дж., ЗСА

УКРАЇНСЬКА АВТОКЕФАЛЬНА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА
Єпархіяльне Управління у Великій Британії

З В Е Р Н Е Н Н Я

До Отців Настоятелів, Парафіяльних Рад і Вірних УАПЦеркви у Великій Британії

Не бійтесь! Сповіщаю вам велику радість, що буде всім людям, бо народився сьогодні Христос (Лук. 2, 10).

Всечесніші Отці,
Дорогі Брати і Сестри в Христі!

Такі то слова сповістив Ангел Божий пастухам, що стерегли свої стада на Вифлеємських полях. Отже народився Син Божий, про якого сотні років до народження Спасителя, говорили пророки Ісая, Михей та Єремія. Це настала велика радість для тих, що вірили словам пророків, бо народився Месія, Спаситель, щоб спасти світ від темряви, від гріха та загибелі. Але занепокоївся Ірод, цар юдейський і рішив убити Боже Дитятко. Він розпорядив воякам, щоб

сліпий може не добачати наслідків московсько-ватиканської політичної співдії, у Єрусалимі та в околицях повбивати всіх немовлят чоловічого роду від народження до двох років життя, надіючись, що між убитими буде і новонароджений Христос. І сповнились слова пророка Єремії »Чути голос в Рамі, плач і ридання велике, Рахіль плаче за дітьми своїми, й не дається розважить себе, бо немає їх«.

Христос — те Світло Правди, що народилось у Вифлеємі, засяяло тому тисячу років і в нашій Батьківщині-Україні, коли князь Св. Володимир охрестив свій народ у Святій Православній вірі, прийнявши християнство з Царгороду. Весь український народ був щасливий зі своєю православною вірою, але повторились криваві вчинки Ірода гонителя: Польща, піддержана Римом, відірвала частину українського православного народу і приєднала до римської католицької Церкви і тим завдала глибоку рану українському народові та Української Православній Церкві, рану, яка не загоїлася й до сьогодні.

Пізніше, інший модерний Ірод — безбожницький комунізм переслідував нашу Українську Православну Церкву, яка в часі гоніння втратила по в'язницях, концтаборах та засланнях увесь свій Єпископат, тисячі священиків та сотні тисяч вірних УАПЦеркви. Та Господь милосердний зберіг нашу Церкву, яка живе в серцях нашого народу, а видиму Церкву здвигнув у вільному світі. Господь вивів наших Єпископів, священиків та сотні тисяч нашого православного народу на чужину, і тут, на чужині, Господь створив чудо з нашим народом. З Божого благословення ми, православні українці, почали розбудовувати нашу Святу Православну Церкву. Своєю працею та щирими пожертвами ми побудували сотні храмів Божих у вільному світі, де наше духовенство служить Богові й нашому народові. Коли ми тепер приглянемось до того, що було побудовано, то кожний з нас може сказати, що тут знаходиться і моя цеглина в цій величезній будові — Української Автокефальної Православної Церкви на чужині. Коли ж ми є власниками тієї великої будови, тоді нашим обов'язком є дбати про неї.

Тож, Дорогі Брати і Сестри! Я ці радісні дні Різдва Христового не забуваймо про нашу Святу Українську Автокефальну Православну Церкву. Складаймо щирі пожертви на Її утримання, на Її розбудову та скріплення. Коли ми, з нашим церковним Проводом, зуміли те все здобути ,то зуміймо й зберігати, бо це є наш скарб, це скарб українського народу, за який ми будемо відповідати перед Богом та історією.

Вітаю Вас з Празником Різдва Христового, з Новим 1985 Роком та з Святим Йорданом.

Молю Господа Ісуса Христа, що народився у Вифлеємі, щоб допоміг нашому народові здобути волю, щоб і він став господарем у своїй хаті та щоб міг вільно прославляти народженого Христа Спасителя нашого прекрасною колядкою: Бог предвічний народився!

Христос народився — Славім Його!

За Єпархіяльне Управління:

о. протопресвітер Сильвестер Богатирець
Голова

Лондон, 7 січня 1985 р.

СОБОРЧИК ДУХОВЕНСТВА УАПЦ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ

У суботу, 16 лютого 1985 року відбувся в приміщенні Відділу Об'єднання Українців у Вел. Британії в м. Олдгамі черговий Соборчик Духовенства УАПЦ у Великій Британії, що його скликав Преосвященний Владика Володимир, з участю о. протопресвітера Сильвестра Богатирця, о. протопресвітера Михайла Галиці, о. прот. Івана Водолазького, о. прот. Афанасія Максимука, о. Михайла Дяченка і о. диякона Константина Матяшука. Не прибули на Соборчик — о. митроф. прот. Михайло Хуторний (хвороба дружини), о. прот. Григорій Гусак (холодна негода), о. прот. Григорій Лазієнко (хворий).

Перед нарадами Соборчика Владика Володимир відслужив Молебень у сослуженні о. прот. Івана Водолазького. Співав хор Ліги Української Православної Молоді під дириґуванням п. С. Мороза.

Наради Соборчика відкрив Преосвященний Владика Володимир. Згідно прийнятого порядку нарад був зачитаний протокол з попереднього Соборчика, що відбувся в Дарбі 8 травня 1982 року й цей протокол був прийнятий одноголосно. Були теж основно обговорені справи Богослужень і виконування треб, а особливу увагу відведено справі відзначення 1000-річчя хрещення України. Було постановлено, щоб поширити Комітет, що його очолить Владика Володимир, а до Комітету повинні належати всі отці настоятелі, щоб вони могли поширити працю Комітету в парафіях. Була теж пропозиція, щоб Комітет розіслав збіркові листи, щоб зібрати гроші на видання »Історії УАПЦеркви у Великій Британії« та брошуру о. Н. Плічковського з Австралії. Голова Єпарх. Управління звернувся до отців настоятелів, щоб вони допомагали своїм словом і заохотою у збиранні різних пожертв на розбудову і скріплення УАПЦ у Великій Британії та щоб з більшою точністю проводили адміністративну працю в парафіях, а хрестячи дітей, щоб давали їм імена наші, українські. Дехто з отців висловив невдоволення, що у »Відомостях« не друкується всього, що висилають парафії до друку. Обговорено теж справу Ліги Української Православної Молоді у Великій Британії. Преосвященний Владика сказав, що Ліга має свій статут, і хай працює згідно статуту. Головне, щоб молодь держалась своєї Церкви, ходила на Богослуження, зберігала наші традиції і обряди та все те, чого навчає наша Церква й була активною в громадському житті.

Соборчик закінчено проспіванням »Достойно є«, а ділові наради закрив Преосвященний Владика Володимир подякувавши отцям за участь у нарадах, і побажав їм успіхів у їхній духовній праці.

НОВИЙ ДИЯКОН УАПЦ

В неділю, 24 березня 1985 року, в церкві Свв. Апостолів Петра й Павла Людвіґсфельду-Мюнхену Преосвященний Владика Володимир, правлячий Єпископ УАПЦ у Великій Британії, рукоположив іподиякона Марка Суйковського в сан диякона УАПЦ. У Св. Літургії сослужили Владиці о. архипресвітер Палладій Дубицький і о. протодиякон Степан Куреша. На Малому вході Владика рукоположив брата Марка на іподиякона, а на Великому вході на диякона. В часі Служби Божої співав церковний хор під дириґуванням паніматки Олени Дубицької. Апостола прочитав Юрій Дубицький.

Нововисвячений о. диякон Марко Суйковський народився в 1963 році на Познанщині в Польщі. Народився в незаможній великій сім'ї. Від юних літ мріяв бути духовником. Після закінчення середньої економічної школи він навчався заочно в католицькому Люблинському університеті. Кілька років тому прибув до Великої Британії, щоб продовжувати студії в польській римокатолицькій семінарії. Але в ній пережив велике розчарування і кинув студії, а тітка привела його до нашої церкви. Марко прийнявши святі Тайни перейшов на православну віру і відразу почав прислуговувати в катедрі Св. Преображення в Лондоні та навчатися української мови. Навчався багато в о. настоятеля протопресвітера Михайла Галиці, а теж й у Владики Володимира.

На початку цього року, Преосвященний Владика Володимир вислав Марка до Мюнхену, де він пройшов курс підготови в диякони.

ВЕЛИКОДНЄ ПОСЛАННЯ ПРЕОСВЯЩЕННОГО ВЛАДИКИ ВОЛОДИМИРА

Дорогі Брати й Сестри у Христі!

»Христос нас визволив на те, щоб
ми були свобідні...« (Ап. Павло до Галатів 5, 1)

Знову сповіщають усім людям дзвони про чудо Боже — Воскресіння Христове. Христос Воскрес, що переміг життя над смертю. Воскрес Спаситель, »щоб радість наша була повна« (І. 10, І, 4).

Зі Святом Воскресіння Христового наш народ пов'язаний вже тисячолітньою історією, коли-то в древньому Києві у водах Дніпра прийняв християнську православну віру й тим самим прийняв спасіння Господнє.

У ніч Воскресіння Господнього кожний з нас, дорогі Брати й Сестри, отримує зміцнення віри та натхнення працювати для Святої Української Православної Церкви, перемагати всяке зло, й берегти святощі, якими обдарував наш народ Ісус Христос через своє Воскресіння.

Вже від довшого часу наш народ на Батьківщині, переживає тяжкі часи. Безбожний ворог усіма способами намагається знищити всі українські святощі та духовну культуру.

Тож Дорогі й любі у Христі! Хай кожний з нас у цей Великодній День, у це »Свято над Святами...«, у братерській любові скріплює свої сили при Святій Українській Православній Церкві. Бо лише у взаємозрозумінні можемо вповні виконувати наші завдання супроти Бога і розбудовувати нашу Церкву не лише тут у розсіянні сущих, але також і допоможемо нашим рідним і в Батьківщині відновити Українську Автокефальну Православну Церкву та творити своє життя згідно з Божими заповідями.

У цей »Урочистий і святий день« все кличе нас до радости. Бо перше слово Спасителя нашого до людей, коли Він воскрес, — було слово радости: »Радуйтесь!« сказав Він Мироносицям зустрівши їх, коли вони поверталися від Його гробу (Мт. XXVII, 9). І ми повинні радіти душевно зі спокоєм совісти, коли ми почнемо усі з'єднаними силами творити наше добре діло супроти

Спасителя нашого та нашого народу. Бо всяка чеснота веселить людину. »Христос Вокрес!« — ці слова свята Церква поклала в основу славного врочистого святкування непоборної і спасенної події воскресіння Христового. Тому ми всі Брати й Сестри, приймім ці слова до наших сердець, щоб вони були завжди з нами у нашій праці для розбудови св. Церкви і в боротьбі за воскресіння Матері-України!

Христос Воскрес! — Воістину Воскрес!

† **ВОЛОДИМИР**
Правлячий єпископ УАПЦеркви у В. Британії

Дано в Лондоні, квітень 1985 р.Б.

КОМУНІКАТ

З благословення Преосвященного Владики Володимира, правлячого Єпископа Лондонського, повідомляю отців настоятелів нашої єпархії і всіх вірних Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії, що Секретаріят Світового Конґресу Вільних Українців на своєму засіданні 23-24 серпня 1985 року, обговорив справу Спільної молитви за жертви голодового ґеноциду в Україні в страшних 1932-1933 роках, і вирішив, **щоб першу неділю в листопаді кожного року, прийняти як день Спільної молитви.** Цей звичай належить повторяти кожного року, щоб закріпити пам'ять цієї великої трагедії, що її вчинила окупаційна большевицька влада з нашим народом.

Цього року Спільна молитва припадає **в неділю, 3 листопада.** Тому прошу від імені Преосвященного Владики Володимира, щоб отці настоятелі **в ту неділю відслужили Панахиду** за наших братів і сестер, що згинули голодовою смертю в страшному ґеноциді.

о. протопресвітер Сильвестер Богатирець
Ґолова Єпархіяльного Управління

ЄПАРХІЯЛЬНИЙ З'ЇЗД УАПЦ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ

З благословення Первоієрарха Української Автокефальної Православної Церкви Блаженнішого Митрополита Мстислава Єпархіяльне Управління очолене Преосвященним Владикою Володимиром, правлячим Єпископом Лондонським скликало в днях 24-25 серпня 1985 року Єпархіяльний З'їзд, що був величавою імпрезою, присвяченою започаткованню єпархіяльного відзначення тисячоріччя хрещення України.

Вже сама зустріч Владики Володимира на залізничній станції в Ноттінґамі вказувала на важливість З'їзду. Преосвященного Владику Володимира одягненого в рясі та клобуці обступили журналісти з фотоапаратами і фільмовою камерою. Діти в українському одязі піднесли квіти Владиці. Зі станції Владику, священиків і осіб, що приїхали з Лондону, гостинні ноттінґамці перевезли до

будинку Відділу ОУуВБ у Ноттінґгамі. Туди приїхали теж отці зі своїх парафій, численні вірні, представники українських суспільно-громадських установ і організацій та запрошені гості.

Преосвященний Владика Володимир відслужив о год. 2.00 пополудні Молебень у сослуженні о. прот. Григорія Гусака і о. Михайла Дяченка. Співав парафіяльний хор з Ноттінґаму під диригуванням п. А. Кліша.

Після Молебня Владика Володимир у своєму слові відкриваючи З'їзд з'ясував значення З'їзду, що ним єпархія започатковує відзначення тисячоріччя хрещення України, і запросив гостей-доповідачів виголосити їхні доповіді.

Першим доповідав проф. д-р Зіновій Соколюк з Мюнхену на тему: »Автокефалія в Українській Православній Церкві«. Доповідач, знавець церковного права основно зупинився на автокефалії УАПЦ, вказавши при тому на труднощі, що існували для визнання автокефалії нашої Церкви.

Проф. д-р А. Жуковський, Париж: »Зв'язки Української Православної Церкви з Вселенським Патріярхатом«. Доповідач в історично-хронологічному порядку вказав на зв'язки Української Православної Церкви з Вселенським Патріярхом до XX століття. Більш детально зупинився на зв'язках уже в XX столітті починаючи від 1917 року. Д-р А. Жуковський особливого наголосив і вказав на зв'язки Блаженнішого Митрополита Мстислава з Вселенським Патріярхом після закінчення другої світової війни.

Президія З'їзду вірних Єпархії УАПЦ у Великій Британії (першого дня). Зліва доправа: Мґр Іво Полуляк з Мюнхену, проф. д-р Аркадій Жуковський з Парижу, проф. д-р Зіновій Соколюк з Мюнхену, Преосвященний Владика Володимир (промовляє), всч. о. протопресвітер Сильвестер Богатирець і д-р Святомир М. Фостун з Лондону

Д-р Святомир М. Фостун, Лондон: »1000-річчя хрещення України«. Доповідач за історичними датами ґрунтовно насвітлив події, як прийшло до самого хрещення Русі-України Рівноапостольним князем Володимиром. Він ствердив на підставі літописів, історичних даних та інших писань, що хрещення Руси-України князем Володимиром Великим було прийняте з Візантії-Константинополя. Звернув також увагу присутніх на те, як Московська патріярхія сьогодні старається, щоб велич хрещення України Володимиром Великим показати на Заході, як хрещення Росії, а значення Києва в тодішні часи як малосуттєве.

Мґр Іво Полуляк, Мюнхен: »Опіка духовними отцями в житті парафій«. Тема, яку мґр Іво Полуляк насвітлив переважно на п'дставі сучасних німецькомовних теоретиків і практиків. У своїй доповіді прелеґент вказав на явища в житті парафій не лише УАПЦеркви, а також інших віровизнань — це відхід від своєї Церкви. Вказуючи на цей невідрадний факт, мґр Іво Полуляк звернув особливу увагу на ролю духовенства і його діяльності на протязі цілого тижня. Подаючи практичні поради, що не лише в самій церкві під час Богослуження але і поза церквою духовний отець має бути активним.

Після доповідей приділено час на запити з чого скористали деякі присутні — і на ці запити прелеґенти дали вичерпні відпов'ді.

Владика Володимир молитвою закінчив другу частину програми першого дня.

Високий рівень доповідей з їхньою тематикою припали до серця присутніх і посіяли зерно віри для своєї активності в праці та щедрій жертвенності, щоб виконати нашу підготову до світлого Ювілею і зустріти хрещення України Великим князем Володимиром у 988 році та щойно тоді сказати: дякую Тобі Всевишній Боже, що Ти дав мені натхненників у 1985 році, що спонукали мене стати активним у підготові і я сьогодні з великою радістю стрічаю цей великий християнський Празник усієї України з її золотоверхим Києвом — місцем охрещення нашого народу.

Учасники Єпархіяльного З'їзду УАПЦ у Ноттінґамі

Це перша в житті імпреза заходом УАПЦ на цьому терені, про яку довго розважатимуть її учасники.

Особливо треба відмітити зміст доповідей, бо кожна з них була продовженням другої і тим самим вони творили одну цілість.

В неділю, 25 серпня 1985 року, о год. 11.30 дня Преосвященний Владика Володимир прибув автом до церкви. Перед брамою його зустрів церковний староста хлібом і сіллю, а діти в українському одязі кидали квіти на доріжку.

Преосвященний Владика Володимир іде до церкви в Ноттінґамі. Діти посипають квітами доріжку

В церкві вітав Преосвященного Владику о. прот. Григорій Гусак настоятель ноттінґамської парафії. Владика з усім духовенством пішов у вівтар благословляючи людей. У Архиєрейській Службі Божій Владиці Володимирові сослужили: оо. протопресвітери Сильвестер Богатирець і Михайло Галиця, о. митроф. прот. Михайло Хуторний, оо. протоієреї Григорій Гусак і Григорій Лазієнко, о. Михайло Дяченко, о. диякон Костянтин Матяшук. Іподияконами були інж. Володимир Коротченко і Роман Морозюк, а прислужниками — Степан і Роман Морозюки. Співав гарно парафіяльний хор під дириґуванням п. Анатолія Кліша. Церква була заповнена мирянами. На Богослуженні був присутній теж Преосвященний Владика Кир Августин Є. Горняк. Проповідне слово сказав Преосвященний Владика Володимир нав'язуючи його до великого ювілею — тисячоріччя хрещення України.

Після Богослуження був відслужений ще Молебень, а потім усі переїхали до дому ОУуВБ, де в залі був святковий обід, що його почав молитвою і благословенням їжі Преосвященний Владика Володимир, який і підніс тост за Блаженнішого Первоієрарха Митрополита Мстислава. За здоров'я Владики Володимира підніс тост о. протопресвітер Сильвестер Богатирець, голова Єпархіяльного Управління УАПЦ у Великій Британії а всі присутні проспівали

грімке многоліття. Церемоніймайстром святкового обіду був п. Андрій Костюк, секретар Об'єднання Українців у Великій Британії.

З привітами виступали в часі святкового обіду, як теж і побажанням успіху в започаткованій підготові відзначення тисячоріччя хрещення України: Владика єпископ Августин Є. Горняк, проф. д-р Аркадій Жуковський від Наукового Товариства ім. Шевченка, дир. Іван Равлюк — від Союзу Українців у Великій Британії, п-і Віра Смерека — Товариство Українських Жінок у Вел. Британії, п-і Богданна Крушельницька — Організація Українських Жінок, п-і Катерина Костенко — Сестрицтво УАПЦ ім. св. княгині Ольги у Великій Британії, пхор. Володимир Лесюк — Об'єднання бувших Вояків Українців у Вел. Британії, п. Йосиф Диль — Об'єднання Українців у Великій Британії — Відділ у Ноттінґгамі, п. П. Рафалюк — Відділ СУБ у Ноттінґгамі, п. Дженкінс від членів міської ради м. Дарбі, п. Ярослав Супотик — Українського Товариського Клюбу в Ноттінґгамі, п. Павло Мельничук — Товариства »Волинь«, п. І. Матвійчук — Параф. ради ноттінґгамської парафії УАПЦ, п. Степан Мороз — Молоді при ОУуВБ, п. Володимир Нетреба — Парафіяльної ради парафії УАПЦ у Лестері і інж. Володимир Коротченко — Ліґи Української Православної Молоді.

Письмові привіти зачитав Преосвященний Владика Володимир. Вони наспіли від: Блаженнішого Владики Митрополита Мстислава, Кантерберійського архиєпископа д-ра Р. Рунсі, архиєпископа Мефодія Первоієрарха грецької Церкви у Вел. Британії, єпископа Манора з єпархії Савтвел-Ноттінґгам, ВПреосвященнішого Владики Анатолія архиєпископа Паризького і Західньоєвропейського, ВПреосвященнішого Владики Василія, Митрополита Української Православної Церкви в Канаді, Української Національної Єдности у Франції за підписом В. Михальчука — голови, Українського Вільного Університету в Мюнхені, за підписом проф. д-ра Володимира Янева, як і голови Президії Комітету Наукового Конґресу, Проводу Українських Націоналістів — голова Микола Плав'юк, Управи Об'єднання Українців у Великій Британії, Єпархіяльного Управління УАПЦ у Зах. Німеччині, за підписом о. архипресвітера Палладія Дубицького, Центрального Представництва Української Еміґрації в Зах. Німеччині — мґр Антін Мельник, Европейський Ювілейний Комітет 1000-річчя хрещення України — дипл. інж. Юрій Ковальчук і д-р Святомир М. Фостун, Крайовий Комітет у Вел. Британії відзначення тисячоріччя хрещення України — інж. Ярослав Гаврих, редакція »Української Думки« — д-р Святомир М. Фостун, УАПЦерква в Бельгії — о. Іван Дерев'янка, Українська Православна Церква в Канаді, Консисторія, за підписом голови, о. прот. д-ра Степана Ярмуся.

Перед закінченням святкового обіду Преосвященний Владика роздав нагородні грамоти хористам парафіяльного хору в Ноттінґгамі і хористам парафіяльного хору в Дарбі за їхню віддану працю в парафіях. Святковий обід закінчив Преосвященний Владика Володимир подячним словом і молитвою.

Хор »Дніпро« в своє 40-річчя існування для всіх учасників З'їзду дав прекрасний концерт. У першій частині під дириґентурою п. Афанасія Корольчука проспівав чотири пісні зі свого церковного репертуару, починаючи »Отче наш«. Зіграність голосів у виконанні церковних пісень зробила велике враження і задоволення серед присутніх.

В продовженні програми концерту, брати Постоляни відіграли декілька пісень на бандурі. Техніку та зіграність бандуристів у їх виконанні пісень присутні нагородили бурхливими оплесками.

В концертовій частині З'їзду вірних Єпархії хор »Дніпро« з Олдгаму проспівав під диригуванням п. Афанасія Корольчука кілька релігійних і народніх пісень

В другій частині програми хор »Дніпро« гарно проспівав чотири пісні з особливо мистецьким виконанням.

Владика Володимир дякуючи хорові за чудово виконані пісні вказав значення української пісні в житті українського народу. Тривалими оплесками закінчено програму концерту хору »Дніпро«, а також і програму величавої імпрези присвяченої започаткуванні відзначення 1000-річчя хрещення України.

Вже з самих привітань усних та письмових наша увага зосереджується на саму підготову З'їзду, яку своєю працею провів Владика Володимир та Єпархіяльне Управління УАПЦ. Ця підготова увінчалася великим успіхом. Віримо, що з таким підходом до зустрічі славного Ювілею в 1988 році будемо мати успіх у його відзначенні.

Свято закінчено відспіванням національного гимну.

Андрій Костюк

СЛОВО ВЛАДИКИ ВОЛОДИМИРА

на інавґурації відзначення Єпархією УАПЦ у Великій Британії тисячоріччя хрещення Русі-України, що відбулась 24-25 серпня 1985 р. в Ноттінґамі

»Благословен Бог наш Ісус Христос, який полюбив людей своїх і землю Руську, просвітив її Хрещенням святим нині . . .«

(З Літопису)

Всечесні Отці духовні, дорогі Брати й Сестри у Христі,
Вірні Єпархії УАПЦеркви,
Представники різних українських організацій,
Дорогі Гості,
Дорога Молоде!

Волею Божою і з благословення нашого Первоієрарха, Блаженнішого Митрополита Мстислава, ми з'їхалися до міста Ноттінґаму, щоб тут разом помолитися Богові й Спасителеві нашому Ісусові Христові й добре започаткувати відзначення тисячоліття хрещення України.

Праотці нашої Христової в ри, свідки цього великого чину та їх ближчі наслідники, не мали причини та особливої нагоди торжественно відзначати цей Ювілей, цю подію нашого народу. Все духовне їхнє життя являлося неперервним живим спомином про хрещення України. Митр. Іларіон, Нестор, Яків та інші літописці залишили нам у своїх писаннях високі приклади цього безперервного життя, цього великого чину в часах княжої доби.

Опісля наступили часи, що Україна не мала можливости відзначувати цю річницю. Взагалі, до 900-ліття хрещення й тодішня Москва нічого не згадувала про цю подію, а також і ця частина нашої Церкви, що прийняла зверхність Ватикану, — нічого не згадувала про цю вікопомну дату.

Хоч християнство в Україні вже було до 988 року, тобто, до св. Володимира, але ми не можемо сказати, що тоді вже була постійна ієрархія. І тому історію Православної Церкви починають від князя Володимира Великого. Бо тільки від цього часу наша Церква отримала внутрішнє і зовнішнє оформлення. Тільки від цього часу вона стала відомою в загальній історії, як окрема визначена частина Вселенської Церкви. У християнстві вона оформила свій державний лад. І тоді наша держава стала прикладом для всього тодішнього культурного світу. Вона стала оборонцем західнього світу від азійських наїзників та давала проміння християнства багатьом сусіднім народам та державам.

Через своє географічне положення наша Церква й наш народ зазнавав і зазнає великих спустошень і тяжких випробувань. На протязі століть Українська Православна Церква була переслідувана зі Заходу та північним ворогом-Москвою.

У поточній історії, український народ не мав можливости разом святкувати Ювілею хрещення України. У дев'ятсотліття хрещення наш народ був поневолений і так спустошений, що вороги вже тріюмфували, бо думали, що вони вповні цю бідолашну Малоросію, чи Рутенію окрали та зліквідували. Ювілей 950-ліття також не було змоги відзначити. Тоді основна частина нашого народу знаходилася під окупацією безбожної Москви, тільки одна мала частина нашого православного народу під польською окупацією мала скромні можливости відзначення цієї дати. Бо навіть тоді не відзначали хрещення України наші брати-католики .Тільки Митрополит Діонісій — Первоієрарх Православної Церкви в Польщі та Собор Єпископів видали з цієї нагоди послання та відправлено Молебні й переведено процесії по селах Волині, Полісся, Холмщини, бо в містах тодішній польський уряд забороняв такі »демонстрації«.

І тепер наш народ не має можливости свобідно відзначувати Ювілей хрещення України. Окупанти України роблять усе, щоб про цю дату ніхто там не згадував. До цього у великій мірі спричинюється т. зв. російська Православна Церква на чолі з героєм »червоної зірки« — патріярхом Піменом. Але всі українці в розсіянні сущі мають нагоду святкувати цю велику дату тисячоліття

разом, згуртовано і з'єднано. Хоч і тут не бракуватиме »Віллібрансів«, які старатимуться, щоб не допустити нашої дії для повного висвітлення нашої **української правди.**

Ми маємо нагоду сьогодні заслухати наших шановних доповідачів, які напевно нас ознайомлять з проблемами історії нашої Церкви, і дадуть джерельний матеріял, який допоможе нам у нашій праці для Української Православної Церкви та для праці у відзначенню 1000-ліття хрещення України.

Я вірю, що кожного з нас ці доповіді спонукають до кращої аналізи проблем нашої св. Церкви і кожний з нас отримає більше почуття до виповнення свого обов'язку супроти нашого поневоленого народу.

Українська діяспора настільки стала свідомою, що приготовляється до відзначення цього Свята спільними силами. Напевно так же само поступив би весь український народ у вільній Батьківщині.

Я вірю, що всі українці, які матимуть можливість відзначати цю дату, стануть разом 14 серпня року Божого 1988, щоб помолитися до Господа Бога й засвідчать перед усім світом нашу правду і нашу віру.

За Церквами йдуть усі наші наукові, суспільно-громадські установи та організації.

То ж дорогі у Христі! Даймо й ми приклад від нашої Єпархії Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії. Хай Господь Бог допоможе нам провести якнайкраще це започаткування відзначення тисячоліття хрещення України.

† **ВОЛОДИМИР**

Дано в місті Ноттінґамі
Року Божого 1985 місяця серпня 24 дня

РІЗДВЯНЕ ПОСЛАННЯ СОБОРУ ЄПИСКОПІВ УКРАЇНСЬКОЇ АВТОКЕФАЛЬНОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ

»Це справді велика Тайна благочестя:
Бог явився в тілі« (1 Тим. 3:16)

Всечесні Отці,
Возлюблені Брати і Сестри!

Свято Різдва Христового — це здійснення віри і надій в прихід Месії-Спасителя, Якого довгими віками чекало все людство, знесилене кривдою і соціяльною несправедливістю. Тому прихід на землю Сина Божого — Христа-Спасителя побожні люди прийняли, як вияв Божої ласки і любови до знедолених, скривджених і поневолених.

Земне життя Христа, Його божественна наука та приклади найчистішої любови до людини, особливо горем прибитої і недолею знесиленої, показали людям шлях до духовного визволення та зміцнення тієї частинки Божої Істини в людині, що має силу гори зрушувати. Зміцнення людського духа в ті часи було конечною потребою, як для звільнення з кайданів духовного поневолення, так і для боротьби за соціяльну справедливість і національне визволення.

Як знаємо, народження Христа стало початком відродження: впала могутня римська імперія, замовкли в Ізраїлі первосвященники, що вчили перед тим свій народ хилитися перед сильними світу. Сила людського духа Христом оновлена і збагачена, довела у ті часи і допомогла в пізніші віки до перемоги над матеріяльними силами, до перемоги Правди над Злом. Знають про це люди й тепер, особливо знесилені і, зокрема, брутальною силою поневолені народи ,які з великою надією очікують щороку з'явлення на небі Вифлеємської Зорі.

Науку Христа і показаний Ним шлях у світле майбутнє сприйняв своїм чутливим серцем і наш український народ. Присуща українській людині любов до краси та чистоти у житті спричинилася, що Божий Промисел визначив український народ бути світлоносцем Христової науки на північносхідніх землях Европи. Це післанництво український народ виконав з честю і на пожиток усього людства. Скористали з цього насамперед ті народи, що перебували в ту добу в темряві несвідомости, яка змушувала їх до боротьби лише і виключно за фізичне існування.

Та, на жаль, просвічені Києвом сусіди зневажали Христову науку використовуючи її майже виключно для дочасних цілей, — для самозвеличення і матеріяльного збагачення, що з черги довели їх до жадоби панування над іншими народами та їхнього соціяльного і національного поневолення. Найбільша міра лиха і страждань звалилася на український народ. Найбільш жорстоким поневолювачем його стала кріпосницька Москва.

Сьогодні Україна знову в московській неволі. Ось уже понад 65 років Москва діє як диспозиційний центр усесвітнього безбожництва. Але найбільше зусиль віддає вона на те, щоб не зм'якло залізо кайданів що їх Москва наложила на душу і тіло українського народу. Ось уже понад пів століття, вживаючи найбільш жорстоких засобів, вона пробує вирвати з української душі віру в Бога та любов і відданість Церкві дідів і прадідів наших — святій Православній Українській Церкві.

Одначе, Промисел Божий не дав зникнути видимим ознакам, які свідчать, що наша Церква і далі жива та, що головне, діє. Господь визначив частині нашого народу вийти на чужину та розсіятись по багатьох країнах вільного світу, щоб свідчити про недолю нашого многострадального народу та про знущання безбожників над його душею, яку понад 1000 років берегли мури Св. Української Православної Церкви.

З допусту і за допомогою Всевишнього ці мури виросли тепер поза межами України, виросли скрізь там, де знайшлася навіть невеличка громадка наших людей. Скрізь там стоять уже церкви або й величні храми, як свідоцтво, що нашому роду нема переводу, що саме нашому народові на Батьківщині дав Всевишній силу витримувати знущання і заступати замучених новими страдниками, а поза межами України перебуваючим дав свідомість апостольського післанництва, для збереження і збагачення духовної скарбниці нашої нації, його Святої Церкви.

Нехай же різдвяним дарунком нашим Братам і Сестрам в Україні стане радісна вістка про щасливе існування Рідної Церкви в країнах вільного світу, та про її постійне зміцнення і зріст.

Молімо ж у вертепі Народженого і в яслах Положеного ради нашого спасіння Христа — Бога нашого, щоб він допоміг нам — немічним гідно зустріти і вшанувати день Його Народження.

Вітаючи Вас з Різдвом Христовим — радісно кличемо:

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ — СЛАВМО ЙОГО!

Ваші у Христі:

† **МСТИСЛАВ, Митрополит**

† **КОНСТАНТИН — Архиєпископ**
† **ВОЛОДИМИР — Архиєпископ**
† **АНАТОЛІЙ — Архиєпископ**
† **АНТОНІЙ — Єпископ**

Дано це Архипастирське Послання
в Оселі Ап. Андрія Первозванного
в С. Бавнд Бруці, Н. Джерзі, ЗСА
Різдво 1986 р. Б.

УКРАЇНСЬКА АВТОКЕФАЛЬНА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА
Єпархіяльне Управління у Великій Британії

З В Е Р Н Е Н Н Я

До Отців Настоятелів, Парафіяльних Рад і Вірних УАПЦеркви у Великій Британії

Та Ангел Господній промовив до них:
»Не лякайтесь, бо я ось благовіщу вам радість велику, що станеться людям усім. Бо сьогодні, в Давидовім місті, народився для вас Спаситель що Він Христос Бог«. (Лук. 2. 10-11)

Всечесні Отці,
Дорогі Брати і Сестри в Христі!

Цю вістку від ангела почули пастухи, які стерегли отари свої на Вифлеємських полях. З неї раділи всі, небо й земля, бо сповнилась обіцянка Бога Отця. Він післав Сина Свого на землю, щоб спас людей від первородного гріха. До того часу людство переживало тяжкі часи: духовну темряву, поневолення, рабство та беззаконня. З народженням Спасителя світло правди, любови та добра осяяло весь світ.

Проте, Церква Христова, за своє існування, зазнала багато труднощів і переслідування. В перших трьох віках — від проводу жидівської Церкви та від римської поганської імперії; в дальших віках — переслідування всілякими відступниками та єретиками. Та Христова Церква все перемогла. Все, що було слабе, кволе, відпало, мов полова від зодорового зерна, а правдива Церква залишилась і освічує всім віруючим дорогу, що веде до Бога Отця.

І наша Свята Православна Церква зазнала багато горя та переслідувань, але сильна віра в Христа Спасителя допомогла нашому народові побороти всіх противників та будувати християнсько-національну культуру. Хоч ще й сьогодні в Україні безбожницька Москва нищить усе, що українське: Церкву, Духовенство, мову, наші звичаї та обряди. Але Боже Провидіння подбало, щоб Церква й культура українська збереглись у вільному світі, але за її розвиток мусимо дбати ми самі. Ми мусимо будувати храми Божі, ми мусимо

виховувати молоде духовенство, дбати про виховання нашої молоді, яка мусить готуватись продовжувати працю своїх батьків, дідів і прадідів.

Ми мусимо гідно відзначити 1000-ліття хрещення України виданням книжок про цю історичну подію в житті нашого народу, про великі досягнення нашого народу на чужині, про всі здобутки нашого народу протягом тисячі років християнства в Україні, про 1000-ліття Української Православної Церкви. Щоб усе це здійснити на чужині, нам потрібно матеріяльних засобів, яких ніхто нам не дасть, і ми мусимо самі їх збирати між собою.

Тож Дорогі Брати і Сестри! Ми звертаємось до Вас за Вашою допомогою. Жертвуйте щиро — принесім дари Народженому Христові. Йдім за прикладом бідних пастухів, за прикладом багатих царів зі Сходу, за прикладом наших батьків, дідів і прадідів. Бо все, що ми робимо для Української Православної Церкви на чужині, ми робимо й для її розквіту в майбутньому в нашій Батьківщині — Україні.

Вітаємо Вас з Різдвом Христовим та Новим 1986 Роком, і молимо Господа Ісуса Христа, що народився у Вифлеємі, щоб обдарував усіх нас сильною вірою, добрим здоров'ям та щасливим Новим Роком.

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ — СЛАВІМ ЙОГО!

За Єпархіяльне Управління:

о. протопресвітер Сильвестер Богатирець
Голова

Лондон, 7 січня 1986 р. Б.

ТРИДЦЯТИРІЧЧЯ СВЯЩЕНИЧОЇ ПРАЦІ

Десятого вересня 1956 року, в м. Карлсруге, Західня Німеччина, Блаженніший Владика Митрополит Ніканор хіротонізував для Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії трьох священиків — о. Сильвестра Богатирця, о. Григорія Гусака і о. Степана Ярмуся, а також двох дияконів — о. диякона Афанасія Максимука і о. диякона Юрія Семенчука.

От. Степан Ярмусь виїхав до Канади на дальші студії богослов'я. Він тепер є головою Консисторії Української Православної Церкви в Канаді, о. Юрій Семенчук виїхав до Нової Зеляндії, щоб там служити Богу, нашій Церкві та народові. У Великій Британії залишилися — о. протопресвітер Сильвестер Богатирець, тепер голова Єпархіяльного Управління, о. протоієрей Григорій Гусак — настоятель парафії УАПЦ Різдва Св. Івана Хрестителя в Ноттінґгамі й парафії Різдва Пресвятої Богородиці в Ковентрі; о. протоієрей Афанасій Максимук є настоятелем парафії Успіння Пресв. Богородиці в м. Манчестері.

Вітаємо всечесніших Отців Ювілятів з тридцятиріччям їхньої духовної праці, бажаємо їм доброго здоров'я, сил і витривалости ще довгі роки служити Богові, нашій Українській Автокефальній Православній Церкві, нашому народові й Україні.

Многих і благих літ Вам Всечесніші Отці!

РІЗДВЯНЕ ПОСЛАННЯ

Владики ВОЛОДИМИРА, Лондонського Правлячого Архиєпископа Української Автокефальної Православної Церкви у Вел. Британії, До Всечесних Отців Духовних і побожних Мирян

»Слава у вишніх Богу, на землі мир, між людьми благовоління«.

Дорогі й улюблені Брати й Сестри!

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ — СЛАВМО ЙОГО!

Мир і благословення приніс нам Христос — Син Божий, що прийняв людську подобу для спасіння нас від гріха, для дарування нам життя вічного.

На протязі тисячоліття наш народ у Навечер'я народження Сина Божого, Ісуса Христа отримує натхнення, зміцнення у вірі та силу в боротьбі з темрявою, а в новіших часах з безбожною системою яка зараз в Україні.

Наш народ на батьківщині не має можливости, щоб свобідно й без страху звеличати Свято Народження Ісуса Христа.

Ми, дорогі Брати і Сестри тут у вільному світі маємо повну свободу віри і нашого релігійного почуття. Ми маємо свободу звеличувати ім'я Сина Божого в молитвах та в наших колядках, якими пишається наш народ у своїй тисячолітній історії.

Тож бажаю Вам усім дорогі й любі Брати й Сестри — Єпархії УАПЦеркви у Великій Британії, спільно помолитися в це велике Свято Різдва Сина Божого, спільно і в доброму здоров'ї засісти до Свят-Вечері й принести дари наші — непохитну віру і любов до нашої Церкви й нашого народу.

Відданий Вам у Христі

† **ВОЛОДИМИР, Архиєпископ**

Різдво Христове 1986 р.Б.

ВЕЛИКОДНЄ ПОСЛАННЯ

Блаженнішого Митрополита Мстислава

до побожних братів і сестер в Україні і по всьому світі розсіяних

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Цим радісним привітом вітаю Вас, мої дорогі й улюблені, у це найбільше і найвеличніше свято. Учора вночі, зібравшись перед закритими храмами, в темряві ночі, ми востаннє згадували муки і хресну смерть Спасителя, який приніс людям науку любови, співчуття, милосердя, доброзичливости; який прийшов на світ, щоб зробити нас дітьми Божими, співучасниками Божого Царства, але був відкинутий людьми і засуджений ними на жахливу смерть. І тоді в темряві ночі, пролунало врочисте Христос Воскрес, відчинились брами церковні і храми спалахнули тисячами вогників. Страждання Голгофи відійшли в тінь, а на їх місце прийшла радість Воскресіння, перемоги над злом, над смертю.

Щоправда, вороги Христові ніколи не визнали своєї поразки. Протягом віків вони творили Голгофу за Голгофою для християн і їхньої Церкви. А для побожного українського народу вони створили у нашому столітті незнану в історії людства Голгофу, яка забрала з собою кількадесят мільйонів жертв, принесла руїну Українській Автокефальній Православній Церкві, закріпачення селян, жахливий голод, ліквідацію найкращих культурних і наукових сил, не перебираюче в засобах російщення й обмосковлення та намагання вирвати віру з душі нашого народу. Сьогодні Великдень в Україні знову проходить в тіні хреста на Голгофі. Мовчать дзвони, закриті брами наших історичних святинь, а в церквах, які залишились відкритими, панує чужа московська Церква, яка вірно служить інтересам безбожницької влади. Як наслідок, знову стали пророчими слова Шевченка »... виростають нехрещені козацькії діти...«

Кремлівським володарям не дає спокою той факт, що за кордонами їхньої імперії — у ЗСА, у Канаді, Західній Европі, Південній Америці, Австралії та в інших країнах вільного світу — українці живуть вільним життям, зберігають свою культуру, звичаї і мову, мають численні організації, школи, наукові установи, пресу, горнуться до своєї Церкви, прославляють Бога своєю рідною мовою і дітей своїх навчають це робити. Але — останнім часом ми є свідками дедалі ширшого антиукраїнського наступу в країнах вільного світу, наступу очорнювання наших людей, яким за допомогою сфальшованих »каґебістами« документів приписують несусвітні злочини. З'являються книги і статті в керованого, явно, політично — поліційними чинниками СССР. Ми є свідками часописах, які підступно очорнюють увесь український народ, його провідників і навіть його історію. Москва підсилає своїх аґентів до українських організацій, щоб їх захитати або й розвалити їх зсередини.

Чуємо тривожний запит: — Чи втримаємося ми? У відповідь на це з темряви ночі лунає, наповнюючи все світлом, переможне »Христос Воскрес!« і дає нам нові сили, нові надії. Що може бути більш остаточним, як смерть? А Христос переміг її своїм Воскресінням, і життя вічно пливе. Ми твердо віримо, що прийде й нове воскресіння для нашого народу. Нехай твердять безбожники, що релігія в опанованій ними країні доживає останні дні. Але чому ж вони твердили те саме вже п'ятдесят, тридцять, десять років тому? Це свідчення, що віра живе, що її не може вбити ніхто. Сорок чотири роки тому, на початку квітня сорок другого року, коли в умовах німецької окупації спочатку була відносна релігійна свобода, майже все населення Києва вільно і невимушено заявило себе віруючим. І це — після двадцяти років брутального переслідування і нищення Церкви! Мені ніколи не зітреться з пам'яти масове хрещення в маленькому селі на Полтавщині в липні сорок другого року, під час моєї першої архипастирської подорожі по Лівобережжю. Під темносинім полтавським небом, під чудовими полтавськими зорями, понад 300 людей — від немовлят до зовсім дорослих — приймали таїнство Святого Хрещення, якого вони були позбавлені за безбожницької комуністичної влади. Я глибоко вірю в прихід часу, коли свобода знову засяє нашому народові, і тоді такі містерії будуть повторюватися по всіх широких просторах України.

А тут, у країнах вільного світу, незважаючи на химерности вільної волі й добробуту, що робить людину байдужою на Боже, ми в абсолютній більшості плекаємо надію на краще майбутнє для всього українського народу, а водночас твердо стоїмо на сторожі нашої національної спадщини. Ми невпинно розбудовуємо свою Українську Православну Церкву. Виростають нові храми. З наших семінарій виходять молоді священики. Наш Осередок у Бавнд Бруку,

з його величним храмом-пам'ятником Св. Андрія Первозванного, духовною семінарією, Домом Культури, музеєм, архівом, бібліотекою і цвинтарем-пантеоном уже довгі роки викликає загальний подив серед своїх і чужих у всьому світі. З цими і з новими здобутками, ми прийдемо через два роки до урочистого відзначення 1000-ліття християнства в Україні, до якого ми посилено готуємося.

В надії на світле майбутнє нашого народу і прихід миру та справедливости у всьому світі, я єднаюся з вами, мої дорогі, в радісному Великодньому привітанні: Христос Воскрес!

Ваш у Христі

† **МСТИСЛАВ, Митрополит**

Великдень 1986 р. Б.
Оселя Ап. Андрія Первозванного,
С. Бавнд Брук, Н.Дж., ЗСА,
Записано радіовисильнею »Голос
Америки« 27. 4. 1986

ВЕЛИКОДНЄ ПОСЛАННЯ

Високопреосвященнішого Владики Володимира

»Хай воскресне Бог, і розбіжаться вороги Його,
і побіжать від лиця Його ненависники Його«
(Антифон 3, стих 1).

Високопреподобні й всечесні Отці,
Дорогі й улюблені Брати й Сестри у Христі!

В день Воскресення Христового наш народ сповнений почуттям його спасіння і великої радости через муки Христа та Його Воскресіння, яке принесло перемогу добра над злом. У цей Великодній день хай кожний застановиться, що Ісус Христос переніс муки й страждання за спасіння нас усіх.

Наш народ вже від довгих років переходить тяжкі страждання поневолення і великі випробування стійкості та віри у Воскресення Христове. Відвічні вороги українського народу хочуть знищити всі моральні заложення та віру в Бога. І саме тепер ці ворожі намагання набрали найбільших розмірів. Ці ворожі сили керуються подібними методами як книжники й фарисеї, що розпинали Ісуса Христа.

Тож у свято Воскресення Христового застановімся, Брати й Сестри, над цими загрозами, які нависли над нашим народом на Батьківщині й в розсіянні сущих і приступім із щирою молитвою і любов'ю з проханням до нашого Спаса Ісуса Христа, щоб Він дав нам віру, взаємозрозуміння і братню любов один до одного.

»Воскресення день, просвітімось люди«. Тільки у взаємній любові ми матимемо більше сили та віри до Ісуса Христа. Тільки у взаємній любові засяє нам Боже світло правди і свободи. Бо Христос Воскрес і життя перемогло!

Виявляймо цю нашу любов у щоденних вчинках та в молитвах. Хай ніхто з нас не робить зі себе »книжників«, які у своїй непевності поповнили величезні гріхи.

Стараймося бути усі разом у наших змаганнях про добро. В день Великодня даймо собі приречення нашого оновлення нас самих. »Ото ж, відкладіть усяку злобу, і всякий підступ, лицемірство, і заздрість і всякі обмови, і немов новонароджені немовлята, жадайте щирости розумного молока, щоб ним вирости нам на спасіння«. (Перший соборний лист св. Ап. Петра — 2. 2).

Прямуймо до Христа Спасителя нашого, щоб зачерпнути Його ясні світила. Молімось, щоб пророчі слова про Сіон стали пророчими Великодніми словами для нас, бо ж віримо, що Христос Воскрес — і впали демони!

Всіх Вас дорогі Брати й Сестри вітаю — Христос Воскрес!

Відданий Вам

† **ВОЛОДИМИР, Архиєпископ**

Квітень, 1986 р. Божого
Лондон, Велика Британія

ВЕЛИКОДНЄ ЗВЕРНЕННЯ
ДО ДУХОВЕНСТВА І ВІРНИХ УАПЦЕРКВИ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ

Всечесні Отці,
Дорогі Брати і Сестри!

У нашій Святій Православній Церкві, між всіма річними святами, найбільше свято це свято Воскресіння Христове — Великдень. Св. Іван Дамаскин уважав »Воскресіння Христове Празником над Празниками і Святом над Святами« (8 пісня Вел. Канона).

Тому й наша Св. Православна Церква приготовляє нас до зустрічі цього Свята сорокадневним постом і Страсним тижнем. Богослуження і Св. Євангелії в тому тижні пригадують нам останні дні Христового життя як людини на нашій плянеті. Його ув'язнення, суд, розп'яття і смерть на хресті. Страх, безнадійність і розпач огорнула Апостолів і вони порозбігалися. Коли ж жінки Мироносиці в неділю, вранці прийшли до гробу Христового, щоб намастити Його тіло пахучою олією, застали гріб відчинений, а Ангел Господній промовив до них: »Чого плачете, чого шукаєте живого між мертвими? Він воскрес, ідіть і скажіть апостолам«. Ще того дня Христос з'явився своїм Апостолам. Вони побачили Його й переконалися, що Він справді воскрес, що Він живий і говорить з ними. В них зміцнилася віра, яка освітила їм шлях їхнього апостольства. І ми радіємо з ними, бо Христос воскрес, ствердив своє божество і став наріжним каменем Своєї Церкви. Христос своїм воскресінням ствердив і наше воскресіння і життя вічне.

Тому ми радіємо з Христового Воскресіння, і вітаємо один одного від Воскресіння аж до Вознесіння, радісним привітом »Христос Воскрес!«, а відповідаємо — »Воістину Воскрес!«. Христос переміг своїх ворогів, але їх не знищив. Ми

бачимо, що вороги Христової Церкви виступають проти Христа, вживають всі доступні їм засоби: радіо, телевізію, брошури та часописи, а навіть фізичну силу, як це вони роблять у нашій Батьківщині, лише, щоб відірвати людей від Церкви, а головно молодь. Ми з Божої волі, живемо на чужині вільними людьми, тож горнімося до нашої Св. УАПЦеркви, працюймо для Неї та охороняймо Її перед всілякими напастями.

В день Світлого Христового Воскресіння спішім з нашими родинами на Великодні Богослуження, згадаймо наш рідний народ, помолімося за тих, що мучаться у ворожих в'язницях і на засланні за те, що люблять свою Церкву, свою рідну мову та свою Україну. Молімо Господа, щоб допоміг нашому народові здобути волю, щоб Україна стала вільною християнською державою. Додержуймо наші обряди та звичаї наших батьків та прабатьків, жертвуймо щиро на »Писанку«, розбудову та зміцнення нашої Церкви у вільному світі, бо наша Св. Українська Автокефальна Православна Церква є нашою матір'ю Вона навчає нас та веде правильним шляхом до найвищої цілі — до життя вічного в Божому Царстві.

Дорогі Брати і Сестри! Вітаю вас радісним Христос Воскрес!

о. протопресвітер Сильвестер Богатирець
Голова Єпархіяльного Управління УАПЦ у В. Британії

ДРУГИЙ З'ЇЗД ВІРНИХ УАПЦ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ
(у відзначення 1000-річчя хрещення України у православній вірі)

У суботу, 13 вересня 1986 року з благословення Його Блаженства Блаженнішого Владики Мстислава, Митрополита Української Автокефальної Православної Церкви, відбувся другий з'їзд вірних у Великій Британії у відзначення 1000-річчя хрещення Русі-України у православну віру. Другий з'їзд відбувся в трьох частинах: доповідна частина, Архиєрейська Служба Божа і святкова частина в прицерковній залі у парафії УАПЦ у Брадфорді.

Вже перед полуднем у суботу, почали приїжджати до Брадфорду вірні з різних місцевостей. Перед першою годиною пополудні прибув Високопреосвященніший Владика Архиєпископ Володимир і отці: протопресвітер Сильвестер Богатирець, протопресвітер Михайло Галиця, митроф. прот. Михайло Хуторний, прот. Іван Водолазький, архипресвітер Михайло Пишненко і о. Мораиулець, о. Михайло Дяченко, іродиякон Марко Суйковський, протодиякон К. Матяшук, і доповідачі: проф. д-р Б. Осадчук з Берліну та мґр Костянтин Зеленко з Лондону.

Після короткої перекуски Високопреосвященніший Владика Володимир відкрив о год. 2.00 пополудні З'їзд молитвою »Царю Небесний«. У своєму вступному слові Владика сказав, що »сьогодні ми тут з'їхалися з благословення нашого Первоієрарха, Блаженнішого Владики Мстислава, заслухати доповідей про історію нашої Церкви, віри і помолитися до Господа та прохати в Нього Божих ласк і благодаті для себе, ближніх і нашого народу в Україні. Боже Провидіння дає нам змогу молитися і готуватися зустріти наш Ювілей хрещення Русі-України, хоч ми і розкинені по всьому світі, далеко від батьків-

щини, але ми духовно разом з нею. На Батьківщині наша Церква не діюча, і народ не має змоги готуватися до цього Ювілею. Там діє Москва, яка говорить світові, що це хрещення було Росії і, що це тисячоріччя російської православної Церкви. Подібно ,як говорить Москва що всі культурні надбання є російські.

Але ж з історії знаємо, що в Києві почалась перша торгівля, культура, шкільництво, вищі духовні школи, друкарство. Один із російських істориків І. Смирнов писав, що »в західній Русі далеко раніше розвивалася як наука, так і релігійне життя, були побудовані багато храмів«. Київська Русь дбала про культурний розвиток держави, в той час, коли Москва дбала про меч, і не довіряла Заходові. Культура в Росії розвивалася поволі. Росіяни не мали вчених людей, а тому російські царі забирали з Києва вчених українців, а навіть студентів. Київські богослови переклали росіянам Біблію на церковнослов'янську мову. Українські вчені й митрополити просвічували темну Москву, а коли вона придбала своїх учених, духовенство й митрополитів то в XVIII стол. знищила Церкву в Україні, духовенство, митрополитів, а тепер твердить, що хрещення було в Росії а не в Україні. Світ мусить знати правду про хрещення України. Сьогодні ми живемо у вільному світі, наша Церква діє по всьому світі під проводом нашого Блаженнішого Владики Мстислава. В Бавнд Бруку наш православний центр — наш український Єрусалим. Ми стоїмо напередодні нашого ювілею, а тому спільно мусимо прикласти всі зусилля, щоб це відзначення пройшло величаво. Мусимо показати чужому світові нашу історичну правду, треба нам стати до спільної молитви, щоб друге тисячоріччя розпочати у вільній українській державі.

Опісля Високопреосвященніший Владика попрохав до слова мґра Костянтина Зеленка, який доповідав на тему: »Християнське оновлення православ'я, його суть, роля і завдання«.

»Яким стилем говорити? — мовив мґр К. Зеленко, і при тому навів приклади вчених. Відомий вчений Капиця сказав, »що простота це найбільша мудрість«, а український філософ Григорій Сковорода писав: »що ми дякуємо Богу, що все просте, а Боже, а сложне — ні«. Доповідач подав як відділилась західня римська Церква, причини поділу, але Православ'я не поділилося від часу його започаткування Св. Апостолами. Сім Вселенських Соборів є основою нашої Церкви, вони є нашим законом. Православ'я існує від часів, коли стали проповідувати Св. Апостоли. Немає нічого половинного, а є однорідне, як у Св. Євангелії. Православ'я зберігає і посьогодні ті традиції і закони, що були встановлені Вселенськими Соборами. В часі кожної Служби Божої коли читається Апостола, то це свідок того, що Апостол є присутній між вірними. Отже наша віра не змінилась від часів, коли Апостоли почали проповідувати Слово Боже. В нашій православній вірі, кожний Єпископ діє на катедрі Св. Ап. Петра і кожний з них є Його намісником. Православний вірить у Св. Євангеліє, яке навчає: »Не будьте невільником у когось своїм сумлінням«.

Наша церква прикрашена іконами святих, ангелами, пророками, Апостолами, — наше Святе Письмо і наші молитви є живі, а свічка — є запал нашої віри! Сьогодні ми стоїмо на порозі нашого 1000-ліття хрещення Русі-України і доводиться читати фальшиві дані про хрещення, які подає Москва. Вона приписує собі всі наші історичні дані й почесті.

Як вийти з такого положення? Тут доповідач знову повів приклад з слів Гр. Сковороди: »Щоб зміряти море, треба зміряти самого себе«. Тут треба розуміти, що для Церкви потрібна воля, свобода слова, християнська поведінка, а цього як раз немає у Росії.

Доповідає мґр Костянтин Зеленко

... Оновлення — в чому воно полягає? Коли немає волі, людина зв'язана. Це саме торкається й нашої Церкви. Ми є розпорошені по світі, розгублені на чужині, даремно витрачаємо енергію на всякі чвари, але ми є вільні! А тому, **шляхом скріплення нашої духовности, віри,** ми свої справи, які торкаються нашого православ'я, можемо просувати вперед. Зробімо всі зусилля щоб усі найкращі заходи сполучили нас на святкування 1000-ліття хрещення Руси-України. Щоб ми, як найбільше тримали зв'язки з людьми, які б просували нашу справу в чужинецький світ«.

Після доповіді мґра К. Зеленка доповідав проф. д-р Богдан Осадчук що його представив Високопреосвященніший Владика Володимир. Проф. Осадчук є з Берлінського університету і УВУ та редаґує журнал »Віднову«, що розглядає різні проблеми як релігійні так і політичні.

Проф. д-р Б. Осадчук пригадав слухачам, що про відзначення тисячоріччя хрещення Русі-України вже згадували історики в Німеччині десять років тому. Православних Церков багато, але всі вони мовчать про наш ювілей включно з Царгородом. Є широке поле праці, але трудно зв'язатися зі Світовою Радою Церков, бо там закріпилася Московська патріярхія. В університетах теж відчутна прихильність до Росії. Римо-католицька Церква здивувала весь світ заявою про спільне відзначення. Москва заплянувала відзначення спочатку в Москві, пізніше в Києві з участю европейських єпископів. Москва посилено готується до відзначення ювілею і в усіх амбасадах працюють у ділянці пропаґанди в тій справі. Нашим обов'язком є придбати фонди, випустити друковане слово в чужинецький світ, подати йому правдиві інформації про наш

історичний ювілей. Треба організувати кадри науковців, щоб займалися такими справами, бо ж усюди росіяни сіють неправду. Навіть сам Пімен у своєму посланні писав, що »греко-католики вернулись у лоно російської Церкви, і що в 988 році киян — громадян руської держави Володимир охрестив православними«.

Високопреосвященніший Владика Архиєпископ подякував обидвом доповідачам, а після того відбулась дискусія, у якій брали участь: ВПРеосвященніший Владика Володимир, пп. Яроцький, Смерека, Й. Диль, В. Долган, М. Сидоренко, В. Смерека, Г. Корольчук і обидва доповідачі. Промовців турбували справи набуття фондів, друки, спільне відзначення, відношення Царгороду до нашої Церкви, зв'язки з британською телевізійною корпорацією, комітети та їхні назви. Професор д-р Б. Осадчук звернув увагу на спільні відзначення, всякі непорозуміння, але треба шукати шляхів порозуміння. Високопреосвященніший Владика Володимир сказав, що Блаженніший Владика Митрополит має зв'язки в Женеві, але у Світовій Раді Церков є великий тиск на Царгород зі сторони Московської патріярхії. Він відмітив, що будуть видані брошури з обидвох з'їздів та заявив, що він не належить до ніяких комітетів крім церковного.

Того ж дня о год. 6.00 ввечері отці: протопресвітер Михайло Галиця, о. прот. Іван Водолазький і о. Михайло Дяченко відслужили Св. Вечірню, на якій був Високопреосвященніший Владика Володимир. Співав парафіяльний хор під диригуванням п. Олександра Семенюка.

*

Другого дня, в неділю, 14 вересня о год. 10.30 дня вірні зустріли Високопреосвященнішого Владику Архиєпископа Володимира біля церкви Св. Покрова УАПЦ у Брадфорді. Діти — Рутс і Катерина — Шан Левіс, Сара Хуторна всипали квітами дорогу для Владики, а маленька А. Козак піднесла китицю квітів. Там була теж присутня учениця парафіяльної школи п-на Ліда Дума. З хлібом і сіллю зустрів Високопреосвященнішого Владику Володимира п. П. Матишен, заступник голови Парафіяльної ради. Настоятель парафії о. митроф. прот. Михайло Хуторний привітав Владику в церкві. Святу Літургію служив Високопреосвященніший Владика Архиєпископ Володимир у сослуженні: оо. протопресвітерів Сильвестра Богатирця і Михайла Галиці, о. митроф. прот. Михайла Хуторного, о. прот. Івана Водолазького, о. Михайла Дяченка, о. архипресвітера Мих. Пишненка, о. протодиякона К. Матяшука і о. іродиякона Марка Суйковського. Іподияконами були В. Хуторний і Б. Данильчук. Вівтарні хлопці — Іван Каленюк, М. Хуторний (внук настоятеля) і Павло Кацафіренко. Церква була заповнена вірними та гостями братами-католиками. Співав парафіяльний хор під диригуванням диригента п. О. Семенюка.

Служба Божа була незвичайно врочистою. Високопреосвященніший Владика Володимир у своєму проповідному слові відмітив, що »ми всі в житті пережили трудні й радісні хвилини. Така радісна хвилина є сьогодні, для нашого народу, бо ми стоїмо перед великою історичною подією — 1000-ліття хрещення Русі-України, яке прийняли через Св. Кн. Володимира наші діди і прадіди аж по-сьогодні.

Дорогі брати і сестри у Христі — дякую отцям духовним за спільну молитву, всім вам, що спільно молились до Господа Ісуса Христа, хорові, диригентові і всім організаторам цього свята. Я бачу тут людей з інших парафій. Це буває не завжди таке величаве служіння, але на це відзначення ми з'їхались усі

Високопреосвященніший Владика Архиєпископ Володимир служить Архиєрейську Службу Божу в сослуженні отців і іродиякона Марка Суйковського

разом, щоб разом помолитися. Я передаю Вам благословення від Блаженнішого Владики Мстислава. Дорогі мої у Христі! Ми стоїмо перед великою подією також у Вел. Британії — 40-ліття УАПЦеркви. У серпні м-ці 1987 року будуть 40 років, коли Блаженніший Владика Мстислав відслужив першу Архиєрейську Службу Божу. Він об'їхав усі табори і посіяв це добре зерно, яке виросло в добробут, дає добрі овочі і доказом цього є цей храм Божий. Перед нами є великі завдання ще й тому, що в Україні немає вільної Церкви і наш народ не відзначає дати хрещення. Ми є тими амбасадорами, на яких Боже Провидіння поклало обов'язок молитися за них, а перед всім є друге завдання — дати нашим тут сусідам знати про себе, про нашу віру, Церкву, історію. Всі ми віддано будемо працювати і разом проповідувати нашу історію Церкви в чужий нам світ.

В сьогоднішній Євангелії хлопець просив чуда у Ісуса Христа і той сказав йому: »Покинь масток і йди за мною«. Ми також вийшли у світ без мастків, але з Божою допомогою, з нашою вірою ми почали будувати церкви, наші громади. Керуймось благословенням наших батьків, стараймось розбудовувати наші храми, стараймося передати нашому молодому поколінню, щоб і вони дальше розбудовували їх. Наші діти мають пам'ятати за своїх батьків, що ділили останній кусочок хліба, щоб вони вчили нашу історію.

Я вітаю вас всіх зі святом, з нагоди 1000-ліття хрещення Русі-України. Закликаю всіх до спільної праці, щоб ми всі намагались приєднувати молодь до Церкви. Дякую настоятелю о. митроф. прот. Михайлові, організаторам, братам і сестрам і Вам всім, що прийшли спільно помолитись за наш народ«.

Настоятель о. митроф. прот. М. Хуторний з черги висловив подяку Високопреосвященнішому Владиці Володимиру за Архиєрейську Службу і візитацію нашої парафії, а опісля Владика Володимир наложив о. настоятелеві митру, що нею він був нагороджений Блаженнішим Владикою Мстиславом під спів Аксіос!

Після Служби Божої був відслужений Св. Молебень у наміренні українського народу. Після цілування хреста, вірні отримали Св. Миро, а відтак Високопреосвященніший Владика Володимир привітав о. протопресвітера Михайла Галицю з днем його уродин, побажав йому успіхів у його духовній праці для Церкви й народу нашого ,доброго здоров'я на многі літа, як також згадав за його наполегливу працю для катедри в Лондоні і в Єпархіяльному Управлінні. Не забув Владика й паніматки Зінаїди, праву руку ювілята о. протопресвітера Михайла. Вона невтомна працівниця для Церкви, свого народу українського, як та бджілка, що без утоми. Вона не чекає, що хтось зробить, — вона є першою в праці. Вона є головою сестрицтва Св. Кн. Ольги і головою при катедрі, вона турбується за всіх як рідна мати.

Згадав Владика теж і про сина о. протопресвітера Михайла і паніматки Зінаїди о. Юрія, який тепер є настоятелем великої парафії в Америці.

Опісля о. протопресвітер Михайло Галиця знаючи, що два дні пізніше є день уродин нашого Високопреосвященнішого Владики Архиєпископа, привітав Владику і побажав йому доброго здоров'я, сил і витривалости в його архипастирській праці для добра нашої Церкви й українського народу.

Після Архиєрейської Служби Божої всі перейшли до прицерковної залі на святковий обід, що його приготувало парафіяльне сестрицтво під проводом п-ні Т. Кацафіренко. Заля була гарно прикрашена вишиваними рушниками, а на столах були осінні квіти. На святковий обід прийшли теж і гості: представник Кантерберійського Архиєпископа, о. Тейлор, єпископ Брадфорду, Христофор Гайворд, представник грецької Церкви, о. Стефанос, обидва доповідачі, отці духовні, п-ні Мур, паніматки — М. Хуторна, М. Водолазька, О. Матяшук, представники громадських установ, диригенти хорів — п. А. Корольчук, дир. хору »Дніпро« і п. О. Семенюк з дружиною, а теж і голова Ліги Православної Молоді інж. В. Коротченко з дружиною. Святковий обід започаткував Високопреосвященніший Владика Володимир молитвою Отченаш і поблагословив страви. В часі обіду були привіти, що їх висловлювали представники Церков і громадських організацій. Також був зачитаний лист від Кантерберійського Архиєпископа. В кінці святкового обіду Високопреосвященніший Владика подякував за привіти і »дари любови« і молитвою подяки закінчився обід.

Після святкового обіду відбувся концерт. У першій частині виступив хор »Дніпро« з Олдгаму під диригуванням п. Афанасія Корольчука, і проспівав кілька релігійних пісень. У часі перерви парафіяльний хор з Брадфорду під диригуванням п. О. Семенюка проспівав дві пісні: »Молитва за Україну« і »Як тебе не любити Україно«. В другій частині концерту хор »Дніпро« співав світські пісні. В закінчення концерту Високопреосвященніший Владика Архиєпископ сердечно подякував усім виконавцям концертової програми за вдалий і успішний концерт, подякував іще раз о. настоятелеві митроф. прот. Михайлові Хуторному та всім організаторам імпрези, висловив подяку невтомному сестрицтву яке попрацювало, щоб приготувати святковий обід. Він висловив теж подяку молодим дівчатам, котрі помагали їхнім матерям у тяжкій праці — приготуванні святкового обіду.

Проспіванням »Боже Великий Єдиний« закінчено святковий обід, а тим самим і другий з'їзд вірних УАПЦ у Великій Британії.

К. К.

ПОВІДОМЛЕННЯ

З благословення правлячого Архиєпископа Владики Володимира та під його головуванням, у суботу 24 січня 1987 р. відбулася сесія Єпархіяльного Управління. Сесія відбулася в резиденції Владики Володимира в Лондоні.

Сесію відкрив молитвою Владика Володимир.

Заслухано і обговорено такі справи:

1. Прийнято протокол попередньої Сесії ч. 8.
2. Адміністраційні звіти: Адміністраційний — голова Єп. Управління о. протопресвітер С. Богатирець; фінансовий звіт — о. протопресвітер М. Галиця.
3. Видання історії УАПЦ у Великій Британії.
4. Розповсюдження літератури про 1000-ліття хрещення України.
5. Винагорода оо. С. Богатирця і М. Галиці.
6. Плян праці в біжучому році.
7. Відзначення 40-ліття Єпархії УАПЦеркви у В. Британії.
8. Відбуття 12 Єпархіяльного Собору УАПЦеркви у В. Британії.
9. Ювілейний Комітет УАПЦеркви для відзначення хрещення України у Православну Віру.
10. Перереєстрація УАПЦ у Великій Британії.
11. Різне.
12. Закриття Сесії.

Ад 1-2 Прийнято усі звіти без застережень.

Ад 3 Видання історії УАПЦ поступає вперед, але в зв'язку зі захворінням д-ра С. М. Фостуна, редактора історії, друк може затягнутися.

Ад 4 Постановлено розіслати тепер »Матеріяли« З'їзду в Ноттінґамі що вийшли окремою брошурою. Ціну за один примірник встановлено 2.00 фунти.

Ад 5 Ухвалено Голові й Заступникові Єп. Управління піднести винагороду до 10.00 фунтів тижнево (до того часу були 8 фунтів (тижнево).

Ад 6 В біжучому році в основному треба зосередити нашу працю на підготову відзначення 1000-ліття хрещення України. Кожна парафія має подати свій плян-проєкт святкування на місці. Ці пляни треба подати до Єпар. Управління найдалі до кінця квітня 1987 р.

Ад 7 Сесія ухвалила провести святкування 40-ліття УАПЦеркви у Великій Британії в місті Лондоні при катедрі Св. Преображення Господнього в місяці вересні 19-20 дня 1987 р. У цьому Святі мають взяти участь усе наше духовенство та вірні нашої Єпархії. Остаточна програма свята буде подана в травні ц. р.

Ад 8 Ухвалено відбути Єпархіяльний Собор УАПЦеркви у В. Британії (12) в днях 10-11 жовтня 1987 р. Божого.

Ад 9 Ювілейний Комітет відзначення 1000-ліття Хрещення України: визначено референтуру для зовнішніх зв'язків у такому складі: Андрій Костюк, Петро Яким'юк, Володимир Коротченко. Головою мистецької програми ухвалено просити диригента хору »Дніпро« п. Афанасія Корольчука.

Ад 10 Перереєстрація нашої Церкви: доручено п. В. Коротченкові зібрати урядові інформації та документації у цій справі, найдалі до травня місяця 1987 р. Сесію закінчено молитвою »Достойно є«.

Дано в Лондоні при Катедрі Св. Преображення
4 лютого 1987 р.

† **Володимир,**
Правлячий Архиєпископ

о. протопресвітер Сильвестер Богатирець
Голова Єпарх. Упр. УАПЦ у В. Британії

К О М У Н І К А Т

Всечесні Отці, дорогі Брати й Сестри у Христі!

В цьому — 1987 р. Божому припадає ювілейна дата — 40-ліття праці святої Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії. Тому сорок літ, після воєнної хуртовини, яка закінчилася для нашого народу великим ісходом у невідоме, наш Первоієрарх Блаженніший Митрополит Мстислав, Митрополит Київський і всієї України, у боголюбивому місті Лондоні відслужив першу Святу Літургію та освятив нерукотворний Камінь нашої Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії. Засіяне зерно святої Правди тодішнім Преосвященним Єпископом Мстиславом вже сорок літ служить своєму побожному народові не лише у Великій Британії, але й творить одну нерозривну сім'ю Української Автокефальної Православної Церкви.

З благословення Владики Володимира відбулася сесія Єпархіяльного Управління УАПЦеркви у Великій Британії 24 січня 1987 р. Божого. На цій сесії Єпархіяльне Управління вирішило відзначити дату 40-ліття Єпархії 19-20 вересня 1987 р. Божого, в катедрі св. Преображення Господнього в м. Лондоні.

Просимо все наше духовенство, Парафіяльні ради та всіх вірних вже організувати та приготовляти свою участь у цьому Ювілею. Бо цей Ювілей відбуватиметься не лише, як наше єпархіяльне свято, але він присвячується нашій вікопомній даті 1000-ліття Хрещення Руси-України у Православну Віру.

Про всі інформації просимо звертатися до канцелярії Єпархіяльного Управління.

За Єпархіяльне Управління:

о. протопресвітер Сильвестер Богатирець
Голова

СОБОРЧИК ДУХОВЕНСТВА УАПЦ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ

З благословення правлячого Єпископа лондонського Високопреосвященнішого Архиєпископа Володимира в суботу, 28 березня 1987 року відбувся Соборчик духовенства УАПЦеркви у Великій Британії, в церкві Св. Юрія Переможця в м. Дарбі.

Соборчик розпочався відслуженням Св. Літургії, сповіддю та Св. Причастям духовенства. Після Св. Літургії в прицерковній залі парафіяльне сестрицтво приготувало обід для священиків, а після обіду почалися ділові наради під головуванням о. протопресвітера Сильвестра Богатирця, голови Єпархіяльного Управління. Були обговорені різні актуальні ділові справи і праця отців

Отці, учасники Соборчика, а теж паніматка Ольга Гусак і син д-р Володимир

настоятелів, а також обговорено широко питання відзначення 40-річчя УАПЦ у Великій Британії та відзначення тисячоріччя хрещення України. Вирішено, щоб запропонувати Комітетові УАПЦеркви таку програму: Окружні Святкування. Округа Північ з парафіями: Брадфорд, Олдгам, Манчестер, Рочдейл, Престон, Галіфакс і Лідс.

Округа Середньої Англії з парафіями: Ноттінґгам, Дарбі, Лестер, Ковентрі і Волвергамптон.

Округа Південь з центральним святкуванням у Лондоні.

Святкування: Архиєрейські Соборні Богослужения, одна доповідь і концерт з релігійними і народніми піснями.

Парафії, що мають власні церкви поставлять усередині церков пропам'ятні плити.

Наради Соборчика закінчено прославанням »Достойно є«.

ВРОЧИСТЕ СВЯТКУВАННЯ 40-РІЧЧЯ УАПЦ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ

18-19 липня 1987 року у Великій Британії відбулось урочисте відзначення — святкування 40-річчя Української Автокефальної Православної Церкви в тій країні. На це святкування прибули численно вірні УАПЦ, а також братикатолики та євангелики. Прибув із ЗСА на цей ювілей і Первоієрарх Української Автокефальної Православної Церкви Блаженніший Владика Митрополит Мстислав, він же основоположник цієї єпархії, що її існування він започаткував 40 років тому першою у Великій Британії відправою Служби Божої українською мовою. З Мюнхену прибув Високопреосвященніший Владика Архиєпископ Анатолій. На жаль, унаслідок перебування в лікарні не міг взяти участі у святкуваннях Високопреосвященніший Владика Архиєпископ Володимир, правлячий Єпископ тієї єпархії. Репрезентував його голова Єпархіяльного Управління всч. о. протопресвітер Сильвестер Богатирець.

О год. 2.00 пополудні, в суботу, 18 липня святкування почалось Молебнем у катедральному храмі, що його відслужив Високопреосвященніший Владика Архиєпископ Анатолій у сослуженні отців — о. протопресвітера Сильвестра Богатирця, о. протопресвітера Михайла Галиці, о. митрофорного прот. Михайла Хуторного й о. Михайла Дяченка. Після Св. Євангелії коротко говорив всч. о. протопресвітер Сильвестер Богатирець. Після Молебня всі перейшли до прицерковної залі, де сестрицтво пригостило всіх перекускою, а після перекуски зроблено спільну знімку.

О год. 5.00 пополудні гість з Парижа проф. д-р Аркадій Жуковський доповідав у прицерковній залі на тему: »Київська Духовна Академія і її вклад у культурне життя України«. Доповідь була наукового характеру, цікава і відмічувала важливу ролю Київської Духовної Академії у розвитку духовної культури в житті українського народу. О год. 6.00 увечері всч. о. митроф. прот. Франко Істочин із ЗСА відслужив Вечірню в катедральному храмі. Співали всі присутні отці під дириґуванням всч. о. архипротопресвітера Палладія Дубицького з Мюнхену.

У неділю, 19 липня, хоч і був холодний дощевий ранок, біля катедрального храму почали численно збиратися вірні УАПЦ. О год. 9.00 дня Владик — Блаженнішого Митрополита Мстислава, Високопреосвященнішого Архиєпископа Анатолія, Єпископа Української Католицької Церкви Августина Горняка, о. крилошанина Джона Стюарта — представника Англіканської Церкви вітали при вході до храму діти в українському одязі посипаючи дорогу квітами. Хлібом-сіллю вітав Блаженнішого Владику Митрополита староста Парафіяльної ради лондонської парафії п. П. Тараненко, а при вході в храм настоятель о. протопресвітер Михайло Галиця. У вівтарі були Єпископ УКЦ Августин Горняк, преп. о. А. Кузьма, всч. о. митрат Микола Матичак і о. крилошанин Джон Стюарт, а в храмі молилися з вірними о. архипресвітер М. Пишненко (УАПЦ Соб.) та ієромонах сербської Церкви о. Степан. Храм заповнили вірні, УАПЦ, українці католики й євангелики та представники українських суспільно-громадських організацій. Після облачення служили Св. Літургію: Блаженніший Владика Митрополит Мстислав, ВПреосв. Владика Архиєпископ Анатолій, о. архипротопресвітер Палладій Дубицький, о. протопресвітер Сильвестер Богатирець, о. протопресвітер Михайло Галиця, о. митро-

Архиєрейська Служба Божа в катедральному храмі УАПЦ Св. Преображення в Лондоні

форний прот. Франко Істочин, о. митроф. прот. Михайло Хуторний, о. прот. Григорій Гусак і о. прот. Афанасій Максимук. Інші отці стояли при вівтарі в другому ряді. Чудово співав хор »Дніпро« з Олдгаму під дириґуванням п. Афанасія Корольчука.

Після Св. Літургії, перед Молебнем Подяки з нагоди двох історичних уже подій — 45-ліття відродження ієрархії УАПЦ у Києві, коли-то був висвячений на Єпископа Переяславського Владика Мстислав та 40-річчя існування УАПЦ у Великій Британії, Блаженніший Владика Митрополит Мстислав звернувся зі своїм проповідним глибоким словом до учасників Архиєрейської Служби Божої. У своєму слові Блаженніший Владика Митрополит пригадав багато радісних і трагічних моментів стихійного відродження церковного життя в Україні в 1942-43 роках, тобто після понад 20 років знущання над Церквою в Україні безбожників і вислужників Москви. За наслідок тих подій в Україні Владика вважає і заіснування УАПЦеркви в багатьох країнах вільного світу, а в тому і постання зразково зорганізованої єпархії УАПЦ у Великій Британії. Своє проповідне слово Блаженніший Владика Мстислав закінчив такими словами:

»Вияв назовні видимих форм існування нашої рідної Української Православної Церкви в Україні — заборонений. Церковно-релігійне життя знайшлося там тепер під глибокосягаючим контролем окупаційного уряду СССР, який продовжує здійснювати імперіялістичну і безоглядну в засобах політику чорно-царської Росії. Ролю найбільш деморалізуючого в Україні чинника виконує московська православна Церква та її Патріярхія.

Як у минулому, так зокрема і в цьому жахливому столітті, зневажаючи вікові, релігійні християнські традиції українського народу, Москва злочинно присвоює собі початки історії християнства в Русі-Україні, топчучи ногами загарбника найбільший Божий дар людині — його рідну мову. Здобувши

з ласки совєтської влади вирішальний вплив на обсаду єпархій і парафій своїми людьми та користаючи з великих матеріяльних субсидій уряду СССР, Московська Патріярхія вже від кількох років розпочала у світі особливо посилену акцію за леґалізацію її претенсій на очолення нею всії Вселенської Православної Церкви. З тією метою Московська Патріярхія прагне використати славну річницю тисячоріччя хрещення Руси-України, щоб галасливою пропаґандою неправди та позолоченими орденами і різного рода дарунками здобути для себе леґалізацію вже присущої їй ролі загарбника. При тій нагоді Москва та її підручна Патріярхія стараються приховати від вільного світу Україну та її первоапостольну Церкву на Сході Европи.

Та, на щастя, Божий Промисел, що 1000 років тому вселив у серце і душу українського народу світло Христової Науки справив, що те світло не згасло, незважаючи на страшний мученицький шлях Української Православної Церкви та її вірних.

Цей Світильник знайшовся з Божої Волі в руках вірних нашої Церкви, яка як те Боже чудо, заіснувала в половині цього століття у багатьох країнах вільного світу. Цей Світильник у серці і в руках кожного з нас, кожного, що ось тут стоїть сьогодні в цьому святому храмі. Передаваймо його нашим дітям, внукам і правнукам, щоб коли вже не ми, то щоб вони донесли сяєво цього Світильника до святих київських гір. Пощасти ж нам у цьому Боже, що у Святій Трійці перебуваєш!«.

Після закінчення Архиєрейської Служби Божої Подячний Молебень у відзначення 45-річчя хіротонії Блаженнішого Владики Митрополита відслужив Високопреосвященніший Владика Архиєпископ Анатолій у сослуженні всього духовенства, а в кінець хор і всі присутні проспівали многоліття Блаженнішому Владиці Митрополитові Мстиславу, Високопреосвященнішому Владиці Архиєпископові Анатолію, Високопреосвященнішому Владиці Архиєпископові Володимирові, всьому духовенству, гостям і вірним. Після многоліття відбулося миропомазання з розданням дарів в-ва Української Православної Церкви в Бавнд Бруку — ювілейного видання журналу »Українське Православне Слово« з підписом Блаженнішого Владики Митрополита, календарця УАП-Церкви за 1987 та жетонів з медалю св. княгині Ольги.

О год. 2.30 пополудні в готелі Гілтон — Кензінґтон почався святковий обід, що його започаткував всч. о. протопресвітер Сильвестер Богатирець своїм словом по-українському і по-англійськи, і передав керування святковим обідом церемоніймайстрові п. Андрію Костюкові, який попрохав Блаженнішого Владику Митрополита поблагословити їжу, а хор »Дніпро« порспівав Отченаш. У часі обіду п. А. Костюк представив гостей за головним столом, а теж і представників українських суспільно-громадських установ і організацій, що сиділи при столах близьких до головного столу. В часі обіду був піднесений тост за здоров'я і многоліття Блаженнішого Владики Митрополита Мстислава, Високопреосвященнішого Владику Архиєпископа Анатолія, Високопреосвященнішого Владику Архиєпископа Володимира, духовенство і вірних УАПЦ, а хор »Дніпро« проспівав багаторазове многоліття.

Головне, святкове привітальне слово сказав по-українському д-р Святомир М. Фостун, член Митрополичої Ради. У своєму слові доповідач характеризуючи початкові роки існування УАПЦ у Великій Британії дав огляд розвитку і розбудови УАПЦ у тій країні, а водночас, і наголосив великі заслуги Блаженнішого Владики Митрополита Мстислава для УАПЦ, вказуючи, що Боже Провидіння післало нам другого Петра Могилу, який на чужині, в часто невідрадних обставинах і труднощах зумів не тільки розбудувати Церкву, але й

На святковому обіді промовляє Високопреосвященніший Владика Анатолій

придбав їй великі духовні й матеріяльні цінности. По-англійському сказав святкове слово інж. Петро Яким'юк. Привітальне слово сказав теж Єпископ Української Католицької Церкви Августин Є. Горняк, а о. крилошанин Джон Стюарт зачитав привітання від Кантерберійського Архиєпископа. Письмові привітання надіслали теж Єпископ Англіканської Церкви — Архиєпископ Джон Стаплетон — Йорк, Єпископ Грагам Даґлес — Лондон, Єпископ Джон Ятис — Ґлостер, Єпископ Грагам Фолей, о. крилошанин М. Мур і о. крилошанин Христофор Гілл. Наспіли також письмові привітання від Консисторії УПЦеркви в ЗСА, Консисторії УПЦеркви у Канаді, Консисторії УАПЦ в Австралії і Новій Зеляндії, парафії УАПЦ в Генку, Бельгія, і парафії УАПЦ у Парижі, Сербської Церкви, всч. о. митрата Миколи Матичака, всч. о. Йосафата Лещишина, Президії Европейського Ювілейного Комітету тисячоріччя хрещення України, Крайового Комітету тисячоріччя у Великій Британії, Інституту дослідів Волині з Канади, Об'єднання бувших Воляків Українців у Великій Британії, Товариства Українських Літераторів у Вел. Британії, Української Гетьманської Організації у Великій Британії, Спілки Української Молоді, Пласту, Відділу СУБ у Брадфорді — привітання і дар любови. Такі ж привітання і дари любови наспіли від Управ Відділів СУБ у Галіфаксі, Бедфорді, Олдгамі, Стокпорті, Манчестері і Ноттінґгамі. З уваги на перевтому Блаженнішого Владики Митрополита і обмежений час усі письмові привітання не зачитувалися, а вони будуть надруковані в офіціозі Єпархіяльного Управління УАПЦ у Великій Британії »Відомостях«.

Усні привітання висловили — Високопреосвященніший Владика Архиєпископ Анатолій, о. протопресвітер Михайло Галиця, о. архипротопресвітер Палладій Дубицький. Від неприсутнього Високопреосвященнішого Владики Воло-

димира був зачитаний письмовий привіт, а від його імені Високопреосвященніший Владика Анатолій підніс Його Блаженству подарунок від єпархії УАПЦ у Великій Британії — золотий медальйон. Від установ і організацій висловили привітання — ред. Ілля Дмитрів — Союз Українців у Великій Британії, п. В. Бондаренко — Об'єднання Українців у Великій Британії, п. Микола Сидоренко — Українське Товариство, п-ні Богданна Крушельницька — Організація Українських Жінок у Великій Британії. Сот. д-р Святомир М. Фостун, голова Об'єднання бувших Вояків Українців у Великій Британії у супроводі ппор. Петра Кіщука і хор. Михайла В. Поврозника вітаючи Блаженнішого Владику Митрополита нагородив його за великі заслуги для Церкви й народу золотим хрестом ОбВУ, а Високопреосвященнішого Владику Архиєпископа Анатолія — срібним хрестом ОбВУ. Ця церемонія, що її провів голова ОбВУ і члени Президії Головної Управи ОбВУ в одностроях мала врочистий характер, і обидва Владики були зворушені. Далі висловлювали привітання — п-ні Віра Смерека — Товариство Українських Жінок, інж. Василь Олеськів — Українська Інформаційна Служба, пполк. Іван Горобець — парафія УАПЦ у Дарбі, мґр Степан Олеськів — Українська Студентська Громада, п. Лев Рись — парафія УАПЦ у Редінґу, »Дари любови« зложили Владиці Митрополитові також представники парафій, сестрицтв і Волинського Товариства. Від Сест-

Спільна знімка членів Головної Управи Об'єднання бувших Вояків Українців у Великій Британії з Блаженнішим Владикою Митрополитом Мстиславом. Зліва направо: Пхор. Михайло Ткачук, хор. Михайло В. Поврозник, Блаженніший Владика Митрополит, сот. д-р Святомир М. Фостун і ппор. Петро Кіщук

рицтва ім. св. кн. Ольги дар любови зложила голова — паніматка Зінаїда Галиця, від Пласту п-і Оксана Паращак — голова, а від ОбВУ пор. М. Д. Гайва.

Згідно наміченої програми святкового обіду хор »Дніпро« проспівав Отченаш і »Добраніч«, а диригент хору підніс Блаженнішому Владиці касетку з награнним співом хору Св. Літургії та з присвятою її великому ювілеєві — тисячоріччя хрещення України. Коротке привітальне слово сказав теж і брат диригента. З черги виступив хор »Село« з Ноттінґаму, з участю бандуристів — братів Постолянів, дітей і юних хористок, що проспівали кілька українських пісень під акомпаніямент бандур.

Одначе час наглив і кінцеве слово сказав Блаженніший Владика Митрополит Мстислав, закликаючи всіх до єдности, згоди й любови. Він також подарував Владиці Августину Горнякові щойно видану з друку »Мартирологію Української Православної Церкви« том І, на спомин святкування 40-річчя УАПЦ у Великій Британії. »Бережіть свою Церкву, — закликав вірних Блаженніший Владика Митрополит, — не дайте її нікому продати!«. Його Архиєрейським благословенням усіх присутніх і молитвою закінчено цей святковий обід, а водночас, і врочистості відзначення та святкування 40-річчя Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії, 45-річчя хіротонії Блаженнішого Владики Митрополита Мстислава та його 89-ліття.

Перед своїм від'їздом з готелю Блаженніший Владика Митрополит став до спільної знімки з членами Президії Головної Управи Об'єднання бувших Вояків Українців у Великій Британії, заявляючи, що йому завжди було миле українське військо, і він хоче мати пам'ятну знімку з українськими вояками.

Учасник святкувань

Д-р С. М. ФОСТУН

СВЯТКОВЕ ПРИВІТАЛЬНЕ СЛОВО

Ваше Високопреосвященство,
Преосвященний Владико,
Всечесніші Отці,
Шановні Представники громадських установ і організацій,
Дорогі Гості,
Шановні Пані й Панове,
Дорога Молоде!

»І вийшов сіяч, щоб посіяти зерно своє. І як сіяв, упало одне край дороги, і було повитоптуване, а птахи з повітря його повидзьобували. Інше ж упало на добру землю і зійшовши вродило стократно«.

Це слова Євангельської причти, яка находить на думку у відзначення 40-річчя Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії, 45-річчя Архипастирської праці й 89-ліття Блаженнішого Владики Митрополита Мстислава, сіяча, який сорок років тому засіяв зерно Божої Правди —

заснувавши Українську Автокефальну Православну Церкву у Великій Британії. Засіяв зерно Божого Слова, яке зійшовши вродило стократно. Плід цього зерна — це сьогоднішня Єпархія нашої Церкви в тій країні з багатими її духовними й матеріяльними надбаннями.

Коли в повоєнних роках у Велику Британію прибули багато православних українців, постало питання їхньої релігійної опіки. У серпні 1947 р. приїхав до тієї країни Високопреосвященніший Владика Архиєпископ Мстислав і започаткував організування Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії. Першу Службу Божу відслужив Владика 17 серпня 1947 року у світлиці будинку централі СУБ на 49 Лінден Гарденс у Лондоні. Між нами тут є учасники цієї Служби Божої, які пам'ятають яке велике духовне піднесення дала ім ця Служба Божа. Високопреосвященніший Владика призначив тоді Церковну Раду й так почалось організування УАПЦ у Великій Британії, що її поділено адміністративно на парафіяльні округи з призначенням священиків. Тоді й набуто будинок на 70 Лянсдавн Ровд, що був осідком проводу УАПЦ. У днях 9-10 жовтня 1948 року відбувся перший З'їзд духовенства і вірних УАПЦ, і на цьому З'їзді було обране перше Генеральне Управління, а його головою був обраний о. митроф. прот. Ігор Губаржевський. Організувалися парафії, хори, розгорталась широка духовна праця Церкви. В цій праці, що розгорталася в цілій своїй ширині були успіхи, осяги, труднощі, недоліки, були теж болючі внутрішні конфлікти. Все це з Божою поміччю перемогла наша Церква.

Проминали роки. Змінювалися проводи Парафіяльних рад, набуто власні храми в Олдгамі, Рочдейлі, Брадфорді, Манчестері, Дарбі. В Лондоні куплено церкву і просторі прицерковні будинки. Церквою-катедрою користується лондонська парафія УАПЦеркви, а прицерковні будинки, що є власністю Єпархіяльного Управління — це резиденція лондонського єпископа тепер Високопреосвященнішого Владики Володимира, помешкання настоятеля лондонської парафії отця протопресвітера Михайла Галиці, канцелярії Єпархіяльного Управління і прицерковна заля.

Протягом минулих сорока років Українська Автокефальна Православна Церква у Великій Британії зміцнилась і розвинулась. Це сьогодні Єпархія, що її очолює Високопреосвященніший Владика Архиєпископ Володимир, постійно діє Єпархіяльне Управління, що його очолює о. протопресвітер Сильвестер Богатирець. Це Єпархіяльне Управління видає безперебійно з 1952 року журнал »Відомості«, що друкується тепер у своїй невеличкій друкарні, призначеній виключно для потреб Церкви. Генеральне Церковне Управління, а тепер Єпархіяльне, видало друком багато різних богослужбових требників, кілька книжок, багато різних образів, картин, та різнорідних матеріялів для потреб Церкви й парафій. У пам'ять жертв страшного голоду в Україні споруджено біля катедри в Лондоні величавого хреста-пам'ятника.

У сорокріччя нашої Церкви у Великій Британії згадуємо з вдячністю невтомну працю отців настоятелів, що відійшли від нас у вічність, а зокрема о. протопресвітера Сергія Молчанівського, довголітнього голову Генерального Церковного Управління, й довголітнього редактора журналу »Відомостей«, шляхетну людину і великого українського патріота. З жалем згадуємо в 40-річчя нашої Церкви у тій країні голів і членів Парафіяльних рад, членів Сестрицтва, парафіяльних хорів і парафіян, що відійшли від нас у вічність протягом минулих 40 років. Їх багато, багато, вже 900 осіб. А всі вони дали свій більший чи менший вклад, внесок у розвиток Української Автокефальної Православної Церкви у цій країні.

Вшановуємо наших отців-настоятелів, котрі протягом минулих сорока років невтомно й жертвенно працювали і працюють далі в Божому Винограднику, духовно опікувалися своїми вірними, не дивлячись на те, що мусили фізично працювати на прожиття. Подяка належить також Парафіяльним радам, хорам, сестрицтву, молоді і всім вірним, за їхню щедру жертвенність на всі потреби Церкви, на її розвиток, і за їхню активну підтримку всіх починів і дій. Подяка належить і українцям-католикам, які завжди щедро підтримували всі більші почини й дії нашої Церкви, даючи свої щедрі грошові пожертви на такі цілі, а теж і на різні збірки. Завдяки спільній відданій праці і зусиль духовенства і вірних Єпархія Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії радісно зустрічає своє сорокріччя, і з вірою і надією входить у час відзначення нашого неповторного релігійно-національного Ювілею тисячоріччя хрещення Руси-України.

Відзначаючи 40-річчя УАПЦ у Великій Британії, ми водночас, із найбільшою вдячністю вшановуємо її основоположника — Блаженнішого Владику Митрополита Мстислава, який як я вже сказав, сорок років тому засіяв Боже зерно в цій країні, зорганізувавши Українську Автокефальну Православну Церкву. Блаженнішому Владиці вже 89 років. Це довгий і нелегкий життєвий шлях — студента, учасника Визвольних Змагань — офіцера української армії, громадського і політичного діяча, захисника прав української Церкви й народу на Волині, посла польського сейму а далі Ієрарха Української Автокефальної Православної Церкви.

У роках страшної німецько-большевицької війни Степан Скрипник вирішив присвятитися рідній Церкві, і 14 травня 1942 року був висвячений в Андріївському соборі на Єпископа УАПЦ Переяславського. Молодий, енергійний Владика об'їхав тоді майже всю Україну, скрізь проповідував слово Боже, висвячував священиків, творив парафії, хрестив людей і відновлював Українську Автокефальну Православну Церкву, жахливо знищену большевицьким окупантом. Це була велика, копітка місійна праця — релігійна і національна, яка й насторожила німців і німецький режим заборонив йому сповняти єпископські обов'язки в Києві. Тоді Владика Мстислав виїхав до Житомира. Це не помогло й його заарештували й він перебував у в'язниці до весни 1943 р. Владиці грозила кара смерти, але Боже Провидіння його врятувало і після виходу з в'язниці Владика виїхав до Варшави, де перебував коло Блаженнішого Владики Митрополита Діонісія. Коли ж большевицькі війська займали вже Польщу Владика зорганізував плянову евакуацію українського священства на Захід, і йому пощастило провести евакуацію великої групи — 700 осіб, між ними 12 українських православних єпископів, 120 православних і 30 українських греко-католицьких священиків. У повоєнних роках Владика Мстислав з іншими ієрархами в юрисдикції Блаженнішого Митрополита Полікарпа почав організувати Українську Автокефальну Православну Церкву в Західній Європі — Німеччині, Франції, Австрії, Бельгії і Великій Британії. Переїхавши на північноамериканський континент Високопреосвященніший тоді Архиєпископ Мстислав, а пізніший Блаженніший Митрополит Української Православної Церкви й Української Автокефальної Православної Церкви розгорнув широку творчу діяльність, поклавши великі заслуги в Церкві його тривалими надбаннями і здобутками. Він набув великий маєток для Української Православної Церкви в Америці, збудував величавий храм у Бавнд Бруку, зорганізував і відкрив там Духовну Семінарію, зорганізував теологічний інститут, що видає богослужбові книги і літературу, зорганізував друкарню, де вже видано понад 150 різних книг, а між ними і п'ятитомну історію

Української Православної Церкви по-українському і двотомну по-англійському. Завдяки всесторонній допомозі Блаженнішого Владики видається безперебійно журнал УПЦеркви в ЗСА — »Українське Православне Слово«. Завдяки Владиці Митрополитові постав у Бавнд Бруку музей з унікальними історичними пам'ятками. Побудував там Владика теж величавий Дім Культури у якому існує велика бібліотека, а теж з його ініціятиви споруджено там цвинтар-пантеон, на якому похоронено вже понад 4000 померлих, заслужених українців — ієрархів, духовників, науковців, мистців, військовиків і політичних та громадських діячів. Це одинокий такого роду український цвинтар-пантеон у світі, бо навіть в Україні такого немає.

Коли ж до цих усіх величавих духовних і матеріяльних надбань додати невтомну Архипастирську церковну працю, широку зовнішню і національно-громадську діяльність нашого Блаженнішого Владики, можемо сміло сказати, що Боже Провидіння зіслало нам другого Петра Могилу, який не на рідній землі, а на чужині в нелегких умовинах створив такі великі духовні й матеріяльні багатства і цінності нашої Церкви.

Бог, Церква і нація — так можна синтезувати постуляти трудолюбного життя і невтомну працю нашого Блаженнішого Владики Митрополита Мстислава, якому в його 89-ліття всі ми бажаємо доброго здоров'я, сил і витривалости ще довгі роки працювати в Божому винограднику для Божої прослави, добра і розвитку Української Автокефальної Православної Церкви і української нації та бажаємо нашому дорогому Владиці многих і благих літ!

КОМУНІКАТ

Повідомляю всіх отців духовних та вірних Єпархії УАПЦеркви у Великій Британії, що на підставі переговорів та обміну листами, Владики Володимира з о. Архипресвітером М. Пишненком, — його отці та вірні, які належали до Адміністратури о. Пишненка, з днем 1 жовтня 1987 р. Божого належать до єдиної Єпархії УАПЦ у Великій Британії.

На підставі вище поданого, звертаємося до отців і вірних у поодиноких парафіях, прийняти до своєї церковної сім'ї усіх тих людей доброї волі, без жодних передумов.

Ця подія наших православних братів і сестер, перед Ювілеєм Тисячоліття Хрещення України у Православній Вірі, хай буде добрим прикладом для всіх тих, що творять у знаках наведення єпархії та керуються всякими методами, які не приводять до повного об'єднання всіх православних українців належати до єдиної Митрополії під проводом Блаженнішого Митрополита Мстислава, Митрополита Київського і всієї України.

Просимо Ласкавого Господа Бога і Спаса нашого Ісуса Христа, щоб кріпив нас усіх силами в праці у спільному церковному Винограднику.

Благословення Вам Усім!

З любов'ю у Христі

† **Володимир, Архиєпископ УАПЦ**
Правлячий Єпископ

Дано в Лондоні, дня 3 жовтня 1987 року Божого

КОМУНІКАТ

На поширеній нараді, що відбулась у суботу, 3 жовтня 1987 року в прицерковній залі катедрального храму УАПЦ у Лондоні, з участю отців настоятелів, членів Єпархіяльного Управління, членів Парафіяльних рад, а також видатніших вірних Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії, схвалено й прийнято такі рішення:

— Скликати 23-24 квітня 1988 року Звичайний Собор Єпархії. Право участі в цьому Соборі визначається згідно зі статутом Єпархії і правильником парафій, на основі яких кожна парафія висилає одного делеґата на Собор. Підготовою Собору займеться Передсоборова Комісія: Високопреосвященніший Владика Архиєпископ Володимир, о. протопресвітер Сильвестер Богатирець, о. протопресвітер Михайло Галиця, о. Михайло Дяченко, а від мирян — Катерина Костенко, Андрій Костюк, Роман Морозюк і інж. Петро Яким'юк.

Високопреосвященніший Владика Архиєпископ Володимир, священики, члени Єпархіяльного Управління та члени Парафіяльних рад — учасники поширеної наради в Лондоні

— Обрано Статутову Комісію: о. протоієрей Григорій Гусак, інж. Володимир Коротченко і Роман Морозюк. Завдання цієї Комісії — переглянути в консультації з кваліфікованим правником теперішній статут і виготовити його виправлений текст, в українській і англійській мовах. Також схвалено постанову провести реєстрацію усіх існуючих парафій і їхнього церковного майна у відповідних британських урядових чинників.

— Вирішено, що центральне єпархіяльне відзначення Тисячоріччя Хрещення України відбудеться в Лондоні, 11 вересня 1988 року. Вирішено також, що Високопреосвященніший Владика Володимир і духовенство Єпархії візьмуть участь у врочистому Молебні — святкуванні Тисячоріччя Хрещення України спільно з представниками Апостольського Екзархату Української Католицької Церкви у Великій Британії на чолі з Владикою Августином Є. Горняком.

— Учасники наради висловили загальне побажання, щоб усі існуючі на терені Великої Британії Комітети Тисячоліття — церковні, мирянські та світські — створення яких було зумовлене існуючими на цьому терені обставинами і випливало з потреб життя — зі собою не конкурували, чи себе поборювали, а радше взаємно себе доповнювали в дусі християнської толерантности і всеукраїнської доброзичливости.

— Тому додержуючись цієї засади парафії і громади повинні подбати, щоб залежно від місцевих обставин і організаційних спроможностей усі відзначення Тисячоліття відбувалися достойно й на високому рівні в ім'я засади »співпрацюємо з усіми людьми доброї волі«.

— Нарада прийняла до відома, що згідно розпорядження Високопреосвященного Владики Володимира, правлячого Архиєпископа Єпархії, прийнято з днем першого жовтня 1987 року у склад Єпархії і під юрисдикцію Блаженнішого Митрополита Мстислава, Первоієрарха УАПЦ Соборноправну Церкву у Великій Британії, очолену о. архипресвітером М. Пишненком і о. О. Марагульцем.

— Нарада прийняла до відома, що стараннням Владики Архиєпископа Володимира і всієї Єпархії вийдуть друком у 1988 році такі видання: »Нарис історії УАПЦ у Великій Британії«, брошура о. Анфіра Остапчука про Українську Православну Церкву в англійській мові та »Альбом картин«, що зображують початки Української Православної Церкви від Св. Апостола Андрія Первозванного з відповідними пояснювальнями текстами, взятими з Нестора Літописця.

Редакційна Комісія Наради

СЕСТРИЦТВО СВ. КНЯГИНІ ОЛЬГИ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ

Перші роки поселення православних українців у Великій Британії не були легкими. Особливо трудно було організувати сестрицтво з уваги на різні несприятливі умовини. А коли життя поволі внормувалося в парафіях жіноцтво задумало продовжувати працю своїх попередниць, які в Україні, починаючи від XVI століття організовано разом з Братствами віддавали своє майно для розбудови Церкви, шкіл, лікарень, ремісничих закладів, щоб виховувати молоде покоління і постійно намагалися закріплювати культуру й освіту серед народніх мас.

Ці видатні жінки того часу називалися сестрицями. Наша історія згадує їх з великою пошаною за їхню відданість нашій Церкві, вірі й народові.

І ось, коли життя внормувалося в парафіях, жінки в парафії Св. Преображення Господнього у Лондоні, організували Сестрицтво Св. Марії Магдалини 19 травня 1968 року, ставивши своїм завданням опікуватися храмом, прибирати його, опікуватися хворими парафіянами, підтримувати їх духовно, подавати матеріяльну допомогу потребуючим. Керівні органи цього Сестрицтва були обрані в такому складі:

Почесна голова — п-ні Наталія Олійниченко
Голова — паніматка Олена Молчанівська
Заступник голови — паніматка Зінаїда Галиця
Скарбник — п-ні Параскевія Марунчак
Секретар — п-ні Ірина Бондарівська

Невдовзі настали зміни. Внаслідок недуги паніматки Олени Молчанівської головою була обрана паніматка З. Галиця. На місце п-ні Бондарівської, що відмовилась від праці обрано п-ні Н. Малець.

Фінансовими засобами Сестрицтва були: членська вкладка, тарілковий збір, добровільні пожертви, добровільні датки за чай-перекуски. Сестрицтво було малочисленне, але працювало наполегливо. Сестриці відвідували хворих обдаровували їх на Різдво подарунками, відвідували самітніх, влаштовували спільне свячене на Великдень, обдаровували дітей маленькими пасочками. Управа Сестрицтва звернулась теж із закликом до православних жінок, щоб і вони в парафіях організували Сестрицтва. Так і почалось організування клітин Сестрицтва, що постали в парафіях УАПЦ у Олдгамі, Брадфорді, Дарбі, Галіфаксі, Кіхлей, Престоні. Пройшли так чотири роки, кожне Сестрицтво працювало окремо, але відчувалась потреба організаційного оформлення Сестрицтв. Тому з ініціятиви бл. пам. о. прот. С. Морозюка та в порозумінні з Сестрицтвом Св. Марії Магдалини відбувся 9 травня 1971 року в Ноттінґгамі З'їзд Сестрицтв, що його відкрив о. прот. С. Морозюк Молебнем у сослуженні о. Івана Водолазького. Співав хор під дириґуванням п. А. Кліша. Після Молебня о. прот. С. Морозюк привітав учасниць і побажав успішного відбуття З'їзду. Вступне слово сказала паніматка Зінаїда Галиця і попрохала обрати президію З'їзду. Така президія була обрана одноголосно: Голова — п-ні Уляна Андрущенко, секретар — п-ні Катерина Костенко. Почесним головою З'їзду був обраний о. Іван Водолазький.

Голова З'їзду п-ні Уляна Андрущенко коротко розповіла присутнім сестриця про ролю української жінки в суспільстві, особливо наголосила її становище і завдання на чужині — опинившись у чужому оточенні українська жінка намагається зберегти святу православну віру, українські звичаї та рідну мову, що є невід'ємною частиною нашої нації.

Про історію Братств і Сестрицтв в Україні доповідала п-ні Катерина Костенко. Вона вказала, що вже в XVI столітті Братства і Сестрицтва були в Україні організаціями соборного характеру, і в цих організаціях проявлялась організована активна участь мирян у церковному житті. Затиски, переслідування і обмеження релігійного і національного характеру єднали громади в Братства і Сестрицтва, а в їхній праці витворилась свідомість християнського обов'язку — дбати про спасіння своє ,ближнього і всенароднє. »Надіємося, що й наше центральне Сестрицтво буде завжди вірне Божій Церкві і Святій православній вірі, яку приніс на нашу землю св. Апостол Андрій, а наш князь Володимир Великий її прийняв і в цю віру він охрестив український народ. Будьмо

Учасниці першого З'їзду Сестрицтв у Ноттінґамі й отці — о. прот. Степан Морозюк (сидить посередині) та о. Іван Водолазький (стоїть на східцях), а по середині стоїть о. прот. Сильвестер Богатирець

охоронцями православної віри, Св. Православної Церкви і православних християн«.

З чергових виступів присутні ознайомилися з працею окремих Сестрицтв у парафіях. П-ні Н. Малець доповідала про працю Сестрицтва Св. Марії Магдалини в Св. Преображенській парафії у Лондоні. Активна праця цього Сестрицтва проявилась уже на протязі трьох років: Сестриці допомагають недужим, подають моральну підтримку самотнім, організують різдвяну ялинку, спільне свячене та проробляють широку діяльність.

П-ні Д. Польова і п-ні М. Сай з Олдгаму розповіли про працю їхнього Сестрицтва так замітну своєю шириною. Про працю Сестрицтва в Брадфорді доповідала п-ні Катерина Костенко.

З повчальним словом до присутніх звернувся в часі З'їзду о. Іван Водолазький. Він сказав, що надіється, що організоване Сестрицтво буде працювати в користь УАПЦ і всього українського народу. »Працюймо всі щиро, без ніяких непорозумінь і возвеличуймо святу православну віру і Церкву«.

Статут Сестрицтва реферувала паніматка Зінаїда Галиця, подаючи при тому потрібні пояснення. Патроном Сестрицтва у Великій Британії є Св. княгиня Ольга. Керівні Органи Сестрицтва були обрані такі:

Головна Управа:

Голова — паніматка Зінаїда Галиця
Заступник голови — п-ні Д. Польова
Секретар — п-ні Катерина Костенко
Скарбник — п-ні М. Смолка

Контрольна Комісія:

Голова — паніматка Н. Хуторна
Члени — п-ні Н. Малець і п-ні Ш. Костюк
Зап. член— п-ні Полина Гвоздик

З'їзд Сестрицтв постановив:

— З'їзд висловлює признання паніматці Зінаїді Галиці за організування Сестрицтва;

Паніматка Зінаїда Галиця, довголітня голова Сестрицтва Св. княгині Ольги у Великій Британії

— Сестрицтво допомагає у вихованні молоді;
— Подає допомогу в організуванні і веденні суботніх шкіл;
— Закликає молоде покоління вступати в його члени;
— З'їзд звертається до ГЦУ виділити сторінку у »Відомостях« для Сестрицтва;
— З'їзд просить ГЦУ призначити о. прот. С. Морозюка капеляном Сестрицтва;
— З'їзд схвалює членську вкладку у висоті одного фунта для працюючої сестриці, а 0.50 пенсів для непрацюючої. З тієї суми 25% призначується на фонд Центрального Сестрицтва.

З'їзд закінчено молитвою »Достойно є«.

Після З'їзду розгорнулась широка праця Сестрицтв у парафіях УАПЦ. Усе-таки найбільше доводиться працювати сестрицям у Лондоні. Крім прикрашування катедрального храму, вони ходять з колядою, співають у хорі, а найбільше праці мають тоді коли відбуваються Собори УАПЦ чи Єпархіяльні Сесії, різні відзначення національного характеру, прийняття духовних

з настоятелем о. прот. Іваном Водолазьким, паніматкою Марією, Парафіяльною радою і з молодим поколінням.

*

Там, де немає своїх власних храмів Богослужби служаться в англіканських храмах, а всякі прийняття відбуваються в громадських домах. Сестрицтва звичайно співпрацюють з ОУЖ і з Товариством ім. Олени Теліги, а сестриці є членами цих жіночих організацій. У місті Глостері Богослужби служаться в англіканській церкві, але храмове свято відбувається звичайно в громадському домі Відділу СУБ, що його влаштовує Парафіяльна рада у співпрці з місцевим Сестрицтвом. Головою Парафіяльної ради є п. Іван Барташевський. З сестриць-трудівниць годиться згадати — М. Глід, В. Ярошенко, А. Чепа, М. Віденська, Л. Барташевська, Д. Мандрика.

*

Щодо парафії Св. Покрова в м. Брадфорді, то треба сказати, що тут було Сестрицтво, коли вже їхали на З'їзд разом з паніматкою Н. Хуторною. Але через деякий час це сестрицтво перестало носити назву сестрицтва, а парафіяльне жіноцтво. Це жіноцтво в теперішній час доглядає за красою храму, влаштовує всілякі прийняття церковним достойникам, парафіяльні свята, співпрацює з настоятелем храму о. митроф. прот. Михайлом Хуторним, Парафіяльною радою, школою. Головою жіноцтва є пані Т. Кацафіренко. Жіноцтво є жертвенне бо завжди щедро відкликається на всілякі цілі. До таких трудівниць цього парафіяльного жіноцтва треба залічити пані: Яроцька, О. Бала, Е. Матишен, У. Данильчук, Л. Яцюх, В. Смерека, А. Долган, Л. Семенюк, Ю. Каленюк, М. Барановська, К. К. Треба пригадати, що в великій допомозі стають жіноцтву молоде покоління, — панни: В. Хуторна, В. Кацафіренко, В. Долган, А. Двізон, Л. Дума, Е. Дума. Жіноцтво намагається відвідувати хворих, самітних і тих, що потребують моральної допомоги.

*

Також наші православні мирянки в Ковентрі, Лестері, Ноттінґгамі де нема власних храмів, намагаються в усьому помагати Парафіяльним радам у праці парафій. Подібно діється також у Галіфаксі, Престоні, Гаддерсфілді.

Підсумовуючи працю Сестрицтва, треба зазначити, що Сестрицтво Св. Марії Магдалини при нашій православній катедрі є невелике кількісно, але якість їх праці є найбільшою. Скільки вони мали там Соборів УАПЦ і Єпархіяльних, всілякі відзначення національного характеру, Великоднє спільне свячене, різдвяна коляда. Хто був у Лондоні і бачив, як працює голова сестрицтва паніматка З. Галиця і з такою малою кількістю сестричок — то треба подивуватися тій силі, часу на яке вони витрачають, аби всі гості були задоволені. Їм належиться особлива подяка від нас усіх.

Знову ж велика подяка за організовану працю належиться Сестрицтву Св. Варвари в м. Дарбі і Св. Покрова в м. Рочдейлі. Також сердечна подяка жіноцтву Св. Покрова в м. Брадфорді за їх подаровані рушники та за щиру жертвенність, на яку вони завжди відкликалися. Жіноцтво щедро пожертвувало на фонд українських політв'язнів, що її вислано до консисторії УПЦеркви в Бавнд Бруці, ЗСА, а теж на фонд »нев'янучого вінка« в 50-ліття смерти Головного Отамана Симона Петлюри. Гроші були переслані Бібліотеці ім. Симона Петлюри в Парижі.

Сподіємося, що після чергового З'їзду Сестрицтв, у Брадфорді буде таки Сестрицтво, а не жіноцтво.

Треба не оминути й безкорисної праці й часу нашого секретаря сестрицтва пані К. Костенко. Вона є активним працівником нашої Церкви і її можна

Сестрицтво катедрального храму Преображення Господнього УАПЦ у Лондоні, з Ювіляткою паніматкою Зінаїдою Галицею та отцями

зустріти всюди де вона заанґажована якоюсь працею, крім Сестрицтва. Вона є завжди на всіх Соборах УАПЦ і майже на всіх, крім одного, була членом резолюційної комісії, була членом митрополичої ради, тепер є членом Єпархіяльного Управління, на всіх майже поширених нарадах виконує обов'язки секретаря. На минулому Єпархіяльному З'їзді була секретарем і членом резолюційної комісії. Довгий час у своїй парафії виконувала обов'язки секретаря парафії, а тепер є культ-освітній референт. Уже довгі роки вчителює при парафіяльній школі у м. Брадфорді з якої шестеро дітей здали іспити з української мови звичайного рівня, продовжує ще й тепер школу українознавства де є п'ятеро дітей, один учень готується до іспитів. Дописує до журналу »Відомості« та до одного з часописів під псевдонімом.

Закінчуючи цей короткий нарис діяльності нашого Сестрицтва ми сердечно дякуємо Його Блаженству, Блаженнішому Владиці Митрополитові за його неодноразове повчальне батьківське слово і поради. Сердечно дякуємо Генеральному Церковному Управлінні, а тепер Єпархіяльному Управлінні за дружню співпрацю і підтримку нашої діяльності. Сердечно дякуємо Парафіяльним радам за добру співпрацю та всім вірним нашої Церкви за щедру грошову підтримку коли за нею ми зверталися до мирянства. Наша сердечна подяка теж Управам усіх місцевих Сестрицтв, і всім сестрицям за добру співпрацю і за щедру жертвенність. У великий ювілейний рік тисячоріччя охрещення нашої батьківщини Руси-України, коли видається нарис історії нашої

Церкви у Великій Британії ми звертаємося з закликом до православних мирянок, до тих, хто ще не є членом Сестрицтва, приєднуватися до наших рядів, а зокрема закликаємо молодих мирянок вступати до Сестрицтв у парафіях, їх зміцнювати й розбудовувати, працюючи на Божу прославу, добро й розвиток нашої Св. Церкви й добро нашого великого народу.

Головна Управа Сестрицтва св. княгині Ольги

ВИДАВНИЧА ДІЯЛЬНІСТЬ

Протягом минулих сорока років Генеральне Церковне Управління, а пізніше Єпархіяльне Управління звертали особливу увагу на видавничу працю. Ще в жовтні 1950 року сл. пам. о. протопресвітер Сергій Молчанівський почав видавати журнал »Відомості«, як офіціоз Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії. Він і був його головним редактором до кінця свого трудолюбного життя. Після його смерті редагував журнал п. Михайло Терновий, а з сімдесятих років головним редактором »Відомостей« є д-р Святомир М. Фостун, а впорядником матеріялів всч. о. протопресвітер Сильвестер Богатирець. Адмініструє журнал всч. о. протопресвітер Михайло Галиця. У вісімдесятих роках журнал уже друкується у власній невеликій друкарні Єпархіяльного Управління, а друкують його члени лондонської парафії УАПЦ, фахові друкарі — п. О. Музичка і п. Петро Колесник. Помагає у праці в друкарні теж п-ні Іванна Колесник.

З розбудовою парафій нашої Церкви у Великій Британії відчувався весь час гострий брак богослужбових требників, а тому Генеральне Церковне Управління видало для користування Отців Настоятелів, дяків і парафіяльних хорів такі требники і посібники:

— Служба на П'ятидесятницю. Видання 1953 року.
— Служба Божа на Хрещення Господнє. Видання 1953 р.
— Служба Божа на Преображення Господнє. Видання 1954 р.
— Служба в День Світлого Воскресіння Христового і на П'ятидесятницю. Видання 1956, 1964 років.
— Божественна Літургія Св. Іоана Золотоустого. Видання 1958, 1964, 1972 і 1987 роки.
— Загальний Молебень, Панахида і недільна Всенічна. Видання 1959, 1968 і 1978 роки.
— Православний Молитвослов. Видання 1960 року.
— Служба Божа в Різдво Христове і на Хрещення Господнє. Вид. 1964 р.

Крім богослужбових требників і посібників були видані такі книжки:

— Статут Української Автокефальної Православної Церкви. 1975 рік.
— Пропам'ятна книга п'ятнадцятиліття УАПЦ у Великій Британії (1947-1962). Видання 1962 року.
— о. прот. С. Гаюк, Наша Небесна Заступниця.
— Альбом у пам'ять Блаженнішого Митрополита Полікарпа.

— о. прот. А Дублянський, Тернистим шляхом. Лондон, 1962.
— д-р Святомир М. Фостун, 50-річчя Української Автокефальної Православної Церкви. Лондон, 1972.
— д-р Святомир М. Фостун, Пінська конґреґація. Лондон, 1974.

Генеральне Церковне Управління, а пізніше Єпархіяльне Управління видало також циклостилевим друком:

— Служби на Страсті.
— Вечірню у Страсну П'ятницю (винос Плащаниці).
— Вечірню.
— Прощення.
— Богослужбу на Вербну неділю.
— Молебні на різні потреби.

Видано також Пом'яники, святочні Різдвяні і Великодні картки, різні картини і портрети, картини Хрещення Руси-України, Св. князя Володимира і Св. княгині Ольги,натільні хрестики в тисячоріччя хрещення України, різні блянки, виказки для членів УАПЦ і Ліґи Української Православної Молоді, фінансові звідомлення та різні друки для потреб Єпархіяльного Управління і парафій.

ІЄРАРХИ — ЗВЕРХНИКИ УАПЦ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ

Блаженніший Владика Митрополит Полікарп був Архипастирем і опікуном Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії від 17 липня 1947 року до 22 жовтня 1953 року.

Блаженніший Владика Митрополит Ніканор опікувався нашою УАПЦ у Великій Британії від 22 жовтня 1953 року до 29 березня 1969 року.

Блаженніший Владика Митрополит Мстислав, теперішній Первоієрарх УАПЦ був опікуном нашої УАПЦ у Великій Британії від 29 березня 1969 року, до 26 червня 1981 року, коли-то він передав Єпархію нововисвяченому Єпископові Владиці Анатолію в його духовну опіку. Преосвященний Владика Анатолій опікувався нашою Єпархією до 29 травня 1983 року, коли був висвячений на Єпископа о. архим. Володимир, і був призначений правлячим Єпископом УАПЦ у Великій Британії. З того часу **Високопреосвященніший Владика Архиєпископ Володимир** є духовним і адміністративним опікуном нашої Єпархії у Великій Британії.

З благословення Первоієрархів Української Автокефальної Православної Церкви візитували нашу Єпархію такі Архиєреї УАПЦ з інших Єпархій:

Преосвященний Владика Варлаам, правлячий Єпископ УАПЦ в Австралії і Новій Зеляндії (1958).

Високопреосвященніший Владика Архиєпископ Донат, правлячий Єпископ в Австралії і Новій Зеляндії (1969).

Преосвященний Владика Орест, правлячий Єпископ Західньоевропейський (1975).

Преосвященний Владика Анатолій, правлячий Єпископ Західньоевропейський (1982).

КЕРІВНІ ОРГАНИ УКРАЇНСЬКОЇ АВТОКЕФАЛЬНОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ 1947—1987

Заснувавши Українську Автокефальну Православну Церкву у Великій Британії 1947 року Високопреосвященніший Владика Архиєпископ Мстислав призначив 17 серпня того ж року першу Церковну Раду в такому складі: Микита Бура, А. Лайко, П. Франчук, сот. М. Опаренко, сот. Ю. Сальський. Головою Церковної Ради намічено о. митр. прот. Ігора Губаржевського, який тоді перебував ще в Німеччині. На засіданні Церковної Ради 7 березня 1948 року кооптовано ще таких осіб: Інж. Данила Скоропадського, сот. Богдана Панчука, п. В. Шляміна, проф. В. Ревуцького, про. В. Личманенка, о. ієромонаха Іова Скакальського і п-ні Н. Коростовець.

Перший З'їзд УАПЦ у Великій Британії відбувся в Лондоні 1948 року й обрав таке Церковне Управління: Голова о. митроф. прот. Ігор Губаржевський, о. Лев Опока, о. ієромонах Іов Скакальський, сот. М. Опаренко, М. Сахно, Ф. Бойченко, о. прот. Сергій Молчанівський, мґр Адріян Когут. Старанням цього Церковного Управління куплено церковний дім на 70 Лянсдавн Ровд у Лондоні.

На Другому З'їзді УАПЦ у Великій Британії було обрано Церковне Управління у складі: От. прот. Василь Ільчук — голова. Члени: От. прот. Сергій Молчанівський, дипл. інж. П. Петренко, полк. Г. Сосідко, п-ні В. Смерека. Ревізійна Комісія: Інж. В. Коханівський, К. Калиновський і С. Храпливий. Другий З'їзд УАПЦ у Великій Британії відбувся 27-28 січня 1951 р. в Лондоні.

Третій З'їзд УАПЦ у Великій Британії відбувся 13 грудня 1952 року в м. Рочдейлі. На цьому З'їзді обрано нове Церковне Управління: Голова — о. протопресвітер Сергій Молчанівський. Члени: о. протодиякон Михайло Галиця, полк. Г. Сосідко, сот. Іван Гуня, Никодим Козловський, о. Петро Бублик, п-ні В. Смерека, проф. Олександер Бондарівський. Ревізійна Комісія: От. Олександер Довгаль, інж. Вячеслав Коханівський, проф. д-р Іван Марченко, о. Сергій Кіцюк, В. Бортнійчук.

Четвертий З'їзд УАПЦ у Великій Британії відбувся 27 липня 1957 року в Олдгамі. Цей З'їзд обрав Головне Церковне Управління в такому складі: Голова — о. протопресвітер Сергій Молчанівський. Члени: От. прот. Сергій Кіцюк, о. Степан Ярмусь, майор Є. Навроцький, Андрій Лайко, о. Григорій Добровольський, інж. Г. Кагукало, о. Максим Олесюк, о. Юрій Семенчук, о. Степан Морозюк. Ревізійна Комісія: От. Сильвестер Богатирець, о. Григорій Гусак і Іван Павлюк.

П'ятий З'їзд УАПЦ у Великій Британії відбувся 8 грудня 1962 року в Рочдейлі. Генеральне Церковне Управління було обрано таке: Голова — о. протопресвітер Сергій Молчанівський. Члени: От. Сильвестер Богатирець, о. Михайло Хуторний, дипл. інж. П. Петренко, Яків Панасюк, о. Іван Гузов і М. Горбань. Ревізійна Комісія: От. Степан Морозюк, о. Юрій Шклярів і М. Бабай.

Шостий З'їзд УАПЦ у Великій Британії відбувся 4 квітня 1970 року в м.

Брадфорді. Цей З'їзд шостого скликання обрав Генеральне Церковне Управління в такому складі: Голова — о. протопресвітер Сергій Молчанівський (у відпустці), о. прот. Сильвестер Богатирець — виконуючий обов'язки голови, о. прот. Михайло Хуторний, о. прот. Степан Морозюк, о. протодиякон Михайло Галиця, Никодим Козловський, Яків Панасюк. Ревізійна Комісія: От. прот. Афанасій Максимук, Сергій Коротченко, Андрій Костюк, інж. Михайло Білий. Церковний Суд: От. Іван Водолазький, о. протодиякон Михайло Галиця і інж. Михайло Білий.

Сьомий З'їзд УАПЦ у Великій Британії відбувся 26 червня 1971 року. На цьому З'їзді обрано таке Генеральне Церковне Управління: От. прот. Сильвестер Богатирець — голова й Адміністратор УАПЦ у Великій Британії. Члени: От. прот. Михайло Хуторний, о. Михайло Галиця, Никодим Козловський, Яків Панасюк, Анатолій Довгий. Ревізійна Комісія: От. прот. Афанасій Максимук, Андрій Костюк, Іван Павлюк. Церковний Суд: От. Іван Водолазький, о. Василь Покотило і Д. В'яжевич.

Восьмий З'їзд УАПЦ у Великій Британії відбувся 29 червня 1974 року в м. Манчестері. З'їзд обрав таке Генеральне Церковне Управління: Голова — о. митроф. прот. Сильвестер Богатирець, він же й Адміністратор УАПЦ у Великій Британії. Члени: От. Степан Морозюк, о. прот. Михайло Хуторний, о. прот. Михайло Галиця, Осип Музичка, Іван Барташевський, Іван Дяшенко, Анатолій Довгий. Ревізійна Комісія: От. прот. Афанасій Максимук, о. Василь Покотило, Олександер Корольчук. На цьому З'їзді восьмого скликання рішено купити церкву в Лондоні й обрано Комітет: Голова — о. митроф. прот. Сильвестер Богатирець, о. прот. Михайло Галиця — секретар, о. прот. Степан Морозюк — скарбник, п. Петро Гоц — другий скарбник.

Це Генеральне Церковне Управління купило посілість-церкву і великий будинок на 1 Ньютон Авеню, Актон у Лондоні. Проведено потрібний ремонт у церкві й в будинку, зроблено внутрішнє обладнання церкви, а теж поставлено іконостас, що його плян зладив п. Іван Пізюра з Редінґу, а ікони намалював мистець Андрій Сологуб у Парижі.

Дев'ятий З'їзд УАПЦ у Великій Британії відбувся 27 травня 1978 року в м. Олдгамі. Цей З'їзд дев'ятого скликання обрав Генеральне Церковне Управління в такому складі: Голова й Адміністратор УАПЦ у Великій Британії — о. митроф. прот. Сильвестер Богатирець. Члени: От. прот. Михайло Галиця, о. прот. Михайло Хуторний, о. прот. Григорій Гусак, д-р Святомир М. Фостун, о. Михайло Дяченко і Олекса Боручик. Ревізійна Комісія: От. Григорій Лазієнко, Андрій Костюк, Сергій Коротченко. Церковний Суд: От. Іван Водолазький, Олександер Корольчук і Дмитро В'яжевич. Повірені (трості) церковного майна: От. митроф. прот. Сильвестер Богатирець, о. прот. Михайло Галиця, о. прот. Михайло Хуторний, Іван Барташевський, о. прот. Григорій Гусак, С. Коротченко, П. Колесник, М. Христашевський, И. Диль, М. Муха, М. Сидоренко, П. Славінський.

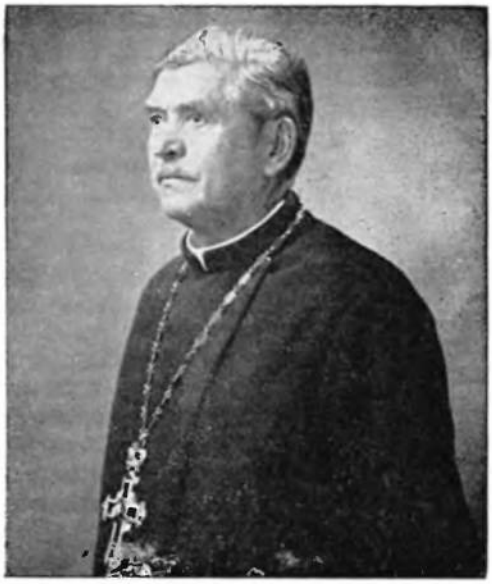
Десятий З'їзд (Собор) Єпархії УАПЦ у Великій Британії відбувся 22 серпня 1981 року в Лондоні, під головуванням Преосвященного Владики Єпископа Анатолія. На цьому Соборі обрано Єпархіяльне Управління в такому складі: От. протопресвітер Сильвестер Богатирець — голова. Члени: От. митроф. прот. Михайло Галиця, о. Григорій Лазієнко, о. Михайло Дяченко, Сергій Коротченко, Андрій Костюк, Олекса Боручик, о. прот. Іван Водолазький, Йосиф Диль. Ревізійна Комісія: От. прот. Михайло Хуторний, Григорій Захарченко,

Осип Музичка, Харлампій Нога, Данило Гаморак. Церковний Суд: От. Іван Водолазький, д-р Святомир М. Фостун, Марко Починок. Повірені (трості) церковного маєтку УАПЦ на 1а Нютон Авеню в Лондоні були обрані: От. протопресвітер Сильвестер Богатирець, о. митроф. прот. Михайло Галиця, о. прот. Михайло Хуторний, Іван Барташевський, о. прот. Григорій Гусак, Сергій Коротченко, Петро Колесник, Йосиф Диль, Михайло Муха, Микола Сидоренко, Петро Славінський, Володимир Килемко.

За цього Єпархіяльного Управління споруджено біля катедрального храму в Лондоні хрест-пам'ятник жертвам великого голоду в Україні в 1932-33 роках. Також куплено будинок-резиденцію для правлячого Єпископа УАПЦ Лондонського.

Одинадцятий Собор Єпархії УАПУ у Великій Британії відбувся 17-18 серпня 1984 року в Лондоні, під головуванням Преосвященного Володимира, правлячого Єпископа УАПЦ Лондонського. На цьому Соборі був учасником також Блаженніший Владика Митрополит Мстислав. Цей Собор одинадцятого скликання обрав Єпархіяльне Управління в такому складі: От. протопресвітер Сильвестер Богатирець — голова; о. протопресвітер Михайло Галиця — заступник голови. Члени: От. прот. Іван Водолазький, о. Михайло Дяченко, Андрій Костюк, Сергій Коротченко, інж. Петро Яким'юк, Іван Пізюра, Катерина Костенко, Володимир Коротченко. Ревізійна Комісія: От. митроф. прот. Михайло Хуторний — голова. Члени: Григорій Захарченко, Осип Музичка. Церковний Суд: От. прот. Григорій Гусак, д-р Святомир М. Фостун, Марко Починок.

СВЯЩЕНИКИ — НАСТОЯТЕЛІ ПАРАФІЙ УАПЦ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ

От. протопресвітер Богатирець Сильвестер настоятель таких парафій: Св. пр. Іллі в Редінґу, Різдва Св. Євангелиста Івана — Брістол, Св. велкмч. Димитрія Солунського — Глостер, Св. Апп. Петра і Павла — Свіндон. Був Адміністратором і головою Генерального Церковного Управління УАПЦ у Великій Британії від 26 вересня 1971 року, до 29 травня 1981 року. З того часу є головою Єпархіяльного Управління УАПЦ у Великій Британії.

От. Бублик Петро обслуговував парафії: Різдва Св. Івана Хрестителя — Престон, Різдво Пресвятої Богородиці — Ковентрі і Кіддерминстер. Виеміґрував до Канади в 1957 році.

От. протопресвітер Галиця Михайло настоятель парафії Св. Преображенн в Лондоні, парафії Успіння Пресвятої Богородиці в Лестері, парафії в Пітерборо, а також обслуговує вірних УАПЦ в Іпсвічі. Довголітній скарбник Ген. Церковного Управління, а тепер Єпархіяльного Управління.

От. прот. Водолазький Іван є настоятелем парафій: Пресвятої Трійці — Галіфакс, Св. Івана Хрестителя — Престон, Різдва Св. Івана Хрестителя — Болтон, Св. Архистр. Михаїла в Кіхлей, Св. Володимира — Олдгам і Гаддерсфілд.

От. Гаврилів Павло помер 1962 р.

От. прот. Губаржевський Ігор був настоятелем лондонської парафії і округи та сповняв обов'язки Адміністратора й голови Церковного Управління. Виеміґрував до ЗСА в 1951 р.

От. прот. Гуня (Семенюк) Іван обслуговував парафії: Св. Володимира — Олдгам, Успіння Пресвятої Богородиці — Манчестер. Помер 18 вересня 1956 року.

От. прот. Гусак Григорій є настоятелем парафій: Різдва Пресвятої Богородиці — Ковентрі й Різдва Св. Івана Хрестителя — Ноттінґгам.

От. Гузов Іван обслуговував парафії: Пресвятої Тройці — Галіфакс, Успіння Пресвятої Богородиці — Манчестер, Різдва Св. Івана Хрестителя — Престон, а теж вірних УАПЦ у Волвергамптоні. Помер 5 березня 1984 року в Манчестері.

От. Добровольський Григорій був настоятелем парафій: Успіння Пресвятої Богородиці — Лестер, Різдва Св. Івана Хрестителя — Ноттінґгам, Св. велкмч. Юрія Переможця — Дарбі. Покинув УАПЦ 1959 року.

От. митроф. прот. Довгаль Олександер був настоятелем парафій: Успіння Пресв. Богородиці — Лестер, Св. велкмч. Юрія Переможця в Дарбі, Різдва Св. Івана Хрестителя в Ноттінґгамі. Виеміґрував до Венесуелі 1955 року.

От. Дяченко Михайло настоятель таких парафій: Св. Покрова Пресвятої Богородиці — Рочдейл, Гаддерсфілдської округи, Різдва Св. Івана Хрестителя — Болтон.

От. прот. Ільчук Василь обслуговував лондонську парафію, був адміністратором і головою Генерального Церковного Управління. Помер 9 липня 1951 року.

о. протоієрей Іван Гуня

о. протоієрей Григорій Гусак

От. Калиновський Константин обслуговував парафію УАПЦ в Кіддермінстері. Виеміґрував до ЗСА в 1961 році.

От. прот. Кіцюк Сергій обслуговував парафії: Св. Покрова Пресвятої Богородиці — Брадфорд, Пресвятої Трійці — Галіфакс, Св. Архистр. Михаїла — Кхлей, Різдва Св. Івана Хрестителя — Престон, Св. Апп. Петра і Павла — Лідс. Виеміґрував до Канади 1958 року.

От. прот. Лазієнко Григорій обслуговує парафію Св. велкмч. Юрія Переможця в Дарбі та малу громаду в Кіддермінстері.

От. прот. Максимук Афанасій — настоятель парафії Успіння Пресвятої Богородиці в Манчестері.

От. прот. Мирошниченко Андрій обслуговував парафії: Св. Покрова Пресвятої Богородиці — Рочдейл, Різдва Св. Івана Хрестителя — Болтон, Св. Покрова Пресвятої Богородиці — Брадфорд. Помер 1968 року в Рочдейлі.

От. протопресвітер Молчанівський Сергій сповняв обов'язки настоятеля лондонської парафії і округи, був адміністратором і головою Церковного Управління від 1951 до 22 серпня 1971 року. Помер 25 травня 1972 року в Лондоні.

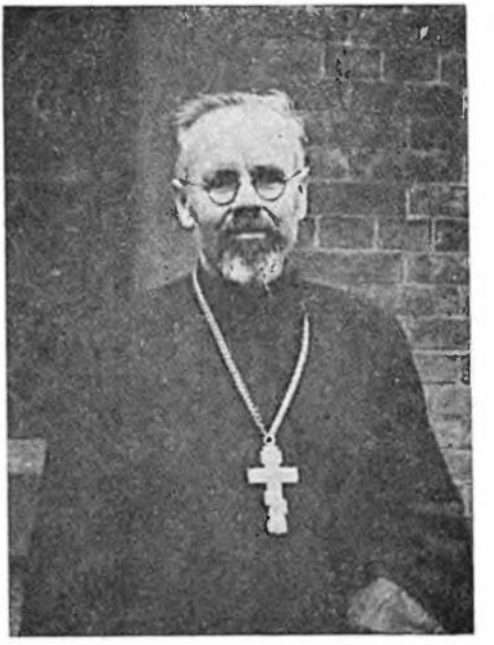
От. прот. Морозюк Степан обслуговував парафії: Успіння Пресв. Богородиці — Лестер, Св. велкмч. Юрія Переможця — Дарбі, Різдва Св. Івана Хрестителя — Ноттінґгам. Помер 17 лютого 1975 року в Ноттінґгамі.

От. диякон Матяшук Константин служить у парафіях.

От. Олесюк Максим був настоятелем парафій: Св. Володимира — Олдгам, Успіння Пресв. Богородиці — Манчестер. Виеміґрував до Канади 1960 року.

о. Михайло Дяченко

о. прот. Василь Ільчук

От. прот. Опока Лев обслуговував парафії: Св. Володимира — Олдгам, Св. Трійці — Галіфакс, Різдва Пресв. Богородиці — Ковентрі, Св. Покрова Пресвятої Богородиці — Рочдейл, Успіння Пресв. Богородиці — Манчестер, Різдва Св. Івана Хрестителя — Престон, Св. Покрова Пресвятої Богородиці — Брадфорд. Виеміґрував до ЗСА в 1955 році.

От. Панченко Ростислав обслуговував парафії: Різдва Св. Івана Хрестителя — Престон, Св. Апп. Петра і Павла — Лідс, Пресвятої Трійці — Галіфакс, Св. Покрова Пресвятої Богородиці — Рочдейл. Виеміґрував до Канади 1959 року.

От. Покотило Василь був настоятелем парафій: Св. Архистр. Михаїла — Кіхлей, Св. Покрова Пресв. Богородиці — Рочдейл, Св. Апп. Петра і Павла — Лідс, Пресвятої Трійці — Галіфакс і Гаддерсфілд. Виеміґрував до ЗСА 1977 року.

От. Пук Ярослав обслуговував парафії: Св. Архистр. Михаїла — Кіхлей, громади Волвергамптон і Кіддермінстер. Виеміґрував до Канади 1961 року.

От. Семенчук Юрій обслуговував парафії: Св. Архистр. Михаїла в Кіхлей, Св. Володимира в Олдгамі, Пресвятої Трійці — Галіфакс, Св. Покрова Пресв. Богородиці — Рочдейл. Виеміґрував до Нової Зеляндії 1962 року.

От. Скакальський Іов був настоятелем парафій: Св. Трійці — Галіфакс, Св. Покрова Пресв. Богородиці — Брадфорд. Виеміґрував до Канади 1951 року. Пізніший Архиєпископ УПЦеркви в ЗСА.

От. Суйковський Марко сотрудник у лондонській парафії Св. Преображення і настоятель парафії у Волвергамптоні.

о. прот. Афанасій Максимук

о. диякон Константин Матящук

От. Хиль Ілля був настоятелем парафії Успіння Пресвятої Богородиці в Лестері. Виеміґрував до Канади 1959 року.

От. митроф. прот. Хуторний Михайло — настоятель парафії Св. Покрова Пресвятої Богородиці в Брадфорді і парафії Св. Апп. Петра і Павла в Лідс. Довголітній член керівних органів УАПЦ у Великій Британії.

От. Шклярів Юрій був настоятелем парафій: Успіння Пресв. Богородиці — Лестер, Різдва Пресв. Богородиці в Ковентрі і громади в Кіддерміністері. Помер 7 травня 1978 року в Ковентрі.

От. Ярмусь Степан обслуговував парафію Св. Преображення в Лондоні й округу. Виїхав до Канади на богословські студії. Тепер голова консисторії УПЦеркви в Канаді.

о. прот. **Григорій Лазієнко**

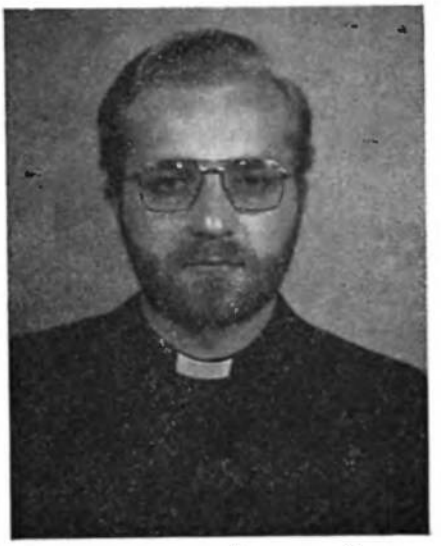

о. **Юрій Шклярів**

От. прот. Поляков Захарій, душпастир православного вільнокозачого деканату у Великій Британії, обслуговував козаків-самостійників. Цей деканат створили козаки-самостійники. Тому, що в них не було Єпископа вони перейшли в юрисдикцію УАПЦеркви. От. прот. Поляков помер 21 грудня 1962 року.

о. митроф. протоієрей Михайло Хуторний

о. Марко Суйковський

ПАРАФІЇ І ГРОМАДИ
УКРАЇНСЬКОЇ АВТОКЕФАЛЬНОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ
У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ

ПАРАФІЇ:

1. БОЛТОН — Св. Прор. Івана Хрестителя
2. БРАДФОРД — Св. Покрова Пресвятої Богородиці
3. БРІСТОЛ — Св. Ап. Івана Богослова
4. ВОЛВЕРГАМПТОН — Св. Апп. Петра і Павла
5. ГАДДЕРСФІЛД — Успіння Пресвятої Богородиці
6. ГАЛІФАКС — Святої Трійці
7. ГЛОСТЕР — Св. великомученика Димитрія Солунського
8. ДАРБІ — Св. Юрія Переможця
9. КІХЛЕЙ — Св. Архистратига Михаїла
10. КОВЕНТРІ — Різдва Пресвятої Богородиці
11. ЛІДС — Св. Апп. Петра і Павла
12. ЛЕСТЕР — Успіння Пресвятої Богородиці
13. ЛОНДОН — Св. Преображення Господнього
14. МАНЧЕСТЕР — Успіння Пресвятої Богородиці
15. НОТТІНҐГАМ — Різдва Св. Івана Хрестителя
16. ОЛДГАМ — Св. Рівноапостольного князя Володимира
17. ПІТЕРБОРО — Св. Пророка Іллі
18. ПРЕСТОН — Св. Ап. Івана Богослова
19. РЕДІНҐ — Св. Пророка Іллі
20. РОЧДЕЙЛ — Св. Покрова Пресвятої Богородиці

ГРОМАДИ:

1. ЕДІНБУРҐ — громада УАПЦ у Шотляндії
2. ІПСВІЧ — громада УАПЦ
3. КІДДЕРМІНСТЕР — громада прилучена до парафії у Волвергамптоні
4. СВІНДОН — громада прилучена до парафії у Редінґу
5. СТОКПОРТ — громада прилучена до парафії у Манчестері

ЦЕРКВИ У ПАРАФІЯХ УКРАЇНСЬКОЇ АВТОКЕФАЛЬНОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ

ВЛАСНІ ЦЕРКВИ В ПАРАФІЯХ:

БРАДФОРД — парафія Св. Покрова Пресв. Богородиці має власну церкву, закуплену 1964 року

Іконостас парафіяльної церкви УАПЦ у Брадфорді

ДАРБІ — парафія Св. велкмч. Юрія Переможця має власну церкву, набуту 1967 року

ЛОНДОН — Свято-Преображенська катедра закуплена Єпархіяльним Управлінням 1977 року. Катедрою користується лондонська парафія УАПЦ

Іконостас катедрального храму УАПЦ у Лондоні

МАНЧЕСТЕР — парафія Успіння Пресвятої Богородиці має власну церкву побудовану 1974 року

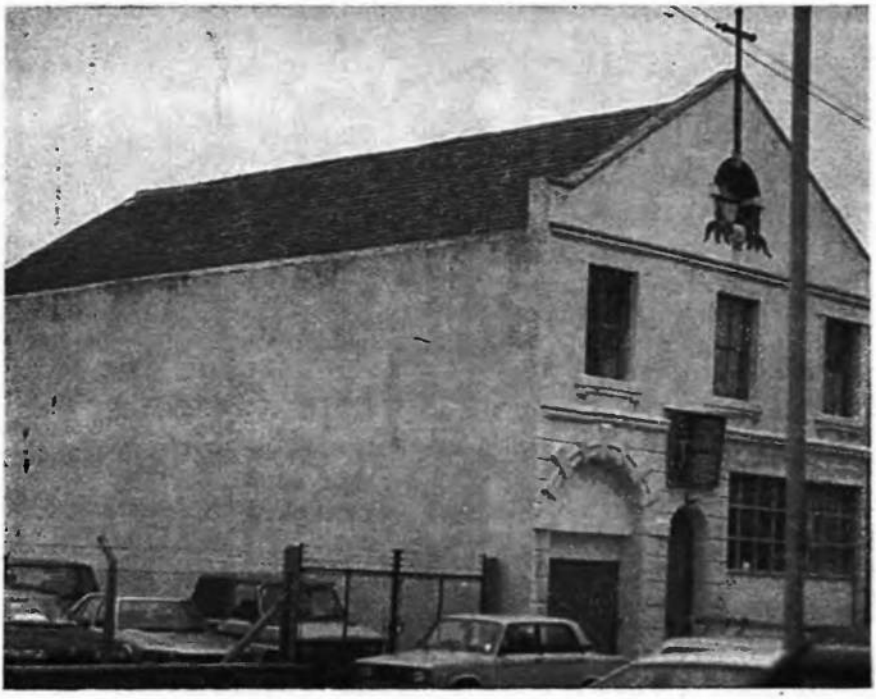

Іконостас парафіяльної церкви УАПЦ у Манчестері

ОЛДГАМ — парафія Св. князя Володимира має власну церкву, набуту 1952 року

РОЧДЕЙЛ — парафія Св. Покрова Пресвятої Богородиці має власну церкву з 1958 року.

Частина друга

Парафії і Громади Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії

ПАРАФІЇ, ЩО НЕ МАЮТЬ ВЛАСНИХ ЦЕРКОВ:

БОЛТОН — парафія Св. Прор. Івана Хрестителя користується англіканською церквою.

БРІСТОЛ — парафія Св. Ап. Івана Богослова користується англіканською церквою.

ВОЛВЕРГАМПТОН — парафія Св. Апп. Петра і Павла користується англіканською церквою.

ГАДДЕРСФІЛД — парафія Успіння Пресвятої Богородиці користується англіканською церквою.

ГАЛІФАКС — парафія Пресвятої Трійці користується англіканською церквою.

КІХЛЕЙ — парафія Св. Архистратига Михаїла користується англіканською церквою.

КОВЕНТРІ — парафія Різдва Пресвятої Богородиці користується англіканською церквою.

ЛІДС — парафія Св. Апп. Петра і Павла користується англіканською церквою.

ЛЕСТЕР — парафія Успіння Пресвятої Богородиці користується англіканською церквою.

НОТТІНҐГАМ — парафія Різдва Св. Івана Хрестителя користується англіканською церквою.

ПІТЕРБОРО — парафія Св. Пророка Іллі користується англіканською церквою.

ПРЕСТОН — парафія Св. Ап. Івана Богослова користується англіканською церквою.

РЕДІНҐ — парафія Св. Пророка Іллі користується англіканською старовинною церквою.

ГРОМАДИ, ЩО НЕ МАЮТЬ ВЛАСНИХ ЦЕРКОВ:

ЕДІНБУРҐ — громада в Шотляндії користується місцевою церквою Української Католицької Церкви.

ІПСВІЧ — громада УАПЦ користується місцевою церквою.

КІДДЕРМІНСТЕР — громада УАПЦ прилучена до парафії у Волвергамптоні, користується місцевою англіканською церквою.

СВІНДОН — громада прилучена до парафії у Редінґу, користується місцевою англіканською церквою.

СТОКПОРТ — громада прилучена до парафії у Манчестері, (раніше як парафія користувалася англіканською церквою).

о. Михайло ДЯЧЕНКО

ПАРАФІЯ УАПЦЕРКВИ РІЗДВА СВ. ПР. ХРЕСТИТЕЛЯ ІВАНА В БОЛТОНІ

В м. Болтоні поселились багато православних українців, які їздили на Богослуження до Манчестеру або Рочдейлю. Згодом було вирішено заснувати парафію УАПЦ у Болтоні. Перше Богослуження УАПЦеркви в Болтоні відслужили о. протопр. Сергій Молчанівський Голова ГЦУправління, і о. прот. Андрій Мирошниченко. Після Богослуження відбулися Загальні Збори парафії і обрано Парафіяльну раду: П. Коломієць — голова та Луговий — заступник. 23 серпня 1952 року, парафію відвідав Блажен. Владика Митрополит Полікарп.

В 1954 році відбулися Загальні Збори парафії, що обрали Параф. раду в складі: М. Авдюк — голова, члени: Саламаха, Степан Морозюк, Самусенко, Ірина Потопільна, Матвієнко. Ревізійна Комісія: Селигер — голова, члени - Дяченко, Терпелюк. В 1955 році, головою був Саламаха, а церковним старостою був Іван Барвінок.

21 липня 1956 року відбулися Загальні Збори парафії, була обрана Парафіяльна рада: Саламаха — голова, члени: Степан Морозюк, Ірина Потопільна, Самусенко, Свинар, Кармаз, Іван Залізняк. Ревізійна Комісія: А. Потопільний, М. Авдюк, Мірченко.

В 1956 році, відбулися Загальні Збори парафії й обрали Парафіяльну раду в складі: С. Антонюк — голова, Терпелюк, Марія Сорочук. Рев. Комісія: М. Авдюк, А. Дзюбенківна.

1959 року відбулися Загальні Збори, що обрали Парафіяльну раду в складі: С. Антонюк — голова, члени: Кармаз, П. Свинар, І. Терпелюк, о. диякон Степан Морозюк, Ірина Потопільна, Марія Сорочук, Іван Залізняк. Ревізійна Комісія: М. Авдюк і Дзюбенківна.

14 квітня 1962 року, обрано Парафіяльну раду: С. Петровський — голова, члени: Марія Сорочук, Гайдучик, Муляр, С. Антонюк. Рев. Комісія: Селигер, М. Авдюк, Іван Залізняк. Настоятель парафії о. прот. Андрій Мирошниченко,

Члени парафії УАПЦ у Болтоні в релігійному поході Англіканської Церкви в 1959 році

Прийняття в парафії УАПЦ у Болтоні. Сидять зліва направо — п-ні Ірина Потопільна, лорд-посадник, п. А. Потопільний. Стоять — Н. Н., п-на Ніна Потопільна, п. Петро Якимʼюк, п-ні Анна Терпелюк і п. Іван Бервінко

диригенти хору: Юрій Шклярів, Анатолій Кліш, Д. Саламаха і Залізний. Церковним старостою був Голосієнко.

З Болтонської парафії були висвячені два священики: о. Степан Морозюк і Юрій Шклярів. Рада, що була обрана 1962 року, урядувала до 1974 року, коли-то з причини браку священиків, ту парафію було прилучено до парафії Рочдейл. Отці духовні, що обслуговували нашу парафію були: о. протоієрей Андрій Мирошниченко, о. прот. Іван Водолазький, о. Афанасій Максимук і о. Іван Ґузов.

В 1985 році, почав приїжджати до парафії о. Михайло Дяченко, щоб служити Богослуження УАПЦеркви, а в 1986 році відновилась діяльність парафії. Головою Парафіяльної ради є п. Федір Семенович, секретарем п. Петро Коломиєць, а старостою п. Іван Сорочук.

ХРАМОВЕ СВЯТО В БОЛТОНІ

Парафія УАПЦ у Болтоні під патроном Св . Прор. і Предтечі Іоана відзначає храмове свято в день його Різдва — 7 липня, що цього року припадав у неділю.

На запрошення Парафіяльної ради з Лондону прибув о. протопресвітер С. Молчанівський, який разом з настоятелем парафії о. прот. А. Мирошниченком, настоятелем Манчестерськоїпарафії о. А. Максимуком і дияконом о. К. Матяшуком відслужив напередодні храмового свята увечері Вечірню, а в день самого свята, в неділю, 7 липня 1963 року Службу Божу.

Не дивлячись на погану негоду — зливний дощ, до головної англіканської церкви Паріш Черч у Болтоні, уже з 11 год. дня почали прибувати вірні, як з Болтону, так і з околиць і близьких міст, як Рамсботтом, Престон, Олдгам, Бері, Рочдейл, Лій і інш. О год 12 почалася врочиста Служба Божа. Співав церковний хор під диригуванням п. Залізного. Церква була гарно прикрашена

Священики й учасники храмового свята 7 липня 1963 року

хоругвами і образами православного стилю. Голова Параф. ради п. С. Петровський, як добрий господар дивився за кожною дрібничкою, щоб усе було в порядку. Церк. Староста п. Ф. Голосієнко допомагав йому і прислуговував біля духовенства. В своїй проповіді о. протопресвітер з'ясував значення Св. Іоана Предтечі, як найбільшого з пророків, який проповідував покаяння і давав поради всім хто до нього звертався і якби людство йшло за порадами Св. Іоана Предтечі і Хрестителя Господнього, то розв'язані були б усі соціяльні проблеми, які мучать зараз світ.

В кінці Богослужень о. протопресвітер висловив подяку настоятелю парафії о. прот. А. Мирошниченкові за пастирську опіку, диригенту і хористам за добрий спів, голові Параф. ради п. Петровському за добрий порядок у парафії і всім членам Параф. ради та діяльним парафіянам, які дбають про добро парафії. При цілуванні хреста всім присутнім були роздані образки.

Після Богослужень усі присутні були запрошені до залі при церковній школі на храмовий обід. За столами засіли понад 70 осіб гостей і парафіян. Треба замітити, що саме в цей час м. Болтон мало відпустковий час, а тому багато парафіян використовуючи літні вакації — голідей — виїхали на континент, або на південь Англії.

На обіді перший тост піднято за ВПР Владику Митрополита Ніканора. Присутні склали як подарунок Владиці £6. 5 ш. 1 п.

Отець протопресвітер поінформував присутніх про церковне життя в Англії і поза нею та закликав усіх до згоди і любови.

В кінці обіду о. протопресвітер подякував від імені всіх присутніх голові Параф. ради п. С. Петровському і всім ініціяторам, організаторам і працівникам а зокрема господиням, що так гарно влаштували храмове свято.

Під час Богослуження в церкві і під час обіду були репортери англійських часопис'в м. Болтону, які робили знімки і все записували. На бажання репортерів після Богослуження, всі присутні разом з духовенством вийшли надвір перед церкву, де була зроблена групова знімка.

СПІЛЬНИЙ СВЯТ-ВЕЧІР У БОЛТОНІ

Заходами Парафіяльної ради парафії УАПЦ і Управи Відділу ОУуВБ, 15 січня 1965 р. влаштовано було традиційну Різдвяну вечерю. До просторої залі »Париш Черч Гол« прибули чисельно вірні обидвох українських Церков. Прибули також запрошені англійські гості: Преосвященний єпископ англіканської Церкви К. Рамзей з Манчестеру, настоятель місцевої англіканської парафії крил. Р. Г. Норборн з дружиною а також посадник міста з дружиною.

По відслуженні новорічного Молебня о. А. Мирошниченком і єпископського благословення приступлено до вечері. О. прот. А. Мирошниченко та о. І. Ґузов, виголосили короткі промови релігійно-патріотичного змісту. З різдвяними привітаннями гостей виступив голова Параф. ради парафії Болтон п. С. Петровський.

З черги п. О. Боднар прочитав листи від о. протопресвітера С. Молчанівського, Адміністратора УАПЦ у В. Британії, які він переслав для Його Еміненції єпископа всч. о. крил. Норбурна.

Єпископ К. Рамзей дякує за подарунок. Ззаду стоять (зліва направо- п. А. Потопільний, п. О. Боднар і голова Параф. ради п. С. Петровський

Вартим уваги моментом вечора було вручення презентаційних подарунків Преосв. єпископові К. Рамзею і крилош. о. Норбурну — оправлених у позолочені рамки образи-вишивки, Єпископу св. хрест, а крил. — тризуб, які вручив достойним гостям п. С. Петровський. При врученні цих подарунків п. О. Боднар сказав: »Вручаючи Вам, високодостойні гості образи св. хреста і тризуба, які є символами християнства і свободи нашої Батьківщини, ми надіємося, що Ви у Ваших молитвах проситимете Господа, щоб ті символи українського народу, з побідою над тиранією большевизму знову знайшли їхнє належне місце у вільній українській державі«.

»Українська Громадо! — говорив Єпископ. — Не вистачає мені слів подякувати вам як слід, за такий мистецько виконаний св. хрест. Цей образ не тільки що найде почесне місце в моєму домі, він матиме його у моєму серці також. Він, що є вислідом довгого часу кваліфікованої праці рук української жінки (як мені сказано в Україні вишиваний), він є найкращим для мене подарунком, якого я від вас не сподівався. Цей образ є доказом, що український народ мимо переслідування, як релігійного так і національного, не кориться ворогові. Ви, які в обставинах еміґраційного життя зберігаєте ваші рідні традиції, є доказом того, що сьогодні поневолений український народ, є готовим завтра заняти належне йому місце серед вільних народів світу.

Говорю це не тільки від самого себе. Кажу це від присутніх тут моїх земляків, як також від вірних Англіканської Церкви, від імені яких я маю повне право, як єпископ, говорити. Зокрема дякую за так щире прийняття, і хай Бог благословить вас у вашій праці для добра української справи«.

Подібну змістом промову сказав о. крил. Норбурн.

Після цього пані І. Потопільна продеклямувала вірш під назвою »Лист«.

Посадник міста у своєму слові між іншим сказав: »Почуваюся дуже щасливим, що маю нагоду гостювати у вас — українців. Вам, яких респектує англійське суспільство цього міста, хочу по нашому звичаю вже пізно — бажаю щасливого Нового Року, сповнення Ваших мрій у 1965 році«.

Св. Миколай (ролю якого виконав п. Міськів знаменито), роздав Різдвяні подарунки англійським гостям і дітям. Його труд присутні винагородили оплесками.

Від'їжджаючи додому, достойні гості прощаючись з представниками Парафіяльної ради та Відділу ОУуВБ, висловлювали вдоволення з гостинности українців.

З ЖИТТЯ ПАРАФІЇ УАПЦ У БОЛТОНІ

В суботу, 13 березня 1965 року в залі Паріш Черч відбулися Загальні Збори парафії. О год. 6.00 вечора, член Ген. Церк. Управління о. М. Хуторний відкрив Збори і попросив до президіяльного стола настоятеля парафії о. прот. А. Мирошниченка, а також запропонував Зборам обрати двох секретарів. Секретарями Зборів були обрані п. А. Потопільний і п. Півень. У своєму вступному слові голова Зборів о. М. Хуторний звернувся до всіх присутніх з проханням, щоб Збори проходили по діловому по суті їх змісту.

Далі були звіти голови Параф. ради, скарбника С. Антонюка та Голови Ревізійної Комісії п. І. Залізняка. Добрий звіт зробив голова Параф. ради п. С. Петровський. Парафіяни брали активну участь у соборній Службі Божій в Манчестерській катедрі за многострадальний український народ. На Богослуженні були присутні англіканський єпископ К. В. Рамзі, крил. Р. Г. Нор-

Розговини в парафії 16. 3. 1964 року. Стоять зліва направо — п-ні А. Терпелюк, п-ні І. Потопільна, п. А. Потопільний, о. І. Гузов, п. С. Петровський, п. І. Бервіно і п. А. Залізний, диригент

бурн з Болтону, великий приятель українців і нашої православної Церкви. Як також уся обслуга і адміністрація собору. Далі голова сказав, що були влаштовувані храмові свята, Різдвяні та Великодні трапези, які проходили успішно з участю високих осіб англійців, як посадника міста з дружиною, англійського духовенства, управи англ. Церкви на чолі з крил. Норбурном і інш. Далі голова Параф. ради відвідав майже всіх парафіян нашої парафії з хлібом у вигляді пшеничного снопа. Відвідував хворих, допомагав потребуючим. Служби Божі відбувалися реґулярно. За свої власні кошти голова багато вручив подарунків, як напр. хрест для Владики Рамзі, тризуб для крил. Норбурна. Почесний стіл також був у більшості прибраний і покритий власними грішми голови С. Петровського. В кінці свого слова голова висловив сердечну подяку настоятелеві парафії о. прот. А. Мирошниченку за його душпастирську опіку та членам Параф. ради і всім парафіянам. Далі були звіти скарбника та Рев. Комісії.

Після дискусії уступаючій управі Параф. ради було уділено абсолюторію.

До нової Параф. ради знову обрано п. С. Петровського як голову Параф. ради, церк. старостою і скарбником обрано п. П. Неродика, почесним старостою обраний був заслужений в нашій парафії п. І. Бервіно, заступником голови обрано п. Терпелюка, секретарем — пані М. Сорочук. Увійшли в члени Параф. ради також п. Федина і п. Гнатюк та п. О. Муляр. До Ревізійної Комісії увійшли: Голова — п. Гайдучий і члени — п. Півень, п. Залізняк та п. О. Муляр.

Керуючий Зборами о. М. Хуторний привітав новообрану Параф. раду і по-

бажав успішної праці. Також привітав новий склад Параф. ради і настоятель парафії о. прот. А. Мирошниченко.

В неділю, 14 березня була відправлена Служба Божа, яку служили о. прот. А. Мирошниченко і о. М. Хуторний. Церква була заповнена вірними. В кінці Служби Божої змістовну проповідь сказав о. М. Хуторний, а після закінчення Богослужень о. М. Хуторний роздав заслуженим парафіянам Похвальні Грамоти. Їх одержали: Бервіно Ів., Потопільний Анатолій, Потопільна Ірена, Сорочук Марія, Муляр Олекса, Гайдучик Василь, Голосієнко Федір, Терпелюк Андрій. Грамоти Подяки отримали Федина Марія, Жак Павліна, Півень Надія, Горобців Микола та Яким'юк Петро.

У зв'язку з тим, що наш настоятель о. прот. А. Мирошниченко має дві парафії і не міг служити Великодню Всенічну в Болтоні, то голова Ген. Церк. Управління о. протопресвітер С. Молчанівський призначив о. І. Гузова з Манчестеру, щоб відслужив Великодню Службу в Болтоні.

Перед 12 годиною ночі церква наповнилася віруючими з Болтону, Престону, Бері, Рамсботому і других міст. Отець Гузов дуже гарно відправив Всенічну, а місцевий хор під диригуванням п. Залізного збагатив Богослуження своїм співом. В кінці Богослуження о. І. Гузов прочитав Архипастирське Великодне Послання Високопреосвященнішого Владики Митрополита Ніканора. О 5.00 годині ранку відбулося посвячення пасок. Отець Іван Гузов побажав усім веселих свят, подякував хористам та диригентові і запросив вірних, щоб зайшли до церковної залі розговітися і поділитися свяченим яйцем, паскою і стравами, що їх подарували панство Терпелюки та п. С. Петровський. Під час Великодніх свят голова парафії всім дітям в Болтоні і поза Болтоном дарував писанки.

Дня 2 травня, о год. 8.00 ввечері в залі Паріш Черч відбувся прощальний вечір улаштований англіканською парафією і нашою парафією УАПЦ.

Англійці прощали свого настоятеля, а українці прощали найбільшого свого приятеля як на церковному полі, так і на громадському крил. Норбурна. Крил. Норбурн був почесним членом Головної Управи Об"єднання Українців у Великій Британії, довголітній голова нашого Відділу Англо-Українського Товариства, як теж добродій і приятель українців. З причини хвороби він мусів залишити Болтон і дістав меншу парафію в Бірмінгамі. Під час гостини українці вручили на спомин крил. Норбурну гарну столову запальничку, а панство Петровські від себе подарували газові столові свічки. Крил. Норбурн був дуже зворушений нашими подарунками і сказав: »Дорогі українці! Я і моя дружина дякуємо вам за ваші подарунки а головне за вашу пам'ять. Запальничка, котру ви мені подарували, буде стояти в моїй світлиці і коли я закурю люльку то і пригадаю гордих і щирих українців з котрими я мав нагоду бути знайомий«.

9 травня в нашій парафії була відправлена Служба Божа, а потім Молебень за здоров'я нашого церковного керівника, доброго працівника та Голову Ген. Церк. Управління в Англії і Франції о. протопресвітера С. Молчанівського та паніматки, що останнім часом переживали тяжкі недуги та операцію. Молебень відправляли о. прот. А. Мирошниченко та о. І. Гузов, а при кінці Молебня за здоров'я всі спільно — духовенство, хор та парафіяни проспівали многоліття.

о. митроф. прот. Михайло ХУТОРНИЙ

ПАРАФІЯ СВ. ПОКРОВА ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ В БРАДФОРДІ

В початку 1947 року до Брадфорду прибули багато православних українців з Німеччини та Австрії. Вони поселились у цьому місті, влаштовувалися на працю, і зажили нормальним життям, але відчувалась потреба духовної опіки. Старанням голови Відділу СУБ п. Івана Смереки і його дружини Віри, була відслужена перша Служба Божа в Брадфорді 25 квітня 1948 року, в англіканській церкві Св. Марії Магдалини. Службу Божу служив о. митр. прот. Ігор Губаржевський, тодішній голова Генерального Церковного Управління у Великій Британії. У місяці вересні 1948 року був призначений для Брадфорду о. Лев Опока, а в м. березні був призначений на Брадфорд о. ієромонах Іов Скакальський. З того часу служились реґулярно Богослуження і Брадфорд став центром православного життя в Північній Англії. Тут відбувалися З'їзди УАПЦеркви та З'їзди Братства Св. Арх. Михаїла. 1949 року була обрана перша Параф. рада: о. Скакальський — голова, члени: Д. Марапулиць, І. Довгоп'ят, С. Чорнорай, С. Полуян, Ф. Бала, Л. Яроцький. Ревізійна Комісія: Філь — голова, члени: Ф. Грезій і ред. Гавриш.

5 серпня 1950 року парафію Брадфорд відвідав Блаженніший Владика Митрополит Полікарп, скріпивши нашу парафію духовно. Після звільнення о. митрата І. Губаржевського з УАПЦеркви 1950 року, відбулися парафіяльні Загальні Збори, які обрали Парафіяльну раду: о. Іов Скакальський — голова, члени: інж. П. Петренко, Михайло Хуторний, Роговий, Столярчук, Я. Стеценко, М. Олесюк, пані Котльніч, Віра Смерека, Гордійчук і Малик. Ревізійна Комісія: Філь — голова, члени: Малик і Козаченко.

3 лютого 1952 року відбулися парафіяльні Загальні Збори, обрано до Парафіяльної ради членів: Івана Шевця, П. Данильчука і Івана Павлюка.

Парафіяльна рада і парафіяльний хор у Брадфорді в часі прощання з о. І. Скакальським у 1952 році

2 серпня 1952 року відбулася друга візитація парафії Блаженнішим Владикою Митрополитом Полікарпом.

3 травня 1953 року відбулися парафіяльні Загальні Збори. Обрано Парафіяльну раду в складі: о. Сергій Кіцюк — голова, члени: інж. П. Петренко, Михайло Хуторний, інж. А. Ярина, Іван Швець, Лавринюк, Я. Стеценко, Кузьма Левківський, П. Антипів, сот. Іван Гуня — староста, П. Данильчук — заступник старости. Рев. Комісія: Голова — Іван Павлюк, члени: Козаченко, Дрозд і Ол. Семенюк.

2 червня 1957 року відбулися парафіяльні Загальні Збори. Обрано Парафіяльну раду: о. прот. Сергій Кіцюк — голова, члени: М. Муха, Михайло Хуторний, інж. А. Ярина, Г. Іванюк, Іван Водолазький, Федір Смолка, Матішин, Іван Швець — староста, П. Мельничук — заступник. Рев. Комісія: Іван Павлюк — голова, члени: Ол. Семенюк, Живогляд і Колісник.

22 червня 1957 року обговорено справу набуття власної церкви.

На початку 1958 року о. прот. С. Кіцюк виїхав до Канади, а настоятелем парафії був призначений о. прот. Андрій Мирошниченко.

28 грудня парафію відвідав Преосвященний Владика Варлаам.

11 квітня 1959 року Михайло Хуторний був висвячений на священика.

18 червня 1961 року відбулися парафіяльні Загальні Збори. Обрано Парафіяльну раду в складі: Г. Іванюк — голова, члени: М. Муха, інж. А. Ярина, П. Матішин, Василь Бандура, Ю. Холодій, Віра Смерека, О. Бала, В. Туз, Мікорський, Кузьма Левківський, Іван Швець — староста. Рев. Комісія: Іван Павлюк — голова ,члени: Ол. Семенюк, Єфимчук і Петрович.

22 жовтня 1961 року о. Адміністратор протопресвітер Сергій Молчанівський призначив настоятелем парафії Брадфорду о. Михайла Хуторного.

В 1964 році парафія набула на власність церкву з просторими будинками, і церква була посвячена 20 листопада 1966 року. Посвятили церкву о. протопресвітер Іван Бачинський з Бельгії і о. протопр. Сергій Молчанівський.

9 квітня 1966 року відбулися парафіяльні Загальні Збори. Була обрана Парафіяльна рада: о. М. Хуторний — голова, члени: М. Муха, Анатолій Довгий, П. Матішин, Катерина Костенко, В. Личманенко, П. Колодка, Ф. Кіслюк, Іван Швець — староста, Ю. Щесюк, Олександер Семенюк — диригент церковного хору.

1969 року парафію відвідав Преосвященний Владика Орест Іванюк.

20 вересня 1970 року відбулися парафіяльні Загальні Збори, обрано Парафіяльну раду в складі: о. прот. М. Хуторний — голова, члени: М. Муха, Олекса Боручик, Катерина Костенко, Ю. Щесюк, П. Матішин, Євдокія Буйницька, Анна Іванюк, С. Єфимчук, Чорноокий, Павло Мельничук, Іван Швець — староста, І. Малинка — заступник. Контрольна Комісія: Іван Павлюк — голова, члени: М. Авдюк і П. Колодка.

20 вересня 1973 року відбулися парафіяльні Загальні Збори. Обрано Парафіяльну раду: о. прот. М. Хуторний — голова, члени: М. Муха, Катерина Костенко, Павло Мельничук, Ол. Шалахов, Тамара Кацафіренко, Віра Смерека, С. Єфимчук, П. Малайда, В. Коваленко, Ол. Семенюк — диригент хору, П. Богомаз — староста, Іван Малинка і П. Мозоль — заступники. Контрольна Комісія: Іван Павлюк — голова, члени: П. Матішин і п-ні А. Коваленко.

19 грудня 1976 року відбулися парафіяльні Загальні Збори. Була обрана Парафіяльна рада: о. прот. М. Хуторний — голова, члени: Павло Мельничук, С. Мікорський, М. Муха, Ігор Дмитренко, Тамара Кацафіренко, П. Матішин, Катерина Костенко, П. Малайда, В. Туз, Ол. Семенюк — диригент, П. Богомаз — староста. Контрольна Комісія: І. Павлюк — голова, Ніна Коваленко.

15 березня 1980 року відбулися Загальні Збори, що обрали Парафіяльну раду вскладі: о. прот. М. Хуторний — голова, члени: Іван Сапко, М. Муха, О. Шульга, П. Матішин, Тамара Кацафіренко, Марія Малайда, В. Туз, Ол. Нестеренко, Г. Мозоль, Катерина Костенко, Ол. Семенюк — дириґент, П. Богомаз — староста. Контрольна Комісія: Ю. Щесюк — голова, члени: Ол. Шалахов і М. Муха.

15 травня 1982 року відбулася в парафії візитація Високопреосвященного Владики Анатолія.

15 січня 1983 року відвідав парафію ВПр. Архиєпископ Володимир.

19 травня 1985 року відбулися парафіяльні Загальні Збори. Обрано Парафіяльну раду в складі: о. митроф. прот. Михайло Хуторний — голова, члени: Остап Чуйко, п-на В. Долган, Іван Сапко, Ол. Шульга, Тамара Кацафіренко, П. Матішин, Катерина Костенко, Ол. Семенюк — дириґент, В. Туз — староста, В. Двізон — заступник старости. Контрольна Комісія: Павло Мельничук — голова, члени: Г. Стецюк і С. Петрович.

У ПАМ'ЯТЬ ЖЕРТВАМ ВЕЛИКОГО ГОЛОДУ

В неділю, 21 липня 1963 р. в церквах православній та греко-католицькій були відслужені Панахиди за спокій душ спочилих — замучених штучним голодом, улаштованим московськими комуністами в Україні в 1933 р.

В церкві Св. Покрова о год. 12 дня зібралися майже всі українці православні, що живуть у Брадфорді. Панахиду відслужив о. М. Хуторний в сослуженні диякона о. К. Матяшука. Співав хор під дириґуванням п. Г. Іванюка.

О 1 годині підійшла сформована колона від греко-католицької церкви. Об'єднаним походом українці обидвох віровизнань пройшли вулицями міста до одної з найбільших заль — Ст. Джордж Голл.

Похід, напереді якого несли хрест та хоругви з образами Господа Ісуса Христа та Божої Матері і прапори, очолили отці прот. М. Хуторний (УАПЦ), о. Т. Олійник (УКЦ) і диякон К. Матяшук. Майже всю дорогу англійські репортери фотографували.

В залі запрошено почесну Президію — голови, обидвох священиків та представників усіх громадських організацій.

Прочитані були доповіді в українській і англійській мовах. Опісля було зачитано резолюції і схвалено вислати їх керівникам держав у вільному світі та секретареві ООН.

В залі, після вшанування пам'яті жертв голоду однохвилинною мовчанкою, православний хор проспівав Отченаш. Вкінці було відспівано національний гимн.

Як подала англійська газета, понад 1000 українців взяли участь у жалобному поході.

ВЕЛИКДЕНЬ У БРАДФОРДСЬКІЙ ПАРАФІЇ УАПЦ

Урочисто з піднесенням пройшли передвеликодні і Великодні Богослуження в парафії УАПЦ у Брадфорді в цьому році.

В четвер, 26 квітня 1962 року о 7 год. веч. були відправлені Страсті. Не дивлячись на робочий день усе ж багато людей зібрались у церкві.

В суботу, 28 квітня о год. 10 ночі почато читання Діянь Св. Апостолів і Св. Сповідь. О 11 год. 30 хв. веч. відправлено Полуношницю з Каноном Великої Суботи. О 12 год. ночі почалась Великодня відправа. Під спів »Воскресіння Твоє Христе Спасе« всі на чолі з церковною процесією вийшли з церкви на вулицю і стали перед вхідними церковними дверима. Стояла чудова, тиха погода, навіть свічки не гасли від вітру. Більше як 20 людей стояли з запаленими свічами. Хор під дириґуванням п. Г. Іванюка чудово співав. Коли увійшли знов у церкву, то просто очам не вірилося, що ми в чужій церкві. Старанням церковного старости п. І. Швеця і його помічника п. П. Данильчука церкву було прикрашено. Великі образи в кіосках, що заміняли собою іконостас, були обвішані вишитими рушниками. На аналої красувався майстерно зроблений п. М. Мухою вінок з електричним освітленням, а також великий хрест з Розп'яттям, православного стилю, подарований сотн. В. Личманенком. Три підсвічники не вміщали свічок. У це велике свято дійсно у кожного присутнього можна було зауважити радісну усмішку на устах. Вся Великодня Служба пройшла з великим піднесенням. У кінці Богослуження настоятель парафії о. М. Хуторний зачитав Великодне Послання ВПР Вл. Митрополита і привітав присутніх пастирським словом. О 5 год. ранку вірні поставили кошички з пасками і інш. стравами в два ряди і біля кожного кошичка засвітили свічку в час коли відбувалось свячення пасок. Вигляд був дійсно чарівної краси.

На Богослуженні були багато дітей школярів парафіяльної недільної школи, котрі приступили до Св. Сповіді і Св. Причастя. Слід відмітити, що парафіяльна школа має 25 дітей, всі православні, з них шість від мішаних подруж говорять англійською мовою; релігія відбувається 2 рази в місяць, за 1 год. перед Службою Божою, а пізніше ідуть до церкви. Керівник Школи пані В. Смерека, учителі — п. О. Чуйко і п. І. Смерека. Два прислужники біля священика — Юрій Ніколюк-Яроцький та Василь Хуторний заслуговують похвали за свою увагу, спритність, і зацікавленням в Богослуженні.

ВЕЛИКЕ ПРИДБАННЯ СВ. ПОКРОВСЬКОЇ ПАРАФІЇ УАПЦ У БРАДФОРДІ

Справа придбання власної церкви для Св. Покровської парафії УАПЦ у Брадфорді багато разів обговорювалась на засіданнях Парафіяльної ради. Але або об'єкт був непідхожий, то знову грошей не було, і так справа тягнулася до літа 1964 року. Нарешті дізналися, що продасться велика методистська церква з двома будинками біля неї. Члени Парафіяльної ради: о. М. Хуторний, п. М. Муха, інж. А. Ярина, п. І. Швець, сотн. М. Шулікаський, п. П. Мельничук, п. В. Бандура, пані В. Смерека, пані О. Бала, п. Матішин оглянули об'єкт ку-

Нехай сьогодні наша українська мати буде щасливою, радісною і наповнить своє серце надією на краще майбутнє. Нехай твоє ім'я, ім'я української матері заблистить самоцвітом жертви, окружене ореолом слави.

Доповідачку присутні нагородили щирими оплесками. Розпочалась художня частина. Діти вже чекали з нетерпеливістю, щоб деклямувати, співати, танцювати і подарувати квіти своїм мамам.

Найперше вийшли з деклямацією »Українській жінці« — Марко Никонів, Петрик Семенюк, Віктор Коваленко та Гриць Матішин. З їх уст звучали слова:

»Але найдорожча нам жінка-борець!..
Прийми ж привітання від брата, від сина
Українська жінко, у свій ювілей!«

Виходять маленькі діти і деклямують вірші для своїх мамів: »Молитва за Маму« — К. Корновол, »Доня до матері« — Галя Довгань, »Моя мама« — Юрко Матішин, »У день матусі« — інсценізація дітей — Віра Кацафіренко, Надя Кацафіренко, Володя Кислюк, Ів. Шульга, Микола Казмірук, Б. Данильчук, О. Дума. З любов'ю до своєї матусі і щирими словами звучали їхні деклямації. Маленька Галя Никонів заграла на сопілці: »Ой, не ходи Грицю«, і »Зелені рукавиці«, »Моя мати« — Гриць Матішин. »Для матусі« — Ніна Хуторна, »О, мамочко« — Марія Робінсон і Галя Никонів, »Мати й діти« — Петрик Семенюк, »Моя мати« — Андрій Рудковський.

Наші молоді танцюристи — Ліда Шалехов, Ліда Никонів, Ніна Хуторна, Галя Коваленко — виконали гопак під акомпаніямент гри на бояні панни Марії Зінченко.

Інсценізацію »Наймичка« — з останньої частини цієї поеми виконали: Марко — Василь Хуторний, Наймичка — Галя Коваленко, Катерина — Ліда Шалехов, Дід — Анатолій Куліковський, Діти — Віра Хуторна, Мих. Семенюк.

В цій поемі наш великий Т. Г. Шевченко висвітлив серце української мами, яка цілий свій вік змарнувала із-за щастя своєї дитини і тільки перед смертю сказала:

»Я не Ганна, не наймичка
. . . а я твоя мати«.

В багатьох присутніх щеміло серце і було видно сльози в очах — можливо і в них є десь далеко їхня мама, яка теж тужить за ними.

Та не забули про наших матерів молоді хористи, які чарували всіх присутніх українською мелодією. Марія Боручик, Люда Побережець і Марія Колодка, виконали: »Ой казала мені мати«. Ця пісня зворушила серце не в одної присутньої мами. »Я бачив, як вітер берізку зломив«, »Не питай«, »Ой зійди, зійди«.

На святі Матері ми мали гостей з Лідсу і мали нагоду привітати панну Тамару Мосс, яка чудово виконала пісню »Краков'як« танґо »Фю ей блейс«, »Ол тирку« — Моцарта. Чудову гру на бояні виконала панна М. Зінченко. Сольо »Рушничок« — виконала панна М. Колодка під акомпаніямент п-ни Т. Мосс. Мелодійно звучали слова: »... І в дорогу далеку ти мене на зорі проводжала. і рушник вишиваний на щастя дала. Я візьму той рушник, простелю наче долю, ... і на тім рушничкові оживе все знайоме до болю, і дитинство й розлука й твоя материнська любов«.

Не в одного з присутніх промайнула думка про нашу далеку дорогу, і нашу долю... Всіх виконавців присутні нагородили бурхливими оплесками.

Слово до матерів виголосив п. Кучеренко.

З веселим настроєм і гордістю за своє молоде покоління всі присутні залишали залю. Кожний мав на серці те дороге, миле слово »мама«, яке так багато робить добра для нас усіх.

ХРАМОВЕ СВЯТО У ВЛАСНІЙ ЦЕРКВІ В БРАДФОРДІ

Цього року (1965) минули 16 років існування Св. Покровської парафії Української Автокефальної Православної Церкви в Брадфорді. Всі ці роки парафія винаймала приміщення для Богослужень і інших потреб у Англіканської церкви Св. Марії Магдалини. Літом цього року здійснилась мрія православних українців у Брадфорді — парафія Св. Покрова в Брадфорді придбала свою власну церкву. Велике запущене приміщення зустріло українців холодно і по-чужому: запущені залі і кімнати, для методистських відправ устаткована церква. Здавалось на перший погляд — чуже і непотрібне приміщення. І тут власне виявилась велика віра і любов до своєї церкви вже за пару місяців перетворили чуже і неприв'ітне приміщення в свою рідну українську церкву. Треба було бачити з яким ентузіязмом кинулись наші люди до викидання загородок і сидінь методистської церкви і устаткування приміщення церкви на наш рідний вигляд. Жіноцтво мило і прибирало залишений бруд, зносили потрібні до миття приладдя, вази на квіти і багато-багато квітів. У неділю, 9 серпня відслужено перше Богослуження у власній церкві й виглядала вона, як рідна церква, прибрана рушниками та квітами. На осінь постало питання святкування храмового свята — Св. Покрова. Були голоси проти: не віддекорована заля, відсутність столів і посуду — властиво нічого не було і годі було подумати за місяць усе те придбати. Проте перемогла знову віра і любов до своєї церкви, перемогла сміливість долання всіх труднощів і щира людська праця та ініціятива. Пізніми вечорами і суботами чоловіки робили столи і лавки самі, хто як умів. Жінки організували з пожертв поміж собою закупленння посуду. Чудодійно полинули пожертви з кухонного начиння, рушників, скатертів і всього потрібного для кухні. Пожертви напливали також і до церкви. Той рушник вишиваний приносив, хто образ, хто скатертину, той підсвічники, вазони, а квітів — що неділі церква оздоблювала кожний образ ними і в розкішних осінніх хризантемах красувалася затишна і ясна від горіння свічок, рідна співами хору, побожно-свята в пахощах диму і врочистій відправі Богослужень ,своя власна церква. Такою і стрінула рідна церква у Брадфорді свій престольний празник Св. Покрова. В суботу, 17 жовтня була відслужена Всенічна, яку відслужили прибулі з Лондону о. протопресвітер С. Молчанівський в сослуженні настоятеля парафії о. М. Хуторного і о. І. Водолазького з Кіхлей. А другого дня, в неділю, відправлена була врочиста Служба Божа. В церкві було повно народу. Співав хор під дириґуванням п. Семенюка і своїм гарним співом прикрашував Богослуження.

Після Служби Божої прицерковна велика заля вітала всіх вірних по-домашньому, нашим українським звичаєм — багатою гостиною. Було дивно, де за такий короткий час набралися і столи, і стільці і посуд, і активні та щирі українські жінки-господин, які приготували для всіх страви.

Для настоятеля о. М. Хуторного після довгого періоду клопотів і праці це було дійсно свято переможної віри в душах парафіян його. Було приємно йому і вірним бути однією великою святочною родиною в день храмового свята своєї парафії. Були понад 150 осіб тієї родини, і здавалось ніколи ще не було такого гарного і багатого свята. Щирим благословенням для парафії звучали слова привіту Адміністратора і Голови Ген. Церк. Управління УАПЦ у Великій Британії о. протопресвітера С. Молчанівського, який привітав Брадфордську парафію з надбанням такої цінної твердині на терені Англії, яка, як

на чужій землі. Як же з радістю звучали повні віри й оптимізму слова білоруса: прийде час і ми будемо святкувати наші храмові свята у вільній Україні і Білорусі, будемо їздити одні до одних у гості, як рівні серед рівних народів світу.

Коли кінчався обід, розсунулась тяжка оксамитна заслона сцени і з'явилися святочно вбрані діти. Юний Петрик Семенюк перед мікрофоном виголосив найкоротшу з усіх промову про свято Покрова. Діти зі школи при Об'єднанні розпочали художню частину свята інсценізацією »Діти на Покрову«, найкраще виконали свої ролі — говорили віршики Володя Кислюк, Микола Казмірук, Надя Кацафіренко, Сандра Дума та Галя Долган. Дівчатка Марія Добровольська, Надя Кацафіренко, Сандра Дума та Галя Долган дуже мило співали українські пісні та молитву »Під Твою милість«. З багатьма віршиками виступали діти школи при парафії, гарно попписалися Петрик і Михайлик Семенюки, Гриць і Юра Матішині, новачка Лариса Яроцька, маленька Віра Хуторна, Галя Коваленко і Ніна Хуторна, Марко і Галя Никонові. Сенсацією дитячої програми був виступ двох маленьких сестричок Макогон, які милими діточими голосами проспівали українські пісні. Виступ дітей приготували вчителі шкіл: п-і Костенко і п-і В. С. та учителі співу брат і сестра Пураси (Микола і Наталія).

Після закінчення дитячої програми, місце на сцені забрали старші. Найперше виступив хор під кер. п. Семенюка, який виконав ряд пісень, що їх приготували на свято Покрова на протязі місяців. Лірницька пісня »Сирітка«, »Тихо, тихо Дунай воду несе«, »Зоре моя вечірняя«, »Ой плела я куделицю«. Ці пісні були вміло виконані хором та були святочним даром своїй громаді. На жаль ефект їх був зіпсутий аж надто святочним настроєм громади: люди пили, їли, розмовляли і мало слухали, а тому в залі не було цілковитої тиші, чого вимагають концертові виступи. Все ж люди не щадили й оплесків, бо були вдоволені виступом свого хору і гарно виконаних, давно чутих але таких дорогих українських пісень. Наступними точками програми були виступи з сольоспівами здібної співачки і великої любительки співу та музики, мешканки Брадфорду п-і Тамари Кацафіренко. В супроводі ґітари музикального п. Павла Мельничука, який останнім часом сам почав компонувати пісні, пані Тамара проспівала такі пісні: »Чарівний струмок«, »Засає остання зірниця« і »Вечірня пісня«, всі ці пісні скомпоновані П. Мельничуком, деякі з них були виконані дуетом п-і Тамари і П. Мельничука. Знову ж ці гарні виступи трохи губилися серед шуму святочної громади, проте мелодійні співи п-і Тамари і супровід п. Мельничука на ґітарі заслужили на рясні оплески та залишилися незабутньою картиною.

Після закінчення художньої частини люди ще довго гостювали та говорили між собою про всі життєві справи.

ВЛАДИКА МСТИСЛАВ У БРАДФОРДІ

В п'ятницю, 3 квітня 1970 р. о год. 2.55 пополудні, в супроводі о. прот. С. Богатирця і полк. П. Базилевського, потягом з Лондону приїхав Владика Мстислав, Архиєпископ Київський і Переяславський, Митрополит Української Автокефальної Православної Церкви. Незважаючи на те, що це був робочий

час — зібралася чимала група наших парафіян на станції, щоб зустріти Владику. Першим зустрів його настоятель парафії Св. Покрова о. прот. Михайло Хуторний, а потім ціла група, в якій були від парафіяльної Ради п. А. Довгий, п. О. Семенюк, від суботніх шкіл пані К. Костенко і пані В. Смерека та чимало інших парафіян. Діти Ніна Хуторна і Галя Долган піднесли Владиці китиці квітів.

Владика, щиро подякувавши за теплу зустріч, забажав трохи відпочинку й від'їхав до замовленого помешкання в найближчому готелі »Вікторія«. Ввечері о год. 6.00, при церкві Св. Покрова, під керівництвом Його Високопреосвященства Високопреосвященнішого Владики Митрополита Мстислава відбувся Соборчик Духовенства УАПЦ у Вел. Британії. В суботу рано, о 9.00 годині розпочався 6 З'їзд УАПЦ Духовенства та вірних у Вел. Британії, Молебнем у церкві відслуженим о. прот. М. Хуторним з участю парафіяльного хору.

Окремо треба відмітити щиру посвяту наших жінок-парафіянок, які взялися за своє завдання ще в п'ятницю вечером. Адже треба приготовити делеґатам З'їзду обіди й вечері. До пізна в п'ятницю і знову ж рано-раненько в суботу трудились у кухні за своєю роботою пані: Анна Іванюк, Софія Холодій, О. Бала, паніматка Н. Хуторна, К. Костенко, Сало, Буйницька, Ю. Данильчук, Філь, Матішин, В. Скалоцька, Т. Кацафіренко, В. Смерека, Барановська, п. М. Муха, п. П. Матішин, п. А. Довгий, п. М. Куліковський і п. С. Єфимчук.

В обідню перерву Владика Митрополит, Духовенство, делеґати З'їзду і гості зайшли до приготовлених кімнат. Столи накриті сніжно-білими скатертями, до обіду подають пісні українські страви, і подають їх дівчата в українських одягах: Ніна Хуторна, Віра Кацафіренко, Ліда Шалахова. Це створило українську атмосферу і людям — делеґатам з різних сторін цієї країни допомагає почуватись як у себе дома.

Після обіду З'їзд продовжував свою роботу. Ввечері відслужено Вечірню з участю всього духовенства та делеґатів З'їзду, які залишились ночувати в Брадфорді.

Урочисто зустріли Владику Митрополита біля церкви в неділю рано, діти — учні суботніх шкіл — Віра Хуторна, Галя Никонів, Юрко Матішин, Михайло Семенюк, які вручили Владиці Митрополитові китиці живих квітів, а інші діти стояли в два ряди і сипали квіти під ноги де проходив Владика. Біля входу в церкву традиційно з хлібом-сіллю, Владику зустрів церковний староста п. Іван Швець, а в церкві зустрів його настоятель парафії о. прот. М. Хуторний. Хор урочисто співав архиєрейське »Достойно єсть«. І так почалася архиєрейська Служба Божа, в якій з Владикою Мстиславом сослужили о. прот. С. Богатирець, о. прот. А. Максимук, о. прот. С. Морозюк, о. прот. М. Хуторний, о. В. Покотило, о. І. Гузов, о. І. Водолазький, о. протодиякон М. Галиця, о. диякон К. Матяшук, іподиякони Богдан Данильчук, Віталій Никонів, вівтарні прислужники Марко Никонів, Петро Семенюк, Григорій Матішин.

В церкві вишикувались дівчатка в українському народньому одязі і дівчата О. СУМ у своїх однострояx.

Співав парафіяльний хор під керівництвом п. О. Семенюка. Церква була вщерть заповнена людьми, й погода була неначе на добрих послугах, така гарна, сонячна і багато було людей приїжджих з інших міст і околиць.

В кінці Служби Владика сказав повчальну архипастирську проповідь, у якій закликав вірних любити свою Церкву, працювати для її добра і розвитку, відвідувати Богослуження, виховувати дітей у релігійному й національному дусі, жити по-християнському, просити Всевишнього, щоб допоміг нам з'єднатися в одну УАПЦерквy.

Рівно о 2.00 год. дня, в залі »Олександра« готелю, почалося врочисте прийняття в честь високодостойного гостя Владики Митрополита. На прийнятті був заступник посадника міста Брадфорд, радний Джон Ф. Сеніор з дружиною, який у своєму привітальному слові сказав, що українці в Брадфорді додали позитивну частину до місцевого кольориту багатонаціонального міста, шануючи й розвиваючи свої національні і релігійні звичаї.

Від Централі СУБ — промовляв голова проф. Володимир Василенко зазначив, що кожній людині Бог дав дар зробити якийсь подвиг. »Ваше життя, Владико, є подвиг. Ви боронили свої землі колись і вийшли на чужину, а тут завершуєте другий подвиг, охороняючи УАПЦ. Щасти Вам Боже!« Від Об'єднання Українців у Вел. Британії — секретар п. А. Костюк сказав: »Я вірю, що під Вашим проводом, Владико, ми дійдемо до поєднання Церков. Бажаю Вам якнайкращого здоров'я, на многая літа (всі присутні встають і співають многая літа). Від Союзу Українців Вояків у В. Британії вітав Владику полк. Базилевський. Від централі Товариства Сприяння УНРади вітав п. Ф. Бала. Від місцевих клітин громадських організацій Владику вітали: п. О. Чуйко — Ліги Українських Повстанців, п. А. Скалоцький — Спілки Української Молоді, поручник М. Веремієнко — Об'єднання бувших Вояків Українців у В. Британії, п. І. Смерека — Відділу Об'єднання Українців у В. Британії, п. Фарина — Відділу СУБ, пані В. Смерека — жіночого товариства ім. Ол. Теліги, п. Марунчак від козаків-кубанців.

Владика Митрополит відповідав на привіти, сердечно дякував за прийняття і висловив кілька думок щодо дальшого розвитку нашого церковного життя. Між іншим він указав на те, що ми мусимо бажати об'єднання всіх християн на засаді Христової науки.

Після цього дар любови склали: пані В. Смерека від жіночого тов. ім. О. Теліги, пор. Веремієнко — від ОбВУ, п. Фарина — від СУБ, п. Скалоцький — від СУМ, о. прот. М. Хуторний — від парафії Св. Покрова.

Подарунок від суботньої парафіяльної школи піднесла восьмирічна Віра Хуторна, а від парафії й парафіяльного жіноцтва подарунки вручила пані М. Никонів, а також вона вручила подарунок від парафії для пані Сеніор.

Отець протоієрей М. Хуторний подякував Владиці Митрополитові за відвідини парафії, та від імені всіх побажав йому кріпкого здоров'я і довгого віку, працювати на ниві Христовій для українського народу та довести нашу страдальну УАПЦеркву до золотоверхого Києва.

Під кінець Владика подякував за подарунки, парафіяльному хорові за гарний спів і попросив заспівати многая літа хористам, проводові парафії і всім присутнім.

Та все приходить до свого кінця. Нам, що зустрічали Владику на станції в п'ятницю і разом з усіма, що були в його присутності цілий день у суботу, і в неділю, — аж тепер приходиться прощатися. Рівно о год. 4.30 Владика від'їхав до Лондону. Для нас, брадфордян, ця візитація Його Високопреосвященства Владики Мстислава — залишила світлі незабутні враження.

ВІЗИТАЦІЯ ПАРАФІЇ СВ. ПОКРОВА У 1972 РОЦІ

Його Преосвященство Преосвященний Владика Орест, Єпископ Львівський і Чернівецький, правлячий Єпископ на Західню Европу, відвідав парафію Св. Покрова у Брадфорді. Після подорожі по автостраді, о. прот. Михайло Хуторний, зі своєю родиною, привітав дорогого гостя. Владика Орест, не

дивлячись на досить довгу дорогу від Ноттінґгаму, розповідав багато цікавих речей про свою зелену Буковину, родину, як він вчився, як його життя складалося пізніше, подорожування в світ. Особливо цікаво було слухати про відвідини Владикою Орестом Святої Землі, служіння з Патріярхом, який благословив наш український народ і Україну. Владику можна слухати годинами, бо він не тільки людина з високою теологічною освітою, але й філософ.

Замешкав Владика Орест у готелі, але від 2.00 години, щоденно він перебував у родині о. прот. Михайла Хуторного, а від 7.00 до 9.00 вечора, на протязі цілого тижня, робив відвідини вірних парафії Св. Покрова та українських організацій. Один вечір о. прот. Михайло присвятив для Владики, щоб показати фільми: похорони сл. п. Митрополита Ніканора, сл. п. протопресвітера С. Молчанівського, про Собори УАПЦ, відпочинки дітей нашої парафіяльної школи, чин шлюбів у церкві, Різдвяну ялинку, Вертеп на сцені, закінчення шкільного року. Спостерігаючи Владику Ореста, знаючи його вік, ви не помічаєте його втоми, а бачите радість і бажання побачити ще щось...

Відвідини наших вірних залишили в нього надзвичайно добрі спогади. »Я чуюсь, як удома, всі дуже сердечно мене приймають, на що я не заслуговую« — так він говорив і обіцяв молитись за здоров'я всіх.

Щоб Владика мав хоч трохи відомостей про Йоркшір, йому зробили несподіванку й повезли до сусідніх містечок та місцевостей надзвичайних краєвидів. Владика Орест, у товаристві о. прот. і його доньки, відвідав столицю Йоркширу, Йорк, старовинне англійське місто, відбудовану катедру, — історичну будову англійської держави. Ці відвідини були надзвичайно цікавими для Владики, дали можливість йому відпочити від щоденних турбот.

В п'ятницю, 12 липня Владика Орест у товаристві о. прот. Михайла і пані-матки відвідав домівку Об'єднання. Біля дверей домівки, голова Об'єднання п. І. Смерека і пані В. Смерека зустріли Владику хлібом і сіллю та словами: »Вітаємо вас, дорогий Владико, на маленькому клаптикові української власности«, маленька Надя Боручик вручила Владиці чудову китицю квітів. Була влаштована гостина в честь дорогого гостя, де були присутні й інші українські гості.

В суботу по обіді, 13 липня, Владика відвідав домівку СУБ, де його зустріли хлібом та сіллю, панна Панасова вручила чудові квіти. Від щирого серця приймали Владику в домівці, була гостина в честь Владики, яку приготувало жіноцтво ОУЖ під керівництвом голови Брадфордського гуртка пані Низькоклон. Владика Орест мав надзвичайно цікаву розмову з керівниками Відділу СУБ і братніх організацій. На прощання Владиці вручили дар любови і надзвичайно гарну різьблену тарілку, яка пригадуватиме йому про його Буковину.

В суботу, о 7.00 годині ввечері, була відслужена Вечірня Служба Божа в присутності Його Преосвященства Преосвященнішого Владики Ореста. Співав хор під керівництвом дириґента п. О. Семенюка. На Вечірні був присутній голова Леґіону Симона Петлюри, п. Петренко, з Дюзбері. Все йшло так, як був зроблений плян о. настоятелем, за винятком англійської погоди, яка була не до пляну, але Владика вже був трішки пристосувався до неї, хоч і трохи простудився. На протязі тижня Владика зробив цікаву й цінну працю, як духовний опікун, залишив багато добрих спогадів про себе і зберіг добрі спомини про вірних.

В неділю, біля церкви Св. Покрова о 10.00 годині дня, зустрічали Владику Ореста вірні парафії Св. Покрова, а також прийшли привітати Владику брати-католики, щоб звеличити його перебування в м. Брадфорді. Біля дверей церкви зустрів Владику Ореста хлібом і сіллю староста Св. Покрова п. Ф. Богомаз, і діти парафіяльної школи; привітання говорив Юрко Матішин, а Віра

Хуторна вручила Владиці чудові квіти. Настоятель парафії о. прот. М. Хуторний зустрів Владику в церкві під спів »Достойно є і це є істина...« Після »Испол еті деспота« розпочалася Архиєрейська Служба Божа. Службу Божу служив Преосвященніший Владика Орест у сослуженні з о. настоятелем і о. В. Покотилом з Лідс. Служба Божа була чудовою, було аж легше на душі, слухаючи єпископські молитви та чудові напіви хору під керівництвом дириґента п. О. Семенюка. В своїй проповіді Владика Орест говорив про Св. Апостолів Петра й Павла, про Св. Апостола Андрія Первозванного, закликав вірно служити Святій Церкві, намагатися заохочувати якнайбільше молоде покоління, відвідувати церкву й служити їй, любити один одного й жити в згоді і працювати для добра Св. Церкви, Православної віри та нашої поневоленої Батьківщини-України.

Після Служби Божої у честь дорогого гостя було влаштовано гостину. Після молитви Отченаш і благословення Владикою Орестом усіх страв, о. прот. М. Хуторний підніс тост за Його Високопреосвященство Високопреосвященнішого Владику Мстислава Митрополита УАПЦ і за дорогого гостя Владику Ореста і побажав їм многих літ, доброго здоров'я і всіх земних благ. Всі присутні відспівали многоліття.

Під час обіду були прочитані привітання для дорогого гостя від багатьох громадських організацій.

Під час короткої перерви, перед концертом, були розкуплені книжки — праця Владики Ореста з автографом автора.

Розпочалася концертова частина, якою керував п. Ю. Довгий. Учасниками концерту були учні парафіяльної школи під керівництвом пані К. Костенко, церковний хор під дириґуванням п. О. Семенюка, п. Ф. Кучеренко та пані Тоня Шалапай, яка деклямувала свої вірші, присвячені нашій Батьківщині. Також співав квартет — п. О. Семенюк, пані Т. Кацафіренко, п. П. Мельничук і п. П. Данильчук.

За чудові пісні хору, квартету й добрі деклямації дітей і дорослих, присутні нагородили оплесками всіх виконавців програми.

Але всьому є початок і кінець, так і нашій гостині. Преосвященний Владика Орест подякував о. прот. М. Хуторному і Парафіяльній раді за таку чудову зустріч і приняття, всім хористам, дириґентові п. Семенюкові, дітям парафіяльної школи, всім учасникам концертової частини, всім присутнім, що прийшли звеличити його візитацію, ще раз дякував господиням за добру трапезу. Поблагословив усіх присутніх з надією по волі Божій на близьку зустріч, попрощався і від'їхав на півгодини до домівки СУБ, де відзначався День Поневолених Націй, куди його дуже запрошували. Тому, що Владика був надзвичайно втомлений і транспорт чекав на нього, щоб від'їхати до Рочдейлю, він не міг бути до кінця концерту в домівці СУБ, а залишив раніше.

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА МОЛОДЬ ОРГАНІЗУЄТЬСЯ

Субота, 1 вересня 1973 року увійде в життя нашої молоді, як історичний день, бо в цей день створилася Організація Української Православної Молоді в цій країні.

Вже роками велися переговори між ГЦУправлінням і представниками наших парафій на з'їздах та поширених нарадах нашої Церкви, як би то зібрати українську православну молодь до організованого життя при Церкві.

То ж ГЦУправління рішило зробити це ще цього року. ГЦУправління звернулось до Параф. ради й настоятеля парафії м. Брадфорду, щоб вони перебрали на себе організаційну працю і погодилися, щоб цей З'їзд відбувся в залі при їхній церкві. Коли ми одержали згоду о. прот. М. Хуторного й Параф. ради, ми звернулися обіжником до отців настоятелів та Параф. рад, щоб вони повідомили молодь та їхніх батьків про те, що 1 вересня має відбутися З'їзд православної молоді й щоб заохочувати молодь до участі в ньому.

В суботу, 1 вересня приїхав до Брадфорду Адміністратор УАПЦ у Великій Британії о. митроф. прот. С. Богатирець, заступник голови ГЦУ о. прот. С. Морозюк, о. І. Водолазький та о. В. Покотило. От. прот. М. Хуторний був господарем З'їзду. Вже зараз після обіду почала прибувати молодь; з близьких парафій більшими групами, а з далеких прибули лише представники.

О год. 3.30 пополудні перейшли всі до парафіяльної церкви, де настоятель відслужив Молєбень і привітав молодь від парафії УАПЦ м. Брадфорду. Після Молебня перейшли до церковної залі, де о. прот. М. Хуторний відкрив З'їзд і попросив о. Адміністратора до слова. Митроф. прот. С. Богатирець привітав молодь від Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії та виголосив свою доповідь, у якій доводив конечність організування української православної молоді, щоб організовано боротись проти тих сил, що проповідують шкідливі ідеї, якими підривають віру в Господа Бога, підривають моральне життя, що виступають проти церковних та державних законів, проти законного родинного життя, щоб збити молодь з правильного шляху й попхнути її до пропасті, до загибелі.

При кінці своєї доповіді о. Сильвестер закликав всю українську православну молодь, щоб вступала до організації, в якій зможе плекати свою релігійну та національну культуру та приготовляти себе до продовжування релігійно-національної праці. Також закликав наших молодих інтелектуалів, щоб включилися в організаційну працю, виховуючи своїх найменших братів, працюючи для Святої Православної Церкви й добра українського народу.

Наступне слово мав молодий інж. Петро Якимюк, в англійській мові. Він пояснив молоді ціль З'їзду, і радив щоб вони, молодь, рішали, що їм робити, чи творити організацію.

Виступав о. прот. С. Морозюк, який у своєму слові дуже гарно вияснив молоді всі переваги, які вона буде мати живучи організованим життям. Закінчуючи своє слово, о. Степан закликав православну молодь вступати до організації.

От. протоієрей М. Хуторний звернувся до молоді в англійській мові й повідомив їх, що такі організації вже існують у ЗСА та Канаді, й ми, у Великій Британії, теж могли б створити Організацію Української Православної Молоді.

Після слова о. Михайла відбулася коротка дискусія між молоддю, і виринула думка, що нам потрібно творити організацію молоді, й щоб вибрати негайно Діловий Комітет. Надійшла пропозиція, щоб зголосилися добровільно ті, що хотять працювати в тім комітеті.

Зголосилися пані Людмила Луїз, панна Ніна Хуторна, панна Ніна Кравців, пані Ольга Галиця, пп. Володимир Коротченко, Петро Якимюк, Сергій Коротченко і Володимир Дідушко.

Голосуванням було обрано голову і заступника: Голова — учителька Людмила Луїз, заступник — інж. Петро Яким'юк.

Після нарад З'їзду, Діловий Комітет відбув своє перше засідання і накреслив плян праці.

Ця молодеча організація є чисто релігійно-національна й буде працювати

У 40-річчя великого і трагічного голодомору в Україні була відслужена польова екуменічна Панахида в Брадфорді в пам'ять жертв великого голоду в неділю, 10 червня 1973 року

В неділю, 10 червня 1973 року після польової Панахиди духовенство, молодь, вірні УАПЦ і численне українське громадянство взяли участь у спільному поході до Ст. Джордж залі, де відбулась жалобна академія

під опікою Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії. Після закінчення офіційних засідань відбулася перекуска, яку приготовило для молоді сестрицтво брадфордської парафії, й товариська забава. На З'їзді були багато старших громадян та батьків молоді, які раділи, що наша молодь стала на добру дорогу, що створила ОУПМ, в якій зможуть научатись закону Божого, зберігання українських звичаїв та традицій, і пошани до своїх батьків та старшого громадянства.

Хай Господь допомагає їм у цім великім ділі!

СРІБНИЙ ЮВІЛЕЙ ПАРАФІЇ СВ. ПОКРОВА В БРАДФОРДІ

З нагоди 25-ліття заснування парафії УАПЦ у Брадфорді, відбулося ювілейне відзначення в суботу, 24 листопада 1973 р. На це парафіяльне свято прибув голова ГЦУ і Адміністратор УАПЦ у Великій Британії, о. митроф. прот. С. Богатирець, та настоятель парафії УАПЦ з Лідсу, о. Василь Покотило. Урочистість почалась відслуженням Молебня у власній церкві парафії настоятелем о. прот. Михайлом Хуторним. Після Молебня всі присутні перейшли до церковно-парафіяльної залі, де відбувалось святкування. Ця частина розпочалась Господньою молитвою, яку співав церковний хор під дириґуванням п. О. Семенюка. Привітання, що надійшли до парафії, прочитала секретар Парафіяльної ради й учителька параф. школи пані К. Костенко. Найперше було прочитано привітання від ВПР Владики Мстислава, Митрополита УАПЦ, в якому Владика писав, що він приєднується до нашого ювілейного святкування і разом з усіма вірними парафії дякує Господу Богу за Його опіку над парафією. Також Його Високопреосвященство буде просити Всевишнього, щоб Він, милосердний, обдарував членів парафії святим горінням і натхнув їх бажанням до дальшої усердної праці Йому на славу, а нашій Св. Українській Православній Церкві на добрий пожиток.

Наступне привітання було від парафії Св. Володимира в м. Олдгамі та від парафії Успіння Пресвятої Богородиці в м. Манчестері: від цих парафій і від себе настоятель цих парафій о. прот. А. Максимук вітав настоятеля о. прот. Михайла Хуторного, Парафіяльну раду, і всіх членів парафії з ювілейним святом і бажав усім здороз'я, сили і витривалости до дальшої праці для добра нашої Церкви.

Доповідь про життя і працю парафії Св. Покрова в Брадфорді протягом 25 років, прочитав настоятель парафії о. прот. М. Хуторний, який працював у цій парафії сповняючи різні обов'язки аж до сану священства. У своїй доповіді він пригадав присутнім про тяжкі часи нашого поселення після другої світової війни, часи заснування цієї парафії, яка тоді мала Служби Божі в англіканській церкві Св. Марії Магдалини, часи придбання своєї власної церкви, і аж по сьогодні. За Божими законами життя не стоїть на одному місці, а так само й людина: одні відходять на вічний спочинок, а інші, молодші, заступають їх у праці. От. прот. М. Хуторний попрохав присутніх ушанувати пам'ять тих вірних, яких сьогодні вже нема серед нас, але за свого життя вони вложили багато праці для цієї парафії, їхні діла залишили багато доброї спадщини для нас.

»Коли подивимось на членів нашої парафії то побачимо, що вже багато є серед нас поважних віком і підростаючої молоді. Наша молодь потребує духовного нагляду та збереження серед молоді нашої православної віри, мови і всіх традицій, якими багата наша нація. Від початку заснування нашої парафії і дотепер, при парафії існує школа, учні якої завжди є першими виконавцями художніх частин на всіх імпрезах, чи то церковного характеру, чи національного. Майбутність нашої Церкви належить нашому молодому поколінню, а особливо тим, що виховані своїми батьками в традиціях нашої віри. Всі вірні нашої парафії тяжко працювали над придбанням цього храму, пізніше над ремонтом, оздобленням і придбанням інвентаря для церкви, залі, школи, кухні. Саму церкву прикрасили св. іконами дійсно чудово. Не було такого вірного серед нас, щоб чимось не прислужився в покращанні побуту нашої парафії. В заключенні можна сказати, що наша громада у м. Брадфорді, від часу свого поселення, була чи не одною з рушійних чинників поселення українців у Великій Британії, а доказом є те, що тут відбулися: три Братські З'їзди Св. Арх. Михаїла, шість Архипастирських візитацій і два З'їзди духовенства та вірних УАПЦ у Великій Британії. Також відбувся тут і перший З'їзд Організації Української Православної Молоді у В. Британії. В житті Церкви парафія є найменша клітина. Довкола свого храму гуртуються вірні й їх життя і взаємовідносини будуються на християнській любові, а тому не можна вносити в релігійне життя світських явищ.

В житті нашої Церкви на цім терені трапилося втручання світських явищ, що і привело до розколу. Хоч наша Церква й потерпіла певне потрясення під час »розколу«, котрий загальмував її розквіт, ми молимось і сподіваємось, що особи, які із своїх амбітних причин стали осторонь Церкви, зрозуміють її вагу і значення та повернуться в її лоно. Хай сьогодні кожний пам'ятає і схилить свою голову перед тими, що боролися за рідний храм, віддавали своє життя за Св. Церкву, за нас, щоб ми сьогодні мали змогу вільно молитись до Господа Бога. Подякуймо Богові, що він вислухав наші благання, зберіг нам УАПЦ, і дав нам Владику, який з Божої благодаті доведе нашу УАПЦ до Св. Софії в Києві«.

Після доповіді церковний хор чудово виконав »Під Твою милість«, »Тихо, тихо Дунай воду несе«, »Тихо над річкою«, »Червоні маки«, »Ой Морозе, Морозенку«, та »Слава Україні«. Своїми мелодіями та одягом наш хор, під керівництвом дириґента Олександра Семенюка, прикрасив ще більше ювілейне святкування. За тяжку й наполегливу працю нашого дириґента — велике спасибі. Пісню »Заклик« виконав квартет: пані Т. Кацафіренко, пп. О. Семенюк, П. Мельничук і І. Волинець.

З художніми деклямаціями виступали учні парафіяльної школи: Юрко Мат'шин — »Собор Св. Софії«, Михайло Семенюк — »Наша Україна«, Т. Туз і Н. Гудз — »Наша мова«; В. Хуторна, А. Чорноока, В. Вейхт — »Звідки двійки«, М. Семенюк, Ю. Матішен, Олег Шмельський, Віра Вейхт — »Наша Мандрівка«. Старші учні виконали інсценізацію »Катерина«, Т. Г. Шевченка: мати — Надя Кацафіренко, Катерина — Ніна Хуторна, батько — Г. Матішин, автор — Петро Семенюк. Ф. Кучеренко деклямував — »Князь Святослав«. Усіх виконавців присутні нагороджували щедрими оплесками. Закінчилась програма співом хору — »Боже Великий, єдиний«. Після ювілейної програми розпочалась велика забава.

Так парафія Св. Покрова в м. Брадфорді розпочала другий етап свого існування, свого життя. У своїх молитвах ми, вірні нашої парафії, молимо Всевишнього про Його ласку для нас, для наших рідних, знайомих, що знахо-

дяться далеко від Батьківщини, за тих, що на засланнях, у в'язницях, за спокійне життя по всьому світі, за дальший розквіт нашої Церкви та за всіх православних українців розсіяних по цілому вільному світі. За словами Св. Івана Золотоустого: »Тому, хто молиться, належить триматися двох засад: просити усердно і просити лише потрібного«.

ВЛАДИКА МСТИСЛАВ У БРАДФОРДІ

Холодне літо в Англії вкінці травня цього 1977 року зігріло ясне, тепле сонце. Коротке оте тепло і ясність у природі лишили українській громаді у Брадфорді найкращий спомин — візиту ВПР Владики Митрополита Мстислава. Перебуваючи в Європі, ВПР Владика включив до неї й Англію і вибрав для своєї візити парафію св. Покрова в місті Брадфорді.

Візита ВПР Владики Мстислава відбулася в день св. Тройці, 29 травня. Вся парафія готовилась до зустрічі Владики: прибирали й прикрашали церкву, залі церковного приміщення, готувався громадський обід, хор підготовлявся до концерту.

Владика Митрополит Мстислав говорить проповідь. Зліва направо: Настоятель парафії о. прот. М. Хуторний, ВПРеосвящ. Владика Митрополит і о. митроф. прот. Сильвестер Богатирець

В клечану суботу, 28 травня в той сонячний ясний день, все красувалось в обширних володіннях парафії св. Покрова: клечання, квіти, накриті столи на 170 гостей і скрізь чистота і порядок.

Ввечері відбулася Вечірня і Панахида по жертвах голоду 1933 р. і борцях за Україну, зокрема за спокій душі сл. пам. Гол. Отамана Симона Петлюри і полк. Євгена Коновальця, в річницю їх смерти.

На Трійцю, в неділю, 29 травня ранніми автобусами і автами люди поспішали до церкви. ВПР Владику зустрічали українські діти в народньому одязі з квітами в руках та староста церкви з хлібом і сіллю.

В урочистому Богослуженні взяли участь разом зі своїм Владикою: о. митр. прот. С. Богатирець, настоятель парафії о. прот. М. Хуторний, о. прот. В. Покотило, о. І. Водолазький та о. диякон К. Матяшук. Хор у повному складі під керівництвом п. О. Семенюка гарно збагатив Богослуження добре підготованим співом.

Власна церква в парафії св. Покрова, відома своєю красою і українським стилем, у той святочний день красувалась у клечанні і квітах, палала свічками, повнилась пахощами ладану і співом духовенства й хору, що славили Бога. Народу прийшло, як ніколи, — свої місцеві і гості з сусідніх і дальших парафій, — всі зійшлися вітати свого Владику і помолитися Богові у той святочний день Зелених Свят.

Гучно гриміло многоліття, спільно молилися всі в коліноприклонній молитві в день Св. Трійці. А відтак відбулася Панахида по померлому Владиці Митрополитові Михаїлові та сл. пам. Гол. От. Симонові Петлюрі і борцях за волю України. В час мирування проведено збірку на Семінарію Української Православної Церкви в Бавнд Бруку.

Спільна знімка після Архиєрейської Служби Божої. Парафіяльний хор. Сидять зліва направо: Диригент п. О. Семенюк, о. митроф. прот. С. Богатирець, БПГеосв. Владика Митрополит Мстислав, о. прот. Мих. Хуторний, о. прот. Василь Покотило і о. Іван Водолазький

Після Богослуження відбувся спільний обід і привітання ВПР Владики парафіянами та представниками громадських організацій.

Парафіяльне жіноцтво під керівництвом пані Тамари Кацафіренко приготувало обід на 170 осіб.

В часі спільного обіду був піднятий тост за ВПР Владику Митрополита. Всі присутні заспівали голосне та сердечне многоліття.

ВПР Владику вітала від парафіяльного жіноцтва пані Тамара Кацафіренко, вручивши від парафії св. Покрова дарунок. Від Сестрицтва св. княгині Ольги вітала пані Катерина Костенко, від ОУуВБ — п. Іван Смерека, від СУБ — п. М. Веремієнко, від Т-ва Українських Жінок ім. Олени Теліги — пані Віра Смерека, від Організації Українських Жінок — пані Зіна Татарин, від Т-ва Сприяння УНРаді — п. Зосименко, від молоді — панна Віра Хуторна та дітки Надя і Семен Боручики. Всі обдарували Владику даром любови, а Товариство Жінок вручило Владиці дарунок.

Після привітання, хор парафії св. Покрова під керівництвом п. О. Семенюка дав концерт українських пісень. Владика був у доброму гуморі і щиро вітав усіх співаків та вручив їм квіти, які були на столах.

Поблагословивши усіх ВПР Владика від'їхав. Того ж дня він іще відвідав Відділ СУБ у Брадфорді, де відбувалася академія і концерт у пам'ять Гол. Отамана Симона Петлюри, а ввечері гостював у настоятеля парафії о. прот. М. Хуторного.

Незабутнім спомином лишилась візита ВПР Владики Митрополита Мстислава до української православної громади м. Брадфорду в день св. Тройці 1977 року.

ЄПАРХІЯЛЬНЕ ВІДЗНАЧЕННЯ 60-ЛІТТЯ УАПЦ

18 жовтня 1981 року в м. Брадфорді відбулося відзначення 60-ліття УАПЦ в день, коли парафія Св. Покрова УАПЦ відзначає свій престольний празник. У суботу, 17 жовтня прибули до Брадфорду: Голова Єпархіяльного Управління і Адміністратор УАПЦ у Великій Британії о. протопр. С. Богатирець, настоятель катедри Св. Преображення Господнього о. митрофорний прот. Михайло Галиця, настоятель храму Св. Володимира УАПЦ в м. Олдгамі о. прот. І. Водолазький з паніматкою, настоятель парафії Св. Покрова УАПЦ у м. Рочдейлі о. М. Дяченко з паніматкою, настоятель парафії Св. Юрія Переможця в м. Дарбі о. Г. Лазієнко та з Галіфаксу о. диякон з паніматкою. Як господар парафії Св. Покрова УАПЦ у Брадфорді, о. прот. М. Хуторний привітав усіх по приїзді, а юначки, члени Ліґи Православної Молоді Віра Хуторна і Галя Долган пригостили прибулих чаєм.

Вечірню Службу Божу відслужив о. протопресвітер С. Богатирсць у сослуженні о. прот. М. Хуторного і о. М. Дяченка. Співав церковний хор під керівництвом дириґента О. Семенюка з допомогою присутніх отців.

У неділю вранці до храму почали прибувати вірні не тільки місцеві, а також з інших парафій — Манчестеру, Лестеру, Рочдейлю, Олдгаму, Лідсу, Сканторпу, Дарлінґтону. Всі спішили відзначити своїми молитвами цей великий ювілей 60-ліття УАПЦ і просити Господа, щоб допоміг і нам зміцнювати нашу віру, церкву і завезти її з поворотом до Св. Софії в Києві, звідки вона розпо-

чала своє існування. Бо ж ми продовжуємо своє існування з благодаті Св. Духа. Це величава подія в церковному й національному житті нації 60 років від часу Першого Всеукраїнського Собору УАПЦ, який відбувся в Соборі св. Софії в 1921 році. Цей Собор 1921 року утворив церковну Ієрархію, затвердив головні пункти в житті української Церкви — її автокефалію, соборність, відокремив Церкву від держави, утворив всенародню соборноправність, рідну мову в Церкві і ствердив новий лад у ній. Собор накреслив дальші шляхи її життя і став головною підвалиною, на якій мусить розвиватись УАПЦ.

І сьогодні тут присутні вірні моляться за тих православних українців, які не злякалися безбожного комунізму, не відреклися Христової віри, а навпаки за Христову Церкву і віру вони віддали своє життя в жертву Богові, так, як колись перші християни віддавали життя, з однією відмінністю: перші — розтерзані звірями, а другі — по тюрмах Сибіру.

Розпочалася Св. Літургія що її служив о. протопр. С. Богатирець у сослужінню всіх отців. Служба була величава. Церковні напіви хору доповнювали красу і велич Богослуження. Своїми виголошеними молитвами наші отці наповнювали душі вірних, переносили їх у минулі часи, коли наші попередники зібравшись у соборі Св. Софії на Перший Всеукраїнський Собор під проводом новообраного Владики сл. пам. митрополита Василя Липківського. Та не довго тішились наші вірні тими подіями. Московський кат знищив ті всі сили, що творили УАПЦ в 1921 році без слідів їх могил. І тільки під час війни 1941 року з малою кількістю єпископів і священиків довелося знову відродити УАПЦ і вивезти її у вільний світ. Не поставили святих образів у куренях, як колись козаки поставили святий образ Матері, а вивезли УАПЦ у новозбудовані чи придбані храми і в них продовжують плекати свою віру. Господь зсилає своє благословення на нашу УАПЦ, зберігає її та послав нам Блаженнішого Владику Мстислава, під проводом якого ми збільшуємось, зростаємо духовно і молимось у своїх храмах і просимо й далі Господньої Благодаті над нами, щоб ми змогли повернути УАПЦ на свою рідну батьківщину до храму Св. Софії. У часі проповіді о. прот. Г. Гусак сказав: »молітесь глибоко до Бога, бо тільки наша віра приведе нас до Царства небесного, бо під час Першого Собору, сл. пам. Митрополит Василь Липківський говорив до Собору, що Бог є з нами і Його Благословення. Отже плекаймо нашу віру, віру наших батьків, і з вірою підійдімо під Боже благословення, щоб Господь нас з'єднав і щоб наш народ мав краще майбутнє...«

Після Богослуження відправлено Молебень у наміренні України і її народу, по чому о. протопресвітер мирував, а вірні складали пожертви на Дім української культури в Бавнд Бруку.

З церкви всі вірні перейшли до залі, де столи були застелені білими скатертями а на столах пишалися осінні квіти, які вміло розставили панни — Віра Хуторна і Галя Долган — зустрічали вірних своїми кольорами, ніби говорили, що сьогодні є Ювілей! Сестрицтво Св. Покрова приготувало обід під керівництвом пані Т. Кацафіренко. Сестрички і молоді юначки: В. Хуторна, Г. Долган, В. Вейхт, Анночка Двізон, Надя Боручик, спішили подати теплий обід гостям, які зустрічали нашу молодь усмішками і теплими словами. Всі страви поблагословив о. протопресвітер С. Богатирець, а хор з м. Олдгаму проспівав молитву Отче наш.

Після обіду художню частину відкрив о. протопр. Сильвестер, а програмою керував настоятель о. прот. Михайло Хуторний, який і виголосив доповідь про 60-ліття УАПЦ. Доповідач окреслив усі історичні дані про Перший Всеукраїнський Собор УАПЦ, вибір сл. пам. Митрополита Василя Липківського, пере-

числив імена його послідовників та яка доля спіткала всю молоду Ієрархію включно з Владикою Митрополитом — усі були знищені на каторгах і могил їх ніхто не знає, бо вони без хрестів. Доповідач окреслив також історичний етап УАПЦ у період відродження 1941 р., тяжкий тернистий шлях з України на сміґрацію нашого малокількісного, але сильного Єпископату і Отців та розвиток УАПЦ у країнах поселення під проводом Блаженнішого Митрополита Мстислава. Доповідь надзвичайно основно висвітлила всі події розвитку нашої УАПЦ.

Після доповіді були деклямації: пані В. Смерека — »Митрополит Липківський, п. Ф. Кучеренко — »Андрій Первозванний«, п-ні К. Костенко — »Пречиста«. Наступною точкою були співи. Хор парафії Св. Володимира »Дніпро« з м. Олдґаму під керівництвом дириґента П. Корольчука в своїй чисельній кількості проспівав декілька пісень. Співав чудово і присутні плескали і прохали повторення. Опісля співав хор з м. Брадфорду під керівництвом дириґента О. Семенюка, звичайно своєю чисельністю далеко менший, але присутні щиро плескали і прохали співати більше.

На закінчення Ювілею о. протопресвітер С. Богатирець подякував усім отцям за їх участь у Службі Божій і за присутність на відзначенні, подякував о. прот. М. Хуторному, як господарю парафії, дириґентам, хоистам, господиням за їх великі турботи та всім вірним, що прийшли звеличити цей знаменний ювілей.

На закінчення обидва хори проспівали »Боже Великий, Єдиний« та »Ще не вмерла Україна«.

ВІЗИТАЦІЯ ПРЕОСВЯЩЕННОГО ВЛАДИКИ АНАТОЛІЯ В БРАДФОРДІ

У суботу, 15 травня 1982 року прибув з Лондону до парафії Св. Покрова УАПЦ в м. Брадфорді Преосвященний Владика Анатолій Лондонський і Західньоевропейський. Цього ж дня була відслужена Вечірня з участю Преосвящ. Владики Анатолія і настоятеля парафії о. прот. М. Хуторного. Співав церковний хор під керівництвом дириґента п. О. Семенюка. Після Вечірні Владика від'їхав на вечерю до о. прот. М. Хуторного, а пізніше на відпочинок до готелю.

У неділю, 16 травня 1982 р., в супроводі членів Параф. ради, М. Мухи і П. Матішина, Преосвященного Владику парафіяни зустрічали біля храму. Зустрів Владику Анатолія, з хлібом і сіллю п. Шульга, заст. голови Парафіяльної ради, а в храмі настоятель о. прот. М. Хуторний. Хор відспівав »Достойно є...«

Сослужили Владиці настоятель парафії Св. Покрова УАПЦ в Брадфорді о. прот. М. Хуторний, о. прот. Г. Лазісько і о. диякон К. Матяшук. Іподиякономи були пп. В. Хуторний і Б Данильчук; вівтарні хлопці: Іван Каленюк, Г. Гаран і Іван Гаран. Церковний хор своїми напівами звеличував Божі молитви, виголошені в часі Архиєрейської Служби Божої.

Церква була заповнена вірними, які прибули з віддалених міст, поза Брадфордом, із Скантерпу, Лідс, Гаддерсфілду, Дюсбері, Кіхлей, Галіфаксу. На Службі Божій були присутні брати-католики.

Служба Божа в присутності Преосвященного Владики Анатолія була виняткова надзвичайно врочистою. Були діти й вірні до Святого Причастя. По закінченні Служби Божої Преосвященний Владика сказав проповідь.

Після проповіді був відслужений Молебень за здоров'я нашого Блаженнішого Владики Митрополита Мстислава, щоб Всевишній оберігав Його Блаженство від всякої негоди, подав Йому здоров'я, сили ще більше працювати в Божому винограднику та бути головою нашої УАПЦ.

Після Богослуження відбулося прийняття в честь дорогого Владики. При вході до залі діти парафіяльної школи: Іван Каленюк, Ліда Дума, Г. Горан, Іван Горан, Надія Боручик та маленькі: Сара Хуторна і Павло Кацафіренко вбрані в національному одязі, зустріли Преосвященного Владику Анатолія, побажали йому доброго здоров'я і многих літ та вручили чудові квіти. Присутні в залі привітали Владику гучними оплесками. Заля була прибрана святочно. На столах пишалися квіти, які професійно аранжувала Віра Хуторна, що разом з Галиною Долган допомагали старшому жіноцтву прибирати столи.

Преосвященний Владика поблагословив страви і підніс тост за здоров'я Блаженнішого Владики Митрополита Мстислава, Первоієрарха УАПЦ, а о. прот. М. Хуторний підніс тост за ПР. Владику Анатолія, після многоліття і »Іспол еті деспота«, розпочалась трапеза, що її приготувало параф. Сестрицтво під керівництвом п-і Тамари Кацафіренко. На прийнятті були гості: від місцевого Відділу СУБ — голова з дружиною п-во В. Парфанюки, д-р О. Воропай,

Зліва направо: От. диякон К. Матяшук, настоятель парафії о. прот. Михайло Хуторний, іподиякон Василь Хуторний, Преосвященний Владика Анатолій, о. прот. Григорій Лазієнко та іподиякон Богдан Данильчук

паніматки: Хуторна, Лазієнко і Матяшук. Після обіду о. прот. Михайло попросив до слова п. В. Парфанюка, який вітав Владику теплими словами бажаючи доброго здоров'я і найкращих успіхів у його відповідальній праці та зазначив, що усі українці готуються гідно відзначити 1000-ліття хрещення Руси-України. Олекса Боручик привітав Владику Анатолія такими словами. »Під Вашим проводом наша Церква буде ще більше розвиватись«, та побажав доброго здоров'я і успіхів у праці на ниві Христовій. Вітали Владику: п-і Віра Смерека від організованого жіноцтва при Об'єднанню, п-і К. Костенко від Сестрицтва Св. кн. Ольги, п-і Гоголь від парафії УАПЦ в Лідс, п-і Кацафіренко від парафіяльного жіноцтва Св. Покрова в Брадфорді. Всі промовці вітаючи ПР. Владику — бажали йому доброго здоров'я та успіху в праці для УАПЦ і України.

Опісля промовляв Владика Анатолій де він сказав: »Я прийняв тяжкий хрест служити Богові, Його Церкві та українському народові. Крім моєї Єпископської праці, я ще обслуговую парафії з уваги на брак священиків, а терен відвідую по можливості. Подякував усім за привітання і дари любови, що їх призначив на добродійні цілі. Владика підкреслив важну ролю жінки в парафіях. Жінки виховують молоде покоління, зберігають нашу віру, мову, звичаї та прадідівські традиції. Тож тримайте свою ролю християнсько-української жінки на високому рівні, працюйте для Церкви та любіть Її з цілого серця. Не меншу ролю виконують і чоловіки в Церкві, в родині та в праці для Батьківщини. Всі ми не думаємо однаково, всі ми маємо різні погляди, але всіх нас єднає наша праця для добра України. Ми не поборюємо інших віровизнань. Ми розбудовуємо і дбаємо про нашу святу УАПЦ«.

Після слова ПР. Владики відбулася маленька концертова частина якою керувала п-і Катерина Костенко. Жіночий хор при парафії під дириґуванням п. О. Семенюка проспівав такі пісні: »Бандуристе, орле сизий« — слова Т. Шевченка, »Виростеш ти сину«, »Зачарована Десна«, »Рідна пісне«, »І гай знов сміється«, »Така її доля«, а також одну народню лемківську пісню. Були рецитації: »Ювілей для Владики Блаженнішого Мстислава« — В. Смерека, учениця суботньої школи Ліда Дума — »Виростайте діти«, а маленький Павло Кацафіренко — »Христос Воскрес«. Пилип Худолій виконав на бояні дуже гарно українські мелодії. На закінчення хор відспівав »На світанку мати колихала сина«.

Після концерту Владика Анатолій вийшов на сцену, подякував дириґентові та співакам за гарний спів, рецитаторам за деклямації, о. настоятелю та присутнім отцям, що прибули звеличати ювілей Блаженнішого Владики Митрополита та його Владичу візитацію.

Многоліттям Преосвященному Владиці Анатолію закінчилась візитація в парафії Св. Покрова в Брадфорді.

ХРАМОВИЙ ПРАЗНИК У БРАДФОРДІ

У суботу, 16 жовтня 1982 р., голова Єпархіяльного Управління УАПЦ у Великій Британії о. протопресвітер Сильвестер Богатирець у сослуженні о. прот. Михайла Хуторного настоятеля Брадфордської парафії відслужив у церкві Св. Покрова в Брадфорді Вечірню. Співав церковний хор під дириґентурою п. О. Семенюка.

У неділю, 17 жовтня 1982 р. вже рано вірні прибували на Службу Божу не тільки з м. Брадфорду але й з дальших місцевостей, щоб спільно помолитися до Святої Покровительки Діви Марії. Молились усі щиро, прохаючи у Св. Покровительки заступництва і збереження нашої Церкви, Її Проводу й всіх вірних.

Церква була заповнена. Багато вірних приступили до сповіді й Св. Причастя. На Службу Божу прибули також наші брати-католики. Службу Божу служив о. протопресвітер Сильвестер Богатирець у сослуженні о. прот. Михайла Хуторного та о. диякона К. Матяшука з Галіфаксу. Співав церковний хор парафії, що ним дириґував п. О. Семенюк.

Проповідь сказав о. протопресвітер Сильвестер, у якій розповів історію свята Св. Покрова Пречистої Діви Марії, Матері Божої, яка є небесною Заступницею нашої Брадфордської парафії. Звернув увагу на те, що наші предки з побожністю вшановували це свято в Україні. Ми ідемо теж їхніми слідами та вшановуємо Пречисту Діву Марію тут на чужині, присвячуємо під Її опіку наші храми Божі.

Отець протопресвітер закликав присутніх, щоб усердно і з вірою просили Божу Матір за допомогу нашому народові. Вона своїми молитвами до свого Сина Господа Ісуса Христа допоможе щоб і наш народ став вільним і був господарем у своїй хаті. Отець протопресвітер закликав усіх вірних, щоб ішли слідами наших предків, шанували Провід нашої Православної Церкви та працювали в її розбудові і скріпленні, не шкодуючи часу, гроша ні здоров'я, бо це все іде на славу Божу та добро України. Закінчив свою проповідь закликаючи всіх молитися словами, яких навчає нас наша свята Православна Церква »Пресвята Богородице спаси нас«. Після Св. Літургії отці відслужили Молебень у наміренні України й її народу. Після Богослужень усі перейшли до святочно прибраної залі. На столах застелених білими скатертями, пишались осінні квіти, аранжовані членами ЛУПМ Віри Хуторної та Галі Долган. Вони разом з Анною Двізон допомагали Сестрицтву прибрати столи та обслуговувати гостей. Перед трапезою о. протопресвітер попрохав присутніх до молитви, а хор проспівав Отче наш, і розпочалась трапеза. Парафіяльне Сестрицтво під керівництвом п-і Тамари Кацафіренко приготувало дуже добрий обід.

Під час обіду о. протопресвітер підніс тост за здоров'я нашого Блаженнішого Владику Митрополита Мстислава і ПР Вл. Анатолія. Отець прот. М. Хуторний побажав доброго здоров'я і многих літ голові Єпархіяльного Управління о. Сильвестрові та всім присутнім гостям. Хор і гості відспівали могутнє многоліття. Під час обіду, голова Єпарх. Управління о. Сильвестер розказав про життя нашої Церкви в діяспорі, про її великі здобутки під проводом Блаженнішого Митрополита Мстислава, а у Великій Британії зокрема. В нашій Єпархії ми сьогодні маємо: Правлячого єпископа, вісім діяльних священиків і одного диякона. Ми маємо п'ять власних церков у терені й катедральну церкву в Лондоні, маємо Сестрицтво та Ліґу Української Православної Молоді. Але поруч цієї радости, маємо турботи, бо нам бракує дорослу молодого духовенства. Тому він і закликав наше студенство йти на студії богослов'я до Семінарії Святої Софії в Савт Бавнд Бруку. Єпархіяльне Управління уділить повну стипендію студентові, який після закінчення студій і висвяти, повернеться до Великої Британії, щоб тут служити Св. УАПЦ та нашому українському народові в цій країні.

Після закінчення промов, почалась художня частина. Виступав жіночий хор під дириґуванням Ол. Семенюка який виконав: »Зачарована Десна«, »І гай знов сміється«, »На тихій гірській долині« і »Ой, верніться літа мої«. Тріо у

складі п. Ол. Семенюка, п-і Т. Кацафіренко та п. П. Мельничука з гітарою, виконали дві пісні: »Сажи мені правду« та »Далека ти мені«, а п. Кучеренко продеклямував дві деклямації.

По закінченні концертової частини о. протопр. Сильвестер подякував настоятелю о. прот. М. Хуторному, о. диякону К. Матяшукові, диригентові п. Ол. Семенюку, хористам, Параф. раді, Сестрицтву, членам ЛУПМ, і всім присутнім, що прийшли звеличати день Св. Покрова. У свою чергу настоятель о. прот. М. Хуторний подякував голові Єпарх. Управління за його відвідини нашої парафії Св. Покрова УАПЦ у Брадфорді, побажав доброго здоров'я та щасливої дороги. Також подякував Параф. раді, сестрицтву та всім хто спричинився до відзначення парафіяльного храмового свята.

Отець Сильвестер від'їхав додому, а присутні ще довго обмінювались своїми думками, пережитим життям та мріями про майбутнє надіючись, що з ласки Божої дочекаються і на другий рік відзначати цей день патрона своєї церкви, можливо на своїй рідній землі.

От. протопресвітер Сильвестер Богатирець і о. митроф. прот. М. Хуторний посвячують у неділю, 23 жовтня 1983 року пропам'ятну плиту на стіні церкви Св. Покрова в Брадфорді в 50 роковини великого голоду в Україні

У понеділок, 16 січня 1984 р., о. митроф. прот. Михайло Хуторний з п. О. Чуйком відпровадили Владику на станцію до Лідс, звідки Преосвященний виїхав до Лондону. Візитація відбулася з великим успіхом, навіть снігова хуртовина не могла їй перешкодити.

П-ні Катерина Костенко довголітня і заслужена діячка парафії УАПЦ у Брадфорді, довголітня вчителька, довголітня секретар Сестрицтва св. кн. Ольги у Великій Британії та член керівних органів УАПЦ у В. Британії

ХРАМОВЕ СВЯТО ПАРАФІЇ УАПЦ У БРАДФОРДІ

У суботу, 13 жовтня 1984 року о год. 6.30 увечері в нашій парафіяльній церкві всч. о. протопресвітер Сильвестер Богатирець відслужив у сослуженні настоятеля парафії о. митроф. прот. Михайла Хуторного Вечірню Службу Божу. Співав парафіяльний церковний хор під диригуванням п. О. Семенюка. На Службі Божій був о. прот. Григорій Гусак з паніматкою Ольгою.

У неділю, 14 жовтня церква була переповнена вірними не тільки з Брадфорду, але й сусідніх близьких і далеких міст, як Лідс, Дюсбері, Скантopп, Дарлінґтон та інших. Св. Літургію служив всч. о. протопресвітер Сильвестер Богатирець у сослуженні о. митроф. прот. Михайла Хуторного, о. прот. Григорія Гусака і о. диякона К. Матяшука. У вівтарі прислуговували хлопчики: Іван Каленюк, Гриць Гаран, Павло Кацафіренко і Михайло Хуторний, онук нашого настоятеля. Служба Божа була величава. Повчальне проповідне слово сказав всч. о. протопресвітер Сильвестер Богатирець, закликаючи присутніх молитися до Божої Матері і просити Її помочі нашому народові. Закликав молодь, щоб була активною в церковній праці, а студенти, щоб поступали на богословські студії та поповняли кадри нашого священства. Після Св. Літургії отці відслужили Молебень до Пресвятої Богородиці, а потім усі перейшли до парафіяльної залі на святковий обід, що його приготовило працьовите парафіяльне сестрицтво, під проводом п-і Тамари Кацафіренко.

Заля була гарно прибрана вишиваними рушниками, а на столах були чудові осінні квіти, що ними прикрасила столи п-на В. Кацафіренко. На столах були багаті страви. Сестрички не пожаліли труду, щоб добре відзначити храмове свято.

Після молитви Отче наш і поблагословлення страв всч. о. протопресвітер Сильвестер Богатирець голова Єпархіяльного Управління підніс тост за здоров'я Блаженнішого Владики Митрополита Мстислава та Преосвященного Владику Володимира, а всі присутні проспівали грімке многоліття. Таке ж многоліття, проспівали присутні на піднесений тост о. протопресвітером за здоров'я о. настоятеля парафії митроф. протоієрея Михайла Хуторного, його родину, присутніх отців і всіх учасників храмового свята. Опісля о. настоятель підніс тост за здоров'я голови Єпархіяльного Управління о. протопресвітера Сильвестра Богатирця, і присутні також проспівали йому многоліття.

Після обіду промовляв всч. о. протопресвітер Сильвестер Богатирець. Він іще раз згадавши про Св. Покров Пречистої Матері Божої, розповів про відбуття Єпархіяльного Собору та головні справи, що були обговорені в часі соборових нарад, і порушив у своєму слові багато актуальних питань і проблем з життя нашої Церкви у Великій Британії. Промовляв теж всч. о. прот. Григорій Гусак, який звернув увагу, щоб молодь ходила на Служби Божі, щоб знайти серед молодої інтеліґенції охочих на богословські студії, бо ж наша Церква відчуває гостру потребу поповнення священичих кадрів.

Дякуючи всч. отцям за відслуження Св. Літургії і Молебня та їхню участь у храмовому святі, всч. о. митроф. прот. Михайло Хуторний висловив подяку всім учасникам цього гарного храмового свята, подякував хорові та його дириґентові п. Олександру Семенюкові, працьовитим сестрицям, усім тим парафіянам, що допомагали в підготові свята, церковному старості та п. Ф. Богомазу, молодим панночкам, що допомагали сестричкам. Вірна з парафії УАПЦ в Лідс п-ні Гоголь висловила подяку панні Вірі Хуторній за смачні торти, що їх вона сама спекла й прибрала по-художньому. Торішнього року вона зробила чудовий взір на пропам'ятну плиту жертвам великого голоду в Україні. Художній талант дістався їй від дідуся інж. П. Петренка.

Хочеться теж відмітити, що наші вірні вельми дбають щоб храм нашої парафії виглядав якнайкраще. Наприклад, п-во Анна й Андрій Булиги пожертвували для храму чудове панікадило, що його вони купили в Греції, дружина голови Брадфордського Відділу СУБ п-ні О. Парфанюк, вірна нашої Церкви, вишила чудове покривало на престіл, п-ні Зіна Татарин — кол. голова Гуртка ОУЖ ім. Наталії Кобринської вишила покривало на аналой, таким самим взірцем, як на престіл.

Після закінчення святкового храмового обіду в тій же самій парафіяльній залі відбулася коротка мистецька програма. Хор під дириґуванням п. Олександра Семенюка проспівав кілька пісень, п-ні Віра Смерека рецитувала про Православну Церкву, учень парафіяльної школи Павло Кацафіренко деклямував вірша Тараса Шевченка »Учітеся брати мої«. На закінчення діти вручили для присутніх паніматок шоколяду від парафії — для паніматки Орисі Богатирець, паніматки О. Гусак, паніматки Н. Хуторної і паніматки О. Матяшук.

Після від'їзду отців — протопресвітера Сильвестра Богатирця і о. прот. Григорія Гусака гості ще довго гуторили, співали й втішалися гарним храмовим святом.

ЮВІЛЕЙНЕ СВЯТО В ПАРАФІЇ УАПЦ У БРАДФОРДІ

Заходом Парафіяльної ради Української Автокефальної Православної Церкви Св. Покрова в Брадфорді, в неділю, 20 травня 1984 року відбулося відзначення 25-річчя священства настоятеля парафії о. митрофорного протоієрея Михайла Хуторного.

Після врочистого Богослуження і Молебня, ювілейне свято відбулось у церковній залі, з участю представників громадських організацій м. Брадфорду, парафіян і гостей з близьких околиць.

Сестрицтво парафії Св. Покрова в м. Брадфорді під керівництвом п-ні Тамари Кацафіренко і члена Парафіяльної ради п-ні Катерини Костенко приготовило святковий обід. За гарно накритими столами засіла громада. Тости піднесено за Блаж. Владику Митрополита Мстислава, Преосв. Владику Володимира та за ювілята з родиною — о. митроф. прот. Михайла Хуторного.

В часі обіду Ювілята сердечно привітали представники: ОУуВБ — Серека, СУБ — п. Вол. Парфанюк, Товариство Українських Жінок ім. Олени Теліги — п-ні В. Смерека, Товариство Прихильників УПРади — п. Петренко, Українське Товариство — п. Титаренко. Всі представники громадських організацій, як також парафії УАПЦ м. Брадфорду і Лідсу обдарували Ювілята подарунками.

У своєму слові о. митроф. прот. Михайло Хуторний згадав, що до Брадфорду він прибув 1950 року, й зразу ж приєднався до активного життя місцевої парафії УАПЦ, був обраний секретарем Парафіяльної ради і секретарював до 1961 року. 11 квітня 1959 року був висвячений на священика. Чин висвяти довершив Владика Митрополит Ніканор у Карлсруе, Зах. Німеччина. Після висвяти о. Михайло був призначений настоятелем парафій УАПЦ у Галіфаксі, Лідсі, а теж у Рочдейлі, Кіхлей і Болтоні. Сповняючи свої душпастирські обов'язки він служив богослуження в тих містах і опікувався вірними. В 1961 р. на прохання Загальних Зборів парафії УАПЦ у Брадфорді став настоятелем тієї парафії Св. оПкрова, а 1 жовтня того ж року служив перше Богослуження в Брадфорді. Від 11 листопада 1962 року був головою Парафіяльної ради. Тоді ж і було відзначення 15-річчя існування УАПЦ у Великій Британії, і він був обраний головою Ювілейного Комітету. Від 1957 року парафія УАПЦ у Брадфорді мала намір купити власну церкву і таку вдалося купити в 1964 році за 3500 фунтів. 20 листопада 1966 року після проведення великої ремонтної і декоративної праці церква була посвячена. Посвятили її о. протопресвітер

Іван Бачинський і о. протопресвітер Сергій Молчанівський. Обидва вже давно покійні.

З того часу наша церква в Брадфорді завдяки жертовній праці й підтримці парафіян є однією з найкращих українських церков у Західній Европі. Ювілят пригадав теж, що продовж 25 років свого священства він був членом Генерального Церковного Управління УАПЦ у Великій Британії, довгі роки був секретарем Управління та заступником голови Вищого Церковного Управління УАПЦ продовж десяти років — двох каденцій. Також є членом Комітету відзначення 1000-річчя хрещення Руси-України.

Отець митроф. прот. Михайло Хуторний пригадав що шлях свій вибрав завдяки своїй покійній бабуні по матері, яка вчила його і наставляла, що й привело його до священослужіння. Наголосив труднощі священика в Англії.

Учасники відзначення 25-річчя священства о. митроф. протоієрея Михайла Хуторного

Ніяка Церква не має священика, що працював би, але в нас священик мусить працювати на прожиток і поєднувати свою душпастирську працю з заробітковою. »Звичайно в нормальних умовах життя вірні шукають Церкви, проте в нас — навпаки — Церква шукала вірних. Тому ми вправі сказати, що ми будували Церкву, як каменяр будує хату з маленьких кусочків. І як же тяжко було будувати на протязі цих років! Ми, що приїхали з нічим до цієї країни, і починали з нічого, ділили долю і недолю разом. У наших людей під чужими займанщинами витворилася різна ментальність, недовір'я одних до одного. І це в Христовій Церкві люди об'єднувалися, бо чоловік є створений Богом (за св. Павлом) і перед Богом ми всі однакові. Тому християнство будує любов і дружбу, а Церква стала, мов мати, що об'єднувала всіх. Для наших людей на чужині була нагода зустрінутись, поговорити між собою на своєму куточку

української землі. Наші початки у цій країні були тяжкі, бо нас ніхто не знав і нам трудно було вияснити англійцям, що ми, українці. Та за ці минулі роки ми вже проклали дорогу в свідомості англійського світу. Церква наша в Брадфорді стоїть на горах Еклес, що означає священича гора ще з 10 століття за короля Джеймса. Сьогодні наша церква в Брадфорді записана в список історичних будівель цього міста«.

Як настоятель парафії УАПЦ у Брадфорді, о. митроф. прот. Михайло Хуторний пригадав, що за 25 років охрестив 158 дітей. Починаючи з 1948 року при парафії існувала Школа українознавства, яку розпочала п-ні Віра Смерека і далі провадить п-ні Катерина Костенко. »Хоч дітей тепер немає багато, — говорив він, — проте це обов'язок усіх дбати про молодих, які б нас заступили. Бо ми купили церкву не тільки для себе, але й для майбутнього покоління. Тому я прошу Бога і Вас, щоб ми передали нашу церкву молодим нашим нащадкам у найкращому порядку. Бо Захід України не знає, і нам тяжко пробитись до свідомости Заходу. Тому обов'язком нашим і молодого покоління поширювати знання про Україну. Не лякаймось, що наша громада невелика. Успіхи наші доказують, що громада наша не підвела. Тому сьогоднішній ювілей, це не мій ювілей, не мої почесті. Я був вашим співробітником і дякую вам усім за все, що ми зробили спільно. Нехай Господь збереже вас на дальші многі літа!«.

Після закінчення святкового обіду і формальної частини свята, хор під керівництвом п. Олександра Семенюка дав концерт українських пісень. З співом-дуетом виступили п-ні Тамара Кацафіренко і п. О. Семенюк. П-ні В. Смерека прочитала вірш, присвячений ювілею Української Автокефальної Православної Церкви. З грою на акордеоні виступив юнак Пилип Худолей. Одна з наймолодших членів парафії Ліда Дума піднесла паніматці Наталці Хуторній гарну китицю квітів. А доня о. митроф. прот. М. Хуторного Віра Хуторна частувала усіх гарними тортами своєї власної роботи.

Ювілейне Свято 25-ліття священнослужіння настоятеля парафії св. Покрова в Брадфорді о. митроф. прот. Михайла Хуторного закінчилося радісним настроєм і спільною молитвою-побажанням щастя і здоров'я Ювілятові і дальших успіхів у житті парафії УАПЦ у Брадфорді разом з усіми парафіянами і гостями на многії літа!

Іван ЛЯШЕНКО

ПАРАФІЯ У БРІСТОЛІ

В Брістолі існувала так звана польська православна церква, до якої належали білоруси, українці та росіяни. Коли в нашій Церкві висвячено більше священиків, і на південнозахідню Англію призначено о. Сильвестра Богатирця, тоді православні українці запросили о. С. Богатирця, щоб прибув відслужити в Брістолі Службу Божу.

9 грудня 1957 року о. Сильвестер Богатирець приїхав до Брістолю і відслужив першу українську православну Службу Божу, в англіканській церкві, на яку численно прибули українці православні та греко-католики. Співав дуже

гарно хор під дириґуванням п. Миколи Ляшенка. Після Богослуження відбулися ширші сходини православних українців та була обрана Парафіяльна рада: Пантелеймон Барабаш — голова, члени: Кузьма Ляшенко, Кузьма Бондаренко, Білик та Подільчук.

Обрано патрона парафії Св. ап. і Єван. Івана Богослова, і вирішено, щоб один раз у місяць служити Богослуження. Настоятель англіканської церкви, де ми служили Богослуження о. Базель Мітчін дуже прихильно ставився до нас українців.

Так при парафії УАПЦеркви розпочалось церковне й культурне життя українців православних і католиків. Час минав: одні з вірних виїхали за океан, інші до інших місцевостей, а ще інші відійшли у вічність. Правда, що народились нові члени нашої Церкви, але парафія зменшилася, і перейшла на статус православної громади.

Тепер головою православної громади є Кузьма Ляшенко, старостою — Федір Чуйко, секретарем і скарбником — Іван Ляшенко, Володимир Бояр та Василь Цюпа — члени, а дириґентом уже 30 років є старший син Кузьми Ляшенка — Микола. Пані Тамара Ляшенко часто виконує обов'язки дяка. Богослуження відбуваються один раз у місяць з участю наших вірних з Бату, Чіппінґгаму і Фруме.

ХРАМОВЕ СВЯТО В БРІСТОЛІ

Церковна громада вірних УАПЦ у Брістолі невелика, але в околицях Брістолю є багато православних українців, які живуть у різних невеликих містах і, які з охотою з'їжджаються на Богослуження до Брістолю, особливо коли бувають урочисті Богослуження. Своїм небесним покровителем церковна громада в Брістолі обрала Св. Ап. Іоана Богослова і в день пам'яті Св. Ап. Іоана Богослова Громада відзначає своє храмове свято. Дуже врочисто відбулося це свято в 1962 році, старанням таких побожних вірних УАПЦ, як п. Кузьма Ляшенко, п. Бондаренко, п. Лавренчук і інші. Всі православні українці з ближчих і далеких околицях Брістолю були повідомлені про храмове свято. На запрошення громади прибув з Лондону Адміністратор УАПЦ у В. Британії о. протопресвітер С. Молчанівський в супроводі о. протодиякона М. Галиці. В неділю, з 11 год. дня біля англіканської церкви почали збиратися вірні з Брістолю, Бату Чіппінґгаму, Мелкшаму, Фруме, Глостеру і інш. міст. О год. 11.30 розпочалася врочиста Служба Божа яку служив о. протопресвітер С. Молчанівський в сослуженні настоятеля парафій південнозахідньої Англії о. С. Богатирця і о. протодиякона М. Галиці. Церковний хор під дириґуванням п. Миколи Ляшенка, підсилений прибулими співаками з інших міст збагатив Богослуження своїм співом. У своїй проповіді о. протопресвітер закликав усю громаду жити в любові і згоді, як учив Ап. Іоан Богослов, міцно триматися своєї православної віри, єднатися навколо своєї рідної Української Православної Церкви, жити в згоді й любові з нашими братніми народами, як білоруси й інші, які також зазнали багато утисків і кривди від червоного московського окупанта, що нищить як наші, так і їхні землі.

Учасники храмового свята в Брістолі, 1965 р.

В кінці Богослужби о. протопресвітер С. Молчанівський висловив подяку настоятелю громади о. С. Богатирцеві за його духовну опіку, диригентові хору п. М. Ляшенку і всім хористам за їх гарний спів, побожним родинам Ляшенків, Біликів, Кравченків, Бондаренків, Лавренчуків, п. Колеснику за їх добру і віддану працю в користь Церкви, завдяки якій громада існує і храмові свята влаштовуються і т. п.

При цілуванні хреста всім присутнім були роздані образки Божої Матері. Всіх присутніх у церкві були понад 70 осіб.

Після Богослуження всі присутні були запрошені на спільний братський обід, який відбувся в одному з гарних ресторанів у Брістолі, власником якого, до речі, є теж українець. До влаштування обіду приклали багато праці згадані родини, але головним рушієм усієї справи був п. Кузьма Ляшенко з Бату. В гарній залі за багатими столами засіли біля 70 осіб. Після співу молитви Отче наш, о. протопресвітер поблагословив страви і підніс тост за здоров'я Первоієрарха УАПЦ ВПР Вл. Митрополита Ніканора. Потім були тости за о. Адміністратора, за провід Брістольської церковної громади, за всіх присутніх і за господаря ресторану. В кінці о. протопресвітер С. Богатирець подякував усім ініціяторам, організаторам і працівникам, що спричинилися до так гарно влаштованого храмового свята.

ХРАМОВЕ СВЯТО ПАРАФІЇ УАПЦ У БРІСТОЛІ

Брістольська парафія УАПЦ обходить храмове свято в день св. Євангелиста Іоана, що припадає на місяць жовтень. Тому, що в цьому році був робочий день, вирішено було свято перенести на неділю, 3 жовтня 1967 року. Щоб надати святові більшої урочистости й поваги, запрошено Адміністратора УАПЦ

у Вел. Британії о. протопресвітера С. Молчанівського і о. протодиякона Мих. Галицю.

В неділю, вранці почали вірні збиратися біля церкви, де відбуваються Богослужения парафії УАПЦ. Точно о год. 10.45 приїхав очікуваний гість, якого зустріли віруючі біля церкви. Церковний брат М. Співак привітав о. протопресвітера хлібом і сіллю, а маленька М. Ляшенко вручила йому китицю квітів. Отець Адміністратор подякував за привітання й увійшов у просторий храм, де відслужив Богослужения в сослуженні настіятеля парафії о. Сильвестра Богатирця та о. протодиякона М. Галиці. Церква була переповнена віруючими з Брістолю, Глостеру, Бату, Чіппінгаму, Свіндону й інших місцевостей. Крім православних українців були також православні білоруси та українці-католики. Під час Богослуженння співав місцевий хор, підсилений співаками з Глостеру і Свіндону. Вміло дириґував хором п. М. Ляшенко.

У своїй проповіді о. протопресвітер розказав про життя св. Ап. Іоана Богослова і закликав присутніх дотримуватися його науки, тобто любити один одного, бо де є любов і згода, там є і праця для добра Христової Церкви й українського народу.

Після св. Літургії відслужено Молебень до св. Апостола Іоана в наміренні Брістольської парафії й українського народу на Батьківщині і на чужині. Після закінчення Молебня, о. протопресвітер висловив подяку за працю в парафії о. настоятелеві й активним парафіянам, а саме: родинам К. Ляшенко, К. Бондаренко, М. Ляшенко, М. Кравченко, І. Ляшенко, І. Палюх та панам Остапенкові, М. Співакові, Г. Колісникові та пані Л. Кравченко і всім парафіянам, що працюють у користь парафії.

По Богослуженні всі перейшли до просторої залі, де відбувся спільний обід. За прибраними столами засіли понад 70 осіб. Перший тост за здоров'я ВПР Владики Митрополита Ніканора підніс о. протопресвітер, а хор проспівав »Многая літа«. Отець Сильвестер подякував о. протопресвітерові за відвідини парафії, підкреслюючи, що такі відвідини зміцнюють на дусі вірних та заохочують до більш інтенсивної праці і просив о. протопресвітера не забувати про брістольську парафію і в майбутньому. При цьому він підніс тост за здоров'я о. протопресвітера, а хор відспівав многоліття.

П. К. Бондаренко подякував від імені парафії о. адміністраторові та о. протодияконові, що вони не пошкодували свого труду і приїхали на цей святочний день, щоб помолитись за наш народ. Подякував теж братам білорусам, що прийшли спільно помолитись і взяли участь у святі парафії.

Під кінець трапези о. протопр. С. Молчанівський висловив своє задоволення з праці в парафії, подякував тим паням-сестрам, що приготували обід, а саме паням Жені і Тамарі, пані М. Палюх та п. М. Кравченкові, що був господарем трапези.

Брістольська парафія нечисленна але сильна духом. Добре, що наша православна молодь уже включилася в працю парафії.

ВІДЗНАЧЕННЯ 20-ЛІТТЯ ПАРАФІЇ УАПЦ У БРІСТОЛІ

Парафія УАПЦ у Брістолі відзначувала цього року свої 20 роковини, а також 20-ліття висвяти настоятеля парафії митроф. прот. С. Богатирця, в неділю, 10 жовтня 1976 р. Того ранку в церкві зібралась велика кількість вірних УАПЦ з Брістолю, Глостеру, Чіппінгаму і Свіндону та братів українців като-

ликів, щоб помолитись разом за вірних парафії Брістолю та кращу долю наших братів та сестер в Україні.

От. митроф. прот. С. Богатирець відслужив урочисту Службу Божу, а підсилений парафіяльний хор під диригуванням п. Миколи Ляшенка прикрашував її своїм прекрасним співом. При кінці св. Літургії отець Сильвестер сказав поучальну проповідь і відслужив Молебень у наміренні українського народу, з нагоди року оборони віри і Церкви в Україні. Після Богослуження всі перейшли до українського ресторану, де відбулася спільна трапеза. Велика заля була виповнена вірними, які прибули, щоб у цей день провести хоч короткий час разом, щоб обмінятися думками, разом радіти з наших досягнень і посумувати з наших невдач.

Під час обіду промовляв голова Параф. ради п. Кузьма Ляшенко, вказуючи на 20-річну працю о. настоятеля, Параф. ради та вірних нашої Церкви в Брістолі. Також промовляв п. Микола Ляшенко, підкреслюючи пророблену в парафії працю, в якій брали участь всі, як настоятель, так і вірні, тому ми мали успіх в нашому церковному житті. Пан М. Ляшенко підкреслив і допомогу в нашій праці братів українців католиків, які живуть з нами й допомагають у нашій церковній праці. Отець настоятель подякував промовцям і підкреслив, що все, що було досягнене в нашому церковному житті в цій парафії, є не тільки його заслуга, але заслуга Параф. ради та всіх парафіян брістольської парафії. Тут о. Сильвестер подякував парафіянам за дар, зложений йому з нагоди 20-ліття його висвяти. Також подякував організаторам храмового і ювілейного свята і прибулим гостям з сусідніх парафій, та закликав усіх, щоб і в майбутньому горнулися до своєї Церкви, щоб ще більше працювали та жертвували на її розбудову.

Промовляв голова Відділу СУБ, привітав православних українців міста Брістолю з ювілеєм, та побажав Божої допомоги в розвитку та в скріпленню Української Православної Церкви у вільному світі. Після молитви, гості почали розходитись, бажаючи собі ще і на наступний рік зібратись на храмове свято у Брістолі.

Учасники храмового свята в Брістолі в 1973 році

Є. МІЩАНЧУК

ПАРАФІЯ УАПЦЕРКВИ У ВОЛВЕРГАМПТОНІ

Як і в інших містах Англії, так і у Волвергамптоні почали поселюватися православні українці. Коли зібралася більша громада, то відчулася потреба духовної опіки. В 1957 році виникла думка організувати парафію УАПЦеркви у Волвергамптоні. Була обрана Парафіяльна рада: Дмитро Омелянчук — голова, члени: Микитенко, Петро Пукас та К. Вітрюк.

Настоятелем був призначений о. Ярослав Пук, а дяком був Петро Пукас. Завдяки праці голови Дмитра Омелянчука і його дружини Віри та інших вірних парафія зміцнішала і служились регулярно Богослуження один раз у місяць. У 1961 році, о. Я. Пук виїхав до Канади, а на його місце був призначений настоятелем о. Григорій Гусак. Отець Григорій Гусак був настоятелем нашої парафії до 1964 року. Опісля був о. Іван Гузов, а один час служили і інші отці по черзі. 1971 року, був призначений о. Григорій Лазієнко, а обов'язки дяка сповняв Є. Міщанчук. Була обрана Парафіяльна рада: Іван Зінкович — голова, члени: Євген Міщанчук, Віра Омелянчук, а церковним старостою Дмитро Омелянчук. Богослуження відбувалися регулярно один раз у місяць. З часом число парафіян почало маліти і Богослуження відбувалися чотири рази в рік.

Нашу парафію відвідував голова Єпархіяльного Управління о. протопресвітер Сильвестер Богатирець. У неділю, 28 вересня 1986 року нашу парафію відвідав Високопреосвященний Владика Володимир, правлячий Архиєпископ Лондонський у супроводі о. протопресвітера М. Галиці й о. диякона Марка Суйковського. Від 21 березня 1987 року нашу парафію обслуговує постійно о. Марко Суйковський, як її настоятель.

ВІЗИТАЦІЯ ВЛАДИКИ АРХИЄПИСКОПА У ВОЛВЕРГАМПТОНІ

Після одного Богослуження наш настоятель о. Григорій Лазієнко повідомив нас, що правлячий Архиєпископ Владика Володимир відвідує всі парафії нашої УАПЦ у Великій Британії, і має намір також відвідати й нашу парафію. Ми серйозно турбувалися, чи зможемо гідно й достойно прийняти нашого Владику.

Але зродилась думка, щоб Владику зустріли всі українці у Волвергамптоні, незалежно, чи вони православні чи католики. Відбулося спільне засідання Парафіяльної ради з представниками місцевих українських організацій, на якому вирішено запросити Високопреосвященнішого Владику Володимира відвідати не тільки нашу парафію, але всіх українців м. Волвергамптону й околиці. Коли ми одержали відповідь з Єпархіяльного Управління, що ВПР Владика прийняв наше запрошення і, що візитація призначена на неділю, 28 вересня 1986 року. Тоді відбулось іще одне засідання проводів парафії і громадських організацій, і в часі цього засідання узгіднено порядок зустрічі і прийняття Владики та рішено повідомити все українське громадянство про цю важливу подію, але не запрошувати нікого особисто.

В неділю, 28 вересня біля церкви Св. Ап. Петра зібралися багато українців, щоб зустріти достойного гостя і взяти участь в Архиєрейській Службі Божій. Владика Володимир прибув до церкви в супроводі о. протопресвітера Михайла Галиці та о. прот. Григорія Лазієнка. При вході до храму Владику зустріли хлібом і сіллю церковний староста п. Іван Зінкевич і голова місцевого Відділу СУБ п. Д. Павлів.

У церкві при вході зустріли Високопреосвященнішого Владику настоятель парафії о. прот. Григорій Лазієнко й о. протопресвітер Михайло Галиця. Після привітання Владика у супроводі отців при співі церковного хору з Лестеру, під диригуванням п. Володимира Нетреби ув'йшов у храм та після облачення почав служити Архиєрейську Службу Божу в сослуженні о. протопресвітера Михайла Галиці й о. прот. Григорія Лазієнка. Співав лестерський парафіяльний хор. Велика англіканська церква заповнилася мирянами, що приступили до св. Спов'ді й Причастя. У своїй проповіді Високопреосвященніший Владика згадав про неповторну подію в житті нашої Церкви й народу — тисячоріччя хрещення України, закликаючи всіх до підготови, щоб гідно й величаво відзначити цю велику історичну подію. Після Богослуження Владика з отцями в супроводі церковного старости прибули до дому місцевого Відділу СУБ. Над вхідними дверима був напис »Вітай Владико!«, а по боках розгорталися прапори — український і англійський. При вході в залю Владику привітав хлібом і сіллю голова Відд'лу СУБ п. Д. Павлів з членами Управи Відділу, а діти — Наталка і Юлія піднесли Владиці китицю квітів. Присутні в залі зустріли Владику грімкими оплесками. Після молитви та благословення страв, що їх приготували пані — члени Гуртка ОУЖ під проводом голови п-ні Дзюби. Вони одягнені в національний одяг теж подавали до столів.

Під час обіду вітали Високопреосвященнішого Владику голови українських організацій — від Відділу СУБ п. Д. Павлів, Гуртка ОУЖ — п-ні Дзюба і від Відділу ОбВУ побр. В. Козубовський.

Гарне зворушливе слово подяки сказав теж Владика Володимир. У закінчення обіду член Парафіяльної ради п. Євген Міщанчук подякував Високопреосвященнішому Владиці за візитацію і побажав йому доброго здоров'я, многих літ і успіху в його архипастирській праці. При тому він і п. М. Кузик вручили Владиці і отцям дар любови.

Святковий обід закінчено молитвою.

о. прот. Іван ВОДОЛАЗЬКИЙ

ПАРАФІЯ УАПЦ ПРЕСВЯТОЇ ТРОЙЦІ В ГАЛІФАКСІ

Як у кожному місті, так і в Галіфаксі зібрались у перших роках поселення чимало православних українців, які потребували духовної опіки, бо вони знали, що не тільки одним хлібом живе людина, але кожним Божим словом, і цього слова вони бажали почути.

7 серпня 1948 року прибув до Галіфаксу тодішній голова ГЦУправління УАПЦеркви у Великій Британії, і в сослуженні о. Лева Опоки, відслужив Службу Божу. Після Богослуження відбулися основуючі Загальні Збори, що обрали Парафіяльну раду: Д. П. Антоненко — церковний староста, Бойко —

секретар, п-ні К. Скубій і Н. Горлівський — члени. За престольний празник обрали Пресвяту Тройцю. Так заснувалася парафія і її вірні були щасливі зі своїм життям. Та о. митроф. прот. Ігор Губаржевський розпочав заколот в УАПЦеркві у Великій Британії. Почались непорозуміння теж і в нашій парафії, але парафія пережила все, скріпилась та обрала нову Парафіяльну раду: Олекса Мельник — голова, Павлина Гвоздик — секретар, Іван Цюрич — скарбник та Микола Климчук — запасний член. Кирило Панчук — староста. Контрольна Комісія: Іван Василів — голова, Петро Міщук і Ігор Вац — члени. Зорганізовано церковний хор під керівництвом пані Людмили Коцюби. Ця Парафіяльна рада з деякими доповненнями працювала протягом довгих років.

Від заснування по сьогодні нашу парафію обслуговували отці: о. Лев Опока, о. ієромонах Іов Скакальський, о. прот. Сергій Кіцюк, о. Ростислав Панченко, о. Михайло Хуторний, о. Юрій Семенчук, о. Іван Гузов, о. прот. Іван Водолазький. На сьогодні Парафіяльна рада працює в такому складі: о. прот. Іван Водолазький — голова, Олекса Мельник — заступник, Павлина Гвоздик — секретар, Микола Климчук — скарбник, Петро Міщук — староста. Контрольна Комісія: Іван Василів — голова, Ігор Вац — член, диригент Людмила Коцюба.

При парафії існувала школа Українознавства, яку провадив о. прот. Іван Водолазький.

ХРАМОВЕ СВЯТО В ГАЛІФАКСІ

Св. Троїцька парафія УАПЦ у Галіфаксі щорічно відзначає своє храмове свято в день Св. Трійці. В цьому році цей день припав на 13 червня 1965 року. На запрошення настоятеля парафії о. І. Водолазького, прибув з Лідсу о. В. Покотило, а також диякон о. К. Матяшук. О 11 год. розпочалася Служба Божа. Співав церковний хор під керівництвом пані Людмили Коцюби. По закінченні Св. Літургії, відправлено Вечірню з колінноприклонними молитвами.

Духовенство й учасники храмового свята в Галіфаксі в 1965 році

По скінченню Богослужень, настоятель парафії о. І. Водолазький запросив усіх парафіян і гостей зайти до залі де був приготований храмовий обід, а його приготовили голова Параф. ради п. О. Мельник та його співробітники — п. І. Ваць, п. І. Цюрич, п. В. Дубицький, п. П. Маруха, п. М. Климчук, п. П. Міщук та пані: О. Матяшук, С. Вовк, Роза Маруха та Василіва. Перед входом до залі, зроблено спільну фотознімку. Відтак за столами в залі засіли понад 100 осіб. Після проспівання молитви Отче наш настоятель парафії поблагословив страви і запропонував піднести перший тост за здоров'я ВПР Владики Митрополита Ніканора. Потім піднято тости за о. Адміністратора УАПЦ у Великій Британії та за зміцнення і розвиток парафії. Отець настоятель подякував прибулому на свято о. В. Покотилові, дириґентці хору і співакам хору, Парафіяльній раді та всім вірним парафіянам і гостям, що прибули на свято. От. В. Покотило подякував за запрошення його на свято і запропонував підняти тост за настоятеля парафії о. Івана Водолазького, та за дириґентку і хористів.

По закінченні обіду прийшли українські музиканти і під звуки їхньої музики молодь могла забавлятись.

В час обіду проведено збірку на Митрополичий фонд.

ХРАМОВЕ СВЯТО В ГАЛІФАКСІ

Св. Троїцька Парафія УАПЦ в Галіфаксі щороку відзначає своє храмове свято в день Св. Трійці. В цьому році це припало на 29 травня 1966 року. Це було по рахунку 15 храмове свято. В суботу, 28 травня о 7.00 годині вечера настоятель парафії о. І. Водолазький відправив Вечірню. У неділю, 29 травня о 11 год. дня з Ноттінґаму прибув о. С. Морозюк, а з Лідсу прибув о. В. Покотило і разом з настоятелем парафії о. І. Водолазьким та дияконом о. К. Матяшуком відслужили Св. Літургію. Церковний хор під дириґуванням пані Людмили Коцюби, що уже довгі роки невтомно дириґує хором, гарно прикрашав Богослуження. Хор був підсилений прибулими хористами з сусідньої парафії в Гаддерсфілді. Змістовну проповідь сказав о. С. Морозюк. По закінченні Літургії були прочитані спеціяльні молитви з колінноприклоненням. Перед цілуванням хреста о. Степан Морозюк подякував настоятелю парафії о. І. Водолазькому за його душпастирську працю і сказав, що він бачить велику працю, що дала уже значні плоди за ці неповні 3 роки як він став настоятелем. Потім о. Іван Водолазький закликав усіх присутніх на обід, що його приготували голова Параф. ради п. О. Мельник, скарбник п. І. Цюрич, пан матка О. Матяшук, О. Мельник, Р. Маруха, Н. Пінчук, п. П. Маруха, п. Ф. Раєвський, п. І. Ваць, за що їм належить велика подяка. Не можна також не згадати велику працю та жертвенність церковного старости п. Пінчука та його дружини пані А. Пінчук. Після благословення страв було піднесено тост за здоров'я Блаженнішого Митрополита Ніканора, за Адміністратора о. Сергія за дальший розквіт парафії у Галіфаксі.

Після обіду молоді забавлялись у танцях, а старші співали українські пісні.

ЮВІЛЕЙНЕ СВЯТО В ГАЛІФАКСІ

Після другої світової війни, у вільному світі, а в тім числі й в Англії, опинились дуже багато українців, з яких певна частина поселилася в м. Галіфаксі, Йоркс. Ця українська громада зрозуміла, що не можна жити лише хлібом, але потрібно й духовної поживи. Тож, у порозумінні з ГЦУ, була заснована парафія УАПЦ в м. Галіфаксі, парафія Пресвятої Трійці.

Першу Службу Божу відслужив був тодішній адміністратор о. митроф. прот. І. Губаржевський з о. Л. Опокію.

Цього, 1974 року, минають 25 років з часу заснування парафії, то Параф. рада з настоятелем о. І. Водолазьким, рішила відсвяткувати цей 25-літній ювілей.

Параф. рада запросила адміністратора о. митроф. прот. С. Богатирця, який прибув у день Святої Трійці і відслужив Службу Божу в сослуженні настоятеля о. І. Водолазького. Церква була заповнена вірними з Галіфаксу та з сусідніх парафій, місцевий хор під диригуванням пані Людмили Коцюби прикрашував Службу Божу, староста п. К. Пінчук з вівтарними хлопчиками, прислужували до Богослуження. При кінці Служби Божої о. Сильвестер сказав проповідь на євангельську тему й підкреслив значення храмового свята в нашій святій Православній Церкві. Після закінчення св. Літургії, отці й всі вірні перейшли до українського дому при Об'єднанні Українців у Вел. Британії, де сестрицтво приготувало спільну трапезу. Обід розпочався співом Господньої молитви Отченаш. Під час обіду п. І. Василів прочитав доповідь про життя парафії. Після вступного слова о. адміністратора, промовляли: п. А. Потопільний — від Об'єднання, Від. Болтон; п. Іван Петренко — від Легіону Симона Петлюри; п. Іван Залізняк — від парафії УАПЦ м. Болтону; п. С. Сав-

Святковий обід у парафії

ченко — від парафії УАПЦ м. Рочдейлю; о. В. Покотило. При кінці настоятель парафії о. Іван подякував о. Сильвестрові за прибуття на свято, а також подякував усім тим, що спричинилися до організовання цього ювілею. Піднесено тост за здоров'я нашого духовного батька Вл. Митрополита Мстислава, за адміністратора УАПЦ у В. Британії, за о. настоятеля, хористів, пані диригента і всіх вірних парафії, — на що хор проспівав многоліття.

Проведено збірку на українську пресу. Зібрані гроші розділено так: на »Відомості« уділено £8.36, а на »Українське Слово« £5.00. Скарбник парафії п. Іван Цюрич звернувся до членів парафії УАПЦ в Галіфаксі, щоб були більш щедрими жертводавцями на потреби нашої св. УАПЦ, щоб наша Церква могла краще розвиватися тут на чужині, бо на Батьківщині ворог її знищив. Після обіду відбулася товариська забава.

Учасники храмового свята в Галіфаксі в 1971 році

о. Михайло ДЯЧЕНКО

ПАРАФІЯ УАПЦ СВ. ВОЗНЕСЕННЯ В ГАДДЕРСФІЛДІ

Заснована в 1963 році.

Парафіяльна рада: С. Щерба — голова, С. Євич — адміністратор, В. Феник — скарбник, І. Кибалюк — староста.

На теперішній час: С. Євич — зв'язковий, М. Білас — скарбник, І. Кибалюк — староста, о. М. Дяченко — настоятель.

ХРАМОВЕ СВЯТО В ГАДДЕРСФІЛДІ

Св. Вознесенська Парафія УАПЦ у Гаддерсфілді є наймолодшою парафією. Ще немає двох років, як завдяки енергійному священикові о. І. Водолазькому, який є і головою Параф. ради, а також діяльним членам Параф. ради як п. В. Феник, п. Буцан, п. К. Ільчишин, п. І. Кибалюк та п. Т. Зінчук, парафія скоро стала на ноги й відсвяткувала вже друге храмове свято. В цьому році на засіданні Параф. ради було доручено секретареві Параф. ради п. Володимиру Фенику та його співробітникам: О. Ковальському, п-ні Катерині Ковальській, пані С. Феник, пані М. Євич, пані Мілі Євич, пані С. Щепанько і іншим приготовити гарний храмовий обід, і треба сказати, що обід був виготовлений чудово.

В неділю, 6 червня 1965 року о год. 12.00 дня розпочалася Служба Божа, що її відслужив настоятель парафії о. І. Водолазький в солуженні з дияконом о. К. Матяшуком. Співав церковний хор під керівництвом п. К. Ільчишина.

В кінці Служби Божої о. І. Водолазький сказав проповідь та передав вірним

Зустріч о. протопресвітера С. Молчанівського перед церквою в Гаддерсфілді

благословення ВПР Владики Митрополита Ніканора. Після Св. Літургії відслужено Молебень до Христа Спасителя, щоб Господь Бог іще більше зміцнив нашу парафію.

Після закінчення Богослужень о. настоятель запросив усіх на храмовий обід, як своїх парафіян, так і гостей. На обіді був присутній ректор англіканської парафії, у церкві якої служаться наші Богослуження, разом зі своєю дружиною і священиком. Усіх присутніх на обіді були около 50 осіб.

Іван БАРТАШЕВСЬКИЙ

ПАРАФІЯ УАПЦЕРКВИ СВ. ВЕЛКМ. ДИМИТРІЯ В ҐЛОСТЕРІ

В місті Ґлостері спочатку жили мало православних українців, тому тут не відправлялись Богослуження. Але поволі православна громада зростала, а як прибули українські православні родини з дітьми з табору Вест Виллс, то заіснувала потреба духовної опіки. Ґлостер належав до округи священика Сильвестра Богатирця, і він почав діяти, щоб оснувати парафію та реґулярно служити Служби Божі. В цьому великому ділі допомогли йому вірні нашої Церкви: родина Михайла Близна, Василь Чепа, Степан Заславський, Василь Семенчук, Андрій і Анастасія Римарчук, Володимир Тенетка та брати грекокатолики: Василь Мартинюк, Боровий та інші.

Отець Сильвестер відвідав єпископа Англіканської Церкви і єпископ призначив нам на Богослуження церкву Св. Івана Хрестителя. Відбулися Загальні Збори і була обрана Парафіяльна рада: Михайло Близно — голова, члени: Андрій Римарчук, Василь Семенчук, Тамара Близно — дириґент хору та Володимир Тенетка — староста. Богослуження служились один раз у місяць. Перша Служба Божа відбулася 7. 9. 1957 року. В цьому часі почали прибувати до парафії більше православних: Пантелеймон Барабаш з сином Іваном, родина Олекси Чорнуха з матір'ю, братом та з дітьми.

5 листопада 1961 року парафію відвідав о. протопресвітер Сергій Молчанівський, голова Генерального Церковного Управління та Адміністратор УАП-Церкви у Великій Британії, відслужив Службу Божу і винагородив працівників парафії грамотами від ВПР Владики Митрополита Ніканора.

23 червня 1968 року відбулися Загальні Збори парафії й була обрана Парафіяльна рада в складі: о. прот. С. Богатирець — настоятель, Олекса Чорнуха — голова, члени: Василь Семенчук, Михайло Близно, Пантелеймон Барабаш, Андрій Римарчук, Марта Велінська, Олександер Чорнуха — вівтарний прислужник, Володимир Тенетка — церковний староста.

25 лютого 1973 року відбулися Загальні Збори парафії, що обрали Парафіяльну раду: о. митроф. прот. С. Богатирець — настоятель, Іван Барташевський — голова, члени: Василь Семенчук, Олександер Чорнуха, Віктор Заславський, Михайло Близно, Валентина Ярошенко від жіноцтва, Василь Чепа, Володимир Тенетка — церковний староста. Контрольна Комісія: Пантелеймон Барабаш — голова, Олекса Чорнуха (старший), Василь Гляд — члени.

6 жовтня 1985 року відбулися Загальні Збори парафії, була обрана Парафіяльна рада в складі: о. протопресвітер С. Богатирець — настоятель, Іван Барташевський — голова, члени: Василь Семенчук, Віктор Заславський, Катерина Чорнуха, Михайло Близно, Валентина Ярошенко, Микола Ярошенко — дяк, Василь Чепа — церковний староста, Павло Заславський і Петро Гляд — вівтарні прислужники. Контрольна Комісія: Олекса Чорнуха — голова, Василь Гляд і Григорій Богданець — члени.

1 червня 1986 року нашу парафію відвідав Високопреосвященний Владика Володимир і відслужив Архиєрейську Службу Божу.

ХРАМОВЕ СВЯТО ПАРАФІЇ УАПЦ У ҐЛОСТЕРІ

В Ґлостері є невелика кількість православних українців, і Богослуження там відправляється один раз у місяць. Душпастирську опіку в Глостері сповняє о. Сильвестер Богатирець, що мешкає в Редінґу. Все ж невелика парафія в Ґлостері вирішила належно відзначити своє храмове свято в день Св. Вкмч. Димитрія Солунського. Запрошено було на свято о. протопресвітера С. Молчанівського з Лондону, який прибув у супроводі протодиякона М. Галиці. В неділю, 5 листопада 1962 року в англійській церкві була відслужена врочиста Служба Божа, яку відслужив о. протопресвітер С. Молчанівський з о. С. Богатирцем і о. протодияконом М. Галицею. Церква була заповнена, бо крім православних українців з Глостеру прибули православні українці з Брістолю й околишніх міст. Що є дуже позитивним і заслуговуючим особливої уваги, це те, що українці в Глостері живуть дружньо, не звертаючи уваги на віровизнання і територіяльне походження, тому участь у храмовому святі взяли й українці католики.

Після Служби Божої відслужено Молебень з нагоди 40-ліття відродження УАПЦеркви. От. протопресвітер у своєму слові підкреслив значення Собору УАПЦ у Києві в 1921 році і при цілуванні хреста роздав пропам'ятні жетони, видані Українською Православною Церквою в ЗСА.

Після Богослужень в українській домівці відбувся святочний обід. До цього обіду доклала сил вся українська громада в Ґлостері.

Отця протопресвітера вітав Голова місцевого Відділу СУБ і представники інших організацій. В час обіду проведено збірку для ВПР Владики Митрополита Ніканора. Отець протопресвітер С. Молчанівський подякував настоятелю парафії о. С. Богатирцю за душпастирську опіку. Подякував усім активним парафіянам, а також усій українській громаді, що може стати прикладом для інших більших громад, як можна жити в любові і згоді.

З числа активних парафіян слід відмітити родину Близно, родину Чернухи, п. П. Барабаша з сином, родину Заславських, родину Чепа, п. Тенетка, п. Семенчука й інших.

Отця протопресвітера С. Молчанівського вітають у Ґлостері, в 1963 році

настоятель з паніматкою та запрошені отці: прот. Михайло Хуторний та прот. Михайло Галиця з паніматкою. Святу Літургію служив настоятель парафії із запрошеними отцями, а парафіяльний хор, підсилений співаками із сусідних парафій, під диригентурою п. Миколи Ляшенка прекрасно співав Службу Божу. Після св. Євангелії о. прот. М. Галиця сказав проповідь на тему недільної Євангелії, а після Літургії о. прот. Михайло Хуторний виголосив проповідь на тему храмового свята. Обидві проповіді були дуже змістовні та поучальні. Після Богослужения відспівано многоліття Владиці Митрополитові Мстиславові, українському народові та всім присутнім на Службі Божій.

По закінченні Служби Божої всі перейшли до українського дому СУБ, де парафіяльне сестрицтво приготовило обід. Після поблагословення страв, о. прот. М. Хуторним, гості почали підкріплюватись тим, що Господь нам послав. Під час обіду о. прот. М. Галиця підніс тост за Владику Мстислава, а присутні відповіли співом многоліття. Настоятель о. Сильвестер привітав присутніх з храмовим святом та пригадав нам як засновувалась наша парафія тому двадцять років. Згадав помічників, які допомагали в праці протягом цього часу, ствердив, що він радіє з активности парафіян, та з того, що сьогодні вся адміністративна та господарча праця знаходиться в руках молодих людей, які, за вказівками батьків та старшого громадянства, виконують свою працю взірцево. Отець настоятель подякував всім за 20-літню співпрацю, побажав усім доброго здоров'я та ще більшого запалу до церковної праці.

Голова парафіяльної ради п. Іван Барабаш подякував отцям і всім учасникам свята тим, що його організували та виконували всю роботу, головно нашому дорогому жіноцтву. Після цього він виголосив доповідь про заснування парафії УАПЦ в м. Глостері. Згадав всіх тих, що доложили багато праці, не шкодували свого труду, часу, чи грошей, бо горіли бажанням щоб їхня парафія розвивалась та кріпшала. Їхній труд не пішов намарно, вони сьогодні радіють тим, що осягнули, тим, що сьогодні їхня парафія є маленькою складовою частиною тіла нашої святої Православної Церкви у вільному світі.

От. прот. М. Галиця у своєму слові згадав про організованнн нашої Церкви на початках нашого поселення, сказав, що були труднощі, але, з Божою допомогою, під добрим проводом, самопосвятою священиків та відданістю вірних все було переборено й наша Церква скріпилась і стала сильною.

П'сля цього проведено збірку на купівлю церкви в Лондоні.

Час минав дуже скоро, отці мусили повертатись додому, але гості ще довго веселились та згадували минулі, добрі та лихі часи.

ВШАНУВАННЯ 100-ЛІТТЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ГОЛОВНОГО ОТАМАНА СИМОНА ПЕТЛЮРИ

В неділю, 22 липня 1979 року парафія УАПЦ св. Димитрія Солунського в Глостері, вшанувала 100-ліття народження Голови Української Держави і Головного Отамана Війська і Фльоти Української Народньої Республіки Симона Петлюри.

Після Служби Божої була відслужена Панахида за спокій душі великого державного мужа Симона. Після Панахиди всі присутні перейшли до церковної залі на святочні сходини. Всч. о. протопресвітер С. Богатирець відкрив коротким словом святочні сходини і підкреслив ту велику ролю, яку відіграв Симон Петлюра в добі відродження української державности в 1917-1921 роках. Також відмітив ставлення Головного Отамана до Української Православної Церкви в Україні. Під час Молебню на Софійській площі 19 грудня 1918 року,

Головний Отаман став на коліна, і перший підійшов поцілувати хреста. 1 січня 1919 року, уряд, що його очолював Симон Петлюра, видав закон про Автокефалію УАПЦ. Не дивно, що Симон Петлюра віддавав таку пошану й вагу УАПЦ, бо він походив з дуже побожної родини, з козацько-духовного роду.

Наступною точкою була дуже змістовна доповідь п. Івана Барташевського, про головного Отамана Симона Петлюру. Він згадав місце народження, про побожну і національно свідому родину, яка вже в молодому віці привчала Симона любити свою Церкву та Україну. Він учився в Полтаві в Духовній Семінарії, вже юнаком приналежав до РУП і працював між своїми товаришами, але перед закінченням семінарії був виключений, як ненадійний російській державі.

Прелеґент згадав визвольну боротьбу і ту велику ролю, яку відіграв Головний Отаман Симон Петлюра. Вийшовши на еміґрацію Симон Петлюра продовжував далі боротьбу з большевицькою Росією аж до того дня, коли совєтський аґент — Шварцбарт застрелив його на вулиці Парижу 25 травня 1926 р. Так у боротьбі згинув борець за волю України — Симон Петлюра. Але ворог убив тільки тіло Отамана, а дух його є завжди з нами і кличе наш народ до боротьби, щоб боротись аж до перемоги. Присутні уважно вислухали доповідь п. Барташевського й винагородили його оплесками. Отець Сильвестер подякував п. Іванові за доповідь, а присутнім за прибуття на святкування 100-ліття з дня народження Головного Отамана.

При цій нагоді проведено збірку на покриття видання творів Симона Петлюри. Національним гимном »Ще не вмерла Україна« закінчилось це святкування в Глостері.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ПАРАФІЇ УАПЦ У ҐЛОСТЕРІ

У неділю, 29 червня 1980 року після Служби Божої в церковній залі відбулися Загальні Збори нашої парафії.

Голова Парафіяльної ради п. Іван Барташевський відкрив Збори, а настоятель о. протопр. С. Богатирець привітав вірних і побажав успішних нарад та перевибору Парафіяльної ради. Уступаючий голова Параф. ради, закликав присутніх, щоб ушанували померлих членів нашої парафії однохвилинною мовчанкою, а опісля звітував про працю нашої парафії, а також про фінанси. Підкреслюючи, що крім праці в парафії, ми організували поїздки на урочистості в катедральному храмі в Лондоні: посвячення храму, а два роки пізніше на посвячення новопобудованого іконостасу. Наша парафія також переводила збірки на купівлю катедри в Лондоні, а теж на спорудження іконостасу. Також наші хористи ходили з колядою, щоб зібрати більшу збірку на потреби нашої УАПЦ у Великій Британії.

Після дискусії над звітами приступили до вибору нової Парафіяльної ради. Був обраний п. Іван Барташевський головою Парафіяльної ради, а пп.: Василь Семенюк, Віктор Заславський, Олекса Чорнуха, Михайло Близно і п-ні Валентина Ярошенко були обрані членами Парафіяльної ради. До Контрольної Комісії були обрані пп.: Микола Ярошенко — голова, Василь Гляд і Григорій Богданець — члени. Володимир Тенетка — староста, Микола Ярошенко — заступник старости і дяк.

ХРАМОВЕ СВЯТО В ҐЛОСТЕРІ

У неділю, 9 листопада 1980 року парафія УАПЦ у Глостері влаштувала свій храмовий празник. Для більшої урочистості запрошено настоятеля парафії УАПЦ у Рочдейлі о. Михайла Дяченка, який приїхав у суботу, ввечері й ночував у п-ва Близно. В неділю, перед полуднем ще англіканське Богослуження не було закінчене, як біля церкви почали збиратися не тільки парафіяни з місцевої парафії, але і з Брістолю та інших міст, щоб бути на врочистій Службі Божій храмового празника. Приїхав і настоятель о. протопресвітер Сильвестер Богатирець. Урочисту Службу Божу служили обидва отці, а співав місцевий парафіяльний хор.

Церква була заповнена, не лише православними, але й братами та сестрами-католиками. В кінці Богослуження о. Михайло Дяченко, як гість, виголосив змістовну й повчальну проповідь на тему храмового свята. Після проспівання многоліття Блаженнішому Владиці Митрополитові Мстиславові, українському народові та мирянам ґлостерської парафії, отці та вірні переїхали до домівки ґлостерського Відділу СУБ, де відбувся спільний храмовий обід, що його приготували пані: Катерина Чорнуха, Марія Гляд, Ліда Барабаш та Марта Велінська з допомогою голови парафіяльної ради п. Івана Барабаша та пп. Олекси Чорнухи, Василя Семенчука та Віктора Заславського. Отець Михайло поблагословив страви і розпочався обід. Під час обіду настоятель парафії о. протопресвітер Сильвестер Богатирець подякував о. Михайлові за прибуття, щоб звеличити наше храмове свято, привітав своїх парафіян з празником та закликав до згоди, любови і пошани один до одного, бо лише так зможе наша парафія розвиватися в користь УАПЦ і нашого народу. Промовляв о. Дяченко, похвалив парафію, що додержується наших звичаїв і просив, щоб і на майбутнє організувати такі храмові свята. З черги промовляв голова Відділу СУБ п. Н. Гайдамаха, вітав наших парафіян з храмовим святом та запрошував нас, щоб і на майбутнє збирались у своїй українській хаті. Голова парафіяльної ради п. Іван Барабаш подякував отцям за відслуження Св. Літургії, голові СУБ за приміщення, паням і тим усім, що працювали в приготуванні обіду та і взагалі цілого храмового свята.

На заклик п. Н. Гайдамахи проведено збірку на побудову церкви УАПЦ у Бельгії. Обід закінчився молитвою та подякою господиням за обід.

ХРАМОВЕ СВЯТО Й ВІДЗНАЧЕННЯ 60-ЛІТТЯ СОБОРУ УАПЦ

У неділю, 8 листопада 1981 р. наша парафія УАПЦ Св. влкмч. Димитрія Солунського в м. Глостері, відзначувала своє храмове свято та 60-ліття Всеукраїнського Православного Собору в Києві.

Парафіяльна рада на чолі з головою п. Іваном Барташевським для звеличення свята запросила о. прот. Григорія Лазієнка, настоятеля парафії в м. Дарбі та Волвергамптоні. В неділю, рано біля англіканської церкви Св. Богородиці, почали збиратись вірні парафіяни та люди з інших міст, що прибули на наше святкування. Приїхали отці, настоятель о. протопресвітер С. Богатирець та о. прот. Г. Лазієнко й розпочалась Св. Літургія прикрашена співом

нашого парафіяльного хору, прислужниками були юнаки: Павло Заславський та Петро Гляд. На Богослуження зібралось велике число не тільки православних українців але й католиків. При кінці Св. Літургії о. прот. Григорій виголосив дуже гарну проповідь на тему храмового свята та про нашу св. УАПЦ, закликаючи присутніх любити її, горнутись до неї та працювати для її розвитку та скріплення. При кінці було проспівано многоліття Блаженнішому Владиці Митрополиту Мстиславові, Преосвященному Владиці Анатолію, всім парафіянам та всім українцям на чужині і в Батьківщині.

Після Богослуження отці й вірні перейшли до дому Відділу СУБ, де був приготований святочний обід. Обід приготувало наше парафіяльне жіноцтво з допомогою Парафіяльної ради, а саме пані: Валентина Ярошенко, Ліда Барташевська, Дуня Мандрика, Анна Чепа, Марта Велінська та Марія Гляд, при допомозі пп. Близно, Чорнухи, Миколи Ярошенка, Івана Барташевського, Василя Семенчука, Віктора Заславського та Мандрики. Після молитви та поблагословення страв почався обід. Був піднесений тост за Блаженнішого Владику Митрополита Мстислава та Преосвященного Владику Анатолія, за отців та усіх присутніх на обіді.

Пізніше настоятель парафії о. протопресвітер С. Богатирець привітав усіх гостей з празником і подякував усім організаторам та працівникам у готуванню свята. Також подякував голові Відділу СУБ за те, що Відділ завжди приймає нас з нашими святкуваннями у своєму домі. Тоді запросив п. Івана Барташевського, прочитати свою доповідь про 60-ліття Першого Всеукраїнського Православного Собору, який відбувся в жовтні 1921 року в Києві.

Доповідь була дуже добре приготована, побудована на історії УАПЦ, з якої так багато скористали присутні. Свою доповідь п. Іван Барташевський закінчив »... Люди, що їх Дух святий напрямив відродити Українську Автокефальну Православну Церкву, взяли на себе хрест Христовий і пішли в слід за Спасителем на Голгофу. Подвиг їх — проголосити в большевицькому пеклі УАПЦ в Україні, дорівнюється подвигам перших християнських мучеників, що вмирали на арені римського колізею. Вони відновителі УАПЦ, знали, що за наукою Христовою їх будуть гнати та катувати слуги князів цього світу. За віру й подвиги вони прийняли від Господа найвищу нагороду — вінець мученицький. Хрести і могили за віру то доказ вічности християнського народнього духу. Мучеництво за правду невмируще. Це дороговказ для наслідування нашим нащадкам«.

Після доповіді молитвою було закінчено наше свято. Отці мусили вибиратись у далеку дорогу додому, а гості ще довго сиділи за столами та згадували давні часи в Україні.

ПОСВЯЧЕННЯ ЗЕМЛІ В ЧЕЛТЕНГАМІ

У неділю, 1 серпня 1982 року голова Єпархіяльного Управління УАПЦеркви у Великій Британії о. протопресвітер Сильвестер Богатирець посвятив землю у місті Челтенгамі для спорудження на ній пам'ятника жертвам голоду в Україні в 1932-1933 роках. Посвятив він землю при співі місцевого церковного хору і при участі представників громад: Брістолю, Глостеру, Кардіфу, Свіндону, Челтенгаму та інших. Площа для спорудження згаданого пам'ятника має 0.75 акра землі, в одному з кращих місць цього міста.

Фраґмент із посвячення землі під пам'ятник

Безумовно спорудження пам'ятника буде однією з важливих подій, бо ж це буде пам'ятник у пошану й пам'ять мільйонним жертвам страшного голоду й пам'ятник, що залишиться наступним поколінням. Дякуючи дотеперішнім жертводавцям вже є можливість почати побудову цього пам'ятника й діловий комітет особливо вдячний всім щедрим жертводавцям, головно ґлостерській парафії УАПЦ, декотрим Відділам СУБ та жертвенним громадянам за їхні щедрі пожертви. Немає сумніву, що спорудження пам'ятника коштуватиме поважну суму грошей, а тому ми прохаємо Парафіяльні ради, всі громади та громадян своїми щедрими пожертвами уможливити спорудження цього пам'ятника в 1983 році саме в п'ятдесяту річницю голодової трагедії українського народу.

За Діловий комітет по будові пам'ятника:

І. Барабаш — секретар

ПОСВЯЧЕННЯ ХРЕСТА-ПАМ'ЯТНИКА В ЧЕЛТЕНГАМІ

У місцевості Челтенгамі, де проживають українці, а між ними вірні УАПЦ, що належать до парафії в Глостері, споруджено на кошти українців у тій околиці гарний хрест-пам'ятник у пам'ять жертвам великого голоду в Україні в 1932-1933 роках. Землю під цей пам'ятник виділила безкоштовно управа міста Челтенгаму.

Посвячення хреста-пам'ятника відбулось у суботу, 29 жовтня 1983 року. Посвятили хрест-пам'ятник соборно о. протопресвітер Сильвестер Богатирець

і о. митрат Микола Матичак. Співав хор дружинників СУМ з Ноттінґаму під дириґуванням п. Мирослава Бучка. Серед присутніх гостей були два священики Англіканської Церкви, посадник міста Челтенгаму та двох послів британського парляменту. На посвячення прибуло численно українське громадянство та багато англійців.

Пополудні того ж дня дальша врочистість відбулась у сусідньому місті Ґлостері, де була відслужена українська католицька Служба Божа в місцевій англіканській катедрі та відбувся похід до пам'ятника Невідомому воякові, де покладено вінки. Ввечері відбулось жалобне свято, в часі якого виступали свідки громадяни, що пережили великий голод в Україні в страшних 1932-1933 роках.

АРХИЄРЕЙСЬКА ВІЗИТАЦІЯ У ҐЛОСТЕРІ

У суботу, 5 червня 1986 року, що була гарним літнім днем, члени Парафіяльної ради парафії УАПЦ у місті Ґлостері — п. Іван Барташевський — голова, п. В. Семенчук — секретар, п. М. Ярошенко та інші зустріли на місцевій залізничній станції Високопреосвященнішого Владику Володимира і о. іродиякона Марка Суйковського, що приїхали з Лондону.

Другого дня, в неділю, 6. 6. перед початком Архиєрейської Служби Божої Владику привітав при вході до церкви голова Парафіяльної ради п. Іван Барташевський хлібом і сіллю, а Катерина Еванс, одна з наймолодших і найновіших вихідців з України вітала Владику від українців з південно-західньої Англії, що прибули з Брістолю, Кардіфу, Свіндону, Челтенгаму, Ґлостеру й околиць, щоб спільно помолитися.

Фраґмент із Архиєрейської Служби Божої

В церкві привітав Владику настоятель парафії всч. о. протопресвітер Сильвестер Богатирець. У часі Служби Божої мелодійно співав хор під диригуванням п. М. Ляшенка, який приїхав з Брістольської парафії, щоб помогти місцевому церковному хорові.

Архиєрейську Службу Божу служив Високопреосвященніший Владика Володимир у сослуженні всч. о. протопресвітера Сильвестра Богатирця і о. іродиякона Марка Суйковського. Іподияконами прислуговували — І. Барташевський, В. Заремба і М. Ярошенко. Церкву св. Марії в Глостері, заповнили вірні, а теж і українці-католики. Відчувалась святкова врочистість, братня любов усіх синів і доньок українського народу. Після Архиєрейської Служби Божої Владика відслужив Молебень за український народ і за долю українців потерпілих у Чорнобильській трагедії. У своєму слові Високопреосвященніший Владика Архиєпископ сердечно подякував настоятелеві парафії всч. о. протопресвітерові Сильвестру Богатирцю, хористам і трудівникам парафії та всім присутнім, що прийшли спільно помолитися за український народ, який в Україні проходить великий іспит в обличчі модерної техніки яка винайшла найвищий засіб фізичного знищення людини але не винайшла як ту людину

Проповідує ВПРеосвященніший Владика Володимир

рятувати, бо рятунок світа в Господі, в Його науці. Ми бачимо з переживання нашого народу, що Христова наука рятує людство, веде його моральним шляхом до спасіння. Наша історія вказує нам, що тільки сильна віра врятувала наш народ від загибелі. Таке було Боже Провидіння, що наша земля знайшлася на роздоріжжі Заходу і Сходу. На нашу багату землю зазіхали різні вороги і нашому народові довелось продовж віків захищати Україну від ворогів. Тільки Господня воля допомогла нашому народові зберегтись, і він залишився свідомим християнським народом, хоч і поневолений ворогами. В другій світовій війні багато наших братів і сестер вийшли на чужину. У вільному світі, хоч і на чужині ми не гайнували часу, а дбайливо розбудову-

вали наше сімейне, релігійне і громадське та національне життя. Сьогодні у вільному світі майже немає країни, в якій не розгорталось би українське релігійне та національно культурне життя.

Після Богослуження Високопреосвященніший Владика Володимир уручив кільком вірним благословенні грамоти — винагороду за їхню довголітню і віддану працю в парафії. Грамоти одержали: Анастасія Римарчук, Іван Барташевський, Василь Семенчук, Василь Чепа, Марта Велінська, Олекса Чорнуха, Валентин і Микола Ярошенки.

Опісля Владика разом з духовенством і вірними переїхали до домівки місцевого Відділу СУБ, де й відбувся святковий обід. Над дверима залі, а теж і над головним столом виднів напис: »Вітай Владико!«, що його по-мистецькому зладила Тетяна Еванс, яка нещодавно прибула з України. При вході до домівки зустріли Владику хлібом і сіллю, голова Відділу СУБ п. Нестор Гайдамаха і п-і Катерина Фінів — голова місцевого Гуртка ОУЖ. Святковий обід відкрив коротким привітальним словом голова Парафіяльної ради п. Іван Барташевський і попросив всч. о. настоятеля протопресвітера Сильвестра Богатирця до слова. Всч. о. протопресвітер сказав своє слово в двох мовах, з'ясовуючи життя і розвиток парафії УАПЦ у Глостері. Від місцевих громадських організацій вітали Владику: Голова Відділу СУБ п. Н. Гайдамаха, п-і Катерина Фінів — голова Гуртка ОУЖ, побр. Остап Бартків — від Відділу ОбВУ. Відтак п. І. Барташевський прочитав привітання від голови Відділу СУБ у Челтенгамі і передав усний привіт від п. С. Гнатківського — секретаря УТК у Глостері.

Високопреосвященніший Владика Володимир у своєму слові закликав усіх до братньої любови і співпраці, бо наближається ювілей 1000-ліття хрещення Русі-України у св. православну віру й всі ми мусимо дбати, щоб відзначити цей ювілей разом, маючи на це можливість, бо ж живемо у вільному світі й повинні так діяти, як нас навчає наша Церква, наша історія, і як диктує нам наша українська совість.

П-ні Катерина Фінів голова Гуртка ОУЖ у Глостері вітає Високопреосвященнішого Владику Володимира

П-ні Ліда Ігнатенко і п-ні Валентина Ярошенко з квітами, що ними їх нагородив ВПРеосвященніший Владика Володимир

Владика подякував усім, що приготували святковий обід та прислуговували — паням — Валентині Ярошенко, Катерині Чорнусі, Ніні Заславській, Марії Гляд, Анні Чепі, Катерині Фінів і Ліді Ігнатенко, яка приїхала на відпочинок, але помагала в приготуванні святкового обіду. За те Владика нагородив її букетом квітів, а також дав букет квітів п-і Валентині Ярошенко та для всіх, що працювали в підготові святкування, що закінчилось проспіванням многоліття Блаженнішому Владиці Митрополитові Мстиславові і Високопреосвященнішому Владиці Володимирові.

Пплк. Іван ГОРОБЕЦЬ

ПАРАФІЯ СВ. ЮРІЯ ПЕРЕМОЖЦЯ В ДАРБІ

В м. Дарбі почались служити православні Богослуження в 1949 році. Першу Службу Божу відслужив о. прот. Олександер Довгаль, а зв'язковим між громадою і ГЦУправлінням був май. Іван Горобець.

8 квітня 1951 року відбулися організаційні Збори вірних УАПЦеркви. Була обрана Парафіяльна рада в складі: Настоятель о. прот. Олександер Довгаль — голова, члени: Харлампій Ярошенко, М. Горбань, М. Цибульник. Церковним старостою був обраний Х. Ярошенко.

В 1952 році, цей склад був обраний на наступну каденцію.

1953 року відбулися Загальні Збори парафії, була обрана Парафіяльна рада в складі: о. прот. Ол. Довгаль — голова, члени: Х. Ярошенко, інж. П. Сесь, М. Горбань, М. Цибульник, Микола Федчук. Старостою був обраний Х. Ярошенко.

В 1955 році о. прот. Олександер Довгаль виїхав до Венесуелі. На його місце був призначений настоятелем о. Г. Добровольський.

1957 року, відбулися Загальні Збори парафії, що обрали Парафіяльну раду: о. Г. Добровольський — голова, члени: Харлампій Ярошенко, інж. П. Сесь, М. Горбань, М. Цибульник, М. Федчук. Церковним старостою обрано Х. Ярошенка. В 1959 році о. Г. Добровольський відійшов з УАПЦеркви й перейшов до баптистів.

В 1961 році, відбулися Загальні Збори парафії. Була обрана Парафіяльна рада: о. Степан Морозюк — голова, члени: М. Горбань, М. Федчук, Василь Романюк, М. Возняк, М. Цибульник, а церковний староста — Нестеренко.

В 1967 році парафія купила церкву. Були обрані повірені (трасті): о. Степан Морозюк, Олександер Марченко, Леонід Добровольський, Борис Міщенко та Василь Кельман.

1969 року Блаженніший Владика Митрополит Мстислав, ВПР Архиєпископ Донат, Впр. Архимандрит Орест Іванюк, о. протопресвітер Олександер Теодорович, о. протопресвітер Сергій Молчанівський відвідали парафію, посвятили церкву, а в неділю, 28 вересня 1969 року відбулася хіротонія о. Архимандрита Ореста Іванюка на Єпископа Львівського і Чернівецького. Хіротонію Преосв. Єпископа Ореста довершили Владика Митрополит Мстислав, Архиєпископ Донат Мельнбурзький і Австралійський.

В 1972 році була обрана Парафіяльна рада: о. прот. Степан Морозюк — голова, члени: Володимир Келемко, Василь Кравців, Микола Христашевський. А. Михайлецький, Юхим Радчук, Іван Стрільковський, Федір Дешкант. Контрольна Комісія: майор Іван Горобець — голова, Микола Федчук і Василь Кельман — члени. Староста — П. Добровольський, заступник — М. Богданів.

1975 року, упокоївся несподівано наш настоятель о. протоієрей Степан Морозюк на 54 році свого трудолюбного життя.

1978 року відбулися Загальні Збори, що обрали Парафіяльну раду в складі: Володимир Келемко — голова, члени: Володимир Шнит, Микола Христашевський, Василь Кравців, Софія Славницька і Федір Дишкант. Контрольна Комісія: Василь Кельман — голова, члени: М. Лісовець, Федір Морозович, май. Іван Горобець. Старости: Михайло Штефура і Микола Францкевич.

В 1982 році відбулися Загальні Збори і обрали Парафіяльну раду: Володимир Келемко — голова, члени: Володимир Шнит, Василь Кельман, Ілля Костовський, Феодосія Міщенко, Юхим Радчук, май. Іван Горобець, Софія Славницька. Контрольна Комісія: Григорій Мокрий — голова, Федір Кобець, Іван Стрілковський і Олександер Корнієнко — члени. Старости: Микола Францкевич і Василь Кравців.

1985 року відбулися Загальні Збори, обрано Парафіяльну раду в складі: Ілля Костовський — голова, члени: майор Іван Горобець, Феодосія Міщенко, Григорій Мокрий, Василь Кравців, Федір Кобець, Олександер Корнієнко, Софія Славницька. Контрольна Комісія: Василь Кельман — голова, члени: Володимир Шнит, Іван Стрільковський і Юхим Радчук. Старости: Микола Францкевич і М. Пронь. Повірені маєтку: Віталій Стрілковський, Андрій Шклярський (молодший) і М. Кірко.

З Божою допомогою вся направа й перебудова на православний стиль була закінчена й парафіяни ждали посвячення, щоб подякувати Всевишньому, що допоміг нам на чужині збудувати храм, тоді, як безбожна Москва руйнує храми Божі в Україні.

1. 1. 1967 року, перший раз відправилася Служба Божа і від згаданої дати Богослуження у своїй церкві відправляються двічі в місяць.

27 вересня 1969 року, прибув ВПР Митрополит Мстислав і архимандрит Орест у супроводі о. протодиякона М. Галиці з Лондону на станцію Дарбі о год. 1.00 дня. Їх зустрів настоятель парафії о. С. Морозюк, який коротенько привітав ВПР Владику, а п-на Соня Федчук піднесла гарну китицю квітів. На зустріч прибули також парафіяни: церковний староста п. Ярошенко, диригент хору М. Федчук з дружиною, майор С. Левченко з дружиною, п. В. Кельман та п. І. Горобець. Голова Крайової Управи СУМ в Англії, Я. Деременда, та маленька сумівка М. Гринюк, піднесли китицю квітів для Владики. Маючи ще годину вільного часу, на запрошення голови СУМ п. Я. Деременди, Митрополит Мстислав, о. архимандрит Орест, о. протодиякон М. Галиця, о. С. Морозюк і полк. С. Левченко відвідали сумівську оселю »Тарасівку«.

О 3 год. по обіді прибули з Лондону Архиєпископ Донат, о. протопресвітер А. Теодорович (з Австралії), о. протопресвітер С. Молчанівський, о. прот. С. Богатирець, і їх привітали наші парафіяни.

У суботу, вже від 5.00 год. наші вірні почали прибувати до церкви, а о год. 6.00 почалась Вечірня, яку служив о. протопресвітер А. Теодорович. Після Вечірні відбувся врочистий момент — наречення в єпископи Архимандрита Ореста Іванюка, довершене Митрополитом Мстиславом і Архиєпископом Донатом у сослузі оо. протопресвітерів А. Теодоровича і С. Молчанівського, о. Степана Морозюка і о. протодиякона М. Галиці.

У неділю, 28 вересня всі ми раділи, бо була гарна погода для нашого великого свята. Наші люди з'їжджалися з усіх сторін Англії автобусами, приватними автами та поїздами, а деякі йшли пішки, кому не далеко було до церкви. Всі бажали бути присутніми на посвяченні нашої церкви і на архиєрейській Службі Божій. Тут були около тисячі вірних. Це був справжній з'їзд УАПЦ.

О год. 9.30 рано, церква була заповнена вщерть людьми, які ще постійно прибували. Перед церковною брамою вистроїлися в дві лави пластуни та сумівці зі своїми прапорами, під керівництвом п. М. Поповича, і учениці Галя Радчук, Дарія Радчук, Софія Федчук, Роксіяна Склярська і Лариса Дишкант встеляли квітами доріжку до церкви для наших владик Митрополита Мстислава та Архиєпископа Доната.

О год. 10.00 дня Митрополит Мстислав і Архиєпископ Донат приїжджають до церкви. Митрополитові асистували п. Н. Козловський і п. А. Михайлицький. Архиєпископові Донатові асистували полк. Левченко і п. В. Кельман. У брамі церковний староста п. П. Ярошенко зустрів хлібом і сіллю та привітав Владик. Учениця Валя Кельман зворушливими словами привітала Владик від українських дітей та піднесла китицю квітів. Владики поблагословили народ, а церковний хор Дарбівської парафії, під диригуванням п. М. Федчука проспівав тричі »Ісполл еті, деспота«. Діти в українських одягах, ведучи Владик до церкви в оточенні пластунів і сумівців, засипали дорогу гарними квітами.

У церкві зустрів Владик о. С. Морозюк, як настоятель парафії привітав Митрополита і Архиєпископа Доната, а під час входу, церковний хор парафії Ноттінґгаму, під диригуванням п. А. Кліша, чудово проспівав архиєрейське »Достойно є«. Під час облачення Владик хор дуже гарно співав »Нехай радіє душа твоя«.

Промовляла також Її Світлість Гетьманівна Олена, висловивши свою радість, що змогла бути на Архиєрейській Службі Божій, подякувала всім за милі привітання і пожертвувала на парафію Св. Юра в Дарбі £100.00. У своєму слові Високопреосвященніший Владика Володимир подякував за при-

Фраґмент храмового свята в Дарбі. Майор Іван Горобець підносить подарунок Її Св'тлості Гетьманівні Олені, а п-ні Феодосія Міщенко вітає Гетьманівну від парафіяльного сестрицтва

вітання, висловив подяку організаторам цього свята, а головно сестрицям за їхній труд у приготуванні святкового обіду. В часі обіду зібрано на фонд ювілею 1000-річчя хрещення України — на видання історії 40-річчя УАПЦ у Великій Британії £110.00. Храмове свято закінчено молитвою.

Храмовий обід у залі Відділу СУБ у Дарбі в 1987 році. За головним столом зліва направо: М. Федчук, о. Марко Суйковський, о. прот. Григорій Гусак, Високопреосвященніший Владика Володимир, о. прот. Григорій Лазієнко, п. Мих. Татарчук, голова Відділу СУБ у Дарбі, брати Андрій і Іван Склярські

Святкування десятиліття Сестрицтва в Дарбі. Підносять квіти довголітній голові п-ні С. Славницькій

ПРАВОСЛАВНА ГРОМАДА В ЕДІНБУРҐУ

Це невеличка Православна Громада, яку відвідує о. протопресвітер Сильвестер Богатирець. Богослуження відбуваються в українській католицькій церкві. Зв'язковим між Громадою і Єпархіяльним Управлінням є п. Михайло Волошин, з допомогою Михайла Березовського. Вони опікуються вірними і організують Богослуження.

ВШАНУВАННЯ ВЛАДИКИ МСТИСЛАВА В ЕДІНБУРҐУ

В неділю, 11 вересня 1977 року, наша невеличка православна громада в м. Едінбурґу мала подвійне свято. Перше — о. митроф. прот. С. Богатирець, Адміністратор УАПЦ у В. Британії, приїхав до нас, щоб відслужити Службу Божу, а друге — відзначення 35-ліття єпископської висвяти Владики Мстислава й відновлення Ієрархії УАПЦ в Україні.

В неділю, біля української католицької церкви почали збиратися українці, православні та католики на Службу Божу. Першу Службу Божу відслужив о. Кузьма, а після о. Сильвестер висповідав дітей та старших і почав служити Святу Літургію. Велика церква була заповнена віруючими обох віровизнань, гарно співав імпровізований хор. Наприкінці Служби Божої, о. митроф. прот. сказав проповідь на Євангельську тему — яка є найбільша заповідь у Законі? — закликаючи нас, щоб і ми сповняли цю заповідь: »Люби Господа твойого та твойого ближнього«.

Отець вказував на нашого ближнього з ближніх, на наш український поневолений народ, який потребує нашої помочі. Також закликав, щоб ми горнулися до нашої Церкви, працювали, жертвували, не шкодували ні часу, ні здоров'я, ні грошей, бо це все ми віддаємо для Церкви Христової та України.

Тоді була відслужена Панахида за спокій душ спочилих наших парафіян — бл. пам. Євгенії Бондя та бл. пам. проф. Івана Ратушного.

Після Богослуження, в залі українського дому на Роял Терас, зібрались багато гостей, старших та дітей, щоб ушанувати Ювілей нашого Владики Митрополита Мстислава. В першій частині відбувся спільний обід що його приготували пані нашої громади. На обіді голова місцевого Відділу СУБ п. М. Коваль привітав нашого достойного гостя та подякував за відвідини української громади в Едінбурґу. Під час обіду п. Михайло Волошин підніс тост за здоров'я Владики Митрополита, а присутні проспівали многоліття.

Після обіду, о. митроф. прот. Сильвестер відкрив свято ювілею, згадав про висвяту Владики Митрополита на Єпископа, а також і інших ієрархів та їхні заслуги у ділі відродження нашої УАПЦ та її розвитку в Україні й на чужині. Михайло Бондя прочитав реферат про діяльність Митрополита Мстислава. В своєму слові п. Бондя згадав про життя Владики, від народження по сьогодні, вказуючи на ту працю, що Владика виконав для Української Православної

Церкви, українського народу й України, і закінчив свій реферат проханням до Господа, щоб зберігав нам нашого Владику Митрополита на довгі роки. Дитячий хор, з Школи Українознавства, під проводом п-ни Надії Волошин проспівав кілька гарних пісень.

На закінчення, наші пані, які зійшлися на залі, також убрані в гарний народній одяг, проспівали кілька народніх пісень, а п. Коваль, від імені усіх присутніх, висловив сердечну подяку за їх труд, який вони вложили при приготуванні святкового обіду.

На тім закінчилася наша святочна програма. Отець Сильвестер мусів нагайно виїжджати додому, бо ж йому далека дорога, аж до південної Англії.

Прощаючись з дорогим гостем присутні просили — приїжджайте до нас частіше!

ВІДЗНАЧЕННЯ ЮВІЛЕЇВ УАПЦ В ЕДІНБУРЗЬКІЙ ПРАВОСЛАВНІЙ ГРОМАДІ

1982 року, в усіх парафіях УАПЦ у Великій Британії відзначувано три важливі ювілеї: 40-річчя відродження Ієрархії УАПЦ, 40-річчя єпископської хіротонії Блаженнішого Владики Митрополита Мстислава та 35-ліття заснування УАПЦ у Великій Британії. Парафія УАПЦ в Едінбурзі вирішила також відзначити ці ювілеї. Зв'язковий громади п. Михайло Волошин запросив голову Єпархіяльного Управління о. протопресвітера Сильвестра Богатирця приїхати до Едінбургу.

У суботу, 30 жовтня ц. р. у вечірніх годинах представники громади пп. Михайло Волошин, Микола Заяць і Володимир Мартинюк зустріли о. протопресвітера на станції і після привітання всі поїхали до дому місцевого Відділу СУБ, а опісля до дому п-ва Волошинів, де зібралися кілька родин. Там о. протопресвітер посвятив нову хату п-ва Волошинів, і з тієї нагоди було прийняття.

Другого дня, в неділю, 31 жовтня о. протопресвітер Сильвестер Богатирець відслужив разом з парохом місцевої парафії УКЦ о. Августином Кузьмою, ЧСВВ, Панахиду за всіх воїнів, що полягли за волю України і за померлих православних вірних в Едінбургу. Після Панахиди о. протопресвітер відслужив Св. Літургію. Велика церква була заповнена не лише православними але й католиками. Багато православних приступили до Св. Сповіді й Св. Причастя. й Св. Причастя.

В часі Богослуження о. протопресвітер сказав повчальну проповідь на Єван. (Луки 8:5-15).

Після Богослуження всі переїхали до домівки Едінбурзького Відділу СУБ де відбувся святковий обід у відзначення ювілеїв УАПЦ. Цілим святкуванням керував п. Михайло Волошин. Отець Сильвестер провів молитву і поблагословив страви, а голова Відділу СУБ п. Дмитро Чиж привітав о. Сильвестра і відкрив святковий обід. Тост за здоров'я Блаженнішого Владики Мстислава та Преосвященного Владику Анатолія підніс п. Михайло Волошин, а всі присутні проспівали грімке многоліття. Святкове слово гарно опрацьоване присвячене ювілеям прочитав п. Микола Заяць.

Вітання висловили з нагоди цих ювілеїв: п. Д. Чиж — голова Відділу СУБ, голова Відділу ОбВУ побр. Євген Стешин і голова Відділу УКПО п. Іван Головецький.

Під закінчення святкового обіду промовляв о. протопресвітер Сильвестер Богатирець, наголошуючи важливе значення ювілеїв у житті та розвитку Української Автокефальної Православної Церкви. Він сердечно подякував преп. о. Августину Кузьмі, ЧСВВ, за дозвіл відслужити в церкві УКЦ Св. Літургію, подякував організаторам свята: пп. Михайлові Волошину, Миколі Заяцеві, Володимиру Мартинюкові та всім паням, що готували святковий обід: Марґареті Волошин, Марії Заяць, Май Дух, Джін Мартинюк, Тетяні Бурдовій та П. Фунчак, а теж і молодим дівчатам, що прислуговували гостям: Надії, Олі та Марґареті Волошин і Ніні Заяць. Висловив подяку Едінбурзькому Відділові СУБ за щиру гостинність і всебічну допомогу православній громаді в Едінбурзі, а також подякував усім присутнім за участь у Богослужбі та в святковому обіді. Молитвою закінчено це гарне свято — відзначення важливих ювілеїв нашої УАПЦеркви.

ПРАВОСЛАВНА ГРОМАДА В ІПСВІЧІ

Це мала Православна Громада, яку обслуговує о. протопресвітер Михайло Галиця з Лондону.

Богослуження відбуваються один раз у місяць, в англіканській церкві. Зв'язковим між Громадою і Єпархіяльним Управлінням є п. Андрій Лукащук.

о. прот. Григорій ЛАЗІЄНКО

ПАРАФІЯ УАПЦЕРКВИ В КІДДЕРМІНСТЕРІ

Парафія в Кіддермінстері постала в 1953 році, стараннням інж. Юхима Андрущенка та сот. Старовійта. Перша Парафіяльна рада мала такий склад: інж. Юхим Андрущенко — голова, члени: Завийборода, Ниш, Кошовий, сот. Старовійт і інж. Федір Бахно. Настоятелем був о. Петро Бублик, а диригентом інж. Федір Бахно.

В 1957 році о. П. Бублик виїхав до Канади, а на його місце був призначений о. Ярослав Пук. У 1958 році о. Я. Пук був переміщений до іншої парафії, на його місце був призначений о. Константин Калиновський. Після о. Калиновського був короткий час о. Юрій Шклярів, а в 1961 році був призначений настоятелем о. Григорій Гусак, аж до 1965 року.

Учасники храмового свята в Кіддермінстері в 1960 році

Від 1965 до 1971 року парафію обслуговував о. Іван Гузов.

У 1971 році був призначений настоятелем о. Григорій Лазієнко, а дяком і диригентом хору був Василь Павлючук. З бігом часу парафіяни почали виїжджати з Кіддермінстера, залишилось дуже мало парафіян. 7 березня 1980 року помер диригент Василь Павлючок. Тоді парафія була розв'язана, а вірні прилучені до Волвергамптону.

о. прот. Іван ВОДОЛАЗЬКИЙ
Іван ВОЛИНЕЦЬ

ПАРАФІЯ УАПЦЕРКВИ СВ. АРХ. МИХАЇЛА В КІХЛЕЙ

Парафія заснована на початках 1950 рр., коли-то відбулися Загальні Збори православних українців у Кіхлей на яких вирішено заснувати парафію і обрано Парафіяльну раду в такому складі: о. прот. Сергій Кіцюк — голова, члени: Іван Водолазький, С. Запольський, В. Нагірний. Ревізійна Комісія: Валентина Попович, П. Богач, В. Шустер.

В парафії служили отці: прот. С. Кіцюк, Юрій Семенчук, Михайло Хуторний, Василь Покотило, Ярослав Пук і прот. Іван Водолазький.

12 липня 1959 року відбулися Загальні Збори парафії, що обрали таку Парафіяльну раду: Іван Водолазький — голова, члени: С. Запольський, Ф. Смолка і П. Богач

Парафіяльний хор у Кіхлей 1957 року

6 січня 1963 року відбулися Загальні Збори і обрали Парафіяльну раду: Іван Водолазький — голова, члени: А. Попович, І. Волинець, А. Стрільник і Любиницький. Ревізійна Комісія: О. Мазур, Ф. Смолка, П. Преступа і В. Нагірний.

Парафіяни і гості — учасники спільної зустрічі — Ялинки в 1958 році

1967 року Іван Водолазький був висвячений на священика. Головою парафії був призначений Федір Смолка. За його головування були кооптовані до Парафіяльної ради: С. Воробей, І. Сімовець, П. Мальченко.

1980 року відбулися Загальні Збори, що обрали Парафіяльну раду: о. прот. Іван Водолазький — голова, члени: Іван Волинець, Дмитро Ґресь, Іван Бойко. Ревізійна Комісія: Олександер Мазур — голова, П. Преступа, Павло Мальченко, Іван Сімовець і Григорій Ющенко — члени.

1986 року переобрано Парафіяльну раду в складі: о. прот. Іван Водолазький — голова, члени: Іван Волинець, Петро Преступа, Іван Бойко, Іван Сімовець і Григорій Ющенко. Ревізійна Комісія: Олександер Мазур, Павло Мальченко.

Наша православна громада набула собі окрему дільницю на кладовищі Мортон-Кіхлей, щоб там хоронити своїх померлих членів.

З ЖИТТЯ ПАРАФІЇ УАПЦ У КІХЛЕЙ

Парафія УАПЦ в Кіхлей це наймолодша парафія УАПЦ у Великій Британії. Але за короткий час свого існування, в парафії уже витворились свої традиції. Правда, що це традиції не якісь особливі, це давні наші українські традиції, але вони швидко прижилися в парафії. Так стало вже традицією щороку відзначати своє храмове свято в день Св. Архистратига Михаїла. Отже в цьому 1962 році парафія належно підготовилась, щоб добре провести своє храмове свято. Запрошено з Лондону о. протопресвітера С. Молчанівського, який кожного року приїжджав на свято. Однак на цей раз він не зміг приїхати. На запрошення Парафіяльної ради прибув з Манчестеру о. І. Гузов, а з Галіфаксу о. диякон К. Матяшук. Разом з настоятелем парафії о. Василем Покотилом, прибулі священослужителі відслужили врочисту Службу Божу і Молебень Св. Архистратигу Михаїлу. Співав місцевий церковний хор під диригуванням невтомного диригента і голови Параф. ради п. Івана Водолазького.

Після Богослуження настоятель парафії о. Василь Покотило запросив всіх до церковної залі, де був приготований святковий обід. В залі були дуже гарно прибрані столи, заставлені різними смачними стравами. В справі готування святочного обіду приклали своєї праці господині: пані Марія Любинецька, пані Раїса Таращак і пані Марія Водолазька, а в закупі всього до обіду допомогли їм п. І. Водолазький, п. Ф. Смолка і п. О. Таращак. Коли всі сіли за столи, п. Водолазький привітав усіх зі святом, як також і о. В. Покотило, який поблагословив страви й усі проспівали молитву Отче наш. Був піднятий перший тост за здоров'я ВПР Вл. Митрополита Ніканора. Всі присутні проспівали »Многі літа«. Другий тост піднято за Адміністратора УАПЦ у Вел. Британії о. протопресвітера С. Молчанівського, який, як сказав п. Водолазький, не зміг прибути на свято, але він є душею з нами. Потім виступив з словом о. І. Гузов.

Треба сказати, що п. Водолазькому допомагають у праці віддані Церкві помічники, як п. С. Запольський — секретар, п. Ф. Смолка — скарбник, п. П. Багач і ін., а також співаки хору: пані В. Попович, п. О. Мазур, пані Шура Бернадська, пані Надія Грицайчук, пані Марія Водолазька, п. А. Попович, п. О. Грицайчук, п. П. Малченко, п. А. Стрільник, п. М. Федорук, та жінки-

господині — Марія Любинецька, Раїса Таращак. Всі згадані особи заслуговують великої пошани та подяки за їхню велику працю для добра нашої парафії і для слави Божої. В дружніх розмовах швидко пролетів час, і на 7 год. вечора треба було звільнити залю. З великим задоволенням усі розходилися по своїх домах.

В суботу 12 січня, 1963 року, влаштовано Різдвяне прийняття і ялинку для дітей. На це прийняття прибув з Лондону о. протопресвітер С. Молчанівський. В передній частині залі красувалась велика гарно прибрана різнокольоровими лямпками ялинка. Від ялинки через усю залю простягнулися столи з різними святочними стравами. О 6 год. ввечері в залі зібрались парафіяни з дітьми. Спочатку традиційний Різдвяний дід вийшов, привітав усіх з святами Різдва Христового і роздав дітям подарунки, промовивши до них відповідне слово. Мило було дивитися, як загорілися дитячі очі побачивши подарунки, а також ту велику радість, що помічалась на обличчі кожної дитини, що одержувала подарунки. Церковний хор під диригуванням п. І. Водолазького проспівав тропар »Різдво Твоє Христе Боже наш« і кондак Різдва »Д'ва днесь«. Отець протопресвітер С. Молчанівський поблагословив страви і звернувся до присутніх словом у якому підкреслив усю велич Різдвяних Свят, а також в'ками витворені нашим народом чудові пісні-колядки, і прекрасні наші традиції пов'язані з Різдвяними Святами та закликав усіх свято зберігати наші традиції і звичаї і бути добрими християнами, вірними своїй рідній Церкві і своїй батьківщині Україні.

На другий день в неділю 13 січня, відбулася врочиста Служба Божа, що її відслужив о. протопресвітер, а опісля в церковній залі відбулися парафіяльні Загальні Збори.

На Загальних Зборах заслухано звіт Параф. ради, уділено абсолюторію уступаючій Параф. раді й обрано нову: п. І. Водолазький — голова Парафіяльної ради, п. А. Попович — секретар, п. І. Волинець — скарбник, п. А. Стрільник — церковний староста, п. О. Грицайчук — помічник церк. старости, п. П. Любинецький — збірщик.

До Ревізійної Комісії обрані: п. О. Мазур, п. Ф. Смолка, п. П. Приступа і запасовий член — п. В. Нагірний.

ХРАМОВЕ СВЯТО В ПАРАФІЇ УАПЦ У КІХЛЕЙ

В день Св. Архистратига Михаїла парафія УАПЦ в Кіхлей відзначила своє десяте храмове свято. Свято перенесено на неділю 26 листопада. На запрошення Параф. ради з Лондону прибув Адміністратор УАПЦ у Великій Британії о. протопресвітер С. Молчанівський, який по дорозі заїздив до Галіфаксу, звідки його з дияконом о. К. Матяшуком привіз до Кіхлей о. І. Водолазький своєю машиною. З Лідсу прибув настоятель парафії о. В. Покотило. Прибуле духовенство зустрічали члени Парафіяльної ради — п. Ф. Смолка, — голова Параф. ради, п. Волинець І. — секретар, п. С. Горобець — староста. В суботу, 25 листопада о 6 годині ввечері відправлено Всенічну з благословенням хлібів.

Учасники парафіяльного храмового свята в 1963 році

По закінченні відправи, перейшли до церковної залі, де відбулися Параф. Збори в присутності о. Адміністратора.

В неділю, 26. 11. 1968 року о год. 7.30 прибув до церковної залі голова Параф. ради п. Ф. Смолка, а за ним почали прибувати господині котрі приготовляли храмовий обід — пані М. Смолка, пані М. Мальченко, пані К. Симонець, пані В. Волинець, а також секретар Параф. ради п. Іван Волинець. Перед дванадцятою годиною почало прибувати духовенство і вірні до церкви і о 12 год. дня розпочалася Служба Божа, яку служив о. протопресвітер у сослужінні о. В. Покотила і диякона о. К. Матяшука. Гарно співав церковний хор під дириґуванням голови Параф. ради п. Ф. Смолки. Перед закінченням Служби Божої о. протопресвітер виголосив гарну, змістовну проповідь, а після закінчення Богослужения подякував настоятелю парафії о. В. Покотилу за душпастирську роботу в парафії, п. Ф. Смолці, як голові Параф. ради і дириґентові хору, членам Параф. ради — п. І. Волинцеві (секретар), п. С. Горобцеві (староста), п. А. Стрільнику (скарбник), п. М. Федоруку (заст. старости), також подякував церковному хорові за гарний спів. Настоятель парафії о. Василь Покотило запросив усіх перейти до церковної залі де був приготований храмовий обід.

Коли всі засіли за столами, голова Параф. ради п. Ф. Смолка подякував о. Адміністратору, що хоч уже і старенький, а все ж хоче провідати свої парафії, поділитись думками з Параф. радою й узагалі з парафіянами. Подякував членам Параф. ради, господиням за приготування храмового обіду — паням М. Смолка, М. Мальченко, К. Симонець, В. Волинець і панні Галині Волинець. Висловив подяку голові Рев. Комісії і доброму парафіянинові п. О. Мазурикові і всім парафіянам за підтримку своєї незалежної Православної Церкви. На обіді був присутній ректор Англіканської Церкви, якому п. Смолка також висловив подяку. Після цього о. протопресвітер поблагословив страви, а всі присутні проспівали Отче наш, а тоді всі споживали обід. Перший

тост піднято за Владику нашого Блаженнішого Митрополита Ніканора. Всі проспівали многоліття. Коли всі підкріпились о. протопресв тер подякував Параф. раді, а також всім парафіянам і особисто запросив господинь і подякував їм за добрий обід.

Протопресвітер С. Молчан'вський висловив окрему подяку о. ректору Англіканської Церкви за гарне ставлення до нас православних украïнців. Переклав на англійську мову п. О. Мазур. О. ректор подякував о. протопресвітеру і всім парафіянам і пообіцяв і надалі давати підтримку. Після того о. протопресвітер розповів про приїзд до Лондону Патріярха Константинопольського і про зустріч з ним. Усі з великою увагою вислухали о. протопресвітера.

Після закінчення обіду зробили загальні фотознімки.

Духовенство й учасники храмового свята в 1966 році

ПАРАФІЯ СВ. МИХАЇЛА ВШАНОВУЄ СВОГО ПАТРОНА

В суботу, 24 листопада 1973 року, до парафії Св. Михаїла в м. Кіхлеи приїхали настоятель о. Василь Покотило й Адміністратор УАПЦ у Великій Британії, о. митроф. прот. С. Богатирець. У церковному дом' дожидали їх парафіяни з головою Парафіяльної ради п. Ф. Смолкою, а також був присутнім і о. Іван Водолазький. Після привітання о. Сильвестер розпитувався про життя парафії, про її здобутки та про труднощі, давши певн' поради, і тоді розійшлися, щоб відпочити. В неділю, рано біля одної з кращих англіканських церков у місті, почали збиратися вірні УАПЦ з Кіхлей, з Брадфорду, з Лідсу, Галіфаксу та інших місцевостей. Після зак'нчення англ'канської Служби Божої, о. Сильвестер Богатирець розпочав Богослуження в сослуженні настоятеля о. Василя і диякона о. Конст'нтина Матяшука. Парафі-

яльний хор під дириґуванням п. Ф. Смолки своїм гарним співом збагачував Службу Божу, а велика церква була виповнена вірними, що прийшли в цей великий день парафіяльного свята. Після відспівання »Святий Боже«, о. Сильвестер вручив настоятелеві о. Василеві наперсний золотий хрест, яким ВПР Владика Митрополит Мстислав нагородив його за віддану працю на ниві Христовій. Присутні вірні зі сльозами радости в очах прийняли вістку про нагороду Владикою Мстиславом їхнього шанованого о. настоятеля.

При кінці Служби Божої о. Сильвестер сказав проповідь на євангельську тему пов'язану зі значенням храмового свята в парафіях, підкреслюючи, яку користь дає нашій душі сильна віра в Бога Творця.

Він закликав присутніх міцно стояти при Святій Православній Церкві, сповняти свої обов'язки супроти Бога і своїх ближніх та всього українського народу.

По закінченні Богослуження вірні перейшли до церковного дому, де Сестрицтво парафії з Парафіяльною радою приготовили спільний обід. Голова Парафіяльної ради п. Ф. Смолка в своїй промові подякував о. Адміністраторові, о. Покотилові і о. дияконові за відслужену Службу Божу. Отець Василь подякував Парафіяльній раді, Сестрицтву і всім тим, що потрудилися в приготованні такої прекрасної трапези, і закликав своїх парафіян, щоб вони міцно держались своєї УАПЦ, щоб вони віддано працювали для своєї парафії, і щоб приучували й своїх дітей до святої православної Віри, любови до Бога, до Церкви і свого українського народу та України. Отець митроф. прот. розповів про життя нашої Святої Православної Церкви у вільному світі, про щойно відбутий Собор Єпископів та представників Вищих Церковних Управлінь у м. Торонто, який завершився поєднанням трьох Митрополій в одну УАПЦ. Він сказав: »Правда, ще існують малі дієцезії поза об'єднаною Церквою, але ми віримо, що прийде час, коли всі православні українці об'єднаються в одну УАПЦ«. Цю вістку присутні прийняли з великою радістю. Отець Сильвестер оцінив працю о. настоятеля, Парафіяльної ради й всіх вірних і закликав їх ще більше працювати, ще більше жертвувати, щоб наша Церква стала сильною і була поставлена на те місце, де їй належить бути — рівною між іншими Церквами у Святій Вселенській Православній Церкві.

Присутнім на обіді був настоятель англіканської церкви, якою користується наша парафія в цьому місті. Олександер Мазур у своєму слові англійською мовою, пояснив англіканському священикові чому ми сьогодні святкуємо на чужині, а не в Україні. Також склав подяку о. настоятелеві й проводові Англіканської Церкви за те, що вони нам допомагають.

Святкування відбулось дуже гарно, тому ми не можемо не згадати тих пань і панів, які доклали так багато праці, щоб воно відбулося з успіхом. Найбільше праці доклали пані: Смолка, М. Мальченко, Клава Симонець, Рая Терещук, п. О. Мазур та інші. Ініціятором і відповідальним за все був голова Парафіяльної ради п. Ф. Смолка. Все відбулося дуже гарно.

ХРАМОВЕ СВЯТО В КІХЛЕЙ

Парафія Св. Архистратига Михаїла в Кіхлей щороку вшановує своє храмове свято. На цей раз Парафіяльна рада в порозумінні з настоятелем о. Василем Покотилом, рішила храмове свято відсвяткувати в неділю, 23 листопада 1975

року. Запрошено о. Івана Водолазького, щоб прибув помолитися з о. настоятелем і вірними нашої парафії.

В неділю, біля англіканської церкви, почали збиратися наші парафіяни й гості з сусідніх парафій, щоб взяти участь у Богослуженні. Прибули отці й розпочали Святу Літургію. Служив настоятель парафії о. Василь Покотило й гість о. Іван Водолазький. Дуже гарно співав парафіяльний хор під диригуванням голови Парафіяльної ради і дириґента п. Федора Смолки. Прислужники В. Грицайчук і В. Симонець дуже поважно прислуговували під час Богослуження. Велика англіканська церква була виповнена вірними, між якими було багато молоді, а це доказ того, що батьки научають своїх дітей вірувати в Бога й шанувати нашу Єдиту УАПЦ. Наприкінці Св. Літургії о. Іван Водолазький сказав дуже змістовну проповідь на тему недільної Св. Євангелії, а настоятель о. Василь виголосив проповідь про патрона нашої парафії Св. Архистратига Михаїла. Отець Василь закликав вірних міцно стояти біля нашої Церкви, працювати, жертвувати й розбудовувати Її тут на чужині, тоді як наш ворог нищить Її в Україні.

Отець Василь подякував о. Іванові за прибуття на храмове свято, подякував хористам за гарний спів, подякував прислужникам і всім присутнім що так численно прийшли, щоб вшанувати престольний празник нашої парафії, і тим доказати вірність Святій УАПЦ, проводові нашої Святої Православної Церкви і Україні.

Після Служби Божої всі були запрошені на спільну трапезу, яку приготовили Парафіяльна рада і Сестрицтво парафії. Присутнім на обіді був настоятель англіканської церкви, якому належиться подяка, бо він нам дуже багато допомагає своєю церквою, в якій ми служимо. Трапезу розпочато молитвою і поблагословенням страв. Був піднесений тост за Високопреосвященнішого Митрополита Мстислава, а хор проспівав многоліття.

Того самого дня наша парафія святкувала ювілей о. Василя — 15-ліття священичого служіння в парафії Кіхлей. Парафія вшанувала свого душпастиря — голова Парафіяльної ради п. Ф. Смолка вручив отцеві подарунок — гарний годинник, а сестричка пані Р. Терещук піднесла гарний і дуже смачний торт. Отець Василь з сльозами на очах прийняв дарунок і подякував усім парафіянам за те, що його працю признають і вшановують. Було піднесено тост за здоров'я о. Василя, а хор проспівав многоліття. Отець Василь за п'ятнадцять років праці знає всіх своїх парафіян, знає хто працює для добра парафії й нашої УАПЦ. При цій нагоді він висловив усім щиру подяку й обіцяв, що доки Господь йому позволить, то буде служити Богові й Церкві. Отець настоятель подякував організаторам свята, якими були сестриці: К. Симонець, Р. Терещук, М. Смолка, М. Мальченко і братчики: Ф. Смолка, Д. Гриць, П. Мальченко, О. Малорід, С. Горобець. Ще раз подякував о. Іванові Володазькому і паніматці за прибуття на свято та за допомогу своїм автом в організуванні свята. Гарно відбулося наше храмове свято тут на чужині.

ВІДЗНАЧЕННЯ 25-РІЧЧЯ ПАРАФІЇ УАПЦ У КІХЛЕЙ

Українська православна громада в м. Кіхлей, спочатку належала до парафії Св. Покрова в Брадфорді. Віддаль, утруднювала реґулярну участь вірних у Богослуженнях, і з ініціятиви пп. Івана Водолазького (теперішнього протоієрея і настоятеля нашої парафії), Федора Смолки, Всеволода Нагірного і

Петра Богача започаткувались заходи для оформлення місцевої парафії УАПЦ у Кіхлей. За цим заявились 33 особи. В неділю, 22 червня 1957 року, прибув до Кіхлей о. прот. Сергій Кіцюк, відслужив першу Службу Божу в англіканській церкві, а після Богослуження відбулися загальні збори вірних УАПЦ, на яких і постала парафія УАПЦ. Головою Парафіяльної ради обрано о. прот. С. Кіцюка, а до управи обрано Івана Водолазького, С. Запольського та В. Нагірного. ГЦУправління затвердило протокол загальних зборів і згадана дата започаткувала постання парафії УАПЦ у Кіхлей під небесним опікуном Св. Архистратига Михаїла. Першим настоятелем парафії був о. прот. Сергій Кіцюк.

У неділю, 21 листопада того ж року приїхав до нашої парафії бл. пам. о. протопресвітер Сергій Молчанівський, Адміністратор УАПЦ у Великій Британії. Це був день храмового свята. Отець Адміністратор відслужив урочисту Службу Божу в сослуженні о. настоятеля нашої парафії.

Настоятель парафії о. прот. І. Водолазький і парафіяни. Рік 19??

Від тієї неділі проминули 25 років. Зайшли багато змін із того часу у нашій парафії. Іван Водолазький був рукоположений 11 серпня 1963 р. на священика, діти повиростали, а багато старших мирян відійшли у вічність. Проте парафія продовжує своє життя і свою працю на Божу славу і добро нашої Церкви. Тепер настоятелем нашої парафії є о. прот. Іван Водолазький, а до управи Параф. ради належать пп.: Федір Смолка, І. Волинець, Дмитро Гресь, П. Мальченко. Багато парафіян і далі активно допомагають у праці парафії. Відбуваються регулярно Богослуження. Отець піклується вірними, а Парафіяльна рада разом із Сестрицтвом відзначують парафіяльний храмовий празник.

Так і цього року, Парафіяльна рада з о. настоятелем заздалегідь почала готувалися до відзначення парафіяльного празника. В неділю, 21. 11. 1982 о. протоієрей Іван відслужив урочисту Службу Божу при співі парафіяльного хору підсиленого співаками з Брадфорду, під диригуванням п. І. Волинця. Після Св. Літургії о. Іван виголосив многоліття Блаженнішому Владиці Мит-

Учасники храмового свята в Кіхлей у 1981 році

рополитові, Преосвященному Владиці Анатолію з нагоди його 70-ліття. Також виголосив вічну пам'ять усім вірним, що померли в часі 25-річчя існування нашої парафії.

Після Богослуження о. настоятель запросив усіх присутніх на святковий обід, що його приготували Парафіяльна рада і Сестрицтво в церковній залі. Вірні перейшли до залі, засіли за гарно прибрані й багаті столи. Між гістьми був і ректор місцевої англіканської церкви зі своєю дружиною. Голова Парафіяльної ради п. Федір Смолка відкрив свято, привітав гостей, подякував усім, що приготовляли це храмове свято й попрохав о. настоятеля провести молитву та поблагословити страви. Отець настоятель разом з вірними проспівав Господню молитву, поблагословив страви на столах і підніс тост за Блаженнішого Владику Митрополита, Преосвященного Владику Анатолія, Голову Єпархіяльного Управління, ректора англіканської церкви, в якій служимо наші Богослужби, Парафіяльну раду й сестриць, що готували святковий обід.

По-англійському привітав гостей п. Олександер Мазур і побажав ректорові та його дружині щасливого життя на новому поселенні. Ректор подякував усім за привітання і заявив, що він ніколи не забуде гостинності православних українців у Кіхлей.

Керував організуванням свята п. І. Волинець, тож йому і паням господиням: Марії Малайді, Меланії Мальченко, Вірі Волинець і паніматці Марії належиться сердечна подяка за їхню працю. В часі святкового обіду п. І.Волинець провів збірку на пресфонд »Відомостей« і зібрав £15.00.

Гарно й весело провели наші парафіяни і гості цьогорічне храмове свято. Дай Боже нам доброї волі та сили і так далі продовжувати таку гарну українську православну традицію, чим ми доказуємо світові про 1000-річчя християнської культури в Україні.

Микола СИДОРЕНКО
Григорій КИРНОС

ПАРАФІЯ УАПЦ РІЗДВА ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ В КОВЕНТРІ

У перших днях вересня 1947 року, ще нечисленна українська громада дістала вістку з Лондону, що вже призначена Церковна Рада УАПЦеркви у Великій Британії. 25 вересня 1947 року православні українці в Ковентрі обрали Парафіяльну раду: Микола Сидоренко — голова, Ф. Коваленко — секретар, І. Харитонюк — скарбник. Контрольна Комісія: проф. С. Кулик і І. Сорокопуд. Нічого не було відомо про душпастирів, які могли б нам принести духовну опіку.

В березні 1948 року, до гостелю Брукландс, де жили тоді українці, несподівано завітав о. Лев Опока. Він відслужив Молебень. Нашвидкуруч зорганізований Зінаїдою Сидоренко хор своїм співом прикрашав Молебень.

20 березня 1949 року обрано новий склад Парафіяльної ради: Іван Сорокопуд — голова, Микола Сидоренко — секретар, І. Бігун — скарбник, Ф. Коваленко — член. Контрольна Комісія: В. Романюк, І. Харитонюк.

17 квітня 1949 року була в нас перша Служба Божа, що її служив о. митроф. прот. Ігор Губаржевський в сослуженні о. диякона Михайла Галиці. Співав хор під дириґуванням Зінаїди Сидоренко.

Архипастирська візитація Блаженнішого Митрополита Полікарпа в Ковентрі 13 серпня 1950 року

Дівчата-Колядниці в Парафії УАПЦ в Ковентрі в 1966 році. Зліва направо: Оксана Степчук, Віра Кирнос, Галина Степчук, Ганна Степчук, Ніна Москалюк. В дверях стоїть господар дому п. А. Москалюк

13 серпня 1950 р. нашу парафію відвідав Блаженніший Владика Митрополит Полікарп, що приніс розраду після клопотів, що їх накоїв о. прот. І. Губаржевський.

В листопаді 1950 року о. прот. Василь Ільчук відслужив Службу Божу, а після Богослуження була обрана Парафіяльна рада: полк. В. Кравчук — голова, Григорій Семенчук — скарбник, Ілля Бігун — церковний староста, Зінаїда Сидоренко і сот. Василь Перебийніс — члени Парафіяльної ради. Контрольна Комісія: Микола Сидоренко, Василь Романюк, Тетяна Перебийніс.

Учасники храмового свята в 1960 році

Духовенство й гості — учасники храмового свята в 1961 році

12 жовтня 1952 року обрано Парафіяльну раду в складі: В. Жовтобрюх — голова, М. Вовчук — скарбник, Зінаїда Сидоренко, Омелян Кузнеців і Андрій Шульга — члени. Контрольна Комісія: Ф. Коваленко, А. Козінченко і С. Рубан. Парафію обслуговували оо.: прот. В. Ільчук, Ол. Довгаль і протопресвітер Сергій Молчанівський.

13 листопада 1953 року призначено настоятелем парафії о. Петра Бублика, обрано новий склад Парафіяльної ради: о. П. Бублик — голова, І. Бігун —

Храмове свято в Ковентрі в 1963 році

Храмове свято в Ковентрі в 1966 році

заступник голови, І. Хриптій — секретар, І. Вовчук — скарбник, Зінаїда Сидоренко, А. Козіченко — члени. Контрольна Комісія: С. Рубан, Григорій Заводій, Василь Луценко.

4 листопада 1954 року обрано Парафіяльну раду в склад: о. П. Бублик — настоятель, Ф. Коваленко — голова, І. Хоптій — секретар, С. Голуб — скарбник, Зінаїда Сидоренко, А. Козіченко, Г. Білецький — члени. Контрольна Комісія: Павло Калініченко, Василь Луценко і С. Рубан.

15 травня 1956 року була обрана нова Парафіяльна рада: інж. П. Петренко — голова, Роговий — скарбник, Я. Стеценко — церковний староста, П. Цекот і Григорій Кирнос — члени. Контрольна Комісія: Микола Сидоренко, Харлампій Нога і Г. Кирнос.

18 серпня 1957 року був призначений настоятелем нашої парафії о. Степан Ярмусь, а Парафіяльна рада працювала в складі: інж. П. Петренко — голова, С. Голуб — секретар, Григорій Кирнос — скарбник, Я. Стеченко — церковний староста, майор Юрій Побідаш, Г. Степчук, А. Москалюк, А. Шульга — члени. Контрольна Комісія: Х. Нога, М. Сидоренко, П. Цекот.

19 вересня 1957 року Я. Стеценко зрезиґнував з членства Парафіяльної ради. Обов'язки церковного старости перебрав майор Юрій Побідаш.

31 липня 1959 року призначено настоятелем парафії о. Юрія Шклярова. Була обрана нова Парафіяльна рада в складі: о. Ю. Шклярів — голова, М. Сидоренко — заступник голови, Г. Степчук — секретар, Г. Кирнос — скарбник, майор Ю. Побідаш — церковний староста, дипл. інж. П. Петренко — диригент хору, А. Москалюк, А. Шульга, Тетяна Зубенко і Михайло Зубенко — члени.

4 листопада 1962 року обрано Парафіяльну раду: о. Юрій Шклярів — голова, Микола Сидоренко — заступник голови, С. Голуб — секретар, Г. Кирнос — скарбник, П. Карпук — церк. староста, Тетяна Зубенко, Г. Семенчук, А. Москалюк — члени. Контрольна Комісія: Харлампій Нога, майор Омелян Кузнеців, В. Місюренко. 1968 року виеміґрували до Канади члени Парафіяльної ради: Г. Семенчук, С. Голуб, А. Москалюк і Г. Степчук.

14 грудня 1969 року обрано Парафіяльну раду: о. Ю. Шклярів — голова, Микола Сидоренко — заступник голови, Петро Цекот — дяк, П. Карпук — церковний староста, Степан Фещук — скарбник, Тетяна Зубенко і Михайло Зубенко — члени. Контрольна Комісія: Х. Нога, М. Місюренко і Гр. Кирнос.

12 травня 1973 року діяльність Парафіяльної ради продовжено на наступних три роки. В цьому часі о. Юрій Шклярів з причини слабого здоров'я відійшов на спочинок, а новим настоятелем був призначений о. прот. Григорій Гусак.

18 вересня 1976 року обрано нову Парафіяльну раду в складі: Микола Сидоренко — голова, Г. Білецький — секретар, Степан Фещук — скарбник, П. Карпук — церковний староста, Харлампій Нога, Григорій Кирнос, Олександра Білецька, С. Патока — члени.

7 березня 1982 року обрано Парафіяльну раду: о. прот. Г. Гусак — настоятель парафії, Микола Сидоренко — голова, Г. Білецький — секретар, Х. Нога — скарбник, П. Цекот, Степан Фещук і В. Тунік — члени. Контрольна Комісія: Григорій Кирнос, І. Падун, І. Кархів.

У зв'язку з резиґнацією Г. Білецького, хворобою І. Кархіва та відходу від УАПЦеркви І. Падуна, склад Парафіяльної ради на 1984 рік і під сучасну пору є такий: о. прот. Г. Гусак — настоятель, Микола Сидоренко — голова, Григорій Кирнос — секретар, Х. Нога — скарбник, І. Лавріненко — церковний староста, С. Богданович і В. Тунік — члени. Контрольна Комісія: Степан Фещук, Василь Чумаченко, С. Пікульницький.

Нашу парафію відвідали Ієрархи УАПЦ:

13 серпня 1950 року — Блаженніший Владика Митрополит Полікарп.
19 травня 1982 року — Преосвященніший Владика Анатолій.
15 червня 1986 року Високопреосвященніший Вл. Архиєпископ Володимир.

ХРАМОВЕ СВЯТО В КОВЕНТРІ

Рік річно парафія УАПЦ в Ковентрі відзначає своє храмове свято на честь Різдва Пресвятої Богородиці, що припадає на 21 вересня за новим стилем. Цього року свято Різдва Пресвятої Богородиці припало в п'ятницю, тому відзначення храмового свята довелось перенести на найближчу неділю 23 вересня 1963 року.

Завжди відзначалось храмове свято в Ковентрі врочистою Службою Божою, що її служив Адміністратор о. С. Молчанівський у сослуженні кількох священиків, що завжди їх запрошувалось на соборну Службу Божу, та протодиякона о. М. Галиці. На превеликий жаль у цьому році о. протопресвітер С.

Молчанівський не міг очолити соборної Служби Божої тому, що мав поважну операцію.

В своєму заступстві о. протопресвітер делеґував о. С. Ярмуся, який і відслужив соборну Службу Божу у сослуженні настоятеля парафії в Ковентрі о. Ю. Шклярова ,настоятеля парафії в Дарбі і Ноттінґгамі о. С. Морозюка і о. протодиякона М. Галиці.

Коли щороку парафія в Ковентрі відзначувала храмове свято мов по-родинному біля 100-120 осіб з запрошеними гостями, то в цьому році відзначення свята заслуговує особливої уваги. Саме перед початком Богослуження до Англіканської церкви Св. Марка, в якій відправляються Богослуження парафії УАПЦ в Ковентрі, прибули 3 автобуси з гостями — парафіянами з Дарбі 37 осіб і з Ноттінґгаму 77 осіб на чолі з настоятелем о. С. Морозюком.

Соборну Службу Божу служили отці в супроводі співу Ноттінґгамського церковного хору під дириґуванням п. А. М. Кліша, що своїм співом справді підніс угору серця побожних парафіян і гостей понад 200 осіб, що виповнили церкву св. Марка.

В кінці Служби Божої о. С. Ярмусь у зворушливій проповіді розповів про благочистиве життя Пресвятої Богородиці, що було повне безмежних страждань. Пресвята Мати Божа, перевищуючи своєю святістю Ангелів Божих, Херувимів і Серафимів, вчить нас прикладом свого життя християнської чесноти, терпіння і витривалости.

Після Служби Божої і Молебня до Пресвятої Богородиці, настоятель парафії Ковентрі о. Юрій Шклярів подякував о. Степану Ярмусеві, що прибув звеличити храмове свято в заступстві хворого о. протопресвітера С. Молчанівського. Щиро дякував о. Юрій і о. Степану Морозюкові, що був ініціятором приїзду своїх парафіян, Ноттінґгамській і Дарбівській Парафіяльним радам за організацію приїзду, дякував усім гостям і своїм парафіянам за участь у спільній молитві. Зокрема висловив подяку о. протодиякону М. Галиці, як також дириґентові п. А. М. Клішеві і ноттінґгамським хористам, що своїм чудовим співом надали Богослуженню високої врочистости.

В кінці о. Юрій запросив гостей і своїх парафіян на спільну трапезу, що була приготована в залі українського дому. На жаль гості з Ноттінґгаму і Дарбі не могли бути на трапезі тому, що мали в своєму пляні відвідати новозбудовану англіканську катедру в Ковентрі.

На спільній трапезі особливими гостями були настоятель Англіканської парафії Св. Марка, о. С. К. Гамель Кук М.А. і два його асистенти-священики та голова Англо-Українського Т-ва в Ковентрі з своєю дружиною.

Відкриваючи спільну трапезу о. Ю. Шклярів звернувся в коротких словах до своїх парафіян, підкреслюючи їхню жертвенність та прагнення до єднання. От. С. Ярмусь поблагословив трапезу і підніс перший тост за здоров'я ВПР Владики Митрополита Ніканора, побажавши многих літ для плодотворної праці на Христовій Ниві. Згадав відсутнього Адміністратора о. протопресвітера С. Молчанівського, що так хотів бути на цій урочистості, але він душею завжди з нами і, підносячи тост побажав йому скорого виздоровлення та многих літ.

Від імені Адміністратора і Голови Ген. Церк. Управління УАПЦ у Великій Британії о. С. Ярмусь висловив подяку настоятелеві англіканської парафії за братне ставлення до нас українців, побажавши йому многих літ.

Як і щороку парафіяни Ковентрі не лише на словах, а й на ділі засвідчили

свою любов до свого Духовного Батька ВПР Вл. Митрополита Ніканора, склавши, на пропозицію Голови Параф. ради п. М. Сидоренка, грошову збірку.

Перед закінченням трапези о. Юрій Шклярів подякував членам Параф. ради за організацію відзначення храмового свята та господарям п. Г. Кирносові і п. А. Москалюкові, а зокрема господиням: пані Т. Зубенко, пані М. Тунік, пані Ісаєнко, пані Москалюк та іншим, за їхню працю, побажавши їм доброго здоров'я та щоб Господь зберіг їх на многі літа. Молитвою »Дякую Тобі, Христе Боже« закінчено свято.

ХРАМОВЕ СВЯТО В КОВЕНТРІ

Ковентр'вська парафія Різдва Пресвятої Богородиці УАПЦеркви щорічно відзначає своє храмове свято врочистою соборною Службою Божою та традиційною спільною трапезою п'сля Богослуження. Обставини складаються так, що відзначення такої врочистості доводиться переносити на неділю перед днем самого свята, що святкується 21 вересня, або на неділю після свята.

В цьому 1966 році, парафія відзначила у неділю 18 вересня. На превеликий жаль, на відзначення свята не міг прибути й очолити Богослуження Адміністратор і Голова ГЦУправл'ння на В. Британію о. протопресвітер С. Молчанівський тому, що з приводу недуги мусів виїхати, за порадою лікарів, до Німеччини на лікування з паніматкою, що також довший час хворіє.

Прибули, як і кожного року настоятель парафії в Дарбі й Ноттінґгамі о. С. Морозюк і протодиякон о. М. Галиця з Лондону. Настоятель Ковентрівської параф'ї о. Юрій Шкляр'в запросив о. С. Морозюка очолити Богослуження, яке розпочалось о год. 11.45 в англіканській церкві св. Марка в якій постійно служаться Богослуженнл Парафії УАПЦеркви.

Співав парафіяльний хор під дириґуванням п. Г. Степчука. У Богослуженні взяли участь понад 160 осіб. У кінці Служби Божої о. С. Морозюк сказав змістовну проповідь про значення та чудесне народження Пресвятої Богородиці в'д праведних Іоакими і Анни, що до глибокої старости дожили безд'тними. На закінчення Служби Божої виголошено многоліття Блаженнішому Владиці Митрополиту Ніканору, многострадальному поневоленому українському народові в Укра'ні та на чужині, парафіянам і всім присутнім. Перед цілуванням хреста настоятель парафії о. Ю. Шклярів передав благословенл Блаженн'шого Митрополита Н'канора і привітання з святом Адміністратора о. С. Молчан'вського, який хоч і перебувас на лікуванні, але пам'ятає про нас і душею завжди з нами.

Від імені Параф. ради і парафіян о. Ю. Шклярів висловив подяку о. С. Морозюку і протодиякону о. М. Галиці за звеличення своєю участю врочистого Богослуження, хористам, після чого запросив усіх присутніх у церкві на сп'льну трапезу, яка була приготовлена в залі Відділу СУБ.

Понад 120 осіб зас'ли за гарно прибраними столами. Коротким словом о. Ю. Шклярів звернувся до своїх парафіян дякуючи їм за те велике зрозуміння ваги єднання в спільній молитві та виявлення пошани до наших вікових традицій. Після молитви Отче наш і благословення розпочато спільну трапезу.

Отець Ю. Шклярів підніс тост за здоров'я нашого духовного Батька Блаженнішого Митрополита Ніканора з побажанням многих літ для праці на Христовій ниві і на добро нашому знедоленому народові. Також підніс тост за здоров'я відсутнього о. протопресвітера С. Молчанівського і паніматки, за всіх парафіян і присутніх гостей. Всі присутні проспівали многоліття.

Сидять зліва направо: Проф. Вол. Василенко, о. протодиякон Михайло Галиця, о. Юрій Шклярів, о. С. К. Гамель Кук, і о. Степан Морозюк. Ззаду члени сестрицтва і хору

На спільну трапезу був запрошений настоятель англіканської парафії св. Марка о. С. К. Гамель Кук, М.А., який майже щороку з щиросердечним задоволенням розділяє нашу врочистість. В імені голови Ген. Церк. Управління УАПЦ у В. Британії і парафіян Ковентрівської парафії о. Юрій Шклярів висловив подяку, бажаючи многих літ, настоятелю англіканської парафії за його братнє ставлення до нас українців і щире бажання прийти з допомогою в потребі користування церквою в чергові Служби Божі, а також і в урочисті свята.

В мистецькій частині спільної трапези взяла участь молодь Ковентрівського Відділу СУМ, правда з коротшою програмою, з приводу того, що більшість сумівців виїхали до Волвергамптону на відзначення врочистості на честь Івана Франка. Однак, хоч і в зменшеному складі, виступ сумівської групи зробив миле та гарне враження на присутніх, які винагороджували їх виконання рясними оплесками. Голова Параф. ради п. М. Сидоренко гарним словом висловив подяку молоді за їхню працю, і внесену розвагу усім присутнім, побажавши молоді доброго успіху в розвитку нашого національного мистецтва, а Господь, щоб зберіг їх на многі літа і сподобив вернутись з їхніми батьками у вільну нашу батьківщину Україну.

Настоятель Англіканської парафії о. С. К. Гамель Кук, М.А., зокрема був дуже зацікавлсний виступом молоді і запросив сум'вців взяти участь у їхньому парафіяльному вечорі (парті), що мав відбутися в понеділок, 19 вересня в залі при церкв. св. Марка, на що сумівці дали згоду і взяли участь.

Запрошених представників місцевого СУБ і СУМ репрезентував голова Відділу Об'єднання бувших Вояк'в Українців п. М. Барабаш, який і склав привітання з святом.

Пам'ятаючи не лише на словах, про нашого Духовного Батька Блаженнішого Владику Митрополита Ніканора, а й на ділі, на звернення о. С. Морозюка парафіяни Ковентрівської парафії і присутні гості перевели грошеву збірку.

В кінці трапези настоятель парафії о. Ю. Шклярів ще раз подякував о. С. Морозюку і о. протодиякону М. Галиці за їхню участь у звеличенні Богослужения надаючи тим більшої врочистости.

Дякував усім присутнім за участь у спільній молитві та за плекання наших старих традиц й. Подякував членам Парафіяльної ради, господарям п. Г. Кирносу, і п. Москалюку, а зокрема нашим невтомним господиням пані Т. Зубенко, пані С. Москалюк, пані Л. Явтушенко і іншим за їхню посвяту і працю, побажавши, щоб Господь обдарував їх великими щедротами і добрим здоров'ям та многими літами для служіння наш'й громаді. Закінчено спільну трапезу молитвою »Дякую Тобі, Христе Боже наш«.

ОТЕЦЬ ПРОТОІЄРЕЙ ЮРІЙ ШКЛЯРІВ

В неділю, 16 січня 1972 року, вся українська громада в м. Ковентрі віддала належну пошану о. прот. Юрію Шклярову, котрий з душпастирською любов'ю оп'кувався вірними в парафії Різдва Пресвятої Богородиці протягом 14 років.

В церкві Св. Івана Хрестителя новопризначений настоятель парафії о. Григорій Гусак, в сослуженні о. прот. Юрія Шклярова, відправив Службу Божу.

З цієї нагоди, в залі Відділу СУБ парафіяни парафії Різдва Пресв. Богородиці, влаштували врочисте прийняття в котрому взяли участь усі українські громадські орган'зації з численною участю громадянства.

Молитвою Отче наш, що її проспівали всі присутні, розпочато врочисте прийняття. Настоятель парафії о. Григорій Гусак поблагословив приготовані страви, привітав Ювілята, згадавши його працю в парафії та на церковній ниві протягом 14 років, після чого проголосив тост і многоліття за здоров'я о. Юрія.

Від 'мені Парафіяльної ради привітав ювілята п. М. Сидоренко, при чому висловив жаль, що о. Юрій з причини хвороби серця змушений відійти в стан спочинку: »...хотілось би відзначити ювілей душпастирської праці о. Юрія бодай десь у 20-ліття, але на все є Божа воля, мусимо з тим годитися й побажати о. Юрію многих літ спок'йного відпочинку на котрий він заслужив«. На закінчення п. М. Сидоренко висловив своє задоволення з душпастирської праці новопризначеного настоятеля о. Григорія Гусака, котрий з квітня місяця минулого року сумлінно опікується вірними нашої парафії, дотри-

мується всіх тих традицій, котрі так свято шануються в нашій парафії. Парафіяни висловлюють своє задоволення з того, що церковно-релігійне життя в парафії проходить так, як то було і за попереднього настоятеля.

Пан М. Сидоренко побажав о. Григорію сил, здоров'я та якнайбільших успіхів у душпастирській праці на церковній ниві.

Дипл. інж. полк. П. Петренко привітав о. Юрія від імені Союзу Ветеранів Армії УНР. Побратим Ювілята коротко висвітлив життєвий шлях о. Юрія. Прот. Юрій Шклярів, — сказав полк. Петренко, — 29 і 30 березня 1958 р. в м. Карлсруе в Зах. Німеччині, був рукоположений Блаженнішим Митрополитом Ніканором в сан священика. Після висвяти був призначений настоятелем парафії Різдва Пресв. Богородиці в м. Ковентрі, яку прийняв від настоятеля о. Степана Ярмуся. Приступивши до виконання обов'язків, цілком присвячує себе душпастирській праці. Парафіяни швидко відчули це і тому з любов'ю і пошаною ставилися до новопризначеного душпастиря. Ще здавалось би, повний енергії обслуговував парафії в Лестері, Ноттінґамі, Дарбі і Кіддермінстері. Відвідував та приносив духовну опіку хворим в шпиталях не лише в Ковентрі, а також далеко поза Ковентрі. Але не довго прийшлося о. Юрію присвячувати себе душпастирській праці. Перешкодою до цього стала хвороба серця. Часом з великою напругою перемагаючи біль, відправляв Служби Божі. Довгі роки намагався перемогти невблаганну хворобу, але таки на домагання лікаря, і з благословенства Його Високопреосвященства Митрополита Мстислава, прот. Юрій був переведений у стан спочинку.

На закінчення інж. Петренко вручив художньо опрацьовану ним, грамоту, котру підписали представники громадських організацій та всі присутні на прийнятті.

Запрошений Парафіяльною радою на врочистість настоятель Свято-Володимирської парафії (укр. католицької) о. д-р Володимир Дзьоба висловив свої найкращі привітання та побажання Ювілятові ,згадавши про те, що вже і його час наближається до того.

Після цього вітали о. Юрія: п. М. Демус — голова В-лу СУБ у Ковентрі, п. П. Дюк — від СУМ, п. Я. Собків — від ОбВУ, пані Дюк — від ОУЖ, п. Корицький — від Філії Т-ва Спр. УНРаді, п. А. Тисячний — від Інформативної Служби, п. Нога — від усіх парафіян.

Висловлюючи привітання о. Юрію, всі промовці підкреслювали пророблену Ювілятом працю на церковній ниві та висловлювали побажання, щоб по змозі сил о. Юрій брав участь у церковно-громадському житті.

Голова Параф. ради п. М. Сидоренко зачитав письмові привітання, що надійшли від: Адміністратора ГЦУ о. митрофорного протоієрея Сильвестра Богатирця, від о. прот. Степана Морозюка, о. прот. Михайла Хуторного, від Голови Фронту Симона Петлюри, майора М. Кощука та Параф. ради парафії в Лестері пані У. Андрущенко.

Зворушений улаштованням у його честь урочистим прийняттям та висловами привітань, о. Юрій висловив сердечну подяку всім, що прийшли і своєю присутністю вшанували його. Склав подяку новопризначеному настоятелеві о. Григорію Гусакові, котрий взяв на себе опіку над парафіянами, побажав о. Григорію якнайкращих успіхів у його душпастирській праці в парафії, при тому проголосив многоліття о. Григорію і присутній на прийнятті паніматці.

В місцевій англіканській газеті »Ковентрі Івнінґ Телеґраф« було вміщено знімку з погруддя о. Юрія, короткий нарис з життя нашої Церкви та з життя Ювілята. Там було надруковано опінію, котру висловив кореспондентові, на його запитання, Єпископ Англіканської Церкви д-р Курдберд Вардслей: — То є прекрасна людина великої любови, — сказав Єпископ.

Після появи репортажу в часописі »Ковнтрі Івнінґ Телеґраф« Екзекутивний Комітет Союзу Церков у Ковентрі також надіслав письмове привітання з побажанням спокійного та доброго відпочинку.

ЕКЗАРХ ГРЕЦЬКОГО ПАТРІЯРХА АРХИЄПИСКОП АТЕНАҐОРАС У КОВЕНТРІ

Парафія Різдва Пресвятої Богородиці дістала офіційне запрошення від парафіяльного комітету грецької парафії, в якому запрощувала нашу парафію взяти участь в соборному Богослуженні, яке очолить Екзарх Грецького Патріярха Архиєпископ Атенаґорас у неділю, 16 березня 1974 року.

Тому, що в нашій парафії була досить довга перерва у відправі Богослужень, — на що було багато причин, як призначення нашого настоятеля о. прот. Григорія Гусака обслуговувати, крім Ковентрі, ще й парафію в Нотінґамі, потім недуга самого настоятеля, — ми не мали можливости відкласти наше Богослуження, яке було призначене також на неділю 16 березня і всією парафією разом з настоятелем взяти участь у зустрічі Архиєпископа Атенаґораса та в соборному Богослуженні.

ВПРеосв. Архиєп. Атенаґорас серед парафіян ковентрівської парафії УАПЦ

Відбулася телефонічна розмова з Адміністратором ГЦУ митроф. прот. о. С. Богатирцем і за його порадою було рішено виділити делеґацію від парафії, яка від імені парафії Різдва Пресвятої Богородиці привітає Архиєпископа Атенагораса та вручить йому подарунок.

В склад делеґації увійшли: пані Таня Зубенко, панни Марія Фещук, Таїса Кирнос, п. І. Корицький та М. Сидоренко.

ПАРАФІЯ РІЗДВА ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ В КОВЕНТРІ

За останні роки, як в »Відомостях«, так і в іншій українській пресі не було нотаток та репортажів про внутрішнє життя парафії. Але це не доказ, що парафіяльне життя серед православних українців у Ковентрі стало занепадати. Варто підкреслити щось зворотне. Помітна більша активність та згуртованість людей біля своєї Церкви. Таке явище можна пояснити тим, що люди старіються і відчувають більшу потребу духовної поживи, підростаюча молодь, яка вступає на самостійний шлях життя, також відчуває потягнення до духовного життя та старається дотримуватися наших релігійних та національних традицій — вінчання, хрещення дітей та інші.

Щодругої неділі відправляються Служби Божі. З великою шанобливістю та в духовному піднесенні святкуються свята Різдва Христового, Воскресіння Христове кожного року, після Всенічної, закінчується спільною трапезою розговинами. У Хомину неділю на цвинтарі відправляється спільна Панахида

Настоятель парафії в Ковентрі о. прот. Григорій Гусак, дириґент хору п. Павло Цекот і хористи та хористки

при численній участі вірних. Також гарно відзначається свято Трійці. У всі ці свята, вірні завжди линуть думками до рідного краю, пригадуючи все те, що вони залишили вдома.

З великою активністю та в духовному піднесенні, при численній участі вірних, старших та молоді, щорічно відзначається престольне свято, яке парафія святкує в день Різдва Пресвятої Богородиці.

На запрошення настоятеля парафії, парафіяльної ради та вірних, у суботу, 21 вересня 1974 року прибув до Ковентрі Голова ГЦУ о. митрофорний протоієрей Сильвестер Богатирець. На станції високодостойного гостя зустріли члени Парафіяльної ради. Звідти отець Сильвестер поїхав до помешкання колишнього настоятеля парафії, який тепер знаходиться на відпочинку, щоб скласти йому візиту та подивитися в яких умовах живе о. прот. Юрій Шклярів. Умовами його життя о. Сильвестер був задоволений, бо і дійсно, зразу ж кинулося в очі скромне, але чистеньке помешкання з усіма вигодами, яке о. прот. Юрій Шклярів отримав від міської управи. Також і сам о. Юрій, не дивлячись на довголітню серцеву недугу, дає сам собі раду, є міцний духом та бадьорий. Після короткої але теплої гостини, о. Сильвестер від'їхав до господи панства Зубенків, де взяв участь у засіданні Парафіяльної ради.

Під час засідання Парафіяльної ради о. митроф. прот. Сильвестер інформував про життя нашої Церкви на цьому терені та про ту працю, яку ще маємо подолати для ще більшого зміцнення нашої Церкви. Багато уваги та турбот висловив о. Сильвестер у справі організації Ліґи Православної Молоді. Початки вже зроблено, відбуто два з'їзди, основу заложено, але в майбутньому ще багато і багато праці потрібно буде прикласти нам, старшим, для того, щоб відшукати всю ту молодь, яка стоїть осторонь від нашого життя та є на шляху асиміляції. Отець Сильвестер інформував також про купівлю церкви в Лондоні, при тому ж додав, що здійснення того, такого важливого, завдання буде залежати від того, як на те відгукнуться самі вірні. Є дуже велика потреба для всіх нас українців мати репрезентативну церкву в столиці Англії.

Вірні парафії Різдва Пресв. Богородиці в м. Ковентрі під час храмового свята 22 вересня 1974 року

Під час так ділових нарад, члени парафіяльної ради з великим зацікавленням ділилися своїми враженнями про наше церковне життя, давали різні запитання на які о. Сильвестер радо відповідав, при тому була звернута увага на єпископські візитації наших парафій. Єпископські візитації завжди відбуваються кожного разу в одних і тих же парафіях, Ноттінґгам, Лондон, Брадфорд, Манчестер. Отець Сильвестер обіцяв у майбутньому плянувати так, щоб Єпископ відвідав самі малі по кількості вірних парафії. Члени Парафіяльної ради дякували о. Сильвестрові за його участь у засіданні.

В неділю, 22 вересня Соборною Службою Божою розпочалися урочистості престольного свята. Соборну Службу Божу служив о. митроф. прот. Сильвестер Богатирець, у сослуженні бувшого настоятеля парафії о. прот. Юрія Шклярова та настоятеля парафії о. прот. Григорія Гусака. Мелодійний спів хору супроводжував відправу Служби Божої. Після закінчення Літургії було відслужено Молебень з молитвами до Пресвятої Діви Марії. По закінченню теж проспівано многоліття Високопреосвященнішому Митрополитові Мстиславові, вірним парафії, поневоленому українському народові. Глибокозмістовну проповідь про значення свята Різдва Пресвятої Богородиці виголосив о. митроф. прот. Сильвестер Богатирець. По закінченню, о. Сильвестер дякував хористам за гарний спів, дякував усім вірним, що запросили його на ці урочистості, дякував о. прот. Юрієві Шклярову, що, не дивлячись на хворобу, взяв участь у Службі Божій. От. митроф. прот. Сильвестер також склав подяку настоятелеві парафії о. прот. Григорієві Гусакові за його душпастирську працю в парафії.

На подяку о. прот. Григорій дійсно заслуговує. Настоятелем парафії о. Григорій є з 1 квітня 1971 року. По короткому часі душпастирської праці в парафії о. прот. Григорій здобув собі шану та любов серед вірних. Його глибокозмістовні проповіді, — виключно на релігійні теми, повчальні проповіді, як має людина себе поводити в церкві та в оточенні розбурханого людського життя, — притягають тих людей, які довгі роки трималися осторонь Церкви, часто на Богослуження приїжджають люди з дальших околиць Ковентрі. По своїй скромності о. прот. Григорій не любить щоб його хвалили, або про нього писали. Про о. Григорія можна сказати, що це священик з великими вимогами до себе самого, як до священика. Не дивлячись на те, що родина о. Григорія мешкає на віддалі 20 миль від Ковентрі, вся родина тісно пов'язана з життям парафії. Паніматка також в короткому часі спорідnилася з парафіянами та здобула любов і пошану серед вірних. Взірцеве виховання дітей у глибокорелігійному дусі, можна поставити багатьом у приклад. Донька Анна студіює дентистику в університеті, відвідує Богослуження, співає в хорі. Син Володимир, на слідуючий рік, готується також до університету, під час Богослужень прислуговує в церкві.

По закінченню Богослуження всі перейшли до української домівки на спільну трапезу. Молитвою Отче наш розпочалася трапеза. Під час трапези о. митроф. прот. Сильвестер інформував присутніх про життя нашої Церкви. З великим зацікавленням присутні слухали, коли о. Сильвестер інформував про Собор трьох митрополій, який відбувся в Канаді 31 жовтня 1973 р., на якому було ухвалено, що цих три митрополії становлять одну Українську Православну Церкву у вільному світі.

Під час своєї промови о. Сильвестер багато уваги приділив організації Ліґи Православної Молоді. Закликав, щоб допомогти нашій молоді зорганізуватися. Виховання нашої молоді в релігійному дусі забезпечить, вірніше продовжить, життя нашої Православної Церкви на цьому терені.

Також з великим зацікавленням присутні прослухали інформацію о. Сильвестра про заходи купівлі церкви в Лондоні.

На закінчення о. Сильвестер дякував всім присутнім, висловлював свою радість з того, що парафія чисельно зростає, та що такою великою родиною зібралися вірні на спільну трапезу. Присутніх були 110 осіб.

Панни Марія Фещук та Таїса Кирнос, серед присутніх, зібрали на пресовий фонд »Відомостей« гроші в сумі £17.00.

Отець прот. Григорій склав особливу подяку всім тим, що так багато праці вклали для приготування таких смачних страв. Присутні проспівали многоліття господиням та господарям спільної трапези.

Багато праці приклали до приготування об ду Степан та Антоніна Фещуки, пані Валя Крат, п. Василь Чумаченко, п. Олекса Синьок, але при цьому варто згадати і молодь, яка також приклала багато праці в роздачі обіду, а після того все те було потрібно прибрати та привести до порядку, ту працю було зроблено руками молоді: молоде мішане подружжя Рая та Джон Девіс, панни Вєра та Лєна Крат, панни Марія Фещук, Віра Кирнос.

Всі присутні висловлювали своє задоволення зі свята та висловлювали свої бажання, щоб і на слідуючий рік зібратися такою ж численною родиною. Молитвою Дякуємо Тобі, Христе Боже наш... закінчено спільну трапезу.

ХРАМОВЕ СВЯТО ПАРАФІЇ РІЗДВА ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ В КОВЕНТРІ

На запрошення вірних у суботу, 20 вересня 1975 року прибув до Ковентрі о. митрофорний протоієрей Сильвестер Богатирець. Увечері цього ж дня о. Сильвестер взяв участь у засіданні Парафіяльної ради, де поінформував присутніх про справу купівлі церкви в Лондоні, при тому ж висловив своє задоволення з того, що, в надісланих деклярацiях, багато парафіян з Ковентрі зазначили, що при потребі вони подвоять свої пожертви. Це ще раз підтверджує, що православні українці мають бажання купити репрезентативну церкву в столиці Англії. Присутні на засіданні ознайомилися з фінансовим звітом ГЦУ за 1974 рік, давали запитання Адміністраторові, цікавилися веденням господарки та фінансовими справами ГЦУ. На поставлені за питання о. Сильвестер давав вичерпуючі відповіді.

В день свята Різдва Пресвятої Богородиці, в неділю, 21 вересня була відслужена соборна Служба Божа в церкві Св. Івана Хрестителя, яку служив о. митроф. прот. Сильвестер Богатирець у сослуженні о. прот. Юрія Шклярова та настоятеля парафії о. прот. Григорія Гусака. Службу Божу збагачував гарний спів парафіяльного хору. По закінченні Служби Божої відправлено Молебень до Пречистої Діви Марії. Змістовно приготовану проповідь сказав о. Сильвестер про свято Різдва Пресвятої Богородиці, та про велике значення цього свята для християн світу.

В приміщенні Відділу СУБ відбулася спільна трапеза, в якій взяли участь понад сотню вірних. Під час трапези був проголошений тост за нашого Митрополита Блаженнішого Владику Мстислава та проспівано йому многоліття.

На храмовому святі в парафії Різдва Пресв. Богородиці в Ковентрі, 21 вересня 1975 року

Панни Марія Фещука та Таіса Кирнос провели збірку на пресовий фонд журналу »Відомості«. На цю ціль присутні склали £11.50.

Висловлено подяку та проспівано многоліття тим, що так багато праці вклали в приготування страв і тим, що порядкували під час трапези. Головними господинями в приготуванні страв були пані Таня Зубенко та пані Антоніна Фещук, яким допомагали досвідчені кухарі п. Чумаченко Василь та Олекса Синьох. При роздачі страв під час трапези допомагали пані Марія Шевченко, Валя Крат, Марія Тунік та панни Марія Фещук і Таіса Кирнос. Багато праці до приготування свята приклав скарбник парафії Степан Фещук.

П'ЯТДЕСЯТ П'ЯТЬ РОКІВ НА ЧУЖИНІ

В неділю, 16 листопада 1975 року, в парафії Різдва Пресвятої Богородиці в м. Ковентрі, після Служби Божої був відправлений Молебень з нагоди 55-літнього перебування на чужині кол. настоятеля парафії о. прот. Ю. Шклярова, інж. П. Петренка та диригентки парафіяльного хору Зінаїди Сидоренко-Кравчук.

Молебень відправив о. прот. Григорій Гусак. Після відспівання многоліття трьом ювілятам парафії, присутні склали свої поздоровлення та побажання.

Після тяжких і завзятих боїв, знесилена армія УНР під натиском численного ворога змушена була залишити терени свого рідного краю. 21 листопада 1920 року, в неділю, в свято Архистратига Михаїла, армія УНР перейшла річку Збруч і ступила на непривітні терени Польщі.

В тій понад 20-тисячній армії знаходилися і два наші ювіляти, тоді ще в розквіті молодечих сил, загартовані в боях Визвольних Змагань, Юрій Шклярів та Петро Петренко.

Зінаїда Сидоренко-Кравчук, чотири роки пізніше, — 15 липня 1924 року, — зі своєю мамою, сестрою та братом, перейшла річку Горинь, з надією віднайти свого батька, який перебував у таборі інтернованих вояків армії УНР на терені Польщі.

Тяжко було залишати свій рідний край, як тепер оповідають о. прот. Юрій Шклярів та інж. П. Петренко, і не менше тяжко було розлучатися зі зброєю та йти за колючі дроти табору для інтернованих вояків армії УНР. В кожного вояка були в очах сльози, але надія, що боротьба ще не закінчена, підтримувала всіх на дусі. Майже чотири роки за колючими дротами на п'вголодному пайку — це не до порівняння до еміґрації п'сля другої світової війни! Не дивлячись на тяжкі умови, зразу ж приступили до організації громадсько-церковного життя. Був послух і дисципліна. Організувалися фахові курси, гімназія, хорові та театральні гуртки.

Отак розпочалося еміґраційне життя, на шляху якого всього траплялося, але більше гіркого, як солодкого ,бо то чужина.

В цих п'ятдесят п'ятьох роках блискавкою промайнули окутані мріями юнацькі літа, в цих п'ятдесят п'ятьох роках пройшли літа творчої праці для добра поневоленої України, в цих п'ятдесят п'ятьох роках надійшла і покрита сивиною старість.

Настоятель парафії о. Григорій, як теж усі парафіяни, сердечно вітали трьох ювілятів, бажали їм многих літ та здоров'я.

ДВІ ПОДІЇ У ПАРАФІЇ КОВЕНТРІ

В неділю, 6 червня 1976 року після Служби Божої, настоятель парафії Різдва Пресвятої Богородиці в м. Ковентрі, о. прот. Григорій Гусак, відслужив Молебень з нагоди 75-ліття кол. настоятеля парафії о. прот. Юрія Шклярова та з нагоди виїзду до Канади довголітнього члена парафії, інж. П. Петренка з його дружиною. От. прот. Григорій Гусак після Молебня привітав о. прот. Юрія Шклярова, побажав йому доброго здоров'я та многих літ життя, а також привітав інж. П. Петренка та його дружину, пані Богуславу, побажавши їм щасливої подорожі та довгих літ спокійного й щасливого життя в Канаді.

З цієї ж нагоди парафіяни влаштували прийняття та спільну трапезу в домі Відділу СУБ. На прийняття запрошено настоятеля греко-католицької парафії Св. Володимира о. д-ра Володимира Дзьобу та голову місцевого Відділу СУБ п. М. Демуса.

Під час прийняття, так численно зібрана громада вітала ювілята, о. Юрія, бажаючи йому довгих літ у спокою та здоров'ю прожити, та прощала, випро-

Священики, вірні та гості — учасники прийняття

ваджаючи в далеку дорогу довголітнього парафіянина, який багато вклав праці своєї під час організації парафіяльного життя в м. Ковентрі. Всі висловлювали сердечні побажання інж. П. Петренкові та його дружині, бажаючи щасливої дороги та многих літ щасливого життя на новому місці поселення, підкреслюючи при тому проробленну ним працю, як на церковній, так і загально в громадському житті.

Привітання о. прот. Юрієві та інж. П. Петренкові висловлювали: о. д-р Володимир Дзьоба, голова Відділу СУБ п. М. Демус, голова Парафіяльної ради М. Сидоренко, гість на прийнятті в парафії Ярошенко, парафіянин С. Патока та О. Матухненко.

Після гучного многоліття о. прот. Юрієві та інж. П. Петренкові, о. прот. Григорій висловив подяку тим, що попрацювали над влаштуванням трапези, приготувавши смачні страви; в подяку присутні проспівали їм многоліття. До організації прийняття спричинилися своєю працею пані Таня Зубенко, Антоніна Фещук, Марія Тунік, Валя Крат, Марія Шевченко, Марія Кирнос, пп. Олекса Синьок, Василь Чумаченко, Харлампій Нога та Григорій Кирнос.

Вітаючи від громади о. прот. Юрія Шклярова, п. М. Демус передав свій подарунок. Вітаючи інж. П. Петренка від парафіян, п. М. Сидоренко передав пам'ятний подарунок.

От. прот. Юрій та інж. П. Петренко висловили сердечну подяку всім присутнім за тепле й щире прийняття. На закінчення присутні проспівали молитву »Дякуємо Тобі, Христе, Боже наш«.

У ПАМ'ЯТЬ О. ПРОТОІЄРЕЯ ЮРІЯ ШКЛЯРОВА

У неділю, 7 травня 1978 року в м. Ковентрі упокоївся в Бозі бл. пам. о. протоієрей Юрій Шклярів, проживши 77 років свого трудолюбного життя. Народився він 3 квітня 1901 року в м. Звенигородці на Київщині, в християнсько-національно свідомій родині, яка й виховала свого сина в любові до рідної Церкви й народу. Ще молодим юнаком Юрій вступив до української армії, щоб боротися за волю України. З армією він і вийшов на еміґрацію, з надією, що прийде час і знову можна буде стати до боротьби за самостійність України. Проминула й друга світова війна та мрії Юрія не здійснилися і йому довелось залишатися на чужині. Переїхавши до Англії, він працював фізично, включився в церковне життя й дириґував церковним хором у Болтоні.

На заклик сл. пам. о. протопресвітера Сергія Молчанівського, Юрій приготовлявся до духовної праці й 1958 р., був рукоположений у священики та призначений настоятелем парафії УАПЦ у Ковентрі. Виконуючи душпастирську працю покійний Юрій здобув собі загальну пошану серед громадянства, а також і серед англійців. Проминали роки, слабло здоров'я о. Юрія і він попросився на відпочинок. Хоча й був на емеритурі, але живучи в Ковентрі часто допомагав теперішньому настоятелеві о. прот. Григорію у Богослуженнях, а також брав участь у соборних Службах Божих.

Похоронний чин започаткувався в неділю, 14 травня ц. р. вступними відправами, що їх відправили всч. отці: митр. протоієрей Сильвестер Богатирець, адміністратор Ген. Церковного Управління УАПЦ, о. прот. Андрій Дубиновський, о. прот. Михайло Галиця та о. Григорій Лазієнко. В понеділок, 15 травня заупокійну Службу Божу правили: о. митроф. прот. Сильвестер Богатирець, о. прот. Михайло Хуторний, о. прот. Михайло Галиця, о. Григорій Гусак, о. прот. Андрій Дубиновський і о. Григорій Лазієнко. В церкві прощали Покійного — митроф. прот. Сильвестер Богатирець, адміністратор ГЦУ УАПЦ у Великій Британії, о. прот. Григорій Гусак як настоятель парафії, о. прот. Андрій Дубиновський як побратим Покійного з часів Визвольних Змагань. Над могилою промовляли — голова місцевого Відділу СУБ п. Михайло Демус, полк. Павло Базилевський і всч. о. д-р Володимир Дзьоба від

УКЦеркви. В часі поминального обіду ,що відбувся в залі місцевого Відділу СУБ, промовляли: п. Василь Бабицький, голова Представництва ВО УНРади, майор Іван Горобець від Союзу Гетьманців Державників, проф. О. Бондарівський від УНДС, радн. Антін Тисячний від Централі і голови СУБ, п. Петро Дюк від Ради СУБ, п. І. Дутка від Відділу ОбВУ, о. прот. Григорій Гусак, п-і Зинаїда Сидоренко і п. М. Авдюк. Всі промовці згадували Покійного як доброго пастиря, людину великих чеснот і великого українського патріота.

В кінці о. митроф. прот. Сильвестер Богатирець висловив щиру подяку всім промовцям, усім тим, що причинилися своєю працею в організуванні похорону й всім, що прибули так численно, щоб віддати останню шану Покійному й відпровадити його на вічний спочинок. Також подякував господарям залі в якій відбулась поминальна трапеза.

Нехай Всевишній прийме душу Покійного о. протоієрея де праведні спочивають, а чужа земля хай заступить йому рідну, українську!

Генеральне Церковне Управління у Великій Британії

М. СИДОРЕНКО

ПОСВЯЧЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА НА МОГИЛІ БЛ. ПАМ. ПРОТ. ЮРІЯ ШКЛЯРОВА

У Томину неділю, 29 квітня 1978 року на цвинтарі Св. Павла в м. Ковентрі, як і кожного року зібралися понад півтори сотні українців, що прийшли відвідати і помолитися біля могилок своїх родичів, друзів та близьких, що знайшли собі вічний спочинок далеко від рідного краю. А при тому віддати поклін колишньому настоятелю парафії Різдва Пресвятої Богородиці о. протоієрею Юрію Шклярову та взяти участь у посвяченні поставленому йому надгробного пам'ятника.

Посвячення пам'ятника довершили настоятель парафії Різдва Пресвятої Богородиці о. прот. Григорій Гусак та прибулий з Лондону побратим покійного з часів Визвольних Змагань о. прот. Андрій Дубиновський.

Зворушливий момент був коли 90-літній о. протоієрей Андрій звернувся до своїх побратимів які спочивають поруч сл. п. о. Юрія Шклярова, згадавши сот. Павла М'ягкого, сот. Володимира Луняко, майора Юрія Побідаша, майора Омеляна Кузнецова. »Мій вік уже дуже похилий, — сказав о. Андрій, — може оце в останнє Бог допоміг мені прийти і вклонитися та помолитися разом з так численною громадою що зібралася біля ваших могил. Шлях який ви пройшли, був дуже тернистий, але я тішуся тим, що ті ідеї за які ми боролися 60 років тому не вмерли, а сьогодні розгоряються у велике вогнище. Шлях по якому ви йшли був правдивий і тому Батьківщина вас не забуде«...

Після посвячення пам'ятника була відправлена загальна Панахида. Крім того, за нашою традицією, як було колись у нас удома, відправлялися літії біля могилок, хто з родичів або друзів покійних того бажав.

Учасники посвячення пам'ятника. Між ними отці — о. прот. Григорій Гусак і о. прот. Андрій Дубиновський

Після відправ на цвинтарі всіх було запрошено на спільну поминальну тризну до української домівки. Приємно було спостерігати, коли за дбайливо приготованими столами засіли спільною громадою, люди різних віровизнань та парафій: тут були парафіяни католицької парафії, тут були парафіяни УАПЦ (соборноправної), зібралися, щоб спом'янути не злим тихим словом доброго душпастира — кол. довголітнього настоятеля парафії Різдва Пресвятої Богородиці сл. п. о. протоієрея Юрія Шклярова. Поблагословивши страви о. протоієрей Григорій Гусак звернувся до присутніх із словами вдячности, що всі численно зібралися на цвинтарі та на поминальній тризні, підкреслив при тому, як радісно, коли в громаді панує братерсько-християнська любов. Закликав жити в згоді й взаємопошані. В теплих словах згадав добрі риси покійного о. протоієрея Юрія, який також завжди закликав людей до згоди і братерсько-християнської любови.

На закінчення тризни голова Парафіяльної ради подякував о. прот. Григорію за відправу, посвячення пам'ятника, подякував ветеранові Визвольних Змагань о. протоієрею Андрію Дубиновському, який прибув з Лондону, щоб, як він підкреслив, може в останнє вклонитися могилам бувших вояків старшин Визвольних Змагань та взяти участь у посвяченні пам'ятника на могилі прот. Юрія. Було висловлено подяку місцевому Відділові СУБ. Не дивлячись на те, що декілька років Покійний о. Юрій Шклярів перебував у стані спочинку, Управа Відділу СУБ не забувала про нього, завжди запрошувала на різні святочні імпрези як теж у силу можливостей допомагала матеріяльно та морально.

У відповідь на висловлену подяку голова Відділу СУБ п. М. Демус, який брав участь під час посвячення пам'ятника як також і в тризні, в кількох словах підкреслив, що смерть св. пам. о. протоієрея Юрія була болючою втратою для всієї громади в Ковентрі. Пам'ять про нього збережеться надовго.

Особливу подяку було висловлено родині п-ву Антоніні та Степану Фещукам, їхній доньці Марії, родині п-ву Тані і Михайлу Зубенкам, за їхню копітливу працю в організації поминального обіду під час похорону та в організації поминальної тризни під час посвячення пам'ятника. Згадані дві родини опікувалися дбайливо ще за життя о. Юрієм, який після довголітньої хвороби потребував моральної і фізичної допомоги. Висловлено подяку п-ні Зінаїді Сидоренко яка на протязі 12 років опікувалася, ще тоді кол. настоятелем парафії о. Юрієм. Заслуговують на подяку також і ті, що в останні роки життя Покійного відвідували його та старалися прийти з якоюсь допомогою: п. Василь Чумаченко завжди допомагав у закупі харчів, з метою розвіяти самотність, яка тяжіла часом над Покійним. Його часто відвідували п. Павло Цєкот, довголітній парафіяльний дяк, родина Марія і Григорій Кирноси, Марія та Василь Туніки, п. Михайло Жданович, мішане подружжя Джін та Олекса Романюки, п. Х. Нога, п. П. Карпук. Була висловлена подяка паням які допомагали в приготуванні та роздачі обіду п-ні Валі Крат, п-ні Марії Кархів, п-ні Євдокії Радченко, п-ні Тані Падун.

Щира подяка всч. о. Григорію Лазієнкові за надіслані ним гроші в сумі 10 фунтів, п. О. Каранцеві, який з Америки надіслав 10 фунтів, Сестрицтву ім. Св. Марії Магдалини в Лондоні за надіслані 3 ф. Всі ці пожертви призначено на будову пам'ятника.

Під час поминальної тризни присутні склали пожертви на нев'янучий вінок в сумі 27 фунт. 12 пенсів, які передано на пресовий фонд церковного журналу »Відомості«. Всім згаданим особам та всім жертводавцям нехай Господь милосердний відплатить сторицею.

В річницю смерти Покійного о. Юрія, яка припала 7 травня не було змоги відправити Панахиду, тому така Панахида була відправлена 20 травня.

М. СИДОРЕНКО

АНГЛІЙЦІ ПРО УКРАЇНСЬКІ РІЗДВЯНІ СВЯТА

У вечірніх годинах 6 січня 1981 р. редактор часопису »Ковентрі Івнінґ Телеґраф« пов'язався телефонічно з родиною парафіяльного скарбника парафії Різдва Пресвятої Богородиці в м. Ковентрі, з п-вом Антоніною і Степаном Фещуками. У своїй розмові редактор питав, чи він може прислати свого кореспондента для інтерв'ю відносно святкування Різдва Христового в обряді Української Православної Церкви. Редактора цікавили традиції під час святкування Різдва Христового, коляди, страви, а теж де і коли в нас є різдвяне Богослужения. Родина Фещуки радо погодилися прийняти кореспондента для інтерв'ю. В родині випала подвійна подія. Їхня одинока донька, п-на Марія, яка торік виеміґрувала до Канади і проживає тепер у місті Едмонтоні, прибула в гості, щоб разом з батьками провести різдвяні свята.

Святочну вечерю в присутності кореспондента розпочала родина молитвою Отченаш. Тиха, милозвучна мелодія молитви вельми подобалася гостеві. П-на Марія пояснювала йому п'д час інтерв'ю про наші святочні страви, що їх готуємо дванадцять на Свят-Вечерю, і що ці страви пісні. В інтерв'ю інформували кореспондента про символічну тарілку зі стравою, яка стояла на столі, а біля неї горіла свічка. Це в пам'ять померлих родичів, що померли на засланні, в пам'ять мільйонів жертв, що згинули в штучний голод у 1932-1933 роках. Кореспондент заявив, що він знає про цей жахливий голокост, що його вчинив московський окупант в Україні в тих роках.

Співали також колядки. Другого дня, на саме Різдво в часописі »Ковентрі Івнінґ Телеґраф« була подана коротка замітка та знімка українців за святочним столом.

На Різдво, в ранніх годинах референт зовнішніх зв'язків місцевого Відділу СУБ п. Петро Дюк, був запрошений на інтерв'ю до ковентр'вської радіовисильні яка й передала на початку колядку »Бог Предвічний« у виконанні хору »Гомін« (платівка). Опісля п. Петро Дюк в українській мові привітав із святами Різдва Христового Ієрархів українських Церков Блаженнішого Митрополита Мстислава, Блаженнішого Патріярха Йосифа, український народ в Україні й на чужині, в тав кол. воїн'в УПА, які караються у в'язницях, але не каються, привітав і дисидентів, котрі відважно виступають в обороні прав українського народу. Говорячи теж по-англійському п. Дюк інформував про стан і невідрадну долю наших Церков в Україні. Інтерв'ю тривало десять хвилин, крім того радіовисильня, що години до обідньої пори повідомляла своїх слухачів, що українці того дня святкують своє Різдво.

М. С.

ХРАМОВЕ СВЯТО В КОВЕНТРІ

На запрошення настоятеля парафії о. прот. Ґригорія Гусака, Парафіяльної ради та вірних нашої парафії, до нас прибув у суботу, 18 вересня 1982 року о. протопресвітер Сильвестер Богатирець, голова Єпархіяльного Управління УАПЦ у Великій Британії. На станції зустріли його голова Парафіяльної ради п. М. Сидоренко та церковний староста п. С. Фещук. У вечірніх годинах того дня о. протопресвітер мав інформативну зустр'ч з членами Парафіяльної ради та Контрольної комісії, в часі якої він інформував присутніх про діяльність Єпархіяльного Управління, про церковний журнал »Відомості«, власну друкарню, про те, що Єпархіяльне Управління заініціювало організування Крайового комітету відзначення 50 роковин голоду в Україні в 1932-1933 рр. Такий Комітет оформлено з представників усіх українських суспільно-громадських організацій, що існують у Великій Британії. Перш усього заплянувано спорудити Хрест-пам'ятник жертвам голоду в городі біля катедрального храму в Лондоні. Для того діє в рамках Комітету окрема комісія. Діють також комісії:

Фінансова, видавнича та зовнішньої інформації. Треба сподіватися, вірні УАПЦ і українські громадяни складуть свої щедрі пожертви на Хрест-пам'ятник, бо ми знаємо, що жертвам голоду не ставили ніяких пам'ятників на рідній землі, бо ж їх хоронили у спільних могилах і зрівнювали ті могили з землею.

Отець протопресвітер також поінформував про черговий Собор УАПЦ, що повинен відбутися в травні 1983 року в Лондоні. Після таких загальних інформацій голова Парафіяльної ради п. М. Сидоренко подав коротку інформацію про внутрішнє життя і працю місцевої парафії УАПЦ, а інші члени згаданої ради доповнили його інформації. Голова Єпархіяльного Управління ознайомившись з працею парафії, висловив своє вдоволення і закликав Парафяльну раду і вірних до більшої любови, більш посиленої праці та жертвенности.

Другого дня, в неділю, 19 вересня в церкві Св. Івана Хрестителя о. протопресвітер Сильвестер відслужив Службу Божу в сослуженні настоятеля парафії о. прот. Григорія Гусака, а також відслужив Молебень до Пресвятої Богородиці. Гарно співав церковний хор під диригуванням п. Павла Цекоти. Отець протопресвітер сказав проповідь про народження і життя Пресвятої Богородиці.

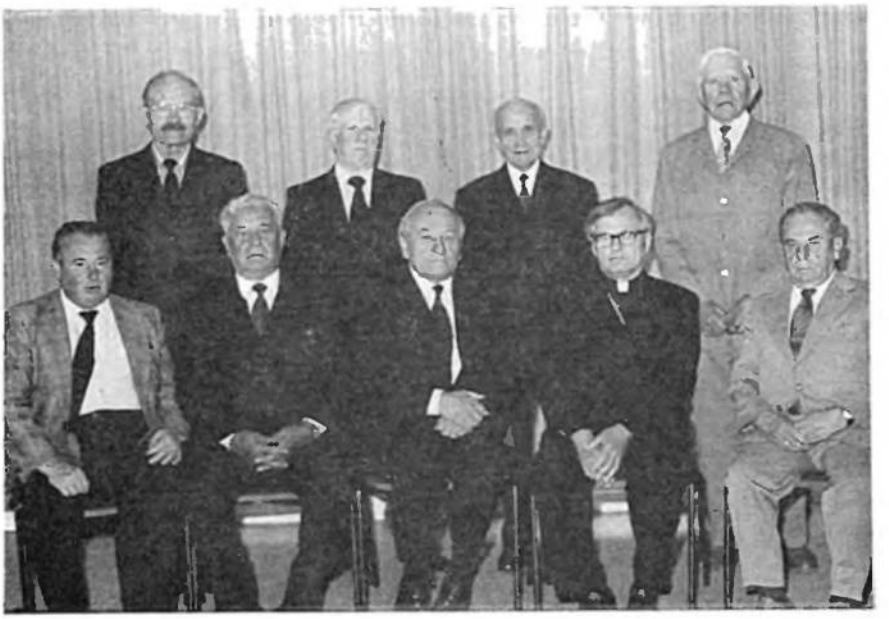
Після Богослуження отці та всі присутні перейшли до залі місцевого Відділу СУБ, де був улаштований святковий обід, з участю біля 70 осіб. Отець протопресвітер поблагословив страви і підніс тост за здоров'я Блаженнішого Владики Митрополита й правлячого Єпископа Анатолія, а всі присутні проспівали їм грімке многоліття. Було також проспіване многоліття о. протопресвітерові Сильвестру. В часі святкового обіду були кілька промов. Отець протопресвітер говорив про три важливі ювілеї, що їх відзначуємо цього року: Відзначення 40-річчя відродження Ієрархії УАПЦ, 40-ліття єпископської праці Блаженні-

Отці й група учасників святкового обіду

шого Владики Митрополита Мстислава та 35-ліття постання УАПЦ у Великій Британії.

На парафіяльне свято були запрошені як гості голови місцевих громадських організацій: пп. Скалецький, А. Тисячний, п-ні Ольга Мілан, п. Лещишин і п. І. Меваш. Вони були на Богослуженні, і на святковому обіді, де висловили привітання. Промовляли п. Скалецький — голова Відділу СУБ, п. А. Тисячний — голова Відділу УКПО, п-ні О. Мілан — голова Гуртка ОУЖ. Промовляв, як уже було згадано, о. протопресвітер Сильвестер, настоятель парафії о. прот. Григорій Гусак і голова Парафіяльної ради п. М. Сидоренко. Святковий обід приготували п-ні Антоніна Фещук, а їй допомагали п-ні Марія Кархів, Марія Кирнос, п-на Іванна Кріцак і п. Пікульницький. З ініціятиви голови Парафіяльної ради була проведена збірка на пресфонд »Відомостей« і було зібрано £28.75. Усім жертводавцям сердечне спасибі.

Настоятель парафії о. прот. Григорій Гусак, Парафіяльна рада й парафіяни

ВЛАДИКА АРХИЄПИСКОП ВОЛОДИМИР ВІДВІДАВ ПАРАФІЮ УАПЦ У КОВЕНТРІ

Велику радість серед наших парафіян викликало повідомлення нашого о. настоятеля прот. Григорія Гусака, 18 травня 1986 року коли-то він заявив, що нашу парафію відвідає Високопреосвященніший Владика Володимир, наш правлячий Єпископ, у неділю, 15 червня.

Парафіяльна рада з поміччю наших парафіян почала підготову до такої рідкісної урочистості, яка трапляється рідко продовж 39-річного існування

нашої парафії. В 1952 році в липні відвідав нашу парафію сл. пам. Блаженніший Митрополит Полікарп. У 1982 році, 19 липня завітав до нас Високопреосвященніший Владика Анатолій, але за браком часу лише в дслужив Молебень. І ось тепер, знову маємо нагоду зустріти нашого правлячого Владику.

14 червня у вечірніх годинах на місцевій залізничній станції зустріли Владику п. М. Сидоренко та п. Х. Нога. Разом з Владикою прибули всч. о. протопресвітер Михайло Галиця і іродиякон Марко Суйковський.

В неділю, 15 червня на Архиєрейську Службу Божу прибули численно вірні обидвох віровизнань, бо численно прибули наші брати-католики, прибули наші вірні з інших парафій — Лестеру, Олдгаму, навіть з Манчестеру. При вході до стародавнього храму Св. Івана Хрестителя, збудованого 700 років тому, сьогодні залічується як археологічна пам'ятка, привітав Владику хл бом і сіллю церковний староста п. Степан Фещук, а опісля настоятель парафії о. прот. Григорій Гусак у супроводі отців привітав Владику, вручивши йому хрест.

Настоятель парафії о. прот. Григорій Гусак вітає Високопреосвященнішого Владику Володимира

У часі Архиєрейської Служби Божої співав мелодійно молодечий хор з Олдгаму під диригуванням п. С. Мороза. У своїй проповіді Владика Володимир наголосив близьку вже річницю 1000-річчя хрещення України, вказуючи, що цей історичний ювілей мусимо відзначати спільно, бо Христова віра й наша страдниця Церква зберегла національну духовність у нашому народі. Згадав також Владика з жалем Чорнобильську трагедію та її жертви. Після закінчення Богослужения проспівано многоліття Блаженнішому Владиці Митрополитові Мстиславу, Високопреосвященнішому Владиці Володимирові, українському народові в Україні й на поселеннях. Під час цілування хреста Владика роздавав образки Св. Володимира й Ольги. В часі Богослужения в церкві були присутні настоятель англіканської церкви Св. Івана Хрестителя вікар о. Тревор

Совтґейт і церковний староста цієї церкви п. Кіф Енстон. У цій церкві наша парафія вже більше 20 років служить свої Богослужби. Обидва названі попрохали нашого Владику, щоб посадив деревце в ограді церкви, біля якого буде

От. вікарій Тревор Совґейт прохає ВПР Владику Володимира посадити дерево біля храму

закріплена плита з написом, що це деревце посаджене на пам'ятку візитації Владики Архиєпископа Володимира в ковентрійській парафії УАПЦ і Архиєрейської Служби Божої в цьому храмі.

Опісля всі переїхали до домівки місцевого Відділу СУБ, де в просторій залі відбувся святковий обід, що його приготували наші працьовиті сестриці, з участю 120 осіб, Владики, наших отців духовних, о. вікара Совтґейта і п. Кіфа Енстона, а також представників суспільно-громадських організацій. Святковий обід почався проспіванням Отченашу, а опісля Владика поблагословив страви.

В часі святкового обіду вітали Високопреосвященнішого Владику — голова місцевого Відділу СУБ — п. В. Скалецький, голова Відділу УКПО — п. Антін Тисячний, голова місцевого ювілейного комітету відзначення 1000-річчя хрещення України — п. Петро Дюк, від Гуртка ОУЖ вітала п-ні Ф. Тисячна ,від Осередку СУМ — п-на Ганна Дюк, від Крайового Громадського Комітету відзначення 1000-річчя хрещення України вітав п. Микола Сидоренко, а від парафіян вітав п. Х. Нога. Привітав Високопреосвященнішого Владику та духовенство й всіх учасників о. вікар Совтґейт, вказуючи, що деревце, що його посадив Владика буде довготривалою пам'яткою для його парафії. Настоятель нашої парафії о. прот. Григорій Гусак подякував Владиці й духовенству і вручив Владиці дар любови.

На закінчення обіду Владика сказав ще слово, подякував за привітання, а також подякував о. вікарієві за його гостинність. Співом »Дякуємо Тобі Христе Боже наш« — закінчено святковий обід.

Від імені нашої Парафіяльної ради висловлюємо сердечну подяку всім тим, що своєю працею допомогли в підготові врочистих відвідин у нашій парафії Високопреосвященнішого Владики Володимира. Сердечно дякую п-ні Антоніні Фещук, п-ні Ф. Дятлові, п-ні Ірені Хоптій, п-ні К. Кліцун, п-ні Гені Тиракевич, п-ні Марії Кирнос, п-ні Ользі Мілан, п. Харлампію Нозі, п. С. Богдановичу, п. С. Фещуку і п. Г. Кирносу. Всім наша сердечна подяка за їхній труд.

М. Сидоренко
Голова Парафіяльної ради

о. протопресвітер Михайло ГАЛИЦЯ

ПАРАФІЯ УСПІННЯ ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ В ЛЕСТЕРІ

Початок організації церковного життя в м. Лестері, припадає на 1948 рік, коли-то з ініціятиви громадян: Козаря, Сливки і пані К. Нетреби та інших була відслужена перша Служба Божа, що її в дслужив о. протопр. Ігор Губаржевський з о. протод. Михайлом Галицею. Після Богослуження була обрана Парафіяльна рада: Іван Козир — голова, члени: Сливка, Борецький, Павло Гніденко і пані К. Нетреба. Першим настоятелем був о. прот. Олександер Довгаль. Богослуження відбувалися один раз у місяць в англіканській церкві. Співав хор під дириґуванням пані Каноненко.

В 1951 році відбулися Загальні Збори парафії, що обрали Парафіяльну раду: Гринь — голова і церковний староста, члени: Антон Явтушенко, Василь Кириленко, пані К. Нетреба і пані Каноненко. Ревізійна Комісія: Павло Гніденко і п. Каноненко.

28 серпня 1955 року відбулися Загальні Збори парафії, і була обрана Парафіяльна рада: Петро Смілик — голова, члени: Антон Явтушенко, Сергій Кулик, Павло Гніденко і Шкурко. Ревізійна Комісія: Ілія Федоренко і Василь Кириленко. Настоятелем був о. Григорій Добровольський, а дириґентом хору — Петро Колесник.

1958 року відбулися Загальні Збори парафії. Була обрана Парафіяльна рада: о. Г. Добровольський — голова, Ілія Федоренко — заступник голови, члени: Клименко, Г. Новак, Михайло Ватрич, Кравчина. Ревізійна Комісія: Богдан Марченко, Кухарук, І. Грицай.

В 1959 році о. Г. Добровольський відійшов до баптистів, а парафію обслуговував о. Ілія Хиль. Коли члени Парафіяльної ради відмовилися працювати, тоді Василь Кириленко перебрав усю працю і виконував обов'язки аж до 1960 року.

В лютому 1960 року відбулися Загальні Збори парафії, була обрана Парафіяльна рада: інж. Юхим Андрущенко — голова, члени: Сергій Кулик, Петро Колесник, Богдан Марченко, Петрук, Уляна Андрущенко, Антін Явтушенко і Кухарук. Ревізійна Комісія: інж. Федір Бахно, Степан Шевчук і пані В. Дяківська. Настоятель о. Юрій Шклярів.

1961 року відбулися Загальні Збори парафії, була обрана Парафіяльна рада в складі: Антон Явтушенко — голова, члени: інж. Федір Бахно, Степан Шевчук, Михайло Ватрич, Василь Кириленко, Петро Смілик. Настоятель о. Григорій Гусак.

1966 року відбулися Загальні Збори і переобрали Парафіяльну раду з попередньої каденції ще на три роки.

В 1969 році був призначений настоятелем о. Степан Морозюк. Відбулися Загальні Збори парафії, що обрали Парафіяльну раду: Антон Явтушенко — голова, члени: Федір Тевонюк, Степан Шевчук, Михайло Ватрич, Василь Кириленко, інж. Федір Бахно і Уляна Андрущенко.

12 лютого 1975 року несподівано помер наш настоятель, о. прот. Степан Морозюк, а також голова Парафіяльної ради Антон Явтушенко. Відбулися

За головним столом сидять учасники храмового свята в Лестері 1955 р. Між ними о. прот. Спиридон Довгаль

Загальні Збори парафії, і обрано Парафіяльну раду: Сергій Кулик — голова, члени: Степан Шевчук, Федір Тивонюк, Василь Кириленко, Михайло Ватрич і Василь Голяк.

З 1975 року настоятелем парафії є о. протопр. Михайло Галиця, а диригентом Володимир Нетреба.

В 1982 році відбулися Загальні Збори парафії і була обрана Парафіяльна рада: Степан Шевчук — голова, члени: Федір Тивонюк, Михайло Ватрич, Василь Голяк, Адам Петрук, Віра Ватрич і Сергій Кулик. Ця Парафіяльна рада працює ще й до сьогодні віддано і жертвенно.

Для парафії пожертвували: Ілля Федоренко пожертвував хрест, Павло Пасічник — підсвічники, пані Уляна Андрущенко і пані Полежака — вишиті рушники, інж. Петро Петренко — намалював ікону Спасителя Ісуса Христа.

Нашу парафію 9. 9. 1985 року відвідав Високопреосвященніший Владика Архиєпископ Володимир.

**Учасники храмового свята в Лестері в 1955 році.
Між ними о. Спиридон Довгаль**

Учасники храмового свята в Лестері 1955 року. Сидять отці зліва до права: о. протодиякон М. Галиця, о. протопресвітер С. Молчанівський і о. протоієрей П. Бублик

Парафіяльна рада й отці — о. прот. Спиридон Довгаль і о. Григорій Добровольський

ХРАМОВЕ СВЯТО В ЛЕСТЕРСЬКІЙ ПАРАФІЇ

З в'двідинами Европи, а зокрема Англії Блаженнішим Митрополитом УАПЦ Мстиславом, криза, що була створена в церковно-релігійному житті в Лестері, яка тягнулась довгі роки, була зліквідована. Церковне життя почало налагоджуватися. Проведено перереєстрацію членів парафії. На сьогоднішній день парафія налічує 55 член'в, більшість з яких уже сплатили повністю членські вкладки. Вірні УАПЦ Лестеру добре зрозуміли, що міцна наша національна УАПЦ, крім духовно-морального чинника, цементуючого душі української еміґрації в Божих настановах, є також і міцною, Господом даною зброєю в боротьбі з атеїстичним, жорстоким ворогом — червоним московським окупантом. Наша національна святиня на еміґрації УАПЦ є для нас також символом і натхненником у боротьбі за самостійну соборну Україну. Вірні українці з любов'ю горнуться до неї, як до своєї рідної матері.

Призначений новий настоятель нашої парафії о. прот. С. Морозюк, на своїх перших Богослуженнях у проповідях і в приватних розмовах з вірними почав сіяти святе зерно віри до Бога, до святої Церкви, братньої любови до ближнього, до взаємопошани.

Постановою Параф. ради при підтримці о. прот. С. Морозюка, було вирішено відбути храмове свято 18. 8. 1970 року. Члени парафії з радістю зустріли цю пропозицію, тим б'льше, що храмові свята тут довший час не відбувалися. Вони охоче пішли на фінансову допомогу, щоб уможливити його здійснення відповідно до традицій нашої Православної Церкви.

На Богослуження прибули: о. протоієрей С. Богатирець, о. прот. С. Морозюк, о. прот. Ю. Шклярів, о. протод. М. Галиця й о. диякон Г. Лазієнко. Крім численної участи місцевих парафіян, на Богослуження прибули гості з Ноттінґгаму, Дарбі, Ковентрі, а також місцеві греко-католики.

Слухаючи наше Богослуження, доводиться мимоволі перейматися гордістю з приналежності до УАПЦ з її прекрасним національно-забарвленим Богослуженням. Відправу збагачував місцевий хор під дириґуванням п. Нетреби.

По закінченні Богослуження всіх присутніх запросив настоятель парафії на храмовий святочний обід. Обід проходив у дружній родинній атмосфері. Людям старшого віку нагадував храмові свята на рідних землях, з традиційними обідами, що колись там відбувалися.

Під час обіду, із словом до присутніх, звернулися настоятель парафії о. прот. С. Морозюк і вик. обов'язки голови Ген. Церк. Управління о. прот. С. Богатирець. Отець Морозюк висловив радість і вдоволення з приводу відродження нашої парафії. Він закликав до збільшення її членства, до масового відвідування Богослужень, до християнської любови й до єдности. Отець прот. С. Богатирець пригадав присутнім колишнє відзначення свята Успіння Пресвятої Богородиці на рідних землях. Він закликав плекати в своїх серцях віру й любов до Бога, до Пресвятої Богородиці. Закликав міцно триматися своєї УАПЦ і допомагати їй.

Голова Параф. ради п. Явтушенко подякував нашим духовним отцям за участь у храмовому святі й наданні Богослуженню врочистості й величі. Подякував також присутнім гостям, хористам та паням за виготовлення смачного обіду.

Перед закінченням обіду проведено збірку на Митрополичий Фонд.

ХРАМОВЕ СВЯТО В ЛЕСТЕРІ В 1972 РОЦІ

Кожного року Лестерська парафія відзначає своє храмове свято Успіння Пресвятої Богородиці. Щоб належно вшанувати Заступницю і Покровительку нашого народу, Парафіяльна рада спільно з сестрицтвом на засіданні ухвалили, щоб і цього року відсвяткувати цей празник урочисто й святково. Парафіяльна рада в порозумінні з настоятелем о. прот. С. Морозюком, рішила запросити на це свято більше духовенства: о. прот. Ю. Шклярова, о. прот. М. Галицю і о. Григорія Лазієнка.

Після англіканського Богослуження, церква почала наповнятися вірними, як парафіянами, так і гостями, що приїхали з інших парафій. Отці приступили до престола і почалося Богослуження. Співав парафіяльний хор під дириґуванням п. В. Нетреби. На короткий час ми забули, що знаходимося в чужій

церкві, на чужині, все було своє, все було таке рідне, як лише наша свята УАПЦ може дати своїм вірним. Ми відчули, що ми не є самітними, що Господь післав з нами на чужину нашу святу Православну Церкву, яка так опікується нами, яка дбає про наші душі, яка научає нас і веде правильним шляхом до найвищої цілі, до Господа Отця Небесного.

Наприкінці Богослужения о. прот. М. Галиця сказав дуже змістовну проповідь. Службу Божу отці закінчили проспіванням молитви за Україну »Боже Великий«. По закінченні Служби Божої настоятель парафії, о. прот. С. Морозюк запросив усіх присутніх на спільну трапезу, яку приготовило наше Сестрицтво в домі місцевого Відділу СУБ.

До обіду засіли около 100 осіб, а наші молоді дівчата прислуговували. Під час обіду о. прот. Галиця сказав коротке слово про значення храмових свят, а також згадав нашого ВПР Митрополита Мстислава, з часу в 30-ліття його єпископської хіротонії. От. прот. підніс тост за Владику Митрополита й відспівано многоліття. Також відспівано многоліття отцеві настоятелеві, Парафіяльній раді й всім вірним парафії УАПЦ у Лестері. Трапилась дуже приємна подія — між нами була наша парафіянка, співачка церковного хору й громадська працівниця, пані інж. А. Сесь, і їй саме сповнилось кругле число років її працьовитого життя, то ж піднесено тост за її здоров'я і проспівано їй многоліття. Це була для шановної Ювілятки велика несподіванка. Члени церковного хору, в якому вона співає довгі роки, бажають пані Анні Іванівній багато здоров'я, сили і витривалости в церковній і громадській праці.

В своєму слові о. прот. С. Морозюк сповістив про купівлю УАПЦерквою у ЗСА землі, на якій розбудується центр українського православ'я на чужині й закликав присутніх, щоб жертвували на купівлю цієї землі, бо то є велике діло для нас православних українців у вільному світі. Коли вдома, на рідних землях, вороги-безбожники нишать Божі храми, то нашим обов'язком є будувати їх тут, у вільному світі. На заклик о. настоятеля присутні зложили на цю шляхетну ціль 25 фунтів.

Ціле свято випало дуже добре, за що ми мусимо висловити сердечну подяку тим, що трудилися для влаштування цього парафіяльного празника. Це були наші дорогі брати й сестри, пан: В. Ватрич, В. Роляк, Я. Нетреба, В. Шокун, Д. Шевчук та О. Тивонюк; панночки: О. Ватрич, С. Шевчук, О. Марченко та Х. Марченко; пп. В. Кириленко, С. Шевчук, М. Ватрич, В. Поляк та П. Грицай. Всі працювали, а голова Парафіяльної ради п. А. Явтушенко мусив бути всюди, щоб усе було на час і в порядку. Це дуже гарно, що українці в м. Лестері зуміли створити родинну атмосферу в цій громаді. Хай же ця дружність росте й розвивається, і стає прикладом для інших громад.

ХРАМОВЕ СВЯТО В ЛЕСТЕРІ

Як і попередніх років, так і цього року, парафіяни Лестерської парафії зібралися відсвяткувати свято Успіння Пресвятої Богородиці — 16 вересня 1973 року. Це велике свято саме і є нашим храмовим святом.

Для проведення свята Парафіяльна рада запросила Адміністратора УАПЦ у Великій Британії о. митроф. прот. Сильвестра Богатирця, який в сослуженні

з настоятелем парафії о. прот. С. Морозюком та о. прот. Ю. Шкляровим відслужили Св. Літургію. Місцевий парафіяльний хор під диригентурою п. В. Нетреби дуже гарно співав Богослуження.

Хоч і не своя церква, але була досить наповнена вірними УАПЦ, які приїхали з дальших околиць, щоб відзначити це велике свято, і настрій присутніх був піднесений.

Після закінчення Богослуження всі перейшли до залі місцевого Відділу СУБ на спільну трапезу. Під час обіду о. митроф. прот. С. Богатирець у своїм слові до присутніх з'ясував стан нашої Церкви та Її значення і звернув увагу на грошовий стан нашого церковного журналу. Також о. Сильвестер підніс тост за Митрополита УАПЦ Владику Мстислава, а всі в рні проспівали многоліття. От. прот. С. Морозюк у своїм слові дякував о. Адміністраторові та о. прот. Ю. Шклярову, який хоч і в досить поважному віці все ще таки допомагає УАПЦ та громаді як тільки йому на це дозволяє здоров'я. Далі о. прот. С. Морозюк дякував хорові та диригентові і всім присутнім, що так численно прибули. Також дякував нашим сестричкам, які спричинилися до приготовання смачного обіду, а особливо тим, що працювали в кухні паням: Ватриш, Нетребі, Голяк, Дяківській, Кухарук та тим паням, які приготовляли деякі з страв по домах. Отець настоятель висловив щиру подяку всім парафіянам, які спричинилися до уможливлення та проведення цього свята.

Особливою несподіванкою для присутніх був виступ нашої молоді, яка хоч і нечисельна в нашій громаді, проте досить діюча. На кінець виступив дівочий хор під диригентурою панни О. Ватрич та засп вав дек'лька пісень. Дві сестри, панни Марченко, співали та грали на піяніно.

Нам, старшим, було дуже мило дивитися на нашу православну молодь, і відчувати, що хоч вона і нечисельна, але ж таки ми маємо покоління, яке буде й надалі триматися традицій УАПЦ.

ЖИТТЯ ПАРАФІЇ УАПЦ УСПІННЯ ПРЕСВ. БОГОРОДИЦІ В ЛЕСТЕРІ

Наша православна громада в Лестері кількістю невеличка, за те старається компенсувати свою малочисельність своїм ентузіязмом та відданою працею. Щоб не попасти в байдужість та розчарування, Парафіяльна рада з її своїми членами старається прислужитися своїй рідній Церкві та своєму рідному народові й Україні. Стараємось мати регулярні Богослуження в парафії, щоб мати добрий церковний хор, про що дбає наш диригент п. Володимир Нетреба, влаштовуємо соборні Богослуження з нагоди храмового свята та ходимо з колядою, щоб занести цю велику радість до кожного дому наших українських громадян. Немає сумніву в тому, що найбільшим нашим скарбом у вільному світі для нас є наша свята Українська Православна Церква, яка матеріяльно вбога, але морально дуже багата, бо вона незалежна в д чужої ласки та панування. Знаючи цю незаперечну істину, кожний віруючий робить усе, що йому можливе, щоб вона і далі стояла на власному духовному і національному ґрунті. Одні жертвують щедрі пожертви, про що свідчить придбання кількох

власних храмів у Великій Британії, включно з храмом УАПЦ у м. Лондоні, а ще інші крім щедрих фінансових пожертв, віддають свій вільний час, щоб іще більше допомогти в розбудові й скріпленні нашої УАПЦ у цій країні. Цих Різдвяних Свят, 1977 р. наша парафія спромоглася на чотири групи колядників, котрі відвідували наше українське громадянство та їх всюди приймали з великою радістю і обдаровували щедрими пожертвами. На Церкву було зібрано £137.60. Найбільша наша радість була для нас старших, що в цих групах переважала вже наша українська православна молодь, головно дівчата. Наша молодь включається в парафіяльну працю, в церкві, ходженням із колядою і прислуженням при спільних трапезах під час храмових свят, допомагаючи батькам та матерям у громадсько-парафіяльній праці. За це велика подяка свідомим батькам, що виховали своїх дітей на добрих членів православної Церкви та в національній свідомості. Колядувати ходили: Оля Ватрич, Олена Марченко, Христина Марченко, Оля Тивонюк, Віра Ватрич, Оля Флері, Іванка Нетреба, а возили колядників власними автами пп.: Юрій Дяківський, Іван Кравчина, Михайло Ватрич та Володимир Нетреба.

Парафіяльна рада

ГОСТЯМИ В АНГЛІКАНЦІВ У 1977 РОЦІ

Всі ми знаємо, що Англіканська Церква завжди тісно співпрацювала, чи радше сприяла нашим православним парафіям. Для більшого зближення, лестерську православну парафію було запрошено на засідання англіканської дієцезії (Лестер і околиці).

Від православних українців пішли туди п. С. Шевчук і п-ні Ніна Марченко. Відбулося воно у вечірніх годинах, у домівці, що належить до церкви св. Марка, де колись відправлялася наша Служба Божа. Окрім нас, українців, були запрошені православні юґославці і греки. Проте юґославці не прийшли.

Після полагодження формальностей і молитви за всіх християн, численно зібрані отці з деканом, що очолює Лестерську дієцезію, хотіли почути про церковне життя меншин.

Загально про Православну Церкву і наші парафії в Англії, а зокрема лестерську, говорила п-ні Ніна Марченко. П. С. Шевчук більше зупинився над проблемами пов'язаними з мішаними подружжями та відсутністю молоді на Богослуженнях, як також мале число молодих людей, які б хотіли бути священиками.

Від греків з Кіпру промовляв голова парафії п. Купріянос. Виявилося, що греків у Лестері більше, ніж українців обидвох віровизнань. Покищо церкви своєї не мають, але її мають намір набути. Проблеми мішаних подруж у них немає.

Після коротких звідомлень відбулась дискусія. Англійських священиків цікавила настанова наших дітей до своєї Церкви, як діти сприймають церковний календар наш і англійський, яке значення має для нас Різдво, Паска, релігія (в нашому випадку православне віровизнання-, хто очолює нашу Церкву.

В заключному слові декан, дякуючи гостям, зробив висновок, що між православними інших національностей так само, які між англіканцями й православними, зв'язок дуже малий, а варто було б його поглибити, що можливо сприяло б підсиленню діяльності в Церквах обидвох в ровизнань.

ХРАМОВЕ СВЯТО В ЛЕСТЕРСЬКІЙ ПАРАФІЇ

Вкінці серпня припадає в нашій парафії храмове свято — Успіння Пресвятої Богородиці. Тому і треба належно підготуватися, щоб гідно відсвяткувати храмовий празник. Відбуваються засідання, наради й проводиться підготова. Цього року вперше в історії нашої парафії, ми влаштували храмове свято не в приміщеннях місцевого Відділу СУБ, але в окремій церковній залі.

У неділю, 28 серпня 1979 року в обідню пору прибули до нас настоятель парафії о. митроф. прот. Михайло Галиця з паніматкою Зінаїдою, о. Григорій Лазієнко зі синами та багато гостей.

Отці служили врочисту Службу Божу, а вірні молилися гаряче до Бога й Пресвятої Богородиці. Отець митроф. прот. Михайло Галиця виголосив глибоко змістовну проповідь, пояснюючи значення храмового свята та заступництва Пресвятої Богородиці Діви.

Після Служби Божої отці відслужили ще Молебень до Пресвятої Богородиці, а вся відправа закінчилася проспіванням »Боже Великий Єдиний«. З церкви отці та вірні перейшли до церковної залі, де вже Сестрицтво приготувало спільну трапезу. Прибули численно на трапезу гості, а між ними українці-католики і їхній душпастир о. Солтис. Під час храмової трапези промовляли всі три отці, а в їхніх словах відчувалась щирість і бажання, щоб такі зустрічі відбувались частіше.

На закінчення храмової гостини голова Парафіяльної ради п. С. Кулик, подякував отцям та всім вірним і гостям, що прибули на свято, а також висловив щиру подяку Сестрицтву за приготування смачного обіду. Вдоволені та з духовним підйомом розходилися учасники з цієї дружньої і гармонійної гостини в нашій парафії.

ВІЗИТАЦІЯ ВЛАДИКИ І ХРАМОВЕ СВЯТО

З давен-давна, відколи християнство огорнуло всю Україну, храмове свято було великим празником у кожному селі. Другим великим торжеством після Паски.

Традиція храмів перенеслася й на чужину. Там де є хоч мала парафія такі празники влаштовуються і так, як і колись в Україні з'їздяться на цей день люди з інших, ближчих парафій. Богослуження служать кілька священиків, пізніше всі громадою сідають за трапезу у залі, при церкві.

Храмове свято лестерської парафії припадає на Успіння Пресвятої Богородиці. Цьогорічний храм у 1985 році був особливим, бо крім настоятеля нашої парафії о. протопресвітера М. Галиці з паніматкою та отців протоієреїв Лазієнка і Гусака з паніматками та дияконом Марком, прибув Преосвященний Владика Володимир.

Зустріли його з квітами малята (Оксана і Наталя Миколишини) та хлібом-сіллю вітали п. А. Петрук і п-ні Г. Сесь.

Крім православних прийшли на Архиєрейське Богослуження українці-католики. Співав парафіяльний хор під диригуванням п. Володимира Нетреби, прислуговували п. А. Гніденко (паламар), д-р Володимир Гусак і богослов Юрій Гільтайчук. Апостола читав п. Ф. Тевонюк і як завжди виконував свою функцію церковний староста п. П. Шокун. Мелодійний спів священиків надав особливої святочности відправі.

Владика Володимир, у проповіді, роблячи наголос на плекання традицій в умовах чужини, а особливо на вірність рідній Церкві, згадав про трагічну смерть Василя Стуса — літературного критика, переслідуваного комуністичною владою. Вкінці був відслужений Молебень, а в пам'ять Василя Стуса проспівали: »Вічная пам'ять«.

Відправи в церкві закінчилися тим, що Владика, на рекомендацію настоятеля, вручив благословенні грамоти: п-ву М. і В. Ватричам, п-ву В. і Г. Нетребам, п-ву П. і В. Шокунам, п-ву Ф. і О. Тевонюкам, пані Г. Сесь, п. С. Кулику і п. С. Шевчукові.

На святочному обіді, крім парафіян були вірні з Дарбі, Ноттінґаму (серед них диригент А. Кліш та син о. С. Морозюка — Роман Морозюк з дружиною і дітьми) також вірні католицької Церкви з парохом о. Солтисом.

Заля при церкві Всіх Святих була гарно прибрана квітами, образами й рушниками, а запашні страви нагадали не одному, подібні спільні обіди вдома.

Сестрицтва при нашій парафії немає, але жіноцтво завжди охоче приготовляє перекуски й обіди зі смачним печивом, якщо для цього є потреба. За приготований обід і за спів у часі Богослуження, пізніше і хористи і кухня отримали слова признання від Владики. На признання заслуговували й чоловіки, які не тільки допомагали жіноцтву в кухні, але й виконували роботу, яка вимагала фізичної вправности.

Серед вірних багато молоді не було, але в Лестері і в кращих часах ми не могли похвалитися великою кількістю дітей. Все ж приємно було бачити молодих, що прислуговували в церкві, і молодих, що розносили обід і молодих хористів, які додали кольориту до »підтоптаної ґвардії«.

Під час обіду промовляли: Преосвященний Владика, о. протопресвітер М. Галиця, о. прот. Г. Гусак, о. прот. Г. Лазієнко та від української католицької Церкви о. С. Солтис.

Всі промови зосереджувалися навколо збереження нас, як національної одиниці, серед чужого середовища. А це ми зможемо досягти тільки тоді, коли спільно ставитимемо опір асиміляції, коли батьки прищеплюватимуть дітям не тільки мову, але й традиції, а пізніше культуру. Коли висилатимуть дітей до школи і до молодечих організацій.

Наша молодь повинна б горнутися і до рідної школи і до молодечих організацій. Чи це буде СУМ, чи Пласт, чи ОДУМ чи до організації з релігійним забарвленням на зразок Ліги Української Православної Молоді. Бо всі ці виховні інституції й організації плекають патріотизм, закріплюють знання мови (дане батьками- а головно любов до предків, яка зроджує в пізнішому житті героїзм, якщо цього вимагають обставини. Преосвященний Владика

особливо закликав молодь набувати вищу освіту в англійських учбових закладах, бо було б нерозсудливим не використати цих можливостей не тільки з огляду на поліпшення себе, але й майбутнього суспільства.

Окрім згаданих духовних отців був присутній на обіді парох англіканської церкви в якій служаться (раз у місяць) наші Богослуження.

Зі світських осіб промовляли п. С. Шевчук — голова Парафіяльної ради, п-ні Ольга Николишин вітала Владику, отців і присутніх в англійській мові, а також наголосила наближення 1000-ліття хрещення України, яке ми урочисто відзначуватимемо в 1988 році. Промовляв диригент парафіяльного хору п. В. Нетреба підкреслюючи з якою пошаною ставилися наші предки, а зокрема запорожці до Матері Божої.

З гостей промовляли п. А. Костюк від Об'єднання (Лондон) та майор І. Горобець з Дарбі.

Приїзд Владики Володимира підніс на дусі нашу малу православну громаду, а його слова заохоти працювати для добра Церкви і народу будуть дороговказом не тільки для нас, а й для наших дітей і внуків.

Ольга ШКАНДРІЙ
Микола МАЛЬНА

ПАРАФІЯ СВ. АПП. ПЕТРА І ПАВЛА В ЛІДС

Парафія УАПЦеркви в м. Лідс постала 14 травня 1953 року. В той день приїхав до громади тодішній Адміністратор УАПЦеркви у Великій Британії о. протопресвітер Сергій Молчанівський з протодияконом М. Галицею, відслужив Службу Божу, а після Богослуження відбулися основуючі Загальні Збори з обранням Парафіяльної ради: К. Двірняк — голова, члени: О. Стецюк, М. Гаращенко, І. Дрозд, Гумен, Л. Завгородний — староста, Юрій Семенчук — заступник старости. Ревізійна Комісія: Я. Сесь — голова, члени: В. Павлюк і Дрозд.

Парафія обрала собі небесну заступницю Пресвяту Трійцю. Першим настоятелем парафії був призначений о. Сергій Кіцюк, а Микола Мальна був диригентом церковного хору.

1 лютого 1954 року був призначений настоятелем о. Ростислав Панченко.

7 лютого 1954 року відбулися парафіяльні Загальні Збори, що обрали Парафіяльну раду: К. Двірник — голова, члени: Василь Покотило, Микола Мальна, Я. Сень, Гнат Юшко, А. Карпенко, Юрій Семенчук — староста, В. Скрипка — заступник старости. Ревізійна Комісія: М. Гаращенко, члени: П. Шуть і Шакуда.

1958 року настоятелем парафії був призначений о. Афанасій Максимук.

1 лютого 1959 року відбулися парафіяльні Загальні Збори, що обрали Пара-

фіяльну раду: С. Гоголь — голова, члени: Микола Мальна, І. Носаль, Василь Покотило, пані Гоголь, В. Скрипка — староста, Гнат Юшко — заступник старости. Ревізійна Комісія: Коваленко — голова, члени: О. Карпенко і Я. Сень.

12 березня 1961 року о. Афанасій Максимук був переміщений до Манчестеру, а нашим настоятелем був призначений о. Михайло Хуторний.

В 1962 році настоятелем парафії був призначений о. Василь Покотило. 14 липня 1962 року відбулися парафіяльні Загальні Збори. Обрано Парафіяльну раду в складі: Яків Сень — голова, члени: О. Стецюк, І. Коваль, Ф. Трохимчук, Микола Мальна, пані О. Мосс, В. Сень — староста, О. Коваленко — заступник старости. Рев зійна Комісія: Василь Мосс — голова, члени: Шуляр, В. Сірий, М. Бурсук.

1977 року відбулися парафіяльні Загальні Збори. Обрано Парафіяльну раду в складі: В. Волошин — голова, члени: Микола Мальна, Федір Василенко, І. Носаль, А. Карпенко, Гнат Юшко і пані Ольга Шкандрій. Контрольна Комісія: Василь Мосс — голова, члени: В. Сірий і М. Бурсук. Ця Парафіяльна рада діє і в теперішньому часі.

В 1977 році о. прот. Василь Покотило виїхав до ЗСА, а на його місце був призначений настоятелем нашої парафії о. прот. Михайло Хуторний, і він обслуговує тепер нашу парафію.

При парафії існувала школа Українознавства. Вчителями були: п. Б. Шкандрій, пані Ольга Шандрій та пані Гоголь.

Учасники перших парафіяльних Зборів у м. Лідс 14 травня 1953 року

Парафіяльна рада в Лідсі. Сидять: Настоятель парафії о. М. Хуторний, пані Л. Мосс, п. Я. Сень голова Параф. ради. Стоять: п. О. Стецюк, п. М. Мална, п. П. Трохимчук, п. О. Карпенко, п. І. Коваль

Духовенство і Парафіяльна рада на обіді в день храмового свята 1956 р.

На Різдвяному прийнятті в Лідс 1961 року

З ЖИТТЯ ПАРАФІЇ УАПЦ У ЛІДС

Парафія УАПЦ в Лідс належить до середніх парафій. У цьому місті є декілька православних парафій інших юрисдикцій (російської Церкви і ін.).

1962 року старанням Парафіяльної ради під головуванням п. Я. Сеня та жертвенних вірних придбано церковні речі: 2 хоругви, які робив п. М. Мална, як подарунок від церковного хору, 2 підсвічники, які подарував п. Юшко, пошите нове покривало на престіл, дві парафіянки подарували 2 скатерті на аналой з оксамиту вартістю 12 фунтів; зроблено кіот на аналойні образи та придбано образи.

Напередодні храмового свята 14 липня 1962 р. відбулися парафіяльні Загальні Збори і перевибори Парафіяльної ради. З Лондону приїхав Голова Церк. Управління о. протопресвітер С. Молчанівський, який і провів Збори. На Зборах уділено абсолюторію уступаючій Парафіяльній раді й обрано нову: Голова Параф. ради п. Яків Сень, заступник голови п. Трохимчук, скарбник п. І. Коваль, секретар п. О. Стецюк, церковний староста п. О. Карпенко, від жіноцтва пані Л. Мосс, запасовий член п. Віктор Сень. Також обрано Ревізійну Комісію в складі: п. В. Мосс — голова, пп. Шуляр і Сірий — члени, запасовий член п. Бурсук. Голова Ген. Церковного Управління подякував присутнім і побажав добрих успіхів новообраній Парафіяльній раді.

В неділю, 15 липня уранці, господині почали готуватись до парафіяльного обіду. До цього багато праці доклали пані Марія Коваль, Олена Мосс, Надія Ковальчук, п. І. Ковальчук, п. В. Мосс, п. Юшко та п. Сень.

О 12 год. дня у великій англіканській церкві розпочалося Богослуження. Врочисту Службу Божу відслужив о. протопресвітер С. Молчанівський у сослуженні настоятеля парафії о. М. Хуторного і прибулих з сусідніх парафій — о. Ю. Семенчука і о. В. Покотила. Місцевий церковний хор під диригуванням п. М. Мални збагачував співом Службу Божу. Слід зазначити, що п. Мална, незважаючи на всі несприятливі умови, а найбільше, що стан здоров'я йому не дозволяє зробити ще більше, доклав усіх зусиль і любови до церковного співу та добре підготував співаків.

Після Богослуження на храмовому святі в Лідс, 1962 року

Обід на храмовому святі в Лідс, 1962 року

У своїй проповіді о. протопресвітер широко з'ясував про життя і діяльність на ниві Христовій Свв. Ап. Петра і Павла, закликав вірних до щирої і вірної любови до рідної Церкви.

Після закінчення Богослужень о. настоятель запросив усіх присутніх на спільну братську трапезу в прицерковній залі.

Запрошений на трапезу настоятель англіканської парафії у своєму привітальному слові сказав, що йому дуже приємно спільно в одному домі Божому молитися до Всевишнього за покращання долі покривджених народів. Отець протопресвітер, подякувавши о. настоятелю, Парафіяльній раді та всім присутнім, підніс тост за здоров'я нашого Зверхника УАПЦеркви Високопреосвященнішого Митрополита Ніканора, а присутні проспівали многоліття. Настоятель парафії о. М. Хуторний подякував жіноцтву за так смачно виготовлені страви, до чого вони приклали багато праці і підніс тост за їх здоров'я. Після відспівання многоліття, о. настоятель закликав вірних до згоди і любови та до дальшої успішної праці.

На спомин так добре проведеного храмового свята зроблено спільну знімку.

ХРАМОВЕ СВЯТО В ЛІДС В 1965 РОЦІ

Парафія в Лідс і в цьому 1965 р. врочисто відзначила своє храмове свято. На запрошення Парафіяльної ради і настоятеля парафії, з Лондону прибув Адміністратор УАПЦ в В. Британії. Його зустрів у суботу, о год. 4.45 пополудні настоятель парафії о. В. Покотило і запросив до свого будинку. О год. 6.30 почали сходитися члени Парафіяльної ради на чолі з головою Параф. ради п. Я. Сенем. Були обговорені різні парафіяльні справи.

Другого дня, о год. 12.00 розпочалася Служба Божа, яку відслужив о. протопресвітер С. Молчанівський з о. В. Покотилом і дияконом о. К. Матяшуком. О 1 годині прибув з Брадфорду о. М. Хуторний, який включився у відправу. Співав хор під дириґуванням п. М. Мални. Церква була заповнена віруючими, що надавало святочний настрій. Під кінець Служби Божої о. протопресвітер сказав проповідь, яку всі присутні уважно вислухали. Перед цілуванням хреста о. протопресвітер висловив подяку о. настоятелю, присутньому духовенству, дириґентові хору і хористам за їх гарний спів, а всім присутнім роздав образки.

По закінченні Богослужень о. настоятель запросив усіх присутніх зайти до залі, де були вже приготовані смачні страви, що їх приготували голова Парафіяльної ради п. Я. Сень, п. Гаращенко, п. Юшко, і пані: К. Водотовка, Мосс, Гаращенкова, Мална, Коваль, Скрипка, Мосієвська та інші.

Коли всі вже були за столами, хор проспівав Отченаш, о. протопресвітер поблагословив страви і всі приступили до обіду. Перший тост був піднесений за здоров'я ВПР Владики Митрополита Ніканора, зі співом многоліття. За

другим тостом о. настоятель подякував усьому прибулому духовенству, а особливо нашому зверхнику в Англії о. протопресвітеру С. Молчанівському, який, хоч слабого здоров'я, все таки відвідав своїх вірних УАПЦ у Лідс. Подякував усім за приготовлення храмового обіду. За всіх їх був піднесений тост з найкращими побажаннями.

ХРАМОВЕ СВЯТО ПАРАФІЇ ЛІДС

Парафія УАПЦ м. Лідс відзначила 15 храмове свято, яке припало ц. р. в п'ятницю, 12 липня 1968 року в робочий день. Відзначення храмового свята було перенесено на неділю, 14 липня. Не дивлячись на всі суперечки і перешкоди деяких осіб, храмове свято було основним для Парафіяльної ради і всіх відданих вірних своїй матері Церкві.

На запрошення настоятеля о. В. Покотила та Парафіяльної ради, з Лондону прибув Адміністратор о. протопресвітер С. Молчанівський, 13 липня о год. 5.00 ввечері. На станції його зустрів настоятель о. В. Покотило.

Вечірня не відбулась з уваги на тяжкий стан здоров'я о. протопресвітера, щоб дати йому змогу більше відпочати.

Другого дня о год. 12.30 відправляв Богослуження о. протопресвітер у сослуженні о. В. Покотила, о. І. Водолазького та диякона К. Матяшука. Церковний хор під дириґуванням п. Мални співав Службу Божу.

По закінченні Богослуження, о. протопресвітер висловив подяку настоятелю парафії о. Покотилові за опіку парафією, о. І. Водолазькому та о. диякону К. Матяшуку за участь у Богослуженні. По закінченні слова о. протопресвітера, настоятель о. В. Покотило запросив усіх присутніх гостей і вірних парафіян до залі, на дари які Господь послав у той день.

В гарно прибраній залі стояли столи накриті скатертями та прибрані квітами за якими зайняли місця присутні. На кухні все було готове завдяки п. Таращенку та його дружини Галі, пані Скрипки, Олі Шкандрій, Яцюк Ліди, п. Г. Юшка з дружиною. Треба відзначити особливо п. Таращенка за його віддану працю, та пані Галину Скрипку, що готовила деякі страви вдома.

Коли всі засіли за столи піднесено перший тост за Блаженнішого Владику Ніканора із співом многоліття. Другий тост був піднесений за зверхника нашої Церкви у цій країні, о. протопресвітера Сергія і за все прибуле духовенство із співом многих літ.

Настоятель о. В. Покотило висловив сердечну подяку всьому прибулому духовенству, що своєю участю звеличали свято парафії Лідс, всім вірним парафіянам які взяли участь у храмовому святі, і всім прибулим гостям із інших парафій: голові Парафіяльної ради з Болтону п. Петровському, панству Потопільний із їхніми дітьми, а також п. К. Гарбарові, який прибув із Швеції на відпустку до Англії, і загостив до нашої церкви, інформуючи про життя українців у Швеції та Фінляндії. От. В. Покотило подякував старості парафії

з Галіфаксу з дружиною, які всі свої сили віддають для Церкви; п. А. Стрільбнику з парафії Кіхлей ,п. В. Пушці, що прибув із музикою, щоб розвеселити молодших після перекуски. Отець В. Покотило подякував також усій Параф. раді нашої парафії; старості п. Скрипці, п. Носалю, п. Василенку, п. Червоненку.

Пан Червоненко в своєму слові говорив про життя українців у вільному краю, на еміґрації, про нашу Церкву за кордоном ,а також і за залізною заслоною та про наших поневолених братів, які не мають змоги вільно святкувати.

При закінченні обіду о. протопресвітер подякував усім господиням і господарям за їхню невтомну й віддану працю у підготові храмового свята і виголосив многоліття.

о. протопресвітер Михайло ГАЛИЦЯ

ПАРАФІЯ УАПЦ СВ. ПРЕОБРАЖЕННЯ В ЛОНДОНІ

Перше Богослуження УАПЦеркви в Лондоні відслужив ВПр. Архиєпископ Мстислав 17 серпня 1947 року, і цю дату можна вважати також і датою заснування парафії УАПЦеркви в Лондоні.
В березні 1948 року прибув з Німеччини о. прот. Ігор Губаржевський і з того часу служилися реґулярні Богослуження в англіканській церкві один раз у місяць. Створився церковний хор. Дириґентами були о. диякон Печенюк, полк. Г. Сосідко, Маслов і полк. Сергій Нагнибіда. В 1948 році прибув о. диякон Михайло Галиця і був призначений дияконом у Лондоні. В 1949 році прибув з Німеччини о. прот. Сергій Молчанівський і був призначений другим священиком для Лондону й околиці. У 1950 році був настоятелем лондонської парафії о. прот. Василь Ільчук, а після його смерти ще в тому році, був настоятелем о. протопр. Сергій Молчанівський. Богослуження служилися в англіканській церкві і в каплиці, в домі Генерального Церковного Управління УАПЦ у Великій Британії. В 1951 році господарство парафії відлучилось від ГЦУправління і ним відав настоятель парафії та церковний староста. Першим старостою був мґр Адріян Когут, пізніше П. Марушанський, К. Нечипоренко, а від 1954 року Максим Кужіль. Прислужниками були: Юрій Молчанівський, Юрій Галиця, Юрій Шуляк, Володимир Музичка і Петро Костюк. 10 вересня 1956 року настоятелем лондонської парафії був призначений другий священик о. Степан Ярмусь.

1968 року о. протопресвітер Сергій Молчанівський захворів, і нашою парафією протягом трьох років опікувався о. прот. Сильвестер Богатирець з Редінґу.

20 червня 1970 року ВПр. Владика Митрополит Мстислав висвятив у священики о. протодиякона Михайла Галицю і призначив його настоятелем Святопреображенської парафії УАПЦ у м. Лондоні. Богослуження служилися в каплиці, в домі ГЦУправління і в англіканській церкві.

Лондонська парафія. Після Служби Божої 15. 9. 1949

Зустріч Владики Митрополита Полікарпа з українським громадянством м. Лондону 9 серпня 1950 року

6 травня 1974 року відбулися Загальні Збори парафії. Була обрана Параф. рада: о. прот. Михайло Галиця — голова, члени: Сава Захарчук, Осип Музичка, Надія Малець, інж. Калита, Антон Соболевський, інж. Дударів, Василь Бондаренко, Петро Гоць. Ревізійна Комісія: полк. П. Базилевський, Василь Бацура, О. Шворак.

24 червня 1984 року відбулися Загальні Збори парафії. Парафіяльна рада

була обрана в складі: о. протопресв. Михайло Галиця — голова, члени: пп. Андрій Костюк, проф. О. Бондарівський, інж. П. Яким'юк, П. Гоць, Осип Музичка, Я. Іванюк. Контрольна Комісія: Григорій Захарченко — голова, І. Довгоп'ят, В. Бацура, пані І. Шуляк — члени. Делеґатами на Єпарх. Собор були обрані пп.: П. Тараненко, Г. Захарченко і А. Костюк.

До Парафіяльної ради кооптовано п. Осипа Гупана. Диригентами церковного хору були: полк. Сергій Нагнибіда, Петро Колесник, інж. Константин Дударів, С. Сахарук та В. Бацура.

В 1977 році Генеральне Церковне Управління УАПЦ у Великій Британії купило в Лондоні церкву з будинками. В будинках приміщені канцелярії, а церкву вжитковує лондонська парафія Свято-Преображення Господнього.

ХРАМОВЕ СВЯТО В ПАРАФІЇ УАПЦ У ЛОНДОНІ

Лондонська парафія УАПЦ є невеликою в порівнянні з іншими парафіями. Для відправи Богослужень парафія користувалась англіканською церквою, а в церковному домі була одна кімната обладнана як каплиця, в якій відправлялися Вечірні, або Літургії. В кінці 1965 року церковний дім погорів. Скори-

Стоять зліва направо: Д. Головко, вівт. хлопчик Юрко Шуляк, о. прот. Сильвестер Богатирець, інж. К. Дударів, о. протопресвітер Сергій Молчанівський, май. Мих. Коцук, п. О. Музичка, о. протодиякон Михайло Галиця, диригент п. С. Ковальський і вівт. хлопчик Володимир Музичка

ставшись основним ремонтом, вирішено було з'єднати 2 кімнати і влаштувати домову церкву. Коли ремонт був закінчений, церква, завдяки допомозі таких відданих Церкві парафіян як п. П. Колесник, п. О. Музичка ,п. С. Ковальський і других, прийняла належний вигляд.

Нова церковця присвячена була Преображенню Господньому. Отже в день свята Преображення Господнього — храмове свято парафії. Вирішено було в 1967 році відзначити храмове свято. Для соборного Богослуження був запрошений о. протоієрей С. Богатирець з Рединґу. О год. 11 дня почалась Служба Божа, яку відправляли о. протопресвітер С. Молчанівський, о. протоієрей С. Богатирець, о. протодиякон М. Галиця. Гарно співав церковний хор під диригуванням п. С. Ковальського. Прислуговували 2 вівтарні хлопчики — Юрко Шуляк і Володимир Музичка. Церква була повна людей. Проповідь на тему свята сказав о. протопресвітер. Після Служби Божої був відправлений Молебень до Ісуса Христа. Виголошено многоліття Блаженнішому Митрополитові Ніканору і духовенству, українському народові та борцям за визволення України і всім присутнім.

Після Богослуження відбувся традиційний обід для духовенства, хористів, членів Параф. ради і гостей.

ЗАСІДАННЯ ПАРАФІЯЛЬНОЇ РАДИ

В пляні праці наголошено питання про відвідування вірними, парафіянами Парафіяльної ради Свято-Преображенської парафії міста Лондону. На порядку нарад стояли в основному два питання: розподіл обов'язків між членами ради та плян праці на майбутнє.

При розподілі функцій п. О. Музичка перебрав обов'язки секретаря і скарбника Парафіяльної ради, а п. С. Сахарук прийняв обов'язок церковного старости. Інші члени Парафіяльної ради, які не отримали стисло означених обов'язків погодилися допомагати в усіх справах зв'язаних з діяльністю Парафіяльної ради.

В пляні праці наголошено питання про відвідування вірними, парафіянами Свято-Преображенської парафії, Богослужень. Відвідини настоятелем парафії вірних та зладження докладного реєстру всіх парафіян Свято-Преображенської парафії УАПЦ в Лондоні. Обговорено питання придбання церкви для парафії та в цій справі було рішено зробити візиту до канцелярії Кантерберійського Єпископа.

Отець М. Галиця в свою чергу поінформував про те, що перед великими святами будуть відправлятися Вечірні та Всенічні.

З. Г.

СЕСТРИЦТВО ім. СВ. МАРІЇ МАГДАЛИНИ
Св.-Преображенської парафії УАПЦ у Лондоні

Жіноцтво лондонської парафії давно мало на думці організування Сестрицтва в парафії, але не було сприятливих умов. Лондонська парафія довший час знаходилась у стані організації. Часто заходили різні події, які гальмували її розвиток. Мінялись душпастирі, відходили добрі парафіяни, приходили нові люди і т. п. Коли ж усе закріпилось, жінки могли зреалізувати свої заміри.

Вони об'єднались коло доброї організаторки і енергійної паніматки, дружини о. протодиякона М. Галиці. Створено ініціятивний комітет. Комітет визначив організаційні збори на 19 травня 1968 р. На цих зборах обговорено справу утворення Сестрицтва ім. Св. Марії Магдалини в лондонській парафії. Головним завданням Сестрицтва були намічені такі справи:

1. Впорядкування і прикраса каплиці в церковному домі;
2. Опіка хворими парафіянами, відвідування їх, підтримання на дусі, подання їм моральної, і в разі потреби, матеріяльної допомоги;
3. Поміч парафіянам підупалим на духу, помогти їм піднестись — поміч моральна.

Були обрані керівні органи Сестрицтва: Почесна голова — пані Олійниченко, Голова — паніматка О. Молчанівська, заступник голови — паніматка З. Галиця, скарбник — пані П. Марунчак, секретар — пані Бондарівська. Пізніше зайшли зміни — з приводу хвороби паніматки Молчанівської на голову було обрано паніматку З. Галицю; а по відмові пані Бондарівської, секретарем обрано пані Н. Малець.

Головними матеріяльними засобами Сестрицтва були намічені такі джерела: а) членські вкладки Сестрицтва; б) добровільні пожертви парафіян; в) тарілковий збір при кожній Службі Божій; г) організування чаю і маленької перекуски по кожній Богослужбі за добровільними датками.

По цих зборах і ухвалах, Сестрицтво хоч численно маленьке, енергійно взялось до праці. Була впорядкована гарно каплиця, прикрашена гарними українськими рушниками, вишитими українськими руками. На аналої пошили

ВПР Владика Архиєпископ Мстислав освячує овочі в лондонській церкві

сестриці гарні, оздобні чехли і серветки, також чехли на підсвічники. Було пошито нову занавісу на царські ворота, нові стихарі для вівтарних хлопців, була направлена риза для о. протодиякона. Сестриці по черзі відвідували хворих, заносили їм слова потіхи і різні речі. Паніматці Молчанівській під час її хвороби, в день її народин, сестриці занесли їй, крім слів потіхи, гарний дарунок. Під час хвороби о. Молчанівського, сестриці заносили йому квіти й практичні речі.

В день храмового свята Лондонської Св.-Преображенської парафії, сестрицтво влаштувало після Служби Божої обід для парафіян. На Різдво 1968 р. Сестрицтво послало хворим святочні презенти — невеликі пакунки і святочні українські картки, за що дістало подяку від деяких хворих.

В день народин Митрополита Мстислава, під час його перебування в Лондоні, Сестрицтво дало йому подарунок.

На Великдень Сестрицтво влаштувало спільне свячене, після Великодньої Служби Божої в англіканській церкві. Хворій паніматці занесено традиційні великодні страви. Діти дістали маленькі пасочки — спеціяльний Великодній подарунок.

Н. МАЛЕЦЬ

З ЖИТТЯ ПАРАФІЇ У ЛОНДОНІ

Лондонська Свято-Преображенська парафія, хоч кількістю вірних невеличка, старається гідно перебороти всі труднощі в нашому церковному житті. Поважну ролю в житті парафії відіграє Сестрицтво ім. Св. Марії Магдалини. Своїми енергійними стараннями і працею Сестрицтво не тільки дбає про церкву і

Церковний староста п. М. Кужіль зустрічає перед церквою Преосвященного Владику Єпископа Варлаама в 1959 році

доглядає її, але вносить родинну теплоту серед вірних, і своєю діяльністю непомітно заохочує інших до праці і кожночасного відвідування і участи в Богослуженнях. Тут слід підкреслити, що Сестрицтво парафії наполегливою і корисною працею зуміло постаратися і вислати »дар любови« для нашого Владики Митрополита Мстислава, за що від нього одержало сердечну подяку.

Богослуження в лондонській парафії УАПЦ в 1960 році

Лондонська парафія. Після Служби Божої 29. 10. 1962

Настоятель парафії — о. протоієрей Михайло Галиця — після повернення з Бавнд Бруку, розповів парафіянам свої враження з відвідин українського православного центру в Америці. Він підкреслив, що, завдяки енергійній і невтомній праці Митрополита Мстислава, Бавнд Брук став духовно-культурним Центром не тільки для нашої Церкви, але для всіх українців у вільному світі і на Батьківщині, а в історичному аспекті, в історичній перспективі, це має велике значення для нашої Церкви і нашого народу, для наших майбутніх поколінь. »Бавнд Брук — сказав о. М. Галиця — це неоцінимі скарби нашої Церкви і нашого народу«.

Деяких заслужених вірних у нашій парафії Митрополит Мстислав нагородив »Благословенними Грамотами«. Отець Михайло на Богослуженні вручив їх таким особам: сестрицям — Н. Малець, Н. Олійник, В. Мартос, Н. Марунчак; церковному старості п. С. Сахарукові, секретареві Парафіяльної ради п. О. Музичці, а в парафії Пітерборо п. П. Члекові.

ЕПР Владика Архиєпископ Мстислав служить Св. Літургію в лондонській парафіяльній церкві 8. 11. 1963 року

Іменини о. протоієрея Михайла Галиці

У Лондоні це сталося вперше. І, здається, вперше за всі 25 років відданого служіння в нашій Церкві отця Михайла, члени Парафіяльної ради вирішили відзначити іменини настоятеля парафії в день свята Архистратига Михаїла.

Для цього Парафіяльна рада запросила о. митроф. прот. Сильвестра Богатирця відслужити Молебень. Молебень за здоров'я іменинника був відслужений в четвер, 21 листопада 1971 року о 7.00 год. ввечері в каплиці православного будинку. Каплиця була заповнена вірними. Під час Молебня з піднесеним настроєм співав парафіяльний хор. Після Молебня о. Сильвестер у своєму слові з задоволенням ствердив, що Св.-Преображенська парафія за короткий час значно поправилася, як матеріяльно так і кількістю вірних і, що це заслуга настоятеля парафії о. Михайла, а кількісна присутність вірних на Молебні підтверджує любов і пошану парафіян до настоятеля і до нашої Церкви.

Після закінчення Молебня секретар Сестрицтва ім. Св. Марії Магдалини, пані Н. Малець, піднесла настоятелеві подарунок: позолочену дарозберігальницю, при чому промовила:

»Всечесний Отче, вельмишановний і дорогий настоятелю нашої парафії, в імені Сестрицтва Св. Марії Магдалини складаю Вам найщиріші побажання доброго здоров'я, довгого віку, сили до праці для розвитку нашої парафії і нашої Церкви у Вел. Британії та прошу прийняти від Сестрицтва цей подарунок. Він є висловом нашої щирої подяки Вам за так гарні Служби Божі і щиру опіку над парафіянами. Нехай Вам за це заплатить Бог!«

Після того о. Михайло сердечним словом подякував о. Сильвестрові, за те, що він прибув у робочий день і відправив Молебень, Сестрицтву і всім, що так численно прибули і своєю присутністю вшанували його.

Після Молебня, Сестрицтво і Парафіяльна рада влаштували прийняття. Для іменинника, голова Православної Молоді в Лондоні панна Ліда Длябога зготовила гарний торт з написом: »На многії літа дорогому о. Михайлу«.

Перший тост за іменинника виголосив секретар Парафіяльної ради п. О. Музичка, підкреслюючи заслуги о. Михайла на церковній ниві і звертаючи увагу на те, що наша столиця України — Київ — своїм патроном має Архистратига Михаїла. Другим промовцем був п. В. Бондаренко, котрий у своєму слові зазначив яку велику ролю відіграло ім'я Михайла в Православній Церкві взагалі, а в Українській Православній Церкві і в українському народі зокрема, підкресливши це історичними прикладами.

З промов виявлялася пошана до нашого настоятеля й іменинника та щира подяка за його невтомну працю для добра і розвитку нашої Церкви і нашої парафії.

На прийняттю, крім численних парафіян, були присутні громадські і політичні діячі, а серед них були: голова СУБ проф. В. Василенко, секретар СУБ д-р С. М. Фостун і голова ОУуВБ п. А. Костюк.

Слід відмітити, що Сестрицтво і Парафіяльна рада гарно і старанно влаштували це свято. А на закінчення скажемо: »На многая літа, дорогий наш настоятелю!«

Свято Різдва Христового

Наша лондонська парафія, а зокрема Сестрицтво ,дбайливо підготовлялися до Різдва Христового, а дня 5 січня після Служби Божої у православному домі,

заходами Сестрицтва був улаштований передріздвяний базар. Був він дуже багатий кулінарними виробами наших сестричок. Крім того, до базару долучився осередок Пласту в Лондоні зі своїми речами. Всі вироби Сестрицтва і речі Пласту розкупили. Весь прибуток з продажу товарів у сумі £7.11 Пласт подарував для Церкви, а Сестрицтво на користь парафії і для своїх потреб придбало £60.00. Крім сестричок базаром дбайливо опікувалися гарні і ввічливі пластунки: п-ни Мотря і Ляля Бірчаки, Анна Луців, Марта Єнкала, Ліда Длябога і п. Андрій Єнкала. Крім того були присутні мґр Юрій Єнкала, п-ні Юревич і п-ні Ів. Мащак та п. М. Добрянський.

У навечер'я Різдва Христового о. Михайло відправив Вечірню, а після того, на запрошення Відділу СУБ, поїхав поблагословити спільну Свят-Вечерю.

Різдвяну Службу Божу відслужив о. Михайло, як завжди, в англіканській церкві Св. Томи в Актоні Цього року — не до порівняння з минулими роками — українці взяли численну участь у Різдвяному Богослуженні.

Сестрицтво і парафіяльний хор, як кожного року, їздили з колядою до лондонських українців. У цьому допомагав п. Калита своїм автом. Коляда дала прибуток для парафії понад £120.00. На пресфонд »Відомостей« Сестрицтво пожертвувало 5 фунтів.

Велично були відслужені Богослуження на Новий Рік і Йордан. Було помітно, що наша парафія пожвавилася не тільки працею, але і присутністю вірних на Богослуженнях. Все це завдяки настоятелеві о. протоієреєві М. Галиці, котрий старається (хоч це і важко буває для фізично працюючого священика) за українським православним звичаєм відзначувати наші церковні свята. Тут слід зокрема підкреслити, що о. Михайло не забуває відзначати і наші національні свята, що в українському суспільстві на чужині має велике значення. Кожнорічно, майже в той самий день, служить Молебень чи Панахиду, чи то в День Незалежности 22 січня (як цього року), чи в день Героїв Крут, Тараса Шевченка, Симона Петлюри, Мазепи і ін.

ТРИДЦЯТЬ РОКІВ СЛУЖІННЯ УАПЦ

Двадцять першого листопада 1976 р. вірні Свято-Преображенської парафії в Лондоні, разом з представниками суспільно-громадських, військових, жіночих та молодечих організацій, гідно і величаво відзначили 30-ліття служіння Святій Українській Автокефальній Православній Церкві та день іменин настоятеля парафії о. протоієрея Михайла Галиці.

В урочисто відправленій Службі Божій взяли участь о. Григорій Лазієнко з Велінґборо та сам ювілят. Молебень за здоров'я о. Михайла та його родини відслужив о. Григорій Лазієнко. Вітаючи ювілята з днем його ангела та 30-літтям служіння УАПЦ, о. Григорій підкреслив невтомну працю о. Михайла на церковній ниві, а особливо в Лондоні серед вірних УАПЦ та української спільноти, на протязі довгих років.

По Богослуженні, в залі Відділу СУБ відбувся ювілейний обід, приготований сестрицтвом Св. Марії Магдалини. Обідом проводив п. О. Музичка, член ГЦУ та секретар Парафіяльної ради.

Писемно ювілята привітали: Митрополит УАПЦ Мстислав, Голова ГЦУ о. митроф. прот. С. Богатирець, о. Г. Лазієнко з родиною, д-р С. М. Фостун, о. прот. Ю. Шклярів, полк. П. Базилевський, п. В. Бондаренко, Сестрицтво УАПЦ з Лондону, Сестрицтво з Дарбі, Сестрицтво Княгині Ольги на Англію, Парафіяльна рада з Лестеру, Осередок СУМ з Лондону та Пласт з Лондону.

Усно ювілята привітали: п. В. Бабицький від Представництва ВО УНРади, п. А. Костюк від Об'єднання Українців у Великій Британії та складових організацій, інж. Т. І. Кудлик від Об'єднання бувших Вояків Українців та складових організацій СУБ, п. М. Шептицький від Відділу СУБ у Лондоні, п. П. Ярошенко від парафії УАПЦ Дарбі, п. Л. Рись від парафії УАПЦ Редінґ, п. М. Шинкарук — директор школи українознавства, панна Марта Єнкала від Пласту — Лондон, п. П. Яким'юк від Ліґи Української Православної Молоді та п. А. Ворушило від Леґіону Симона Петлюри.

Дякуючи всім за привіти писемні та усні отець Михайло підніс тост за здоров'я Владики Мстислава, а присутні проспівали многоліття.

У своєму слові ,ювілят поділився з присутніми спогадами про важливіші події у своєму особистому і родинному житті в якому він зазнав переслідування від большевицької влади. Виводячи свій родовід від заможнього козацького роду, о. Михайло розповів про трагедію знищення батька за участь у визвольних змаганнях, СВУ та підтримку Церкви, що сталося в 1931 році. Брата також засудили на довгі роки тюрми. Вже в передвоєнному році молодому Михайлові приходилось міняти місце замешкання, щоб тим самим уникнути арешту. З великим трудом, під час воєнної завірюхи, дістався на Захід, а по закінченні війни, на короткий час оселився в Німеччині, де й одружився. В 1949 році, після відповідної підготови, Митрополит Полікарп висвятив його на диякона. Завдяки відданості УАПЦ та прекрасному голосові, в скорому часі отець Михайло був підвищений у протодиякони, а щойно в 1971 році Митрополит Мстислав висвятив його на священика.

Служіння Богові, Церкві та своєму народові — чи не найбільш почесна праця, яку на себе о. Михайло взяв з повним усвідомленням ваги і обов'язків та віддався цим обов'язкам з усією притаманною йому енергією, та виконує її з честю впродовж 30 років. Чи не найбільш себе проявив наш ювілят на становищі протодиякона і показав, як треба працювати для своєї Церкви. Пробою відданости й вірности Святій УАПЦ були п'ятдесяті роки, коли УАПЦ на Великобританському терені зазнала удару від »соборноправних«, котрі відкололися від УАПЦ очоленої Митрополитом Полікарпом. Були це тяжкі часи для існування УАПЦ. І хто не пригадує протодиякона Михайла, котрий, з новонаставленим у ті часи Головою ГЦУ протопресвітером Сергієм Молчанівським, як духовні особи в Лондоні, рятували те, що можна було для УАПЦ врятувати?

Незавидна доля припала духовенству УАПЦ на терені Великої Британії. На прожиток і утримання родини треба йти на працю, переважно до фабрики. Поза восьмигодинним робочим днем, 5 або 6 днів тижнево, решта »вільного« часу залишається для священика. Треба подивляти енергію та завзяття о. прот. М. Галиці в його виконуванні завдань Член ГЦУ у Великій Британії, він виконує функції скарбника та провадить бухгалтерію вже довші роки. Як настоятель парафії в Лондоні, обслуговує вірних УАПЦ в Лондоні й околиці. Крім лондонської парафії обслуговує парафії або громади вірних УАПЦ в Пітерборо, Лестері, Іпсвічі та Гай-Викомб. Бере участь у суспільно-громад-

ському житті, цікавиться поодинокими організаціями, допомагає і опікується молоддю.

За таку поставу у відношенні до Святої Української Автокефальної Православної Церкви, за його глибоку віру в перемогу добра над злом, за його послідовну і взірцеву працю для української громади, наш ювілят здобув собі признання вірних УАПЦ та найширших кіл українського громадянства, про що й свідчить участь цього громадянства на ювілейному обіді.

АРХИЄРЕЙСЬКА СЛУЖБА БОЖА І ХРАМОВЕ СВЯТО В ЛОНДОНІ

Гарна погідна неділя 9 серпня 1970 року була для Свято-Преображенської парафії УАПЦ в Лондоні особливо святочним днем. Це було її храмове свято, що його вшанував достойною участю Преосвященний Владика Орест, Єпископ УАПЦ у Західній Європі, який і відправив урочисту Службу Божу у храмі св. Томи при Бромярд Авеню в Лондоні. Прибулого Владику привітала квітами Ліда Длябога, а в церковних дверях вітав Ієрарха, згідно українського традиційного звичаю хлібом і сіллю п. Сава Сахарук. Служили Владиці — о. прот. С. Богатирець, о. прот. С. Морозюк, о. прот. Ю. Шклярів, о. Г. Гусак, о. протодиякон М. Галиця й о. диякон Г. Лазієнко. Молився разом з вірними теж і протопресвітер Сергій Молчанівський, який прибув до храму на Архиєрейську Службу Божу, незважаючи на свій стан здоров'я.

Преосвященний Владика виголосив глибокозмістовну проповідь у часі Служби Божої і, закінчуючи її, закликав вірних берегти любов до України в їхніх серцях, працювати для неї в чужому світі й виховувати та навчати діточок любити український народ і Україну. Співав парафіяльний хор під дир. п. П. Колесника, який і проспівав після Служби Божої і Молебня многоліття Преосвященному Владиці, духовенству, українському народові й усім вірним.

Після відправи у храмі, вірні перейшли до церковної залі таки в сусідстві й вона скоро заповнилася парафіянами лондонської і редінґської парафій. При почесному столі засів достойний гість разом із священиками і представниками українського організованого життя, а багатий обід, що його приготували пані з парафіяльного сестрицтва, вказував, що це справді храмове свято парафії. У часі обіду вітали Преосвященного Владику — проф. Володимир Василенко — голова Союзу Українців у Великій Британії; о. протопресвітер Сергій Молчанівський, який і підніс тост у честь достойного гостя, а всі присутні проспівали йому многоліття; інж. В. Коханівський — голова Об'єднання Українців у Великій Британії; д-р Святомир М. Фостун вітав Преосвященного від СКВУ, КОУГЦУ і Гол. Управи ОбВУ; мґр С. Онисько — від представництва ВО УНРади, дир. Ю. Заблоцький від Української Видавничої Спілки, й Української Інформативної Служби; полк. П. Базилевський від Союзу Українських Ветеранів і п. Лев Рись від парафіян редінґської парафії УАПЦ. З черги промовляв о. Г. Гусак, який наголосив вимогу часу й потребу єдности в українському православному світі.

Преосвященний Владика у своєму слові висловив подяку всім промовцям, Парафіяльній раді, сестрицтву та заохочував усіх до дальшої праці для добра й розвитку УАПЦ. »Знаємо наші труднощі, — говорив Преосвященний Владика, — які випливають із того, що не живемо у своїй державі, але на чужині й мусять бути між нами єдність, згода, любов, відчуття глибокого духовного пов'язання з рідною Церквою, бо лише тоді зрозуміємо наше призначення як Божих дітей і дітей нашої прекрасної Батьківщини, з якої ми були змушені вийти. Але Господь милосердний, і молімся Йому, щоб вільною стала наша земля й наш народ«.

Після обіду-прийняття, до Преосвященного Владики ще довго підходили вірні й гості, просили його благословення, а він, як Архипастир, мав для всіх миле батьківське слово й усмішку, незважаючи на свою велику втому.

ЩАСЛИВОГО ВІДПОЧИНКУ, ОТЧЕ СЕРГІЮ!

В неділю, 22 серпня 1971 р., Свято-Преображенська парафія УАПЦ в Лондоні відзначувала своє храмове свято, і разом із Ген Церковним Управлінням ушанувала 70-річчя і відхід на спочинок о. протопресвітера С. Молчанівського.

Соборну Службу Божу служив о. протоієрей С. Богатирець у сослуженню настоятеля лондонської парафії о. М. Галиці й о. Г. Лазієнка Парафіяльний хор під дириґуванням п. П. Колесника співав Богослуження. Отець протопресвітер Сергій Молчанівський сказав проповідь, закликаючи вірних до згоди й любови. Після Богослуження відспівано многоліття: Ієрархам, духовенству і вірним УАПЦ, також і Ювілятові протопресвітерові.

Опісля всі вірні перейшли до церковної залі, де був приготований сестрицтвом лондонської парафії обід От. прот. С. Богатирець відкрив свято і попросив отця Сергія поблагословити страви. Під час обіду були промови духовенства і представників українських організацій. От. прот. С. Богатирець у своєму слові підкреслив велике значення храмових свят і спільних обідів, він сказав, що коли ми хочемо задержати своє »Я« тут на чужині, то мусимо горнутись до УАПЦ, мусимо додержуватись Її науки, обрядів і наших християнських національних звичаїв і це все передавати на ділі нашій молоді. Далі у своєму слові о. Сильвестер оцінив працю протопресвітера С. Молчанівського, яку він вклав у організацію, розвиток і скріплення УАПЦ на цім терені. »Ви, Дорогий Отче, організували нашу Церкву, виховали священиків і мирян, добрих працівників нашої Церкви Тепер, коли Ви відходите на заслужений відпочинок, можете бути спокійні, бо Вашу працю будуть продовжувати Ваші учні«. Отець прот. С. Богатирець вручив отцеві протопресвітерові від ГЦУ і парафії Лондону »Грамоту подяки«, на якій підписалися усі гості присутні на святі, а також вручив на спомин срібну тацю на якій був виґравірований напис подяки о. С. Молчанівському за його віддану працю для УАПЦ і українського народу на терені Великої Британії.

Далі промовляли: проф. В. Василенко — голова Союзу Українців у Великій Британії, д-р С. М Фостун — Спілка Української Молоді у В. Британії, сотник М. Білий-Карпинець — голова ОбВУ у В. Британії, пані Б. Крушельницька —

від ОУЖ у В. Британії, дир. Ю. Заблоцький — від Української Видавничої Спілки, ред. Г. Драбат, — від редакції »Визвольного Шляху«, А. Костюк — від Об'єднання Українців у Вел. Британії, М. Сидоренко — від парафії УАПЦ в м. Ковентрі.

Отець М. Галиця, — від парафії УАПЦ в Лондоні, — підкреслив велику заслугу о. протопресвітера в розбудові УАПЦ в Англії, він сказав: »Я працював з о. Сергієм довгі роки і знаю скільки він вложив праці для добра Церкви«, і склав отцеві протопресвітерові щиру подяку.

Крім того, наспіли багато письмових привітань від духовенства і громадських організацій.

Усі промови і письмові привітання зводилися до одної думки — висловлювали признання великої праці вкладеної отцем Сергієм у розбудову УАПЦ у Великій Британії та на громадському і шкільному полі діяльності. За все це висловлювали подяку і побажання доброго здоров'я, душевного спокою і довголіття на відпочинку.

Сотник Білий-Карпинець від ОбВУ, пані Н. Малець від Сестрицтва лондонської парафії, пані Богданна Крушельницька від ОУЖ у Вел. Британії і пані С. Драбат від лондонського Гуртка ОУЖ піднесли о. Сергієві подарунки. Від Спілки Української Молоді подарунок отцеві Сергієві підніс д-р С. М. Фостун.

У своїй промові о. Сергій подякував упорядникам свята, подякував отцям за молитви, промовцям за признання його праці, за пошану, за подарунки і закликав усіх до дальшої праці на славу Божу і добро українського народу.

Молитвою була закінчена трапеза і святкування в честь о. протопресвітера Сергія Молчанівського.

ЗБОРИ СВЯТО-ПРЕОБРАЖЕНСЬКОЇ ПАРАФІЇ

10 жовтня 1971 року відбулися Загальні Збори Свято-Преображенської парафії міста Лондону. Збори відкрив настоятель парафії Лондону о. Михайло Галиця та попросив обрати голову і секретаря для ведення Зборів. Головою обрано полк. П. Базилевського, а секретарем п. А. Костюка. Затвердивши порядок нарад, приступлено до читання протоколу з минулорічних зборів. Прочитаний протокол прийнято до відома, з деякими поправками.

Звіт з діяльности Парафіяльної ради подав інж. К. Дударів. У звіті він вказав на проробленну працю: допомога в прикрасі каплиці де відбуваються Богослуження, придбання необхідних речей для церкви. З причини поганого стану здоров'я, п. Дударів був змушений припинити виконування обов'язків голови Парафіяльної ради, а мешкаючи дуже далеко не мав змоги брати участі у Богослуженнях. Заявляє, що в міру своїх спроможностей, він буде помагати у праці парафії.

У звіті скарбника парафії, який зачитав п. П. Колесник, було докладно подано про надходження та видатки, які парафія мала. Треба ствердити, що з звіту скарбника як і звіту Контрольної Комісії, господарка в парафії велася з великою дбайливістю і парафія має понад кілька сот фунтів на банковому конті.

В дискусії над звітами виступали: о. М. Галиця, п. А. Костюк, п. Я. Панасюк, полк. П. Базилевський, інж. К. Дударів, п. С. Сахарук, п. П. Колесник, п. В. Бацура, паніматка З. Галиця і ін. Дискусія в головному велася над звітами, а при тому порушено багато головних справ, як покращати саму діяльність Парафіяльної ради, а тим самим посилити наше церковно-релігійне життя.

За пропозицією Контрольної Комісії уступаючій раді Свято-Преображенської парафії УАПЦ міста Лондону одноголосно уділено абсолюторію.

Нову Парафіяльну раду обрано таку: Голова п. П. Колесник, заступник голови — п. А. Костюк; члени: інж. К. Дударів, п. Панасюк, п. О. Музичка, п. С. Сахарук, і заступники членів ради — п. Я. Іванюк та п. В. Мельник.

До Контрольної Комісії обрано: полк. П. Базилевського, п. О. Шворака, п. В. Бацуру та заступника пані І. Шуляк.

Збори широко продискутували питання придбання церкви для Свято-Преображенської парафії в Лондоні. Це питання вже обговорювалося раніше при всяких нагодах. Цьогорічні Збори постановили щоб доложити всіх зусиль і заходів у придбанні церкви для парафії. Треба привітати дискусію в цій справі, яка велася ділово, а кожний дискутант підходив до справи придбання церкви з реальних можливостей та наших спроможностей. Особливо треба привітати голоси в справі започаткування збірки фондів на придбання церкви. Обрано окрему комісію: От. прот. С. Богатирець, о. М. Галиця, п. А. Костюк, п. П. Колесник та п. В. Бацура, завданням якої буде розглянути можливості придбання церкви для парафії. Також широко продискутовано питання фінансових засобів, як для придбання самої церкви так і її втримання. Збори закінчено прочитанням молитви »Достойно є«.

ПОДЯКА

Висловлюю мою сердечну подяку всім парафіянам Свято-Преображенської парафії в Лондоні, що своєю численною участю на Богослуженні та на Ювілейному обіді в неділю, 21 листопада 1971 р. відзначили день моїх іменин Св. Архистратига Михаїла, та ювілей 25-ліття мого служіння Святій Українській Автокефальній Православній Церкві.

Найперше сердечно дякую ініціяторам, що спричинилися до влаштування цього свята: Сестрицтву Св. Марії Магдалини, Парафіяльній раді нашої парафії в Лондоні та п. інж. К. Дудареві, за його ініціятиву грошової збірки на подарунок нових коштовних риз.

Окрема моя сердечна подяка голові СУБ проф. В. Василенкові та секретарю СУБ д-рові Святомирові М. Фостунові за вислів привітання, побажання і щедрий ювілейний дар.

Особливо щиро дякую секретареві Об'єднання Українців у Вел. Британії п. А. Костюкові, за привітання, як також сердечно дякую членові Генерального Церковного Управління п. Я. Панасюкові, за щиросердечні слова привітання і побажання.

Зокрема дякую всім собратам священикам та всім, хто привітав мене особисто усно чи листовно з ювілеєм.

Це влаштоване для мене свято, якого я не сподівався, я прийняв його, як вияв щирої пошани та теплого відношення до свого священика.

Нехай Милосердний Господь Бог винагородить Вас своїми ласками й щедротами та обдарує Вас многоліттям!

З глибокою вдячністю і любов'ю у Христі,

о. протоієрей Михайло Галиця

Лондон, 4. 3. 1972

ВЕСІЛЬНІ ДЗВОНИ В КАТЕДРАЛЬНОМУ ХРАМІ

21 жовтня 1979 року відбулося вінчання Юрія Галиці, сина настоятеля парафії Святого Преображення в Лондоні та паніматки З'наїди, з панною Іриною Андрусишин, донькою п-ва Андрусишинів. Був чудовий день, сонце світило весь день і наче вказувало про світле і радісне життя молодого подружжя. Молода прибула до церкви з дружками: Надією Андрусишин, Олею Говдяк, Оксаною Росинською (племінниця молодого з Америки) і О. Ємець. Дружбами були: А. Міллер, Петро Якимюк, Володимир Музичка і Павло Росинський (племінник молодого з Америки). Весільним старостою був інж.

Отці — о. протопресвітер Сильвестер Богатирець, о. протопресвітер Арсеній Селепина (ЗСА) і о. митроф. прот. Михайло Галиця служать чин шлюбу-вінчання

Віктор Росинський, чоловік сестри молодого з Америки. Співав гарно мішаний церковний хор з Олдгаму.

Чин шлюбу-вінчання довершив Голова Ген. Церковного Управління о. протопресвітер Сильвестер Богатирець у сослуженні о. митроф. прот. Михайла Галиці (батько молодого) і о. Григорія Лазієнка. Молода мала прекрасну білу сукню і ніжний вельон на голові, а дружки сукні блідо-голубого кольору з коронкою. Молодий був одягнений у сірий фрак, а бояри в чорні фраки. Перед аналоєм лежав шлюбний рушник, на якому стояла шлюбна пара. Вінці над головами молодих держали дружби: А. Міллер син англ. лікаря, і інж. Петро Якимюк. Чудові мотиви і спів звеличували наш прекрасний обряд вінчання. З батьківським словом до молодих звернувся о. митроф. прот. Михайло Галиця, вказуючи на їхній новий спільний життєвий шлях і їхні завдання. Батьки молодят були видимо зворушені вінчанням своїх дітей, цією торжественною родинною подією.

Після вінчання, в катедральній залі відбулася весільна гостина. При вході до залі молодят зустріли батьки з хлібом і сіллю згідно старого нашого весільного звичаю і традиції. Весільним старостою був інж. Віктор Росинський.

За головним столом сиділа молода пара, дружки, дружби, о. протопресвітер С. Богатирець, о. митроф. прот. М. Галиця. Перед молодими стояло традиційне гілце-коровай та чудовий весільний торт, який був ніби на гостині і був справді »форінером« між українцями. Весільний староста підняв тост за здоров'я молодих, а також зачитав привіти-телеграми від Його Блаженства Блаженнішого Владики Митрополита Мстислава, Архиєпископа Марка, Архиєпископа Ореста, голови Консисторії о. протопресвітера А. Селепини й паніматки, о. протопресвітера П. Дубицького з Німеччини та о. прот. С. Ярмуся з Канади. Молоду пару вітали усно п. Василь Бабицький, о. Григорій Лазієнко, а від Сестрицтва п-ні К. Костенко, яка підкреслила, що молода пара брала шлюб у проголошеному Міжнародньому Році Дитини та закликала молодят не загубитися в чужому морі а пам'ятати і берегти все, що рідне, українське. Тому, що молодий, п. Юрко має їхати на студії теології до Духовної Семінарії в Савт Бавнд Бруку в ЗСА, п-ні Костенко запропонувала провести збірку на фонд Богослова і відіслати зібрану суму до Семінарії. Треба відмітити, що молодий студіював у художньому коледжі в Лондоні. Він і п-ні Ірина розмовляють добре українською мовою, а молода вчилася в Школі Українознавства, а тепер ще має докінчувати свої студії.

В часі весільної гостини молодята піднесли квіти подяки для паніматки Зінаїди Галиці й для п-ні Андрусишин. Після перепою і побажань відбулася весела танцювальна забава.

ЦЕНТР УАПЦ У ЛОНДОНІ

Купівля храму Української Автокефальної Православної Церкви в місті Лондоні, Свято-Преображенської парафії, дає великі можливості всебічного розвитку православної громади, як під оглядом церковно-релігійним так і загально-українським. Цей важливий процес у житті православних українців не лише міста Лондону, але й околиць, відчув і докладно зважив Блаженніший

Мстислав Митрополит УАПЦ, даючи свої поради та уділяючи своє благословення на купівлю храму Господнього — катедри УАПЦ у Лондоні.

І сьогодні, в 1978 році майже з перспективи одного року, треба ствердити правильність рішень і постанов Церковного З'їзду. Одностайна постава Генерального Церковного Управління УАПЦ у Великій Британії, широка підтримка місцевих Парафіяльних рад, жертвенність вірних УАПЦ та українського громадянства вможливили купівлю катедри УАПЦ у Лондоні, — а тим самим і постала можливість продовження, розвинення і закріплення традицій українського народу та широкого розвитку церковно-релігійного життя православної громади.

В цьому коротенькому дописі — огляді хотілося б відмітити велике духовно-моральне піднесення серед вірних УАПЦ, Свято-Преображенської парафії міста Лондону й околиці та зріст престижу Української Автокефальної Православної Церкви в очах прихильних нам англійських церковних чинників, а також інших національностей, котрі ділять таку саму долю, як ми на чужині.

Вже самий факт, що православні українці мають свою катедральну церкву в Лондоні вказує на нашу організованість і хотіння плекати національно-церковні традиції поза межами України без яких було б неможливо протиставитися московському загарбникові, котрий безоглядно нищить історичні надбання українського народу, а його церковно-релігійне життя загнав у катакомби.

Коли вважати, що Лондон — це світ у мініятюрі, можемо бути певні, що придбаємо, маючи катедральний храм, добрих і щирих прихильників, котрі разом із нами стануть на захист віри і Церкви під большевицьким панування.

Указуючи на можливості, треба взяти до уваги забудування при катедральному храмі: велика заля де можна відбувати збори та влаштовувати імпрези, окремі приміщення на відбуття конференцій з меншою кількістю людей та канцелярії Генерального Церковного Управління. Все це, разом з катедральним храмом, творить одну цілість для осягнення і здійснення мети, яка вже довгими роками чекає на реалізацію, розвитку і закріплення церковно-релігійного життя та покладення твердих основ збереження прадідівської віри. В парі з тим не можна поминути молодого покоління, котре народилося вже поза межами України, і яке повинно перебрати надбання своїх батьків. Це накладає на православну громаду послідовну і копітку працю ще на довгі роки.

Не можна поминути відданої і жертвенної праці яка довший час відбувалась і ще не закінчилась, а яку добровільно і безплатно виконували члени Свято-Преображенської парафії м. Лондону й околиці. Головний ремонт помешкання, канцелярій, направа даху, проведення електричних та водопроводів виконала будівельна фірма. Поза тими головними роботами лишилося ще багато дуже важних робіт, як відмалювання і приведення до порядку катедрального храму всередині, побудова нового вівтаря та тимчасового іконостаса (новий іконостас буде побудовано і розмальовано за вказівками і порадами Блаженнішого Мстислава Митрополита УАПЦ), направа вікон і дверей, направа і відмалювання залі включно з побудовою сцени та новою підлогою. При ремонтних працях працях вклали великий труд: п. Петро Колесник, п. М. Зябкин, п. П. Лисенко, п. П. Мурко, п. Я. Іванюк, п. П. Тараненко, п. Жупінський, п Марунчак і багато інших, котрі своїми зусиллями разом з настоятелем парафії о. прот. М. Галицею та Головою ГЦУ о. митроф. прот. С. Богатирцем заощадили тисячі фунтів, і дали приклад до наслідування, як треба дбати і розбудовувати свою Церкву.

Блаженніший Владика Митрополит Мстислав посвячує іконостас

Пропам'ятна таблиця ОбВУ в катедральному храмі УАПЦ у Лондоні

Водночас з тією наполегливою працею стабілізується церковне життя і стає атракційною силою в українській громаді. Участь вірних у Богослуженнях збільшується. Вже сам розклад Богослужень Свято-Преображенської парафії в Лондоні та в Лондонській окрузі, що зладжується на три місяці настоятелем парафії о. прот. М. Галицею дає багато інформацій як з церковно-релігійного так і загально-національного життя; наприклад — 22 січня: Неділя 34 по П'ятидесятниці. 10 год. ранку Служба Божа і вдячний Молебень у день свята Державної Незалежности УНРеспубліки в церкві при Нютон Авеню, Актон, Лондон, В.З. Така інформація в розкладі про Богослуження заздалегідь інформує вірних УАПЦ не лише, що Богослуження відбудеться, а також пригадує їм наше історичне минуле.

Сестрицтво при УАПЦ м. Лондону на чолі з головою паніматкою З. Галицею проявляє, дуже активно, свою працю при катедральному храмі. Прикрасило всередині катедри рушниками — вишивками, квітами, а також допомагає при організуванн і влаштуванні прийнять. І так, за короткий час, хоча б тільки згадати головніші імпрези, які відбулися в катедральних приміщеннях з численною участю вірних і українського громадянства, а саме: відзначення ім'янин заслужених парафіян, ювілейні відзначення, влаштування поминок-тризн, відзначення національних свят, прийняття з нагоди Різдва Христового, Нового Року і багато інших відзначень. Все це дає запоруку українській місцевій православній громаді дальшого розвитку і осягнення успіхів у праці, яка стане заохочуючим чинником до ще більших діл.

ВІДЗНАЧЕННЯ ПРАЦІ Й ЗУСИЛЬ ЛОНДОНСЬКОЇ ПАРАФІЇ

Купівля та впорядкування катедрального Свято-Преображенського храму Української Автокефальної Православної Церкви в Лондоні, вже від самого початку привертали увагу і зацікавлення як сусідів так і різних громадян тієї дільниці. Особлива увага була звернена на працю в городі, що її виконував спочатку віддано й безкоштовно п. Павло Мурко. Була це копітка і мозольна праця. Стали появлятися гарно, симетрично розпляновані грядки з різними квітами, що прикрашували довкілля церковних будинків. Не можна при тому не згадати нашого невтомного працівника при церкві, а теж у городі п. Осипа Гупана. Важка хвороба п. Павла Мурка не дозволила йому далі займатися його улюбленою працею, і її перебрали п-во Олександра й Андрій Кочмарські.

Гарне плянування і втримування городу звернуло на себе теж увагу місцевих самоуправних чинників, котрі зацікавлені в зберіганні гарних городів у їхніх міських дільницях — округах. У тому зокрема зацікавлені міські управи, котрі нагороджують грамотами власників таких гарних городів, бо ж місцевим самоуправним чинникам залежить, щоб їхні дільниці-округи виглядали гарно.

Таким чином о. митрофорний протоієрей Михайло Галиця настоятель лондонської парафії і катедрального храму одержав запрошення від міської управи Ілінґу на прийняття. На цьому прийнятті посадник міської округи — Ілінґу вручила грамоту — відзначення о. настоятелеві за гарний город біля церковних будинків. На прийнятті крім о. митрофорного протоієрея Михайла Галиці були теж п-ні Шарлота Костюк і п. Осип Гупан. Були теж представ-

Учасники прийняття в міській раді Ілінґу. Перший зліва п. Осип Гупан, п-ні Шарлота Костюк і о. митрофорний протоієрей Михайло Галиця

ники парафій англійських Церков, готелів та приватні особи, що також одержали грамоти-відзначення за гарно втримувані городи. Лондонська парафія отримала дві грамоти — від Об'єднання Актонських Жителів і Лондонської Туристичної Ради. У своєму слові посадник Ілінґу висловила своє вдоволення, що в окрузі є ентузіясти городнього мистецтва, а окремо подякувала о. настоятелеві лондонської парафії УАПЦ за запрошення відвідати наш катедральний храм.

Немає сумніву, що за таке вирізнення нашої парафії у відносно короткому часі належить подяка о. настоятелеві та всім тим, хто невтомно працював і працює в городі і дбає про його красу.

Свого часу Блаженніший Владика Митрополит Мстислав сказав: »Зробіть гарний город, посадіть чудові квіти і кожний, хто проходитиме мимо, буде зупинятися і розпитуватиме, що це за люди тут живуть, і якої вони національности«.

І так це сталося. Хто лише проходить біля городу ,зупиняється та любується його красою.

Пилип ТАРАНЕНКО

ВІДЗНАЧЕННЯ В КАТЕДРАЛЬНОМУ ХРАМІ В ЛОНДОНІ 60-ЛІТТЯ УАПЦ

У неділю, 25 жовтня 1981 року наша Свято-преображенська парафія відзначила 60-ліття Першого Всеукраїнського Православного Собору, що відбувся в м. жовтні 1921 року, в Києві.

Тієї неділі о. митроф. прот. Михайло Галиця відслужив Св. Літургію і

Молебень у наміренні нашої Церкви та нашого українського народу. Після Богослуження парафіяни і гості перейшли до прицерковної залі де в'дбулася доповідь про цю велику подію. Святкування відкрив о. митрофорний прот. М. Галиця такими словами: »Ця глибоко історична подія, яка відбулася в місяці жовтні 1921 р. в Києві, було відродження Української Православної Церкви«.

Доповідач С. Чорнорай попросив усіх гостей, щоб ушанували однохвилинною мовчанкою усіх тих, що були замучені безбожницькою Москвою за те, що належали до УАПЦ та до українського народу. Також прелеґент висловив співчуття Наталії Борисовній Кочат-Ол'йник, з приводу мученичої смерти її чоловіка о. прот. Миколи Кочата, також подякував п. Я. Іванюкові за намалювання портрета Митрополита Василя. Тут прелеґент назвав свою допов'дь »Українська визвольна ідея і відродження в ній Української Православної Церкви«.

Доповідь була добре опрацьована, слухачі слухали її цікаво й нагородили доповідача рясними оплесками. Після своєї доповіді, брат Сергій продеклямував дві свої поезії. Отець Михайло подякував доповідачеві і попросив присутніх, щоб поділилися своїми думками, бо у залі були вірні, що пам'ятають той час, відродження Української Православної Церкви. Проф. Олександер Бондарівський у своєму слові ствердив, яке велике значення має відродження УАПЦ в 1921 році. А Митрополита Василя Липківського назвав Великим Митрополитом та підтвердив, що не можна відривати відродження 1921 року, від 1942, уважаючи це явище за послідовне. Після виступив п. Дяденко, староста з юрисдикції Соборноправної Церкви, і сказав: що нам усім українцям треба об'єднатися в одну Українську Автокефальну Православну Церкву, а о. Михайло потвердив його слова.

На особливу увагу заслуговує виступ і пропозиція п. Пилипа Тараненка. Він сказав, що конечно потрібно об'єднати існуючі юрисдикції на цьому терені в одну УАПЦ, яка була відновлена в 1921 і 1942 роках у Києві. Таким ділом ми вшануємо Ієрархію першого й другого відродження. Віра Христова є побудована на любові й прощенні, тож і ми виконаймо цю святу місію, щоб 1000-ліття хрещення Русі-України застало тільки одну Святу Українську Православну Церкву, яка буде служити Богові й українському народові. Ця Церква буде Св. ап. Андрія Первозваного, Володимира Великого, Митрополита Петра Могили, Митрополита Василя, Полікарпа, Ніканора та сьогоднішнього Первоієрарха Блаженнішого Митрополита Мстислава. З Богом ідім уперед дорогі брати та сестри, на славу Божу та добро українського народу«. В часі святкування наше добросердечне сестрицтво подавало гостям різне печиво, каву та чай.

ВІДЗНАЧЕННЯ 65-ЛІТТЯ О. ПРОТОПРЕСВІТЕРА М. ГАЛИЦІ

Перехід на заслужену пенсію — це час коли в людини виникає внутрішня потреба оглянутися назад, щоб зробити для себе звіт перед Богом і Батьк'вщиною за свій пройдений життєвий шлях. Коли людина заслуговує на велику пошану в своїй громаді і суспільстві, їй звичайно влаштовується нагода зв'рити свій »звіт« з думками і враженнями про неї, висловлюваними при такій нагоді представниками громадянства.

Саме слідуючи за такою традицією Сестрицтво імені Св. Марії Магдалини при лондонській парафії УАПЦ влаштувало врочисте прийняття в честь отця Михайла Галиці, настоятеля Свято-Преображенського храму УАПЦ у Лондоні, у зв'язку з його переходом на пенсію з досягненням 65 років життя. Прийняття проводилося в гарно прибраній церковній залі після Служби Божої в неділю, 19. 9. 1982 р. Достойність, гідність і вартість людини в першу чергу вимірюються її відданістю служінню Богу, національним ідеалам, її самопосвяти і самопожертвування для добра свого народу. Всі ті, що знають отця Михайла бачать його велику міру жертвування особистими інтересами для УАПЦ і української громади. Міра самопожертвування є основним критерієм моральної якости людини, незалежним від місця і часу. Серед нас глибоко закорінене усвідомлення важливости цього критерія у зв'язку з межовою ситуацією в якій знаходиться тепер український народ як нація. Свідченням цього служать люди, які з самовідреченням віддаються згідно своїх нахилів різним ділянкам суспільної активности: партійно-політичній, суспільно-громадській, вчителювання в школах українознавства, праці з молоддю, української журналістики і т. д. Ті ж що з Божого покликання віддаються служінню релігійно-церковній ділянці (плеканням любови до ближнього, плеканням доброї волі один до одного), дбають про те, щоб усі згадані і незгадані ділянки активности не конкурували між собою, а доповнювали одна одну в здійснюванні ідеалів нації.

Церква як джерело з якого береться відчуття правди і справедливости та як найуніверсальніша національна інституція охоплює всіх і всі прояви життя як одне ціле. Щоб усе належно охопити конче потрібно самовідданої праці священиків з Божою допомогою. Самовідданість отця Михайла тут усім очевидна: вона наголошувалася всіми тими, що виступали з словом привіту і поздоровлення отця Михайла на прийнятті після того як він поблагословив приготовлену Сестрицтвом перекуску за чаркою вина.

Під час перекуски староста лондонської парафії УАПЦ п. Пилип Тараненко пояснив численним присутнім ціль цього прийняття та попросив до слова голову Об'єднання Українців у Великій Британії п. Андрія Костюка. А. Костюк відмітив заслуги о. Михайла перед Церквою і громадою, здобуті завдяки його позитивних якостей характеру та високої громадської свідомости. Сердечно привітавши і поздоровивши побажав о. Михайлові ще довго мати змогу нести свій хрест. Тоді всі разом проспівали о. Михайлові многоліття. Наступний промовець, голова єпархіяльної ревізійної комісії Григорій Захарченко сказав: »37 років тому Ви, отче Михайле, ще зовсім молодим чоловіком взяли з Божого провидіння хрест у руки, щоб служити УАПЦ і достойно його несете по цей день. Користуючися цією нагодою вітаю Вас з високою нагородою саном протопресвітера, даним Вам Блаженнішим Митрополитом Мстиславом. Ми знаємо що сан протопресвітера це найвища нагорода жонатому священику. Щоб її одержати потрібно мати відповідні теологічні знання, які Вам довелося здобувати самотужки, і вкласти багато корисної праці на церковній ниві. Ви зробили великий вклад праці своєю активною участю в купівлі храму цього, прибранні його в нашому православному стилі, купівлі іконостасу та придбанні цієї залі. Нехай Бог збереже Ваше життя ще на довгі роки на службі УАПЦ і української громади«.

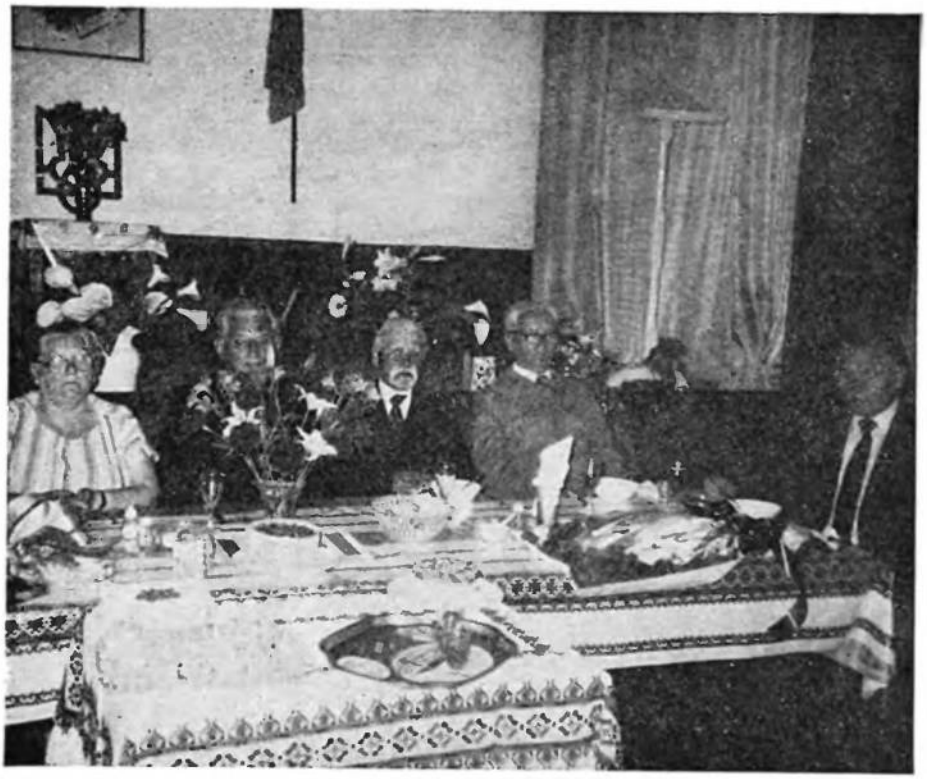
В поздоровленнях і привітаннях не було перебільшень. Отець Михайло, обслуговуючи три парафії, що розташовані на значній віддалі одна від одної до цього часу працював на виробництві нарівні з іншими. Коли відлучався від роботи, щоб давати духовну обслугу вірним, то робив це за свій рахунок з втратою зарплатні за ті дні. Прийде субота, коли всі відпочивають, а отець

Михайло крім родинних обов'язків має готовитися до проповіді, пакувати валізку, щоб їхати в якусь парафію відправляти Службу Божу. Завжди в роз'їздах. Де він брав час і силу ще й на громадську роботу — він член ради Об'єднання Українців у В. Британії — та на виховання своїх дітей на повноцінних членів української громади на чужині? Всупереч труднощів о. Михайло дбайливо справився з своїми обов'язками. Веде своє життя так, що воно служить добрим прикладом для наслідування іншим. Люди такої послідовної відданости ,сказав Сергій Маренко поздоровляючи о. Михайла, творять собою сіль землі української.

Наприкінці слід сказати що вислови визнання доброти о. Михайла мають у значній мірі стосуватися і його трудолюбної вірної дружини — паніматки Зінаїди. Хоч тяжкий був життєвий шлях о. Михайла від Полтавщини до Лондону, але він його пройшов так, що має повне право на почуття власного достоїнства.

Блаженніший Владика Митрополит Мстислав служить Архиєрейську Службу Божу в катедральному храмі УАПЦ у Лондоні, в нед лю. 19 серпня 1984 року

Фраґмент з ювілейного прийняття: За головним столом сидять зліва направо: Ювілятка паніматка Зінаїда Галиця, о. протопресвітер Михайло Галиця, Ювіляр п. Федір Соболевський, церковний староста п. Пилип Тараненко і п. Андрій Костюк

ВІДЗНАЧЕННЯ 40-РІЧЧЯ СВЯЩЕНСТВА

У неділю, 23 листопада 1986 р., відбулось у Свят-Преображенській парафії Української Автокефальної Церкви в Лондоні врочисте відзначення 40-річчя священства настоятеля катедрального храму всч. о. протопресвітера Михайла Галиці, а теж і відзначення 40-річчя його подружнього життя.

В дополудневих годинах тієї неділі всч. о. протопресвітер Михайло Галиця відслужив у катедральному храмі Службу Божу в сослуженні о. іродиякона Марка Суйковського. Співав парафіяльний хор під дириґуванням п. В. Бацури. Після Св. Літургії у пошану Михайлам — членам лондонської парафії і всч. о. настоятеля проспівано многоліття. Потім обидва отці відслужили Панахиду за спокій душ згинулих героїв Базару.

Після закінчення богослужбових молінь усі перейшли до прицерковної залі на святковий обід, що його почав всч. о. протопресвітер Михайло Галиця молитвою і благословенням страв, що їх подали невтомні працівниці-сестриці.

Сидять за головним столом зліва направо — п. Осип Музичка, п. Пилип Тараненко, о. ірод. Марко Суйковський, о. протопресвітер Михайло Галиця, д-р Святомир М. Фостун, інж. Вол. Малинович і п. Андрій Костюк

Церемоніймайстром цього святкового обіду був п. Андрій Костюк, який і привітав всч. о. настоятеля і паніматку Зінаїду з їхніми ювілеями і підніс тост у їхню пошану, а всі присутні проспівали їм грімке многоліття. Після багатого і смачного обіду, що ним сестриці пригостили гостей і парафіян, а їх було багато, майже повна заля, п. Осип Музичка, секретар лондонської Свят-Преображенської парафії зачитав письмові привітання, що наспіли від Блаженнішого Владики Митрополита Мстислава, Високопреосвященнішого Владики Архиєпископа Анатолія, Високопреосвященнішого Владики Архиєпископа Володимира, отців настоятелів парафій УАПЦ у Великій Британії, Головної Управи Об'єднання був. Вояків Українців у Великій Британії, парафій Лестеру і Пітерборо, дириґента хору »Дніпро« п. Афанасія Корольчука й всіх хористів цього хору, багатьох парафіян, приятелів і знайомих всч. о. протопресвітера Михайла й паніматки Зінаїди.

З черги п. Андрій Костюк попрохав до привітального слова д-ра Святомира М. Фостуна, який привітав всч. о. настоятеля і паніматку від імені Союзу Українців у Великій Британії, від редакції »Української Думки« і редакції »Відомостей«, а теж від себе і дружини. Тепло привітали ювілята п. О. Музичка, п. Андрій Костюк, інж. Вол. Малинович — гість з Франції, далі вітали ювілятів проф. Олександер Бондарівський, п. Микола Сидоренко, п. Пилип Тараненко, церковний староста, а п-ні Ніна Якимюк піднесла всч. о. протопресвітерові нове облачення — подарунок від парафіяльного сестрицтва.

Опісля слово подяки всім що його привітали усно та надіслали письмові привітання йому й паніматці з нагоди їхніх ювілеїв сказав всч. о. протопресвітер Михайло Галиця. Говорячи про 40-річчя свого священства він роз-

пов'в про свої юні роки, воєнні часи і свою дияконську, а опісля священичу працю у Великій Британії. Закінчуючи своє слово всч. о. настоятель сердечно подякував невтомному сестрицтву за приготування такого багатого святкового обіду, і разом з паніматкою розрізав великого ювілейного торта, приготованого спеціяльно на цей святковий обід, що його закінчено молитвою в пополудневих годинах.

Загально, це було врочисте і святкове відзначення як і обидвох ювілеїв, тобто 40-річчя священства всч. о. протопресвітера Михайла Галиці і 40-річчя подружнього життя його і паніматки Зінаїди, так теж і вшанування їх обоє, як невтомних і в'дданих трудівників на Божу прославу і добро нашої Церкви та лондонської Свят-Преображенської парафії.

Інж. Михайло БІЛИЙ
Володимир БОГУСЛАВ

ПАРАФІЯ УСПІННЯ ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ В МАНЧЕСТЕРІ

Напочатку 1948 року в Манчестері вже проживали багато православних укра"нців. Духовну обслугу виконував о. Лев Опока, а зв'язковим з ГЦУправлінням у Лондоні був А. Лісковський.

1949 року в'дбулися парафіяльні Загальні Збори, що обрали Парафіяльну раду: Григорій Мартиненко — голова, Ігнат Стасюк — староста, А. Лісковський — заступник старости.

1951 року відбулися чергові парафіяльні Загальні Збори. Обрано Парафіяльну раду: Андрій Лайко — голова і староста, члени: Григорій Мартиненко, Андрій Ігнатенко, М. Тараненко, Лідія Бандура, Г. Липко. Засновано теж Братство й Сестрицтво Св. Юрія Переможця.

17 грудня 1952 року парафію відвідав Блаженніший Владика Митрополит Полікарп.

18 грудня 1955 року о. Лев Опока виїхав до ЗСА, а на його місце був призначений о. Іван Гуня.

22 квітня 1956 року був призначений настоятелем о. Максим Олесюк, а після нього — о. Ярослав Пук.

5 лютого 1962 року настоятелем парафії був призначений о. Афанасій Максимук, а 3 червня 1962 року відбулися парафіяльні Загальні Збори, що обрали Парафіяльну раду: Григорій Мартиненко — голова, члени: М. Тараненко, А. Ігнатенко, Володимир Богуслав — дириґент церковного хору.

1966 року об'єднано парафії Манчестеру і Стокпорту в одну парафію. Відбулися Загальні Збори, обрано Парафіяльну раду: Володимир Богуслав — голова, члени: інж. М. Білий, М. Дяченко, Я. Бойко — староста. За цієї Парафіяльної ради вирішено побудувати парафіяльну церкву Успіння Пресвятої Богородиці. З великою допомогою парафії прийшов Український Товариський Клюб »Буковина« на 9-11 Плімус Ґрейв, Вест М/С 13, подарувавши на власність парафії частину городу на місце побудови церкви. На поширеній нараді

Похід в Манчестері в день пам'яти жертв штучного голоду в Україні в 1932-1933 роках

От. протопресвітер Сергій Молчанівський кладе основу фундаменту під побудову церкви. Зліва о. Іван Гузов, зправа о. Афанасій Максимук

парафії УАПЦ, Успіння Пресвятої Богородиці вирішено побудувати церкву-пам'ятник борцям за віру православну і Україну та обрано Комітет побудови церкви: От. прот. Афанасій Максимук — настоятель, Федір Головко — голова, Федір Середюк — заступник голови, Володимир Богуслав — секретар, Михайло Дяченко — скарбник, а Я. Бойко і О. Пастух — члени. Контрольна Комісія: С. Рудовський — голова, члени: Нестор Гриневич, Дмитро Михайлюк. Повірені (трості): Михайло Дяченко, Володимир Богуслав, Григорій Мартиненко, Іван Якуба.

20 червня 1966 року, тодішній Адміністратор УАПЦ у Великій Британії о. протопресвітер Сергій Молчанівський, посвятив місце і наріжний камінь під церкву. Комітет і всі парафіяни складали щедрі пожертви та працювали при будові церкви. В церкві споруджено теж іконостас роботи Григорія Мартиненка та маляра Гоголя, а 30 червня 1974 року Високопреосвященніший Владика Єпископ Орест посвятив цей храм Божий, побудований на славу нашої православної віри.

Врочистість посвячення місця під побудову церкви в Манчестері

28 січня 1968 року відбулися парафіяльні Загальні Збори, що обрали Парафіяльну раду: Михайло Максимук — голова, члени: інж. М. Білий, Михайло Дяченко, Омелян Катричко — староста. Контрольна Комісія: С. Рудовський — голова, члени: Іван Білюба і Нестор Гриневич.

1980 року відбулися парафіяльні Загальні Збори, що обрали Парафіяльну раду: Михайло Максимук — голова, члени: Володимир Богуслав, інж. М. Білий, Нестор Гриневич, С. Скрипчук, М. Озюк, В. Крій, Омелян Катричко — староста, Іван Цюрич — заступник. Контрольна Комісія: В. Скринський — голова, члени: Федір Середюк і Дмитро Михайлюк.

При парафії в 1972 році зорганізовано Сестрицтво ,яке дбає про порядок і прикрасу храму Божого та готує трапези в часі храмових свят. Головами Сестрицтва були пані: І. Біла та М. Рудовська.

При парафії також існувала школа Українознавства, яку провадив п. Анатолій Кривонос, а також існує Відділ Ліґи Української Православної Молоді.

Парафію відвідали Архиєреї УАПЦеркви:

7 серпня 1952 року — Блаженніший Владика Митрополит Полікарп.
22 серпня 1970 року — Преосвященний Владика Єпископ Орест Іванюк.
27 серпня 1972 року — Преосвященний Владика Єпископ Орест Іванюк.
30 червня 1974 року — Преосвященний Владика Єпископ Орест Іванюк.
16 травня 1976 року — Блаженніший Владика Митрополит Мстислав.
28 серпня 1983 року, 2 вересня 1984 року і 1 вересня 1985 року — Високопреосвященніший Владика Архиєпископ Володимир.

ХРАМОВЕ СВЯТО ПАРАФІЇ УАПЦ У МАНЧЕСТЕРІ

Манчестерська парафія УАПЦеркви відзначає своє храмове свято в день Усічення Голови Св. Пророка Предтечі і Хрестителя Іоана. В цьому році незадовго до храмового свята, на початку серпня настоятель парафії о. Афанасій Максимук під час праці на фабриці зламав праву руку. Парафія була засмучена, але з допомогою прийшов о. Іван Ґузов, який відправляв Служби Божі. На Службу Божу 26 серпня прибув і о. Афанасій з рукою в гіпсі, щоб помолитись Богу, як і кожний парафіянин. Відправляти Службу Божу він не міг, а став біля хору і помагав співати. Після закінчення Служби Божої, голова Парафіяльної ради п. Г. Мартиненко затримав людей на парафіяльні Збори, на яких о. Афанасій закликав парафіян до підготови храмового свята, яке має відбутися в неділю, 9 вересня 1962 року. Парафіяльні Збори доручили цю справу Парафіяльній раді, яка тут же уповноважила п. Пастуха подбати про храмовий обід.

Парафіяльна рада натрапила на великі труднощі в справі підшукання залі на цей день. Голова Парафіяльної ради обійшов усі ближчі церковні залі й не міг ніде винайняти. Тоді п. Гудим домовився з православними білорусами. Господар білоруського дому п. О. Шпіганович погодився відпустити залю їхнього дому.

У зв'язку з тим, що Олдгамська парафія УАПЦ кожного року щиро приймає парафіян Манчестерської парафії на своєму храмовому святі, вона запросила на своє храмове свято олдгамців, з їхнім прекрасним хором під дириґуванням п. Василя Корольчука. Також і парафія УАПЦ у Стокпорті завжди приймає на своєму храмовому святі манчестерців, то ж і їх запрошено на це свято.

У неділю, 9 березня о год. 11.30 дня, в англійській церкві Св. Іоана Євангелиста, на Вотерлю ровд, розпочалася Служба Божа, яку врочисто відслужив о. протопресвітер С. Молчанівський у сослуженні настоятеля парафії о. Афанасія Максимука, о. І. Гузова і о. диякона К. Матяшука. Манчестерський церковний хор уступив своє місце гостям, і Олдгамський хор під дириґуванням п. В. Корольчука чарував усіх присутніх своїм гарним співом.

В кінці Служби Божої, о. протопресвітер виголосив змістовну проповідь про діяльність Св. Іоана Хрестителя, небесного патрона нашої Манчестерської парафії; з'ясував значення своєї рідної Церкви і підкреслив значення святкування храмових свят. В кінці Служби Божої присутні довідались, що о. протопресвітер С. Молчанівський 12 вересня йде на операцію. Отець Афанасій закликав вірних молитися до Всевишнього за здоров'я о. Сергія, Адміністратора УАПЦ у В. Британії. В кінці при цілуванні хреста о. протопресвітер роздав усім присутнім образки.

Отці й учасники храмового свята в Манчестері

Після Богослуження всі присутні перейшли з церкви до залі в білоруському домі. При вході до залі, голова Парафіяльної ради п. Г. Мартиненко зустрів о. протопресвітера хлібом і сіллю. Коли всі сіли за столи, голова Парафіяльної ради п. Мартиненко коротким словом відкрив обід. Усі проспівали молитву Отченаш, а о. протопресвітер поблагословив страви.

Під час трапези о. протопресвітер інформував людей про життя УАПЦ у вільному світі, а Г. Мартиненко в своїй промові схарактеризував заслуги ВПР Митрополита Ніканора в УАПЦ, і закликав до захисту віри православної підкресливши, що українці на еміґрації не повинні шукати чогось для себе в чужих Церквах, в той час, коли ми маємо все своє. Після цього проведено збірку для Владики Митрополита.

Дуже змістовну промову сказав о. Афанасій, закликаючи всіх до єдности й оборони віри православної. Виступали ще інші промовці, в тому ж самому змислі.

На свято був запрошений настоятель англіканської парафії Св. Ґоана, де ми відправляємо свої богослуження. Він привітав усіх з святом, висловивши задоволення, що він може допомогти українцям молитися Богу.

В кінці обіду о. протопресвітер подякував паням, які потрудилися приготуванням обіду, а саме: Паніматці М. Максимук, пані Г. Максимук, пані Пастуховій, пані Ігнатенко, пані Кривонос, пані Насті та пані Катерині.

ПАРАФІЯ УАПЦ У МАНЧЕСТЕРІ

Православна Церква в житті українців в Англії мала і має величезне значення; вона є підставою і твердинею буття нашого народу поза межами нашої Батьківщини. Це віра апостольська, віра перших християн. Православну віру перший проповідував в Україні Св. Апостол Андрій Первозванний і народ наш дорожить своєю вірою, як найбільшим скарбом. Православні українці в Манчестері й у Стокпорті довший час мріяли про те, щоб мати свою власну церкву. Йдучи назустріч цим бажанням православних українців, Український Клюб »Буковина« з власної землі подарував площу під будову церкви.

В неділю, 20 березня 1966 року відбулося посвячення місця під церкву. Чин посвячення місця під церкву відправив Адміністратор УАПЦ у Вел. Британії о. протопресвітер С. Молчанівський в сослуженні настоятеля парафії о. А. Максимука і о. І. Гузова при гарнім співі церковного хору під дириґуванням п. В. Богуслава. Поки будуть зібрані гроші і буде збудована справжня церква, вирішено було купити великий барак, перенести його на придбану садибу

Після Богослуження в день храмового свята в Манчестері

рядом з майбутньою церквою і в ньому тимчасово зробити церкву, з тим, що коли буде збудована церква то в бараці буде влаштована церковна заля. В короткому часі барак був куплений і перенесений на церковну площу. Далі приміщення було силами парафіян пофарбоване, розвішано образи, а жіноцтво парафії гарно прибрало церкву рушниками, обрусами, килимами та квітами.

12 червня 1966 р. приміщення тимчасової церкви було посвячене, яке довершив настоятель парафії о. А. Максимук у сослуженні о. І. Гузова і диякона о. К. Матяшука. Після посвячення відправлено Службу Божу. Співав місцевий хор під дириґуванням п. В. Богуслава. В кінці Служби Божої о. А. Максимук сказав зворушливу проповідь та висловив подяку Комітетові будови храму та всім тим, що вложили чимало свого труду та праці, у спорудження тимчасової церкви.

На прийнятті в храмове свято. Сидять зліва направо: Диякон К. Матяшук, о. А. Максимук, о. прот. С. Богатирець, о. І. Гузов, п. С. Петровський — голова Парафіяльної ради в Болтоні і п. В. Богуслав — голова Парафіяльної ради в Манчестері

ПОМИНАЛЬНА НЕДІЛЯ В МАНЧЕСТЕРСЬКІЙ ПАРАФІЇ УАПЦ

Ще до Великодних свят парафіяни Манчестерської парафії УАПЦ домовились з настоятелем своєї парафії о. А. Максимуком, щоб у поминальну неділю, 6 травня 1962 року відправити Панахиду за спокій душ своїх рідних: батьків, матерів, братів та сестер, що згинули від червоних наїзників під час війни. Було також домовлено, щоб до церкви, а потім на місце поминків принесли з собою, хто що зможе з харчів.

У неділю, 6 травня до церкви почали сходитися манчестерські парафіяни

з кошиками. Ці всі кошики були виставлені в церкві, а над кожним горіла свічка протягом цілої заупокійної Літургії, яку врочисто служив о. А. Максимук. Богослуження збагатив своїм співом церковний хор під дириґуванням п. В. Богуслава .По закінченні Літургії була відслужена Панахида за спокій душ усіх рідних. Церква була повна людей — манчестерських парафіян, які щиро молились до Всевишнього.

Після Панахиди всі присутні з діточками перейшли до церковної залі де всі сіли за столи.

Отець Афанасій Максимук сказав промову, в якій згадав наших батьків, матерів, братів, сестер, друзів і тих, хто згинув за віру православну від жорстокої руки чужинецьких напасників, а також рідних і друзів під час останньої світової війни. Всі присутні вшанували пам'ять спочилих однохвилинною мовчанкою і проспівали Вічна пам'ять. Після цього о. Афанасій поблагословив страви, і підніс тост за живих, не забув згадати нашого дорогого голову Церкви ВПР Митрополита Ніканора і Адміністратора в Англії о. протопресвітера С. Молчанівського. Люди почали частуватися всякими смачними стравами та вином і горілкою. Отець Афанасій виголосив ще одну змістовну промову в якій закликав усіх православних українців у Манчестері до розбудови своєї рідної УАПЦ, і до купівлі своєї власної церкви в Манчестері.

Пізніше виступив з промовою п. Г. Мартиненко ,який гарно з'ясував значення цих, за нашим українським звичаєм, поминок.

Ще говорили про місцеві парафіяльні справи п. Жуковський і п. В. Богуслав. Пан Тараненко, дякуючи о. Афанасію Максимуку за організацію такого поминального обіду, сказав: »Ще не було такого братського обіду, як оце

Члени Комітету побудови парафіяльної церкви в Манчестері. Знімка від 20. 5. 1972 року

за о. Афанасія!« Так за розмовами непомітно пройшов час.

Під кінець поминального обіду виступили з деклямаціями молоді дівчатка — сестри Пастухові, які деклямували вірші Т. Г. Шевченка, і на кінець найменша з дівчаток Розанна Мартиненко проспівала »Ой за гаєм«. Задоволені люди згадували своїх рідних, провели по братньому дружньо час, поговорили про церковно-громадські справи, а саме придбання власної церкви, а отцю Афанасію всі бажали добрих успіхів у розбудові парафії УАПЦеркви в Манчестері.

Біля новозбудованої церкви в день її посвячення 30 червня 1974 року

АРХИЄРЕЙСЬКА СЛУЖБА БОЖА В МАНЧЕСТЕРІ

В неділю, 16 травня 1976 року вже дуже рано можна було зауважити більший рух, що вказувало на те, що в цій парафії має відбутися щось велике і незвичайне. Новопобудована церква прикрашена ззовні. Напис: »Вітай, Владико« вказував, що манчестерці готуються до великого свята.

Зібралось духовенство й переглядають, чи все на своєму місці. Приїхав парафіяльний хор з Олдгаму. Всі дожидають вельмидостойного гостя. О годині 9.45 приїхав Владика Митрополит, у супроводі Адміністратора УАПЦ у Вел. Британії, до церкви. Перед церквою зустрів Владику Митрополита хлібом і сіллю староста, а в церковних дверях зустрів Владику о. прот. М. Хуторний, який заступав хворого настоятеля о. прот. А. Максимука. Після облачення, Владика Митрополит розпочав Службу Божу в сослуженні о. митроф. прот. С. Богатирця, о. прот. Михайла Хуторного, о. прот. Г. Гусака, о. прот. М. Галиці,

Зустріч Владики Мстислава перед церквою в Манчестері, 16 травня 1976 року

Архиєрейська Служба Божа в Манчестері, 16 травня 1976 року

о. В. Покотила, о. Івана Водолазького, о. Г. Лазієнка та диякона Матяшука. Хор під диригуванням п. А. Корольчука прикрашував своїм співом Богослужения. Церква була заповнена вірними українцями — православними та католиками, голосники передавали Богослуження на широке подвір'я, де були сотні людей, які не могли вміститися в церкві.

Наприкінці Богослуження Владика Митрополит сказав високопоучальну проповідь і, виявивши свою радість, що міг служити в цій церкві, яку наші добрі люди побудували своїми руками, своїм трудом, подякував вірним за їхню відданість Церкві Христовій, а хорові висловив щиру подяку за той дар, який вони приносять Господу своїм співом на Богослуженні.

Після Богослуження Владика Митрополит, духовенство й вірні були запрошені на спільний обід, який був приготований в залі СУБ спільним Комітетом. На подвір'ї Владику вітали діти, молодь СУМ, Пласту і Ліги УПМолоді та чисельно зібране громадянство. При вході, голова Відділу СУБ пор. Богдан Микитин вітав Владику хлібом і сіллю. Під час обіду промовляли і вітали Владику Митрополита такі особи: о. митроф. прот. С. Богатирець, о. радник Ярема Гаврилюк, настоятель УКЦ, о. прот. М. Хуторний, д-р С. М. Фостун, пані Д. Федик, п. Богдан Микитин, п. Богдан Гаргай, пані Ільницька, пані В. Смерека, пані-матка З. Галиця, п. Ф. Рибка, п. Коцан. Отець Гаврилюк висловив свою радість, що має нагоду привітати Владику Митрополита Мстислава і попросив, щоб Владика поблагословив усіх присутніх тією панагією, яку Владика одержав від УПА на рідних землях, і яку завжди носить.

У своєму слові ВПР Владика Митрополит висловив сердечну подяку за таку теплу зустріч, що її приготувало громадянство північної Англії. Владика згадав про досягнення і труднощі, які має наша Св. Православна Церква у вільному світі, і запевняв, що коли ми будемо жити в любові, дружньо, всі будемо виконувати наші обов'язки супроти Бога та ближнього, то все переможемо, бо Господь поблагословить нашу працю.

В пошану вельмидостойного гостя був влаштований концерт. Перша частина була присвячена 50 річниці трагічної смерти Головного Отамана Симона Петлюри. Доповідь виголосив пор. І. Коломиєць.

Після доповіді виступали хори: СУМ — диригент п. С. Гунька, жіночий хор — диригент пані М. Цебрій, і »Гомін« — диригент п. Я. Бабуняк. Наприкінці виступив бандурист-співак п. В. Луців. На закінчення концерту хор »Гомін« проспівав многоліття Владиці, а Владика Митрополит подякував за такий прекрасний спів і закликав і далі продовжувати працю плекання української пісні.

ХРАМОВЕ СВЯТО В МАНЧЕСТЕРІ В 1977 РОЦІ

Після об'єднання парафій Стокпорту й Манчестеру, ввійшло в традицію відзначати храмове свято Успіння Пресвятої Богородиці ,в честь якого була названа хоч невелика, але чепурна та гарно прикрашена церква, збудована спільними силами в пам'ять страхітливого голоду в Україні.

Отже на засіданні Парафіяльної ради було рішено відсвяткувати цей празник соборною Службою Божою та спільною трапезою.

Свято не мале — Успіння Пресвятої Богородиці, п'ятиріччя збудування церкви та 21 річниця священства нашого настоятеля о. протоієрея Афанасія Максимука. Так то громада почала приготовлятися до тієї події. Запросили Адміністратора УАПЦ у Великій Британії, о. митроф. прот. Сильвестра Богатирця, о. прот. Михайла Хуторного і о. диякона Константина Матяшука.

В неділю, 28 серпня 1977 року вже зранку почали прибувати до храму Божого вірн зблизька та здалека. Прибули й отці й розпочалася Св. Літургія. Службу Божу служив о. Сильвестер у сослуженні о. Афанасія, о. Михайла і о. диякона Константина. Відправлялась Служба урочисто. Під проводом п. В. Богуслава дуже гарно співав місцевий хор, підсилений прибулими співаками з Брадфорду та Рочдейлю. Церква була заповнена нашими парафіянами, а також вірними з сусідніх парафій.

На Богослуженні о. Сильвестер виголосив змістовну проповідь та закликав і далі додержуватись наших обрядів та традицій, а також передати їх нашим дітям і внукам.

Соборна Служба Божа в Манчестері .Зліва — настоятель парафії о. прот. Афанасій Максимук, о. протопресвітер Сильвестер Богатирець Адміністратор УАПЦ у Великій Британії та о. прот. Михайло Хуторний

По закінченні Св. Літургії отці відслужили Молебень у наміренні нашого многостраждального народу в Україні та всіх вірних і присутніх у храмі Божому. Під час цілування хреста Сестрицтво провело збірку пожертв на іконостас для церкви в Лондоні.

Після Богослуження всі присутні перейшли до новоперебудованої церковної залі, яка була гарно прикрашена на спільний смачний обід, приготований парафіяльним Сестрицтвом. Готували обід пані: І. Біла, М. Дяченко, Є. Рудовська, К. Богуслав, Л. Білюба та пані Моніка. Обслуга столів була в руках

наших молодих, одягнутих у національний одяг дівчаток: В. Бабай, О. Денисенко, Г. Білюба ,К. Михайлюк та Р. Говорун.

При вході, отця Сильвестра Богатирця зустрів хлібом і сіллю церковний староста, п. О. Катречко. Отець подякував за зустріч ,увійшов до залі, де були понад сто вірних. Проспівали Господню молитву, отець благословив страви і розпочався празничний обід. Під час обіду були піднесені тости за нашого духовного батька ВПР Владику Мстислава, за членів Генерального Церковного Управління і Адміністратора, за настоятеля парафії, Парафіяльну раду і за всіх, що приготовляли це свято.

Під час обіду секретар Парафіяльної ради подякував отцям, що прибули аби разом помолитись. Далі, звертаючись до отця настоятеля, поздоровив його з 21 річницею священства та передав грошовий подарунок вартости наперсного хреста з оздобами.

Наступним промовцем був голова клюбу »Буковина« п. М. Кучеревський. Підкреслюючи заслуги отця Афанасія, він передав від імені клюбу грошовий подарунок. Опісля промовляв секретар клюбу п. Д. Михайлюк, який сказав, що ми, миряни, багато завдячуємо нашому духовному проводові, який незважаючи на тяжкі умови життя, віддає той сьомий день, день свого відпочинку, на служіння Богові та обслуговування нас, мирян. Далі, переходячи в жартівливий тон, п. Михайлюк, звертаючись до отців, сказав: »В цім ювілейнім році і вам належаться медалі, а що їх для вас нема, то я вас нагороджу. Він передав кожному отцеві пам'ятну ювілейну монету, півкорони.

З отців перший промовляв настоятель парафії о. Афанасій. Він подякував о. Адміністраторові, о. прот. М. Хуторному і о. дияконові К. Матяшукові за прибуття на свято і відслуження Служби Божої, Парафіяльній раді та всім

Храмове свято в Манчестерській парафії. Отець протопресвітер Сильвестер Богатирець у сослуженні о. прот. Афанасія Максимука і о. Михайла Дяченка відправляє Молебень до Пречистої Діви Марії

вірним, що доклали так багато праці для успіху нашого храмового свята, а Сестрицтву за смачний обід. Дякуючи парафії за дарунок, отець Афанасій сказав: »Не маю слів подяки, але цей хрест буде дорогою пам'яткою не тільки для мене, але останеться назавжди пам'яткою і для моєї родини«.

В теплій родинній атмосфері час минав скоро. Отець Сильвестер подякував за запрошення, а господиням за смачний обід. Отці відпровадили його, а гості ще довго гомоніли та забавлялись, згадували минулі, добрі та лихі часи й почували себе як у своїй хаті, а в своїй хаті — своя правда і воля.

У П'ЯТУ РІЧНИЦЮ ПОСВЯЧЕННЯ ЦЕРКВИ-ПАМ'ЯТНИКА В МАНЧЕСТЕРІ

Парафія УАПЦ Свято-Успіння Пресвятої Богородиці в м. Манчестері рішила відсвяткувати п'яту річницю посвячення новозбудованого храму, в пам'ять жертвам голоду в 1932-1933 роки в Україні. Щоб гідно відсвяткувати цю річницю, о. настоятель прот. Афанасій Максимук і Парафіяльна рада запросили Адміністратора і Голову Генерального Церковного Управління у Великій Британії о. протопресвітера Сильвестра Богатирця і о. Михайла Дяченка, який ще в тому часі був мирянином і доклав багато фізичної праці при будові церкви. Були запрошені також представники українських громадських організацій і українських клюбів.

У суботу, першого вересня 1979 року на станції зустріли о. протопресвітера о. прот. Афанасій Максимук, голова Парафіяльної ради п. М. Максимук та інж. М. Білий. Зі станції поїхали до церковної залі де їх ждали члени Парафіяльної ради, голова сестрицтва п-ні Ярина Біла зі сестричками та о. М. Дяченко. Після перекуски відбулось засідання Парафіяльної ради на якому о. протопресвітер поінформував присутніх про життя нашої Церкви у Великій Британії та в інших країнах вільного світу, а Парафіяльна рада поінформувала отця Адміністратора про життя і працю нашої парафії. Отець протопресвітер подякував усім за участь у засіданні, за інформації і висловив задоволення з діяльності Манчестерської парафії.

У неділю, около 10 год. дня вірні місцеві й з сусідніх парафій почали збиратися на Службу Божу, що її почав правити о год. 11 дня о. протопресвітер Сильвестер у сослуженні о. прот. Афанасія Максимука і о. Михайла Дяченка. В часі Богослуження гарно співав рочдейлський хор, підсилений хористами манчестерського хору під дириґуванням п. Івана Мозгового. Церква була переповнена вірними. Апостола прочитав п. Володимир Богуслав. Після св. Євангелії о. протопресвітер виголосив глибокозмістовну проповідь про значення храмового свята та закликав вірних до сильної віри в Бога і до посиленої праці для Його святої Церкви. Після Св. Літургії був відправлений Молебень до Пресвятої Богородиці в наміренню нашого народу.

Після Богослуження всі присутні були запрошені на спільний обід, що його приготувало Сестрицтво, а в обслузі гостей допомагали юначки. При вході до церковної залі староста п. Омелян Катричко зустрів отців хлібом і сіллю. Після Господньої молитви і поблагословення страв почався обід. Отець

Афанасій підніс тост за Блаженнішого Владику Митрополита Мстислава, отця Адміністратора, духовенство і вірних УАПЦ у Великій Британії. Опісля вшановано однохвилинною мовчанкою пам'ять усіх тих, що згинули голодовою смертю в 1932-1933 роках в Україні.

У своєму слові інж. М. Білий пригадав, як проходила будова храму, згадав тих, що пожертвували, що працювали фізично без винагороди за свою працю та довели таке велике діло до успішного кінця, а Високопреосвященніший Владика Архиєпископ Орест приїхав і посвятив церкву. Промовляли також о. Михайло Дяченко, п. Д. Михайлюк від Товариського Клюбу »Буковина«, п. Блакитний від ОУуВБ і п. Павло Славінський від парафії УАПЦ у Рочдейлі.

Вкінці гостини о. настоятель прот. Афанасій Максимук, подякував о. протопресвітерові та о. Дяченкові за те, що прибули звеличати це свято. Він також подякував Парафіяльній раді та Сестрицтву за приготування обіду й всім гостям, що прибули, щоб разом помолитися. В часі гостини проведено збірку. Зібрано £38.00, з чого призначено £20.00 на іконостас, а £18.00 на »Відомості«.

ХРАМОВЕ СВЯТО В МАНЧЕСТЕРІ

У неділю, 30 серпня 1981 р. манчестерська парафія УАПЦ відзначала своє храмове свято, а саме Успіння Пресвятої Богородиці. З цієї нагоди о. настоятель прот. А. Максимук з Парафіяльною радою запросили на свято о. протопресвітера С. Богатирця голову Єпархіяльного Управління і адміністратора УАПЦ у Великій Британії, о. М. Дяченка настоятеля в Рочдейлі та о. диякона К. Матяшука. В суботу, 24 серпня ввечері на станції в Манчестері зустріли о. протопресвітера о. прот. А. Максимук та інж. Михайло Білий і після привітання поїхали до парафіяльної церковної залі, де зібралась Парафіяльна рада, сестрицтво та вірні. Відбулося засідання Парафіяльної ради з о. протопресвітером, який поінформував нас про життя нашої Церкви та давав поради як найкраще працювати для добра Церкви та нашого народу. Пізніше о. прот. Афанасій забрав о. протопресвітера до себе на нічліг.

У неділю, 30 серпня вже з ранку почали збиратись люди біля церкви. Прибули й отці. От. протопресвітер Сильвестер Богатирець почав Св. Літургію в сослуженні: о. настоятеля прот. А. Максимука, о. М. Дяченка і о. диякона К. Матяшука. Парафіяльний хор під дириґуванням п. Володимира Богуслава збагачував співом урочисте Богослуження. Апостола прочитав дуже гарно молодий студент Михайло Кривонос. Церква була заповнена вірними, які прибули також і з інших парафій, щоб разом помолитися за кращу долю нашої Батьківщини-України та її знедоленого народу. Отець протопресвітер Сильвестер виголосив проповідь на тему храмового свята, закликаючи вірних, щоб горнулись до своєї УАПЦ, шанували нашу Ієрархію, Духовенство та вірних що працюють для добра нашої Св. УАПЦеркви. Після Св. Літургії отці відслужили Молебень до Матері Божої в наміренні нашого народу та за здоров'я парафіян манчестерської парафії. Молебень закінчено відспіванням многоліття та вічну пам'ять усім тим, що полягли в боях, були замучені та заморені голодом, бо ж церква нашої парафії є пам'ятником мученикам за

Церкву Українську Православну та за волю України. В кінці о. протопресвітер привітав о. настоятеля та усіх парафіян з празником храмового свята, бажаючи усім доброго здоров'я, душевного спокою та сили для праці у Церкві Христовій.

Отець настоятель запросив усіх присутніх на спільний обід, до церковної залі. При вході до залі, церковний староста п. О. Катричко привітав отця Адміністратора хлібом і сіллю, за що о. Сильвестер подякував і всі ввійшли до залі, щоб засісти до багатих столів. Обід, що його приготувало Сестрицтво, розпочато відспіванням Господньої Молитви ,а о. протопресвітер поблагословив страви. Опісля настоятель о. прот. Афанасій підніс тост за здоров'я Блаженнішого Митрополита Мстислава, правлячого Єпископа Владику Анатолія, за отця Адміністратора та духовенство, сестрицтво, хористів та усіх вірних манчестерської парафії, а хор проспівав грімке многоліття. Під час обіду промовляли: інж. М. Білий, мґр Д. Біла, п. Дмитро Михайлюк від Українського Клюбу »Буковина«, о. М. Дяченко, голова парафіяльної ради М. Максимук, п. Н. Гриневич і о. прот. А. Максимук. Усі промови були в дусі задоволення з праці при церкві та закликом до ще більшої праці, жертвенності для Церкви Христової та добра українського народу. При кінці промовляв наш Адміністратор о. Сильвестер Богатирець. Він висловив задоволення з праці о. настоятеля, Парафіяльної ради, Сестрицтва, УПМолоді та закликав до ще більшої праці.

На заклик о. прот. А. Максимука зібрано на »Відомості« £30.00, а мґр Д. Біла пожертвувала від Інституту Української Етнології та Фолкльору на »Відомості« £20.00. Отець настоятель подякував усім сестрицям за готування обіду, а це пані: Марія Кривонос, Клара Богуслав, Олена Маліновська, Ганна Унгурян, Д. Біла, Стефанія Скрипчук, Ярина Біла, і пп.: Нестор Гриневич та Іван Цюрич; побажав усім доброго здоров'я та многих і щасливих років, а всі гості проспівали їм многоліття.

Обід закінчено молитвою, а після молитви ще довго забавлялись, щоб відсвяткувати так, як колись в Україні. Сестриці від себе обдарували паніматки: Меланію Максимук, Марію Дяченко та М. Матяшук.

ХРАМОВЕ СВЯТО В МАНЧЕСТЕРІ 1982 РОКУ

Трудний був 1982 рік для манчестерської парафії УАПЦ, Успіння Пресвятої Богородиці. В першій половині цього року, парафія втратила п'ять найактивніших своїх членів, що їх Всевишній покликав до Себе. Але не занедбаними в нас залишились традиції нашої рідної Православної Церкви, як наприклад, щорічні відзначення храмового свята.

Отже, на засіданні Парафіяльної ради було рішено відсвяткувати соборною Службою Божою та спільною трапезою празник Успіння Пресвятої Богородиці, в честь якого була названа хоч невелика але гарно прикрашена церква,

збудована спільними силами в пам'ять страхітливого голоду на нашій Батьківщині в 1932 та 1933 роках.

Запросили голову Єпархіяльного Управління УАПЦ у Великій Британії о. протопресвітера Сильвестра Богатирця, о. Михайла Дяченка та о. диякона Константина Матяшука. В неділю, 29 серпня вже зранку почали прибувати до Божого храму вірні з близька та з далека, прибули й отці й розпочалась Св. Літургія. Службу Божу служив о. Сильвестер у сослуженні о. прот. Афанасія Максимука, о. Михайла Дяченка і о. диякона Константина. Служилась Служба Божа врочисто. Під дириґентурою п. В. Богуслава гарно співав місцевий церковний хор, підсилений співаками з Рочдейлю та Брадфорду, яким висловлюємо щиру подяку. Церква була заповнена нашими а також вірними з сусідніх парафій.

На Богослуженні о. Сильвестер сказав змістовну проповідь і закликав і далі додержуватись наших обрядів та традицій, а також передавати їх нашим дітям та внукам, це буде найбільший дар для нашої поневоленої Батьківщини. По закінченні Св. Літургії отці відслужили Молебень до Покровительки української землі, Пресвятої Богородиці, в наміренні нашого многостраждального народу в Україні та всіх вірних присутніх у храмі Божому. Під час мирування, Сестрицтво провело збірку, що її передало о. протопресвітеру, щоб він її пожертвував де думає, що найбільше потрібно.

Після Богослуження всі присутні перейшли до церковної залі, яка була гарно прикрашена, і де дожидав усіх спільний смачний обід, приготований сестрицями з ласкавою допомогою паніматки Дяченко. Наша управа Сестрицтва збідніла на сьогоднішне храмове свято. Голова Сестрицтва бл. пам. Ірина Біла, на початку липня відійшла у вічність, заступниця від'їхала на відпочинок до Італії, і цілий тягар приготування святочного обіду, як після виявилося, що його виконали тільки три сестриці: п-ні М. Кривонос, п-ні С. Скрипчук та п-ні Рудовська, з допомогою паніматки М. Дяченко. При роздаванні страв, заступила свою покійну матір наша одинока молода сестричка Катруся Михайлюк. При вході до залі о. протопресвітера зустрів хлібом і сіллю церковний староста Омелян Катречко. Отець подякував за зустріч, увійшов з іншими отцями до залі, де на них чекали понад сто вірних нашої Церкви.

Інж. М. Білий від імені Парафіяльної ради привітав отців, парафіян та гостей, рівночасно дякуючи всім за їхню присутність, що прийшли звеличити Свято Богородиці та разом помолитись за нашу Батьківщину, батьків та матерів. На закінчення попросив усіх присутніх хвилиною мовчанки вшанувати пам'ять тих, що відійшли від нас на вічний спочинок. Проспівали молитву Господню, отець поблагословив страви, і розпочався празничний обід. Під час обіду були піднесені тости за нашого Владику духовного Батька Блаженнішого Митрополита Мстислава, за правлячого Владику Єпископа Анатолія, за членів Єпархіяльного Управління, о. Адміністратора, за настоятеля парафії, Парафіяльну раду та за всіх, що приготовляли це свято.

Під час обіду о. протопресвітер говорив про життя та розвиток нашої Церкви у вільному світі, про ювілеї які ми цього року відзначуємо, про 40-ліття відродження УАПЦ, про 40 років єпископського служіння сьогоднішнього Первоієрарха УАПЦ, Блаженнішого Митрополита Владики Мстислава, про 35-ліття заснування УАПЦ у Великій Британії, про те, що першу Службу Божу УАПЦ у Великій Британії відслужив у домі СУБ у Лондоні, тодішній

ВП Єпископ Владика Мстислав. Говорив про наші успіхи і про наші труднощі, закликав парафіян і усіх присутніх стояти міцно біля своєї Православної Церкви. Бути з'єднаними, зберігати св. православну віру, любити свої храми, а найбільше звертати увагу на наше молоде покоління, яке буде продовжувати нашу працю, звичаї та традиції. Подякував за запрошення Парафіяльній раді, настоятелю, а особливу подяку висловив трудівницям, які так чудово влаштували це прийняття.

Отець Афанасій як настоятель подякував о. протопресвітеру, о. Михайлові та о. дияконові, що прибули звеличати храмове свято його парафії та попросив, щоб скласти пожертву на церковний журнал »Відомості«. Зібрано £35.75.

ПОХОРОН о. ІВАНА ГУЗОВА

7 березня 1984 року, після недовгої але важкої недуги в м. Манчестері упокоївся в Бозі блаженної пам'яті о. Іван Гузов. Народився він 24 лютого 1898 року, в м. Рожище на Волині. В бурхливі дні під час другої світової війни разом з польським військом через Близький Схід і Італію, прибув до Великої Британії і поселився в м. Лік, а згодом переселився до Манчестеру, де включився в церковну працю. Бувши глибоко віруючою людиною, на заклик бл. пам. о. протопресвітера Сергія Молчанівського тодішнього адміністратора УАПЦ у Великій Британії, поступив на богословські курси, які закінчив успішно, і 30 жовтня 1960 року, був рукоположений в м. Карлсруе, Німеччина, ВПР Митрополитом Ніканором у диякони, а 18 травня 1962 р., в священики. Бувши священиком УАПЦ у Великій Британії, обслуговував парафії: Престон, Блякбурн, Рочдейл, Болтон, Волвергамптон і допомагав у парафії Манчестеру.

Ієрейські похоронні відправи відбулися в четвер, 15 березня ввечері у церкві Успіння Пресвятої Богородиці а їх служив о. протопресвітер Сильвестер Богатирець у сослуженні о. прот. Івана Водолазького, о. Михайла Дяченка і о. прот. А. Коржанівського — Польської Православної Церкви. В п'ятницю, 16 березня ранком о. протопресвітер С. Богатирець у сослуженні оо. прот. Афанасія Максимука, Івана Водолазького, А. Коржанівського відслужив заупокійну Службу Божу. Присутніми були теж о. прот. Абабурко БАПЦеркви, і два священики польської римо-католицької Церкви. Співав хор під диригуванням Володимира Богуслава близького земляка покійного о. Івана. Церква була заповнена приятелями та парафіянами з парафій, які о. Іван обслуговував. Вони шанували Покійного й прибули віддати йому останню пошану.

В церкві прощальне слово виголосив о. протопресвітер С. Богатирець, прощаючи о. Івана від Єпархіяльного Управління УАПЦ у Великій Британії, та о. прот. Афанасій Максимук настоятель церкви Успіння Пресвятої Богородиці. Після закінчення заупокійної Служби Божої тіло було відвезене на цвинтар, де відслужено Літію, а о. протопресвітер запечатав гріб. Прощальне слово над могилою виголосив о. прот. Іван Водолазький, прощаючи собрата в далеку дорогу.

Після похоронних відправ, відбулася поминальна тризна в домівці Відділу СУБ. Присутні на поминальному обіді, зложили на нев'янучий вінок £50.00 які були передані на пресфонд церковного журналу »Відомості«. Покійний о. Іван залишив у глибокому смутку в м. Манчестері сестру Єву та дві дочки і брата в Україні.

Високопреосвященніший Владика Архиєпископ Володимир освячує овочі в сослуженні отців у Манчестерській церкві

Іван МАТВІЙЧУК

ПАРАФІЯ УАПЦ РІЗДВА СВ. ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ В НОТТІНҐГАМІ

Церковне життя православних українців почалося в нашій парафії вже 1949 року. Тоді о. прот. Олександер Довгаль приїздив і служив реґулярно Богослуження. В цей час зв'язковим з Генеральним Церковним Управлінням був Микола Довбуш, який приготовляв усе потрібне для Богослуження і одержував розпорядження від ГЦУправління з Лондону.

8 серпня 1951 року відбулися Парафіяльні Збори, що обрали Парафіяльну раду: В. Литвинець — голова, члени: Ю. Яремченко, Никодим Козловський, К. Євтушенко, Ф. Ланько, П. Феденко. Ревізійна Комісія: Микола Довбуш — голова, П. Мамотюк і І. Карнаух — члени.

9 серпня 1952 року відвідав нашу парафію Блаженніший Митрополит Полікарп. Його канонічна візитація духовно зміцнила нашу парафію.

9 листопада 1952 року відбулися Загальні Збори парафії. Була обрана Парафіяльна рада: Федір Ланько — голова, Сергій Мішков, інж. Никодим

Козловський, К. Євтушенко, Дмитро Пугинець і Ю. Яремченко — члени. Ревізійна Комісія: Микола Довбуш — голова, В. Салій і П. Мамотюк — члени.

8 серпня 1954 року відбулися Загальні Збори парафії, що обрали Парафіяльну раду в складі: інж. Никодим Козловський — голова, члени: Федір Ланько, П. П. Михайлюк, Ф. Цимбалюк, Я. Яндзюк, Степан Ярмусь, В. Лапинський, В. Кондратюк. Ревізійна Комісія: Микола Довбуш — голова, В. Салій і П. Мамотюк — члени.

12 травня 1957 року відбулися Загальні Збори. Була обрана Парафіяльна рада: От. Г. Добровольський — голова, члени: Григорій Булат, В. Балдицький, В. Кондратюк, В. Яндзюк, інж. Н. Козловський, Євдокія Франчук, С Сиромолот, Ю. Яремченко. Ревізійна Комісія: Петро Франчук, В. Салій, П. Кліщун.

12 травня 1959 року відбулися Загальні Збори, що обрали Парафіяльну раду: Григорій Булат — голова, члени: Г. Удод, П. Гарбуз, І. Матвійчук, П. Кліщун, Василь Перцюх, пані Посєв. Ревізійна Комісія: Л. Петренчук — голова, Ю. Яремченко, Н. Козловський — члени.

В місяці лютому 1960 року був призначений настоятелем парафії о. Степан Морозюк, і прибув диригент Анатолій М. Кліш. З цього часу життя парафії почало розвиватись, знайшлися більше активних парафіян, що віддавали більше часу для церковної праці.

1963 року відбулися Загальні Збори парафії, що обрали Парафіяльну раду: От. Степан Морозюк — голова, члени: Микола Довбуш, Василь Перцюх,

Зустріч ВПР Архиєпископа Мстислава в Ноттінґамі перед церквою 13. 8. 1961 року

Перед входом до церкви в Ноттінґамі 13. 9. 1961 року

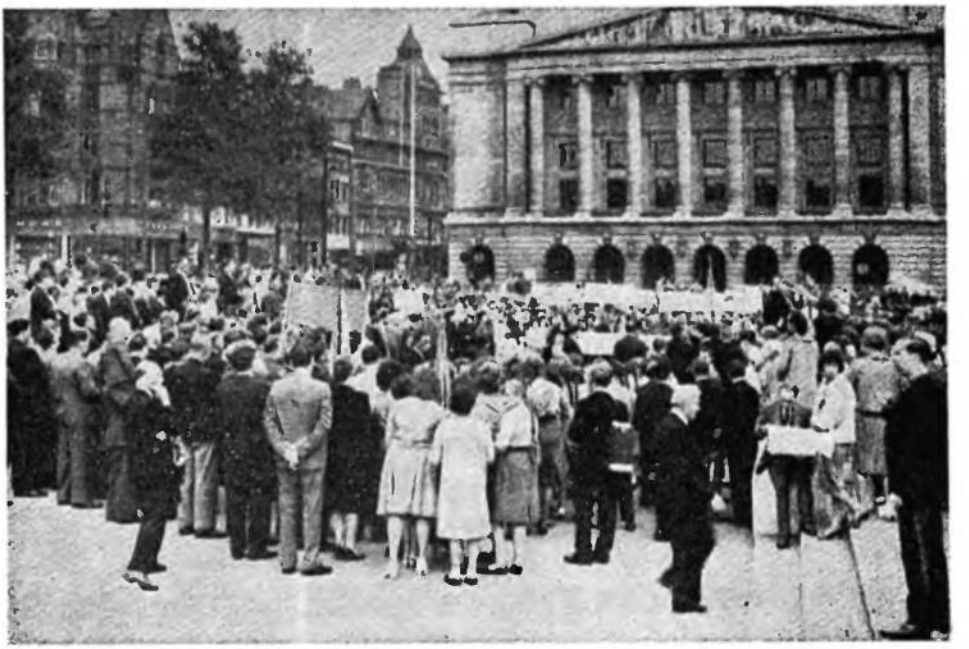
Гаврило Удод, В. Плехин, Анатолій Кліш, П. Кащук і пані Чорна. Ревізійна Комісія: інж. Никодим Козловський — голова, І. Матвійчук, П. Мамотюк — члени. Ця управа діяла майже протягом 10 років.

3 червня 1972 року відбулися Загальні Збори парафії, і була обрана Парафіяльна рада: От. прот. Степан Морозюк — голова, члени: Йосиф Диль, Григорій Булат, Іван Ткачук, Володимир Салій, В. Балдецький, Андрій Штука. Ревізійна Комісія: Іларіон Легетко, Захарій Цвик, Петро Кліщун, Река.

19 вересня 1975 року відбулися Загальні Збори парафії, що обрали Парафіяльну раду: Йосиф Диль — голова, члени: Іларіон Легетко, Іван Ткачук, Григорій Булат, Панас Михайлюк, В. Балдецький, Андрій Штука, Володимир Салій, Олекса Діхтяренко, Роман Морозюк і Марія Філипчук. Ревізійна Комісія: І. Сташук — голова, Сергій Мішков і Анатолій Кліш — члени.

1978 року відбулися Загальні Збори парафії, що обрали Парафіяльну раду: Йосиф Диль — голова, члени: Іларіон Легетко ,Іван Ткачук, Уляна Діхтяренко, Євгенія Пильна, Захарій Цвик, Григорій Филипчук, Андрій Штука, Григорій Булат, Олекса Діхтяренко. Ревізійна Комісія: Микола Довбуш — голова, Анатоль Кліш, Сергій Мішков, Володимир Салій — члени.

31 січня 1982 року відбулися Загальні Збори. Була обрана Парафіяльна рада: Йосиф Диль — голова, члени: І. Легетко, І. Ткачук, Р. Морозюк, Йосип Прадош, Захарій Цвик, Григорій Филипчук, Григорій Пось, Євгенія Пильна. Ревізійна Комісія: Олекса Діхтяренко, Володимир Салій і Пилип Федоренко.

Протестаційний похід в Ноттінґамі в день в'дзначення 30-ліття штучного голоду в Україні

Служать Св. Літургію в Ноттінґамі. Зліва направо: От. прот. Юрій Шклярів, о. прот. Григорій Гусак і о. прот. Сильвестер Богатирець

29 червня 1984 року відбулися Загальні Збори парафії, що обрали Парафіяльну раду: Іван Матвійчук — голова, члени: Юрій Яремченко, Іван Ткачук, Йосиф Диль, Роман Морозюк, Григорій Филипчук, І. Легетко, Євгенія Пильна, Андрій Штука, Михайло Барнай. Ревізійна Комісія: Володимир Салій, Василь Перцюх, Олекса Діхтяренко.

Нашу парафію відвідали Ієрархи УАПЦ:

Блаженніший Владика Митрополит Полікарп 9 серпня 1952 року.
ВПР Архиєпископ Мстислав 13 вересня 1961 року.
Преосвященний Владика Єпископ Орест 26 липня 1970 року.
ВПР Владика Архиєпископ Володимир 29 січня 1984 і 24-25 серпня 1985 р.

АРХИЄРЕЙСЬКА СЛУЖБА БОЖА В НОТТІНҐАМІ

У суботу, 25 липня 1970 р. Єпископ УАПЦ у Західній Європі, Владика Орест прибув до Ноттінґаму в супроводі о. прот. С. Богатирця, о. протодиякона Михайла та паніматки Галиці. На станції привітали Владику квітами діти Таня Филипчук та Богдан Диль. Також зустріли Владику о. прот. С. Морозюк, о. прот. Ю. Шклярів, п. А. М. Кліш, п. П. Кліщук, п. М. Довбуш, п. Г. Филипчук і п. Н. Козловський.

В неділю, 25 серпня можна було запримітити незвичайний рух біля англіканської церкви, де збиралось духовенство, вірні з Ноттінґаму, Дарбі, Лестеру й інших міст, а також молодь СУМ, щоб зустріти Архипастиря. Точно о год. 11.45 приїхав Владика в супроводі пп. Г. Удода та В. Балдицького. Староста п. В. Плехин зустрів Архиєрея хлібом і сіллю, а діточки Михайло й Андрій Несторук, Богдан Диль та Степан і Таня Филипчук — вітали квітами. При вході до церкви, зустріли Владику настоятель о. прот. С. Морозюк з усім духовенством, а хор відспівав Архиєрейське »Достойно є«.

Преосвященний Владика розпочав Богослуження в сослуженні оо. прот. С. Богатирця, прот. Ю. Шклярова, прот. С. Морозюка і протодиякона М. Галиці. Під час Богослуження Владика Орест рукоположив у диякони Григорія Лазієнка. Церква була заповнена вірними, Служба Божа відправлялась з натхненням, співав прекрасно парафіяльний хор під диригуванням п. А. Кліша, всі молились за кращу долю нашого поневоленого народу та батьківщини України. Владика сказав глибоко змістовну проповідь у якій закликав усіх до любови й відданої праці для УАПЦ. Прислугували в часі Богослуження молоді іподиякони: Григорій Морозюк, Леонтій Яремченко і два з Лестеру.

Після Богослуження всі перейшли до українського клюбу де був приготований обід. При вході привітали Владику хлібом і сіллю пп. Постригач та Довбуш. Під час трапези, о. прот. Морозюк покликав до слова о. прот. С. Богатирця, який привітав Преосвященного Владику і присутніх від хворого адміністратора і Голови ГЦУ, о. протопресвітера С. Молчанівського, а також закликав усіх вірних горнутися до своєї УАПЦ, не шкодуючи для неї нічого,

лише щоб її скріпити і посилити. От. прот. Сильвестер сказав: ми маємо тепер дуже добрих Архиєреїв, добрих священиків, але потребуємо і добрих, відданих вірних, щоб разом працювали для нашої Української Автокефальної Православної Церкви. Вітали Владику представники від СУБ — радн. В. Лесюк, від ОУуВБ, від Сприяння УНР п. Г. Булат і ін. Владика відповів словами щирої подяки всім промовцям. Трапеза закінчилась Молитвою »Дякуємо Тобі Господи«.

В понеділок, 27 липня Владика Орест у супроводі о. прот. С. Морозюка відвідав місцевий Відділ СУБ, де його привітали члени Управи Відділу. На прийнятгю був присутній парох Української Католицької Церкви о. д-р А. Михальський. Голова Відділу СУБ радн. В. Лесюк передав Владиці дар любови.

У вівторок, Владика Орест у супроводі члена Ради ГЦУ п. Н. Козловського відвідав табір молоді СУМ у Тарасівці. Владику зустріли голова СУМ п. Я. Деременда, комендант табору п. М. Гринюк, вся молодь і виховники, що перебували в той час у таборі. Преосвященний Владика відслужив Молебень і сказав повчальне слово до присутніх, яке базувалось на відзначення дня св. Володимира й охрещення України.

В гостині в п-ні Нечайової. Зл'ва напарво — о. протопресвітер Сильвестер Богатирець, Преосв. Владика Орест, о. Степан Морозюк. Між ними п-ні Анастасія Нечайова

Після обіду Владика у супроводі команди табору оглянув увесь табір де наша молодь проводить вакації й де навчається знання про нашу матір Україну.

Ще того самого вечора в телевізійній програмі Мідлянд, було згадано про перебування в Англії Ієрарха Української Автокефальної Православної Церкви.

ПОМЕР О. ПРОТ. СТЕПАН МОРОЗЮК

17 лютого 1975 року, на 54 році життя, упокоївся о. протоієрей Степан Морозюк, настоятель парафій УАПЦ Ноттінґгам, Дарбі, Лестер, заступник голови Генерального Церковного Управління у Великій Британії.

Спочилий о. прот. Степан народився 8 березня 1920 року в селі Бударан, на Волині, в селянській родині Григорія та Мотрони Морозюків. Вищої освіти не здобув, але закінчив народню школу та бухгалтерський курс. Під час другої світової війни був вивезений до Німеччини на примусову працю, а по закінченні війни в 1947 році, переїхав до Англії, як добровільний робітник.

В 1948 році одружився з панною Марією Горбяк і оселився в місті Болтоні. Наслідуючи своїх побожних батьків, став активним парафіянином парафії УАПЦ в Болтоні, співав у церковному хорі та виконував обов'язки дяка. В 1957 році записався на пастирський курс, котрий закінчив з успіхом, і 29 березня 1958 року прийняв сан диякона з рук Митрополита Ніканора в Карлсруе, а 4 січня 1960 року прийняв сан священика від Архиєпископа Мстислава в Лондоні, отримавши призначення бути настоятелем парафії в Нотт'нґамі і Дарбі.

В несприятливих умовах священика-робітника, прикладав найбільше уваги до організації парафіяльного життя.

За ініціятивою о. Степана православна громада в Дарбі вирішила придбати власну церкву, колишню методистську церкву в запущеному стані, що потребувала великих ремонтів, — тому доводилося часто їздити до Дарбі, щоб порадити й заохотити вірних якнайбільше зробити власними силами, заощаджуючи зібраний гріш. Поблагословив Господь працю успіхом і 28 вересня 1969 року відбулося посвячення церкви, яке довершив Владика Архиєпископ Мстислав, Митрополит УАПЦ. За свою віддану працю на службі УАПЦ о. Степан був нагороджений священичими відзначеннями включно з протоієрейством.

Рядом з могилою покійної дружини ліг на вічний спочинок її чоловік — о. прот. Степан Морозюк. Літія, печатання гробу і жалобне »Вічная пам'ять«. Могилу вкрили 95 вінків, різноманітних кольорових квітів. Прощальне слово сказав від імені Владики Митрополита Мстислава Владика Архиєпископ Орест, підкреслюючи велику втрату — батька родини та слуги Божого у божественному винограднику для добра українського народу.

Прощаючи від УКЦеркви, о. Володимир Хома відслужив Літію. Як також прощаючи, заступник голови СУМ п. М. Гринюк підкреслив його відданість служіння Богові і Україні. На запрошення голови місцевого Відділу Об'єднання Українців у В. Британії всі присутні переїхали до залі товариського клюбу, де старанням управи та парафіяльного жіноцтва був приготований поминальний обід.

Під час обіду промовляли: о. митроф. прот. Сильвестер Богатирець, як адміністратор УАПЦ у цій країні, який, прощаючи собрата та співпрацівника о. прот. Степана від ГЦУправління та духовенства, підкреслив заслуги покійного перед УАПЦ і нашим громадянством. Закінчуючи своє слово, о. Сильвестер сказав, що з відходом бл. пам. прот. Степана наша Церква втратила дуже багато, але це була Божа воля. Покійного прощали: проф. В. Василенко, голова Централі СУБ; д-р С. М. Фостун — від Гол. Управи ОбВУ; п. Тарнавський — секретар Централі ОУуВБ; Б. Марченко — СУУВ; п. Іва-

ницький — від Пласту; пані Н. Марченко — від ОУЖ; В. Лесюк — від Відділу СУБ у Ноттінґамі; п. Довбуш — від Відділу ОУуВБ у Ноттінґамі; о. прот. М. Галиця — від парафії в Лондоні, а також прочитав лист-співчуття від С. Петровського; від англіканської парафії Бекворт О. С. Ескв.; отець Тайсон у своєму слові сказав: »Споглерігаючи величність Богослуження, різноманітність ясних облачень, сотні палаючих свічок та гаряче моління, поле квітів і труну покійника серед них, я пригадав студії про життя вічне. Нехай з надгробного ридання твориться пісня — Алилуя, Алилуя, Алилуя!«

Заключним було слово подяки синів покійного за всі вислови співчуття та за численну участь у похороні, яке зачитав п. Диль.

ЗВІТ З ДІЯЛЬНОСТИ ПАРАФІЯЛЬНОЇ РАДИ У НОТТІНҐАМІ

Під теперішню пору (1978 рік) Ноттінґамська парафія УАПЦ нараховує 117 платних членів. У тому числі є 55 членів-пенсіонерів.

Упродовж 1976 року Парафіяльна рада записала в реєстр 11 нових членів. Проте знаємо, що в м. Ноттінґамі й околиці є ще багато православних українців, котрі ще не є зареєстровані в нашій парафії. Проводяться заходи, щоб їх охопити нашим реєстром.

Св. Літургію служить о. протопресвітер Анатолій Дублянський голова Вищого Церковного Управління в Зах. Європі, в сослуженні отців

Святкове слово о. протопресвітера С. Богатирця у відзначення 34-ліття єпископського служіння Владики Митрополита

Число передплатників церковної літератури є таке: »Відомості« передплачують 39 осіб, »Рідну Церкву« з Німеччини — 3 особи, »Українське Православне Слово« з Америки — одна особа й одна особа передплачує »Вісник« з Канади.

Загальні Парафіяльні Збори відбуваються згідно церковного статуту що три роки. Парафіяльна рада відбуває свої засідання в міру необхідних потреб. Протягом трирічної каденції, яка тепер закінчилася, відбуто 16 засідань, на яких обговорювано та вирішувано різні парафіяльні справи. На тих засіданнях зачитувано також постанови Генерального Церковного Управління, одержані церковні обіжники, різні інформації та ін.

В Ноттінґгамській парафії УАПЦ відправляються реґулярно Богослуження (дв.чі в місяць) і парафія має духовне забезпечення. Це у великій мірі заслуга бл. пам. о. прот. Степана Морозюка, який зорганізував нашу парафію і піклувався нею до останнього дня свого життя. Протягом минулих трьох років ці відповідальні духовні обов'язки сповняє гідно й чесно наш теперішній настоятель всч. о. прот. Григорій Гусак. Ноттінґгамська парафія втішається ще й добрим параф'яльним хором, під дириґентурою п. Анатолія Кліша. Цей хор є одним із найбільш відомих і активних парафіяльних хорів у Великій Британії та приймав і приймає активну участь у всіх важливих як церковних так і національних святкуваннях.

Наша парафія відзначує щороку своє храмове свято. Після врочистого Богослуження відбувається спільне прийняття. За минулі роки в нашій парафії відбулися теж інші важливі події, з яких слід відмітити — поширену нараду духовенства УАПЦ, відзначення першої річниці смерти сл. пам. о.

прот. С. Морозюка та посвячення пам'ятника на його могилі. До важливіших подій належить також відмітити поїздку нашого парафіяльного хору до Парижа на відзначення 50-ліття смерти Головного Отамана Симона Петлюри та крайове відзначення 35-ліття хіротонії Блаженнішого Владики Митрополита Мстислава і відзначення 60-ліття диригента Анатолія Кліша. Згідно з дорученням Проводу УАПЦ Парафіяльна рада провела акцію зібрання підписів в оборону увязненого о. Василя Романюка. Парафіяльна рада провела й далі проводить грошову збірку на катедральний храм у Лондоні й на спорудження в тому храмі іконостасу. Дотепер з нашої парафії передано до Ген. Церковного Управління £3717.00. Збірка продовжується далі.

22 квітня ц. р. у нашій парафії відбувся один із чергових семінарів пастирсько-дяківських курсів. Крім отців-викладачів на згаданому семінарі викладав також проф. д-р В. Москаленко. Пастирсько-дяківські курси, що їх зорганізувало Генеральне Церковне Управління є дуже корисними і треба дбати, щоб з них користали головним чином молоді православні українці.

ПРЕОСВЯЩЕННИЙ ВЛАДИКА ВОЛОДИМИР У НОТТТІНҐГАМІ

У неділю, 29 січня 1984 року українська православна громада в Ноттінґгамі вітала в себе Преосвященного Владику Володимира правлячого Єпископа Лондонського. Перед церквою зустрів Владику хлібом і сіллю староста Іван Ткачук, а в церкві зустрів настоятель о .прот. Григорій Гусак і попросив Владику увійти в храм та помолитися за парафіян цієї парафії та за наш знедолений народ на Батьківщині. Після облачення Преосвященний почав архиєрейську Службу Божу, в сослуженні о. архипресвітера Палладія з Мюнхену, о. протопресвітера Сильвестра Богатирця і настоятеля парафії о. прот. Григорія Гусака. Співав парафіяльний хор під диригуванням п. А. Кліша. Іподияконом був д-р Григорій Морозюк, а прислужником — Роман, онук покійного о. прот. Степана Морозюка. Велика церква була заповнена вірними. Був також англіканський священик Джон Тайсон, який відпускає свою церкву на наші Богослуження. При кінці Св. Літургії Владика сказав прекрасну повчальну проповідь, закликаючи вірних до любови, до згоди та до пошани одних до других. Після Св. Літургії Владика Володимир з отцями відслужив Панахиду за спокій душ героїв юнаків полеглих під Крутами.

Після Богослужень Владика з отцями, парафіянами та гостями переїхали до українського дому Об'єднання, де був приготований обід у честь гостя Владики. До почесного столу засів Владика з отцями, з англіканським священиком Д. Тайсон, диригентом та іншими провідними людьми в громаді. Отець прот. Григорій привітав Владику та попросив поблагословити страви. Хор відспівав Господню молитву, а Преосвященний поблагословив і розпочався обід. Під час обіду о. протопресвітер С. Богатирець привітав Владику від Єпархіяльного Управління та побажав Преосвященному доброго здоров'я та сили, щоб довгі роки служив нашій Св. УАПЦ в єпархії Великої Британії.

Вітали Владику та гостей: п. Момотюк — голова Відділу Об'єднання, п. І. Легетко від Парафіяльної ради, п. Г. Филипчук — голова Українського Товариського Клюбу, майор Іван Горобець від парафії УАПЦ м. Дарбі, п. Володимир Нетреба від парафії УАПЦ м. Лестеру, п-на Ліза Барська від Ліґи Української Православної Молоді. Промовляв теж о. Д. Тайсон, подякував за прийняття та вказав на приятельські відносини з українцями в Ноттінґамі.

Промовляв також о. архипресвітер Палладій Дубицький з Мюнхену, наголошуючи потребу єдності в громадах та дружнього співжиття між собою, бо це запорука нашого розвитку та скріплення. Вкінці промовляв Владика. У своєму слові вказав про завдання УАПЦеркви в діяспорі. Закликав батьків, щоб виховували своїх дітей у християнській любові, щоб заохочували синів своїх іти на богословські студії, щоб служити Богові та українському народові. Наша Св. УАПЦ потребує молодих священиків ,які б продовжували працю своїх попередників. Це дуже важливе завдання нашої еміґрації на цей час. Отець Григорій настоятель парафії подякував Владиці за відвідини, за молитви та духовне піднесення вірних нашої Церкви, подякував отцям за співслужіння, хорові й дириґентові, та висловив сердечну подяку паням що готували обід а панночкам за обслугу.

Після обіду Владика Володимир поблагословивши присутніх від'їхав з отцями до Лондону.

Архиєрейська Служба Божа в Ноттінґамі, 25 серпня 1985 року, з нагоди З'їзду — започаткування відзначення 1000-річчя хрещення України. Зліва направо: Іподиякон Роман Морозюк з сином Степаном, о. прот. Григорій Лазієнко, о. Михайло Дяченко, о. протопресвітер Михайло Галиця, Преосвященний Владика Володимир, о. протопресвітер Сильвестер Богатирець, о. митроф. прот. Михайло Хуторний, о. диякон Константин Матяшук, іподиякон інж. Володимир Коротченко

М. БОЙЧУК

ПАРАФІЯ УАПЦ СВ. ВОЛОДИМИРА В ОЛДГАМІ

Парафія в м. Олдгамі започаткувалася 1948 року коли-то з ініціятиви Олекси Степового зібралися місцеві православні українці та вирішили заснувати парафію. Першу Службу Божу відслужив о. Лев Опока. Після Богослужения відбулися збори, на яких була обрана Парафіяльна рада: Іван Бурма, Петро Мотуз, Константин Калиновський, Сергій Коротченко, Іван Хмелик, М. Пліско і пані Рада Суржикова. Зв'язковим був п. Марко Починок.

5 березня 1950 року відбулися Загальні Збори парафії, переобрано Парафіяльну раду, до якої обрано теж Івана Павленка і Федора Мудрого. Обрано Ревізійну Комісію: Крівень — голова, Бережний і Нерадько — члени.

В липні 1950 року відвідав нашу парафію Блаженніший Владика Митрополит Полікарп, відслужив Архиєрейську Службу Божу при співі хору »Дніпро« під дириґуванням п. Анатолія Кліша.

21 травня 1951 року відбулися Загальні Збори Братства і Сестрицтва. Збори обрали проф. Миколу Кравченка почесним головою. До Управи обрано: К. Калиновського, Сергія Коротченка, інж. Григорія Кагукала і Ярослава Пукa. Братство видавало свій місячник »За віру православну«.

26 липня 1952 року парафію відвідав вдруге Блаженніший Владика Митрополит Полікарп, відслужив Святу Літургію і закликав вірних, щоб придбали собі власну церкву. Парафіяльна рада послухала Митрополита, створила Комітет по купівлі церкви. До Комітету були обрані: І. Хмелик, інж. Г. Кагукало, Г. Блакитний, В. Бойко й П. Мотуз.

1955 року о. прот. Л. Опока виїхав до ЗСА. На його місце був призначений о. Іван Гуня, який помер 18 серпня 1956 року. Після о. І. Гуні був призначений настоятелем парафії о. Максим Олесюк.

26 грудня 1958 року нашу парафію відвідав Владика Варлаам, Єпископ Австралійський і Ново-Зеляндський.

Отці й виконавці святкової програми відзначення 40-ліття відродження УАПЦ

1960 року о. М. Олесюк виїхав до Канади, а на його місце був призначений о. Юрій Семенчук. 18 грудня 1960 року були обрані повірені (трості): інж. Г. Кагукало, Г. Блакитний, В. Бойко, І. Сай і М. Починок.

19 лютого 1961 року відбулися Загальні Збори парафії, була обрана Парафіяльна рада: Інж. Г. Кагукало — голова, члени: Йосиф Диль, Іван Сай, Андрій Дідушко, Микола Прозорий, Дмитро В'яжевич, Олександер Корольчук, Марія Сай, Юлія Крайчук. Ревізійна Комісія: Г. Блакитний — голова, Іван Процай, Марко Починок і Юрій Опара — члени. Ця Парафіяльна рада керувала парафією майже 10 років.

19 серпня 1961 року прибув з візитацією ВПР Архиєпископ Мстислав, і в неділю, 20 серпня відслужив Архиєрейську Службу Божу з участю около 400 осіб. Співав хор »Дніпро« під диригуванням Анатолія Кліша.

Голова Параф. ради Олдгамської парафії п. інж. Кагукало зустрічає з хлібом-сіллю ВПР Архиєпископа Мстислава перед церквою в Олдгамі

1971 року відбулися Загальні Збори парафії, Парафіяльну раду було обрано в складі: Сергій Коротченко — голова, члени: М. Бойчук, Д. В'яжевич, О. Корольчук, І. Стельмащук, М. Петренко, Марія Сай, Катерина Рябенко, Галина Сай, Л. Новосад, І. Мартиненко, І. Польовий, І. Черевчин.

13 квітня 1975 року відбулися Загальні Збори парафії, що переобрали попередню Парафіяльну раду з 1971 року.

29 жовтня 1978 року відбулися Загальні Збори, що й вирішили, щоб залишити ту саму Управу ще на трирічну каденцію.

20 лютого 1983 року відбулися Загальні Збори і була обрана Парафіяльна рада: Сергій Коротченко — голова, члени: М. Бойчук, Д. В'яжевич, О. Корольчук, А. Корольчук, А. Кіцюк, В. Бойко, І. Стельмащук, М. Сай, В. Коротченко, Л. Новосад, Галина Сай, Галина Коротченко, В. Корольчук, Ю. Кіцюк, П. Корольчук, П. Кулик. Ревізійна Комісія: Іван Процай — голова, І. Кочура, І. Пилипчук — члени. Наша парафія відзначила 50-ліття голоду в Україні в 1932-1933 роках.

Нашу парафію обслуговували отці: о. Лев Опока, о. Іван Гуня (Семенюк-,

о. Максим Олесюк, о. Юрій Семенчук, о. прот. А. Максимук, о. прот. Іван Водолазький.

Диригенти церковного хору: М. Могилянський, Анатолій Кліш, Василь Корольчук і Панас Корольчук. Дяк — Дмитро В'яжевич.

Парафію відвідали наші Архиєреї:

Блаженніший Владика Митрополит Полікарп — 23. 7. 1950 і 11. 5. 1952

Преосвященний Владика Варлаам — Єпископ Австралійський і Ново-Зеляндський — 26 грудня 1958 року.

ВПреосв. Архиєпископ Мстислав — 20 серпня 1961 року.

Преосв. Владика Єпископ Орест — 28 липня 1975 року.

Преосв. Владика Єпископ Анатолій — 30 серпня 1981 року.

Преосв. Владика Єпископ Володимир — 4 вересня 1983 року, 17 лютого і 28 серпня 1984 року, 28 липня 1985 року.

Також нашу парафію відвідували: отці протопресвітери Сергій Молчанівський, голова ГЦУправління і Сильвестер Богатирець, голова Єпархіяльного Управління.

При парафії існувала Недільна Школа Українознавства з 1952 року. Вчителями були: пані Галина Слива, Іван Збанко, Іван Кочура, Василь Корольчук, В. Ярмак, Олексій Степанів, Микола Плишко, Сергій Коротченко, Катерина Рябенко, Федір Куцай.

ОСВЯЧЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА НА МОГИЛІ ПОКІЙНОГО о. І. ГУНІ

Старанням Леґії Українських Повстанців і парафіян парафії УАПЦ в Олдгамі, на могилі бл. пам. о. Івана Гуні-Семенюка, що був настоятелем парафії УАПЦ в Олдгамі, споруджено гарний мармуровий хрест-пам'ятник.

Освячення пам'ятника на могилі бл. п. свящ. о. Івана Гуні-Семенюка в Олдгамі

В суботу, 28 жовтня 1961 року освячено хреста-пам'ятника. Чин освячення провів прибулий з Лондону Адміністратор о. протопресвітер Сергій Молчанівський у сослуженні настоятеля парафії УАПЦ в Олдгамі о. Ю. Семенчука, о. диякона К. Матяшука і о. диякона І. Гузова.

Уранці в церкві Св. Князя Володимира Олдгамської парафії УАПЦ відслужено заупокійну Літургію. Співав церковний хор під дириґуванням п. Василя Корольчука. Після Літургії духовенство, хористи і парафіяни, що були присутні на Літургії, поїхали автомашинами на кладовище й біля могили бл. пам. о. Івана Гуні відслужено Панахиду і освячено хрест-пам'ятник.

Після освячення хреста-пам'ятника, всі присутні були запрошені Парафіяльною радою до українського клюбу де влаштовано поминальний обід.

З ЖИТТЯ ПАРАФІЇ УАПЦ В ОЛДГАМІ

● В неділю, 29 липня 1962 року у власному церковному будинку парафії УАПЦ в Олдгамі, відзначалося храмове свято в честь Св. Рівноапостольного великого українського князя Володимира. Уже сама назва церкви в Олдгамі говорить сама за себе, що особи які не пожаліли грошей і праці, щоб придбати власний церковний будинок, горіли любов'ю до своєї Церкви і до всього рідного українського, присвятивши свою церкву пам'яті Св. князя Володимира.

Напередодні свята, в суботу, з Лондону прибув Адміністратор УАПЦ у Вел. Британії о. протопресвітер С. Молчанівський, який у сослуженні настоятеля парафії о. Ю. Семенчука і о. диякона К. Матяшука відслужив увечері Всенічну.

На другий день у неділю уранці до церкви почали збиратись вірні з Олдгаму й околиць. О 10 годині дня розпочалась Служба Божа, яку служив о. протопресвітер у сослуженні о. Ю. Семенчука, о. Афанасія Максимука, о. Василя Покотила та о. диякона К. Матяшука. Простора церква була заповнена вірними. Співав церковний мішаний хор під дириґуванням п. В. Корольчука.

Після закінчення Служби Божої промовляв до вірних о. протопресвітер, який теж звернув увагу на гарний спів хору, ґратулюючи дириґентові п. В. Корольчуку.

Несподіванкою для вірних було, коли о. протопресвітер оголосив, що їх настоятель о. Юрій Семенчук у короткому часі має залишити парафію в Олдгамі, у зв'язку з його від'їздом до Нової Зеляндії на місійну працю.

Отець Юрій запросив присутніх у церкві на парафіяльний обід, який був приготований у новонабутому будинку українського клюбу. До речі, треба сказати, що український клюб є теж поставлений на відповідний рівень, під оглядом чистоти, порядку та адміністрування.

Обід розпочався співом молитви Отченаш. Страви поблагословив о. протопресвітер. Перший тост піднято за здоров'я ВПР Митрополита Ніканора.

Обід був приготований уміло, багато і смачно. Ця додатня сторона належить виключно українським жінкам в Олдгамі, які є добрими хористками й добрими господинями й їм належиться похвала.

Були багато промовців. Колишній церковний староста з Манчестеру оповідав про тернистий шлях українського народу, який на протязі віків бореться

за своє існування. Він говорив про велич князів, про »Руську Правду« Вел. князя Ярослава Мудрого і т. п. Вкінці запропонував тост за здоров'я королеви В. Британії, Єлисавети II.

● 12 серпня 1962 року відбулося закінчення шкільного року Недільної Школи, яка існує в Олдгамі при парафії УАПЦеркви. Закінчення розпочалося художньою частиною — деклямаціями віршів, виконанням танців та музичних і співочих точок. Виконавцями деклямацій, танців і співів були виключно діти Недільної Школи. Видно, що її вчителі п. Василь Ярмак, п. Федір Куцай і п. Григорій Блакитний дбайливо працювали протягом шкільного року.

Після закінчення художньої частини роздано дітям свідоцтва. Отримали їх з 1 кляси — 7 учнів, з 2 — 6 учнів, і з 3 кляси — 7 учнів.

Тут же відбулися прощальні промови у зв'язку з від'їздом настоятеля парафії в Олдгамі о. Юрія Семенчука. Його прощали: голова Парафіяльної ради інж. Г. Кагукало, голова українського клюбу п. Ф. Федорчук, секретар клюбу п. Іван Процай, від Ген. Церк. Управління п. Андрій Лайко, від Об'єднання Українців у В Британії п. Андрій Костюк, від недільної школи учителі п. В. Ярмак і п. Ф. Куцай. З усіх промов зауважено, що парафія УАПЦеркви в Олдгамі з від'їздом настоятеля о. Ю. Семенчука тратить усіми шановану духовну особу, за якою всі без винятку дуже жаліють.

● 12 серпня 1962 року, з ініціятиви голови Парафіяльної ради парафії УАПЦ в Олдгамі інж. Г. Кагукала відбулася в українському клюбі нарада членів шкільної ради, представників громадських установ та представника від Централі Об'єднання Українців у В. Британії п. Андрія Костюка.

От. протопресвітер Сергій Молчанівський дякує в Олдгамі Владиці Архиєпископові Мстиславу за його архипастирську візитацію у Вел. Британії

Настоятель парафії УАПЦ Св. Володимира в Олдгамі о. Іван Водолазький, зустрічає у храмі Голову Вищого Церковного Управління о. протопресвітера Анатолія Дублянського й Адміністратора УАПЦ у В. Британії о. митроф. протоієрея Сильвестра Богатирця

От. протопресвітер Анатолій Дублянський служить Св Літургію у сослуженні отців

Проповідує о. протопресвітер Анатолій Дублянський

Була порушена справа українських шкіл. Відомо, що поза школами СУБ існують також українські школи при церквах і при громадських установах. Кожна з таких шкіл живе сама в собі і під оглядом фахово-педагогічним не є контрольована. Праця таких шкіл мусить перевірятися з фахового боку уповноваженою особою, яка мала б фахову освіту вчителя. Відомо, що при Генеральному Управлінні УАПЦ у Вел. Британії існує Шкільна Рада, обов'язком якої є догляд за школами, а також допомога школам порадами фахового педагогічного характеру. До Шкільної Ради не належить обов'язок організувати українські школи, бо це не входить у програму діяльности Шкільної Ради, а належить місцевим організаціям.

Представники організацій уважають, що дуже конечно і потрібно активізувати цю важливу справу, і просять Генеральне Церковне Управління знайти спосіб порозуміння з представниками всіх українських організацій на терені Англії, дійти з нами до порозуміння, скликати загальну конференцію,

й на ній обрати відповідних осіб, які зайнялися б справою організування українських шкіл і таким чином допомогти Шкільній Раді належно заопікуватися школами, які потребують дуже часто фахових порад.

ВЛАДИКА ОРЕСТ НА ХРАМОВОМУ СВЯТІ В ОЛДГАМІ

День Св. Рівноапостольного кн. Володимира, патрона парафії УАПЦ в Олдгамі, лишиться довго в пам'яті наших вірних. У п'ятницю, 26 липня 1974 року ми мали велику честь вітати Архипастиря УАПЦ Владику Ореста в місцевому Відділі ОУуВБ. Під час перекуски привітав Владику секретар Відділу та Клюбу п. І. Пилипчук. На зустріч з Владикою Орестом зібралися багато членів Об'єднання та парафіян Олдгаму, щоб провести вечір у теплій і рідній атмосфері, як одна сім'я зі своїм духовним батьком. Під час перекуски поставлено Владиці багато питань, на які Владика давав відповіді та інформації.

В суботу, ввечері 27 липня Владика Орест у сослуженні о. прот. А. Максимука відслужив Вечірню, на якій співав місцевий чоловічий хор. У неділю, 28 липня вже ранесенько біля церкви почали збиратися парафіяни, щоб зустріти ВПР Владику. Староста п. Олександер Корольчук привітав нашого Архиєрея хлібом і сіллю перед церквою, а в церкві вітали Владику настоятель, о. прот. А. Максимук і о. Іван Водолазький.

Преосвященний Владика Орест урочисто служив св. Літургію у сослуженні о. прот. Афанасія Максимука і о. Івана Водолазького при співі парафіяльного мішаного хору під дириґуванням п. А. Корольчука. Владика Орест сказав дуже поучальну проповідь, пояснив значення храмового свята, і закликав вірних, щоб горнулись до святої УАПЦ, розбудовували її тут на чужині, бо на рідних землях ворог руйнує Церкву Христову. З днем 21 липня 1974 року, о. прот. Максимук був призначений настоятелем парафії УАПЦ в Рочдейлі, а о. Іван Водолазький до Олдгаму, тому Владика Орест подякував о. Афанасієві за майже 13-літню опіку вірними парафії в Олдгамі й вручив йому подарунок від Олдгамської парафії — золоту чашу й дискос, а від козаків, що є членами парафії, золоту ложечку для св. Причастя. Владика привітав нового настоятеля о. Івана Водолазького й побажав йому здоров'я і сили обслуговувати парафію УАПЦ у цьому місті.

По Службі Божій відбувся спільний обід у приміщенні Відділу ОУуВБ. Коли Владика Орест увійшов до залі, то всі встали. Голова Відділу п. В. Бойко привітав Владику, діти — Р. Починок та М. Куцай, — піднесли букет квітів, а хор проспівав »Іспол еті деспота«.

Під час обіду промовляв о. прот. А. Максимук, дякуючи парафіянам Олдгаму за таку пошану, виявлену йому, і за співпрацю під час його перебування в парафії. Скарбник парафії, п. Д. В'яжевич, подякував о. Афанасієві за довголітню працю в парафії і побажав йому здоров'я та успіху в праці в парафії Рочдейлю. Також промовляли: від Сестрицтва — пані Д. Польова, від Української Молоді при Об'єднанні — референт п. І. Польовий; від Відділу Об'єднання — голова Відділу — п. В. Бойко; від козаків — п. В. Васи-

ленко. Після промови І. Процая, від парафіяльного хору побажав о. Афанасієві успіху в праці в новій парафії п. Ф. Куцай. Інж. М. Білий промовляв від манчестерської парафії і при тій нагоді подякував олдгамському хорові за участь у посвяченні нової церкви в Манчестері. Коротко говорив голова Парафіяльної ради п. С. Коротченко. Преосвященний Владика Орест сказав кінцеве слово, в якому він поділився з присутніми своїми враженнями з подорожі до Святої Землі, побуту в Єрусалимі та інших святих місцях.

На цім прийнятті проведено збірку і зібрано £17.50. Гроші поділено: на »Відомості« £10.00, і на »Українське Слово« £7.50.

ПРАВОСЛАВНИЙ ХОР »ДНІПРО«

В суботу, 19 лютого 1977 р., парафія УАПЦ Св. Володимира в м. Олдгамі, відзначувала 30-літній ювілей свого парафіяльного хору.

Після обіду до українського дому ОУуВБ, почали сходитися наші парафіяни, хористи, голова Парафіяльної ради п. Сергій Коротченко та настоятель парафії о. Іван Водолазький. Всі були бадьорі та почували себе святочно, бо прийшли, щоб вшанувати 30-ліття від часу заснування хору »Дніпро«. Тому, що диригент Афанасій Корольчук не був присутнім, то святом керував наш дяк п. Дмитро В'яжевич, який був членом хору від самого початку. Пан В'яжевич коротко розповів у яких тяжких умовинах був зорганізований наш хор. Це відбулося в таборі військовополонених в Італії, де диригент п. Анатолій М. Кліш, з допомогою покійного архимандрита Іова Скакальського та п. А. Костюка, зорганізував православний хор, що пізніше прийняв назву »Дніпро«. Завдання цього хору було співати на Богослуженнях у таборах полонених.

В 1947 році цей хор переїхав до Англії, з початку в табір полонених, а по звільненні хористи поселилися в м. Олдгамі.

Хор »Дніпро« подав велику поміч в організуванні УАПЦ у Великій Британії, співаючи в нових парафіях на Архиєрейських Богослуженнях, заохочуючи і інших, щоб організували свої власні хори. Також хор »Дніпро« виступав з концертами для англійців, поширюючи добру славу про Україну. Члени хору працювали у фабриках, але продовжували учитись нових пісень, і ніколи не відчували втоми, бо знали, що працюють для Бога і України. Після виїзду Анатолія з Олдгаму, диригентом став покійний Василь Корольчук, а після його смерти став диригентом його брат Афанасій Корольчук та Д. В'яжевич.

Минули роки, деякі співаки постаріли і відійшли, але на їхні місця прийшло нове покоління, що вже народилося в Англії. Так, що сьогодні, хоч вже минули 30 років від заснування хору, він і далі працює і виконує своє завдання для якого був зорганізований — служити Богові й Україні.

Після промови п. В'яжевича, отець Іван Водолазький привітав хористів і закликав батьків, щоб заохочували своїх синів та дочок вступати в ряди нашого хору.

Для присутніх був приготований спільний обід. Отець настоятель поблагословив страви та підніс тост за здоров'я хористів та дириґентів, які живуть та працюють — Анатолій Кліш, Афанасій Корольчук та Дмитро В'яжевич, а також згадав покійного дириґента Василя Корольчука, і тих співаків, що відійшли у вічність.

На закінчення, о. Іван звернувся до присутніх щоб зложили пожертву на пресфонд »Відомостей«, було зібрано £32.00. Отець Іван подякував за пожертви і молитвою було закінчено святкування.

ВЕЛИЧАВЕ ВІДЗНАЧЕННЯ ДНЯ СВ. ВОЛОДИМИРА В ОЛДГАМІ

Кожна парафія нашої Церкви відзначає своє храмове свято.

В суботу, 30 липня 1977 року надвечір (хоч свято Св. рівноапостольного князя Володимира припадало 28, в четвер) голова парафії п. С. Коротченко привіз зі станції о. митроф. прот. С. Богатирця. Сонечко вигравало своїм промінням, хоч слабим, бо збиралося вже до заходу. Вірні — православні зібралися під церквою. Прибуття нашого духовного опікуна було великою радістю і піднесенням на дусі для вірних. Почалась Вечірня. Співав чоловічий хор під дириґентурою п. Д. В'яжевича.

На другий день з погодою знову пощастило! Вірних зібралося вчетверо більше ніж у суботу. До церкви ніхто не заходив, бо ждали на о. митроф. прот. С. Богатирця. Аж ось настала ждана хвилина... Церковний староста, п. О. Корольчук, при вході до церкви ждав із хлібом та сіллю. Він сказав гарне, приємне слово, слово привіту: — »зайдіть і благословіть нас і наших діточок...«

Потім настоятель парафії, о. І. Водолазький, вітав свого зверхника. Зродилась тиша, побожно всі зайшли до церкви. Величаву Службу Божу служив о. митроф. прот. С. Богатирець в сослуженні настоятеля парафії. Співав дійсно добре хор, на цей раз мішаний, під дириґуванням п. А. Корольчука. Вірних повна церква! Квіти, свічки, милозвучний спів, а найголовніше — читання Св. Євангелія, (яке купили за гроші покійного п. М. Малаховського з Рочдейлю, на його бажання), переносять людину в царство спокою, забуваєте втому, відживаєте духовно. От. митроф. прот. С. Богатирець дуже змістовно роз'яснив вірним велике значення, життя й діяльність Св. князя Володимира, що відбилось навіки в нашій православній Церкві та нашій історії, які є нерозлучні.

Проповідь всім глибоко припала до серця. Були зворушливі хвилини. По закінченні відбулося Миропомазання та всіх запрошено на парафіяльний обід. Під час обіду о. митроф. прот. докладно поінформував вірних про стан нашої Церкви взагалі, а про купівлю церкви в Лондоні зокрема, де так щиро вірні цілої Англії відгукнулися і майже сплатили новокуплену церкву в Лондоні, а зісталося ще подбати про гарний іконостас. Під час мирування по Св. Літургії, зібрано на церкву в Лондоні £25.45. Діти деклямували вірші, а найкраще з усіх деклямував Пилип Корольчук. Молитвою закінчено це величаве свято Св. Володимира.

В ОЛДГАМІ ВІДЗНАЧЕНО РОКОВИНИ ВЕЛИКОГО ГОЛОДУ В УКРАЇНІ

Згідно рішення Крайового Комітету відзначення великого голоду в Україні в 1932-1933 роках, Парафіяльна рада парафії Св. Рівноапостольного князя Володимира в м. Олдгамі заініціювала постання комітету парафіяльно-громадського. Перша нарада відбулася 22 вересня 1982 року й екзекутивний комітет оформився в такому складі: голова — о. прот. Іван Водолазький настоятель нашої парафії, заступник голови — п. Сергій Коротченко, — голова Парафіяльної ради, п. Володимир Коротченко — англомовний секретар. Комітет творили представники: п. І. Процай — Відділ Об'єднання Українців у Великій Британії, Жіноче Товариство ім. Олени Теліги — п-ні М. Ной, Союзу Українців бувших Вояків — п. М. Починок, Організація Молоді — п-на Г. Сай і п-ні Г. Коротченко та адміністратор хору »Дніпро« п. С. Мороз.

Комітет відбув своє засідання 17 жовтня 1982 року. Було постановлено поширити діяльність Комітету і на інші громади Північної Англії. Комітет доповнили такі особи: о. Михайло Дяченко — настоятель парафії Рочдейлю і о. прот. Афанасій Максимук — настоятель парафії Манчестеру, о. І. Гасяк — парох парафії УКЦ у Рочдейлі, о. Б. Лесиканич — парох УКЦ в Олдгамі. Від мирян: Іл. Кулаківський, Володимир Богуслав, п-ні д-р Д. Біла і інж. М. Білий з Манчестеру, п. С. Савченко і Г. Штука, та Самійленко з Рочдейлю. Було вирішено, влаштувати жалобне відзначення у Фомину неділю, 15 травня 1983 року. Екзекутивний комітет подбав, щоб усе було виконане на призначений час. Так у неділю, 15 травня 1983 року вже рано почали прибувати українці з околиць Олдгаму та інших сусідніх міст до англіканської церкви де мала бути Служба Божа. Велика церква скоро заповнилась вірними — православними і католиками, прийшли також англійці, щоб спільно помолитися за всіх, що згинули голодовою смертю в страшних роках 1932-1933. Св. Літургію служив о. прот. Іван Водолазький у сослуженні о. Михайла Дяченка та о. М. Пишненка. З причини слабого здоров'я не зміг служити о. прот. Афанасій Максимук. Був присутній о. Б. Лисиканич. Він і проповідав по-англійському, а о. прот. Іван Водолазький сказав проповідне слово по-українському. На Богослуження прибули англійські священики й посадник м. Олдгаму. Співав хор »Дніпро« під дириґуванням п. А. Корольчука. Після Служби Божої духовенство з гістьми та вірними вийшли на церковне подвір'я, де поклали вінок перед хрестом. Після того всі перейшли до залі де була перекуска, що її приготовили пані: К. Починок, О. Сай, Г. Сай, М. Сай, Г. Коротченко та інші.

Свято відкрила вступним словом по-українському й по-англійському п-на Л. Шалапай. Вона теж проводила програмою, що її почав хор проспіванням »Тілом заснув«. Реферат по-українському прочитав ред. Віталій Бендер, а по-англійському прочитав реферат п. Я. Кошовий. В другій залі була влаштована виставка картин великого голоду, що її приготовила наша молодь. Деякі знімки були спроваджені з-за океану. Багато праці вклав п. О. Шкандрій з Манчестеру. Свято закінчено проспіванням »Боже Беликий єдиний«.

ПРЕОСВЯЩЕННИЙ ВЛАДИКА ВОЛОДИМИР В ОЛДГАМІ

Наша парафія Св. Володимира в Олдгамі мала велику честь вітати в себе нашого правлячого Єпископа Лондонського, Преосвященного Владику Володимира, що прибув до нас 3 вересня 1983 року, щоб бути учасником поширеної наради Єпархіяльного Управління, Духовенства та представників парафій. Після відбуття поширеної наради, настоятель нашої парафії о. прот. Іван Водолазький відслужив Вечірню, в часі якої співав церковний хор під диригуванням п. Д. В'яжевича. На Вечірні був Преосвященний Владика Володимир, Духовенство та голова Об'єднання Українців у Великій Британії, п. Андрій Костюк.

У неділю, рано Преосвященний Владика Володимир прибув до церкви Св. Володимира. При вході до церкви зустрів Владику з хлібом і сіллю староста Ол. Корольчук, а в церкві о. настоятель з духовенством УАПЦ і парох Української Католицької Церкви о. Б. Лисиканич. Хор »Дніпро«, що в ньому співають православні і католики під диригуванням А. Корольчука зустрів Владику величавим »Достойно є«. Опісля Преосвященний Владика Володимир у сослуженні: о. протопресвітера Сильвестра Богатирця, о. протопресвітера Михайла Галиці, о. прот. Афанасія Максимука, о. прот. Івана Водолазького та о. диякона К. Матяшука відслужив Архиєрейську Св. Літургію, при співі хору »Дніпро«. В часі Св. Літургії Владика Володимир виголосив поучальну проповідь, закликаючи вірних до любови і співпраці для Св. УАПЦ та українського народу. Після Св. Літургії відслужено Молебень у наміренні парафіян місцевої парафії та українського народу в Україні й на чужині. Прислуговували Владиці іподиякони — Р. Починок і П. Корольчук та прислужники — А. Маршал і брати Горощаки.

Після Богослуження Преосвященний Владика з Духовенством і вірними перейшли до домівки місцевого Відділу Об'єднання Українців, де при вході до залі Владику зустрів голова місцевого Відділу ОУуВБ в Олдгамі п. М. Блакитний, а хор проспівав »Ісполєті деспота«. В часі прийняття вітали Владику: Голова Єпархіяльного Управління о .протопресвітер Сильвестер Богатирець, настоятель Свято-Преображенської парафії в Лондоні о. протопресвітер Михайло Галиця, о. прот. Іван Водолазький настоятель місцевої парафії і від Української Католицької Церкви парох о. Б. Лисиканич. З уваги на свій стан здоров'я не був присутній о. прот. Афанасій Максимук. Вся програма прийняття була в руках голови Парафіяльної ради п. Сергія Коротченка. Після привіт в Духовенства він викликав до слова гостей, що вітали Владику та складали йому дар любови. Першим з мирян вітав Владику Товариства Українських Жінок ім. Олени Теліги, п. М. Починок від Олдгамської громади, диригент А. Корольчук від хору »Дніпро«, п. Д. В'яжевич від парафії Св. Володимира в Олдгамі, п. М. Прозорий від Відділу ОУуВБ в Олдгамі як секретар, з Ноттінґгаму п. Булат, з Манчестеру п. Д. Михайлюк п. Андрій Костюк, а далі п-ні Віра Смерека з Брадфорду, п-ні К. Починок від та від проводу ОУНз п. В. Томків. Заключне слово виголосив Преосвященний Владика Володимир. Він подякував за привітання та подарунки, і зупиняючись над дорученим йому правлінням Єпархією УАПЦ у Великій Британії, обіцяв, що після повернення з-за океану, присвятить більше уваги нашій Церкві на цьому терені.

Наша громада в Олдгамі, а зокрема молоді співаки та співачки, православні й католики на чолі з заступником голови Володимиром Коротченком доклали багато праці в приготуванні зустрічі Преосвященного Владики.

При цілуванні хреста вірні зложили на Духовну Семінарію в Бавнд Бруці, ЗСА £78.00 і на пресфонд »Відомостей« £51.00.

ХРОНІКА ПАРАФІЇ УАПЦ СВ. ВОЛОДИМИРА В ОЛДГАМІ

● У суботу, 16 лютого 1985 року, до нашої парафії завітав з отцями Преосвященний Владика Володимир, правлячий Єпископ Лондонський, щоб відбути Соборчик духовенства.

Ввечері того дня Преосвященний Владика у сослуженні о. протопресвітера Сильвестра Богатирця і о. прот. Івана Водолазького настоятеля нашої парафії, відслужив Вечірню. Гарно співав церковний чоловічий хор під дириґуванням дяка Дмитра В'яжевича, а вірні, що заповнили церкву насолоджувалися вечірніми молитвами та напівами.

● В неділю, 17 лютого Преосвященний Владика Володимир у сослуженні о. протопресвітера С. Богатирця і оо. прот. Івана Водолазького та Афанасія Максимука відслужив Архиєрейську Службу Божу. Мішаний церковний хор під дириґуванням Афанасія Корольчука гарно співав Святу Літургію. Іподияконами були: Віктор Корольчук та Малком Бірон, а прислужниками: Олександер Кайпвел і Андрій Маршал. Дуже гарно прочитав Апостола Олександер Корольчук. Церква була заповнена вірними православними і українцями католиками, а у вівтарі був присутнім парох УКЦеркви о. Б. Лисиканич.

При кінці Св. Літургії Преосвященний Владика Володимир сказав повчальну проповідь, долучивши до неї слово про новоспочилого Блаженнішого Владику Андрея, що якраз спочив у Бозі. Після Служби Божої, Владика з отцями відслужив Панахиду за спокій спочилого Архиєрея Андрея.

Після Богослуження Владика з отцями та вірними переїхали до української домівки Об'єднання Українців у Великій Британії, Відділу Олдгам, де наші пані та панночки приготували спільний обід. На обіді був гостем парох УКЦеркви о. Богдан. У часі обіду промовляв настоятель о. прот. І. Водолазький та місцеві громадські діячі. Всі були вдоволені з відвідин і Архиєрейської Служби Божої і висловили Владиці сердечну подяку та побажання.

При кінці обіду Владика Володимир подякував промовцям та закликав усіх до братньої любови та ще більшої праці для Св. УАПЦеркви та України. Молитвою подяки був закінчений спільний обід.

● В четвер, 11 квітня 1985 року, ввечері, були відслужені Страсті Господні з читанням 12 Євангелій.

● У Велику п'ятницю, 12 квітня пополудні, була відслужена Вечірня з виносом Плащаниці. Після Богослуження наші невтомні жінки та дівчата прибирали церкву, готуючись до Світлого Христового Воскресіння, прикрашуючи церкву вишиваними рушниками та квітами. Всім їм належиться сердечна подяка, зокрема панні Галині Сай і пані Галині Коротченко. Вони завжди дбають, щоб у храмі були свіжі квіти.

● Велика Субота 13 квітня, о годині 10.00 ночі відбулось читання Діянь Св. Апостолів. О годині 11.30 ночі, відслужено Полуношницю а під час співу тропаря — отець з допомогою вірних заніс Плащаницю до Вівтаря. Точно о год. 12.00 ночі після входу до церкви під спів »Христос Воскрес« отець служив Утреню, а під час читання слова Св. Івана Золотоустого вірні підходили до отця христосуватися і складали на його заклик пожертву-писанку на Духовну Семінарію Св. Софії у Бавнд Бруку, ЗСА. Після Утрені о. настоятель відслужив урочисту Воскресну Св. Літургію, зачитав Великоднє Послання нашої Ієрархії.

● Субота, 20 квітня вірні пішли з отцем на цвинтар, і там отець відслужив Панахиду на могилі о. прот. Гуні й кол. нашого дириґента Василя Корольчука, а опісля помолилися ми на могилах наших парафіян, що відійшли у вічність.

● У Фомину неділю, 21 квітня, за стараннням голови Ж.О. ім. Олени Теліги, пані Катерина Починок та пані М. Ной і нашого старости Олександра Корольчука відбулось в українській домівці Великоднє прийняття. Головний стіл був прибраний пасками, тортами та крашанками. Зібралась наша громада двох віровизнань зі своїми отцями: прот. І. Водолазьким та о. Богданом, які поблагословили страви. Отці й вірні провели в дружній атмосфері празничний час.

● В неділю Жінок Мироносиць, 28 квітня в нашій церкві відслужено загальну Панахиду, за всіх померлих парафіян. Цього року припала річниця смерти нашого парафіянина Михайла Качури. Вдова п-ні Барбара найняла Панахиду, а після Богослуження запросила своїх близьких знайомих на поминальний обід, що відбувся в домі Об'єднання. В порозумінні з вдовою отець протоієрей закликав присутніх, щоб вшанували покійника пожертвою на нев'янучий вінок. Було зібрано £28.00 і призначено на »Відомості«.

ПРАВОСЛАВНА ГРОМАДА В ПІТЕРБОРО

В м. Пітерборо поселились і православні українці, створили Православну Громаду, яка належала до парафії УАПЦеркви в м. Лондоні. 1972 року православна Громада бажала мати Богослуження на місці, то був призначений о. прот. М. Галиця з Лондону для обслуговування цієї Громади. Зв'язковим між Громадою і ГЦУправлінням був обраний п. Павло Члек. З часом число вірних зменшилося, і перестали служитися Богослуження в Пітерборо.

В 1986 році до Громади прибув молодий, енергійний чоловік, народжений в Англії, одружений п. Малком Бірон. Він знайшов собі друга п. Михайла Куцая, також уроджений в Англії, і вони постановили відновити православну Громаду й запросили о. протопресвітера М. Галицю з Лондону, щоб приїжджав до Громади і служив Богослуження на місці.

Відбулося зібрання православних українців, відновили Громаду й обрали головою Громади Малкома Бірона, а секретарем і скарбником п. Михайла Куцая. Так відновлена Громада почала нове життя. Зорганізували групу колядників і пішли на Різдво з колядою до всіх українців, і всі прийняли їх дуже радо зі зворушенням й слізми на очах. Це пробудження Громади завдя-

От. прот. Григорій Лазієнко охрещує немовля — Степана Михайла Бірона

чуємо панам М. Біронові та М. Процаю. Пан М. Бірон є пов'язаний з Пітерборо родинно. 1983 року він одружився тут з Катериною Калікою, заклали родинне гніздо, а вже 8 листопада 1986 р. о .прот. Григорій Лазієнко, охрестив їхнього синка Степана Михайла. Ми віримо, що з допливом молодого покоління наша Громада буде розвиватися і стане взірцевою парафією УАПЦеркви у Великій Британії.

Управа Православної Громади

Константин САВЧУК

ПАРАФІЯ СВ. ІВАНА БОГОСЛОВА В ПРЕСТОНІ

В місті Престоні поселились небагато православних українців, але й ті бажали мати постійну духовну опіку. В 1948 році до громади приїжджав о. Лев Опока і служив Службу Божу. Та в громаді знайшлися віруючі й національно свідомі, такі як С. Бондаренко та Федір Радостовець, які вирішили, що треба заснувати парафію УАПЦеркви в місті Престоні.

27 травня 1957 року до Престону прибув Адміністратор УАПЦеркви о. протопресвітер Сергій Молчанівський, відслужив Службу Божу і провів Загальні Збори парафії. Була обрана Парафіяльна рада: Сергій Бондаренко — голова,

члени: Федір Радостовець, Макар Шевченко, Кучеренко, Остряниця та Кумичка. Настоятелем був призначений о. Сергій Кіцюк. Після нього настоятелями були: о. Петро Бублик, о. Ростислав Панченко і о. Григорій Гусак.

В 1962 році був призначений о. Іван Ґузов. Диригентами хору були Мо-

На храмовому святі в Престоні в 1953 році. Ліворуч о. протопресвітера — п. С. Бондаренко і Ф. Радостовець

Учасники храмового парафіяльного свята в Престоні в 1958 році

гильницький, Тарала і Антонюк. Богослуження відбувалися в англіканській церкві один раз у місяць.

1964 року був призначений настоятелем о. Іван Водолазький. Відбулися Загальні Збори парафії, була обрана Парафіяльна рада в складі: Константин Савчук — голова, члени: Степан Антонюк, С. Пащук, церковний староста Федір Радостовець. Ревізійна Комісія: Іван Лисан і Михайло Мацюк.

1966 року змінено храмове свято з Св. Ап. Андрія Первозванного на Св. Єв. Івана Богослова.

1978 року помер скарбник Михайло Мацюк, на його місце кооптовано Василя Кропивницького.

У 1983 році упокоївся диригент Степан Антонюк, на його місце прийшов Сергій Левчук. У цьому році відбулися Загальні Збори парафії, була обрана Парафіяльна рада в складі: Константин Савчук — голова і староста, члени: Сергій Левчук і Василь Кропивницький. Контрольна Комісія: Іван Лисан.

ХРАМОВЕ СВЯТО В ПРЕСТОНІ

В 1966 році парафія УАПЦ у Престоні врочисто відсвяткувала своє храмове свято в день Св. Апостола і Євангелиста Іоана Богослова, 9 жовтня. Цей день припадав саме в неділю. Настоятель парафії о. І. Водолазький запросив на свято о. Адміністратора УАПЦ С. Молчанівського, але з огляду на те, що о. Адміністратор лише напередодні свята прибув з континенту, де проходив лікування, то ж не в стані був приїхати, і вислав свого представника о. протодиякона М. Галицю. З Галіфаксу прибув о. диякон К. Матяшук.

Фрагмент із храмового парафіяльного свята

О 12 год. дня настоятель парафії о. І. Водолазький, в сослуженні прибулого духовенства, розпочав Службу Божу. Співав церковний хор під дириґуванням п. Степана Антонюка. В кінці Служби Божої о. настоятель сказав проповідь у якій, підкресливши ролю УАПЦеркви, закликав усіх присутніх підтримувати свою рідну УАПЦеркву. По закінченні Богослужень о. протодиякон М. Галиця від імені Адміністратора роздав нагородні грамоти — дириґентові хору п. С. Антонюку, хористам — пані А. Остряниці, п. В. Білику, п. М. Томароксі, і парафіянам — п. І. Москаленку, п. П. Кумечці. Після закінчення Молебня до Св. Апостола і Євангелиста Іоана, настоятель парафії о. І. Водолазький запросив усіх присутніх до залі, де був приготований обід. Понад 100 осіб засіли за гарно прибраними і заставленими різними смачними стравами, що їх приготовило парафіяльне Сестрицтво на чолі з старшою сестрицею пані К. Лисан і Сестриць — пані З. Здесенко, пані О. Савчук, пані А. Остряниця і пані Н. Янчар, яким допомагали також пані А. Мицюк та пані Тереза Садогурська.

Коли всі засіли за столи, проспівано молитву Отченаш, і о. І. Водолазький поблагословив страви. З ініціятиви о. настоятеля перший тост було піднесено за Блаженнішого Митрополита Ніканора. Другий тост було піднесено з ініціятиви о. протодиякона М. Галиці за о. Адміністратора, протопресвітера С. Молчанівського. Третій тост був піднесений за о. настоятеля парафії і всіх ініціяторів, організаторів і працівників, що влаштували так гарно храмове свято. На заклик о. настоятеля проведено збірку на Митрополичий фонд, що її провів староста церкви п. М. Здесенко. Організатори подбали і про музику, що дало змогу звеселити трохи учасників цього урочистого храмового свята.

Спільна знімка парафіян в англіканській церкві

ХРАМОВЕ СВЯТО І АРХИЄРЕЙСЬКА ВІЗИТАЦІЯ В ПРЕСТОНІ

У неділю, 4 серпня 1985 року в м. Престоні українська православна громада врочисто відзначила день свого храмового свята. Хоч наша парафія невелика, все-таки нам припала честь вітати в нас нашого Владику Володимира, Лондонського Єпископа.

Церковний староста п. Кость Савчук вітав Владику хлібом і сіллю при вході до церкви, а всч. о. прот. Іван Водолазький привітав Владику в церкві. Співав хор »Дніпро« з Олдгаму, під дириґентурою п. Афанасія Корольчука. Іподияконами були О. і В. Корольчуки.

У своєму проповідному слові Преосвященний Владика Володимир з'ясував положення нашої православної Церкви на рідних землях і на чужині. Закликав нас, вірних УАПЦ, щоб ми були добрими християнами. Проповідь Владики зміцнила нас духовно й морально. На Службу Божу прибули численно вірні з Престону, околиці та Болтону. Після Жлужби Божої Владика відслужив Молебень за здоров'я Первоієрарха УАПЦ Блаженнішого Владику Митрополита Мстислава та всіх вірних з Престону, Парафіяльну раду і хористів.

З церкви Преосвященний Владика Володимир, о. протоієрей Іван Водолазький і гості переїхали до дому п. Івана Лисона на обід. Там пані Валя і Ганя з допомогою інших подали український обід. Хористів пригостили п-ні Ніна Янтар і Галя Йоць з Манчестеру. Від парафії УАПЦеркви у Престоні вітав Преосвященного Владику Володимира в часі обіду п. Сергій Левчук і подякував йому сердечно за прибуття до парафії, а теж і подякував всч. о. прот. Іванові Водолазькому за його працю в підготові храмового празника. В часі обіду піднесено тост за здоров'я Блаженнішого Владику Митрополита Мстислава, Преосвященного Владику Володимира та за всіх вірних УАПЦ. На кінець прийняття Владика подякував усім за гарно проведене храмове свято, і закінчив молитвою свою зустріч з вірними Престонської парафії УАПЦ.

о. протопресвітер Сильвестер **БОГАТИРЕЦЬ**

ПАРАФІЯ УАПЦ СВ. СЛ. ПРОРОКА ІЛІЇ В РЕДІНҐУ

2 березня 1952 року відбулося зібрання православних українців у Редінґу, і тоді була заснована православна громада та була обрана Управа: Сильвестер Богатирець — зв'язковий з ГЦУправлінням, члени: Іван Юхимович Пізюра, Левко Рись, Микола Селезень, Володимир Сарчук — дириґент хору. Богослуження служилися в англіканській церкві, і їх служив о. протопресвітер Сергій Молчанівський.

Після Богослуження на храмовому святі в Редінґу. 1958 рік

31 жовтня 1953 року відбулися Загальні Збори парафії, на яких була обрана Парафіяльна рада: Сильвестер Богатирець — голова, Левко Рись — заступник голови і староста, Ілля Красно, Іван Юхимович Пізюра, Микола Фесенко, Микола Селезень, Володимир Сарчук — члени.

6 червня 1954 року відбулися Загальні Збори парафії, що обрали нову Парафіяльну раду: С. Богатирець — голова, Ілля Красно — заступник, Левко Рись — староста, Іван Левченко і Марія Фесенко — члени. Контрольна Комісія: Володимир Сарчук — голова, Володимир Євсієнко, Микола Фесенко — члени.

9 вересня 1956 року голова Парафіяльної ради, С. Богатирець, був висвячений на священика і призначений настоятелем південнозахідньої Англії з осідком у Редінґу.

4 листопада 1956 року відбулися Загальні Збори парафії, і була обрана така Парафіяльна рада: о. Сильвестер Богатирець — голова, Левко Рись — заступник голови і староста, члени: Тихон Роця, Михайло Олійник, Юхим Пігарчук, Марія Фесенко, Данило Савчук. Ревізійна Комісія: В. Сарчук — голова, Микола Фесенко, Адам Лазарук, Дмитро Бортник — члени.

16 червня 1957 року відбулися парафіяльні Загальні Збори, що обрали Парафіяльну раду в складі: От. Сильвестер Богатирець — голова, Левко Рись — заступник, члени: Юхим Пігарчук, Михайло Олійник, Данило Савчук, Марія Фесенко, Тихон Роця — староста. Контрольна Комісія: Володимир Сарчук — голова, Іван Іванович Пізюра, Микола Фесенко, Дмитро Бортник, Адам Лазарчук.

26 червня 1960 року відбулися Загальні Збори парафії. Обрано Парафіяльну раду: От. Сильвестер Богатирець — голова, Левко Рись — заступник голови, Тихон Роца — староста, члени: Михайло Олійник, Микола Давидюк, Петро Фещук, Микола Фесенко. Контрольна Комісія: Володимир Сарчук — голова, Іван Пізюра, Микола Павленко, Адам Лазарук, Данило Савчук.

Учасники храмового свята в городі о. С. Богатирця

Спільна знімка парафіян і громадянства після виходу з церкви

16 жовтня 1964 року відбулися Загальні Збори, що обрали Парафіяльну раду: От. Сильвестер Богатирець — голова, Левко Рись — заступник голови, Тихон Роща — староста, члени: Микола Давидюк, Адам Лазарук, Микола Фесенко. Сестрицтво: Ольга Молдавчук, Ольга Сарчук, Павлина Пізюра. Контрольна Комісія: В. Сарчук, Іван Пізюра, Микола Павленко.

27 листопада 1966 року відбулися Загальні Збори парафії, що обрали Парафіяльну раду: От. прот. Сильвестер Богатирець — голова, Левко Рись — заступник, Тихон Роща — староста, члени: Іван Пинчук, Михайло Олійник, Микола Павленко, Микола Давидюк, Іван Юхимович Пізюра. Контрольна Комісія: В. Сарчук, Іван Пізюра, Панас Грубник. Ця Парафіяльна рада працювала безперебійно протягом 10 років. У цьому часі померли члени Парафіяльної ради: Михайло Олійник і Іван Юхимович Пізюра.

7 березня 1976 року відбулися Загальні Збори і обрано Парафіяльну раду в складі: От. митроф. прот. Сильвестер Богатирець — голова, Левко Рись — заступник голови, Тихон Роща — староста, члени: Микола Павленко, Микола Давидюк, Панас Грубник, Марія Павленко, Яків Задирака, Микола Павленко.

1 червня 1980 року відбулися Загальні Збори, що обрали Парафіяльну раду: От. протопресвітер Сильвестер Богатирець — голова, Левко Рись — почесний заступник голови, Микола Павленко — заступник голови, Тихон Роща — староста, члени: Панас Грубник, Яків Задирака, Ольга Молдавчук. Контрольна Комісія: Володимир Сарчук, Іван Пізюра, Сергій Маренко.

3 серпня 1986 року відбулися парафіяльні Загальні Збори і обрали Парафіяльну раду: Настоятель о. протопресвітер Богатирець — голова, Адам Лазарчук — заступник голови, Антон Косован — староста, Іван Луценко — скарбник, Марія Павленко — від жінок. Контрольна Комісія: Володимир Сарчук, Іван Пізюра, Мірко Косич.

Нашу парафію відвідали Ієрархи УАПЦ:

24 червня 1974 року — ВПР. Владика Архиєпископ Орест Іванюк.
5 серпня 1984 року — ВПР. Архиєпископ Володимир Дідович.

Настоятелем парафії є о. протопресвітер Сильвестер Богатирець, дяком — Адам Лазарчук.

ХРАМОВЕ СВЯТО В РЕДІНҐУ

Щорічно, в день Св. Пророка Іллі наша парафія в Редінґу відзначає своє храмове свято. В 1961 році з огляду на те, що день Св. Пророка Іллі припадав серед тижня, то святкування його було перенесено на неділю, 6 серпня.

На запрошення Параф. ради з Лондону прибув Адміністратор УАПЦ у Вел. Британії о. протопресвітер С. Молчанівський в супроводі о. протодиякона М. Галиці.

Після закінчення англійського Богослуження в церкві Ст. Мері ін Бут, о год. 11.30 дня розпочалася врочиста Служба Божа, яку відслужили о. протопресвітер С. Молчанівський, настоятель парафії о. Богатирець і о. протодиякон М. Галиця. Співав місцевий чоловічий хор під диригуванням п. Володимира Сарчука. Серед присутніх, що прийшли помолитися були не лише мешканці Редінґу, але й Оксфорду, Дідкоту, Майденгеду, Віндзору і ін. околишніх міст. Після Малого Входу о. протопресвітер прочитав нагородну грамоту ВПР Владики Митрополита Ніканора про нагороду настоятеля редінґської парафії УАПЦ о. Сильвестра Богатирця камілавкою. Вручаючи нагородну грамоту і камілавку о. С. Богатирцеві, о. протопресвітер привітав його з цією нагородою, за його віддану і щиру працю в користь УАПЦ, і підкреслив значення

цієї нагороди, яка завжди повинна нагадувати про ту велику відповідальність перед Пастиреначальником нашим Господом Ісусом Христом, яку несе священик. В кінці Богослуження о. протопресвітер висловив подяку настоятелю парафії о. С. Богатирцеві за його душпастирську працю, дириґентові п. В. Сарчуку і хористам за спів, п. А. Лазарчуку — дякові парафії, п. Л. Рисю, п. І. Пізюрі, п. Рощі, п. М. Олійнику, п. Волощуку і іншим парафіянам за їх добре ставлення до своїх парафіяльних обов'язків.

Старанням Парафіяльної ради і діяльних господинь, після Богослуження в залі при церкві влаштовано традиційну братську трапезу. Довгі столи розташовані в залі, були заставлені стравами. Коли всі парафіяни і гості засіли за столами настоятель парафії відкрив трапезу. Проспівано Отченаш. Перший тост підніс о. протопресвітер о. Молчанівський за здоров'я ВПР Владики Митрополита Ніканора, якому через три дні сповнюється 78 років життя, але який ще міцно тримає в своїх руках стерно церковного корабля. Всі присутні проспівали многоліття.

В час трапези о. протопресвітер поінформував присутніх про новини в церковному житті й подякував ініціяторам і орган'заторам цієї трапези, а зокрема господиням — пані Телюк — голові Гуртка ОУЖ у Редінґу, пані

На храмовому святі в Редінґу 1961 року

Семчук, пані Зварич, а також п. Веркальцю і п. Гибалі, що допомагали господиням. На закінчення о. протопресвітер ще раз висловив подяку проводові парафії зокрема настоятелю парафії о. Сильвестру і його пан.матці Орисі за їх працю.

ХРАМОВЕ СВЯТО В ПАРАФІЇ УАПЦ У РЕДІНҐУ

Урочисто відзначила парафія УАПЦ в Редінґу своє храмове свято. Небесним патроном Редінґська парафія обрала Св. Пророка Іллю, але постільки день цей припадав у 1966 році серед тижня, то відзначення храмового свята було перенесено на найближчу неділю.

Храмовий святковий обід у 1962 році

Учасники храмового свята біля церкви в 1965 році

В призначений день уже в 11 год. ранку був помітний рух при англіканській церкві Ст. Мері Вірджін. Погода стояла дуже гарна: тихий сонячний день.

Як тільки закінчили своє Богослуження англійці, голова Парафіяльної ради п. Л. Рись зі своїми помічниками скоро і старанно прибрали церкву до врочистого православного Богослуження. За короткий час церква була заповнена не лише місцевими парафіянами, але й прибули люди з околишніх міст, як Майденгед, Брістол, Свіндон, Сляв, Віндзор і ін. Багато українців грекокатоликів з Редінґу теж брали участь у врочистій Службі Божій. З Лондону прибув на запрошення Парафіяльної ради Адміністратор УАПЦ у Вел. Бри-

танії о. протопресвітер С. Молчанівський з о. протодияконом М. Галицею.

Прибуле духовенство разом з настоятелем парафії о. прот. С. Богатирцем, о год. 12.00 дня розпочали Службу Божу. Співав церковний хор підготовлений довголітнім дириґентом п. В. Сарчуком. Під час Богослуження дуже гарно й уміло прислуговували молоді юнаки В. Пізюра і Т. Грубник, одягнені в гарні стихарі.

Під кінець Богослуження о. протопресвітер сказав проповідь, закликаючи вірних міцно триматися своєї віри і традицій, а також згадав, що цими днями Первоієрарх нашої Церкви Блаженніший Ніканор відзначає день народження і іменин, а тому закликав усіх помолитися за нього і відслужив Молебень.

Після проповіді був відправлений Молебень до Св. Пророка Ілії і Св. Апостола Ніканора.

Перед цілуванням хреста о. протопресвітер висловив подяку настоятелю парафії о. прот. С. Богатирцеві за добру душпастирську обслугу парафії, і поздоровив його з 10-літтям священства в УАПЦ. Потім о. протопресвітер видав нагородні грамоти діяльним парафіянам — голові Парафіяльної ради п. Л. Рисю, дякові А. Лазарчуку, дириґенту п. В. Сарчуку, п. І. Пізюрі (старшому), п. М. Рощі, п. І. Пінчуку, п. М. Фесенку, п. М. Селезню, п. М. Давидюку, а також подякував таким парафіянам, що активно підтримують парафію і хористам — п. І. Пізюрі (молодшому), п. І. Красно, п. О. Грицюку, п. П. Грубнику, п. М. Павленку. Також подякував Сестрицям за влаштування та прикрашення цього врочистого свята, а зокрема за прикрашення престола, образів рушниками, скатертями і живими квітами — паніматці О. Богатирець, пані В. Пінчук, пані О. Молдавчук, пані М. Павленковій, пані П. Пізюрі, пані Марії Фесенковій.

При цілуванні хреста о. протопресвітер всім присутнім роздав образки Св. Апостола Ніканора.

Після Богослуження всі присутні були запрошені головою Парафіяльної ради п. Л. Рисем на спільний обід в одному з кращих ресторанів у Редінґу.

У гарній залі, за багато прибраними столами, засіли 97 осіб. Після співу молитви Отченаш о. протопресвітер поблагословив страви і підняв перший тост за здоров'я блаженнішого Владики Митрополита Ніканора. Всі присутні проспівали многоліття. Після перекуски о. протопресвітер поінформував присутніх про церковне життя українців на еміґрації. Дякував за добре ставлення до своєї УАПЦ. Пан В. Сарчук просив присутніх піднести тост за о. протопресвітера з його дружиною ,а всі присутні проспівали многоліття. Під кінець обіду о. прот. С. Богатирець висловив подяку Парафіяльній раді, дириґентові, дякові, сестрицям, хористам, прибулому духовенству і всім присутнім за вшанування і участь у храмовому святі.

РІЗДВЯНІ СВЯТА В ПАРАФІЇ УАПЦ У РЕДІНҐУ

Редінґська православна парафія святкує всі наші празники за законом св. Православної Церкви, за нашими звичаями та традиціями. Заходами проводу парафії наші хористи на Свят-вечір ходили з колядою до вірних, щоб занести цю велику радість до їхніх домів. За те вони були дуже радо зустрінуті нашими парафіянами. Колядники не минали домів і наших братів українців католиків.

В неділю, 7 січня 1972 року велика англіканська церква заповнилась українцями з Редінґу і з околиці. Настоятель парафії служив урочисту Службу Божу, йому прислужували вівтарні прислужники Володимир Пізюра і Юрко Бендер. Парафіяльний хор під дириґуванням п. В. Сарчука прикрашував Богослуження. При кінці Служби Божої о. Сильвестер прочитав Архипастирське Послання Собору Єпископів УАПЦ на чолі з його ВПР Митрополитом Мстиславом, а опісля привітав вірних з празником Різдва Христового та з Новим Роком, бажаючи, щоб на наступний рік ми вже святкували на вільній Україні, як господарі у своїй хаті. От. прот. С. Богатирець подякував своїм співпрацівникам: дириґенту В. Сарчукові, паням і панам хористам, Парафіяльній раді на чолі з п. Л. Рисем, дякові п. А. Лазарчукові, що приїжджає здалека, щоб допомагати в церкві своїм гарним співом. Подякував він і всім вірним за співпрацю і закликав ще до більшої праці для добра нашої Церкви й нашого народу. З великим піднесенням духа підходили вірні до цілування Хреста, та мирования, а хор співав прекрасні колядки. В душевнім спокою та в радості ми розходилися по наших домах.

В найближчу до празника Богоявлення неділю, в нас у Редінґу відбулася Служба Божа, а після Йорданське освячення води.

І на цей празник прийшли дуже багато людей, щоб побути на празничному Богослуженню і щоб набрати собі йорданської води, бо ця вода очищує душу і тіло. Після посвячення води, о. митроф. прот. С. Богатирець покропив церкву і вірних свяченою водою, ще раз привітав присутніх з празником Богоявлення і всі, щасливі, розходилися по домах.

30 РОКІВ ПРАЦІ ПЕРОМ

З приводу 30-ліття публіцистичної праці п. Лева Рися-Суслика 16 квітня 1978 р., у домівці місцевого Відділу СУБ у Редінґу відбулася святкова зустріч із п. Рисем. До всіх місцевих громадських організацій, котрі влаштували згадану зустріч прилучилася також і наша парафія УАПЦ, тому, що п. Рись працює безперервно в місцевій Парафіяльній раді протягом 22 років.

При численній участі зібраних громадян виголосив слово голова Відділу СУБ ред. Іван Крушельницький, а опісля промовляв о. митроф. прот. Сильвестер Богатирець, а також голови місцевих громадських організацій. Всі вони підкреслювали вклад праці ювілята на громадській, церковній і публіцистичній ділянках українського життя та висловлювали надію, що не дивлячись на свої 77 років, ювілят буде й далі працювати пером.

Після проспівання кількох пісень, що їх відспівав жіночий хор під дириґентурою п. Я. Панаса та трьох пісень у виконанні музичного гуртка місцевого Осередку СУМ під дириґуванням п. М. Телюка, ювілят у своїм виступі підкреслив, що вийшовши на чужину він не захотів бути лише заробітчанином, а в силу своїх скромних спроможностей став вести пером боротьбу з безбожним жорстоким окупантом України — комуністичною Москвою. Незважаючи на

відсутність належних умовин для публіцистичної праці за важко запрацьовані гроші він видав спогади п. н. »Криваві сторінки« про перебування у московському концтаборі та дві брошури про голод в Україні в 1933 році, а на суспільно-політичні теми також від 1948 року написав понад 300 статтей, репортажів, розвідок до часописів і журналів.

Ювілят відмітив, що хоча існує багато допомогових фондів на різні цілі, але на жаль, на таку важливу ділянку, як журналістика, немає фонду.

На кінець ювілейної зустрічі ювілят сердечно подякував виконавцям програми і всім присутнім за приємну зустріч і подарунки від громади й парафії УАПЦ, а присутні зложили на започаткування фонду журналістики £27.00. Після проспівання многоліття ювілятові відбулася чайна перекуска.

20-ЛІТТЯ СВЯЩЕНСТВА О. СИЛЬВЕСТРА БОГАТИРЦЯ

Богослуження в Редінґу в неділю, 5 вересня 1976 року нічим не відрізнялося від Служб Божих, що правляться завжди у цій парафії, але велика кількість людей у церкві вказувала, що це не була звичайна неділя. Того дня приїхали до Редінґу люди і з інших парафій, настоятелем яких також є настоятель редінґської парафії о. митроф. прот. Сильвестер Богатирець — з Брістолю, Глостеру і Свіндону. Крім того, прийшли у великій кількості українці католицького віровизнання, отже велика церква була майже повна.

Тієї неділі парафія відзначала двадцятиліття священства свого настоятеля, о. Сильвестра; для влаштування свята був створений Ювілейний Комітет, головою якого був обраний голова Парафіяльної ради п. Л. Рись.

По закінченні Служби Божої п. Л. Рись запросив присутніх на прийняття, що було влаштоване у Ст. Лоренс Гол.

Отець Сильвестер прочитав молитву й поблагословив страви. Коротеньким словом п. Л. Рись відкрив прийняття, п. В. Сарчук, довголітній диригент церковного хору підніс тост за здоров'я о. Сильвестра, а всі присутні хористи проспівали отцеві многоліття. Тост за здоров'я Владики Митрополита Мстислава, ширше як тост, з короткою біографією Владики, підніс п. І. Пізюра.

В цей час зачитали теж письмове привітання від найстаршого віком, диплом. інж. Михайла Чорного. Голова Ювілейного Комітету, п. Л. Рись, сказав таке: »Всечесний отче Сильвестре, шановні представники суспільно-громадських і молодечих організацій, дорогі гості! Ще в 1954 році, бл. пам. о. протопресвітер С. Молчанівський, тодішній голова ГЦУ, заохочував вірних ставати слухачами курсів підготовки на священиків. З Редінґу зголосилися два — Сильвестер Богатирець та Михайло Кухарчук. С. Богатирець був бездоганний кандидат — він не курив, не пив, не сквернословив, не робив нікому кривди, був лагідної вдачі і працьовитий. Курси розпочалися восени 1955 року в Лондоні. Субсидування курсів не було, курсанти покривали всі видатки власним коштом — подорожі до Лондону, купівля підручників, оплата викладача курсів, Єпископа Матвія.

Може тому, що ще на рідних землях він скінчив дяківську школу і колька років дякував, отже мав підготовку і практику, С. Богатирець був одним з найуспішніших слухачів курсів.

Висвята курсантів бл. пам. Митрополитом Н.канором відбулася в Німеччині у вересні 1956 року. Лише трьох, в тому числі С. Богатирця, було висвячено у священики, решта, були висвячені в диякони, або ще мусили підготовлятися. Висвята теж вимагала солідної затрати власних коштів, як от оплата подорожі, придбання облачення та інше.

Отець Сильвестер взяв на себе відповідальні обов'язки священства не заради легшої праці чи матеріяльних вигод. Ні, праця священика УАПЦ в Англії, це відпов'дальна перед Богом і Україною праця, додаткова до звичайної щоденної праці, частина ж заробітків з останньої витрачається на видатки пов'язані з священством. Бо невелика платня священика не покриває навіть передплати тих чисельних церковно-рел'гійних видань, які обов'язково треба читати священикові. До того, доводиться втрачати на праці робочі дні для виїзду на похорони, і часто заробіток на праці втрачається, а затрати на подорож не повертаються.

За кільканадцятирічне в'ддане служіння рідній Церкві, о. Сильвестра підвищено до сану митрофорного протоієрея і призначено Головою Генерального Церковного Управління та Адміністратором УАПЦ у В. Британії. Ця дуже відповідальна праця забирає весь вільний час, що лишається після праці заробіткової.

Обнявши керування Церквою на терені В. Британії, о. Сильвестер упорядкував фінанси ГЦУ так, що тепер маємо кількатисячне конто в банку і робиться старання придбати власну церкву в Лондоні.

Помимо такого великого тягару праці церковної, о. Сильвестер не ухиляється і від праці громадської, щорічно беручи участь в праці Ради Централі СУБ у Лондоні, в Школі Українознавства та організації православної молоді.

Без рідної Церкви, наше перебування серед англійського загалу, зокрема в Редінґу, було б значно менше помітне і знане, а це для пропаґування української справи багато значить, і в цьому теж велика заслуга о. Сильвестра. Ось і тепер передо мною лежить привітання від п. Джона Франкліна, людини, що допомагала українській громаді від самого початку нашого поселення в Редінґу.

Не можна обійти мовчанкою і вкладу праці в наше церковне життя паніматки Орисі. Крім участі в хорі, паніматка вишила повне облачення, обрус, рушники та все інше, необхідне для національної прикраси церкви під час Богослужень, і за все це висловлюю пан'матці прилюдну подяку від імені усієї нашої громади«.

Після цього, представник з парафії у Брістолі ,п. Кузьма Ляшенко. звернувся до отця з такими словами: »Преподобоний отче Сильвестре! Наша парафія складає Вам щиросердечну подяку за духовну опіку, яку Ви даєте нам ось уже двадцять років, не дивлячись на далеку дорогу, не звертаючи уваги на інші труднощі. Дорогий отче духовний! Прийміть від нашої парафії оцей скромний дар любови. Бажаємо Вам сили й Божої помочі у служінні на користь і славу нашої Віри!«

А від парафії в Глостері представником був п. Микола Ярошенко. Він вручив отцеві дар любови і прочитав таке звернення до всіх присутніх: »Від імені ґлостерської парафії УАПЦ, дозвольте мені привітати всечесного отця митроф. прот. С. Богатирця з нагоди 20-ліття хрестоносної праці у житті

УАПЦ на терені Англії, та побажати всім нам доброї волі, однозгідности думки та ділової й конструктивної праці і в майбутньому. Нехай відгуки цього ювілею стануть поштовхом до дальшої творчої праці не тільки для сущих, але й для майбутніх поколінь, які прийдуть на зміну нам ще з більшим завзяттям і наснагою працювати для добра свого народу. Нехай же Всевишній допоможе всім нам спільно здійснити заповіт батьків!«

Представник Централі СУБ, ред. І. Крушельницький, виступив з коротенькою промовою: »Високопреподобний отче ювіляте! Маю шану і приємність, від імені Президії Ради СУБ передати привіт з нагоди 20-річчя Вашого служіння УАПЦеркві і українській громаді взагалі. Зупинюсь на Вашій діяльності, як українського громадського діяча. Ви брали активну участь у будівництві українського громадського життя у цій країні. Коли Ви взяли на себе обов'язки в одній з віток української Церкви, Ви стали своєю діяльністю гідним наслідування зразком і прикладом громадського життя. Як представник СУБ, я хочу просити Вас і надалі давати приклад не тільки старшим громадянам, а і молодому поколінню, як треба розвивати громадську працю. Я знаю, яку ролю грає дружина, і хочу подякувати паніматці Орисі. Прошу присутніх прилучитися до тосту за многоліття нашого ювілята і його дружини!«

Голова Відділу СУБ у Редінґу, п. Гибала, висловився так: »Отче! Ви берете активну участь у громадському житті, паніматка теж, особливо на фолкльорному відтинку. Дякуємо за Ваші труди. Дай, Боже, 25 річницю Вашої священичої діяльности зустріти на рідній Буковині«. І тут п. Гибала також вручив о. Сильвестрові дар любови.

Привітання від п. Джона Франкліна було прочитане в оригіналі, тобто в англійській мові, а в перекладі воно звучало так:

»Пані й панове! З причин пов'язаних з моєю працею, я, на превеликий жаль, не маю змоги бути сьогодні з вами, і прошу мені це пробачити.

Я шлю моєму другові, отцеві Сильвестрові Богатирцеві, — якого я знаю ось уже двадцять дев'ять років, — такого листа: —

Щиро дякую за персональну зацікавленість і зрозуміння виявлене Вами до Ваших людей, і до мене, протягом багатьох років нашого знайомства.

Сьогодні для Вас спеціяльний день, бо це 20 річниця Вашої праці, як священика. Для мене було великою втіхою те, що Ваші люди мали можливість звертатися до Вас по духовні вказівки і поради, і що українці могли мати свою Церкву в цій гостинній країні.

Я дуже радий, що Ваші люди вшанували Вас сьогодні — це, я є певний, вказує на теплоту почувань і пошану, яку всі віддають Вам. Дозвольте мені також сказати »дякую!« Вашій достойній дружині, яка, я знаю, допомогла Вам так багато і є джерелом сили для Вас в усьому, що Ви робите для своїх людей.

Нехай ще довгі роки будете ви з нами, і нехай Боже благословення буде завжди з Вами«.

ПРЕОСВЯЩЕННИЙ ВЛАДИКА ВОЛОДИМИР У РЕДІНҐУ

У неділю, 5 серпня 1984 р. редінґська православна парафія й українська громада в цьому місті переживали велике піднесення, бо того дня відвідав парафію Преосвященний Владика Володимир.

Декілька тижнів раніше настоятель парафії скликав поширену громаду, щоб порадитися та обговорити всі справи дбайливої підготови храмового свята. В підготові брали участь наші парафіяни, англійський священик, що в його церкві служаться наші Богослуження, представник Відділу СУБ п. Михайло Веркалець та представниці місцевого Гуртка ОУЖ.

Преосвященний Владика Володимир приїхав до Редінґу в неділю, 5 серпня у супроводі п. Петра Колесника та студента Марка Суйковського. Вони зайшли до церковного дому, щоб там пождати поки англійці вийдуть з церкви. Там привітали Владику п. Лев Рись і п. Іван Пізюра. Коли закінчилось англійське Богослуження, то Владика в супроводі п. Івана Пізюри і Петра Колесника та інших підійшли до церкви. При вході Владику зустрів голова Парафіяльної ради п. Лев Рись, а в церкві о. настоятель протопресвітер Сильвестер Богатирець.

Після облачення Преосвященний Владика розпочав служити Архиєрейську Службу Божу в сослуженні о. настоятеля, о. прот. Амфіра Остапчука — гостя з Німеччини. Іподияконували — Марко Суйковський і Адам Лазарчук, а прислуговували Андрійко Косинський і старші брати Лев Рись і Мірко Косич. Дуже гарно співав парафіяльний хор з Дарбі. Церква була заповнена українцями — православними й католиками не тільки з Редінґу, але з інших околиць, із Свіндону, Віндзору та Гай Викомбу.

При кінці Богослуження Преосвященний Владика виголосив повчальну проповідь, закликаючи присутніх до любови, згоди та жертвенної праці для добра нашої Православної Церкви й нашого народу. Проспіванням многоліття закінчилася Архиєрейська Служба Божа, а опісля духовенство та вірні переїхали до домівки місцевого Відділу СУБ, де відбувся спільний храмовий обід у честь достойного гостя. При вході до залі привітав Владику хлібом і сіллю голова Відділу СУБ п. Теодор Гибала, а діти піднесли Владиці гарний букет квітів. Увійшовши в залю Преосвященний Владика підписав візитову книжку, а потім усі засіли до багато прибраних столів, що їх приготували п. Михайло Веркалець і пані — члени місцевого Гуртка ОУЖ. Прислуговували до столів сумівки, сумівці та пані з Гуртка ОУЖ. Під час обіду був піднесений тост за здоров'я Преосвященного Владики Володимира і о. настоятеля протопресвітера Сильвестра Богатирця. Також у часі обіду були привітання в честь Владики. Першим промовляв о. протопресвітер Сильвестер Богатирець, п-ні Ш. Волошин вітала Преосвященного Владику від ОУЖ, а п. Теодор Гибала від Відділу СУБ. Побр. І. Гладківський від Відділу ОбВУ, п. Я. Панас від Відділу УКПО, п. Лев Рись від парафії, передаючи водночас Владиці »дар любови« від парафії.

У своєму слові Преосвященний Владика подякував усім промовцям за привітання, побажання, подякував організаторам зустрічі, за їхню працю, хористам, диригентові за гарний спів у часі Архиєрейської Служби Божої. Англіканський священик Роберт Рестолл також вітав Владику та подякував за запрошення на святкування. Після обіду виступила місцева танцювальна група »Метелик« та вивела кілька народніх танків.

Після виступу танцюристів о. протопресвітер запросив Преосвященного Владику і кілька гостей з Лондону та Свіндону до себе, щоб відпочати та відзначити скромно своє 70-ліття.

Так гарно й достойно відбулась візитація Преосвященного Владики Володимира в нашій парафії.

ВІДЗНАЧЕННЯ 30-РІЧЧЯ СВЯЩЕНСТВА

9 вересня 1986 року, минули 30 років з часу висвяти о. Сильвестра Богатирця на священика УАПЦ. Рукоположив його Блаженніший Митрополит Ніканор у Карлсруе, Зах. Німеччина. Щоб в'дзначити ці роковини, а також і 22-річчя його капелянства в Об'єднанні бувших Вояків Українців у Великій Британії, постав у Редінґу Святковий Комітет ,що його творили — Парафія УАПЦ, Відділ ОбВУ, Відділ СУБ, Гурток ОУЖ, Осередок СУМ, УТК, Відділ УКПО.

Врочисте вшанування згаданих роковин в'дбулось у неділю, 7 грудня 1986 року в м. Редінґу. Це було вшанування довголітнього настоятеля парафій — Редінґ, Ґлостер і Брістол, Голови Єпархіяльного Управління Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії та довголітнього капеляна ОбВУ.

Того дня ювілят відслужив Службу Божу в англіканській церкві Богородиці Пречистої Діви Марії. Співав місцевий парафіяльний хор під дириґуванням п. Володимира Сарчука, дякував п. Адам Лазарчук, а прислуговували вівтарні хлопчики брати — Андрій і Павло Косинські. Велика церква була заповнена парафіянами УАПЦ і українцями католиками з Редінґу та околиці. З Лондону прибули — голова ОбВУ сот. д-р Святомир М. Фостун, хор. Михайло Поврозник, ген. секретар і пхор. Михайло Ткачук голова Округи ОбВУ — Лондон. Після Богослуження о. ювілят і гості переїхали до дому місцевого Відділу

Сидять зліва направо — п-ні Богданна Крушельницька, о. протопресв'тер Сильвестер Богатирець, сот. д-р Святомир М. Фостун, хор. Михайло В. Поврозник і пхор. Михайло Ткачук — члени Головної Управи ОбВУ

Промовляє о. протопресвітер Сильвестер Богатирець у часі святкового обіду

Голова ОбВУ сот. д-р Святомир М. Фостун нагороджує хрестом заслуги о. протопресвітера Сильвестра Богатирця у супроводі хор. Михайла В. Поврозника і підх. М. Ткачука

СУБ, де й відбулося святкове прийняття-обід, що його приготували пані — члени Гуртка ОУЖ, під проводом п-ні Люби Навроцької та з допомогою членів Святкового Комітету.

Починаючи обід дес. Франко Надвірний голова Відділу ОбВУ в Редінґу привітав отця ювілята, голову ОбВУ сот. д-ра Святомира Фостуна, голову ОУЖ п-ні Богданну Крушельницьку та всіх гостей і передав керування обідом п. Ярославу Панасові, який попрохав о. ювілята провести молитву й поблагословити страви. Тост у пошану о. протопресвітера п'дніс сот. д-р Святомир М. Фостун, а всі проспівали гр'мке многоліття. Опісля п. Панас зачитав письмові привітання від Союзу Укра'нців у Великій Британії за підписом голови ред. Іллі Дмитрова, Президії КОУГЦУ та Української Видавничої Спілки, Української Інформаційної Служби, »Визвольного Шляху« та голови Гуртка ОУЖ з Гай-Викомбу. Вітали усно о. ювілята — голова ОУЖ у Великій Британії п-ні Богданна Крушельницька, вона в'тала теж о. ювілята від Президії Ради СУБ. З черги вітали о. ювілята: Голова Відділу СУБ у Редінґу п. Володимир Зварич, дес. Франко Надвірний — голова Відділу ОбВУ, п. Іван Пізюра вітав о. ювілята в'д Парафіяльної ради УАПЦ у Редінґу, п-ні Марія Телюк голова Відділу УКПО, п-ні Люба Навроцька — голова Гуртка ОУЖ у Редінґу, п. Олекса Цимбалюк вітав від Осередку СУМ і п. Зенон Зварич від Українського Товариського Клюбу. Вітали о. ювілята теж п. Лев Рись, який 30 років працює головою Парафіяльної ради в Редінґу, пхор. Михайло Ткачук від Округи ОбВУ — Лондон, ст. дес. Ф. Козак, голова Гуртка ОбВУ в Гай Викомбі. Всі вони піднесли о. ювілятові подарунки. Вкінці привітав о. ювілята сот. д-р Святомир М. Фостун від Президії і Головної Управи ОбВУ й членства, привітав його теж від імені Президії Европейського Ювілейного Комітету, редакції »Укра'нської Думки«, журналу »Відомостей« і Товариства Українських Літераторів, відм'чуючи віддане священиче служіння о. ювілята та його громадську працю, а за його довголітнє капелянство нагородив його згідно постанови Президії Головної Управи ОбВУ ср'бним хрестом ОбВУ в супроводі хор. Михайла В. Поврозника і пхор. Михайла Ткачука. Президія Головної Управи ОбВУ присвоїла о. ювілятові також старшинський ранґ поручника, належний йому як капелянові.

Опісля панна Леся Панас піднесла букет квітів для паніматки Орисі, яка не могла бути присутньою на обіді, передавши їх на руки о. ювілята. У заключному слові о. ювілят зворушений сердечно подякував за таку сердечну увагу до нього зі сторони Президії і Головної Управи ОбВУ, Святкового Комітету, парафіян і всього громадянства в Редінґу.

При кінці обіду п. Ярослав Панас подякував усім учасникам прийняття, а зокрема паням за приготування багатого й смачного обіду. Молитвою »Боже вислухай благання« закінчено цю гарну зустріч — ушанування 30-річчя священства о. протопресвітера Сильвестра Богатирця та його 22-річчя капелянства в ОбВУ.

С. САВЧЕНКО

ПАРАФІЯ СВ. ПОКРОВА ПРЕСВ. БОГОРОДИЦІ В РОЧДЕЙЛІ

1948 року заснувалася парафія УАПЦеркви в м. Рочдейлі, Лянкашір. Головою Парафіяльної ради був обраний Ф. Федорук. Облуговував парафію о. Лев Опока. Пізніше парафію обслуговували отці: прот. Андрій Мирошниченко, Ростислав Панченко, Юрій Семенчук, Афанасій Максимук і Михайло Дяченко, теперішній настоятель парафії. Диригентами були Соловій і І. Мозговий.

У 1956 році була обрана нова Парафіяльна рада: От. Ростислав Панченко — голова, члени: А. Романівський, Василь Шалапай, Іван Мозговий, Роздорожний і Дмитро Штука. За діяльності цієї ради куплено велику церкву, яка була посвячена в день Св. Покрова, 14 жовтня 1958 року. Посвятив її о. протопресвітер Сергій Молчанівський.

1959 року відбулися Загальні Збори, що обрали Парафіяльну раду в складі: Іван Фещенко — голова, члени: Іван Мозговий, М. Матвійчук, І. Пархомюк, В. Войцеховський. Ревізійна Комісія: Василь Шалапай — голова, М. Єреміїв і пані Святозильська — члени.

Почесні гості храмового свята в 1958 році. Зліва направо: От. Ростислав Панченко, п-ні Канн, дружина посадника, посадник п. Канн, о. протопресвітер С. Молчанівський, о. С. Богатирець. У другому ряді — о. М. Олесюк, п. Кальбус, радн. п. Вільямс, о. Ю. Семенчук, о. Г. Добровольський, о. диякон С. Морозюк і о. протодиякон Михайло Галіщя

Після обіду на храмовому святі в Рочдейлі. 1960 рік

1962 року відбулися Загальні Збори і обрали Парафіяльну раду в складі: Іван Мозговий — голова, члени: Іван Пилявський, А. Заславський, Іван Пархомюк, інж. А. Курочкин, Антоніна Шалапай, Дмитро Штука, І. Свириденко. Ревізійна Комісія: В. Кальбус — голова, Дмитро Циганенко, П. Долинський, П. Кнап — члени.

1964 року відбулися Загальні Збори, що обрали Парафіяльну раду: Іван Пилявський — голова, члени: В. Заславський, І. Пархомюк, Антоніна Шалапай, І. Свириденко. Контрольна Комісія: В. Кальбус, Д. Циганенко, В. Шалапай.

В 1966 році відбулися Загальні Збори і обрано Парафіяльну раду: Володимир Романівський — голова, Антоніна Шалапай, І. Пархомюк, В. Шеремета, С. Савченко, Д. Штука — члени. За цієї ради продано старий будинок, у якому була церква, і куплено інший будинок та перебудовано на церкву і залю. Ця церква була посвячена ВПр. Архиєпископом Орестом з нагоди візитації в неділю, 21 травня 1972 року.

1968 року відбулися Загальні Збори, що обрали Парафіяльну раду: інж. Григорій Богдан — голова, члени: С. Савченко, А. Матушак, С. Маланчук, Д. Штука, Ю. Савчук. Ревізійна Комісія: Матвій Матвійчук — голова, П. Славінський і Г. Долинський — члени.

1974 року відбулися Загальні Збори, була обрана Парафіяльна рада в складі: Іван Мозговий — голова, члени: С. Савченко, Г. Штука, П. Славінський, Д. Циганенко, Анна Славінська.

1977 року відбулися Загальні Збори. Обрано Парафіяльну раду: Павло Славінський — голова, члени: І. Мозговий, С. Савченко, Г. Штука, І. Сусенко, Анна Славінська, Ліда Мороз. Ревізійна Комісія: Матвій Матвійчук, Федір Андрущенко, Іван Пилявський.

У 1980 році відбулися Загальні Збори, що обрали Парафіяльну раду: Іван Мозговий — голова, члени: С. Савченко, Г. Штука, М. Лучич, Анна Славін-

Прибуття ВПР Владики Архиєпископа Мстислава до Рочдейлю 19 серпня 1961 року

ська, Надія Сусенко. Ревізійна Комісія: А. Обельтух — голова, Ф. Андрущенко і інж. Г. Богдан — члени.

1984 року відбулися Загальні Збори, що обрали Парафіяльну раду: Іван Мозговий — голова, члени: С. Савченко, Г. Штука, М. Лучич, Надія Сусенко, Марія Матвійчук. Ревізійна Комісія: Володимир Тригуба — голова, С. Антонюк і А. Обельтух — члени. Ця Парафіяльна рада працює і тепер.

Нашу парафію відвідали Архиєреї УАПЦеркви:

Блаженніший Владика Митрополит Полікарп — 23. 7. 1950 і 24. 8. 1952 р.

Преосвященний Владика Варлаам, правлячий Єпископ Австралійський і Ново-Зеляндський — 25. 12. 1958 року.

Високопреосвященніший Архиєпископ Нью-Йоркський Мстислав — 19 серпня 1961 року.

Преосвященний Владика Орест, правлячий Єпископ Західньоевропейський — 14 липня 1972 року.

Високопреосвященніший Владика Архиєпископ Володимир — 23. 1. 1984 і 19 жовтня 1986 року.

Також нашу парафію відвідували: о. протопресвітер Сергій Молчанівський, голова ГЦУправління і о. протопресвітер Сильвестер Богатирець, голова Єпархіяльного Управління.

При парафії існувала недільна школа Українознавства, а вчителювали: С. Соловей, родина Шебеці, В. Заславський і Марія Юриста.

ХРАМОВЕ СВЯТО В ПАРАФІЇ УАПЦ У РОЧДЕЙЛІ

Рочдейлська парафія УАПЦ, яка придбала власний церковний будинок і обрала Небесною Покровителькою парафії Пресвяту Богородицю, з відзначенням храмового свята в день Св. Покрова Пресвятої Богородиці, врочисто відзначила своє храмове свято в неділю, 15 жовтня 1961 р.

На запрошення Парафіяльної ради з Лондону прибув Адміністратор УАПЦ у В. Британії о. протопресвітер С. Молчанівський, який разом з прибулим з сусідніх парафій духовенством — о. прот. А. Мирошниченком, о. В. Покотилом і настоятелем парафії о. Ю. Семенчуком, а також дияконом о. К. Матяшуком відслужив у суботу, ввечері Вечірню і Молебень до Пресвятої Богородиці, а в неділю, врочисту Службу Божу. Завдяки старанням Парафіяльної ради на чолі з її головою п. І. Мозговим, церковного старости п. Ф. Баклана, а також багатьох парафіян церква була прибрана ,помита, кімнати в церковному будинку помальовані. Іконостас гарно прикрашений квітами і гарними рушниками. Панікадило відремонтоване і почищене. На Службі Божій були повна церква в'ірующих, що зібрались з усіх околиць Рочдейлю і з сусідніх парафій, як Олдгам, Галіфакс, Болтон та ін. Співав місцевий церковний хор під дириґуванням п. Василя Шалапая, підсилений прибулими співаками з Олдгаму і Болтону.

В своїй проповіді о. протопресвітер докладно зупинився на відзначенні 40-річчя Всеукраїнського Церковного Собору в Києві в 1921 році, а також на Ювілею 40-ліття Архипастирської діяльности Владики Митрополита Іоана, постільки на цей день в Нью-Йорку відбувається велика церковна урочистість з приводу цих подій.

Після закінчення Служби Божої о. протопресвітер повідомив парафіян, що з метою полегшення священикам обслуги парафій, зараз переводяться зміни в обслузі парафій священиками. В зв'язку з цим, тому, що о. прот. А. Мирошниченко мешкає в Рочдейлі, то він призначається настоятелем парафії УАПЦ у Рочдейлі, з залишенням йому також парафії у Болтоні, а о. Ю. Семенчук залишається настоятелем парафії в Олдгамі і надається йому парафія в Галіфаксі. Після цього, о. протопресвітер подякував о. Ю. Семенчуку за добру пастирську працю в Рочдейлі й побажав йому успіхів у пастирській роботі в інших парафіях. Звертаючись до о. прот. А. Мирошниченка, о. протопресвітер сказав, що передає під його душпастирську опіку парафію в Рочдейлі і побажав йому успіхів у його душпастирській праці. Звертаючись до парафіян, просив їх шанувати свого нового настоятеля і допомагати йому в його душпастирській праці.

По закінченні Богослужень, Парафіяльна рада запросила всіх до церковної залі на обід, що його приготували парафіянки: Марія Петренко, Гільда Петренко, Марія Мозгова, Ольга Іванько, Анна Славінська, яким також допомагав п. Дмитро Штука й інші.

Більше сотні осіб засіли за столами. Приємно було спостерігати ту братню атмосферу, яка панувала в залі. Зібралися парафіяни й гості з різних інших міст. Усім хотілося поділитися своїми новинами і враженнями. Непомітно проминав час. У часі обіду о. протопресвітер поінформував присутніх про новини в церковному житті, як у В. Британії, так і поза нею. З ініціятиви голови Парафіяльної ради, проведено збірку — подарунок для ВПР Владики Митрополита. Зібрано £9.10.0.

В кінці обіду о. протопресвітер подякував настоятелю парафії о. Ю. Семенчуку за його добру душпастирську опіку парафією, Парафіяльній раді на чолі з головою п. І. Мозговим за добру працю в парафії, диригентові хору п. В. Шалапаю і всім хористам за їх добрий спів, усім прибулим гостям, а також господиням. Від імені всієї парафії, голова Парафіяльної ради п. І. Мозговий подякував о. Юрію Семенчуку за його працю в парафії, і в подарунок підніс йому хрест гарної роботи.

РІЗДВЯНІ СВЯТА ПАРАФІЇ УАПЦ У РОЧДЕЙЛІ

Свято Різдва Христового 1962 року в рочдейлській парафії УАПЦ започаткували українські діти з школи при православній церкві, які приймаючи на увагу обставини, розпочали колядувати в суботу, ввечері. Учитель школи п. В. Заславський, та учитель співу п. П. Залізний супроводили дітей-колядників. Під час співу колядок помічалась праця п. Залізного, який навчив дітей співати колядок по нотах і цей урочистий спів наповняв душу господарів, які щедро обдаровували цю веселу дітвору грішми, солодощами, а вчителям сердечно дякували.

Свят-Вечір відзначила українська православна громада спільною вечерою у церковному приміщенні.

Спочатку в церкві вечірнє Богослуження відслужив настоятель парафії о. прот. А. Мирошниченко. По закінченні Богослуження він запросив усіх присутніх до залі-їдальні, де столи були уже заставлені традиційними стравами: кутя, узвар, пироги, риба та інші. Ці смачні страви зготував кухар п. Андрій та його дружина. Пані — Іванько, Свириденко, Славінська та інші обслуговували при столах. Заля була заповнена парафіянами, були й гості — українці католицького віровизнання.

Зворушливим пастирським словом привітав присутніх о. прот. А. Мирошниченко і перший тост проголосив за здоров'я нашого Високопреосвященнішого Митрополита Ніканора — Зверхника УАПЦ на еміґрації. Дружній спів многоліття три рази був відповіддю на тост. Другий тост був піднесений за Голову УАПЦ в Англії, о. протопресвітера С. Молчан'вського. Усі присутні підняли тост за здоров'я о. прот. А. Мирошниченка, першого організатора рочдейлської парафії.

Піддали веселости присутнім діти, які виступили з деклямаціями і колядками. Донька диякона о. К. Матяшука — Маргарета виголосила »Мала колядка«, Петрусь Шалапай деклямував »Ялинка«, Марія Славінська колядувала »По всьому світі стала новина« і ін.

Після виступів кожної дитини були дружні оплески, якими присутні нагороджували цих веселих, потішних діток.

В день Різдва Христового о. прот. А. Мирошниченко відслужив урочисту Службу Божу, при гарному співі церковного хору під дириґуванням п. В. Шалапая.

Освяченням води в церкві на Водохрещу та відвідинами о. прот. Мирошниченком з дяком п. І. Мозговим парафіян і окропленням їх хат свяченою водою, закінчились Різдвяні Свята в Рочдейлі.

ХРАМОВІ СВЯТА В РОЧДЕЙЛІ

В неділю, 17 жовтня 1971 року парафія УАПЦ у м. Рочдейлі мала велике свято: храм парафії й ушанування відродження УАПЦ та її Ієрархії. Свято почалося врочистою Службою Божою, яку відслужив настоятель парафії о. Василь Покотило. Церква була заповнена вірними, а парафіяльний хор під дириґуванням голови парафіяльної ради п. І. Мозгового, поглиблював торжґественний настрій Служби Божої.

Настоятель о. Василь сказав дуже поучальну проповідь, розповівши як почалося вшанування Пречистої Діви Марії і створилося свято »Покрова«.

Був відслужений Молебень, який закінчився співом многоліття ВПР Владиці Митрополитові та всім вірним УАПЦ.

Після о. Василь згадав усіх мучеників на чолі з бл. пам. Митрополитом Василем Липківським, згадав усіх Єпископів, отців і вірних, які життя своє віддали за свою УАПЦ, хор проспівав Вічную пам'ять.

По Богослуженні о. Василь запросив усіх присутніх на спільну трапезу, яку приготували наші сестриці в українському клюбі. Під час обіду був піднесений тост за Владику Митрополита, і хор проспівав многоліття. Другий тост був піднесений за всіх вірних УАПЦ в Рочдейлі.

На звернення о. Покотила вірні склали щиру пожертву на Митрополичий фонд. Під кінець голова Парафіяльної ради п. І. Мозговий подякував усім тим, що спричинилися до відбуття свята, подякував о. настоятелеві, Парафіяльній раді, старості п. Лучичові, сестрам, що приготовили обід, паням: В. Лучич, П. Півень, А. Славінська, а також висловив щиру подяку хористам і господарям клюбу за допомогу в організуванні свята.

*

В четвер, 18 травня 1972 року завітав до Англії Преосвященний Владика Орест, Єпископ Львівський і Чернівецький, щоб посвятити нову церкву парафії УАПЦ в м. Рочдейлі, Лянкашір. Владику зустрів на летовищі Адміністратор УАПЦ у цій країні й запросив Владику до себе.

В суботу, 20 травня, Владика мав у Лондоні засідання з членами ГЦУ і з членами Парафіяльної ради Лондону в справі Собору УАПЦ, який відбудеться цієї осени в Лондоні. По обіді, того ж дня, Владика Орест у супроводі о. митроф. прот. С. Богатирця виїхав до Рочдейлю. На станції у Манчестері зустріли Владику настоятель рочдейлської парафії о. В. Покотило, голова Парафіяльної ради, п. І. Мозговий і члени: С. Савченко, М. Лучич, В. Романівський, Сосенко і Мороз. Зі станції поїхали до церкви, де була відслужена Вечірня, яку служили о. митроф. прот. С. Богатирець і о. В. Покотило. Після Вечірні відбулося прийняття Владики і присутніх людей.

В неділю, вранці біля церкви зібрались багато вірних УАПЦ з Рочдейлю і сусідніх парафій, а також багато українців католиків. Точно о год. 10.45 дня Владику зустріли маленькі діточки з квітами, а при вході в церкву голова Парафіяльної ради зустрів Владику хлібом і сіллю. При вході в храм Владику зустрів настоятель парафії з хрестом. Після облачення Владика Орест посвятив храм і відслужив Архиєрейську Службу Божу в сослуженні о. митроф. прот. С. Богатирця, о. прот. М. Хуторного, о. В. Покотила, о. Г. Лазісика і диякона К. Матяшука. Співав хор з Олдгаму, під дириґуванням п. В. Корольчука. Владика Орест сказав дуже повчальну проповідь. Після Богослуження в церковній залі відбулася спільна трапеза, яку приготували парафіяльне Сестрицтво й Парафіяльна рада.

ністраторові на ремонт церкви 150 фунтів, а п. І. Чавро, голова громадського клюбу »Київ«, вручив від клюбу на ту саму ціль 50 фунтів. Голова Парафіяльної ради п. Мозговий подякував отцям, Парафіяльній раді та Сестрицтву за працю, вложену в приготування цього свята. Праці було багато й її виконали пп.: Іван Мозговий, Микола Лучич і інші члени Парафіяльної ради, та пані: Віра Лучич, Надія Сусенко, Анна Славінська, Ольга Іванко, Тереза Керкало, Ліда Мороз і Надія Кальбус.

*

Тихий осінній ранок, у день св. Покрова 1980 року хоч і похмурим небом, але приємним осіннім усміхом, вітав гостей в день св. Покрова Пресвятої Богородиці. Бо ж це великий день у парафії УАПЦ в м. Рочдейлі, день храмового свята. Двері церкви відкриті ще зранку, а всередині церкви поралися привітні господарі парафії та сестрички парафіяльного Сестрицтва. Сама церква прибрана, наново перемальована, уквітчана та прикрашена вишитими рушниками, привітно усміхалась гостям, котрі почали прибувати з довколишніх міст. Адміністратор УАПЦ о. протопресвітер С. Богатирець прибув уже в суботу ввечері, щоб побачитись і поговорити з членами Парафіяльної ради, а в неділю раненько вже був у церкві. Прибув настоятель о. Михайло Дяченко та о. прот. Афанасій Максимук з Манчестеру. Перед початком св. Літургії вони відслужили чин відновлення храму, і зараз після Проскомідії почалась св. Літургія. Парафіяльний хор під дириґуванням п. Івана Мозгового прикрашував Службу Божу своїм гарним співом. Отець Адміністратор виголосив проповідь пояснюючи значення престольного празника, а після св. Літургії був відслужений Молебень до Св. Богородиці в наміренні нашого народу.

Після закінчення Молебня, о. протопресвітер привітав о. настоятеля і вірних з храмовим святом та роздав кілька благословенних грамот тим вірним, що своїми пожертвами прикрашують храм Божий парафії Рочдейлю. Такі грамоти одержали: Павло й Анна Славінські, Микола та Віра Лучичі, Іван та Надія Сусенки, Марія Петренко та Парафіяльне Сестрицтво. Вони придбали з Греції прекрасні лямпади, а Степан Савченко одержав грамоту за довголітню віддану працю в парафії. Отець настоятель подякував всч. отцям, що прибули звеличити храмове свято й запросив усіх присутніх на спільний обід, який приготували сестриці в церковній залі.

Після поблагословлення страв, о. прот. Афанасій Максимук підніс тост за здоров'я Блаженнішого Владики Митрополита, а всі присутні відспівали многоліття. Під час обіду о. протопресвітер розповів присутнім про життя нашої Церкви на чужині, про нараду трьох митрополій, та про життя нашої Церкви в Англії, про будову іконостасу в катедральному храмі в Лондоні. Також сказав нам радісну вістку, що саме сьогодні Блаженніший Владика Мстислав посвячує новозбудовану церкву в Буенос-Айресі, Арґентіна. Отець Афанасій привітав вірних з храмовим святом. Отець М. Дяченко запропонував зробити збірку на іконостас для лондонської церкви й зібрано £70.00.

*

У неділю, 25 жовтня 1981 р. рочдейлська парафія відзначила своє храмове свято Св. Покрова Пресвятої Богородиці. Незважаючи на дощову негоду на Богослужбу зібрались багато вірних і гостей зі сусідніх міст, щоб урочисто відсвяткувати наш храмовий празник. З'їхалися гості з Манчестеру, Олдгаму, Тодмордену та вірні, що приналежать до цієї парафії з м. Бері й Болтону.

Отець протопресвітер Сильвестер Богатирець голова Єпархіяльного Управління і Адміністратор УАПЦ у Великій Британії в сослуженні о. прот. Афанасія Максимука та настоятеля парафії о. Михайла Дяченка врочисто відслужив Св. Літургію. Гарно співав парафіяльний хор під дириґуванням п. І. Мозгового, підсилений хористами з сусідніх парафій. Проповідь на тему свята Св. Покрова сказав о. протопресвітер і привітав о. настоятеля Михайла Дяченка та всіх вірних з празником і висловив признання голові і членам Парафіяльної ради і Сестрицтву за взірцеве вдержування храму Божого та церковного будинку.

Після Св. Літургії отці відслужили Молебень до Пречистої Діви Марії. Закінчивши Молебень о. протопресвітер мирував, а вірні складали пожертви на Дім Культури в Бавнд Бруку, ЗСА. Зібрано при мированні £52.00.

Спільний храмовий обід відбувся в церковній залі. При вході до залі п. Степан Савченко привітав о. протопресвітера хлібом і сіллю. Отець протопресвітер подякував за хліб і сіль і тоді всі зайшли в залю і засіли за гарно прибрані столи. В часі обіду о. настоятель Михайло Дяченко підніс тост за здоров'я Блаженнішого Владики Митрополита Мстислава, за правлячого Єпископа Анатолія, Парафіяльну раду, братство ,сестрицтво ,а хор проспівав усім грімке многоліття. Опісля о. протопресвітер виголосив святкове слово з нагоди 60-ліття відродженяя УАПЦ та говорив про життя і розвиток нашої Церкви на чужині. Він також не забув подякувати організаторам храмового прийняття і сестричкам за приготування обіду.

Отець Афанасій Максимук також привітав парафіян і гостей з храмовим святом і сказав палке слово в захист нашої Церкви, закликаючи єднатися біля неї і працювати для її розвитку і зміцнення. Від манчестерської парафії вітав усіх дириґент церковного хору п. Володимир Богуслав.

Голова Парафіяльної ради п. Іван Мозговий подякував отцям за відслуження Св. Літургії і Молебня, членам Парафіяльної ради за допомогу в організуванні празника, а зокрема подякував сестричкам за приготування смачного обіду, а всі присутні проспівали їм многоліття.

*

Несподівано нас повідомило Єпархіяльне Управління УАПЦ у Великій Британії, що Преосвященний Владика Володимир бажає відвідати нашу парафію в Рочдейлі. Настоятель нашої парафії всч. о. Михайло Дяченко пов'язався з головою Парафіяльної ради Іваном Мозговим ,скликали засідання Парафіяльної ради, щоб порадитись, як найкраще зустріти такого дорогого гостя, правлячого Єпископа Лондонського.

Було вирішено, що о. Михайло в суботу, 21 січня 1984 року поїде до Лондону на засідання Єпархіяльного Управління, а вертаючись до Рочдейлю забере зі собою Преосвященного Владику Володимира.

У суботу, 21 січня ввечері Степан Савченко секретар Парафіяльної ради з членом управи ЛУПМолоді, Богданом Матвійчуком зустріли Преосвященного Владику Володимира й о. Михайла на станції в Манчестері і забрали їх до Рочдейлю, до церкви де їх дожидала більша кількість вірних нашої парафії.

У неділю, 22 січня вже раненько почали збиратись громадяни, наші парафіяни та гості з сусідніх парафій. О годині 10.30 дня відбулася зустріч Владики. При дверях церкви зустрів Преосвященного Степан Савченко хлібом і сіллю, а в церкві привітав Владику о. настоятель Михайло Дяченко і запросив увійти у храм і помолитися за парафіян цієї парафії та за наш український народ на Батьківщині і на чужині перебуваючий. Після обла-

Преосвященний Владика Володимир освячує воду в церкві св. Покрова в Рочдейлі

чення Преосвященний Владика розпочав Св. Літургію в сослуженні о. настоятеля і двох іподияконів Богдана і В. Матвійчуків. Співав парафіяльний хор під диригуванням п. Івана Мозгового, що є дяком і диригентом нашої парафії.

У своїй зворушливій проповіді Владика закликав усіх до любови та пошани один одного, і до ще більшої праці для Церкви Христової та України. Після Св. Літургії Преосвященний Владика з о. настоятелем відслужили велике посвячення води, з нагоди Богоявлення. На закінчення о. Михайло висловив подяку Преосвященному Владиці за візитацію нашої парафії, бо остання візитація відбулася 12 років тому, коли ВПР Архиєп. Орест посвячував нашу церкву, і виголосив многоліття Блаженнішому Владиці Митрополитові Мстиславові та Преосвященному правлячому Єпископові Лондонському Володимирові. Хор могутньо відспівав многоліття та Іспол еті, деспота!

Після Богослуження Владика з о. настоятелем та вірними перейшли до церковної залі де був приготований сестрицтвом обід. При вході до залі зустрів Владику голова Парафіяльної ради з хлібом та сіллю, Владика подякував і всі позасідали до гарно прибраних столів.

У часі обіду о. Михайло підніс тост за здоров'я Блаженнішого Владики Мстислава Митрополита УАПЦ Київського й всієї України, за правлячого Єпископа Лондонського Володимира і за всіх гостей — а хор відспівав многоліття. Також вітали Владику представники громадських організацій: від Об'єднання, СУБ, СУМ, від Селянської партії. Від Парафіяльної ради голова п. Іван Мозговий вручив Владиці дар любови. Привітав ще раз Преосвященного о. Михайло Дяченко та подякував Владиці за візитацію.

В кінцевому слові ПР Владика Володимир подякував о. настоятелеві, Парафіяльній раді за добре господарювання, хористам, дириґентові та всім тим, що спричинилися до організування цього небуденного свята.

За нашим звичаєм була проведена збірка на церковний журнал »Відомості« і зібрано £30.00. Так закінчилася візитація нашого Владики в нашій парафії.

*

Як кожного року, в парафії УАПЦ у Рочдейлі, життя парафії прискорює пульс, в осінню пору року, бо в жовтні ми відзначуємо наш храмовий празник, а саме свято Св. Покрова Пресвятої Богородиці. Щоб дати можливість більшому числу вірних узяти участь у святкуванні, переносимо храмовий празник на найближчу неділю. Так і цього року, святкування було перенесене на неділю, 20 жовтня 1985 року. Парафіяльна рада з о. настоятелем запросила о. протопресвітера Михайла Галицю з Лондону і о. прот. Афанасія Максимука з Манчестеру, щоб разом помолитися до Пресвятої Богородиці за кращу долю нашого народу на батьківщині та за всіх парафіян. Напередодні свята треба було все дбайливо приготовити для зустрічі гостей. Парафіяльне сестрицтво гарно прибрало церкву квітами та вишиваними рушниками, бо в суботу перед храмовим святом мало відбутися вінчання молодої пари, яке і відбулось того дня. Пополудні, п. Іван Мозговий, голова Парафіяльної ради разом з п. Богданом Матвійчуком зустріли о. протопресвітера Михайла Галицю на залізничній станції у Манчестері, а нашій церкві привітав його о. настоятель.

Другого дня, в неділю, вже зранку почали прибувати до церкви вірні не тільки парафіяни, але й гості з сусідніх парафій Манчестеру та інших. Прибули отці, але не зміг прибути о. прот. Афанасій Максимук. Службу Божу служив о. протопресвітер Михайло Галиця в сослуженні о. настоятеля Михайла Дяченка. Співав місцевий парафіяльний хор під дириґуванням п. І. Мозгового, підсилений співаками з сусідніх парафій. Після Євангелія о. протопресвітер сказав повчальне проповідне слово, пояснюючи значення свята Св. Покрова Пресвятої Богородиці. Після Служби Божої отці відслужили Молебень до Пресвятої Богородиці. Після Молебня о. протопресвітер привітав усіх присутніх з храмовим святом, а о. настоятель подякував о. протопресвітерові за прибуття і відслуження Служби Божої. Він також привітав усіх присутніх з празником храмового свята і запросив усіх на спільний храмовий обід до церковної залі. Обід приготовили наші невтомні сестриці.

При вході до залі п. Степан Савченко, секретар Парафіяльної ради зустрів о. протопресвітера хлібом і сіллю та попросив, щоб поблагословив страви. Після благословення о. настоятель підніс тост за здоров'я Блаженнішого Владики Митрополита Мстислава та Преосвященного Владику Володимира, а всі присутні проспівали їм грімке многоліття. Після обіду о. протопресвітер поінформував присутніх про життя нашої Церкви, досягнення, пляни на майбутнє та закликав підтримувати Церкву морально й матеріяльно. Від парафії УАПЦ у Манчестері промовляв інж. М. Білий, привітав усіх з храмовим святом і закликав до тіснішої співпрації між парафіями. Привітав парафіян з храмовим святом теж голова Леґіону Симона Петлюри п. Петро Коломиєць з дружиною, і висловив бажання, щоб усі православні українці піднесли найкращий подарунок нашій Батьківщині з нагоди 1000-річчя хрещення України, об'єднанням між собою і, щоб святкували як одна сім'я в нашій УАПЦеркві.

В дружніх розмовах проминав час. Голова Парафіяльної ради п. Іван Мозговий подякував отцям духовним за відслуження Служби Божої і Молебня, паніматці Марії Дяченко та п-ні Терезі Гергель за приготовання обіду, а всі присутні проспівали їм многоліття. Отець настоятель Михайло Дяченко запропонував з нагоди храмового свята провести збірку на пресфонд нашого журнала »Відомості«. Зібрано £35.00.

Архиєрейська Служба Божа в храмове свято 20. 10 1986 року в Рочдейлі. Зліва доправа: о. Михайло Дяченко, о. прот. Афанасій Максимук, Високопреосвященніший Владика Архиєпископ Володимир, о. іродиякон Марко Суйковський, іподиякон Богдан Матвійчук і іподиякон Антон Матвійчук

о. протопресвітер Сильвестер **БОГАТИРЕЦЬ**

ЦЕРКОВНА ГРОМАДА В СВІНДОНІ

У Свіндоні живе мала група православних українців, і там не служилися Богослуження. В 1956 році, коли було призначено українського православного священика на південнозахідню Англію, тоді православні українці звернулися до нього, щоб він приїхав і відслужив Службу Божу. 25 листопада о. Сильвестер Богатирець взяв із собою дяка, п. Адама Лазарука з Віндзору і поїхали до Свіндону, де була тоді відправлена перша Служба Божа в англіканській каплиці св. ап. Павла. Після Богослуження відбулися ширші сходини громади, було обрано зв'язкового, п. Федора Магляка, колишнього вояка —

Парафіяни і громадянство — учасники храмового свята у Свіндоні в 1956 році

Отці і парафіяни на храмовому обіді

учасника Визвольних Змагань. Він виконував обов'язки зв'язкового, дяка і диригента. Федір Магляк зорганізував малий хор, у якому співали: пані Ольга Кругла, пані Савич, Володимир Сакало та інші. Старостою був обраний Василь Салужицький — білорус.

Велику допомогу громаді подали панство Михайло і Наталія Тернові. На Богослуження приходили українці православні і католики та білоруси. Служилися регулярні Богослуження в громаді один раз у місяць, усі інші духовні обслуги в громаді виконував о. Сильвестер Богатирець. З часом громада

почала зменшуватися, а 16 липня 1975 року, наш дяк Федір Магляк упокоївся, і православна громада в Свіндоні була прилучена до парафії міста Редінґу. На сьогодні в громаді є ще кілька осіб православних, що приїжджають на Богослуження до Редінґу.

З ЖИТТЯ ПАРАФІЇ УАПЦ У СВІНДОНІ

Православна громада у Свіндоні чисельно невелика, а тому церковних урочистостей майже ніколи не влаштовувалось. Побожні українці в Свіндоні, як п. М. Терновий, п. В. Служницький, п. Скала на чолі з головою громади п. Ф. Магляком вирішили в 1963 році влаштувати в Свіндоні церковну врочистість. Були запрошені православні українці з близьких і віддалених околиць південносхідньої Англії, які обслуговує настоятель парафії УАПЦ о. С. Богатирець, як з Редінґу, Брістолю, Глостеру і ін. З Редінґу виявили бажання поїхати в Свіндон 25 осіб і 4 дітей. Тому було замовлено автобус. Рівно о год. 9 ранку, автобус вирушив з Редінґу й через дві години прибув у Свіндон. Подорож була дуже весела і приємна. Хористи під дириґуванням п. В. Сарчука співали церковні пісні. Люди обмінювались думками так, що не помітили як опинились у Свіндоні. Тому, що церква була ще зайнята англійською відправою, вирішили оглянути місто Свіндон. Місто невелике, але дуже чисте, впорядковане, з чистим повітрям.

На запрошення церковної громади з Лондону прибув Адміністратор УАПЦ у Великій Британії о. протопресвітер С. Молчанівський в супроводі о. протодиякона М. Галиці. Привітав о. протопресвітера біля входу до церкви хлібом і сіллю голова громади п. Ф. Магляк. Розпочалася Служба Божа, яку служив о. протопресвітер в сослуженні настоятеля парафії о. С. Богатирця і о. протодиякона М. Галиці. Два хлопчики Славко Молдавчук з Редінґу і Михайло Чорнуха з Глостеру в стихарчиках разом з п. Служницьким прислуговували при Богослуженні. Співав церковний хор під дириґуванням п. Сарчука з Редінґу, підсилений співаками з інших парафій. Велика англіканська церква була заповнена присутніми, серед котрих було багато молоді й дітей.

Богослуження зворушувало серця людей, а коли о. протопресвітер читав молитву за Україну, присутні переносились думками до своєї рідної землі, де в цей день немає такого релігійно-молитовного настрою і немає таких храмів. Палку, змістовну й глибоко-патріотичну проповідь сказав о. протопресвітер С.Молчанівський. Він закликав молитись і просити Господа Бога, щоб під захистом небесних сил зібралися наші кращі люди й вибороли волю Україні. Також закликав віруючих триматися своєї православної віри і своєї УАПЦеркви, помагати їй чим тільки можна, ніколи не забувати, що Церква це Божа установа.

Після Служби Божої отці відслужили Панахиду за полеглих братів і сестер, що віддали своє життя за визволення України, за віру, Церкву, духовних пастирів, яких замучили в концтаборах і всіх вояків і працівників полеглих

Учасники храмового свята у Свіндоні в 1963 році

за Батьківщину і волю народу. Співом »Боже Великий« закінчено Богослужения. При цілуванні хреста всім присутнім були роздані образки Св. Миколая.

По закінченні Богослужень усіх присутніх запрошено на спільний обід, що відбувся в одному з кращих ресторанів у Свіндоні. До влаштування обіду приклав старання окремий Комітет: п. Ф. Магляк, п. М. Терновий і інші. В гарній залі, за столами засіли около 70 осіб. Після співу молитви Отченаш, о. протопресвітер поблагословив страви і згадав голову УАПЦ ВПР Владику Митрополита Ніканора. Всі присутні голосним многоліттям вітали свого Зверхника Церкви. В час трапези о. протопресвітер поінформував присутніх про новини в церковному житті, які він зібрав у час своїх поїздок на континент і по Вел. Британії. Лев Рись з Редінґу запропонував присутнім скласти подарунок ВПР Владиці Митрополитові Ніканору.

В кінці обіду о. протопресвітер висловив подяку голові громади п. Ф. Маглякові і всім діяльним парафіянам, настоятелю парафії о. С. Богатирцеві, диригенту п. Сарчуку, всім співакам, ініціяторам, організаторам і працівникам, що причинилися до так гарно влаштованої церковної врочистості. Потім настоятель парафії о. С. Богатирець подякував усім головам церковних громад і їх помічникам, диригенту, співакам, комітетові влаштування свята за так гарно влаштоване свято і закликав всіх і надалі підтримувати таку братерську, родинну дружбу. Також окремо подякував о. протопресвітерові С. Молчанівському і о. протодиякону М. Галиці за прибуття і відслуження Служби Божої.

Співом молитви »Дякуємо Тобі Боже наш« закінчився обід. Після цього всі почали переходити до концертової залі в цьому ж ресторані. В часі концерту дівчина Ніна Чернуха заграла на бандурі мелодії пісень: »Реве та стогне«, »Ой, хто в лісі озовися«, »Заплакала Марусина«, молода дівчина Орися Тернова продеклямувала вірш »Українська мова«, хлопець Олекса Чернуха заграв на акордеоні кілька музичних мелодій.

о. Михайло ДЯЧЕНКО

ПАРАФІЯ УАПЦ СВ. АРХ. МИХАЇЛА В СТОКПОРТІ

В Стокпорті поселились православні українці ще в 1947 році. Були між ними і члени УАПЦеркви, які їздили на православні Богослуження до Манчестеру й Олдгаму.

1957 року помер у Стокпорті сотник УНАрмії М. Плахотний. На похороні зібралися багато православних українців, познайомилися між собою і вирішили оснувати в Стокпорті парафію УАПЦеркви ,щоб могти молитися в рідній мові.

Постав Ініціятивний Комітет: Сергій Білюба, Михайло Бабай, Я. Бойко, М. Говорун, Михайло Дяченко, П. Алдовський, Г. Бабич і Іван Якуба. За допомогою о. Максима Олесюка знайдено англіканську церкву, в котрій можна було служити Богослуження.

9 березня 1958 року о. протопресвітер Сергій Молчанівський у сослуженні о. Максима Олесюка відслужив Службу Божу з участю хору »Дніпро« з Олдгаму. Ця Служба Божа піднесла на дусі православних українців у Стокпорті, бо почались служити реґулярні Богослуження в нашій громаді. Після Богослуження обрано Парафіяльну раду: Іван Якуба — голова, члени: Михайло Бабай, Михайло Дяченко, Іван Білюба. Настоятелем був призначений о. Афанасій Максимук, дириґент хору Залізний, а пізніше М. Бабай. Церковний староста Я. Бойко.

В 1966 році парафія Стокпорт об'єдналася з парафією Манчестеру, і від того часу творять одну парафію Успіння Пресвятої Богородиці в м. Манчестері.

На храмовому святі в Стокпорті 21. 11. 1959 року

З ЖИТТЯ ПАРАФІЇ УАПЦ У СТОКПОРТІ

Багато українців у повоєнних роках з різних причин опинилися в Англії. Українців в англійському оточенні майже важко зауважити. Коли ж відбувається якесь свято чи релігійна процесія англійців, тоді українці приєднуються до англійців і спільно святкують ту чи іншу врочистість. Так було в неділю, 8 липня 1962 року в Стокпорті, коли українці чоловіки, жінки і діти масово прибули на церковне подвір'я біля англіканської церкви Св. Матвія, де відбуваються Служби Божі для православних українців. Англійське духовенство з своїми вірними відбувають у цю пору свою релігійну процесію, на яку кожного року запрошують вірних УАПЦ у Стокпорті. В цій процесії беруть участь усі молодечі організації, оркестри з прапорами. Рік-річно православні українці Стокпорту масово ідуть у поході разом з англійцями. Коли в гущі англійського народу в буденні дні майже непомітно українців, то в урочисту хвилину релігійного походу українці займають чималий відсоток серед англійців. Найяскравіше кидається в вічі наша українська молодь, яка завжди на такі походи одягається в національний одяг. Неначе заквітчане поле, чи пишний квітковий сад своїми кольорами пишається молодь серед народньої гущі. Коли поглянути з високого місця на цей урочистий похід, то видно, наче чарівний, байковий, кольоровий килим, який поволі рухається наперед перед густим берегом людей, які стоять, приглядаючись до походу і виявляють свій подив цій процесії.

На небі світило ясно сонечко, обдаровуючи своїм животворчим промінням учасників походу.

Нарешті чоло походу підійшло до церкви Св. Матвія. На церковному подвір'ї стало англійське і наше духовенство. Вся громада походу заповнює церкву. Останнім входить духовенство і займає своє місце. Під акомпаніямент органів англійці співають свої пісні чч. 328, 329 і 327, до яких певно була підібрана відповідна музика.

Англійська частина моління скінчилася. Настоятель парафії УАПЦ о. Афанасій Максимук у сослужінні о. Івана Гузова відправляє Молебень. Хором керує п. М. Бабай. Англійці уважно слухають наше моління. Коли о. Афанасій в кінці Молебня виголосив многоліття королевій Єлисаветі II, можна було зауважити серед англійців велике вдоволення.

Після Молебня о. Афанасій промовляв до присутніх англійською мовою, дякуючи королевій Єлисаветі II, англійському урядові, архиєпископу Кентерберійському і Англіканській Церкві за їхню братню, дружню, християнську допомогу, яку мають українці в Англії, що можуть молитись українською мовою в англійських святинях. Урочистість скінчилася коло 5 год. пополудні.

*

16 вересня 1962 року парафія УАПЦ в Стокпорті відзначила своє храмове свято Св. Архистратига Михаїла й одночасно відзначила 5 років свого існування. Парафія в Стокпорті належить до середніх по величині парафій. На початку 1957 року, деякі православні українці в Стокпорті звернулись до настоятеля сусідньої Олдгамської парафії о. Максима Олесюка з проханням організувати у них парафію.

5 літ проіснувала парафія в Стокпорті і все було гаразд. Ніколи тут не помічалося чогось такого негідного, як то часто зауважується в інших парафіях. Все виглядало зіграно з правдиво організованим церковним життям. Лише християнське братерство панує серед парафіян УАПЦ в Стокпорті. Добре розпочате діло в Стокпорті проіснувало 5 років. Є надія, що не схиблять стокпортці з добре розпочатої праці і досягнуть добрих успіхів у парафії, які будуть світити прикладом для інших парафій. Конечна ціль їх є УАПЦерква, яка є надією нашого українського відродження. Відомо, що кожна будова буває міцною тоді, коли є міцний фундамент. Таким фундаментом парафії в Стокпорті є настоятель парафії о. Афанасій і його найближчі помічники: п. Іван Якуба, п. Михайло Бабай, п. Михайло Дяченко, Сергій Білюба, Михайло Говорун, Гаврило Бабич, Іван Білюба, Павло Алдаковський, пані Анна Якуба, Анна Бабай, Леся Білюба, Леся Дорощук і інші.

В день храмового свята, о год. 11 дня, прибув з Олдгаму хор »Дніпро«, прибули вірні з Стокпорту, Манчестеру, Аштону, Олдгаму, заповнили всі велику англійську церкву. О год. 11.30 о. Степан Ярмусь, що заступав о. протопресвітера С. Молчанівського, в сослуженні настоятеля парафії о. Афанасія Максимука і диякона о. К. Матяшука, розпочав Службу Божу. Співав хор »Дніпро«. Отець Степан Ярмусь сказав дуже гарну змістовну проповідь.

В кінці Богослуження він відправив Молебень за здоров'я Адміністратора о. С. Молчанівського, який саме перебував у лікарні.

Після Богослуження всі перейшли до церковної залі. За столами, заставленими різними смачними стравами, засіли понад 170 осіб. Після молитви Отченаш о. Степан Ярмусь поблагословив страви. Були піднесені тости за здоров'я Владики Ніканора, за Адміністратора УАПЦ в Англії о. протопресвітера С. Молчанівського, за Стокпортську парафію і її провід. Також проведено грошову збірку, що її призначено як подарунок для Владики Митрополита.

Примітка редакції: Як уже було згадано в передмові Єпархіяльного Управління, в цій другій частині Нарису історії УАПЦ у Великій Британії за 1947-1987 роки поміщені матеріяли лише з деяких важливіших подій з життя і діяльности наших парафій. Імена і прізвища чи ініціяли авторів декотрих матеріялів, поміщених у цій другій частині Нарису подані в змісті книги.

ПАРАФІЯЛЬНІ ХОРИ УКРАЇНСЬКОЇ АВТОКЕФАЛЬНОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ

Парафіяльний хор у Болтоні

Парафія Української Автокефальної Православної Церкви в м. Болтоні мала добрий церковний хор. Диригентами цього хору були — С. Соловій, Юрій Шклярів, Анатолій Миколайович Кліш, Д. Саламаха та Іван Залізний. Цей хор існував і діяв до розв'язання парафії та її приєднання до парафії УАПЦ у Рочдейлі.

*

Парафіяльний хор у Брадфорді

Після першого Богослуження в Брадфорді, з ініціятиви вірних зорганізовано парафіяльний хор. Його першим дириґентом був сот. Шкуропій. Жалко, що ніхто тоді не поцікавився скласти список усіх хористів. Сьогодні є ще кілька учасників-основоположників хору, але всіх хористів не пам'ятають. У часі Богослуження 25 квітня 1948 року хор співав у числі 50 хористів. Із причин переселення наших вірних до інших країн, зменшилася парафія, а теж і хор. Після виїзду сот. Шкуропія до Канади в 1953 році дириґував хором п. Федір Лавренюк, але 1954 року він також виїхав до Канади.

В між часі керували хором паніматка Галина Кіцюк та інж. П. Петренко.

Парафіяльний хор у Брадфорді в 1970 році, в часі візити ВПРеосвященнішого Владики Митрополита Мстислава

В 1954 році дириґування хором обняв п. Григорій Федорович Іванюк, режисер драматичного гуртка ім. Котляревського. Він маючи багатий досвід і любов до українського мистецтва заохочував молодих співати в хорі. В 1963 році Іванюк помер після недовгої недуги. Після його смерті перебрав керівництво хором п. Олександер Семенюк, який дириґує хором і в теперішньому часі. Хор збагачує і прикрашує своїм співом богослуження, приватні треби, та ін. У хорі співають тепер: Дириґент Олександер Семенюк, Ліда Семенюк, Тамара Кацафіренко, паніматка Наталія Хуторна, Віра Смерека, Іван Смерека, Анна Долган, Павло Мельничук, Юстина Данильчук, Ліда Яцюх, Катерина

Після Архиєрейської Служби Божої 29 травня 1977 року. Спільна знімка хору й отців із Владикою Митрополитом Мстиславом

Парафіяльний хор парафії Св. Покрова в Брадфорді. Сидять зліва направо: диригент хору п. Олександер Семенюк, о. прот. Григорій Лазіснко, Преосвященний Владика Анатолій, о. прот. Михайло Хуторний. Стоять хористки парафіяльного хору. Неділя, 16 травня 1982 р. після Архиєрейської Сл. Божої

Костенко, Юлія Каленюк, Василь Бандура, Степан Мікорський, Федір Трохимчук, Віра Хуторна, Анна Двізон, Ніна Коваленко, Катерина Божко.

Молоді учасники хору закінчивши свої студії у вищих навчальних закладах працюють за своїм фахом у різних місцевостях, і тому бувають лише гістьми в часі відвідин своїх батьків у Брадфорді ,а тоді співають у хорі.

о. митроф. прот. М. Хуторний

*

Церковний хор у Брістолі

У 1957 році для нашої громади був призначений настоятелем о. Сильвестер Богатирець. Почалися служити Богослуження і зорганізувався церковний хор. Диригентом був молодий чоловік Микола Ляшенко. Співали в хорі: Іван Ляшенко, Пантелеймон Барабаш, Іван Барабаш, Матвій Співак, Петро Кривень, Кузьма Бондаренко, Євфросина Ляшенко, Тамара Ляшенко, Марія Палюх, Марія Лазарчик, Анна Гаріс-Гусак. Протягом минулих 30 років кілька хористів померли, інші переселилися в другі парафії, так, що наша православна громада змаліла, а теж змалів і церковний хор. Сьогодні співають ще у хорі: Микола Ляшенко — диригент, Іван Ляшенко, Євфросина Ляшенко, Тамара Ляшенко, Анна Гаріс-Гусак і Михайло Луценкевич. Ці довголітні й добрі співаки прикрашують своїм співом Богослуження в нашій громаді в Брістолі.

Зв'язковий Іван Ляшенко

*

Парафіяльний хор у Галіфаксі

В 1949 році в нашій парафії постав парафіяльний хор. Першим його диригентом була Галина Солтикевич. Співали тоді в хорі: Люба Лисенко, Юрій Лисенко, Григорій Дмитренко, Ігор Дмитренко, Тетяна Панченко, Янушевський, Горлінський, Михайло Пальчік, Іван Піщаниця, Константин Матяшук — дяк.

1956 року хор реорганізувався. Його диригентом стала п-ні Людмила Коцюба. Співали тоді в хорі: Надія Соловій, Людмила Антоненко, Микола Антоненко, Ріма Царалунга, Варвара Царалунга, Андрій Скок, Надія Скок, сот. Іван Гвоздик, Павлина Гвоздик, Зенон Коцюба, Текля Таранишин, паніматка Марія Водолазька, Микола Климчук, Михайло Лисон, Іван Шарко, Василь Костані. Проминали роки. Хористи змінювалися. Одні відійшли у вічність, інші виїхали з Галіфаксу.

В теперішньому часі в хорі співають: Людмила Коцюба — диригент, паніматка Марія Водолазька, Надія Скок, Павлина Гвоздик, Людмила Антонюк, Текля Таранишин, Зенон Коцюба, Іван Шарко, Михайло Лисон, Василь Костані, Микола Климчук. Цей невеличкий добрий хор є прикрасою всіх наших Богослужень. Хай Господь винагородить усіх співаків Його ласкою.

о. прот. Іван Водолазький
Настоятель парафії

*

Парафіяльний хор у Ґлостері

Від 1957 року в нашій парафії почалися служити реґулярно Богослуження. Настоятелем був о. Сильвестер Богатирець. За його заохотою зорганізувався невеличкий хор. Дириґентом була пластунка Тамара Близно, а співали в хорі пластунки і старші хористи. Пізніше дириґував хором Василь Семенчук, а співали в хорі: Олекса Чорнуха, Олекса Чорнуха — син, Микола Ярошенко, Валентина Ярошенко, Пантелеймон Барабаш, Дарія Близно, Анастасія Римарчук, Іван Барабаш, Василь Гляд, Марта Белінська, Анна Чепа, Анна Камінська та Ніна Заславська. З того часу були різні зміни в складі хору. Одні відійшли у вічність, інші виїхали ,а тепер співають у хорі: Василь Семенчук, Іван Барабаш, Володимир Заремба, Олекса Чорнуха, Марта Белінська, Анна Чепа, Ніна Заславська, Микола Ярошенко, Валентина Ярошенко, Анна Камінська, часом помагають брати-католики — Василь Мартинюк і Остап Бартків. Хор невеличкий, але радіємо, що є хор у нашій парафії.

Парафіяльна рада

*

Парафіяльний хор у Дарбі

Наша парафія постала в 1951 році. З того часу приїздили отці служити Богослуження, в часі яких співав імпровізований хор, що в ньому співали хористи, які знали церковні напіви ще з України. В 1953 році п. Микола Федчук зорганізував парафіяльний хор, що співав на всіх Богослужбах. Протягом багатьох минулих років одні співаки відходили з хору, переселювалися в інші громади, декілька відійшли у вічність, а їм на зміну приходили нові хористи, так що парафіяльний хор існує і сьогодні та є прикрасою нашої парафії. Дириґує хором п. Микола Федчук, а співають у хорі: Феодосія Міщенко, Софія Славницька, Єлисавета Ярошенко, Емілія Федчук, Степанида Богданів, Софія Вудкок, Анна Голоднюк, Лідія Мікін, Текля Штефура, Володимир Шнит, Василь Ковальчук, Юлій Яроцький, Іван Стрільковський, Юхим Радчук, Микола Богданів.

Парафіяльна рада

*

Парафіяльний хор у Кіхлей

Парафія УАПЦ у Кіхлей заснувалася 1957 року. В тому часі вже почалися служити реґулярно Богослуження і відчувалася потреба церковного хору, що зорганізувався під дириґуванням Івана Водолазького. Співали тоді в хорі: Мар'я Водолазька, Валентина Попович, Олександра Бернадська, Федір Смолка, Афанасій Милюшко, Севастіян Воробей, Петро Богач, Андрій Попович, Григор'й Антоненко, Андрій Стрільник, Методій Волігура, Павло Мальченко, Надія Грицайчук, Ольга Мазур, Андрій Малорі, Олександер Мазур — дяк. В 1963 році дириґент Іван Водолазький був висвячений на священика, а

дириґентом хору став Федір Смолка. Хор поповнився ще такими хористами: Олекса Грицайчук, Віра Волинець, Емілія Мальченко, Марфа Смолка. В 1977 році дириґування хором перебрав Василь Волинець. До хору приєдналися нові хористи — Ніна Штогрин і Іван Бойко. Протягом минулих років кілька хористів померли, а тепер хор співає у такому складі: Василь Волинець — дириґент, Віра Волинець, Ольга Мазур, Надія Грицайчук, паніматка Марія Водолазька, Емілія Мальченко, Марфа Смолка, Ніна Штогрин, Павло Мальченко, Григорій Антоненко, Олекса Грицайчук, Петро Приступа, Іван Бойко, Андрій Малоріт, Олександер Мазур — дяк.

о. прот. Іван Водолазький
Настоятель парафії

*

Парафіяльний хор у Ковентрі

Як уже подано в пропам'ятній книзі 15-ліття УАПЦ у В. Британії 1947-1962, початок парафіяльного життя у місті Ковентрі припадає на місяць квітень 1949 року коли перше Богослуження у м. Ковентрі в'дслужив о. Ігор Губаржевський з дияконом М. Галицею. Тоді Богослуження співав збірний хор під проводом п-ні Зінаїди Сидоренко.

Цю дату й належиться уважати за початок діяльності парафіяльного хору в м. Ковентрі. Хоч Богослуження в той час в'дбувались не періодично, аж до липня місяця 1953 року, то все ж у відправах Богослужень завжди співав збірний хор під дириґуванням тієї ж п-ні Зінаїди Сидоренко.

У липні місяці 1953 року на параф'ю був призначений постійний настоятель о. П. Бублик. В цей час до парафії приписався дипл. інж. П. Петренко, який переїхав із Брадфорду до м. Раґбі на працю. Бувши дириґентом церковного хору в м. Брадфорді, він і в м. Ковентрі перейняв цей обов'язок, і керував парафіяльним хором у м. Ковентрі аж до 1964 року. Коли звільнився з причини далекого доїзду до парафії тоді знову обов'язки дириґента взяла п-ні З. Сидоренко, і проводила хором аж до своєї смерти у серпні 1981 року.

Після відходу у вічність п-ні Зінаїди Сидоренко, дириґентом хору став п. Павло Цекот, який до цього часу, від початку заснування парафії, виконував обов'язки дяка. На жаль, склад хору завжди мінявся. Багато хористів виїхали за океан, деякі відійшли у вічність. Але, Бог завжди турбуючись за свою Церкву, завжди знаходив людей, що приступали до хору й виконували всі необхідні Богослужбові співи.

Та через свою хворобу, і п. П. Цекот, за порадою лікарів змушений був змінити країну свого побуту на сухіший клімат, і він маючи дружину з Італії, виїхав у квітні місяці 1984 року на постійний побут у Італію. По його виїзді дириґента в парафії немає. Також і мало залишилось колишніх хористів. Так, що майже кожного Богослуження у хорі стоять інші люди і співають за проводом паніматки Ольги Гусак.

о. прот. Григорій Гусак
Настоятель парафії

*

Парафіяльний хор у Лідс

Парафія УАПЦ у м. Лідс постала 1953 року. В часі Богослужень співав парафіяльний хор. Його диригентом і сьогодні є п. Микола Мальна. Як звичайно, буває, хористи змінювалися, але хор існує вже 34 рік. Співають у ньому: Галина Гаращенко, Галина Скрипка, Сузана Волошин, Ліда Яцюк, Ольга Шкандрій, Оксана Гоголь, Василь Мос, Василь Бандура, Теодор Трофимчук, Олекса Стецюк.

Цей невеличкий добрий хор співає всі Богослуження, що їх служить о. настоятель митроф. прот. Михайло Хуторний. Наші парафіяни вельми вдячні диригентові й хористам за їхню невтомну працю в нашій парафії.

Парафіяльна рада

*

Парафіяльний хор у Лестері

Парафіяльний хор нашої парафії існує від самого початку заснування парафії. Протягом того часу були різні зміни в хорі, змінювалися диригенти й хористи. Тепер диригує хором п. Володимир Нетреба.

Парафіяльна рада

Хор лондонської парафії у 50 роках. Наперед стоїть полк. Сергій Нагнибіда

*

Парафіяльний хор у Лондоні

17 серпня 1947 року вважається не тільки днем заснування Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії, але й днем основання лондонської парафії УАПЦ. Тоді й створився наш парафіяльний хор. Першим його диригентом був Гаврилюк. У 1949 році диригував хором о. диякон Ю. Печенюк, а пізніше полк. Григорій Сосідко, а після нього п. Маслов. Із 1951 року почав диригувати хором полк. Сергій Нагнибіда. В той час хор був найліпше зорганізований і мав найкращих хористів. У 1972 році диригував хором Сергій Ковальський, а пізніше Петро Колесник. Пізніше диригував п. Сава Сахарук, а після нього Василь Бацура, який диригує хором і в теперішньому часі. За диригування полк. Сергія Нагнибіди співали в хорі: Паніматка Олена Молчанівська, паніматка Зінаїда Галиця, О. Титаренко, Н. Чорнорай, Г. Олійниченко, М. Кочкало, С. Ковальський, І. Щербацький, інж. О. Титаренко, О. Музичка, С. Чорнорай, Я. Іванюк, П. Колесник, К. Нечипоренко. З того часу настали великі зміни в хочі. В теперішньому часі співають у хорі: Паніматка Зінаїда Галиця, Шарлота Костюк, Параскева Марунчак, Галина Довгоп'ят, Надія Андрусишин, Осип Музичка, Яків Іванюк, Андрій Іванюк, Мусій Штунь, Пилип Тараненко, Яків Глузд, Володимир Музичка.

Парафіяльна рада

*

Парафіяльний хор у Манчестері

Коли почались служити регулярні Богослуження в нашій парафії при кінці 1948 року тоді й заснувався в нас парафіяльний хор. Першим диригентом був А. Ліськовиський ,який теж і дякував. Пізніше диригентами були Желізний і Денисенко. З 1962 року диригентом був Володимир Богуслав. Були теж численні персональні зміни в складі хору. В теперішньому часі диригентом є Володимир Богуслав. Хор невеличкий, але прекрасно вив'язується зі своїх обов'язків. У хорі співають кілька молодих хористів, а Михайло Кривонос, що був довголітнім вівтарним прислужником читає дуже гарно Апостола.

Парафіяльна рада

*

Парафіяльний хор у Ноттінґамі

Парафія УАПЦ у Ноттінґамі постала з вірних УАПЦ — вояків І УД УНА і з прибулих до Великої Британії добровільних робітників — українців із Німеччини. З 1949 року до нашої парафії приїжджав о. прот. Олександер Довгаль, що служив регулярно Богослуження. Допомагали співом К. Євтушенко, п-ні О. П. Волкова та інші, що знали церковний спів. За настоятеля о. Г. Добровольського почався організувати церковний хор. Першим його диригентом був С. Мачуляк, а пізніше співали без диригента.

В 1960 році настоятелем парафії став о. Степан Морозюк, а в тому часі прибув з Олдгаму диригент Анатолій Миколайович Кліш, професійний диригент. Він почав організувати хор. Початки були трудні, але за місяць часу в хорі вже були 28 хористів. Відбувалися проби співу двічі в тижні. Минув

Ноттінґамський парафіяльний хор під дириґентурою п. А. Кліша співає Службу Божу

рік часу й наш хор був уже такий сильний, що співав не тільки в нашій парафії, але й в інших парафіях, і став прикрасою нашої парафії.

З важливіших дій нашого хору годиться відмітити такі:

— 23 вересня 1963 року хор співав Службу Божу в Ковентрі в храмове свято.

— 1964 року в Пітерборо, на імпрезі влаштованій Асоціяцією Об'єднаних Націй. Наш хор співав разом з американським і англійським хорами.

— 1966 року на храмовому святі в Дарбі.

— 1971 року в Лондоні з нагоди відзначення 50-ліття Першого Собору УАПЦ в Києві.

— 1972 року в Лондоні з нагоди відбування Третього Собору УАПЦ у діяспорі.

— 1973 року в Парижі з нагоди Надзвичайного Собору УАПЦ в діяспорі.

— 1976 року в Парижі на відзначенні 50-ліття трагічної смерти Головного Отамана Симона Петлюри.

— 1978 року в Лондоні на V Соборі УАПЦеркви в діяспорі.

— 1982 року у парафії Св. Юрія в Дарбі з нагоди візитації Владики Архиєпископа Анатолія.

— 1985 року в Ноттінґамі з нагоди першої візитації Преосвященного Владики Володимира.

— 1985 року співав Архиєрейську Службу Божу з нагоди започаткування відзначення тисячоліття хрещення Руси-України.

Парафіяльний хор у Ноттінґгамській парафії УАПЦ і його невтомний диригент А. Кліш заслуговує признання і подяки за довголітню безперебійну працю хору на прославу Бога і нашої Церкви.

Іван Матвійчук
Голова

*

Парафіяльний хор в Олдгамі

Після закінчення другої світової війни І УД УНА опинилась у полоні в Італії, в Белярії та Ріміні. В полоні були юнаки, але були теж інтелектуальні сили, і вони дбали, щоб вишколювати молодь, щоб вона не марнувала дорогого часу. Діяли різні курси, хори, оркестри та мистецькі гуртки. Православним українцям подавав духовну опіку о. ієромонах Іов Скакальський. На першій Службі Божій, що її він служив, був проф. співу Савицький. Він побачив, що є співаки, лише треба з ними попрацювати. Почались проби вивчання співу. Між хористами був Анатолій Миколайович Кліш, який знав церковний спів, а тоді проф. Савицький передав хор під опіку А. Кліша.

1947 року вояків перевезено до Великої Британії, де вони працювали на сільськогосподарських роботах, а у вільному часі вивчали церковний і світський спів. На одному зібранні хористів виринула думка, щоб надати ім'я хорові. На пропозицію Дмитра В'яжевича названо хор »Дніпро«. Після звільнення з полону хористи поселилися в Олдгамі, де далі продовжували співати в хорі. В 1950 році в хорі були 22 співаки, які співали на академіях, концертах і Архиєрейських Богослуженнях. Диригентом був далі Анатолій М. Кліш. Він виїхав з Олдгаму в 1958 році.

Спільна знімка хору »Дніпро« з Бл. Владикою Митрополитом Полікарпом у Брадфорді 6 серпня 1950 року

Хор »Дніпро« у 1952 році. Напереді сидять о. ієродиякон Ростислав і Бл. Владика Митрополит Полікарп

Олдгамський хор »Дніпро« в 1977 році

Хор »Дніпро« у 80 роках. Імена і прізвища хорового складу подані на черговій сторінці

Перший ряд зліва направо: Марія Сай, Ольга Позняк, Марія Бойчук, Катерина Прозора, Галина Коротченко, Катерина Михайлюк, Ірина Корольчук, бл. пам. Афанасій Корольчук — диригент, Віра Корольчук, Софія Данилюк, Надія Мороз, Павлина Ксинюк, Галина Данилюк, Олександра Бойко, Катерина Квас.

Другий ряд зліва направо: Сергій Коротченко, Олександер Корольчук, Павло Мартинюк, Анатолій Кіцюк, Василь Бойко, Максим Славич, Галина Сай, Тамара Пантила, Юлія Гейвіч, Леся Шалапай, Василь Данилюк, Дмитро В'ячевич, Микола Бойчук, Василь Шалапай, Марко Починок, Степан Мороз — диригент.

Третій ряд зліва направо: Пилип Корольчук, Володимир Коротченко, Зенон Пантела. Не присутній Ярослав Андрійчак. На знімці немає нових хористів: Михайла Сем'янського, Івана Типи, Андрія Маршала, Марії Ной, Надії Маршал і Сави Маршал.

Бажаючи зберегти хор, два брати Василь і Афанасій Корольчуки стали диригентами хору. Мішаним хором диригував Василь Корольчук, а чоловічим Афанасій Корольчук. Згодом Афанасій Корольчук перебрав загальну диригентуру об'єднавши обидва хори в один мішаний хор, який існує і тепер. В'д часу свого існування хор »Дніпро« пропаґує красу літургійних і світських пісень славних українських композиторів.

Від 1982 року хор побільшив свій склад з приходом хористів з Олдгамської парафії Української Католицької Церкви, як теж поповнився молодими хористами. Хор »Дніпро« став правдивим соборницьким хором та за цей новий період мав виступ на телебаченні під час папської Літургії у Манчестері, як також співав багато православних і католицьких Архиєрейських Літургій, концерт'в, академій та різних святкових імпрез.

Хор »Дніпро« брав участь у великих відзначеннях у Роттердамі, Парижі, Люксембурґу, а теж у церквах УАПЦ і УКЦ у Великій Британії. У червні 1987 року хор »Дніпро« випустив платівку із співом православної Св. Літургії з нагоди відзначення великого ювілею тисячоріччя хрещення Україні і плат'вки церковної музики.

В теперішньому часі в хорі »Дніпро« співають: Афанасій Корольчук, Олександер Корольчук, Анатолій Кіцюк, Павло Мартинюк, Василь Бойко, Сергій Коротченко, Володимир Коротченко, Пилип Корольчук, Афанасій Корольчук, Максим Славич, Степан Мороз, Василь Шалапай, Зенон Пантела, Микола Бойчук, Дмитро В'яжевич, Василь Данилюк, Славко Починок, Леся Шалапай, Галина Коротченко, Галина Сай, Катерина Михайлюк, Ірина Корольчук, Марія Сай, Ольга Позняк, Марія Бойчук, Катерина Прозора, Катерина Квас, Надія Мороз, Галина Данилюк, Софія Данилюк, Павлина Ксинюк, Олександра Бойко, Віра Корольчук, Юлія Гейвич і Тамара Пантела.

С. Мороз
Адміністратор хору »Дніпро«

*

Парафіяльний хор у Престоні

1950 року почали служитися в нашій парафії Богослуження. Постала потреба власного парафіяльного хору. Такий хор зорганізовано. Його диригентом був Михайло Тарала, а співали в хорі: Василь Глоба, Василь Тахтей, Микола Клименко, Люба Клименко, Марія Каліженко, Валентина Калиниченко, Поля Шевченко, Анна Остряниця, Степан Антонюк, Микола Томорокса, Степан Пащук, Василь Білик, Микола Янчар — дяк, і паніматка Марія Водолазька.

В 1962 році став диригентом Степан Антонюк. У 1985 році диригування хором перебрав Сергій Левчук, а тепер співають у хорі: Анастасія Левчук, Анна Остряниця, Анна Малиновська, паніматка Марія Водолазька, Микола Томорокса, Степан Пащук і Нестор Гриневич.

о. прот. Іван Водолазький
Настоятель парафії

*

Парафіяльний хор у Редінґу

З 1950 року до нашої православної громади в Редінґу приїздив о. протопресвітер Сергій Молчанівський з о. дияконом Михайлом Галицею, щоб служити Службу Божу. Тоді Богослуження співав хор »Сурма« Відділу СУБ під диригуванням Володимира Сарчука. 1956 року був призначений настоятелем нашої парафії Св. Іллі о. Сильвестер Богатирець. Тоді зорганізувався парафіяльний хор. Диригентом був Володимир Сарчук, а співали в хорі: Іван Пізюра (батько), Іван Пізюра (син), Микола Селезень, Юхим Пігарчук, Іван Пинчук, Микола Фесенко, Ілля Красно, Михайло Олійник, паніматка Орися Богатирець, Ольга Сарчук, Ольга Молдавчук, Віра Пинчук, Марія Фесенко, Марія Телюк, парафіяльний дяк — Адам Лазарчук. Цей хор довгі роки співав Богослуження і відвідував наших вірних з колядою. Проминули роки. Одні хористи виїхали з нашої громади, багато відійшли у вічність, але до хору приєдналися нові хористи й хор діє і тепер, у такому складі: Володимир Сарчук — диригент, а співають у хорі: Іван Пізюра, Іван Пинчук, Яків Задирака, паніматка Орися Богатирець, Марія Павленко, Ольга Молдавчук, Одарка Косинська, Марія Телюк, Адам Лазарук — дяк. Ми вельми вдячні Володимиру Сарчукові — диригентові, Адамові Лазарчукові — дякові та всім хористам — братам і сестрам за їхній труд і працю на Божу прославу і нашої Святої Церкви.

Парафіяльна рада

*

Парафіяльний хор у Рочдейлі

Парафія УАПЦ у Рочдейлі основана 1948 року. Тоді теж і зорганізовано парафіяльний хор, що його диригентом був Степан Соловій. Він помер 1959 року, а тоді хором диригував Василь Шалапай, а після нього перебрав диригування Іван Мозговий, який диригує хором і тепер. У хорі співають: Іван Сусенко, Іван Пилявський, Степан Савченко, Олександер Коваль, Петро Долинський, Степан Штука, Галина Маланчук, Лідія Мороз, Надія Кальбус, Марія Матвійчук і Марія Сорочук. Цей невеликий добрий хор збагачує своїм співом усі Богослужби, і ми радіємо, що маємо такий хор у нашій парафії та бажаємо диригентові й хористам доброго здоров'я і многих літ.

Парафіяльна рада

*

Парафіяльний хор у Стокпорті

Парафія УАПЦ у Стокпорті постала 1957 року. Тоді й створився парафіяльний хор, що його диригентом був Залізний. Згодом він унаслідок недуги мусів кинути диригування, а новим диригентом став Михайло Бабай, що диригував хором до часу розв'язання парафії та її приєднання до манчестерської парафії.

о. Афанасій Максимук

СПИСОК ПОМЕРЛИХ ВІРНИХ УАПЦ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ У 1947—1987 РОКАХ

Прізвище	ім'я	Дата смерти	Місцевість
Абакумець	Іван	3. 8. 1987	Брадфорд
Авраменко	Василь	15. 5. 1968	Манчестер
Авраменко	Надія	27. 1. 1975	Манчестер
Аврамов	Іван	19. 6. 1983	Гаддерсфілд
Акимів	Сергій	26. 8. 1954	Бамбурі
Алдаковська	Емма	27. 3. 1980	Рочдейл
Алексієв	Владислав	31. 7. 1969	Брадфорд
Алісов	Микола	26. 11. 1969	Брадфорд
Андрійченко	Микола	20. 6. 1965	Аштон
Андрущенко	Юхим	15. 4. 1966	Лестер
Андрущенко	Уляна	18. 2. 1986	Лестер
Антоненко	Євдокія	10. 4. 1978	Галіфакс
Антонюк	Іван	19. 4. 1983	Болтон
Аранда	Григорій	6. 8. 1975	Редінґ
Арм'янська	Єлена	10. 11. 1987	Брадфорд
Артименко	Сила	4. 1. 1987	Ноттінґгам
Артюк	Василь	21. 1. 1981	Майденген
Бабич	Гаврило	1. 4. 1984	Манчестер
Бабій	Дмитро	11. 3. 1983	Брайнтрі
Бабінський	Петро	27. 11. 1982	Чіддінґфолд
Базилевський	Павло, полк.	15. 11. 1981	Лондон
Бабай	Михайло	8. 2. 1981	Стокпорт
Баклач	Павло	17. 7. 1971	Гай Викомб
Баклай	Федір	19. 4. 1978	Рочдейл
Балдицький	Володимир	25. 4. 1976	Ноттінґгам
Балицький	Іван	30. 5. 1954	Шрюсбері
Баль	Іван	3. 10. 1968	Ковентрі
Барвіно	Іван	16. 4. 1975	Болтон
Барков	Михайло	14. 9. 1979	Рочдейл
Барановський	Петро	13. 12. 1978	Брадфорд
Барський	Павло	16. 11. 1981	Брадфорд
Бережний	Степан	21. 3. 1981	Олдгам
Береженський	Василь	1. 5. 1965	Олдгам
Бецюк	Микола	18. 5. 1979	Дарбі
Биля	Василь	26. 6. 1979	Ноттінґгам
Бирюк	Іван	16. 6. 1987	Рочдейл
Бігун	Марія	10. 6. 1976	Ноттінґгам
Бігун	Ілля	11. 5. 1979	Ноттінґгам
Біла	Ярина	8. 2. 1982	Манчестер
Білик	Олекса	26. 4. 1969	Престон
Білик	Василь	23. 7. 1986	Престон
Білокінь	Василь	28. 4. 1980	Брадфорд

Білюба	Сергій	18. 11. 1978	Челтенгам
Білюба	Григорій	3. 12. 1982	Галіфакс
Бірон	Гаврило	25. 12.1983	Карлайл
Бовдало	Василь	3. 7. 1966	Брадфорд
Бодник	Василь	30. 8. 1982	Бедфорд
Боднарук	Олександер	26. 3. 1983	Ковентрі
Богач	Петро	19. 4. 1971	Кіхлей
Бойко	Семен	2. 4. 1979	Редінґ
Бойко	Агрипина	12. 8. 1982	Волверк
Бойко	Теодор	26. 12. 1968	Гаддерсфілд
Бондаренко	Кузьма	14. 3. 1972	Брістол
Борисюк	Павло	9. 4. 1981	Ноттінґгам
Боручик	Олекса	25. 5. 1982	Брдафорд
Боярик	Дмитро	3. 10. 1953	Бамбурі
Блужініна	Лідія	9. 11. 1976	Ноттінґгам
Блудінова	Марія	6. 3. 1980	Лідс
Брах	Семеон	27. 1. 1987	Ноттінґгам
Брилюк	Осип	13. 10. 1980	Брадфорд
Брунт	Петро	25. 7. 1986	Редінґ
Бублик	Митрофан	11. 6. 1977	Бедфорд
Бублик	Марія	12.10. 1987	Бедфорд
Буйновський	Степан	18. 12. 1976	Манчестер
Буковська	Марлина	12. 7. 1979	Галіфакс
Булега	Анна	27. 11. 1987	Брадфорд
Бурбижик	Василь	21. 4. 1982	Престон
Бутенко	Дмитро	8. 1. 1980	Ноттінґгам
Буткович	Нестор	2. 3. 1980	Ноттінґгам
Буряк	Осип	3. 2. 1966	Брадфорд
Вакуленко	Григорій	12. 8. 1967	Ноттінґгам
Валіков	Олексій	29. 7. 1969	Брадфорд
Василенко	Василь	19. 10. 1954	Шрюсбері
Василенко	Кузьма, д-р	1. 7. 1970	Манчестер
Василенко	Володимир, проф.	10. 12. 1978	Лондон
Василенко	Прокопій	25. 9. 1977	Олдгам
Василець	Петро	27. 5. 1965	Лавдвотер
Василів	Овсій	12. 4. 1976	Галіфакс
Василюк	Антоній	30. 12. 1970	Лондон
Ващук	Оксана	19. 9. 1971	Ковентрі
Вейхт	Стефанія	3. 1. 1965	Брадфорд
Веселовський	Петро	28. 3. 1961	Кеттерінґ
Вишневецький	Іван	18. 7. 1979	Кіхлей
Вировикішка	Федір	8. 4. 1978	Лейтон Базард
Випирайло	Семен	29. 8. 1965	Ноттінґгам
Висоцький	Іван	5. 10. 1981	Лідс
Вишненко	Надія	9. 2. 1983	Олдгам
Вишненко	Степан	10. 2. 1983	Олдгам
Вінцюк	Марко	12. 1. 1961	Чешант
Вірко	Юхим	5. 1. 1975	Гаддерсфілд
Віуд-Водотовка	Оксана	8. 12. 1987	Лідс

Возняк	Віктор	6. 4. 1974	Блякбурн
Вовк	Тихон	9. 8. 1980	Дарбі
Вокуленко	Микола	28. 5. 1978	Ноттінґгам
Водєботська	Марта	2. 9. 1969	Брадфорд
Волігура	Методій	28. 7. 1980	Кіхлей
Воліченко	Павло	20. 9. 1984	Ноттінґгам
Волощук	Макар	26. 7. 1986	Редінґ
Волчук	Гавриїл	26. 12. 1963	Оксфорд
Воробей	Михайлина	15. 7. 1985	Кіхлей
Воробій	Севастіян	23. 1. 1982	Кіхлей
Воробійов	Павло	30. 8. 1983	Ковентрі
Ворожба	Афанасій	11. 9. 1983	Редінґ
Воропай	Валентина, мґр	26. 9. 1978	Ветербі
Вронченко	Мусій	3. 6. 1972	Волвергамптон

Габрик	Григорій	24. 4. 1980	Ноттінґгам
Гайвас	Олена	13. 10. 1961	Свіндон
Гайворонський	Василь	11. 10. 1987	Аккрінґтон
Гайдай	Григорій	27. 2. 1971	Манчестер
Гайдучий	Василь	20. 4. 1974	Болтон
Галіф	Гаврило	24. 7. 1972	Галіфакс
Галущак	Іван	26. 9. 1968	Ковентрі
Ганзовська	Євдокія	25. 11. 1978	Рочдейл
Ганзя	Іван	24. 4. 1975	Галіфакс
Гонтаренко	Раїса	29. 11. 1951	Лондон
Гарбуз	Павло	10. 6. 1976	Ноттінґгам
Гарбуз	Анна	15. 12. 1976	Олдгам
Гаращенко	Микола	14. 7. 1985	Ноттінґгам
Гаргун	Іван	6. 9. 1981	Дарбі
Гармаш	Степан	6. 10. 1982	Брадфорд
Гач	Яків	4. 5. 1982	Дарбі
Герцель	Василь	28. 5. 1980	Рочдейл
Гвоздик	Іван, май.	3. 1. 1982	Галіфакс
Гіско	Іван	2. 6. 1984	Олдгам
Глина	Антоній	4. 4. 1958	Свіндон
Глоба	Кузьма	14. 4. 1952	Бедфорд
Гломозда	Микола	24. 3. 1979	Ковентрі
Гнатюк	Артем	4. 12. 1975	Рочдейл
Гнилицький	Никифор	3. 11. 1983	Олдгам
Говз	Яків	23. 7. 1974	Манчестер
Говорун	Михайло	15. 5. 1984	Манчестер
Годун	Петро	8. 4. 1986	Дарбі
Годіус	Олександер	16. 4. 1984	Ноттінґгам
Голіус	Петро	2. 2. 1987	Ноттінґгам
Гомук	Анастасія	19. 5. 1984	Блякбурн
Головинка	Дмитро	16. 9. 1981	Кіддермінстер
Голоборотько	Константин	2. 2. 1973	Волвергамптон
Голоднюк	Степан	3. 12. 1976	Дарбі
Голосій	Федір	7. 5. 1983	Рочдейл
Гончаренко	Антоній	28. 6. 1968	Ковентрі

Гончаренко	Василь	18. 2. 1973	Чіддінґфолд
Гончаренко	Олександер	24. 11. 1973	Лідс
Городник	Зінаїда	2. 3. 1984	Манчестер
Горобуць	Іван	14. 3. 1982	Олдгам
Горобець	Кирило	5. 3. 1983	Рочдейл
Горобець	Микола	6. 8. 1966	Олдгам
Горбик	Федір	12. 4. 1975	Лестер
Гостинський	Володимир	5. 1. 1980	Рочдейл
Грабко	Тарас	25. 6. 1965	Олдгам
Гречаний	Осип	12. 5. 1980	Дарбі
Грижук	Іван	6. 5. 1987	Велінґборо
Грись	Дмитро	5. 9. 1985	Кіхлей
Грицюк	Георгій	7. 9. 1981	Редінґ
Грицай	Іван	24. 9. 1979	Лестер
Грищук	Григорій	12. 10. 1966	Брадфорд
Гузь	Петро	6. 5. 1974	Лондон
Грубник	Павло	23. 7. 1982	Редінґ
Гузов	Іван, отець	5. 3. 1984	Манчестер
Гунідзенко	Іван	31. 10. 1980	Волвергамптон
Гуменний	Антоній	3. 11. 1976	Гай Викомб
Гуменюк	Меланія	20. 12. 1972	Рочдейл
Гулька	Анна	24. 12. 1971	Гаддерсфілд
Гуралюк	Василь	20. 11. 1964	Лондон
Гуцул	Василь	30. 5. 1979	Брадфорд
Гурчин	Михайло	8. 5. 1953	Шрюсбері
Ґрендій	Дмитро	5. 10. 1987	Гаддерсфілд
Давиденко	Яків	13. 3. 1981	Гаддерсфілд
Давиденко	Ілля	7. 6. 1979	Ковентрі
Даниленко	Іван	13. 2. 1982	Брадфорд
Данильченко	Трохим	21. 10. 1962	Пітерборо
Дарманюк	Семен	22. 4. 1976	Гаддерсфілд
Дейвіс	Євгенія	16. 2. 1970	Манчестер
Дейменка	Федір	24. 11. 1970	Олдгам
Демченко	Іван	25. 11. 1969	Галіфакс
Демченко	Юхим	2. 3. 1956	Лондон
Денисенко	Данило	18. 8. 1963	Манчестер
Денисюк	Володимир	4. 11. 1956	Аббот Лянґлей
Дем'янчук	Ірина	11. 12. 1980	Брадфорд
Дехтяр	Іван	1. 7. 1977	Глостер
Дешко	Микола	3. 3. 1962	Гай Викомб
Димидін	Тихон	24. 8. 1971	Волвергамптон
Діденко	Леонтій	19. 12. 1965	Лондон
Діденко	Яків	24. 10. 1973	Савтгамптон
Діхтяренко	Сергій	24. 9. 1965	Ноттінґгам
Длябога	Алла	31. 3. 1964	Лондон
Длябога	Михайло, сот.	31. 12. 1971	Лондон
Дмитренко	Параскева	17. 2. 1981	Галіфакс

Дмитренко	Степан	2. 2. 1963	Брадфорд
Добанович	Володимир	1. 4. 1980	Велінґборо
Добровольський	Леонтій	15. 5. 1982	Дарбі
Довженко	Федір	16. 2. 1956	Дорчестер
Довбуш	Микола	12. 10. 1981	Ноттінґгам
Доля	Іван	18. 6. 1987	Волвергемптон
Дударів	Константин, інж.	6. 4. 1979	Лондон
Дукарівич	Михайло	18. 8. 1969	Брадфорд
Драла	Іван	25. 4. 1973	Лондон
Дрюма	Антонина	24. 4. 1986	Рочдейл
Дрюма	Юхим	5. 8. 1961	Рочдейл
Дятеров	Андрій	4. 11. 1985	Дарбі
Євсієнко	Володимир	19. 7. 1957	Редінґ
Євіч	Іван	16. 2. 1968	Гаддерсфілд
Євтемович	Сергій	29. 5. 1964	Дарбі
Євтушенко	Кузьма	27. 11. 1966	Ноттінґгам
Єкимчук	Тарас	17. 1. 1973	Гаддерсфілд
Єремїїв	Михайло	17. 1. 1986	Рочдейл
Єршов	Миколай	5. 12. 1972	Олдгам
Єфименко	Гаврило	8. 4. 1966	Гаддерсфілд
Єфімович	Уласій	20. 4. 1978	Ноттінґгам
Жабчак	Василь	25. 2. 1966	Кіхлей
Живогляд	Пилип	30. 4. 1962	Брадфорд
Жижка	Марія	28. 4. 1980	Кембрідж
Жикул	Семен	6. 9. 1964	Галіфакс
Жилко	Надія	8. 8. 1969	Олдгам
Жованик	Микола	3. 5. 1977	Олдгам
Жовковатий	Пилип	31. 10. 1968	Гаддерсфілд
Журавель	Сергій	26. 10. 1986	Ноттінґгам
Забило	Іван	31. 5. 1961	Гердфорд
Заболотний	Василь	16. 11. 1950	Лондон
Забродський	Михайло	8. 4. 1961	Ноттінґгам
Загуменний	Петро	30. 9. 1964	Редінґ
Загряник	Євдокія	7. 4. 1970	Галіфакс
Здрок	Ісидор	30. 8. 1959	Редінґ
Замора	Дем'ян	13. 1. 1962	Лондон
Захарченко	Василь	18. 7. 1966	Лондон
Запольський	Сергій	14. 4. 1976	Кіхлей
Зарицький	Парфеній	29. 5. 1986	Лондон
Заславський	Степан	14. 3. 1978	Веллінґборо
Заяць	Михайло	17. 8. 1968	Лідс
Зелінський	Микола	31. 5. 1978	Веллінґборо
Зенков	Микола	15. 3. 1985	Ноттінґгам
Здесенко	Михайло	30. 8. 1980	Престон
Зінченко	Анна	20. 12. 1979	Брадфорд
Зінченко	Петро	7. 1. 1982	Брадфорд

Зінченко	Федір	5. 9. 1961	Іклей-Брадфорд
Іванек	Макар	14. 3. 1985	Гаддерсфілд
Іванів	Іван	23. 12. 1972	Ноттінґгам
Іванова	Анна	5. 11. 1976	Редінґ
Івановський	Семен	8. 4. 1981	Іпсвіч
Іванюк	Анна	28. 8. 1979	Брадфорд
Іванюк	Петро	14. 4. 1985	Лондон
Іванченко	Яків	3. 5. 1954	Вудлянд госпітал
Іванчук	Параскева	28. 4. 1982	Рочдейл
Ігнатов	Микита	5. 2. 1983	Олдгам
Ільїн	Василь	21. 1. 1963	Амершам
Ільчишин	Корній	31. 8. 1986	Гаддерсфілд
Ільчишин	Ніна	2. 5. 1987	Манчестер
Ільчишин	Михайло	27. 9. 1975	Болтон
Ільчук	Василь, о. прот.	9. 7. 1951	Лондон
Ільчук	Іван	25. 3. 1971	Ковентрі
Іллот	Надія	2.10. 1986	Вотфорд
Іщюк	Марія	17. 8. 1972	Франція
Кагукало	Варвара	16. 6. 1975	Олдгам
Калашник	Афанасій	14. 5. 1982	Ноттінґгам
Казмирук	Кирило	12. 2. 1984	Брадфорд
Казимирук	Олександра	25. 4. 1978	Брадфорд
Калита	Гаврило	19. 7. 1985	Веллінґтон
Кальбус	Василь	27. 1. 1965	Рочдейл
Каноніким	Георгій	16. 10. 1975	Редінґ
Каминіков	Тихон	20. 6. 1983	Олдгам
Капля	Федір	14. 1. 1983	Данді
Капустянська	Клявдія	3. 1. 1973	Ноттінґгам
Карпук	Петро	6. 4. 1981	Ковентрі
Карпиченко	Борис	10. 6. 1978	Лондон
Кашубка	Олекса	5. 3. 1977	Редінґ
Катихін	Антоній	17. 5. 1967	Олдгам
Кельман	Михайло	4. 5. 1965	Дарбі
Кельман	Марія	5. 11. 1986	Дарбі
Кельман	Ольга	30. 11. 1984	Дарбі
Кельман	Марія	5. 11. 1986	Дарбі
Кириленко	Арсеній	1. 2. 1985	Ноттінґгам
Кирилик	Архип	28. 10. 1983	Брадфорд
Киричук	Юхим	7. 11. 1982	Кардіф
Киричук	Іван	21. 9. 1951	Лондон
Кисличенко	Олександер	15. 4. 1984	Волвергамптон
Кіналевський	Микола	21.11. 1970	Іпсвіч
Кіндрат	Володимир	20. 8. 1966	Гаддерсфілд
Кіт	Михайло	18. 5. 1986	Галіфакс
Кіяк	Дмитро	6. 3. 1979	Редінґ
Клименко	Микола, поет	27. 12. 1978	Лондон
Клименко	Давид	15. 3. 1981	Іпсвіч
Климова	Тетяна	20. 11. 1978	Кіхлей
Клімов	Парфеній	2. 2. 1969	Кіхлей

Кліш	Павло	28. 9. 1983	Волвергемптон
Клявський	Володимир	20. 7. 1963	Вустер
Книш	Микита	19. 7. 1986	Манчестер
Коваленко	Параскева	11. 3. 1958	Ковентрі
Коваленко	Іван	15. 9. 1987	Вілтон, Лінкодншір
Коваль	Іван	15. 9. 1987	Вілтон, Лінкс.
Коваль	Софія	18. 4. 1984	Лондон
Коваль	Василь	12. 1. 1961	Лондон
Коваль	Олена	28. 3. 1966	Лондон
Коваль	Леонід	21. 4. 1986	Бедфорд
Ковальський	Петро	28. 9. 1965	Редінґ
Ковальський	Ігор	7. 4. 1976	Галіфакс
Ковальчук	Федір	25. 8. 1979	Лестер
Когут	Адріян	18. 2. 1979	Савтгемптон
Кожухар	Харлампій	12. 5. 1960	Брамлей
Козак	Василь	1. 1. 1974	Ілсвіч
Козан	Петро	2. 8. 1982	Лютон
Козир	Іван	1. 4. 1985	Кеттерінґ
Козловський	Никодим	8. 5. 1976	Ноттінґгам
Козлівський	Федір	3. 8. 1977	Пітерборо
Козловська	Віра	28. 8. 1977	Ноттінґгам
Козьор	Григорій	3. 5. 1965	Брадфорд
Колесніков	Микола	14. 1. 1977	Брадфорд
Колісник	Микола	2. 10. 1981	Брадфорд
Колісник	Трохим	4. 1. 1979	Галіфакс
Колос	Микола	22. 2. 1979	Ноттінґгам
Колодязний	Тимофій	7. 7. 1983	Дарбі
Комаровський	Константин	24. 2. 1978	Ноттінґгам
Коляда	Анна	28. 3. 1967	Галіфакс
Колченко	Василь	5. 11. 1984	Ілсвіч
Комісаренко	Євдокія	11. 12. 1962	Брадфорд
Конограй	Сергій	21. 2. 1985	Олдгам
Коровченко	Сава	24. 11. 1984	Ноттінґгам
Коростовець	Володимир, д-р	29. 9. 1953	Лондон
Корієнко	Іван	10. 5. 1986	Веллінґборо
Королець	Юрій	3. 4. 1977	Гаддерсфілд
Корольчук	Василь	25. 3. 1973	Олдгам
Корольчук	Домініка	26. 1. 1986	Олдгам
Кормис	Василь	18. 2. 1980	Брадфорд
Корнієнко	Салі	30. 5. 1986	Дарбі
Корнієнко	Федір	21. 1. 1986	Дарбі
Косарів	Микола	19. 8. 1956	Оксфорд
Косаков	Павло	8. 11. 1981	Брадфорд
Косинський	Іван	12. 7. 1976	Редінґ
Костецький	Михайло	16. 6. 1984	Глостер
Костюк	Іван	20. 9. 1986	Кіхлей
Котенко	Іван	16. 1. 1983	Олдгам
Котлований	Григорій	5. 7. 1966	Брадфорд
Кочкало	Максим	28. 12. 1965	Лондон
Кох	Дмитро	15. 2. 1966	Гай-Викомб

Кравець	Михайло	17. 6. 1961	Іпсвіч
Кравчук	Никифор	21. 8. 1966	Кеттерінґ
Кравчук	Нечипір	21. 8. 1968	Олдгам
Кралько	Параскева	4. 4. 1950	Олдгам
Краль	Петро	23. 9. 1973	Манчестер
Кривенко	Афанасій	13. 5. 1984	Ковентрі
Кривен	Петро	8. 11. 1969	Брістол
Кривицький	Антоній	8. 9. 1976	Ковентрі
Кривич	Георгій	10. 7. 1979	Редінґ
Крель	Степан	3. 1. 1981	Борнмутс
Кривохижа	Степанія	29. 3. 1971	Манчестер
Кривохижа	Григорій	23. 12. 1976	Рочдейл
Крохмальний	Михайло	3. 1. 1987	Редінґ
Кропивницький	Василь	9. 11. 1986	Престон
Кругла	Ольга	1. 3. 1979	Свіндон
Крупко	Петро	19. 11. 1978	Редінґ
Кубай	Галина	9. 2. 1979	Рочдейл
Кузниців	Омелян	7. 10. 1968	Ковентрі
Куліковський	Михайло	7. 3. 1978	Брадфорд
Куліковський	Павло	18. 3. 1966	Престон
Кулик	Марія	25. 6. 1968	Лестер
Кулик	Петро	4. 10. 1983	Олдгам
Кулик	Ольга	11. 7. 1983	Лестер
Кулішова	Євдокія	24. 4. 1985	Іпсвіч
Куліш	Микола	15. 3. 1979	Ноттінґгам
Кумичко	Павло	13. 5. 1982	Престон
Кунічак	Федір	16. 12. 1978	Майденгед
Кунічак	Параскева	7. 1. 1985	Ноттінґгам
Куніцький	Дмитро	20. 11. 1985	Майденгед
Курило	Андрій	24. 5. 1983	Вестон-он-Трент
Кучер	Ніна	3. 4. 1982	Престон
Кучеренко	Степан	21. 8. 1966	Кіхлей
Кукобко (Максим Трухан)	Макарій	28. 11. 1987	Волвергемптон
Кучеренко	Євдокія	13. 1. 1980	Олдгам
Кучеренко	Федір	26. 3. 1984	Брадфорд
Кучеревський	Микола	17. 12. 1980	Манчестер
Кучерявий	Михайло	16. 1. 1979	Дарбі
Кухаренко	Анна	1. 5. 1979	Рочдейл
Куцай	Григорій	24. 11. 1973	Олдгам
Куцак	Лілі	18. 6. 1979	Олдгам
Куць	Гілярій	29. 12. 1965	Лондон
Лавська	Ольга	1. 4. 1986	Брадфорд
Лазаренко	Іван	24. 4. 1969	Брадфорд
Лай	Катерина	17. 12. 1967	Лестер
Лайко	Андрій	31. 7. 1964	Манчестер
Лановський	Петро	11. 9. 1982	Галіфакс
Ланько	Федір	1. 10. 1983	Ноттінґгам
Лапінський	Володимир	28. 1. 1973	Ноттінґгам

Левківський	Кузьма	4. 1. 1986	Ґлостер
Левчук	Семен	20. 8. 1978	Міддлетон
Лейбик	Андрій	1. 3. 1979	Рочдейл
Леник	Іван	9. 4. 1982	Кіддермінстер
Лешенко	Михайло	28. 11. 1982	Лестер
Липова	Марія	11. 12. 1963	Бустер
Лисан	Катерина	7. 9. 1982	Престон
Лисаченко	Федір	21. 3. 1984	Бертон-он-Трент
Лисенко	Іван	20. 12. 1976	Ковентрі
Лисенко	Петро	3. 4. 1986	Ноттінґгам
Лисюк	Степан	9. 1. 1979	Лондон
Лисяк	Іван	8. 12. 1965	Брадфорд
Литвин	Доріс	12. 1. 1980	Брадфорд
Литвиненко	Микола	18. 10. 1979	Дарбі
Литус	Ніна	4. 12. 1984	Манчестер
Личманенко	Оксана	22. 3. 1987	Брадфорд
Лідовська	Христина	24. 7. 1976	Олдгам
Ліпейко	Ольга	6. 8. 1976	Галіфакс
Лісовець	Петро	11. 5. 1983	Дарбі
Лісовський	Пантелеймон	26. 3. 1983	Бедфорд
Лобурський	Володимир	18. 11. 1969	Манчестер
Ломцевський-Батрак	Микола	17. 3. 1974	Глостер
Лубенко	Іван	6. 1. 1977	Олдгам
Луняк	Володимир	25. 2. 1973	Ковентрі
Луцик	Григорій	22. 6. 1966	Лестер
Лучід	Михайло	16. 9. 1972	Галіфакс
Люхта	Константин	26. 9. 1974	Ковентрі
Лях	Іван	17. 2. 1968	Ноттінґгам
Ляшенко	Михайло	30. 8. 1972	Манчестер
Ляшенко	Микола	4. 3. 1982	Бертон-он-Трент
Лящук	Микола	1. 8. 1980	Доннінґтон
Лящук	Фроль	22. 5. 1963	Ноттінґгам

Магляк	Федір	16. 7. 1975	Свіндон
Максимук	Гелена	17. 4. 1975	Аштон
Малик	Єлисавета	8. 7. 1964	Редінґ
Малаховський	Методій	30. 4. 1975	Рочдейл
Малайда	Петро	3. 2. 1979	Брадфорд
Малик	Гиліос	9. 5. 1975	Редінґ
Малюшко	Калина	6. 7. 1987	Кіхлей
Мамут	Федір	29. 7. 1966	Дідкот
Мамон	Епінафій	5. 12. 1983	Ноттінґгам
Манзієвський	Йосиф	12. 2. 1982	Дарбі
Мандичевська	Катерина	20. 12. 1982	Редінґ
Маренко	Павло	30. 11. 1979	Дарбі
Маринчак	Володимир	28. 8. 1978	Дарбі
Мартиненко	Олексій	23. 8. 1964	Ноттінґгам
Мартиненко	Надія	15. 3. 1986	Олдгам
Мартинюк	Степан	8. 11. 1964	Кіхлей
Маруха	Розалія	8. 2. 1978	Кіхлей

Маруха	Павло	10. 3. 1974	Галіфакс
Марченко	Михайло	20.10. 1984	Лестер
Масич	Семен	8. 7. 1976	Вотфорд
Мартос	Васса	17. 4. 1984	Лондон
Марш	Павлина	11. 7. 1978	Брадфорд
Матвійчук	Ольга	2. 6. 1973	Рочдейл
Матвійчук	Матвій	15. 11. 1980	Рочдейл
Матвієнко	Анна	27. 10. 1983	Лестер
Матровський	Анатолій	22. 9. 1974	Галіфакс
Матюха	Прокіп	26. 8. 1981	Олдгам
Матрущак	Андрій	8. 12. 1984	Рочдейл
Мацюк	Михайло	13. 6. 1978	Престон
Мацаєвський	Олексій	27. 11. 1975	Глостер
Мащенко	Андрій	6. 1. 1973	Галіфакс
Машар	Дмитро	18. 11. 1980	Дідкот
Медовник	Іван	19. 3. 1966	Гаддерсфілд
Медник	Павло	28. 1. 1971	Ковентрі
Мельник	Кузьма	20. 1. 1980	Дарбі
Мельник	Петро	22. 9. 1986	Свансі
Мельник	Роман	18. 4. 1983	Манчестер
Мельник	Володимир	5. 1. 1985	Редінґ
Мельничук	Анна	12. 2. 1973	Галіфакс
Мивша	Микола	25. 7. 1983	Пітерборо
Микитюк	Сидор	14. 6. 1969	Ноттінґгам
Микитюк	Василь	4. 2. 1969	Брадфорд
Микитюк	Гарасим	2. 8. 1986	Олдгам
Минтух	Михайло	3. 7. 1984	Свіндон
Миронюк	Архип	14. 5. 1966	Престон
Мирошниченко	Андрій, о. прот.	27. 5. 1968	Рочдейл
Михайленко	Петро	24. 8. 1982	Галіфакс
Михайлечко	Володимир	28. 2. 1966	Ноттінґгам
Михайлюк	Франціска	26. 12. 1982	Манчестер
Мізень	Надія	23. 3. 1974	Болтон
Мілька	Данило	11. 3. 1976	Рочдейл
Міланчук	Степан	29. 9. 1986	Рочдейл
Мінько	Микола	4. 9. 1980	Дарбі
Місюренко	Валентина	23. 7. 1980	Ноттінґгам
Мішков	Сергій	6. 12. 1984	Ноттінґгам
Міщенко	Борис	4. 7. 1987	Дарбі
Могильський	Анатолій	8. 7. 1964	Брадфорд
Мойсюк	Микола	6. 2. 1969	Рочдейл
Молчанівська	Олена, паніматка	30. 3. 1971	Лондон
Молчанівський	Сергій, о. протопр.	25. 5. 1972	Лондон
Монцібович	Олена	31. 12. 1985	Лондон
Моравський	Михайло, Панас	28. 8. 1986	Редінґ
Мороз	Юхим, інж.	29. 3. 1978	Лондон
Москаленко	Валентин, проф. д-р	8. 2. 1986	Ноттінґгам
Москаленко	Антоніна	13. 8. 1986	Ноттінґгам
Москаленко	Іларіон	19. 10. 1976	Кіхлей
Москвін	Анна	15. 11. 1973	Олдгам

Мотузко	Петро	18. 1. 1982	Лондон
Музика	Данило	29. 8. 1955	Редінґ
Мурко	Павло	8. 3. 1984	Лондон
Мусівський	Петро	9. 9. 1974	Лідс
Нагаєць	Іван	3. 5. 1976	Лідс
Нагірний	Микола	2. 6. 1980	Глостер
Нагірний	Федір	25. 4. 1983	Галіфакс
Нагнибіда	Сергій, полк.	25. 1. 1987	Дарбі (СББрук, ЗСА)
Надьоха	Ольга	28. 7. 1980	Рочдейл
Нанзів	Іван	24. 11. 1971	Манчестер
Наключна	Софія	27. 7. 1987	Олдгам
Настенко	Семен	8. 6. 1962	Манчестер
Натанов	Петро	20. 5. 1973	Олдгам
Науменко	Харитон	30. 8. 1982	Ноттінґгам
Невердовський	Лев, осаул	25. 2. 1987	Іпсвіч
Нежувака	Іда	18. 9. 1964	Брадфорд
Неклеса	Анастасія	12. 4. 1966	Манчестер
Неклеса	Марина	1. 4. 1973	Манчестер
Неклеса	Порфирій	11. 10. 1977	Манчестер
Некрасов	Борис	7. 1. 1983	Ноттінґгам
Некрасов	Анна	25. 7. 1985	Ноттінґгам
Некрасов	Яків	3. 4. 1963	Стокпорт
Нерончук	Корній	5. 3. 1982	Кіхлей
Нестеренко	Анна	22. 11. 1984	Брадфорд
Нечаєв	Кароліна	19. 8. 1976	Олдгам
Нечаєв	Володимир	19. 1. 1986	Олдгам
Нечипорук	Яків	26. 3. 1985	Енфілд
Ніконенко	Ілля	7. 2. 1984	Редінґ
Новак	Миколай	3. 12. 1976	Ноттінґгам
Новицький	Володимир	10. 9. 1972	Блякбурн
Новицька	Валентина	22. 6. 1971	Блякбурн
Новодід	Марія	21. 6. 1983	Ковентрі
Новосад	Микола	9. 9. 1964	Галіфакс
Нога	Домініка	7. 7. 1980	Ковентрі
Носик	Іван	20. 11. 1964	Брадфорд
Оболончук	Степанія	2. 2. 1973	Олдгам
Оболончук	Мусій	10. 10. 1977	Олдгам
Овінор	Симон	5. 9. 1980	Редінґ
Одинцов	Дмитро	30. 3. 1979	Нортгамптон
Олешко	Варвара	16. 3. 1982	Престон
Олійник	Григорій	13. 7. 1968	Лондон
Олійник	Михайло	31. 1. 1969	Редінґ
Олійник	Наталія	13. 12. 1984	Лондон
Олійник	Богдан	9. 4. 1987	Ноттінґгам
Олійник	Василь	8. 2. 1982	Брадфорд
Олійник	Іван	23. 11. 1977	Ковентрі
Олійник	Андрій	14. 5. 1977	Дарбі
Олешко	Григорій	16. 3. 1971	Олдгам
Олійниченко	Панас, проф.	30. 4. 1961	Лондон

Олійниченко	Агрипина	23. 4. 1974	Лондон
Оліфірчук	Євфимія	11. 6. 1979	Брадфорд
Оліфірчук	Михайло	10. 3. 1979	Брадфорд
Омельченко	Микола	6. 12. 1982	Рочдейл
Снисько	Степан, мґр	30. 7. 1986	Лондон
Онисько	Ґригорій	5. 4. 1963	Бічестер
Ониськів	Юрій	11. 3. 1978	Ноттінґгам
Оничко	Андрій	4. 4. 1969	Брадфорд
Онищенко	Петро	28. 12. 1963	Лестер
Онищенко	Наум	8. 11. 1967	Свіндон
Онищенко	Василь	9. 3. 1984	Лондон
Онищенко	Володимир	24. 1. 1981	Редінґ
Оноприянко	Іван	2. 4. 1953	Брайтон
Осадленко	Параскева	13. 1. 1975	Галіфакс
Осауленко	Андрій	11. 11. 1987	Галіфакс
Остапенко	Марина	5. 9. 1966	Брістол
Остапчук-Стиця	Микола	12. 9. 1971	Доннінґтон
Островський	Іван	16. 7. 1982	Рочдейл
Остряниця	Дмитро	4. 2. 1965	Престон
Опаренко-Бензель	Анна	26. 9. 1968	Брадфорд
Охримович	Володимир	10. 6. 1978	Лондон

Павленко	Іван	14. 1. 1961	Стамфорд
Павленко	Павло	24. 10. 1961	Кіхлей
Павленко	Іван	16. 6. 1978	Ноттінґгам
Павленко	Марія	25. 2. 1982	Кіхлей
Павленко	Микола	31. 5. 1983	Редінґ
Павлишин	Андрій	20. 3. 1966	Ноттінґгам
Павлюк	Іван	31. 3. 1978	Брадфорд
Павлючук	Василь	7. 3. 1980	Кіддермінстер
Павлючук	Марія	4. 3. 1987	Кіддермінстер
Падун	Павло	9. 5. 1982	Ковентрі
Падун	Тетяна	28. 7. 1980	Ковентрі
Паламаренко	Пилип	ь2. 2. 1981	Лондон
Паливода	Арсеній	5. 3. 1953	Бірмінґгам
Палій	Ніна	15. 10. 1978	Ґлостер
Палієнко	Микола	19. 12. 1974	Рочдейл
Панамаренко	Микола	23. 11. 1975	Дарбі
Панаський	Михайло	25. 4. 1983	Олдгам
Паномаренко	Анна	13. 8. 1963	Лондон
Панасюк	Петро	19. 1. 1980	Брадфорд
Панченко	Григорій	20. 2. 1967	Брадфорд
Панчишин	Андрій	27. 1. 1983	Кіхлей
Панюта	Пантелеймон	26. 5. 1979	Рочдейл
Парамонів	Тереза	5. 9. 1985	Безінсток
Партницький	Андрій	18. 8. 1967	Олдгам
Пархоменко	Анатолій	26. 11. 1985	Ковентрі
Пархонюк	Іван	11. 8. 1973	Рочдейл
Пасічник	Іван	2. 1. 1973	Іпсвіч
Пасічник	Павло	11. 6. 1979	Лестер

Паскуда	Олекса	1. 11. 1978	Глостер
Пастух	Ксеня	11. 2. 1982	Манчестер
Пастух	Олекса	18. 2. 1982	Манчестер
Пастушенко	Михайло	11. 2. 1958	Лондон
Патока	Тетяна	14. 11. 1978	Ковентрі
Патока	Степан	7. 1. 1981	Ковентрі
Пенчук	Віра	19. 1. 1978	Редінґ
Перебийніс	Василь, сот.	21. 12. 1966	Лондон
Передерій	Микола	24. 12.1968	Манчестер
Перепелиця	Микола	2. 11. 1976	Волвергемптон
Перепичка	Радіон	8. 4. 1976	Лондон
Перцянов	Федір	28. 5. 1971	Олдгам
Петренко	Марія	6. 2. 1987	Кіхлей
Петренко	Дарія	19. 12. 1985	Кіхлей
Петренко	Михайло	17. 12. 1984	Галіфакс
Петренко	Іван	26. 2. 1982	Ковентрі
Петренко	Парфеній	4. 9. 1975	Рочдейл
Петренчук	Лука	21. 11. 1979	Ноттінґгам
Петрович	Михайло	20. 2. 1987	Ноттінґгам
Петров	Генадій	24. 8. 1963	Свіндон
Петрович	Роман	1. 12. 1955	Лімінґтон
Петрук	Федір	20. 9. 1969	Олдгам
Петченик	Павло	12. 2. 1979	Брадфорд
Пізюра	Іван	28. 8. 1975	Редінґ
Пізюра	Павлина	21. 7. 1983	Редінґ
Пінчук	Павло	18. 5. 1952	Лондон
Пилипчук	Іван	24. 10. 1987	Олдгам
Пинчук	Митрофан	9. 10. 1973	Галіфакс
Писаренко	Никифор	23. 7. 1979	Лондон
Плечук	Іван	22. 3. 1972	Ковентрі
Побідаш	Леонтій, май.	28. 8. 1971	Ковентрі
Повід	Григорій	5. 4. 1986	Дінніґтон
Полащук	Іван	26. 9. 1968	Ковентрі
Поліщук	Олександер	31. 5. 1968	Ковентрі
Поляков	Захарій, о. прот.	21. 12. 1962	Пендлебірі
Попівський	Євген, сот.	7. 6. 1976	Лондон
Попов	Кузьма	24. 9. 1960	Ноттінґгам
Попов	Андрій	29. 10. 1975	Ноттінґгам
Попович	Омелян	24. 4. 1981	Брадфорд
Попивняк	Олександра	11. 6. 1975	Галіфакс
Портянка	Леонтій	7. 10. 1978	Лінколн
Потапчук	Іван	5. 10. 1987	Олдгам
Потапчук	Іван	17. 7. 1963	Аштон
Пось	Афанасій	7. 7. 1980	Ноттінґгам
Припихайло	Павло	12. 3. 1964	Брадфорд
Пташник	Никифор	19. 4. 1986	Дюсбері
Пташко	Микола	20. 8. 1976	Ноттінґгам
Птух	Іван	1. 7. 1985	Бедфорд
Пугач	Василь	27. 2. 1962	Брайтон
Пукас	Петро	22. 8. 1982	Волвергемптон

Пустельник	Терентій	19. 4. 1962	Блякбурн
Пушня	Степан	12. 3. 1987	Ноттінґгам
П'юрко	Яків	13. 6. 1972	Волтам Аббей
Радченко	Ґригорій	20. 6. 1975	Ковентрі
Радченко	Євдокія	1. 1. 1986	Дарбі
Радчик	Катерина	21. 6. 1966	Лестер
Раєвський	Федір	23. 11. 1981	Галіфакс
Радостовець	Федір	20. 11. 1967	Брадфорд
Ранкур-де-Оже	Анатолій	28. 8. 1985	Борнемут
Рапач	Ілля	18. 7. 1981	Олдгам
Ратушний	Іван, проф.	11. 2. 1977	Едінбурґ
Рева	Гавриш	19. 12. 1965	Ноттінґгам
Регеда	Іван	22. 7. 1973	Волвергемптон
Регеда	Віктор	19. 12. 1976	Дарбі
Репешко	Євдокія	13. 8. 1978	Ноттінґгам
Решіток	Федір	4. 12. 1983	Дарбі
Рибас	Олександер	16. 3. 1975	Пітерборо
Рибас	Анастасія	17. 5. 1983	Іпсвіч
Рибаченко	Андрій	12. 10. 1977	Пітерборо
Рижий	Коно	16. 4. 1966	Брадфорд
Римарчук	Андрій	16. 12. 1976	Ґлостер
Ринко	Володимир	23. 11. 1984	Галіфакс
Різник	Василь	19. 12. 1955	Редінґ
Розгон	Володимир	3. 5. 1968	Брадфорд
Рознів	Степан	27. 2. 1979	Брадфорд
Рокша	Микола	19. 1. 1973	Ноттінґгам
Росоха	Захарій	9. 5. 1968	Редінґ
Росоха	Юстина	21. 8. 1984	Редінґ
Рубель	Константин	26. 10. 1975	Ноттінґгам
Рудик	Іван	13. 10. 1977	Пітерборо
Рудовська	Емілія	15 8. 1983	Стокпорт
Русин	Віталій	1. 11. 1981	Лондон
Руснак	Юрій	2. 4. 1975	Престон
Рябика	Кирило	15. 3. 1974	Веллінґборо
Савинок	Василь	5. 7. 1981	Лондон
Савицька	Олександра	14. 2. 1982	Брайнтрі
Савицький	Ґригорій	2. 8. 1982	Брайнтрі
Савченко	Марія	11. 7. 1972	Рочдейл
Савчук	Данило	24. 11. 1984	Редінґ
Савчук-Ярошевич	Марія	18. 7. 1973	Редінґ
Садовський	Михайло	4. 4. 1981	Брадфорд
Сай	Іван	10. 5. 1982	Олдгам
Сай	Олександер	1. 4. 1969	Рочдейл
Сало	Ігнатів	22. 9. 1967	Брадфорд
Сало	Пилип	12. 12. 1965	Енфілд
Сало	Уляна	10. 5. 1982	Брадфорд
Салужицький	Іван	4. 8. 1966	Свіндон
Самусь	Павло	21. 11. 1981	Ноттінґгам
Сарчук	Ольга	27. 9. 1974	Редінґ

Сахарук	Сава	18. 6. 1980	Лондон
Сахарук	Теодосія	29. 9. 1977	Лондон
Сачук	Олександер	8. 6. 1975	Ноттінґгам
Святенький	Микола	10. 8. 1982	Ноттінґгам
Селезень	Микола	16. 1. 1975	Редінґ
Селужицький	Василь	20. 9. 1968	Свіндон
Сень	Яків	13. 1. 1984	Лідс
Семенко	Микола	21. 9. 1972	Ноттінґгам
Семенишин	Василь	8. 8. 1979	Олдгам
Семенюк	Трохим	19. 9. 1982	Волвергемптон
Семенчук	Лікерія	27. 5. 1965	Манчестер
Сергієнко	Константин	7. 8. 1970	Олдгам
Сидор	Зінаїда	13. 1. 1979	Престон
Сидоренко	Зінаїда	17. 9. 1981	Ковентрі
Сидоренко	Федір	28. 1. 1977	Лондон
Сидоренко	Мотря	22. 5. 1986	Сляв
Симоненко	Василь	11. 4. 1970	Олдгам
Синьоок	Олексій	3. 9. 1981	Ковентрі
Синкевич	Михайло	9. 2. 1983	Редінґ
Синявська	Антоніна	13. 5. 1973	Бедфорд
Сиромолот	Текля	2. 1. 1976	Ноттінґгам
Ситник	Олександер	7. 3. 1981	Дарбі
Сичів	Ігор	5. 6. 1979	Ковентрі
Сікора	Степан	27. 8. 1973	Рочдейл
Сірин	Микола	7. 1. 1977	Рочдейл
Скляр	Віктор	13. 3. 1963	Лондон
Склярська	Катерина	14. 12. 1986	Дарбі
Скоропадський Гетьманич	Данило, інж.	23. 2. 1957	Лондон
Скороходов	Олександер	11. 1. 1968	Лондон
Скринька	Василь	4. 10. 1982	Лідс
Скрипчук	Стефан	17. 11. 1983	Манчестер
Скубер	Григорій	27. 7. 1960	Ноттінґгам
Скулевич	Ольга	24. 2. 1967	Редінґ
Скулевич	Федір	26. 1. 1980	Редінґ
Скуриша	Осип	15. 5. 1961	Галіфакс
Славінський	Павло	5. 5. 1982	Рочдейл
Слоненко	Юхим	7. 5. 1984	Лідс
Слюсарук	Микола	17. 10. 1967	Олдгам
Смик	Олександер	11. 8. 1981	Ноттінґгам
Смолка	Федір	8. 1. 1986	Кіхлей
Снігур	Захар	11. 6. 1975	Галіфакс
Сніжко	Андрій	8. 10. 1974	Редінґ
Соболь	Андрій	3. 2. 1954	Редінґ
Соболь	Павло	5. 12. 1966	Редінґ
Соболь	Володимир	12. 12. 1968	Свіндон
Соколовський	Іван	8. 5. 1968	Крю
Соловій	Кирило	13. 8. 1962	Чіддінґфолд
Соловій	Надія	24. 4.1980	Галіфакс
Соловій	Тимофій	22. 8. 1982	Галіфакс

Солодовніков	Михайло	6. 9. 1979	Гай-Викомб
Солунська	Розалія	8. 9. 1984	Дарбі
Сопрун	Валентина	2. 12. 1987	Престон
Сорока	Андрій	25. 5. 1977	Ноттінґгам
Співак	Матвій	14. 6. 1971	Брістол
Стадник	Олексій	7. 2. 1982	Глостер
Стадницький	Григорій	10. 5. 1987	Сталибрідж
Старовійт	Уляна	8. 10. 1982	Манчестер
Старовійт	Георгій	7. 1. 1986	Манчестер
Стародуб	Микола	30. 12. 1974	Рочдейл
Стасюк	Дмитро	27. 2. 1968	Ноттінґгам
Сташук	Константин	13. 4. 1980	Ноттінґгам
Стеценко	Яків	27. 1. 1987	Ковентрі
Стівінсон	Сергій	12. 10. 1973	Гаддерсфілд
Столяр	Василь	21. 9. 1962	Ноттінґгам
Стрижак	Константин	29. 1. 1976	Лондон
Стриповухов	Василь	29. 11. 1972	Манчестер
Стрілець	Микола	7. 8. 1986	Брадфорд
Стрільник	Андрій	3. 2. 1983	Кіхлей
Стрічний	Микола	19. 6. 1986	Брадфорд
Ступа	Макар	13. 10. 1963	Кіхлей
Ступка	Олександер	21. 5. 1963	Брадфорд
Судакевич	Євгенія	13. 7. 1982	Ноттінґгам
Супрун	Хома	28. 10. 1981	Рочдейл
Сьома	Андрій	6. 11. 1973	Рочдейл
Тарабан	Іван	6. 10. 1987	Брадфорд
Тарамир	Василь	22. 3. 1953	Лондон
Таран	Павло	4. 7. 1983	Лондон
Тараненко	Степан	7. 3. 1977	Боурненд
Таранець	Михайло	25. 4. 1986	Галіфакс
Тарасенко	Ілля	9. 10. 1968	Брадфорд
Тарасюк	Петро	30. 4. 1971	Олдгам
Тарнавський	Герасим	3. 12. 1977	Ноттінґгам
Терещук	Олексій	3. 5. 1980	Кіхлей
Тертична	Лена	1. 10. 1987	Манчестер
Тимошенко	Юліян	28. 6. 1985	Гаддерсфілд
Тимошкін	Михайло	20. 8. 1974	Галіфакс
Тимошевська	Наталія	28. 10. 1977	Рочдейл
Титаренко	Пилип	18. 11. 1974	Гай-Викомб
Ткач	Іван	16. 1. 1980	Дарбі
Ткаченко	Василь	26. 10. 1984	Ковентрі
Ткаченко	Юрій	11 2. 1962	Лондон
Ткаченко	Памирілик	11. 2. 1969	Гілфорд
Ткачук	Лука	16. 4. 1976	Пітерборо
Ткачук	Петро	21. 8. 1982	Ковентрі
Товарницький	Григорій	25. 10. 1976	Манчестер
Товарницька	Катерина	4. 4. 1985	Манчестер
Товстоляк	Катерина	21. 9. 1967	Рочдейл
Томашин	Іван	14. 12. 1977	Манчестер

Томашівський	Дмитро	5. 6. 1987	Рочдейл
Топорков	Олександер	11. 2. 1973	Лондон
Травінський	Теодор	7. 10. 1981	Лондон
Травінський	Дмитро	5. 6. 1987	Рочдейл
Трайницький	Микола	20. 8. 1952	Лондон
Тригуба	Володимир	11. 3. 1986	Манчестер
Трохименко	Яків	26. 3. 1978	Манчестер
Трус	Симон	6. 4. 1965	Редінґ
Турчин	Гаврило	12. 8. 1977	Ноттінґгам
Удод	Марія	20. 10. 1986	Ноттінґгам
Уманська	Любов	8. 1. 1984	Майденгед—Редінґ
Уманський	Никифор	21. 10. 1984	Майденгед—Редінґ
Усаков	Віктор	28. 12. 1961	Брадфорд
Ушкало	Кирило	24. 3. 1971	Брадфорд
Фафер	Василь	3. 1. 1986	Гаддерсфілд
Федак	Іван	7. 1. 1976	Олдгам
Федорук	Микола	2. 5. 1985	Кіхлей
Фесенко	Марія	18. 9. 1982	Редінґ
Фесун	Петро	27. 1. 1973	Лестер
Фецяк	Пилип	28. 12. 1984	Гаддерсфілд
Фещенко	Михайло	23. 3. 1980	Брадфорд
Філик	Дам'ян	22. 6. 1985	Кіхлей
Філонюк	Іван	19. 12. 1978	Ноттінґгам
Філіпчук	Степан	31. 3. 1987	Брадфорд
Францкевич	Микола	28. 5. 1987	Дарбі
Франчук	Петро	22. 6. 1977	Ноттінґгам
Харина	Василь	5. 9. 1985	Брадфорд
Харченко	Григорій	4. 10. 1974	Галіфакс
Харченко	Григорій	1. 5. 1980	Олдгам
Харченко	Григорій	19. 10. 1982	Дарбі
Хілченко	Лідія	26. 1. 1984	Вотфорд
Хмара	Олекса	28. 9. 1979	Олдгам
Хмеленко	Семен	17. 4. 1978	Дарбі
Хмеленко	Макар	6. 8. 1975	Дукінфілд
Хмиленко	Мотря	8. 1. 1975	Сталибридж
Хмильовський	Семен	5. 8. 1963	Лондон
Хованець	Юрій	3. 11. 1981	Манчестер
Холодій	Юхим	23. 9. 1962	Брадфорд
Холодій	Софія	30. 7. 1981	Брадфорд
Хоменко	Василь	2. 2. 1968	Лондон
Храпач	Василь	2. 7. 1983	Ноттінґгам
Христашевський	Микола	22. 2. 1980	Дарбі
Хорошковський	Олександер	6. 4. 1957	Манчестер
Царалунка	Василь	21. 1. 1977	Галіфакс
Цветков	Григорій	13. 3. 1983	Кіддермінстер
Цибульник	Миколай	28. 12. 1964	Дарбі

Циганенко	Дмитро	7. 7. 1977	Рочдейл
Цкан	Федір	5. 6. 1973	Лондон
Цюрич	Іван	22. 8. 1987	Олдгам
Чаловець	Данило	27. 8. 1967	Валтон-он-Таймс
Чапленко	Михайло	7. 11. 1983	Манчестер
Черевчин	Іван	31. 8. 1987	Олдгам
Чернишенко	Олекса	16. 9. 1955	Клейбері
Черченко	Петро	30. 1. 1981	Ноттінґгам
Чижик	Єлисавета	6. 7. 1967	Волвергамптон
Члек	Павло	2. 10. 1987	Пітерборо
Чопчай	Сидор	6. 4. 1980	Кіхлей
Чорний	Михайло, інж.	15. 10. 1983	Редінґ
Чорнобук	Захарій	23. 8. 1964	Гай-Викомб
Чорнуха	Микита	25. 11. 1980	Брадфорд
Чуб	Митрофан	7. 11. 1984	Брадфорд
Чуба	Роман	27. 11. 1980	Олдгам
Чубенко	Василь	1. 3. 1983	Сляв
Чуйко	Емма Стелла	26. 3. 1979	Брадфорд
Чукрін	Олександер	2. 1. 1971	Бедфорд
Чуприна	Яків	21. 5. 1974	Манчестер
Шабунка	Михайло	8. 4. 1977	Олдгам
Шаган	Олександер	13. 5. 1983	Ноттінґгам
Шалатовський	Мифодій	30. 4. 1975	Ноттінґгам
Шалепа	Петро	4. 9. 1983	Доннінґтон
Шаповал	Кузьма	3. 4. 1973	Лондон
Шаповал	Олександер	3. 4. 1985	Балдок
Шапар	Федір	8. 4. 1972	Савтсбері
Шапар	Петро	7. 1. 1973	Савтсбері
Шарлот	Дмитро	27. 11. 1983	Ноттінґгам
Шатченко	Євген	20. 5. 1980	Олдгам
Шафранов	Василь	30. 5. 1981	Брадфорд
Швайчук	Леонід	14. 10. 1965	Балдок
Швець	Іван	24. 5. 1987	Ковентрі
Шворак	Олександер	20. 3. 1985	Лондон
Шевельов	Федір	8. 4. 1967	Брадфорд
Шевель	Ігор	10. 4. 1976	Ноттінґгам
Шевчук	Степан	19. 11. 1987	Лестер
Шев'яков	Михайло	24. 9. 1966	Олдгам
Шев'яков	Степанида	2. 7. 1980	Олдгам
Шедін	Єлисавета	5. 10. 1980	Брадфорд
Шевченко	Володимир	19. 10. 1963	Лондон
Шевченко	Павло	6. 5. 1985	Дарбі
Шиковський	Іван	12. 5. 1964	Олдгам
Шинкаренко	Михайло	12. 10. 1986	Челтенгам
Шклярів	Юрій, о. прот.	7. 5. 1978	Ковентрі
Шматков	Леонід	8. 7. 1974	Блякбурн
Шпако	Федір	31. 12. 1978	Дарбі
Шпарковська	Марія	12. 11. 1959	Фродшам

Шоловко	Григорій	31. 5. 1966	Олдгам
Шостенко	Єлисавета	30. 4. 1966	Редінґ
Штука	Дмитро	5. 4. 1977	Рочдейл
Шулів	Яків	7. 9. 1976	Манчестер
Шуліковський	Микола	21. 7. 1969	Брадфорд
Шульган	Андрій	26. 7. 1977	Олдгам
Шуляк	Микола, інж.	25. 1. 1970	Лондон
Шумейко	Степан	3. 2. 1969	Міддлетон
Шумовський	Петро	8. 3. 1966	Дартфорд
Шупіснік	Микола	26. 3. 1986	Дарбі
Щербань	Григорій	10. 2. 1959	Кемстон
Щербацький	Іван	15. 12. 1974	Лондон
Щілов	Аркадій	12. 4. 1967	Брадфорд
Юрко	Іван	24. 2. 1972	Волвергамптон
Юрченко	Олег	5. 3. 1984	Глостер
Юхименко	Іван	15. 3. 1986	Брадфорд
Юхно	Максим	12. 11. 1983	Нортгамптон
Явтушенко	Антін	1. 5. 1976	Лестер
Якимчук	Петро	22. 3. 1985	Свіндон
Якуба	Анна	17. 12. 1966	Стокпорт
Якім'юк	Пилип	28. 6. 1985	Манчестер
Якім'юк	Марія	27. 4. 1977	Рочдейл
Янголенко	Григорій	31. 8. 1955	Доннінґтон
Янчар	Микола	18. 7. 1972	Ормскірк
Яременко	Андрій	8. 11. 1977	Дідкот
Яремченко	Михайло	20. 3. 1962	Бедфорд
Ярименко	Олександер	20. 2. 1985	Олдгам
Ярина	Андрій, інж.	20. 9. 1966	Брадфорд
Ярмак	Юлій	12. 10. 1975	Дарбі
Яровий	Іван	23. 7. 1950	Лондон
Яровий-Чумаченко	Тимофій	25. 10. 1958	Брайнтрі
Яровий	Іван	10. 9. 1985	Тавнтон
Яроцький	Левко	25. 5. 1981	Брадфорд
Ярошенко	Харлампій	16. 7. 1978	Дарбі
Ясукевич	Петро	4. 4. 1967	Редінґ
Яськевич	Тарас	27. 2. 1977	Ковентрі
Яхницький	Осип	21. 12. 1986	Лондон
Яцюк	Савелій	4. 3. 1950	Лондон
Яцюк	Микола	10. 8. 1971	Лідс
Яцько	Матвій	5. 3. 1986	Манчестер

Вічна Їм пам'ять

AN OUTLINE HISTORY OF THE UKRAINIAN AUTOCEPHALOUS ORTHODOX CHURCH IN GREAT BRITAIN 1947 — 1987

"An Outline History of the Ukrainian Autocephalous Orthodox Church in Great Britain 1947-1987" is published in commemoration of the 1000th anniversary of the Christianisation of Rus'-Ukraine which was celebrated by Ukrainian Christians in 1988.

The book is divided into two sections. Section I is a concise history of the Ukrainian Autocephalous Orthodox Church in Great Britain over the past 40 years, from 1947-1987, while Section II consists of a chronicle of the life of each individual parish of the Ukrainian Orthodox Church in Great Britain, including photographs of significant events in the life of each parish. The chronology of parish life includes details about the clergy and active lay members in each parish who helped to organise church life and served on the parish church councils and as members of church choirs.

The origins of the Ukrainian Autocephalous Orthodox Church in Great Britain date back to 1947 when, on the 17th August of that year in London, divine liturgy was first celebrated by his Beatitude Archbishop (now Metropolitan) Mstyslav. At that time there were approximately 6,000 Orthodox Ukrainians in Great Britain who arrived in this country after the Second World War. At the first convention of the faithful and clergy of the Ukrainian Autocephalous Orthodox Church in Great Britain which took place on the 9th-10th October 1948 in London, the Very Reverend I. Hubarzhevskyi was elected chairman of the General Church Council. However, the longest serving chairman of the General Church Council and administrator of the Ukrainian Autocephalous Orthodox Church was the Very Reverend Protopresbyter S. Molchanivskyi who performed this function from 1951 to 1971. He was the editor of the journal "Church News" and by his efforts 23 new priests were ordained into the Ukrainian Orthodox Church. The next chairman of the General Church Council and Church administrator was the Very Reverend Protopresbyter S. Bohaterets who continued in this position up to 1981. From 1981 the Church in Great Britain was given eparchial status and from that time until the present the head of the Eparchial Church Council has been the Very Reverend Protopresbyter S. Bohaterets.

In the early years the Church in Great Britain was part of the West European Diocese of the Ukrainian Autocephalous Orthodox Church. Its heads were Metropolitan Polycarp Sikorskyi, who resided in France, until 1953; Metropolitan Nikanor Abramovych, who resided in West Germany, until 1969; and Metropolitan Mstyslav Skrypnyk from 1969 until the present time, who resides in the United States. From 1981 the Ukrainian Autocephalous Orthodox Church was designated an Eparchy whose head is a bishop. The first incumbent, in 1983, was Bishop Volodymyr Didovych who became Archbishop in 1985 and continues to fulfil this function up to the present time. At the present time the Orthodox Church in Great Britain consists of twenty parishes of which six have their own churches, including the Cathedral Church in London. These parishes are served by nine priests and one deacon. The parishes also have church choirs and active lay brotherhoods and sisterhoods that help in the day to day activities of parish

life. The young people of the Church have their own "League of Ukrainian Orthodox Youth".

One of the most important events in the life of the Church over the past 40 years was the commemoration of 1000 years of Christianity in Rus'-Ukraine, an event which was celebrated in 1988 in London. At the beginning of the next millennium Orthodox Ukrainians in Great Britain are eager to meet the new challenges that the 21st century will bring, and also support the recent efforts of their brethren in Ukraine to renew the Ukrainian Autocephalous Orthodox Church in theier homeland.

ФУНДАТОРИ І ДОБРОДІЇ — ЖЕРТВОДАВЦІ НА ВИДАННЯ НАРИСУ ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ АВТОКЕФАЛЬНОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ

Об'єднання Українців у Великій Британії	£1000.00
Фостун Люба і Святомир — Лондон	£ 500.00
Ворон А. С. — Нюкасел-апон-Тайн	£ 500.00
Клішун Петро з родиною — Ноттінґгам	£ 500.00
Барнай Михайло — Ноттінґгам	£ 500.00
Український Клюб Об'єднання Українців — Ноттінґгам	£ 350.00
Мороз В. — Гаров-Лондон	£ 300.00
Удод Григорій — Ноттінґгам	£ 250.00
Била Марія — Ноттінґгам	£ 250.00
Зябкин Михайло — Лондон	£ 250.00
Український Клюб »Буковина« — Манчестер	£ 250.00
Парафія УАПЦ Пресвятої Богородиці — Лестер	£ 244.00
Богатирці о. протопресвітер Сильвестер і паніматка Орися	£ 200.00
Михалюк Дмитро — Манчестер	£ 200.00
Василюк Михайло — Ноттінґгам	£ 200.00
О. К. — Ноттінґгам	£ 200.00
Український Клюб Об'єднання Українців — Олдгам	£ 200.00
Ґрись Дмитро — Кіхлей	£ 130.00
Павленко Марія — Редінґ	£ 130.00
Парафія УАПЦ Св. Володимира — Олдгам	£ 100.00
Мозоль Павло — Брадфорд	£ 100.00
Диль Йосиф з дружиною — Ноттінґгам	£ 100.00
Костюк Ярема — Ноттінґгам	£ 100.00
Катричко Омелян — Манчестер	£ 100.00
Костенко Катерина — Брадфорд	£ 100.00
Об'єднання бувших Вояків Українців у Великій Британії	£ 100.00
Ясельський Антін — Лондон	£ 100.00
Михайлюк Катерина — Манчестер	£ 100.00
Телюк Марія — Редінґ	£ 100.00
Кульбаба Степан — Лондон	£ 100.00
Український Клюб Об'єднання Українців — Волтгам Крос	£ 100.00
Таранець Віра у пам'ять чоловіка Степана — Редінґ	£ 100.00
Волощук Макар — Редінґ	£ 100.00
Починки Катерина і Марко — Олдгам	£ 100.00
Дідушко Андрій — Олдгам	£ 100.00

Міщанчук Євген — Волвергамптон	£ 100.00
Кукобко Макар (Максим Трухан) — Волвергамптон	£ 100.00
Левківська Марія — Глостер	£ 100.00
Водолазька Марія, паніматка — Кіхлей	£ 91.00
Коханівський Вячеслав, інж. — Лондон	£ 50.00
Долган Володимир у пам'ять Ольги Лавської — Брадфорд	£ 50.00
Шаган Федір — Ноттінґгам	£ 50.00
Український Клюб »Січ« — Ноттінґгам	£ 50.00
Парафія Св. Арх. Михаїла — Кіхлей	£ 50.00
Кондратюк Володимир — Ноттінґгам	£ 50.00
Смочук Давид — Ноттінґгам	£ 50.00
Ярмак Юлія — Дарбі	£ 50.00
Пізюра Іван — Редінґ	£ 50.00
Рись Леонтій — Редінґ	£ 50.00
Парафія УАПЦ Покрова Пресвятої Богородиці — Рочдейл	£ 50.00
Хміль Олександер — Лондон	£ 50.00
Сестрицтво Св. Варвари — Дарбі	£ 50.00
Зінкович Іван — Волвергамптон	£ 50.00
Кельман Василь у пам'ять матері — Дарбі	£ 50.00
Штука Іван — Кардіф	£ 50.00
Мельник Микола в пам'ять брата Володимира — Канада	£ 50.00
Мозоль Наталія — Ковентрі	£ 50.00
Давидюк Микола — Редінґ	£ 50.00
Ляшенко Микола — Брістол	£ 50.00
Чуйко Федір — Фром, Сомерсет	£ 50.00
Нечаєв Володимир — Олдгам	£ 50.00

ІМЕННИЙ ПОКАЖЧИК

Абабурко Іван, о. 48, 59, 62, 70, 479
Авдюк Матвій, 26, 30, 33, 36, 60, 61, 74, 76, 81, 82, 126, 291, 411
Алдовський Павло, 540, 542
Анатолій (Дублянський) Архиєпископ УАПЦ, 12, 43, 50, 54, 71, 91, 99, 124, 125, 126, 128, 129, 130, 131, 133, 141, 142, 144, 146, 150, 151, 152, 153, 154, 159, 160, 161, 166, 180, 181, 182, 183, 186, 188, 190, 201, 210, 211, 212, 216, 217, 219, 234, 239, 254, 256, 257, 258, 273, 275, 300, 321, 322, 324, 351, 358, 371, 372, 373, 380, 391, 396, 415, 417, 461, 477, 487, 433, 540, 544
Андрій (Григорій Метюк), Митрополит УГПЦ, 19, 131, 217, 503
Андрій, 528
Андрійчак, Ярослав, 554
Андрусишин, 451, 452
Андрусишин Ірина, 451, 452
Андрусишин Надія, 451, 549
Андрущенко Уляна, 61, 70, 74, 81, 82, 265, 361, 369, 401, 419, 420
Андрущенко Федір, 525, 526
Андрущенко Юхим 381, 419
Анна Св., 398
Антипів П., 299
Антоненко Григорій, 546, 547
Антоненко Людмила, 445
Антоненко Микола, 545
Антоненко Д. П., 338
Антоній, Єпископ, 239
Антонюк Степан, 291, 296, 555
Атенагорас, Вселенський Патріярх, 91, 96, 138, 366
Атенагорас, Архиєпископ, 71, 93, 123, 402

Бабай Михайло, 36, 38, 274, 540, 542, 556
Бабай Анна, 542
Бабицький Василь, 59, 94, 126, 127, 134, 168, 172, 175, 186, 188, 202, 411, 446, 452
Бабич Гаврило, 540, 542
Бабій Олександер, о. 71
Бабуняк Ярослав, диригент, 90, 472
Бабуняк Тамара, 189, 222
Бабуняки Рома й Оксана, 72
Базалецький Григорій, 94
Базилевський Павло, полк., 53, 71, 86, 94, 126, 127, 131, 135, 308, 310, 410, 437, 449, 450
Базилевський Григорій, 134
Бала Ольга, 49, 270, 301, 309, 327
Бала Федір, 298, 299, 310
Бандура Василь, 299, 301, 545, 548
Бандура Лідія, 462
Барабаш Іван, 118, 119, 344, 349, 545, 546
Барабаш Л'да, 350
Барабаш М., 400
Барабаш Пантелеймон, 333, 349, 545, 546
Баран Григорій, 326
Барська Ліза, 72, 120, 125, 133, 189, 373, 490
Барташевський Іван, 126, 128, 151, 212, 270, 275, 276, 344, 349, 350, 351, 353, 354, 355
Барташевська Ліда, 351
Барт, Дж. Лоренс, сер, 163
Бартків Осип, 546
Бахмат Максим, 14
Бахмат Надія, 135
Бахно Фед р, інж., 381, 419, 420
Бацура Василь, 437, 438, 450, 460, 545, 548
Бачинський Іван, о. протопресвітер, 43, 53, 59, 62, 299, 331
Бекворт, О. С., 487
Белінська Марта, 546
Бендер Віталій, ред., 501
Бендер Тетяна, 174
Бендер Юрій, 516
Беніта Марія, 122
Березовський Михайло, 379
Бернадська Олександра, 546
Бернадська Шура, 384
Берчук Олександер, 39
Вігун Ілля, 392, 393, 394
Біла Дукліда, д-р, 477, 501
Біла Ірина, 464, 473, 475, 477, 478
Б'лан І., 366, 367
Білан Г., 359, 366
Білас М., 342
Білецький Г., 395, 396
Білецький М., 134
Білецька Олександра, 396
Білецькі, 161
Білий Михайло, інж., 60, 61, 121, 126, 203, 275, 462, 464, 475, 476, 477, 478, 499, 501, 533
Білик Василь, 507, 555
Білик, 333
Білики, 334
Білюба Анна, 121
Білюба Іван, 464, 542

Білюба Леся, 473, 542
Білюба Сергій, 540, 542
Білюба Г., 474
Бірон Малком, 503, 504
Бірон Степан, 505
Бірчак Мотря, 123, 445
Бірчак Ляля, 445
Блакитний Григорій, 476, 491, 492, 495, 502
Близно Михайло, 344, 345, 346, 349, 350, 351
Близно Тамара, 344
Богатирець Сильвестер, о. протопресвтер, 12, 14, 15, 22, 23, 24, 31, 36, 37, 39, 41, 44, 47, 48, 50, 52, 53, 56, 59, 61, 62, 64, 66, 67, 68, 70, 71, 73, 74, 76, 77, 78, 81, 84, 85, 86, 89, 90, 91, 92, 93, 99, 100, 101, 104, 105, 107, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 133, 134, 140, 141, 142, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 166, 168, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 179, 180, 181, 183, 186, 188, 190, 192, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 216, 218, 224, 227, 228, 230, 231, 233, 240, 245, 248, 251, 252, 256, 263, 266, 272, 274, 275, 276, 308, 309, 313, 315, 318, 319, 320, 321, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 333, 334, 335, 336, 337, 341, 342, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 355, 359, 360, 361, 362, 363, 368, 369, 372, 373, 374, 375, 376, 379, 380, 381, 387, 401, 403, 404, 405, 406, 410, 411, 414, 415, 416, 423, 424, 425, 436, 439, 444, 446, 447, 448, 450, 451, 452, 453, 468, 470, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 483, 484, 485, 486, 488, 490, 493, 496, 500, 502, 503, 509, 510, 511, 512, 513, 515, 516, 517, 518, 520, 521, 522, 523, 524, 526, 529, 530, 531, 532, 533, 536, 537, 538, 539, 545, 546, 555
Богатирець Орися, паніматка, 330, 513, 515, 518, 519, 523, 555
Богач П., 382, 384, 390, 456
Богдан Григорій, 525, 526
Богданець Григорій, 344, 349
Богданів Микола, 357, 369, 375, 546
Богданів Степанида, 546, 367
Богданович С., 396, 419
Богослов Іван, Св., 173, 290, 333, 335, 507, 508
Богомаз П., 299, 300
Богомаз Ф., 311, 329
Богуслав Володимир, диригент, 122, 127, 462, 464, 469, 473, 475, 478, 479, 501, 533, 549
Богуслав Клим, 121, 131, 133, 134
Богуслав Клара, 473, 477
Боднар Осип, пор., 294, 295
Боднарчук В., 359
Божко Ол., 33
Божко Катерина, 303, 307, 545
Бойко, 74, 338
Бойко Андрій, 189
Бойко Григорій, 203
Бойко Іван, 384, 547
Бойко Василь, 491, 492, 498, 554
Бойко Олександра, 554
Бойко Ярослав, 462, 464, 540
Бойко Юрій, проф. д-р, 54, 97, 130, 131, 133
Бойченко М., 133
Бойченко Ф., 16, 71, 274
Бойчук Микола, 491, 492, 554
Бойчук Марія, 554
Болдецький В., 482, 484
Бондаренки, 334
Бондаренко Василь, 258, 437, 444, 446
Бондаренко Кузьма, 333, 335, 545
Бондаренко Сергій, 505, 506
Бондаренко Ф., 54
Бондарівський Олександер, проф., 20, 126, 134, 144, 149, 154, 210, 274, 411, 438, 457, 461
Бондарівська Ірина, 265, 268, 440
Бондя Євгенія, 379
Бондя М., 379
Борецький Миколай, Митрополит УАПЦ, 71
Борецький, 419
Борис, князь, Св. муч., 362
Борковський Роман, мґр, 69
Боровий, 344
Бортник Дмитро, 510
Бортнічук В., 20, 274
Боручик Олекса, 70, 73, 74, 81, 82, 99, 117, 134, 140, 150, 167, 275, 299, 304, 323
Боручик Надія, 137, 311, 319, 320, 322
Боручик Семен, 319
Бояр Володимир, 333
Бравн о. прот., 71, 72
Бравн Вернер, 111
Браян, Єпископ, 163
Брухальський С., 132, 134, 189
Бублик Петро, о., 18, 20, 274, 276, 351,

381, 394, 421, 506, 547
Будяк Григорій, 182
Буйницька Євдокія, 299, 309
Булат Григорій, 418, 481, 483, 485, 502
Булега Андрій, 327, 329
Булега Анна, 329
Бура Микита, посол, 15, 214, 381
Бурдова Тетяна, 381
Бурко Демид, о. протопресвітер, 33, 43, 50, 54, 58, 71, 82, 91, 92, 134
Бурко А., паніматка, 53, 54, 71
Бурма Іван, 491
Бурсук М., 430, 432
Бучок Мирослав, диригент, 430, 432

Валя, 509
Варвара, Св. великомуч., 268, 370, 373
Варлаам, Єпископ УАПЦ, 23, 43, 273, 299, 358, 368, 441, 491, 493, 526
Василенко Володимир, проф., 17, 59, 61, 65, 67, 68, 69, 71, 77, 86, 94, 122, 123, 127, 134, 310, 361, 369, 399, 444, 447, 448, 449, 450, 486
Василенко Федір, 430, 436
Василів Іван, 339, 340, 341
Василій, Митрополит, 234
Василюк Ярослав, 189
Ватсон о., 7
Ватрич Віра, 420, 423, 425, 426, 428
Ватрич Михайло, 419, 420, 424, 426, 428
Ватрич Оля, 424, 425, 426
Ваць Ігор, 339, 340
Вейхт Віра, 157, 316, 320
Велінська Марта, 344, 346, 350, 351, 355
Веремієнко Микола, сот., 310, 319
Веркалець Михайло, 513, 520
Вишнівський Володимир, о. протопресвітер, 35
Вівчарук Степан, о. д-р, 48, 86
Віденська М., 270
Вітрюк К., 337
Власовський Іван, проф., 138, 141
Вовк С., 340
Вовчук І., 395
Водамсон о., 15
Водолазький Іван, о. митроф. прот., 41, 47, 48, 60, 61, 67, 70, 71, 73, 74, 85, 86, 89, 92, 100, 119, 124, 126, 128, 130, 131, 132, 142, 144, 146, 147, 148, 150, 151, 156, 161, 162, 174, 186, 203, 212, 213, 214, 232, 223, 224, 228, 245, 248, 265, 266, 267, 270, 275, 276, 277, 292, 299, 305, 309, 313, 318, 319, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 361, 382, 383, 384, 385, 387, 389, 390, 435, 472, 479, 493, 496, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 507, 508, 509, 545, 546, 547, 555
Водолазька Марія, паніматка, 250, 270, 384, 391, 545, 546, 547, 555
Водотовка К., 434
Возниський Ф., 134
Возняк М., 357, 365
Войцєховський В., 524
Волинець Віра, 386, 391, 547
Волинець Галина, 386
Волинець Василь, 547
Волинець І., 316, 382, 383, 384, 385, 386, 390, 391
Волинець Сузана, 548
Волинський М., 131
Волігура Методій, 549
Воліс о., 70
Волкова О., 549
Володимир, князь, Св., 11, 26, 27, 33, 37, 78, 110, 193, 227, 232, 236, 248, 265, 273, 277, 278, 279, 280, 283, 319, 321, 362, 409, 417, 457, 485, 494, 499, 500, 501, 502
Володимир (Дідович), Архиєпископ УАПЦ, 9, 13, 14, 54, 92, 132, 171, 175, 180, 181, 182, 183, 184, 186, 188, 190, 191, 192, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 216, 217, 218, 220, 221, 222, 223, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 237, 241, 243, 244, 245, 247, 248, 250, 251, 252, 253, 254, 256, 257, 260, 262, 263, 264, 273, 276, 326, 329, 330, 337, 338, 344, 353, 354, 355, 356, 358, 375, 376, 377, 378, 396, 416, 417, 418, 419, 420, 428, 429, 461, 465, 480, 484, 489, 490, 493, 497, 502, 503, 509, 512, 519, 520, 526, 533, 535, 536, 550
Володимир, Єпископ, 130
Волошин Михайло, 379, 380, 381
Волошин Маргарета, 381
Волошин Надія, 381
Волошин Оля, 381
Волошин В., 430
Волошин Ш., 520
Волощук М., 48
Волощук, 513
Волянська Л., 166
Вордсей Пурдберд, Єпископ, 401
Воробей Себастіян, 384, 546
Воропай Олекса, д-р, 322
Воропай Валентина, мґр, 72
Ворушило-Легіт Андрій, поет, 123.

172, 176, 446
Вудкок Софія, 456
В'яжевич Дмитро, 48, 73, 74, 120, 128, 203, 275, 492, 493, 498, 499, 500, 502, 503, 551, 554

Гавірко Андрій, пор., 361, 369
Гаврих Ярослав, інж., 71, 150, 234
Гавриш, ред., 248
Гаврилів Іван, 367
Гаврилів Павло, о., 278
Гаврилюк, 549
Гаврилюк Ярема, о. крил., 90, 472
Гайдамаха Нестор, 350, 355
Гайдлянд, д-р, 52
Гайдучик Василь, 231, 296, 297
Гайва Мар'ян Д. сот., 68, 154, 168, 175, 180, 184, 186, 210
Гайворонський Михайло, композитор, 34
Гайворд Христофор, Єпископ, 250
Галета Михайло, о. митроф. прот., 220
Галиця Михайло, о. протопресвітер, 12, 14, 15, 18, 20, 24, 29, 31, 36, 37, 39, 41, 44, 48, 50, 53, 56, 60, 61, 64, 65, 66, 67, 68, 70, 71, 73, 74, 77, 78, 85, 86, 89, 91, 92, 93, 99, 119, 120, 122, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 132, 133, 134, 140, 142, 144, 155, 156, 160, 161, 162, 163, 165, 166, 168, 171, 172, 179, 180, 182, 183, 186, 190, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 216, 228, 229, 233, 245, 248, 250, 254, 257, 260, 263, 309, 319, 333, 335, 337, 338, 345, 348, 359, 360, 361, 365, 367, 368, 372, 381, 392, 397, 398, 399, 400, 410, 417, 419, 420, 421, 423, 424, 427, 428, 429, 436, 438, 439, 440, 442, 444, 445, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 470, 484, 487, 490, 502, 507, 508, 515, 524, 535, 538, 539, 547, 555
Галиця Зінаїда, паніматка, 70, 81, 82, 90, 94, 99, 127, 134, 141, 148, 154, 163, 182, 188, 202, 222, 250, 259, 266, 268, 270, 271, 427, 439, 440, 450, 451, 452, 459, 460, 461, 462, 472, 484, 549
Галиця Ольга, 39, 160, 313
Галиця Юрій, о., 99, 122, 148, 151, 166, 179, 180, 182, 183, 188, 250, 436, 437, 451
Ганн'й Бріян, о., 373
Гаморак Данило, 150, 151, 276
Гампфрій Шіла, 146
Гарабач Євген, о., 175, 184
Гаран Іван, 321, 322
Гаран Григорій, 321, 322, 327, 329
Гаран Л., 303
Гарасимович Анна, д-р, 59, 62
Гаращенки, 502
Гаращенко Галина, 548
Гаращенко М., 429, 434
Гарбар Кирило, 71, 94, 361, 435
Гарбуз П., 481
Гарб'як Марія, 486
Гаргай Богдан, 472
Гаргай В. о., 52
Гасяк Іван, о., 501
Гаюк М. о. прот., 54, 131, 272
Геґель, Георг Фрідріх, філософ, 107
Гейвіч Юлія, 554
Гергель Тереза, 536
Гибала Тадей, 174, 513, 519, 520
Гіл Христофор, о., 99, 257
Гільтайчук Михайло, о. прот., 50, 54, 182, 189
Гільтайчук Юрій, 428
Гітон Генікер, 168
Гладківський І., 520
Гліб, князь, Св. муч., 362
Глід М., 270
Глоба Василь, 555
Гляд Василь, 344, 449, 350, 351, 546
Гляд Марія, 351, 356
Глузд Яків, 549
Гнатківський С., 355
Гнатюк, 296
Гніденко А., 428
Гніденко Павло, 419
Говорун Михайло, 540, 542
Говорун Рая, 121, 474
Гоголь, 329, 464
Гоголь Оксана, 548
Гоголь С., 430
Головецький Іван, 381
Головко Д., 438
Головко Федір, 464
Голоднюк Анна, 546
Голоднюк Іван, 369
Голуб С., 396
Голяк Василь, 420, 425
Гончаренко, 27
Гончарук, 366
Гордійчук, 298
Гордівський Н., 339
Горлінський І., 545
Горняк Августин, ЧСВВ, Єпископ, 71, 72, 93, 123, 124, 133, 134, 210, 211, 233, 234, 254, 257, 259, 264
Горобець Антоніна, 369, 370

Горобець Іван, пполк., 61, 70, 81, 82, 94, 105, 126, 127, 134, 150, 160, 258, 356, 357, 359, 360, 363, 364, 367, 368, 369, 370, 371, 373, 374, 376, 377, 411, 429, 490
Горобець Микола, 297
Гоць Петро, 145, 275, 437, 438
Грачів В., 132
Гринь, 190
Григоренко Петро, ген., 145
Гриневич Нестор, 464, 477, 555,
Гринюк Михайло, ппор., 176, 485, 486
Гринюк Віра, 361
Гринюк Марія, 360
Грицай І., 419, 424
Грицайчук Надія, 384, 546, 547
Грицайчук Оксана, 384, 385, 547
Грицайчук В. В., 389
Гриценко, 90
Гриць Д., 389
Грицюк О., 515
Губаржевський Ігор, о. прот., 15, 16, 17, 18, 260, 274, 278, 298, 339, 341, 392, 419, 436, 547
Гудим, 465
Гудз Н., 316
Гула, 361
Гуня-Семенюк, сот., о. прот., 20, 22, 274, 278, 299, 462, 491, 492, 493, 494, 504
Гунька Мирон, 327
Гуменюк Володимир, 172
Грубик Панас, 512, 515
Гупан Осип, іподиякон, 99, 133, 180, 183, 210, 438, 455, 456
Гусак Григорій, о. прот., 22, 23, 24, 56, 67, 68, 70, 89, 119, 120, 124, 125, 126, 127, 128, 130, 131, 134, 140, 142, 146, 147, 148, 150, 151, 157, 160, 206, 210, 212, 214, 228, 231, 233, 240, 255, 263, 274, 275, 276, 278, 320, 328, 329, 330, 337, 378, 381, 396, 400, 402, 403, 405, 406, 409, 410, 411, 412, 415, 416, 417, 418, 420, 428, 447, 470, 483, 489, 490, 506, 547
Гусак Володимир, д-р, 253, 405, 428
Гусак Ольга, паніматка, 72, 328, 330, 547
Гусак Торіс Марія, 545
Гусак Анна, 405

Гаджула Оля, 135
Геник Володимир, інж., 189
Гласков, д-р, 202
Говдяк Оля, 451
Горет Еванс, о., 185, 186
Гресь Дмитро, 384, 390
Гузов Іван, о., 26, 29, 31, 36, 38, 46, 47, 48, 67, 68, 70, 85, 86, 89, 212, 224, 274, 278, 292, 299, 296, 297, 307, 309, 337, 339, 368, 382, 384, 465, 467, 468, 479, 494, 505, 541

Давидяк Микола, 510, 511, 512
Давидюк М., 515
Даґлес Ґрагам, Єпископ, 257
Дамаскин Іван, Св. 244
Дамаскос, Митрополит, 131
Данило, король галицький, 362
Данилюк Василь, 554
Данилюк Галина, 554
Данилюк Софія, 554
Данильчук Богдан, 248, 304, 309, 321, 322, 326
Данильчук П., 298, 299, 300, 312
Данильчук І., 270
Данильчук У., 307
Данильчук Юстина, 309, 543
Двізон Анна, 157, 270, 320, 324, 545
Двізон Віра, 300
Двірняк К., 429
Девіс Джон, 406
Девіс Рая, 406
Дейнега Іван, 33
Демус Михайло, 94, 126, 401, 409, 410, 413
Дем'янчук Ірина, 49
Денисенко, 549
Денисенко Ольга, 121, 474
Дерев'янка Іван, о., 180, 182, 234
Дерев'янка В., інж., 132, 182
Деременда Ярослав, 31, 71, 127, 135, 144, 360, 485
Джеймс, о. вікарій, 359
Дженкінс, о., 234
Джонсон, о., 15
Дзьоба Володимир, о. д-р, 126, 409, 410
Дзьоба Василь, 361, 369
Дзьобенківна Анна, 291
Диль Богдан, 484
Диль Йосиф, 30, 33, 119, 120, 124, 128, 144, 150, 151, 212, 234, 248, 275, 276, 484, 492
Дмитренко Григорій, 545
Дмитренко Ігор, 299, 545
Димитрій, Св. великомуч., 344
Димитрій І, Вселенський Патріярх, 131
Дишкант Володимир, 361, 369, 372
Дишкант Федір, 357, 369
Дишкант Ляриса, 360, 361, 369
Дідович Микита, 190
Ділович Уліта, 190

Дідушко, 28
Дідушко Володимир, 100, 313
Діонісій, Митрополит, 236, 261
Діхтяренко Олекса, 482, 484
Діхтяренко Уляна, 482
Длябога Ліда, 65, 122, 444, 445, 447
Дмитрів Ілля, ред., 175, 184, 189, 203, 210, 211, 258, 523
Добровольський Григорій, о., 22, 23, 274, 278, 357, 363, 368, 419, 422
Добровольський Леонід, 357, 359, 363, 368
Добровольський П., 357
Добрянський Михайло, ред., 445
Довбуш Микола, 480, 481, 484, 487
Довгаль Олександер, о. прот., 15, 20, 274, 278, 356, 357, 358, 368, 394, 419, 421, 422, 480, 524, 549
Довгаль Галя, 304
Довгий Анатолій, 73, 74, 145, 299, 309
Довгий Іван, 302
Довгий, 61
Довгий Юрій, 312
Довгоп'ят Галина, 549
Довгоп'ят Іван, 298, 438
Довгорукий Олексій, князь, 109, 110
Долган Анна, 157, 270, 543
Долган Віра, 248, 270, 300, 319
Долган Галя, 156, 303, 308, 320, 322, 324
Долинський Петро, 525, 556
Донат, Архиєпископ УАПЦ, 44, 53, 54, 56, 58, 357, 360, 361, 368
Дорощук Леся, 542
Драбат Григорій, ред., 78, 449
Драбат Слава, 449
Дрозд Іван, 299, 429
Дубиновський Андрій, о. прот., 40, 125, 126, 410, 411, 412
Дубицька Олена, паніматка, 228
Дубицький Паллад'й, о. архипротопресвітер, 50, 53, 54, 92, 130, 131, 132, 141, 142, 144, 146, 151, 153, 154, 179, 180, 181, 182, 186, 188, 206, 207, 220, 228, 234, 254, 257, 452, 489, 490
Дубицький Юрій, 228
Дударів Константин, інж., 40, 61, 437, 438, 449, 450
Дума Л., 270
Дума Е., 270
Дума М., 302
Дума О., 304
Дума Ліда, 322, 323, 327, 332
Дума Сандра, 308
Дутка І., 126, 411
Дух Мая, 381
Дюк Петро, хор., 126, 401, 411, 413, 418
Дюк Ганна, 401, 418
Дяденко, 457
Дяків Наталія, 113, 114, 115
Дяківська Віра, 175, 184, 186
Дяківський М., 54
Дяковський Юрій, 426
Дяшенко Іван, 275
Дятель Ф., 519
Дяченко Марія, паніматка, 269, 473, 477, 478, 536
Дяченко Михайло, о., 120, 121, 130, 133, 142, 146, 147, 148, 151, 156, 160, 174, 182, 186, 203, 206, 210, 212, 213, 214, 228, 231, 245, 248, 254, 263, 269, 275, 276, 278, 279, 291, 292, 319, 342, 350, 370, 372, 462, 464, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 490, 501, 524, 532, 533, 534, 535, 536, 540, 542

Ева, 480
Еванс Катерина, 353
Еванс Тетяна, 355
Емблетон Г., о., 162, 163
Енстон Кіф, 418
Еріо, міністер, 170

Євис С., 342
Євич С., 343
Євич Міля, 343
Євсієнко Володимир, 510
Євтушенко І., 569
Євтушенко К., 480, 481
Єлисавета II, королева, 218, 495, 541
Ємець О., 457
Єнкала Марта, мґр, 443, 446
Єнкала Олена, 68
Єнкала Юрій, мґр, 445
Єреміїв Юрій, сот., 188
Єреміїв М., 524
Єремія, пророк, 226, 227
Єфимчук С., 299, 309

Жак Павлина, 297
Жданович Михайло, 413
Жеґуц І., д-р, 54
Желізний, 549
Желіховський Б., о. протопресвітер, 299
Живогляд Павло, 229
Жуковський Аркадій, проф. д-р, 54, 130, 131, 132, 180, 181, 186, 189, 231, 234, 254, 469
Жупінський, 453

Заблоцький Юліян, дир., 67, 68, 77, 86, 168, 447, 449
Завийборода, 381
Завгородний Л., 429
Задирака Яків, 512, 555
Закучило П., полк., 54
Залізко Іов, ігумен, 362
Залізний А., 292, 296, 297
Залізний Іван, 528, 540, 542, 556
Залізняк Іван, 291, 296, 341
Запольська С., 382, 384
Запольський С., 390
Заремба Володимир, 546
Заславський М., 525
Заславський Віктор, 349, 350, 351, 526, 528
Заславська Ніна, 356, 546
Заславський Степан, 344
Заславський Павло, 344, 345
Захарченко Григорій, 149, 151, 171, 172, 180, 202, 209, 212, 213, 214, 275, 276, 438, 458
Захарчук Михайло, 176
Заяць Марія, 381
Заяць Микола, 380, 381
Заяць Міна, 381
Збанко Іван, 493
Зварич Володимир, 523
Зварич Зенон, 174, 523
Зварич, 513
Здесенко В., 512
Зеленко Костянтин, мґр., 168, 172, 245, 246, 247
Зільбернагель А., 188
Зінченко Марія, 304
Зінчук Т., 343
Зінькевич Іван, 337, 338
Золотоустий Іван, Св., 317
Зорик Ірина, 145, 373
Зосименко, 319
Зубенко Михайло, 395, 396, 404, 413
Зубенко Тетяна, 395, 396, 398, 400, 403, 408, 410
Зябкін М., 453

Іван Св., Євангелист, 465, 467
Іваницький, 487
Іванович М., надр., 54
Іванюк Андрій, 142, 183, 549
Іванюк І., 33
Іванюк Анна, 49, 299, 301, 307, 309
Іванюк Григорій, реж., 299, 300, 543
Іванюк Петро, 142, 151
Іванюк Яків, 438, 450, 453, 457, 549
Іванюта А., 134
Іванько Ольга, 527, 528
Ігнатенко Андрій, 462
Ігнатенко Ліда, 356
Ігнатенко, 467
Ігор (Губа), Архиєпископ, 130
Іларіон, Митрополит київський, 326
Іларіон (Іван Огієнко), д-р, Митрополит УГПЦ, 35
Ілля, пророк, 276, 283, 290, 509, 513, 515, 555
Ільницька, 472
Ільчишин К., 343
Ільчук Василь, о. прот., 16, 17, 18, 87, 274, 279, 393, 394, 436
Іоан (Іван Теодорович), Митрополит УПЦ, 26, 52, 527
Іоаким, прав., 398
Ірод, цар, 226, 227
Ісая, пророк, 226
Ісаєнко, 398
Історчин Франко, о. митроф. прот., 129, 131, 132, 133, 254, 255
Ющук, 188

Йосипишин Петро, 189
Йоць Галя, 509

Кабаровська Леся, 50
Кагукало Г., інж., 23, 34, 39, 274, 491, 492, 495
Кайма Іван, о., 180, 183
Кайпвел Олександер, 503
Каліка Катерина, 505
Каленюк Іван, 248, 321, 322, 326, 327, 329
Каленюк Юлія, 327, 270, 545
Калиновський Костянтин, о., 17, 24, 274, 279, 381, 491
Калиниченко Валентина, 555
Калита, 445
Каліженко Марія, 555
Кальбус В., 524, 525
Кальбус Надія, 532, 556
Каміюс Альберт, 107
Камінська Анна, 546
Камта, інж., 437
Кандибко Василь, 180, 192
Каноненко, 479
Каноненко Григорій, 220
Канн, 524
Кант Емануїл, філософ, 107
Капиця, 246
Капустинська Марія, 14
Кармаз, 291
Карнаух І., 480
Карпенко А., 429, 430, 431, 432
Карпинець Володимир, інж., 175
Карпинець-Білий Михайло, сот., 59, 71, 77, 94, 448, 449

Карпук П., 396, 413
Кархів І., 396
Кархів Марія, 410, 413, 416
Катерина, 467
Катерина II, імператриця, 97
Катерина Шан Левіс, 248
Катричко Омелян, 464, 474, 475, 477
Кацафіренко Віра, 270, 304, 309, 327
Кацафіренко Надія, 303, 308, 316
Кацафіренко Павло, 248, 322, 323, 327, 329, 330
Кацафіренко Тамара, 125, 133, 154, 250, 270, 299, 300, 303, 308, 309, 312, 316, 320, 322, 324, 325, 327, 329, 330, 332
Кащишин Ольга, 122
Кащишин Оксана, 122
Квас Катерина, 554
Квітковський Денис, д-р, 54
Кельман Валентина, 360, 361,366, 369
Кельман Василь, 160, 357, 359, 360, 368, 369
Кельман Ольга, 160, 268, 367, 374
Кельман Марія, 365, 366
Кельман В. (мол.), 367
Келемко Антоніна, 371, 373
Келемко Володимир, 127, 151, 160, 276, 357, 364, 369, 370, 371, 372, 373, 375
Керкало Тереса, 532
Кибалюк І., 342, 343
Кириленко Василь, 419, 420, 424
Кирнос Віра, 393, 406
Кирнос Григорій, 392, 395, 396, 398, 400, 410, 413, 419
Кирнос Марія, 410, 413, 416, 419
Кирнос Таїса, 403, 406, 408
Кіндій Степан, інж., 134, 168
Кірко М., 357
Кіріченко Т., 54
Кіслюк Ф., 299
Кіцюк Анатолій, 492, 554
Кіцюк Галина, паніматка, 543
Кіцюк Сергій, о., 18, 20, 23, 274, 279, 299, 339, 382, 390, 429, 506
Кіщук Петро, пор., 90, 145, 258
Клименко, 419
Клименко — Верес Микола, поет, 69, 206, 217, 234, 250, 257, 555
Клименко Люба, 555
Климчук Микола, 339, 340, 545
Кліш Анатолій, диригент, 66, 70, 120, 124, 133, 206, 231, 239, 265, 292, 360, 365, 366, 367, 368, 372, 373, 397, 428, 481, 482, 488, 489, 492, 493, 499, 500, 542, 549, 550
Клішун, 61
Клішун Петро, 481, 482, 484
Кнап П., 525
Коберик Микола, 369
Кобець Федір, 357
Кобринська Наталія, письменниця, 329
Коваль І., 430, 431, 432
Коваль Марія, 433, 434
Коваль М., 379, 380
Коваль Олександер, 556
Коваленко Віктор, 304
Коваленко В., 299
Коваленко Ніна, 299, 303, 545
Коваленко Галя, 304
Коваленко Федір, 392
Ковалик, 430
Ковальський Сергій, 549, 438, 439
Ковальський О., 343
Ковальський Сергій, 438, 439, 549
Ковальська Катерина, 343
Ковальчук Василь, 546
Ковальчук І., 433
Ковальчук Надія, 433
Ковальчук Юрій, інж., 53, 54, 130, 132, 182, 189, 234
Когут Адріян, мгр, 16, 274, 436
Коган Д. д-р, Архиєпископ, 119, 123, 124, 126, 129, 134, 145
Козак А., 248
Козак Фелікс, 523
Козаченко, 298, 299
Козитрук Микола, 304, 308
Козіченко А., 395
Козловський Никодим, інж., 20, 44, 48, 54, 56, 59, 61, 64, 65, 66, 73, 145, 274, 275, 360, 368, 480, 481, 482, 484, 485
Козубовський В., 338
Колесник Ганна, співачка, 374
Колесник Іванна, 268, 272
Колесник Петро, 14, 25, 65, 67, 86, 91, 128, 133, 148, 149, 151, 272, 275, 276, 419, 438, 439, 447, 448, 449, 450, 453, 520, 549
Колісник Іван, 299, 334, 335
Коліторіс Пантелеймон, о. Архимандрит, 210, 211
Колодка, 61
Колодка П., 299, 303
Колодка Марія, 304
Коломиєць Петро, 291, 292
Коломиєць І., 472
Комарська Олександра, 268
Коновалець Євген, полк., 318
Коранець О., 413
Кондратюк В., 481
Константин, Архиєпископ, 91, 92, 93, 97, 136, 169, 216, 217, 239

Копець Федір, 369
Корицький Іван, 401, 403
Коржанівський Олександер, о. прот., 224, 479
Корниляк Платон, д-р, Єпископ, 52, 180, 182, 234
Корнієнко Олександер, 357
Корновол К., 304
Король Л., о. прот., 50, 54, 58
Корольчук Андрій, 90
Корольчук Афанасій, диригент, 26, 27, 28, 34, 133, 142, 146, 174, 175, 176, 183, 234, 235, 248, 250, 252, 255, 461, 472, 492, 499, 500, 501, 502, 503, 509, 555
Корольчук Василь, 26, 28, 33, 61, 68, 89, 465, 493, 494, 499, 500, 504, 529, 554
Корольчук Віра, 554
Корольчук Віктор, 502, 503
Корольчук Ірина, 554
Корольчук П., 74, 157, 204, 321
Корольчук Пилип, 500, 502, 509, 554
Корольчук Панас, 492, 493
Корольчук Олександер, 30, 33, 72, 119, 142, 150, 275, 492, 498, 500, 502, 503, 504, 554
Коростовець Н., 16, 274
Коротченко Володимир, інж., 99, 100, 105, 119, 167, 189, 233, 234, 250, 252, 263, 276, 313, 490, 501, 503, 554
Коротченко Галина, 501, 503, 554
Коротченко Сергій, 60, 61, 64, 70, 73, 74, 81, 82, 100, 105, 119, 127, 128, 130, 131, 132, 150, 151, 204, 206, 212, 214, 275, 276, 313, 491, 492, 499, 500, 501, 502, 554
Корчак Омелян, інж., 189
Косинка Одарка, 555
Косинський Андрій, 520, 521
Косинський Павло, 521
Косич Мірко, 520, 522
Косован Антін, 512
Косовський Ілля, 212, 357
Косовська Катерина, 370, 373, 379
Костані Василь, 545
Костенко Катерина, 49, 59, 86, 94, 105, 118, 119, 127, 130, 131, 134, 144, 150, 154, 155, 157, 168, 171, 190, 212, 214, 219, 222, 234, 251, 263, 265, 266, 267, 276, 299, 300, 303, 307, 308, 309, 312, 315, 319, 321, 323, 328, 330, 332, 370, 371
Костенко Петро, 327
Костюк Андрій, 61, 64, 65, 71, 73, 74, 77, 80, 90, 91, 94, 99, 118, 119, 122, 123, 124, 127, 130, 131, 141, 144, 148, 149, 150, 151, 154, 163, 167, 168, 172, 175, 179, 180, 182, 184, 186, 188, 189, 201, 203, 204, 205, 210, 211, 212, 222, 234, 235, 252, 256, 263, 275, 276, 310, 361, 429, 438, 444, 446, 449, 458, 460, 461, 495, 499, 502
Костюк Петро, 142, 148, 151, 180, 183, 436
Костюк Шарлота, 149, 188, 267, 268, 455, 549
Котко Дмитро, диригент, 34
Котляр П., 134
Коханівський Вячеслав, інж., 17, 20, 59, 61, 71, 447
Кох Костянтин, пастор, 94
Коцан, 472
Коцюба Зенон, 545
Коцюба Людмила, 339, 340, 341, 545
Кочет Микола, 457
Кочкало М., 549
Кочмарський Андрій, 455
Кочмарська Олександра, 455
Кочура Іван, 492
Кошовий, 381
Кошовий Я., 501
Кощук Михайло, май., 40, 71, 401, 438
Кравців Василь, 10, 357, 364, 369
Кравців Ніна, 100, 105, 313
Кравченко Л., 335
Кравченко М., 335, 491
Кравченки, 334
Кравчина Іван, 419, 426
Кравчук В., полк., 393
Крайчук Юлія, 492
Красовська І., 28
Крат Валентина, 406, 408, 410, 413
Крат Віра, 406
Крат Лена, 406
Крафт С., о., 50, 52
Кривень Петро, 545
Кривонос Анатолій, 465
Кривонос Марія, 467, 477, 478
Кривонос Михайло, 476, 549
Крій В., 464
Крівень, 491
Кріцак Іванна, 416
Кропивницький Василь, 507
Кросно Ілля, 510, 515, 555
Кругла Ольга, 537
Ксинюк Павлина, 554
Кубаренко, 188
Кубійович Володимир, проф. д-р, 189
Кудлик Теодор І., інж., 202, 446
Кужіль Максим, 436, 446
Кузик М., 338

Кузьма Августин, о. ЧСВВ, 254, 379, 380, 381
Кузменів Омелян, май., 396, 411
Кулаківський Ілля, 501
Кулик Сергій, проф., 392, 419, 420, 428, 429
Куліковський Анатолій, 304, 309
Кумичка, 506, 508
Купранець Йосиф, 373
Купріянос, о., 426
Куреша Степан, о. протодиякон, 26, 27, 525
Курешко, 370
Курочкін А., інж., 26, 27, 525
Кустенко Катерина, 364
Кустенко Галина, 364
Кухарчук Михайло, 517
Кухарик, 419, 475
Кухта Михайло, 124
Куцай Михайло, 498, 504
Куцай Федір, 34, 493, 495, 499
Куцак Дмитро, 189, 224
Кучерак, 303
Кучеревський М., 474
Кучеревський Ф., 157, 304, 312
Кученко, 506
Кушлик Д., 53

Лаврененко І., 396
Лавренюк Федір, 543
Лавренчук, 333
Лавренчуки, 334
Лавринюк, 299
Лазаркевич В., сот., 188
Лазарук Адам, 510, 511, 512
Лазарчак Марія, 545
Лазарчук Адам, 513, 515, 516, 520, 521, 536, 555
Лазієнко Григорій, о. прот., 66, 67, 77, 85, 89, 99, 124, 125, 127, 130, 131, 142, 145, 146, 147, 148, 150, 151, 156, 160, 161, 162, 166, 228, 233, 268, 275, 279, 281, 319, 321, 322, 337, 338, 346, 350, 351, 358, 362, 364, 369, 370, 371, 372, 373, 375, 378, 381, 382, 410, 413, 423, 427, 428, 445, 446, 447, 448, 452, 472, 484, 490, 505, 529, 544
Лазієнко Марія, паніматка, 322
Лайко Андрій, 15, 23, 34, 35, 39, 274, 462, 495
Ланько Федір, 480, 481
Лапинський В., 481
Левк'вський Кузьма, 299
Левченко Іван, 510
Левченко Семен, ген., 48, 359, 360, 361, 368, 369
Левчук Анастасія, 555
Левчук Сергій, 507, 509, 555
Легетко Іларіон, 482, 484, 490
Легетко, 168
Леонтій Теофіль, д-р, 54, 134
Леонтович Микола, композитор, 34
Лесюк Володимир, пор., 234, 485, 487
Лещишин Йосафат, о., 257
Лещишини, 416
Ликінс Тетяна, 321
Липківський Василь, Митрополит УАПЦ, 27, 37, 71, 136, 156, 157, 320, 321, 457, 529
Липко Г., 462
Лисан Іван, 507, 509
Лисан К., 508
Лисенко П., 453
Лисенко Люба, 545
Лисенко Юрій, 545
Лисиканич Богдан, В. о. д-р, 203, 501, 502, 503, 504
Лисон Михайло, 545
Лисянський Б., 305
Литвинець В., 480
Литвинець М., 72
Личманенко Василь, пор., 16, 48, 61, 64, 135, 274, 299, 301, 302, 361, 369
Лівицький Микола, д-р, президент, 52, 54, 71, 82, 129, 134, 181, 188
Лісовець М., 357
Лісовець Петро, 369
Лісовський Роберт, проф., 40, 53
Ліськовиський А., 549, 462
Луговенко Ф., о. прот., 48, 50, 53
Луговий, 291
Луїз Людмила, 100, 101, 313
Лужа Св. Апостол, 380
Лукащук Андрій, 381
Лукіяненко А., проф. д-р, 48
Луняко Володимир, 411
Луценкевич Михайло, 545
Луценко Василь, 395
Луценко Валентина, 121
Луценко Іван, 512
Луцик Є., 375, 376
Луцик, 376
Луців Володимир, співак, 472
Луців Анна, 445
Лучич Віра, 296, 529, 532
Лучич Віра Микола, 84, 525, 526, 529, 532
Ляшенко Євфрозина, 545
Ляшенко Іван, 332, 333, 335, 545
Ляшенко Микола, 333, 334, 335, 336, 337, 346, 347, 545
Ляшенко Кузьма, 333, 334, 335, 336, 518

Ляшенко Тамара, 333, 335, 545
Любинецька Марія, 384, 385
Любинецький П., 383, 385

Магдалина Марія, Св., 298, 305, 315, 439, 441, 445, 459
Магляк Федір, 536, 538, 539
Мазепа Іван, гетьман, 445
Мазурак О., 386
Мазуренко Галя, д-р, 135
Мазуренко Олександер, 383, 384
Мазур Олександер, 385, 387, 388, 391, 546, 547
Мазур Ольга, 546, 547
Макар, Єпископ, 234
Маковецький Яків, 52
Макогони, сестри, 308
Максимів, 367
Максимук Афанасій, о. прот., 22, 26, 29, 34, 35, 44, 46, 47, 48, 56, 61, 67, 68, 70, 73, 74, 76, 89, 90, 92, 119, 120, 121, 122, 126, 128, 134, 147, 148, 174, 221, 224, 228, 240, 255, 268, 275, 279, 280, 292, 309, 361, 368, 369, 429, 430, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 469, 470, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 493, 498, 499, 501, 502, 503, 524, 531, 532, 533, 535, 536, 540, 541, 542, 556
Максимук Меланія, паніматка, 467, 477
Максимук Михайло, 61, 116, 464, 477
Максимук Петро, 121
Маланчук Галина, 556
Маланчук С., 525
Малаховський М., 500
Малайда Марія, 300
Малайда П., 299
Малець Віктор, полк., 48
Малець Надія, 265, 266, 267, 437, 440, 441, 443, 444, 449
Малик, 298
Малик Орися, 158
Малинка Іван, 299
Малинович Володимир, інж., 167, 189, 461
Малиновська Анна, 555
Малоріт Андрій, 546, 547
Малоріт О., 389
Мальна Микола, 429, 430, 432, 433, 434, 548
Мальна, 434
Мальченко Емілія, 547
Мальченко Меланія, 386, 388, 389, 391
Мальченко Павло, 384, 389, 390, 546
Мандрика Дуня, 351
Манько Н., 189
Мао-Тсе-тун, 107
Марапулець Д., о., 298
Маренко Сергій, 150, 163, 459, 512
Мардак Всеволод, Степан, 180, 182
Марко, Св. Євангелист, 397, 398, 400, 426
Марко, Архиєпископ УПЦ, 136, 169, 212, 452
Маркс Карло, 107
Марків Олександра, 59
Мартиненко Григорій, 462, 464, 465, 466, 469
Мартиненко Р., 492
Мартиненко Розана, 470
Мартинюк Василь, 344, 347, 546
Мартинюк Володимир, 380, 381
Мартинюк Джін, 381
Мартинюк Павло, 554
Мартос В., 443
Марунчак Параскевія, 265, 268, 440, 549
Марунчак Н., 443
Марунчак І., 453
Марунчак, 310
Марущак Семен, 134
Маруха П., 340
Маруха Роза, 340
Марущанський П., 436
Марченко Богдан, 59, 74, 94, 123, 419, 486
Марченко Н'на, 127, 426, 487
Марченко Іван, проф. д-р, 20, 27, 98, 274, 367
Марченко Олександер, 357, 359, 368
Марченко В., 367
Марченко Я., 367
Марченко Олена, 424, 425, 426
Марченко Христина, 424, 425, 426
Маршал Андрій, 502, 503, 554
Маршал Надія, 554
Маслов М., інж., 182, 436, 449
Матвієнко Григорій, о. прот., 50, 54, 92, 119, 132, 182
Матвієнко, 291
Матвій, Св. Апостол, 541
Матвій, Єпископ, 517
Матвійчук Богдан, 34, 206, 523, 534, 535, 536
Матвійчук Василь, 206, 534
Матвійчук Антон, 269, 536
Матвійчук Марія, 526, 556
Матвійчук І., 376, 480, 481, 482, 484, 550
Матвійчук Матвій, 524, 525
Матичак Микола, о. митрат, 174, 257, 353
Матішин Григорій, 105, 304, 308, 309,

516
Мат'шин Петро, 248, 299, 300, 301, 309, 321, 327
Матішин, 303. 307, 309
Матішин Є., 270
Матішин Юрій, 90, 125, 133, 304, 308, 309, 316
Матухненко О., 409
Матущак А., 525
Матяшук Маргарета, 527
Матяшук Константин, о. диякон, 24, 26, 29, 47, 70, 89, 124, 161, 203, 205, 228, 233, 245, 279, 280, 292, 330, 339, 343, 361, 368, 384, 385, 386, 387, 434, 435, 465, 468, 472, 473, 476, 478, 490, 494, 502, 507, 527, 529, 542, 545
Матяшук Ольга, паніматка, 250, 323, 333
Мацюк Михайло, 507
Мачуляк С., 549
Мащак Іванна, 68, 445
Мелих Петро, о. прот., 70, 71
Мельник Антін, мґр, 53, 71, 94, 134, 234
Мельник В., 450
Мельник Олекса, 119, 340, 399
Мельниченко В., 367
Мельничук Павло, 61, 74, 234, 299, 300, 301, 302, 308, 311, 312, 316, 325, 593
Мефодій, Архиєпископ, 194
Микитин Богдан, сот., 134, 188, 221, 472
Микитюк Василь, 33
Микола, Св. чуд., 295, 539
Миколишин Оксана, 428
Миколишин Наталія, 428
Мирошниченко Андрій, о. прот., 23, 26, 29, 59, 279, 291, 293, 294, 295, 296, 297, 299
Михайлицька Г., 371
Михайлицька М., 361
Михайлицький А., 357, 360, 367
Михаїл, Св. Архістр., 277, 279, 280, 283, 290, 373, 382, 385, 390, 398, 408, 450, 541
Михаїл (Федот Хороший), Митрополит УГПЦ, 130, 318
Михайлюк Дмитро, 464, 474, 476, 477, 502
Михайлюк Катруся, 474, 478, 554
Михайлюк Панас, 401, 482
Михальський Антін, о. д-р, 485
Михальчук В., 234
Михей, пророк, 226
Мищук Павло, 133
Мікін Лідія, 546
Мікорський Степан, 33, 299
Мілер А., 451, 452
Мірченко, 291
Місан Ольга, 416, 419
М'саків, 295
Місюренко В., 396
Мітчін Б., о., 333
Міщанчук Є., 337, 338
Міщенко Борис, 160, 357, 359, 368, 372
Міщенко Феодосія, 268, 357, 361, 366, 367, 371, 372, 373, 376, 377, 546
Мішков Сергій, 480, 482
Міщук Петро, 339, 340
Могила Петро, Митрополит, 37, 39, 256, 457
Могильницький, 507
Могилянський М., д-р, 493
Мозгова А., 269
Мозговий Іван, 84, 85, 119, 122, 147, 206, 475, 524, 525, 526, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 535, 536, 556
Мозгова Марія, 527
Мозоль Г., 299, 300
Мокрий Григорій, 357, 368, 396, 372
Молдавчук Ольга, 511, 512, 515, 555
Молдавчук Ярослав, 538
Моліновська Олена, 477
Молотюк П., 480, 481, 482, 490
Молчанівська Олена, паніматка, 87, 265, 440, 441, 549
Молчанівський Севастіян, 45
Молчанівський Сергій, о. протопресвітер, 16, 17, 18, 20, 23, 24, 25, 26, 29, 31, 33, 34, 35, 36, 37, 39, 40, 41, 44, 45, 46, 47, 48, 54, 56, 58, 60, 67, 74, 76, 77, 78, 81, 85, 86, 87, 89, 118, 125, 158, 260, 272, 274, 275, 279, 291, 292 ,294, 297. 299, 305, 307, 311, 333, 334, 335, 340, 343, 344, 345, 346, 357, 358, 359, 360, 361, 365, 366, 368, 369, 384, 385, 387, 390, 394, 396, 397, 398, 399, 410, 421, 429, 432, 433, 434, 435, 436, 438, 439, 446, 447, 448, 449, 463, 464, 465, 466, 446, 469, 479, 484, 494, 495, 505, 507, 508, 509, 513, 514, 517, 524, 526, 527, 528, 538, 540, 542, 555
Молчанівський Юрій, 436
Моніка, 473
Мороз Лідія, 269, 556
Мороз Віра, 525, 532
Мороз Надія, 554
Мороз, 84
Мороз Петро, 122
Мороз М., 529, 531

Мороз Степан, диригент, 210, 228, 234, 375, 417, 501, 554
Морозович Федір, 357
Морозюк Григорій, д-р, 71, 123, 206, 359, 361, 486, 489
Морозюк Матрона, 486
Морозюк Роман, 105, 120, 206, 233, 263, 359, 428, 482, 484, 489, 490
Морозюк Степан, о. прот., 23, 24, 29, 31, 36, 38, 44, 47, 54, 56, 60, 61, 64, 65, 66, 67, 70, 73, 75, 85, 89, 91, 92, 97, 100, 104, 105, 118, 145, 265, 266, 267, 274, 275, 279, 291, 292, 309, 313, 340, 346, 347, 357, 358, 359, 360, 362, 364, 365, 367, 368, 370, 371, 397, 398, 399, 400, 401, 420, 422, 423, 424, 425, 428, 447, 481, 482, 484, 485, 486, 488, 489, 524, 549
Морозюк Степан (внук), 490
Мосієвська, 434
Москаленко І., 508
Мосс Василь, 430, 433, 548
Мосс Тамара, 304
Мосс Л., 432, 434
Мосс Олена, 433
Мстислав (Степан Скрипник), Митрополит УАПЦ, 8, 12, 13, 14, 15, 22, 24, 29, 33, 35, 39, 40, 41, 43, 45, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 58, 59, 62, 70, 72, 73, 74, 75, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 97, 99, 100, 102, 103, 104, 106, 118, 119, 122, 123, 124, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 136, 139, 141, 142, 145, 148, 151, 152, 153, 154, 156, 157, 158, 161, 165, 166, 167, 169, 170, 171, 175, 179, 180, 181, 183, 184, 185, 187, 190, 191, 192, 199, 201, 205, 208, 209, 210, 211, 213, 214, 216, 217, 218, 220, 222, 223, 224, 226, 230, 231, 233, 234, 236, 239, 241, 243, 245, 248, 249, 250, 252, 254, 255, 256, 258, 259, 260, 261, 262, 264, 271, 273, 274, 276, 308, 309, 310, 312, 315, 317, 318, 320, 321, 322, 324, 329, 330, 342, 347, 348, 350, 351, 356, 357, 358, 360, 361, 362, 368, 369, 372, 373, 376, 379, 380, 388, 389, 391, 401, 405, 406, 414, 415, 416, 417, 422, 424, 425, 436, 440, 441, 442, 443, 446, 452, 453, 454, 456, 457, 458, 459, 461, 465, 470, 471, 472, 474, 476, 477, 478, 481, 484, 486, 489, 492, 493, 495, 509, 516, 517, 526, 532, 533, 534, 535, 543, 544
Мотуз Петро, 491
Мудрий Федір, 491
Музика Михайло, 530
Музичка Володимир, 99, 180, 436, 438, 439, 451, 549
Музичка Осип, 14, 65, 119, 151, 179, 212, 214, 272, 275, 276, 437, 438, 439, 443, 444, 445, 450, 461, 549
Мулик В., 189
Муляр Олекса, 291, 296, 297
Мур Михайло, о. крил., 71, 72, 88, 92, 119, 123, 124, 126, 129, 133, 141, 142, 144, 145, 154, 155, 180, 257
Мур, паніматка, 250
Муренко Тетяна, 114
Мурко Павло, 453, 451
Муха Михайло, 299, 300, 301, 302, 309, 321, 327
М'ягкий Павло, сот., 411

Навроцький Є., маляр, 23
Навроцька Люба, 523
Нагірний В., 381, 383
Нагнибіда Сергій, полк., 15, 39, 436, 438, 548
Надвірний Франко, 523
Надія, 50
Назарук Андрій, 361, 369
Назарук Лазар, 373, 385, 389, 390
Нарбурн Р. Г., о. крил., 59, 294, 295, 296, 297
Настя, 467
Наталка, 338
Наш, 381
Нерадько, 491
Неродик П., 29, 46
Нестеренко Олекса, 300
Нестеренко Т., 31, 357, 365
Несторук Андрій, 484
Несторук Михайло, 484
Нетреба Володимир, 150, 168, 234, 338, 376, 420, 423, 425, 426, 428, 490, 548
Нетреба К., 419
Нетреба Іванна, 426
Нетреба Я., 424, 425, 428
Нечайова Аспасія, 66
Нечипоренко К., 436, 549
Низькоклон, 311
Николишин Ольга, 429
Николюк Юрій, д-р, 370
Никонів Валя, 304, 308, 309
Никонів Ліда, 304, 308, 309
Никонів Марко, 304, 308, 309, 310
Никонів, 303
Ніканор (Абрамович), Митрополит УАПЦ, 22, 23, 29, 31, 33, 34, 35,

37, 38, 39, 40, 41, 43, 48, 49, 51, 52, 53, 59, 72, 74, 158, 240, 273, 293, 297, 306, 311, 330, 334, 335, 340, 343, 344, 345, 365, 366, 367, 384, 387, 397, 398, 399, 400, 434, 435, 439, 457, 466, 469, 479, 486, 494, 508, 513, 515, 518, 521, 528, 539 542
Ніканор, Св., 515
Нікон'в Марія, 49
Ніщинський Петро, 34
Новак Г., 419
Новосад Л., 492
Нога Харлампій, 60, 74, 275, 395, 396, 401, 410, 413, 417, 418, 419
Ной Марія, 501, 504, 554
Н. Н., 292
Носаль І., 430, 436

Обельтух А., 526
Овен, 107
Овчарик Іван, 90
Озюк М., 464
Олейко Н., о., 50
Олеськів Василь, інж., 69, 258
Олеськів Пеля, 68
Олеськів Степан, мґр, 176, 258
Олесюк Максим, о., 23, 298, 462, 491, 492, 493, 524, 540, 541
Олійник-Кочот Наталія, 457
Олійник Н., 443
Олійник Т., о., 300
Олійник Михайло, 510, 512, 513, 555
Олійниченко Г., 549
Олійниченко, 440
Олійниченко Наталія, 265
Ольга, Св. княгиня, 110, 156, 266, 273, 417
Омелян, 203
Омелянчук Віра, 337
Омелянчук Дмитро, 337
Онисько Степан, мґр, 59, 62, 77, 94, 123, 135, 447
Опаренко М., сот., 15, 16, 272, 274, 276
Опока Лев, о., 15, 16, 18, 274, 280, 298, 338, 339, 341, 392, 462, 491, 492, 505, 524
Опока Юрій, 492
Орелецький В., проф., 53
Орест (Іванюк), Архиєпископ УАПЦ, 44, 45, 54, 56, 57, 58, 65, 66, 67, 68, 69, 71, 81, 84, 85, 89, 90, 91, 92, 94, 97, 102, 104, 105, 106, 129, 130, 131, 132, 133, 136, 139, 146, 273, 299, 310, 311, 312, 357, 358, 360, 361, 363, 368, 369, 447, 525, 526, 529, 430, 531, 534
Осадчук Богдан, проф. д-р, 245, 247, 248
Остряниця Анна, 506, 508, 555
Остапенко, 335
Остап'юк Анастасія, 59, 62, 71, 90, 135, 188
Остапчук Анфір, о. прот., 50, 54, 129, 130, 131, 132, 133, 180, 181, 264, 520
Осюк М., 221
Охнак Іван, 134

Павленко Іван, 491, 555
Павленко Микола, 510, 511, 512
Павленко Марія, 512, 515
Павликова М., 515
Павлів Дмитро, 338
Павло, Св. Апостол, 228, 276, 279, 280, 281, 283, 290, 312, 331, 411, 434, 536
Павло VI, Папа, 366
Павловський Іван, Митрополит УАПЦ, 71
Павлов В., 429
Павлюк І., 23, 60, 61, 73, 74, 274, 275, 298, 299
Павлючак Василь, 382
Падун Іван, 396
Падун Тетяна, 413
Падун Адам, 419, 420, 428
Палюх І., 335
Палюх Марія, 335, 545
Пальчік Михайло, 545
Панас Ярослав, 174, 516, 520, 523
Панас Леся, 523
Панасова, 311
Панасюк Яків, 36, 37, 44, 48, 56, 60, 64, 73, 74, 145, 274, 275, 450
Пантела Зенон, 554
Пантела Тамара, 554
Панченко Ростислав, о., 18, 20, 280, 339, 429, 506, 524, 552
Панченко Тетяна, 545
Панчук Богдан, сот., 7, 15, 185, 186, 274
Панчук Кирило, 339
Паращак Богдан, мґр, 175
Паращак Оксана, 134, 189, 222, 259
Парфанюк Володимир, 205, 322, 323, 327, 330
Пархоменко, 7, 17
Пархоник Іван, 524, 525
Паска Володимир, д-р, 174
Паска-Марків Діна, 176
Пасічник Павло, 420
Пастух О., 464
Пастухова, 467

Пастухові, 470
Патока С., 396, 409
Пащук С., 507
Пекарський Іван, о. митроф. прот., 141, 142, 144, 146
Первозванний Андрій, Св. Апостол, 26, 216, 243, 264, 265, 312, 321, 457, 467, 507
Перебийніс Василь, сот., 393
Перебийніс Тетяна, 393
Переможець Юрій, Св. великом., 278, 279, 283, 319, 356, 359, 363, 365, 367, 369, 370, 371, 372, 374, 377
Перцюх Василь, 481, 484
Петлюра Симон, 24, 124, 270, 318, 348, 445, 472, 489, 550
Петлюра Ольга, 24
Петренко Богуслава, 409
Петренко Марія, 492, 527, 532
Петренко Гільда, 527
Петренко Петро, інж., 17, 34, 35, 37, 41, 48, 86, 274, 298, 299, 311, 329, 330, 341, 395, 401, 408, 409, 410, 543, 547
Петренчук Л., 481
Петро, Св. Апостол, 97, 228, 244, 246, 276, 279, 280, 281, 283, 290, 312, 331, 434
Петрович С., 299, 300
Петровський М., 41, 74
Петровський С., 46, 47, 48, 61, 291, 535, **468, 487**
Петрущак Ірина, 373
Печенюк Юрій, о. диякон, 436, 549
Пилипчук І., 492, 498
Пилявський Іван, 525, 556
Пильна Євгенія, 482, 484
Пишненко Михайло, о. архипресвітер, 245, 248, 254, 262, 264, 501
Півень П., 529
Півень Надія, 295, 296, 297
Пігарчук Юхим, 510, 555
Пігулевський Олександер, о. протопресвітер, 180, 181, 183, 186, 188, 192, 220
Пізюра Володимир, 72, 105, 505, 516, 517, 555
Пізюра Іван, 61, 212, 214, 219, 275, 276, 509, 510, 512
Пізюра Іван (син), 510, 511, 512, 513, 515, 520, 523, 555
Пізюра Павлина, 511, 515
Пікульницький С., 396, 416
Пімен, Патріярх РПЦ, 96, 236, 248
Пінчук Віра, 555
Пінчук І., 512, 515, 555
Пінчук К., 341
Пінчук А., 340
Пінчук Н., 340
Піщаниця Іван, 545
Плав'юк Микола, 181, 185, 234
Плевако П., 27, 54, 71, 92, 97, 131, 139
Плехін Василь, 41, 482, 484
Пліско Микола, 491, 493
Плічковський Н., о., 228
Плюш Леонід, 371
Побережець Віра, 49
Побережець Люда, 304
Побідаш Юрій, май., 395, 411
Поврозник Любов, д-р, 71
Поврозник В. Михайло, ред., 176, 258, 521, 522, 523
Подільчук, 333
Покотило Василь, о. прот., 26, 29, 47, 73, 74, 84, 85, 89, 100, 119, 124, 134, 275, 280, 309, 312, 313, 315, 318, 339, 340, 342, 361, 382, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 429, 430, 433, 434, 435, 436, 472, 494, 527, 529, 531
Полежака, 420
Полікарп (Петро Сікорський), Митрополит УАПЦ, 16, 17, 18, 20, 27, 34, 35, 37, 46, 51, 54, 72, 76, 87, 118, 130, 261, 272, 273, 298, 299, 358, 368, 392, 393, 396, 417, 437, 446, 457, 462, 465, 480, 484, 526, 351, 552
Поляк В., 424
Полова Д., 266, 267, **264**, 498
Полуляк Іво, мґр, 231, 232
Полулян С., 298
Поляков Захарій, о. прот., 281
Польовий Іван, 71, 492, 498
Попа Д., о., 50
Попівський Євген, сот., 40
Попель П., о,. 50, 70
Попович Андрій, 546
Попович Валентина, 382, 384, 546
Попович Микола, 360, 361, 367, 373
Попович Анна, 383, 384, 385
Постоляни, 234, 259
Постригач, 484
Пось Григорій, 120, 482
Потопільний А., 49, 292, 294, 295, **269**, 297, 341
Потопільний М., 435
Потопільна Ірина, 34, 46, 49, 291, 292, 295, 296, 297, 435
Потопільна Ніна, 292
Починок Р., 204, 498, 502
Починок Марко, 151, 155, 186, 216, 276, 291, 491, 492, 501, 502, 554
Починок Катерина, 127, 150, 154, 204,

501, 504
Починок І., 27, 61
Прадош Осип, 482
Прат, о., 92
Прозорий Микола, 204, 492, 502
Прозора Катерина, 554
Прок Олександер, дир., 52
Пронь Михайло, 357, 369
Процай Іван, 492, 495, 499, 501
Процак Ігор, 174
Процак Степанія, 210, 223
Приступа В., 383, 384
Приступа Петро, 385, 547
Пугинець Дмитро, 481
Пукас Петро, 337
Пук Ярослав, о., 22, 23, 280, 337, 381, 382, 462, 491
Пурас Микола, 308
Пурас Наталія, 308
Пушка А., 435

Равлюк Іван, дир., 71, 94, 134, 154, 172, 175, 179, 180, 184, 202, 221, 234
Радковська, 303
Радостовець Федір, 505, 506
Радчук Антоніна, 369, 371, 373
Радченко Євдокія, 413
Радчук Галя, 360, 361, 369, 373
Радчук Олена, 72, 373
Радчук Юхим, 357, 358, 369, 546
Радчук Софія, 360
Раєвський Ф., 340
Рамзей, М. д-р, Архиєпископ, 35, 63, 71, 72, 75, 90, 103, 294, 295, 296
Ратушний Іван, проф., 379
Рафалюк Павло, 234
Рахиль, 227
Ревеляк Михайло, 48
Ревуцький Володимир, проф., 15, 274
Река, 482
Рен Євген, полк., 53
Рестон Роберт, о., 520
Рибка Федір, 127, 472
Римарчук Андрій, 344
Римарчук Анастасія, 344, 346, 355, 546
Рись Лев, 155, 174, 186, 258, 375, 446, 447, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 516, 517, 520, 523, 539
Робінсон Марія, 304
Роговий, 298, 395
Роздорожний, 524
Роляк В., 424
Рома М., 513, 515
Рома Тихон, 510, 511, 512
Романівський А., 524
Романівський Володимир, 84, 85, 525, 529, 530
Роман, князь галицький, 361
Романюк Василь, о., 123, 132, 135, 136, 357, 366, 392, 393, 489
Романюк Джін, 423
Романов Олекса, 413
Росинський Віктор, 452
Росинський Павло, 451
Росинська Оксана, 451
Роснецький Клим, 134
Рубан С., 394, 395
Рудовський С., 464
Рудовська М., 464, 473, 478
Рунцій Роберт, д-р, Архиєпископ, 141, 154, 206, 234
Русин В., 71
Рутковський Ярослав, 121, 134
Рутс-Левіс, 248
Рюрик, князь, 110
Рюриковичі, династія, 109
Рябенко Катерина, 492, 493

Савицький, проф., 551
Савич, 537
Савченко Степан, 74, 84, 206, 342, 501, 524, 525, 526, 529, 533, 535, 556
Савчук Данило, 510
Савчук Костянтин, 46, 505, 506, 509
Савчук С., д-р, архипротопресвітер, 50, 52
Савчук О., 508
Савчук Юхим, 525, 531
Сагайдачний-Конашевич Петро, гетьман, 125
Садковський Віктор, Архиєпископ, 116, 117
Садогурська Тереса, 508
Сай Іван, 492
Сай Марія, 71, 120, 266, 269, 492, 501
Сай О., 501
Сай Галина, 492, 501, 503, 554
Сакало Володимир, 537
Саламаха Дмитро, 291, 292, 542
Салига Володимир, о., 189
Салій Володимир, 481, 482, 484
Сало, 304
Салтир А. Г., о., 162, 163
Салужицький Василь, 537, 538
Сальський Юрій, сот., 15, 17, 274
Самійленко, 501
Самусенко, 291
Сапко Іван, 221
Сарчук Володимир, 509, 510, 511, 512, 513, 515, 516, 517, 521, 538, 539, 555
Сарчук Ольга, 511, 555
Сахно М., 16, 274
Сверид Богдан, 327

Свинар П., 291
Свириденко І., 525, 528
Святозильська, 524
Святозильський Петро, 122
Святозильський Степан, 122
Святослав Завойовник, князь, 111
Селегор, 291
Селезень Микола, 509, 510, 515, 555
Селепина Артемій, о. протопресвітер, 93, 134, 451, 452
Семенович Федір, 292, 296
Семенюк Василь, 349
Семенюк Ліда, 270, 543
Семенюк Михайло, 49, 90, 304, 308, 309, 316
Семенюк Петро, 304, 309, 316
Семенюк Олександер, диригент, 47, 61, 67, 70, 72, 89, 124, 133, 156, 157, 248, 250, 299, 300, 305, 308, 309, 311, 312, 315, 316, 319, 321, 323, 324, 325, 327, 328, 330, 332, 543, 544
Семенчук Василь, 344, 345, 346, 350, 351, 353, 355, 546
Семенчук Григорій, 393, 396
Семенчук Юрій, о., 22, 23, 26, 28, 29, 30, 240, 274, 280, 339, 382, 429, 433, 492, 493, 494, 495, 524, 527, 528
Семчишин, 168
Семчук, 513
Сем'янський Михайло, 554
Сеніор Ф. Джон, радний, 310
Сень Я., 429, 430, 433, 434, 532
Сесь Ганна, інж., 94, 424, 428
Сесь Памфил, інж., 357
Сидоренко Микола, 70, 77, 81, 83, 128, 130, 151, 161, 168, 188, 189, 224, 248, 275, 276, 392, 393, 395, 396, 398, 399, 400, 401, 403, 409, 410, 411, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 427, 449, 461
Сидоренко-Крачук Зінаїда, 72, 126. 392, 395, 408, 411, 413, 547
Симоненко Василь, поет, 72
Симонець В., 389
Симонець Клава, 386, 388, 389
Синьоок Олекса, 406, 408, 410
Сисин Франко, д-р, 202
Сімовець Іван, 384
Сімон Ст., 107
Сірий В., 430, 432
Скакальський Іов, Архиєпископ УАПЦ, 15, 16, 174, 280, 298, 339, 469, 551
Скала, 538
Скалецький С., 94
Скалоцький В., 416, 418
Скалоцький А., 310
Скалоцька В., 309
Склярський Андрій, 361, 367, 368, 372, 375, 378
Склярський Іван, 369, 375, 378
Склярська Роксана, 360, 361, 369
Скринський В., 464
Скоба Олексій, 189
Сковорода Григорій, філософ, 246
Скок Андрій, 545
Скок Надія, 545
Скоропадський Данило, Гетьманич, 15, 274
Скоропадська-Отт Олена, 134, 374, 375, 376, 377
Скрипка В., 429, 430, 436
Скрипка Галина, 434, 435, 548
Скрипник Михайло, інж., 33
Скрипник Стефанія, 464, 477, 478
Скубій К., 339
Славінська Анна, 269, 525, 526, 527, 528, 529, 532
Славінський Павло, 476, 515, 532
Славінський Петро, 128, 151, 176, 275
Славінська Соня, 369
Славінська Марія, 528
Славицька Софія, 268, 357, 370, 373, 378, 546
Славич Андрій, 180
Славич Максим, 554
Слива Галина, 483
Сливка, 419
Сліпий Йосиф, Верховний Архиєпископ, Митрополит УКЦ і Кардинал, 414
Служицький В., 538
Смерека Віра, 17, 20, 38, 59, 61, 62, 71, 74, 86, 90, 135, 157, 167, 190, 202, 204, 223, 234, 248, 258, 270, 274, 298, 299, 301, 303, 308, 309, 310, 311, 321, 323, 327, 330, 332, 361, 364, 472, 502, 543
Смерека Іван, 33, 48, 205, 248, 299, 301, 311, 319, 327, 330, 543
Смирнов І., історик, 246
Смілик Петро, 420
Смолка Марія, 386, 388, 389
Смолка Марфа, 267, 547
Смолка Федір, 299, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 546, 547
Собків Ярослав, 401
Соболевський Антін, 437
Соболевський Федір, 460
Собрин Келлі, 371
Совгейт Тревор, о., 418
Соколюк Зіновій, проф. д-р, 180, 181,

182, 186, 231
Соловій Степан, 526, 542, 556
Соловій Надія, 545
Сологуб Андрій, мистець, 139, 141, 146, 275
Соломка Микола, 135
Солунський Димитрій, Св., 144, 276, 283, 344, 345, 346, 348
Солтикевич Галина, 545
Солтис Степан, о., 427, 428
Сопко Іван, 300
Сорокопуд Іван, 392
Сосідко Григорій, полк., 17, 20, 274, 436, 549
Сотервайт, о. крил., 59, 62
Софія, Св., 156, 157, 319, 320
Співак Матвій, 545
Стадник Семен, 369
Стасів Федір, 124
Старовійт, сот., 381
Стасюк Ігнат, 462
Стащук Іван, 482
Стельмащук І., 492
Степан, Св., 206
Степаненко Микола, проф., 71, 82
Степанів Олексій, 493
Степовий Олекса, 491
Степчук Ганна, 393, 395
Степчук Галина, 393
Степчук Оксана, 393
Стефанос, о., 250
Стефура Т., 366, 367, 371
Стефурин, 359
Стеценко Яків, 189, 298, 299, 395
Стецько Ярослав, 94
Стецюк Г., 300
Стешин Євген, 381
Столярчук, 298
Стрілковський Віталій, 357
Стрілковський Іван, 357, 369, 373, 375, 546
Стрілковська Наталія, 371
Стрільник А., 385, 386
Стус Василь, поет, 428
Суйковський Марко, о., 210, 228, 245, 249, 280, 282, 417, 428, 460, 461, 520, 536
Супотик Ярослав, 234
Сусенко Іван, 525, 529, 550
Сусенко Надія, 526, 532
Сусенко П., 84, 147, 269
Стюарт Джон, о. крил., 254, 257

Тайсон Джон, 487, 489, 490
Тараненко Пилип, 142, 184, 201, 254, 453, 456, 457, 458, 460, 549
Тараненко Олександра, 268
Тараненко М., 462, 469
Таранішин Текля, 175, 545
Таращак О., 384
Таращак Раїса, 384, 385, 388, 389
Таращенко Галя, 435
Таращенко Пилип, 438
Таращенко, 435
Тригуба Володимир, 526
Трохимчук Федір, 430, 431, 432
Туз В., 299, 300
Тунік Василь, 383, 413
Тунік Марія, 398, 408, 410, 413
Тарнавський Михайло, мґр., 40, 94, 123, 406
Татарин Зіна, 319, 329
Татарчук Михайло, хор., 378
Татарчук П., 54
Тахтей Василь, 555
Тейлор, о., 250
Тенетка Володимир, 344, 345, 349
Телюк Марія, 513, 516, 523, 555
Терлецька Ірина, 175, 184
Терлецька Леся, 175, 184
Терновий Михайло, 272, 537, 538, 539
Тернова Орися, 105, 539
Тернова Оксана, 105
Тернова Наталія, 537
Теодорович Олександер, о. протопресвітер, 54, 56, 58, 131, 134, 357, 360, 361
Терпелюк Андрій, 296, 297
Терпелюк Анна, 291, 292, 296
Терпелюки, 297
Тертишників Мкоила, 189
Тивонюк Федір, 420, 428
Тивонюк Оля, 424, 426, 428
Типа Іван, 554
Тиракевич Геня, 418
Тисак Теодор, о. д-р, 27
Тисячний Антін, 126, 401, 411, 416, 418
Тисячна Феня, 418
Тімніс, о., 71
Ткачук Іван, 482, 484, 489
Ткачук Михайло, хор., 258
Ткачук Лариса, 135, 521, 522, 523
Тойнбі Арнольд, історик, 107
Тома, Св. Апостол, 445, 447
Томків Василь, 204, 502
Томорокса Микола, 508, 545
Томсон Доналд, посол, 174

Удод Гаврило, 481, 482, 484
Унгурян Галина, 477

Фарина, 310
Феденко Пилип, 480, 482

Федик Дарія, 188, 472
Федина, 296
Федина Марія, 297
Федоренко Ілля, 204, 419, 420
Федоришин Є., 361
Федорук М., 384, 386
Федорук Ф., 495, 524
Федорчук Валерій, 181, 182
Федчук Михайло, 31, 357, 358, 359, 360, 362, 364, 365, 368, 372, 373, 374, 378
Федчук Емілія, 546
Федчук Соня, 360, 364, 369
Феник Володимир, 347, 343
Феофан, Патріярх Єрусалим., 125
Фесенко Микола, 510, 615, 555
Фесенко Марія, 510, 511, 555
Фещенко Іван, 524
Фещук Антоніна, 406, 408, 410, 413, 416
Фещук Марія, 403, 406, 408, 413, 414
Фещук Степан, 396, 404, 413, 414, 417, 419
Фещук Микола, 546
Фещук Петро, 510
Филипчук Василь, 71
Филипчук Григорій, 482
Филипчук Марія, 482
Филипчук Степан, 484
Филипчук Таня, 484
Філь, 298
Філь Л., 303, 309
Фінів Катерина, 355, 356
Флері Оля, 426
Фолей Грагам, Єпископ, 257
Фостун Святомир М., д-р, 12, 14, 33, 40, 48, 59, 62, 65, 67, 68, 69, 71, 77, 90, 94, 103, 104, 105, 107, 109, 116, 117, 122, 123, 124, 126, 127, 129, 130, 132, 134, 135, 140, 145, 149, 150, 151, 155, 175, 180, 181, 184, 186, 188, 189, 202, 212, 214, 219, 221, 223, 231, 232, 234, 251, 256, 258, 259, 272, 273, 275, 361, 369, 444, 446, 447, 448, 449, 450, 461, 472, 486, 521, 522, 523
Фоур'є Франсуа, 107
Фройд Зігмунд, психолог, 107
Франко Іван, 399
Франко Ольга, 532
Франклін Джон, 518, 519
Францкевич Микола, 53, 357, 369, 372
Францкевич Марія, 371, 373
Францкевич Ліля, 367
Франчук Петро, 481
Франчук С., 133
Франчук Ф., 174
Хайко О., о. диякон, 180
Хайневський Борис, о. прот., 50, 54, 54, 71, 91, 92, 94, 129, 130, 131, 132, 180, 181, 182, 183, 186, 188
Харлампій, 157
Харитонюк І., 392
Хиль Ілля, о., 281, 419
Хмелик Іван, 491
Холодій Юрій, 299
Холодій Софія, 303, 309
Хома Володимир, о., 486
Хомичевський Григорій, 53
Хсптій Ірина, 419
Храпливий С., 17, 274
Храпливий Марко, 151, 183
Храплива Галина, 175, 184
Хреститель Іван, Св., 240, 276, 277, 279, 280, 283, 290, 291, 292, 293, 344, 406, 415, 417
Хриптій І., 395
Христашевський Микола, 120, 128, 132, 275, 357, 364
Христашевська Д., 366
Хрущов Микита, 48
Худолій Пилип, 323, 327, 332
Хуторний Василь, 248, 301, 304, 321, 322, 326
Хуторна Віра, 49, 156, 157, 303, 309, 312, 316, 319, 320, 322, 324, 326, 329, 332, 545
Хуторний Михайло, о. митроф. прот., 23, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 44, 47, 48, 49, 50, 53, 54, 56, 59, 60, 61, 64, 65, 67, 70, 71, 72, 73, 74, 81, 82, 85, 86, 90, 91, 92, 94, 99, 100, 105, 120, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 133, 140, 142, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 155, 156, 160, 161, 162, 166, 168, 171, 172, 180, 181, 182, 183, 186, 205, 214, 221, 228, 233, 245, 248, 249, 250, 254, 255, 270, 274, 275, 276, 281, 282, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 307, 309, 310, 312, 313, 315, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 330, 331, 332, 339, 348, 361, 368, 382, 401, 410, 430, 431, 433, 434, 470, 472, 474, 490, 529, 544, 545, 548
Хуторний Михайло (внук), 326, 327, 329
Хуторна Наталія, паніматка, 49, 250, 267, 270, 307, 309, 323, 330, 332
Хуторна Ніна, 100, 304, 305, 309, 313, 316
Хуторна Сара, 248, 322, 327

Царалунга Варвара, 545
Царалунга Ріма, 545
Цвик Захарій, 482
Цебрій Марія, 472
Цекот Павло, 161, 395, 396, 403, 413, 415, 547
Цибульник М., 356, 357, 367
Циганенко Дмитро, 525
Цимбалістий Петро, проф., 202
Цимбалюк Олекса, 523
Цимбалюк Ф., 481
Цимбалюк Сергій, 180, 182, 192
Цимбалюк Тарас, 174
Цюпа Василь, 333
Цюрич Іван, 30, 339, 340, 342, 464, 474

Чавро Іван, 532
Чепа Василь, 344, 345, 355
Чепа Анна, 270, 351, 356, 546
Червоненко, 436
Червонецький Степан, 50
Черевчин Іван, 492
Чиж Дмитро, 380, 381
Члек Павло, 44, 504
Чорна, 482
Чорний Михайло, інж., 517
Чорноока А., 316
Чорноокий, 299
Чорнорай Надія, мґр, 549
Чорнорай Сергій, 40, 298, 457, 549
Чорнуха Катерина, 356
Чорнуха Михайло, 538
Чорнуха Ніна, 359
Чорнуха Олекса, 344, 345, 346, 349, 350, 351, 355, 539, 546
Чорнуха Олекса (син), 546
Чуйко Остап, 33, 300, 301, 310, 326, 327, 328
Чуйко Федір, 333

Шалапай Василь, 28, 74, 90, 524, 525, 527, 554
Шалапай Антоніна, 28, 74, 90, 312, 525, 556
Шалапай Леся, 501, 554
Шалапай Петро, 528
Шалахов Ол., 299
Шалахова Ліда, 304, 309
Шаповал Іван, 94
Шарко Іван, 545
Шаян Володимир, проф., 48, 68
Шварцбарт Самуїл, 349
Швець Іван, 31, 46, 298, 299, 301, 307, 309
Шворак О., 437, 450
Шебеці, 526
Шевченко Марія. 408, 410
Шевченко Макар, 506
Шевченко Маркіян, 446
Шевченко Полина, 555
Шевченко Тарас, поет, 304, 323, 330, 445, 470
Шевчук Д., 424
Шевчук Степан, 150, 376, 419, 420, 424, 426, 428, 429
Шептицький Маркіян, 446
Шеремета В., 525
Шиманський Олесь, 90
Шинкарук Михайло, 446
Шкандрій — Бора Борис, поет, 430
Шкандрій Ольга, 429, 430, 435, 501, 548
Шклярів Юрій, о., 23, 31, 36, 38, 39, 41, 44, 47, 48, 56, 58, 66, 67, 70, 125, 274, 281, 292, 359, 361, 362, 364, 368, 369, 381, 395, 396, 397, 398, 400, 401, 404, 405, 406, 408, 409, 410, 412, 413, 419, 423, 425, 446, 447, 483, 484, 542
Шкляреський Андрій, 357
Шкурко, 419
Шкуропій, сот., 543
Шлямін В., 16, 274
Шмельський Олесь, 125, 316
Шмондрак Ірина, 373
Шмондрак Степан, 361, 373
Шнит Володимир, 357, 359, 368, 546
Шоган Ф., 206
Шокуда, 429
Шокун В., 424, 428
Шокун П., 428
Шпіганович О., 465
Штефура Михайло, 357
Штефура Текля, 546
Штогрин Ніна, 547
Штука А., 124, 482, 494, 501
Штука Дмитро, 524, 525, 527
Штука Г., 526
Штука Степан, 556
Штуль Олег, ред., 53
Штунь Мусій, 549
Шулґанський М., сот., 301
Шуляк Іванна, 268, 438, 450
Шуляк Юрій, 436, 438, 450
Шульга А., 395
Шульга Іван, 304, 321
Шульга О., 300
Шумовський А., проф., 117
Шустер В., 382
Шуть П., 429
Шухман Г., пастор, 52

Щерба С., 342
Щербацький І., 549

Щепанська С., 343
Щесюк Ю., 299, 300

Юревич Наталія, 68, 445
Юревич Тамара, 172
Юриста Марія, 526
Юрків Маруся, 72
Юшко Гнат, 429, 430, 432, 433, 434, 435
Ющенко Григорій, 384

Явтушенко Антон, 419, 420, 423, 424
Явтушенко Л., 400
Якимович Петро, 74
Яким'юк Ніна, 461
Яким'юк Петро, інж., 70, 99, 100, 102, 104, 105, 151, 167, 182, 183, 210, 214, 252, 257, 263, 276, 292, 297, 313, 361, 368, 446, 451, 452
Якуба Анна, 542
Якуба Іван, 203, 464, 540, 542
Яндзюк Я., 481
Янів Володимир, проф. д-р, 234
Янчар Микола, 555
Янчар Ніна, 508, 509
Янушевський, 545
Яремченко Леонтій, 361, 368, 484
Яремченко Юрій, 480, 481, 494
Яримович О., 53
Ярина А., інж., 299, 301
Ярмак Василь, 38, 493, 495
Ярмак Юлія, 371, 373
Ярмусь Степан, о. митроф. прот., д-р, 22, 23, 234, 240, 274, 281, 395, 397, 401, 436, 438, 452, 481, 542
Ярослав Мудрий, князь, 37, 110, 495
Яроцький, 248
Яроцька, 270
Яроцький Л., 298
Яроцька Лариса, 308
Яроцька Н., 327
Яроцький — Ніколюк Юрій, 301
Яроцький Юлій, 546
Ярош Дарія, 72
Ярошенко Валентина, 270, 344, 349, 351, 355, 356, 546
Ярошенко Микола, 60, 61, 119, 344, 349, 351, 353, 354, 355, 518, 546
Ярошенко Єлисавета, 546
Ярошенко П., 358, 359, 360, 409, 446
Ярошенко Харлампій, 356, 357
Ясельський О., 186
Ятис Джон, Єпископ, 257
Яцюк Ліда, 270, 435, 548

ГЕОГРАФІЧНИЙ ПОКАЖЧИК

Австралія, 53, 54, 71, 107, 145, 146, 181, 189, 192, 207, 228, 242, 273, 360
Австрія, 15, 53, 58, 94, 117, 131, 261, 298
Аз'я, 115
Актон, 139, 1495, 146, 154, 168, 208, 445, 455
Альбіон, 7
Альранж, 134, 188
Америка, 24, 107, 109, 111, 142, 179, 212, 261, 413, 443, 451, 452
Англія, 31, 32, 33, 34, 37, 39, 40, 46, 48, 50, 51, 53, 54, 58, 63, 65, 72, 73, 75, 82, 87, 91, 94, 103, 118, 124, 125, 135, 139, 165, 166, 167, 170, 178, 190, 199, 210, 216, 220, 223, 293, 297, 305, 306, 307, 331, 332, 333, 337, 341, 347, 360, 380, 404, 406, 410, 422, 426, 435, 446, 449, 467, 485, 486, 496, 499, 500, 504, 518, 519, 529, 532, 540, 541
Аргентіна, 107, 188
Атени, 41
Африка, 109
Аштон, 542

Баварія, 53
Базар, 460
Балаклава, 189
Батт, 333, 337
Бедфорд, 257
Безінґсток, 162
Беллярія, 551
Бельгія, 53, 54, 56, 58, 62, 91, 94, 131, 132, 134, 145, 146, 181, 187, 189, 234, 257, 261, 299, 350
Бері, 292, 297, 532
Берлін, 247
Білорусь, 308
Близький Схід, 479
Блякбурн, 479
Бірмінґгам, 62, 297
Болтон, 18, 28, 30, 34, 46, 48, 67, 125, 277, 278, 279, 283, 290, 291, 293, 294, 296, 297, 330, 341, 410, 435, 468, 509, 527, 532, 542
Брадфорд, 12, 18, 23, 24, 30, 32, 33, 34, 41, 46, 49, 58, 59, 60, 70, 72, 73, 89, 100, 102, 103, 133, 156, 157, 160, 174, 202, 204, 205, 248, 250, 257, 260, 265, 266, 270, 271, 275, 279, 280, 281, 283, 284, 285, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 305, 307, 310, 311, 313, 314, 315, 316, 317, 319, 321, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 332, 387, 389, 390, 405,

473, 478, 543, 544, 545, 547, 551
Бразілія, 107
Брацлавщина, 45
Брістол, 122, 158, 173, 276, 283, 290, 332, 333, 334, 335, 336, 345, 346, 347, 350, 351, 353, 354, 514, 517, 518, 521, 538, 545
Будоран, 486
Буенос-Айрес, 532
Бусва, 134

Валія, 67
Вальдфрідгоф, 50
Варшава, 116, 261
Везі'н-Шалет, 94, 188
Велика Британія, 7, 8, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 20, 23, 24, 29, 31, 33, 34, 35, 36, 37, 41, 44, 46, 47, 53, 57, 58, 59, 61, 64, 65, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 78, 84, 85, 86, 88, 89, 90, 91, 99, 102, 103, 104, 106, 107, 111, 118, 119, 120, 122, 123, 124, 126, 127, 128, 130, 131, 134, 141, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 154, 155, 158, 159, 161, 162, 163, 164, 172, 175, 177, 179, 184, 185, 189, 190, 192, 201, 203, 205, 206, 207, 208, 210, 213, 214, 216, 217, 218, 219, 223, 229, 230, 234, 235, 239, 244, 245, 249, 253, 254, 256, 259, 260, 261, 262, 264, 266, 272, 273, 274, 275, 276, 281, 284, 298, 313, 324, 326, 328, 333, 335, 342, 349, 350, 351, 359, 362, 370, 380, 384, 392, 414, 416, 426, 446, 448, 449, 461, 462, 464, 466, 475, 476, 478, 479, 488, 489, 495, 502, 505, 527, 539, 542, 547, 551, 554
Веллінґборо, 445
Венесуела, 278, 357, 358
Вест-Вилс, 344
Вестмінстер, 178, 179
Вифлеєм, 226, 227, 238, 239, 240
Віндсор, 514, 520, 536
Волвергемптон, 48, 280, 283, 290, 337, 382, 399, 479
Волинь, 136, 190, 236, 261, 479, 486
Вюртемберґ, 189

Гаддерсфілд, 48, 174, 270, 277, 280, 283, 290, 321, 340, 342, 343
Гай-Викомб, 446, 520, 523
Гайденав, 46
Галіфакс, 48, 144, 156, 174, 257, 265, 270, 277, 278, 280, 283, 290, 319, 321, 324, 330, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 384, 385, 387, 436, 527, 545
Гітров, летовище, 141, 148
Голгофа, 241, 242, 351
Горинь, річка, 408
Греція, 329, 532

Генк, 257
Глостер, 122, 144, 158, 257, 270, 283, 333, 337, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 355, 517, 518, 521, 538

Дарбі, 18, 22, 23, 24, 26, 31, 44, 45, 48, 56, 58, 60, 72, 104, 107, 156, 160, 161, 174, 228, 234, 253, 258, 260, 265, 268, 278, 279, 283, 285, 312, 350, 356, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 377, 397, 398, 401, 423, 428, 429, 446, 484, 486, 490, 520, 550
Дарлінґтон, 156, 319, 329
Дніпро, 79, 110, 229
Дніпропетровськ, 45
Дюзбері, 311, 321, 329

Европа, 49, 82, 110, 115, 117, 134, 166, 181, 238, 306, 317, 422
Едінбурґ, 283, 290, 379, 380
Едмонтон, 413
Еклес, гори, 332

Єрусалим, 79, 227, 246, 499

Женева, 131, 145, 248
Житомир, 261

Завберґ, 134
Захід, 232, 236, 246, 332, 354, 446
Західня Европа, 39, 44, 54, 69, 94, 102, 126, 127, 129, 130, 141, 148, 151, 161, 219, 242, 310, 331, 447, 451, 452, 484, 491, 533
Збруч, 408
Звартберґ, 187, 189
Звенигородка, 125, 410
ЗСА, 23, 24, 26, 39, 41, 45, 50, 52, 53, 54, 75, 90, 93, 96, 97, 100, 137, 138, 146, 169, 189, 201, 211, 226, 242, 243, 254, 261, 270, 278, 280, 313, 424, 430, 462

Ізраїль, 238
Іллінґ, 185, 186, 445, 456
Ітсвіч, 277, 290, 381, 446
Італія, 478, 479, 499, 547, 550

Йорк, 257, 311
Йоркшір, 33, 58, 72, 311

Кабина, 158
Кам'янець Подільський, 45
Канада, 23, 50, 53, 100, 103, 107, 109, 113, 136, 180, 240, 242, 257, 276, 279, 280, 281, 299, 303, 313, 337, 381, 393, 505, 409, 413, 452, 492, 543
Кардіф, 351, 353
Карлсруе, 20, 22, 39, 43, 50, 52, 53, 58, 240, 330, 401, 479, 486, 521
Кензінгтон, 256
Київ, 26, 27, 51, 61, 70, 79, 89, 96, 110, 116, 124, 148, 156, 161, 216, 217, 229, 232, 238, 242, 246, 247, 255, 261, 310, 319, 345, 350, 351, 372, 444, 457, 527, 550
Київщина, 125
Китай, 107
Кіддерминстер, 276, 279, 280, 283, 290, 381, 382, 401
Кіпр, 426
Кіхлей, 26, 30, 60, 173, 265, 277, 279, 280, 283, 290, 305, 321, 330, 382, 383, 384, 385, 387, 388, 389, 390, 391, 435
Кобзарівка, оселя, 363
Ковентрі, 48, 60, 78, 94, 125, 133, 161, 270, 276, 278, 280, 281, 283, 290, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 413, 423, 449, 547, 550
Крути, 206, 445, 489

Лестер, 22, 65, 122, 156, 270, 277, 278, 279, 281, 283, 290, 319, 338, 376, 401, 417, 419, 422, 423, 426, 446, 461, 484, 486, 490
Лівобережжя, 242
Лідс, 20, 30, 156, 172, 174, 279, 280, 281, 283, 315, 319, 290, 304, 312, 328, 329, 330, 340, 385, 429, 431, 432, 433, 435, 548
Льєж, 134, 189
Лій, 292
Лік, 479
Лондон, 7, 13, 14, 16, 17, 18, 23, 24, 36, 39, 31, 48, 50, 57, 60, 64, 66, 67, 70, 77, 78, 81, 82, 85, 86, 87, 91, 93, 94, 95, 97, 99, 103, 119, 122, 123, 129, 130, 131, 132, 133, 135, 139, 140, 141, 142, 144, 145, 146, 148, 149, 151, 152, 154, 155, 160, 161, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 173, 174, 175, 178, 179, 183, 184, 187, 190, 199, 200, 201, 202, 203, 205, 206, 208, 209, 210, 211, 212, 216, 219, 220, 227, 229, 230, 240, 244, 250, 251, 252, 254, 257, 260, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 270, 271, 274, 275, 276, 279, 281, 283, 286, 292, 310, 321, 324, 328, 348, 349, 358, 359, 360, 371, 384, 385, 387, 392, 398, 404, 414, 415, 424, 426, 429, 432, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 441, 444, 445, 446, 447, 449, 450, 451, 452, 453, 455, 458, 459, 480, 487, 489, 490, 500, 502, 504, 514, 517, 518, 520, 521, 527, 529, 531, 532, 533, 538, 549, 550
Люблин, 229
Людвігсфельд, 228
Люксембург, 554
Лянкашір, 34, 126, 524, 529

Майденгед, 514
Малоросія, 236
Манчестер, 16, 18, 30, 33, 48, 60, 68, 76, 84, 89, 90, 102, 104, 120, 134, 145, 156, 203, 206, 222, 224, 225, 226, 236, 238, 239, 240, 242, 246, 247, 257, 260, 268, 269, 275, 278, 279, 280, 283, 287, 290, 291, 292, 293, 296, 297, 319, 405, 417, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 475, 476, 479, 480, 494, 499, 501, 509, 529, 532, 533, 534, 535, 540, 542, 549, 554
13
Мелборн, 189
Мелкшам, 333
Мідлянд, 24, 485
Могилівщина, 45
Монтреал, 112, 113, 115
Мордовія, 135
Москва, 26, 86, 94, 96, 97, 102, 115, 136, 140, 161, 163, 168, 169, 170, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 184, 360, 457, 616
Московщина, 157
Мюнхен, 111, 181, 206, 228, 231, 232, 254, 489, 490

Німеччина, Зах. 15, 16, 22, 23, 24, 41, 46, 48, 49, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 58, 68, 86, 87, 91, 94, 125, 126, 130, 131, 134, 141, 145, 146, 148, 149, 158, 161, 179, 180, 188, 189, 204, 207, 240, 247, 261, 274, 298, 330, 398, 401, 436, 446, 452, 479, 486, 518, 520, 521, 549
Нова Зеляндія, 71, 207, 240, 273, 280, 494
Новий Ульм, 189
Ноттінгам, 12, 18, 22, 30, 48, 58, 66, 69, 70, 72, 80, 92, 122, 124, 133, 144, 176, 206, 231, 234, 235, 236, 237,

240, 251, 257, 259, 265, 265, 266, 270, 278, 279, 283, 290, 311, 327, 340, 353, 360, 361, 363, 364, 365, 367, 368, 372, 376, 401, **401**, 405, 423, 428, 481, 482, 483, 484, 486, 487, 489, 502, 542, 550
Ню Джерзі, 169
Нью-Йорк, 96, 527

Оден-ле-тін, 134
Одеса, 45
Олдгам, 16, 22, 23, 26, 27, 33, 48, 60, 67, 71, 72, 82, 90, 126, 128, 133, 141, 142, 144, 146, 149, 151, 154, 156, 157, 166, 171, 174, 175, 176, 183, 184, 203, 206, 207, 210, 228, 235, 250, 257, 260, 265, 266, 274, 275, 278, 280, 283, 288, 292, 319, 320, 321, 375, 417, 452, 465, 470, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 509, 527, 529, 532, 540, 542, 549, 551
Оттобрун, 43, 53, 58

Параґвай, 107
Париж, 7, 18, 20, 53, 92, 99, 103, 124, 139, 141, 146, 158, 167, 200, 231, 254, 257, 349, 489, 550, 554
Південносхідня Англія, 538
Північнозахідня Англія, 353, 510, 536
Північна Англія, 298, 472, 501
Південна Америка, 52, 181, 242
Пінськ, 116
Пітерборо, 122, 277, 283, 290, 443, 446, 461, 504, 505, 550
Познанщина, 229
Полісся, 236
Полтавщина, 242, 459
Польща, 117, 227, 229, 236, 261, 408
Почаїв, 262
Престон, 48, 144, 265, 270, 276, 277, 278, 279, 280, 290, 292, 297, 479, 505, 506, 507, 509, 554
Прусія, 116

Раґбі, 547
Райх, 15
Рамсботтом, 292, 297
Рама, 227
Редінґ, 48, 72, 85, 122, 133, 146, 158, 173, 174, 202, 211, 276, 283, 290, 345, 439, 446, 447, 509, 510, 513, 514, 516, 517, 518, 520, 521, 523, 538, 539, 555
Ріміні, 7, 550
Рим, 39, 40, 41, 117, 147, 156, 227
Рожище, 479
Росія, 116, 117, 178, 232, 246, 255, 349
Роттердам, 554
Рочдейл, 18, 23, 24, 28, 29, 30, 32, 84, 122, 156, 206, 260, 269, 274, 278, 280, 283, 288, 291, 292, 312, 319, 330, 342, 350, 473, 478, 479, 498, 500, 501, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 536, 542, 556
РСФСР, 46
Русь-Україна, 99, 130, 137, 147, 151, 155, 161, 211, 214, 216, 217, 219, 221, 223, 232, 235, 245, 246, 247, 248, 255, 256, 271, 273, 323, 331, 355, 457, 550
Румунія, 163

Савт Бавнд Брук, 8, 84, 90, 93, 96, 123, 130, 134, 137, 141, 142, 151, 157, 166, 169, 191, 201, 216, 218, 226, 242, 243, 246, 261, 262, 270, 442, 452, 504
Савтгамптон, 7
Свіндон, 158, 276, 283, 290, 335, 351, 353, 514, 517, 520, 536, 537, 538, 539
Свята Земля, 41, 311, 366
Середуща Англія, 7, 376
Сибір, 46, 79, 156, 320
Сідней, 200
Скандінавія, 91
Скантори, 156, 319, 321, 329
Слуцьк, 116, 117
Сляв, 514
Совєтський Союз, 46, 71, 84, 96, 107, 123, 138, 139, 177, 179, 225, 242, 255, 256
Сталибридж, 18
Стокпорт, 33, 157, 174, 283, 290, 462, 465, 467, 472, 540, 541, 542, 556
Схід, 240, 354
Східня Европа, 202, 226

Тайтейр, 162
Таклей, 31, 32
Тарасівка, 360
Тодморден, 174, 532
Торонто, 103, 388

Україна, 7, 11, 15, 27, 32, 39, 40, 46, 48, 51, 64, 69, 71, 79, 83, 84, 86, 90, 91, 94, 96, 97, 102, 103, 104, 107, 109, 110, 111, 112, 114, 116, 117, 119, 121, 125, 129, 132, 135, 136, 137, 140, 142, 148, 155, 157, 159, 163, 164, 165, 166, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 181, 183, 184, 187, 190, 193, 200, 202, 212, 216, 224, 225, 227,

228, 230, 232, 233, 239, 240, 241, 242, 249, 250, 251, 255, 259, 260, 261, 262, 264, 265, 268, 276, 295, 300, 307, 308, 311, 312, 314, 318, 320, 321, 323, 324, 325, 327, 329, 332, 336, 360, 362, 364, 365, 377, 379, 380, 388, 389, 391, 398, 399, 408, 410, 414, 417, 422, 424, 427, 429, 439, 444, 447, 453, 463, 464, 467, 472, 475, 476, 477, 478, 480, 483, 484, 485, 486, 490, 492, 499, 501, 502, 503, 516, 517, 518, 534, 535, 538, 554
Уругвай, 107

Фінляндія, 435
Франція, 20, 27, 46, 48, 50, 51, 53, 54, 56, 58, 59, 62, 70, 85, 91, 92, 94, 131, 134, 145, 146, 180, 181, 188, 234, 261, 297, 461
Фруме, 333
Фултон, 163

Холмщина, 236

Царгород, 39, 40, 41, 227
Чіддінґфолд, 24
Челтенгам, 173, 351, 353, 355
Чернівці, 58
Чіппінґгам, 333, 337, 353, 355
Чорнобиль, 354, 417

Швеція, 54, 94, 181, 192, 361, 435
Швайцарія, 131, 149
Шіплей, 31, 32
Шотляндія, 283, 290

СПИСОК ІЛЮСТРАЦІЙ

Його Блаженство Блаженніший Владика Митрополит Мстислав . . 5
Високопреосвященніший Владика Архиєпископ Володимир 9
Високопреосвященніший Владика Архиєпископ Іов Скакальський 16
Перший З'їзд УАПЦ у Великій Британії 17
Президія Другого З'їзду УАПЦ у Великій Британії 18
Блаженніший Владика Митрополит УАПЦ Полікарп ... 19
Президія Третього З'їзду УАПЦ у Великій Британії 20
Блаженніший Владика Митрополит УАПЦ Ніканор 21
Частина священиків УАПЦ у Великій Британії у 50-60 роках 22
Духовенство УАПЦ — учасники Архиєрейської Служби Божої в Олдгамі 23
Високопреосвященніший Владика Мстислав і частина священиків 24
Високопреосв. Владика Архиєпископ Мстислав служить Молебень 25
Спільна знімка таборян з Владикою Архиєпископом Мстиславом 25
Духовенство, що служило Службу Божу в Олдгамі 27
Духовенство і учасники мистецької частини свята 28
Духовенство УАПЦ з Високопреосв. Владикою Мстиславом 29
Свящ. Михайло Хуторний служить Молебень у сумівському таборі 32
Президія П'ятого З'їзду УАПЦ у Великій Британії 35
Учасники П'ятого З'їзду УАПЦ у Великій Британії 36
Духовенство УАПЦ у Великій Британії — 1962 рік 42
Духовенство УАПЦ — учасники похорону бл. пам. Митрополита 43
Високопреосв. Владика Митрополит Мстислав посвячує церкву в Дарбі 44
Висвята о. архимандрита Іванюка на Єпископа УАПЦ 45
Всч. о. протопресвітер Сергій Молчанівський 47
Блаженніший Владика Митрополит Ніканор 51
Високопреосв. Владика Архиєпископ УАПЦ Мстислав 55
Преосвященний Владика Орест Єпископ УАПЦ 57
Високопреосв. Владика Мстислав відкриває Шостий З'їзд УАПЦ 59
В часі нарад Шостого З'їзду УАПЦ у Великій Британії 60
Учасники Шостого З'їзду УАПЦ у Великій Британії 61
Преосвященний Владика Орест в оселі Тарасівці 66
Сава Сахарук вітає Преосвященного Владику Ореста 67
Голова СУБ проф. Вол. Василенко вітає Владику Ореста 69
Учасники VII З'їзду УАПЦ у Великій Британії 73
Члени ділового Ювілейного Комітету 82

Президія Третього Собору УАПЦ у Лондоні 92
Владики, духовенство, делеґати і вірні — учасники Служби Божої 93
Високопреосв. Владика Митрополит Мстислав промовляє 95
Учасники Третього Собору УАПЦ у Лондоні 98
Учасники першого З'їзду Ліґи Православної Молоді 101
Учасники з'їзду-семінару Ліґи Української Православної Молоді 105
Д-р Святомир М. Фостун доповідає на з'їзді-семінарі Ліґи УПМ 109
Викладачі й курсанти пастирсько-дяківських курсів УАПЦ 120
Учасники другого З'їзду Ліґи Української Православної Молоді 121
Духовенство і делеґати Дев'ятого З'їзду УАПЦ у Великій Британії 127
Служба Божа в Олдгамі з нагоди IX З'їзду УАПЦ у Великій Британії 128
Учасники П'ятого Собору УАПЦ у Лондоні 131
Вітають Владику Митрополита Мстислава біля церкви в Лондоні 142
Блаженніший Владика Митрополит посвячує іконостас у кат. храмі 143
Іконостас катедрального храму УАПЦ у Лондоні 143
Пропам'ятна таблиця в катедральному храмі УАПЦ у Лондоні 144
Учасники X З'їзду/Собору УАПЦ у Великій Британії 150
У часі інтронізації Владики Анатолія в катедральному храмі 152
Блаженніший Владика Митрополит вручає жезл Владиці Анатолію 153
Всч. отець протопресвітер Сильвестер Богатирець 159
Зустріч Преосвященного Владики Анатолія в Дарбі 160
Учасники Соборчика Духовенства УАПЦ у Великій Британії 162
Блаженніший Владика Митрополит служить Архиєрейську Службу Божу 167
Посвячення пам'ятника в Челтенгамі 173
Фраґмент з наречення о. архимандрита Вол. Дідовича в єпископи 182
Блаженніший Владика Мстислав служить Архиєрейську Службу Божу 183
Процесійний похід до хреста-пам'ятника жертвам великого голоду 184
Блаженніший Владика Митрополит Мстислав посвячує пам'ятник 185
Перед покладенням вінків до пам'ятника 186
Хрест-пам'ятник жертвам великого голоду в Україні 187
От. архимандрит Вол. Дідович читає акт наречення в єпископи 191
Нововисвячений Владика Володимир з Блаженнішим Митрополитом 192
Преосвященний Владика Володимир читає Євангелію 204
Учасники поширеної наради Єпархіяльного Управління 207
Почесні гості в часі святкового прийняття в неділю, 19. 8. 1984 р. 211
Учасники XI Єпархіяльного Собору УАПЦ у Вел. Британії 213
Учасники XI Єпархіяльного Собору УАПЦ у Великій Британії 215
Похорон бл. пам. о. Івана Гузова в Манчестері 224
Президія З'їзду вірних Єпархії УАПЦ у Ноттінґгамі 231
Учасники Єпархіяльного З'їзду УАПЦ у Ноттінґгамі 232
Преосвященний Владика Володимир іде до церкви в Ноттінґгамі 233
Співає хор »Дніпро« з Олдгаму 235
Доповідає мґр Костянтин Зеленко 247
Високопреосв. Владика Архиєпископ Володимир служить Службу Божу 249
Учасники Соборчика Духовенства УАПЦ у Великій Британії 253
Архиєрейська Служба Божа в катедральному храмі в Лондоні 255
Промовляє Високопреосв. Владика Архиєпископ Анатолій 257
Члени Головної Управи ОбВУ з Блаженнішим Митрополитом Мстиславом 258
Учасники поширеної наради Єпархіяльного Управління УАПЦ 263
Учасниці першого З'їзду Сестрицтва в Ноттінґгамі 266
Паніматка Зінаїда Галиця, довголітня голова Сестрицтва 267
Сестрицтво парафії УАПЦ у Дарбі в 70 роках 268

Учасники зустрічі Сестриць на храмовому святі в Манчестері 269
Сестрицтво катедрального храму в Лондоні 271
От. протопресвітер Сильвестер Богатирець 276
От. протопресвітер Михайло Галиця 277
От. протоієрей Іван Водолазький 277
От. протоієрей Іван Гуня 278
От. протоієрей Григорій Гусак 278
От. Михайло Дяченко 279
От. протоієрей Василь Ільчук 279
От. протоієрей Афанасій Максимук 280
От. диякон Константин Матяшук 280
От. протоієрей Григорій Лазієнко 281
От. протоієрей Юрій Шклярів 281
От. митрофорний протоієрей Михайло Хуторний 282
От. Марко Суйковський 282
Церква парафії УАПЦ у Брадфорді 284
Іконостас парафіяльної церкви УАПЦ у Брадфорді 285
Церква парафії УАПЦ у Дарбі 285
Катедральний храм УАПЦ у Лондоні 286
Іконостас катедрального храму УАПЦ у Лондоні 286
Церква парафії УАПЦ у Манчестері 287
Іконостас парафіяльної церкви в Манчестері 287
Церква парафії УАПЦ у Рочдейлі 288
Церква парафії УАПЦ в Олдгамі 288
Члени парафії УАПЦ у Болтоні в релігійному поході 291
Прийняття в парафії УАПЦ у Болтоні 292
Учасники храмового свята УАПЦ у Болтоні 293
Єпископ К. Рамзей дякує за подарунок 294
Розговини в парафії УАПЦ у Болтоні 296
Парафіяльна рада і хор у Брадфорді 298
Перша Служба Божа у власній церкві 302
Настоятель парафії УАПЦ у Брадфорді показує церкву посадниківі 306
Польова екуменічна Служба Божа в Брадфорді 314
Спільний похід до Ст. Джордж залі в Брадфорді 314
Проповідує Владика Митрополит Мстислав 317
Спільна знімка після Архиєрейської Служби Божої 318
Архиєрейська Служба Божа в Брадфорді 322
Посвячують пропам'ятну плиту на стіні церкви в Брадфорді 325
Архиєрейська Служба Божа в Брадфорді 15 січня 1984 року 326
П-ні Катерина Костенко, заслужена діячка парафії УАПЦ у Брадфорді 328
Учасники відзначення 25-річчя священства о. митроф. протоієрея Михайла Хуторного, настоятеля Брадфордської парафії УАПЦ 331
Учасники храмового свята в Брістолі, 1965 року 334
Учасники храмового свята в Брістолі в 1973 році 336
Духовенство й учасники храмовог освята в Галіфаксі 339
Святковий обід у галіфакській парафії УАПЦ 341
Учасники храмового свята в Галіфаксі в 1971 році 342
Зустріч о. протопресвітера С. Молчанівського в Гаддерсфілді 343
Вітають о. протопресвітера С. Молчанівського в Глостері 345
Вітають о. протопресвітера С. Молчанівського в Глостері — 1967 р. 346
Фрагмент із посвячення землі під пам'ятник у Челтенгамі 352
Фрагмент із Архиєрейської Служби Божої у Глостері 353

Проповідує Високопреосвященний Владика Архиєпископ Володимир 354
П-ні Катерина Фінів вітає Високопреосв. Владику Володимира 355
П-ні Ліда Ігнатенко і п-ні Валентина Ярошенко з квітами 356
Високопреосв. Владика Орест у гостях дарбівської парафії УАПЦ 363
Зустріч у Дарбі Преосвященного Владики Єпископа Анатолія 372
Парафіяльна церква УАПЦ у Дарбі (всередині) 374
Архиєрейська Служба Божа в парафіяльній церкві в Дарбі 375
Промовляє Високопреосв. Владика Володимир на святковому обіді 376
Фрагмент храмового свята в Дарбівській парафії УАПЦ 377
Храмовий обід у залі Відділу СУБ у Дарбі 378
Святкування десятиліття Сестрицтва в Дарбі 378
Учасники храмового свята в Кіддермінстері в 1960 році 382
Парафіяльний хор у Кіхлей 1957 року 383
Учасники спільної зустрічі-ялинки в 1958 році 383
Учасники парафіяльного храмового свята 386
Духовенство й учасники храмового свята в 1966 році 387
Настоятель парафії о. І. Водолазький і парафіяни 390
Учасники храмового свята в Кіхлей 391
Архипастирська візитація Блаж. Митрополита Полікарпа в Ковентрі 392
Дівчата-колядниці парафії УАПЦ у Ковентрі 393
Учасники храмового свята в 1960 році 393
Духовенство й гості — учасники храмового свята 394
Храмове свято в Ковентрі в 1963 році 394
Храмове свято в Ковентрі в 1966 році 395
Духовенство, гості й парафіяльний хор у Ковентрі 399
ВПРеосвящ. Архиєпископ Атенагорас серед парафіян УАПЦ у Ковентрі 402
Настоятель парафії, диригент, хористи й хористки параф. хору в Ковентрі 403
Учасники храмового свята в Ковентрі в 1974 році 404
На храмовому святі в Ковентрі в 1975 році 407
Священики, вірні та гості — учасники прийняття 409
Учасники посвячення пам'ятника на могилі о. прот. Юрія Шклярова 412
Отці й група учасників святкового обіду 415
Настоятель парафії о. прот. Г. Гусак, Парафіяльна рада і парафіяни 416
От. Григорій Гусак вітає ВПРеосв. Владику Володимира 417
От. вікарій Тревор Совґейт прохає Владику посадити дерево 418
Почесні гості храмового свята в Лестері 1955 році 420
Учасники храмового свята в Лестері в 1955 році 421
Всі учасники храмового свята в Лестері в 1955 році 421
Парафіяльна рада і священики 423
Учасники перших парафіяльних Зборів у м. Лідс 430
Парафіяльна рада в Лідсі 431
Духовенство і Парафіяльна рада на обіді 431
Після Богослуження на храмовому святі в Лідсі у 1962 році 433
Обід на храмовому святі в Лідс 1962 року 433
Лондонські парафіяни. Рік 1949 437
Зустріч Владики Митрополита Полікарпа з українським громадянством м. Лондону 9 серпня 1950 року 437
Отці й лондонські парафіяни УАПЦ у каплиці 438
Владика Архиєпископ Мстислав освячує овочі в лондонській церкві 440
Церковний староста п. М. Кужіль зустрічає Владику Варлаама 441
Богослуження в лондонській парафії УАПЦ у 1960 році 442
Після Богослуження в лондонській парафії у 1962 році 442

ВПР. Владика Архиєпископ Мстислав служить Арх. Службу Божу 443
Отці служать чин вінчання 451
Блаженніший Владика Митрополит Мстислав посвячує іконостас 454
Пропам'ятна таблиця ОбВУ в катедральному храмі в Лондоні 454
Учасники прийняття в міській раді Іллінґу 456
Блаженніший Владика Митрополит служить Арх. Службу Божу 459
Фраґмент з ювілейного прийняття в Лондоні 460
Гості за головним столом у часі прийняття 461
Похід у Манчестері в день пам'яті жертв великого голоду 463
От. протопресвітер С. Молчанівський кладе основу фундаменту 463
Врочистість посвячення місця під побудову церкви 464
Отці й учасники храмового свята в Манчестері 466
Після Богослуження в Манчестері 467
На прийнятті в храмове свято в Манчестері 468
Члени Комітету побудови церкви в Манчестері 469
Біля новозбудованої церкви УАПЦ у Манчестері 470
Зустріч Владики Мстислава перед церквою в Манчестері 471
Архиєрейська Служба Божа в Манчестері 471
Соборна Служба Божа в Манчестері 473
Храмове свято в Манчестері 474
ВПРеосв. Владика Архиєпископ Володимир освячує овочі 480
Зустріч ВПР Архиєпископа Мстислава в Ноттінґамі 481
Перед входом до церкви в Ноттінґамі 482
Протестаційний похід у Ноттінґамі 483
Отці служать Службу Божу в Ноттінґамі 483
В гостині в п-ні Нечайової 485
Служба Божа в Ноттінґамі 487
Святкове слово о. протопресвітера Сильвестра Богатирця 488
Архиєрейська Служба Божа в Ноттінґамі 490
Отці й виконавці святкової програми 491
Інж. Г. Кагукало зустрічає ВПР Владику Мстислава перед церквою 492
Освячення пам'ятника на могилі о. Івана Гуні-Семенюка 493
Подяка о. протопресвітера Сергія Молчанівського 495
Зустріч о. протопресвітера Анатолія Дублянського в Олдгамі 496
От. протопресвітер А. Дублянський служить Службу Божу 496
Проповідує о. протопресвітер Анатолій Дублянський 497
От. прот. Григорій Лазієнко охрещує немовля 505
На храмовому святі в Престоні в 1953 році 506
Учасники храмового свята в Престоні в 1958 році 506
Фраґмент із храмового парафіяльного свята 507
Спільна знімка парафіян в англіканській церкві 508
Після Богослуження на храмовому святі в Редінґу 510
Учасники храмового свята в городі о. С. Богатирця 511
Спільна знімка парафіян і громадянства 511
На храмовому святі в Редінґу 1961 року 513
Храмовий святковий обід у 1962 році 514
Учасники храмового свята біля церкви в 1965 році 514
Гості за головним столом у часі прийняття в Редінґу 521
Промовляє о. протопресвітер Сильвестер Богатирець 522
Голова ОбВУ сот. д-р С. М. Фостун нагороджує хрестом заслуги о. протопресвітера Сильвестра Богатирця 522
Почесні гості храмового свята в 1958 році 524

Після обіду на храмовому святі в Рочдейлі ... 525
Прибуття ВПР Владики Мстислава до Рочдейлю ... 526
Владика Орест з членами Парафіяльної ради в Рочдейлі 530
Владика Орест нагороджує камілавкою о. Василя Покотила ... 531
Преосв. Владика Володимир освячує воду в церкві в Рочдейлі 534
Архиєрейська Служба Божа в храмове свято в Рочдейлі 536
Учасники храмового свята у Свіндоні 537
Отці і парафіяни на храмовому святі 537
Учасники храмового свята у Свіндоні 539
На храмовому святі в Стокпорті в 1959 році 540
Парафіяльний хор у Брадфорді в 1970 році 543
Спільна знімка хору й отців з Владикою Мстиславом 544
Парафіяльний хор парафії УАПЦ у Брадфорді 544
Хор лондонської парафії УАПЦ у 50 роках 548
Ноттінґгамський парафіяльний хор ... 550
Спільна знімка хору »Дніпро« з Владикою Полікарпом 551
Хор »Дніпро« в 1952 році
Олдгамський хор »Дніпро« в 1977 році 552
Хор »Дніпро« у 80 роках ... 553
На обкладинці мініятюра первісного собору Св. Софії у Києві

ЗАУВАЖЕНІ ДРУКАРСЬКІ ПОМИЛКИ

Стор.	рядок згори, знизу	надруковано	має бути
62	23 згори	Абабурк	Абабурко
120	підпис під кліше	Я,яжевича	В'яжевича
135	7 згори	Студентський	Студентських
141	15 знизу	УЦУправління	ГЦУправління
145	11 знизу	Каґаном	Коґаном
150	7 знизу	Г. Гаморак	Д. Гаморак
184	7 знизу	Тарасенко	Тараненко
234	10 згори	пхор.	ппор.
250	21 знизу	М. Хуторна	Н. Хуторна
271	підпис під кліше	паніміткою	паніматкою
274	8 згори	про.	пор.
330	7 знизу	оПкрова	Покрова
330	21 знизу	Серека	Смерека
327	24 згори	Микола	Михайло
341	8 згори	Опокію	Опокою
335	8 згори	настіятеля	настоятеля
367	24 згори	»Мсяць	»Місяць
369	17 знизу	Копець	Кобець
408	1 згори	Фещука	Фещук
410	18 згори	Цекрви	Церкви
420	підпис під кліше	Спиридон	Олександер
421	підпис під кліше	Спиридон	Олександер
424	підпис під кліше	Спиридон	Олександер
425	17 згори	Ватриш	Ватрич
437	5 знизу	Захарчук	Сахарук
451	кліше з вінчання		кліше з вінчання

	доні Ольги		сина Юрія
473	4 знизу	Богсолуженнн	Богослуженая
478	19 знизу	Катречко	Катричко
485	9 знизу	напарво	направо
487	2 згори	Ноттнґамі	Ноттінґамі
501	18 згори	Лесиканич	Лисиканич
502	6 знизу	рядок повинен	бути під дев'ятим
504	8 знизу	Цуцая	Куцая
518	1 згори	колька	кілька
529	14 знизу	Сосенко	Сусенко
539	2 знизу	Чернуха	Чорнуха
539	4 знизу	Чернуха	Чорнуха
549	15 згори	хочі	хорі
555	5 знизу	Лазарук	Лазарчук

З М І С Т

ЧАСТИНА ПЕРША:

Стор.

Мстислав Митрополит, На прославу Божу і нашої святої Церкви ... 7
Володимир, Архиєп., Моє слово до Нарису Історії УАПЦ у Вел. Британії 11
Єпархіяльне Управління, Вступне слово ... 13
о. протопресвітер Сильвестер Богатирець, 40-річчя Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії ... 15
Комунікат Генерального Церковного Управління УАПЦ у Вел. Британії 28
Соборчик духовенства УАПЦ у Великій Британії 31
Відв'дини табору »Юнацька Січ« ч. 2 в Таклей ... 31
Відзначення 15-ліття УАПЦ у Великій Британії ... 32
Комунікат Генерального Церковного Управління УАПЦ ... 34
Постанови 5 З'їзду Духовенства і представників в'рних Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії 37
Високопреосвященніший Архиєпископ Мстислав відвідав Англію ... 39
Поширена нарада Генерального Церковного Управління УАПЦ ... 41
Четверта в'зитація Владики Архиєпископа Мстислава у Вел. Британії ... 41
А. Потопільний, Відзначення ювілею 65-ліття о. протопресвітера Сергія Молчан'вського ... 45
о. прот. А. Д., Похорон бл. пам. Митрополита Ніканора ... 49
Комунікат Вищого Церковного Управління УАПЦ ... 53
Акт проголошення Владики Мстислава Митрополитом УАПЦ ... 55
Обіжник ч. 1 Генерального Церковного Управління у Вел. Британії ... 56
Хіротонія Єпископа Ореста ... 58
Комунікат Генерального Церковного Управління у Вел. Британії 58
Прив'ти надіслані на 6 З'їзд УАПЦ у Великій Британії ... 62
Резолюції Шостого З'їзду Духовенства і вірних УАПЦ у Вел. Британії 62
Засідання Генерального Церковного Управління ... 64
Візитація Преосвященного Владики Ореста Єпископа УАПЦ 65
Владика Орест у Централі СУБ 68
Комунікат ... 69
Високопреосвященніший Владика Митрополит Мстислав у Вел. Британії 70
VII З'їзд УАПЦ у Великій Британії ... 72
Комунікат Генерального Церковного Управління УАПЦ ... 73
Резолюції VII З'їзду Духовенства і вірних УАПЦ у Вел. Британії 75
От. протопресвітер Серг'й Молчанівський відходить на спочинок ... 77
Звернення Генерального Церковного Управління УАПЦ 78
Микола Сидоренко, Ювілейний комітет і його діяльність 80
Звернення Владики Митрополита Мстислава ... 83
Преосвященний Владика Орест у Великій Британії ... 84
Посмертна згадка про смерть о. протопресвітера Сергія Молчанівського 85
Похорон отця протопресвітера Сергія Молчанівського ... 85
Прощальне слово о. митроф. прот. Сильвестра Богатирця 86
Листи співчуття ... 88
Тридцятиліття єпископської хіротонії Митрополита Мстислава ... 89
Прив'тання Владиці Митрополитові 90
Третій Собор УАПЦ на чужині ... 91
Звернення Собору УАПЦ до братів і сестер в Україні ... 94

Привітання Владиці Митрополитові 97
Первоієрарх УАПЦ відвідав свою Єпархію у Вел. Британії 99
Українська православна молодь організується 99
Комунікат Генерального Церковного Управління 101
Комунікат Генерального Церковного Управління УАПЦ 102
Резолюції Восьмого З'їзду Духовенства і вірних УАПЦ 102
К. К., Семінар—З'їзд Ліги Української Православної Молоді . . 104
Статут Ліги Української Православної Молоді у Вел. Британії 106
Д-р Святомир М. Фостун, »Вірую« української православної молоді. Доповідь 107
о. С. Б., Наше нове видання 116
Двісті чисел »Відомостей« 118
Поширена нарада Генерального Церковного Управління УАПЦ 118
В. Богуслав, З життя Ліги Української Православної Молоді 120
Високопреосвященніший Владика Мстислав у Великій Британії 122
Ювілейне святкування 124
У пам'ять о. протоієрея Юрія Шклярова 125
Комунікат Генерального Церковного Управління у Вел. Британії 126
Резолюції IX З'їзду Духовенства і вірних УАПЦ у Вел. Британії — 1978 р. 128
М. І. Бойченко, П'ятий Собор УАПЦ 129
Письмові привіти П'ятому Соборові УАПЦ 134
Постанови П'ятого Собору УАПЦ 135
Звернення Генерального Церковного Управління 139
Блаженний Митрополит Мстислав відвідав Велику Британію 141
Повідомлення і подяка Генерального Церковного Управління 145
Соборчик Духовенства УАПЦ у Великій Британії . . 147
Відкритий лист Духовенства УАПЦ у Великій Британії 147
Блаженніший Митрополит Мстислав і Преосвященний Владика Анатолій відвідали УАПЦ у Великій Британії 148
X Собор Єпархії УАПЦ у Великій Британії 149
Резолюції Десятого Собору УАПЦ у Великій Британії 154
Єпархіяльне відзначення 60-річчя УАПЦ 156
25-річчя священства о. протопресвітера Сильвестра Богатирця 158
Візитація Преосвященного Владики Анатолія у Великій Британії 159
Соборчик духовенства УАПЦ у Великій Британії 161
Асоціяція Англікансько-Православних Церков 162
Звернення до українського громадянства 163
В. С., Ювілейні святкування в Лондоні 165
Архипастирське Послання Собору Єпископів УАПЦ 168
Звернення Блаженнішого Митрополита Мстислава 169
Проголошення Шостого Собору УАПЦ 170
Комунікат Єпархіяльного Управління 171
Успішна і корисна ініціятива Єпархіяльного Управління 172
Українці у Великій Британії вшанували пам'ять жертв великого голоду в Україні 172
Слово о. протопресвітера С. Богатирця на відкритті жалобного свята в Лондоні 176
Проповідне слово о. протопресвітера на Панахиді 177
Резолюції віча в Лондоні 178
Шостий Собор Української Автокефальної Православної Церкви 179
Привіти VI Соборові УАПЦ і Блаженнішому Митрополитові Мстиславу в його 85-ліття 188

Слово Владики Володимира після його хіротонії 190
Статут Української Автокефальної Православної Церкви 193
Архипастирське Послання Ієрархів УАПЦ 199
Перша візитація Преосвященного Владики Володимира у Вел. Британії 201
о. протопресвітер С. Богатирець, Друга візитація Преосвященного Владики Володимира у Великій Британії 205
Комунікат Владики Володимира, Єпископа Лондонського УАПЦ 207
Обіжник ч. 2/1984 Єпархіяльного Управління 207
Програма XI Звичайного Єпархіяльного Собору УАПЦ у Вел. Британії 208
о. протопресвітер С. Богатирець, Блаженніший Владика Митрополит Мстислав відвідав Велику Британію 210
Комунікат Єпархіяльного Управління УАПЦ 212
Конференція Єпископів УАПЦ 216
Резолюції Єпархіяльного Собору УАПЦ у Великій Британії 216
Привіти XI Звичайному Єпархіяльному Соборові УАПЦ 219
Різдвяне Послання Блаженнішого Митрополита Мстислава 224
Звернення Єпархіяльного Управління УАПЦ у Вел. Британії 226
Соборчик духовенства УАПЦ у Великій Британії 228
Новий диякон УАПЦ 228
Великоднє Послання Преосвященного Владики Володимира 229
Комунікат Єпархіяльного Управління УАПЦ 230
Андрій Костюк, Єпархіяльний З'їзд УАПЦ у Великій Британії 230
Слово Владики Володимира на Єпархіяльному З'їзді 235
Різдвяне Послання Собору Єпископів УАПЦ 237
Звернення Єпархіяльного Управління УАПЦ у Великій Британії 239
Тридцятиліття священичої праці 240
Великоднє Послання Блаженнішого Митрополита Мстислава 241
Великоднє Послання Високопреосвященнішого Владики Володимира 243
Великоднє Звернення голови Єпархіяльного Управління 244
К. К., Другий З'їзд вірних УАПЦ у Великій Британії 245
Повідомлення 251
Комунікат Єпархіяльного Управління УАПЦ 252
Соборчик духовенства УАПЦ у Великій Британії 253
Врочисте святкування 40-річчя УАПЦ у Великій Британії 254
Д-р С. М. Фостун, Святкове привітальне слово 259
Комунікат Високопреосвященного Владики Володимира 262
Комунікат редакційної комісії наради 263
Сестрицтво Св. княгині Ольги у Великій Британії 264
Видавнича діяльність УАПЦ у Великій Британії 272
Ієрархи — Зверхники УАПЦ у Великій Британії 273
Керівні органи УАПЦ у Великій Британії 274
Священики — настоятелі парафій УАПЦ у Великій Британії 276
Парафії і громади Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії 283
Церкви у парафіях УАПЦ у Великій Британії 284

ЧАСТИНА ДРУГА:

Парафії, що не мають власних церков 290
Громади, що не мають власних церков 290
о. Михайло Дяченко, Парафія Різдва Св. Прор. Івана Хрестителя в Болтоні 291
Спільний Свят-Вечір у Болтоні 294
З життя парафії УАПЦ у Болтоні 295
о. митроф. прот. Михайло Хуторний, Парафія Св. Покрова Пресвятої Богородиці в Брадфорді 298
У пам'ять жертвам великого голоду 300
Великдень у Брадфордській парафії УАПЦ 301
Велике придбання Св. Покровської парафії УАПЦ у Брадфорді 301
К. К., Свято Матері в Брадфорді 303
В. Смерека, Храмове свято у власній церкві в Брадфорді 305
В. Смерека, Храмове свято в Брадфорді в 1968 році 306
В. С., Владика Мстислав у Брадфорді 308
Візитація парафії Св. Покрова в 1972 році 310
Українська православна молодь організується 312
Срібний ювілей парафії Св. Покрова в Брадфорді 315
Владика Мстислав у Брадфорді 317
К. К., Єпархіяльне відзначення 60-ліття УАПЦ 319
К. К., Візитація Преосвященного Владики Анатолія в Брадфорді 321
К. Костенко, Храмовий празник у Брадфорді 323
К. К., Преосвященний Владика Володимир у Брадфорді 326
К. К., Храмове свято УАПЦ у Брадфорді 328
В. Смерека, Ювілейне свято в парафії УАПЦ у Брадфорді 330
Іван Ляшенко, Парафія у Брістолі 333
Храмове свято в Брістолі 333
Храмове свято парафії УАПЦ у Брістолі 334
Відзначення 20-ліття парафії УАПЦ у Брістолі 335
Є. Міщанчук, Парафія УАПЦеркви у Волвергамптоні 337
Візитація Владики Архиєпископа Володимира у Волвергамптоні 337
о. прот. Іван Водолазький, Парафія УАПЦ Пресвятої Тройці в Галіфаксі 338
Храмове свято в Галіфаксі 339
Храмове свято в Галіфаксі (1966 р.) 339
Ювілейне свято в Галіфаксі 341
о. Михайло Дяченко, Парафія УАПЦ Св. Вознесення в Гаддерсфілді 342
Храмове свято в Гаддерсфілді 343
Іван Барташевський, Парафія УАПЦ Св. Великомч. Димитрія в Глостері 344
Храмове свято парафії УАПЦ у Глостері 345
Храмове свято в Глостері (1970 рік) 346
Святкування в парафії УАПЦ м. Глостеру 347
Вшанування 100-ліття з дня народ. Головного Отамана Симона Петлюри 348
Загальні Збори парафії УАПЦ у Глостері 349
Храмове свято в Глостері 350
Храмове свято й відзначення 60-річчя Собору УАПЦ 350
І. Барабаш, Посвячення землі в Челтенгамі 351

І. Барташевський, Посвячення хреста-пам'ятника в Челтенгамі 352
Архиєрейська візитація у Ґлостері 353
Пполк. Іван Горобець, Парафія Св. Юрія Переможця в Дарбі 356
Щоденник з церковного життя 358
Храмове свято в Дарбі 362
Архиєпископ Орест у Дарбі 363
І. М., Різдвяна Служба Божа в Дарбі 364
В. Н., Храмове свято парафії Св. Юрія Переможця в Дарбі 365
І. Горобець, 30-річчя парафії УАПЦ у Дарбі 367
Відзначення 30-ліття парафії і 10-ліття посвячення храму 369
К. К., Віддані працівники нашої Церкви 370
Візитація Владики Анатолія в Дарбі 371
Парафія в Дарбі відзначила 40-ліття єпископства Блаженнішого Митрополита Мстислава 373
Архиєрейська візитація парафії УАПЦ у Дарбі 374
Православна Громада в Едінбурґу 379
М. Б., Вшанування Владики Мстислава в Едінбурґу 379
Відзначення ювілеїв УАПЦ в Едінбурзькій православній громаді 380
Православна Громада в Іпсвічі 381
о. прот. Григорій Лазієнко, Парафія УАПЦеркви в Кіддермінстері 381
о. прот. Іван Водолазький і Іван Волинець, Парафія УАПЦеркви Св. Архистратига Михаїла в Кіхлей 382
З життя парафії УАПЦ у Кіхлей 384
Храмове свято в парафії УАПЦ у Кіхлей 385
Парафія Св. Михаїла вшановує свого патрона 387
Храмове свято в Кіхлей 388
Г. Петренко, Відзначення 25-річчя парафії УАПЦ у Кіхлей 389
Микола Сидоренко і Григорій Кирнос, Парафія УАПЦ Різдва Пресвятої Богородиці в Ковентрі 392
Храмове свято в Ковентрі 396
М. Сидоренко, Храмове свято в Ковентрі 398
Отець протоієрей Юрій Шклярів 400
Екзарх Грецького Патріярха Архиєпископ Атенаґорас у Ковентрі — 402
М. Сидоренко, Парафія Різдва Пресвятої Богородиці в Ковентрі 403
М. Сидоренко, Храмове свято парафії у Ковентрі 406
М. Сидоренко, П'ятдесят років на чужині 408
Дві події у парафії Ковентрі 409
У пам'ять о. протоієрея Юрія Шклярова 410
М. Сидоренко, Посвячення пам'ятника на могилі бл. пам. о. прот. Юрія Шклярова 411
М. Сидоренко, Англійці про українські різдвяні свята 413
Микола Сидоренко, Храмове свято в Ковентрі 414
М. Сидоренко, Владика Архиєпископ Володимир відвідав парафію УАПЦ у Ковентрі 416
о. протопресвітер Михайло Галиця, Парафія Успіння Пресвятої Богородиці в Лестері 419
Храмове свято в Лестерській парафії 422
Володимир Нетреба, Храмове свято в Лестері в 1972 році 423
Храмове свято в Лестері (1973 рік) 424
З життя парафії УАПЦ у Лестері 425
Н. М., Гостями в англіканців 426

Федір Тевонюк, Храмове свято в Лестерській парафії 427
Ніна Марченко, Візитація Владики і храмове свято 428
Ольга Шкандрій, Микола Мална, Парафія Св. Апп. Петра і Павла в Лідс 429
З життя парафії УАПЦ у Лідс 432
Храмове свято в Лідс (1965 рік) 434
Храмове свято парафії УАПЦ у Лідс 435
о. протопресвітер Михайло Галиця, Парафія УАПЦ Св. Преображення в Лондоні 436
Храмове свято в парафії УАПЦ у Лондоні 438
Засідання Парафіяльної ради 439
З. Г., Сестрицтво ім. Св. Марії Магдалини 439
Н. Малець, З життя парафії у Лондоні 441
Андрій Костюк, Тридцять років служіння УАПЦ 445
Архиєрейська Служба Божа і храмове свято в Лондоні 447
Щасливого відпочинку, отче Сергію 448
А. К., Збори Свято-Преображенської парафії 449
о. прот. Михайло Галиця, Подяка 450
К. К., Весільні дзвони в катедральному храмі 451
А. Костюк, Центр УАПЦ у Лондоні 452
Пилип Тараненко, Відзначення праці й зусиль лондонської парафії 455
Пилип Тараненко, Відзначення 60-ліття УАПЦ у Лондоні 456
Сергій Маренко, Відзначення 65-ліття о. протопресвітера М. Галиці 457
Відзначення 40-річчя священства 460
Інж. Михайло Білий і Володимир Богуслав, Парафія Успіння Пресвятої Богородиці 462
М. Г., Храмове свято Парафії УАПЦ у Манчестері 465
А. Потопільний, Парафія УАПЦ у Манчестері 467
Г. Мак, Поминальна неділя в манчестерській парафії 468
Архиєрейська Служба Божа в Манчестері 470
Храмове свято в Манчестері в 1977 році 472
У п'яту річницю посвячення церкви-пам'ятника в Манчестері 475
Храмове свято в Манчестері 476
М. Б., Храмове свято в Манчестері 1982 року 477
Похорон о. Івана Гузова 479
Іван Матвійчук, Парафія УАПЦ Різдва Св. Івана Хрестителя в Ноттінґгамі 480
Н. Козловський, Архиєрейська Служба Божа в Ноттінґгамі 484
Помер о. прот. Степан Морозюк 486
Й. Диль, Звіт із діяльности Парафіяльної ради в Ноттінґгамі 487
П. М., Преосвященний Владика Володимир у Ноттінґгамі 489
М. Бойчук, Парафія УАПЦ Св. Володимира в Олдгамі 491
Освячення пам'ятника на могилі о. Івана Гуні 493
А. Лайко, З життя парафії УАПЦ у Олдгамі 494
Д. В'яжевич, Владика Орест на храмовому святі в Олдгамі 498
І. І. Мартиненко, Православний хор »Дніпро« 499
Тоня Шалапай, Відзначення дня Св. Володимира в Олдгамі 500
Д. В'яжевич, Відзначено роковини великого голоду в Україні 501
Галина Коротченко, Преосвященний Владика Володимир в Олдгамі 502
Дмитро В'яжевич, Хроніка парафії УАПЦ в Олдгамі 503
Православна Громада в Пітерборо 504
Константин Савчук, Парафія УАПЦ Св. Івана Богослова в Престоні 505

П. Кумечка, Храмове свято в Престоні ... 507
С. Левчук, Храмове свято в Престоні (1985 рік) ... 509
о. протопресвітер Сильвестер Богатирець, Парафія УАПЦ Св. Пророка Іллі в Редінґу 509
Храмове свято в Редінґу ... 512
М. В., Храмове свято в парафії УАПЦ у Редінґу 513
М. Волощук, Різдвяні свята в Редінґу 515
30 років праці пером ... 516
Джон Франклін, Двадцятиліття священства о. Сильвестра Богатирця 517
Преосвященний Владика Володимир відвідав парафію УАПЦ у Редінґу 519
Відзначення 30-річчя священства ... 521
С. Савченко, Парафія УАПЦ Св. Покрова Пресв. Богородиці в Рочдейлі 524
Храміве свято УАПЦ у Рочдейлі ... 527
А. К., Різдвяні свята в парафії УАПЦ у Рочдейлі 528
Храмові свята в Рочдейлі ... 529
о. протопресвітер Сильвестер Богатирець, Церковна Громада в Свіндоні 536
М. Т., З життя парафії УАПЦ у Свіндоні ... 538
о. Михайло Дяченко, Парафія УАПЦ Св. Арх. Михаїла в Стокпорті 540
А. Лайко, З життя парафії УАПЦ у Стокпорті 541
Парафіяльні хори УАПЦ у Великій Британії:
Парафіяльний хор у Болтоні ... 542
о. митроф. прот. Мих. Хуторний, Парафіяльний хор у Брадфорді 545
Іван Ляшенко, Церковний хор у Брістолі ... 545
о. митроф. прот. Іван Водолазький, Парафіяльний хор у Галіфаксі 545
Парафіяльний хор у Ґлостері 546
Парафіяльний хор у Дарбі ... 546
о. митроф. прот. Іван Водолазький, Парафіяльний хор у Кіхлей 546
о. прот. Григорій Гусак, Парафіяльний хор у Ковентрі 547
Парафіяльний хор у Лідс ... 548
Парафіяльний хор у Лестері 548
Парафіяльний хор у Лондоні 549
Парафіяльний хор у Манчестері 549
Іван Матвійчук, Парафіяльний хор у Ноттінґгамі ... 549
С. Мороз, Парафіяльний хор (»Дніпро«) в Олдгамі ... 551
о. митроф. прот. Іван Водолазький, Парафіяльний хор у Престоні 555
Парафіяльний хор у Редінґу 555
Парафіяльний хор у Рочдейлі ... 556
о. прот. Афанасій Максимук, Парафіяльний хор у Стокпорті ... 556
Список померлих вірних УАПЦ у Великій Британії у 1947-1987 рр. 557
An Outline of History of AUFC in Great Britain 576
Фундатори і добродії 578
Іменний показчик 580
Географічний показчик 600
Список ілюстрацій ... 604
Зауважені друкарські помилки 609
Зміст 610

З друкарні Української Видавничої Спілки в Лондоні

Printed in the U.K., by the Ukrainian Publishers Ltd.
200 Liverpool Road, London, N1 1LF